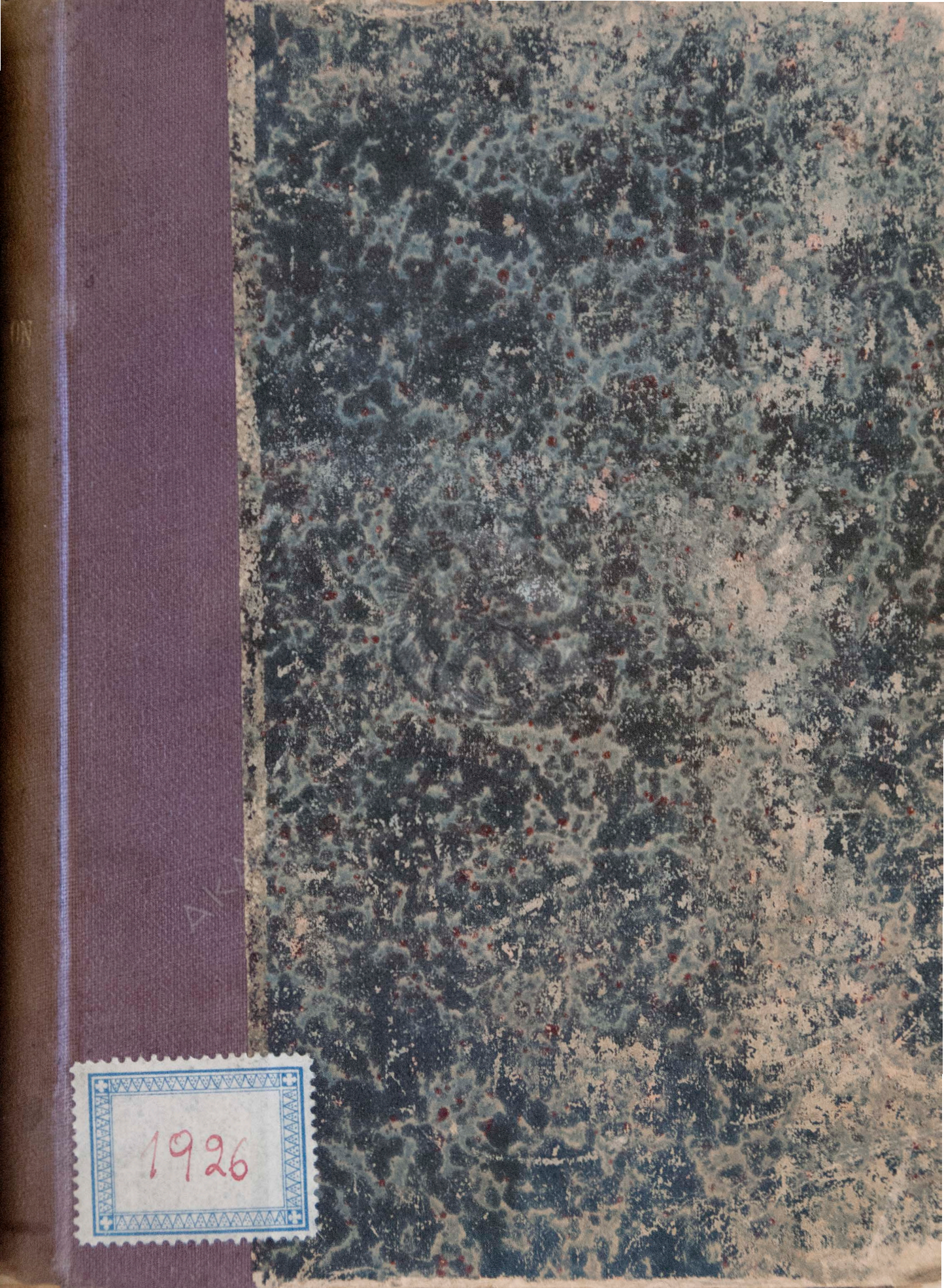
1926

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΙΔ
1508

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
1508

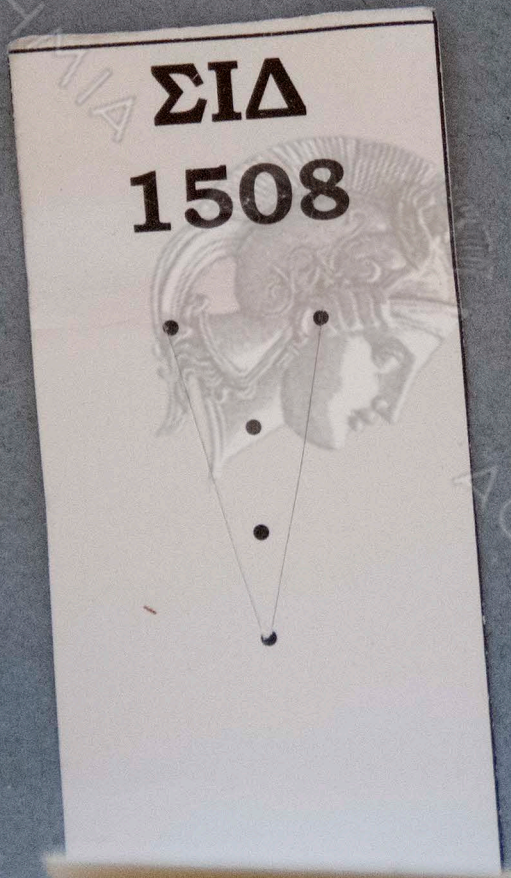
ΣΙΔ
1508

3

تركجه رومجه لغت

از

نيقولى الفتريادس

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΚΑΙ

ΤΩΝ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΠΟΥΔΑΖΟΝΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΤΗΣ Α. ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΥΠΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΕΜΜ. ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΗ
22, ΓΙΟΥΚΣΕΚ ΚΑΛΔΙΡΙΜ, 22
ΓΑΛΑΤΑ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύποις ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ καὶ Σας,
ἐν Γαλατᾷ, Καραμπὰν χὰν, 14.

1893

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Α. ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συγγραφέως καταδιώκεται ὡς ἐκ τυποκλοπίας προερχόμενον.

Νικόλαος Ἐυδοξιάδης

معارف نظارت جليله‌سنك ٢٧٩ نومرولى و ٢٢ محرم ٦٣١٦ تاريخلى
رخصتنامه‌سيله طبع اولنمشدر

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Oh! l'amour d'une mère!—amour que nul n'oublie!
Pain merveilleux qu'un dieu partage et multiptie!
Table toujours servie au paternel foyer!

Chacun en a sa part et tous l'ont tout entier! . . .

VICTOR HUGO.

ΚΑΙ ΤΟΥΔΕ ΚΤΗΤΩΡ
ΞΕΝΟΦΩΝ Α. ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΤΗΙ

ΣΕΒΑΣΤΗΙ ΜΟΙ ΜΗΤΡΙ

ΕΛΕΝΗΙ Μ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

ΑΠΕΙΡΟΥ ΣΤΟΡΓΗΣ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ

ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΡ. 1430
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΙΔ
1508

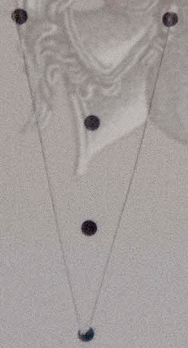

Πρόλογος

«Οὐ πάνυ γε ῥᾴδιόν ἐστιν εὑρεῖν ἔργον,
»ἐφ' ᾧ οὐκ ἄν τις αἰτίαν ἔχει, χαλεπὸν
»γὰρ οὕτω τι ποιῆσαι, ὥστε μηδὲν ἁμαρ-
»τεῖν.» (Ξενοφ. Ἀπομνημ.)

Κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἀληθῶς μεγάλη παρατηρεῖται παρὰ τοῖς ὁμογενέσιν ἄμιλλα πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἡδυεποῦς Ὀθωμανικῆς γλώσσης· καὶ δικαίως τοῦτο, διότι ὑπὸ τὴν φιλόμουσον προστασίαν τοῦ κραταιοτάτου ἡμῶν Ἄνακτος Σουλτὰν Ἀβδοὺλ Χαμὶτ Χὰν τοῦ Β'— Ὅστις οὐδέποτε ἐπαύσατο πατρικῶς μεριμνῶν ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῶν φώτων καὶ τῆς παιδείας εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ὑπηκόους— πρέπει οἱ συνυπήκοοι λαοὶ οὕτω διὰ τῆς ἐκμαθήσεως τῶν γλωσσῶν στενώτερον νὰ συνδεθῶσι πρὸς ἀλλήλους καὶ συντελέσωσιν εἰς τὴν πρόοδον καὶ ἑαυτῶν καὶ τῆς χώρας, ἣν συγκατοικοῦσιν.

Ἐφιέμενοι δὲ τό γ' ἐφ' ἡμῖν νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν λυσιτελῆ καὶ εὐγενῆ ταύτην τάσιν

τῶν ὁμογενῶν, ἀνελάβομεν τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος ἔργου, ὅπερ ὡς ἐν χρόνῳ σχετικῶς βραχυτάτῳ ἐσπευσμένως ἐκπονηθέν, ἔχει μὲν βεβαίως τὰς ἐλλείψεις του, ἀλλ' ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἀναπληρώσωμεν αὐτὰς ἐν δευτέρᾳ ἐκδόσει, προβαίνομεν εἰς τὴν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ.

Τὸ ἔργον, μικρότερον σχετικῶς πρὸς τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα τοιούτου εἴδους συγγράμματα, εἶναι κυρίως προωρισμένον διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν ἑλληνικῶν Γυμνασίων. Ὅθεν λοιπὸν προσεπαθήσαμεν νὰ καταστήσωμεν, ὅσον ἔνεστι, μικρὸν τὸ σχῆμα καὶ εὔωνον τὴν ἀξίαν, ἵνα ὁ μαθητὴς δύνηται νὰ φέρῃ αὐτὸ μεθ' ἑαυτοῦ.

Οὕτω λοιπὸν παραδίδοντες τῇ φίλῃ νεολαίᾳ τὸ παρὸν πόνημα, εὐελπιστοῦμεν ὅτι εὐμενῶς θέλει ἀποδεχθῇ αὐτό, ἐπιεικῶς κρίνουσα ἐπ' αὐτοῦ, τοῦθ' ὅπερ ἔσται ἡ μόνη καλλίστη ἀμοιβὴ τῶν μόχθων ἡμῶν.

Ἐν Κων)πόλει, τῇ 1 Ἰουνίου 1898.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

Ν. Ε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

οὐ. = οὐσιαστικὸν	ξ. = ξένη
ἐ. = ἐπίθετον	ἄλγ. = ἄλγεβρα
ἀντ. = ἀντωνυμία	ἀνατ. = ἀνατομία
ρ. = ρῆμα	ἀριθμ. = ἀριθμητικὴ
μετ. = μετοχὴ	ἀστρ. = ἀστρονομία
ἐπ. = ἐπίρρημα	βοτ. = βοτανικὴ
προθ. = πρόθεσις	γεωγρ. = γεωγραφία
συνδ. = συνδεσμος	γεωμ. = γεωμετρία
ἐπιφ. = ἐπιφώνημα	γραμμ. = γραμματικὴ
ῥρ. = ῥρᾶσις	ἐν συνθ. = ἐν συνθέσει
θ. = θηλυκὸν	ζ. = ζῷον
ἐν. = ἐνικὸς	ζωολ. = ζωολογία
πλ. = πληθυντικὸς	ἰατρ. = ἰατρικὴ
ὁριστ. = ὁριστικὴ	λογ. = λογικὴ
προστ. = προστακτικὴ	μαθημ. = μαθηματικὰ
εὐχτ. = εὐχτικὴ	μεταφ. = μεταφορικῶς
ὑπερθ. = ὑπερθετικὸν	μηχ. = μηχανικὴ
παραθ. = παραθετικὸν	νομ. = νομικὴ
ἐνεργ. = ἐνεργητικόν, -ὴ	παθ. = παθολογία
παθ. = παθητικὸν	φυσ. = φυσικὴ
μέσ. = μέσον	φυσιολ. = φυσιολογία
οὐδ. = οὐδέτερον	χημ. = χημεία
ἀ. = ἀραβικὴ (λέξις)	ἐτ. = ἐτυμολ.
π. = περσικὴ »	ὁλ. = ὁλμὰκ
τ. = τουρκικὴ »	ا. = الف او. = اولق

ΠΡΟΦΟΡΑ

ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΤΙΝΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΔΙ'ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ

p̂	= τῷ γαλλικῷ	h	ĉ	= τῷ γαλλικῷ	ch
d̂	= » »	d	ĝ	= » »	eu
dĵ	= » »	dj	ŭ	= » »	u
tσ	= » »	t-h			

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ا

ا ἐλίφ, πρῶτον γράμμα τοῦ ἀραβοπερσικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμ. ἰσοδυναμεῖ τῇ μονάδι.

آ ἄ, ἐν ἀρχῇ μὲν λέξεως ἐπιφ. κλητικόν, ἐν τέλει δὲ ἐπιφ. ἀπειλῆς.

آب ἄπ, οὐ. π. ὕδωρ· ماء — ἄπ-ου-χεβά, τὸ ὕδωρ καὶ ὁ ἀὴρ = χλίμα· حر — ἄπ-ου-χαγιάτ, τὸ ὕδωρ τῆς ἀθανασίας.

اب ἔπ, οὐ. ἀ. πατήρ· والبشر — ἔπ-ουλ-πεσέρ, ὁ πατὴρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους = ὁ Ἀδάμ· أعن جد — ἔπεν ἂν δζεδδεν, διαδοχικῶς· πληθ. أبا.

أبا ἰπά', οὐ. ἀ. ἀποχή, ἄρνησις.

ابحث ἰπαχάτ, οὐ. ἀ. ἄδεια· τὸ καθιστᾶναί τι θεμιτόν.

ابلا ἀπάδ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ ابد ἐπεδ, αἰῶνες· — πόλις· — ἐ. π. καλλιεργημένος, ἀχμαῖος.

ابلا ἀπαδάν, ἐ. π. καλλιεργημένος, ἀχμαῖος.

ابلا ἐππάρ, ἐ. ἀ. βελονοπώλης.

ابلانسز ἄπανσιζ, ἐπ. τ. αἰφνιδίως.

ابلانوز ἀπανόζ, οὐ. τ. ἔθνος.

ابتعاث ἰπτιχάς, οὐ. ἀ. ἀναζήτησις· ἔρις, συζήτησις.

ابتدأ ἰπτιδά', οὐ. ἀ. ἔναρξις· — ἰπτιδά', ἐπ. κατ' ἀρχάς.

ابتدائي ἰπτιδαΐ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ἀρχικός.

ابتدار ἰπτιδάρ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιχειρεῖν τινι.

ابتداع ἰπτιδά', οὐ. ἀ. νεωτερισμός, καινοτομία.

ابتذال ἰπτιζάλ, οὐ. ἀ. τὸ ὀλιγωρεῖν τινος, περιφρονεῖν.

ابتر ἐπτέρ, ἐ. ἀ. κόλουρος, κολοβός.

ابتسام ἰπτισάμ, οὐ. ἀ. μειδίαμα.

ابتكار ἰπτικιάρ, οὐ. ἀ. ἡ ἐκ τοῦ ὕπνου λίαν πρωΐ ἔγερσις.

ابتلا ἰπτιλά, οὐ. ἀ. δοκιμασία, πειρασμός, τὸ ὑπόκεισθαι εἰς πάθος.

ابتنا ἰπτινά' (ـِـ), οὐ. ἀ. τὸ οἰκοδομεῖν.

ابتنائى ἰπτινάεν, ἐπ.ἀ.ἐπὶ τῇ βάσει.

ابتهاج ἰπτιχάζ, οὐ. ἀ. εὐθυμία, χαρά.

ابجد ἐπτζέδ, ὄνομα ἀραβικοῦ ἀλφαβήτου, ἔχοντος τὰ γράμματα κατατεταγμένα κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν αὐτῶν ἀξίαν ὡς ἕπεται :

ابجد	هوز	حطى
4,3,2,1	7,6,5	10,9,8
كلمن	سعفص	
50,40,30,20	90,80,70,60	
قرشت	ثخذ	
400,300,200,100	700,600,500	
ضظغ		
1000,900,800		

— حسابى — ἐπτζὲτ χεσαπί, ἀλφαβητοαριθμητικὴ μέθοδος.

ابخر ἐπχέρ, οὐ. ἀ. ἡ ἐκ τοῦ στόματος ἐξιοῦσα ὀσμή, ἀποφορά.

ابد ἐπέδ, οὐ.ἀ. αἰωνιότης· αἰών· — ال الى ال-ελ-ἐπέδ, αἰωνίως.

ابداً ἔπεδεν, ἐπ. ἀ. αἰωνίως, διὰ παντός.

ابدار ἀπδάρ, οὐ. π. ὑγρός· στιλπνός· ὡραῖος.

ابداع ἰπδά', οὐ. ἀ. ἐφεύρεσις, ἀνακάλυψις.

ابدال ἰπδάλ, οὐ. ἀ. ἀλλαγή.

ابدست ἀπδὲστ, οὐ.π. νίψιμον τῶν χειρῶν (θρησκευτικὸς καθαρισμὸς πρὸ τῆς προσευχῆς παρὰ τοῖς μουσουλμάνοις).

ابدستخانه ἀπδὲστ-χανέ, οὐ. π. ἀναγκαῖον, ἀπόπατος.

ابديت ἐπεδιγέτ, οὐ.ἀ. αἰωνιότης.

ابر ἔπρ, οὐ. π. νέφος.

ابرا ἰπρά', οὐ. ἀ. ἐξόφλησις· — سندى ابرا'سενεδί, ἐξοφλητικόν.

ابراء ἰπράδ, οὐ. ἀ. ψύχειν, ψυχραίνειν.

ابراز ἰπράζ, οὐ. ἀ. δεικνύειν· παρουσιάζειν ἔγγραφον.

ابرام ἰπράμ, οὐ. ἀ. ἐπίμονος παράκλησις, ἀντίστασις.

ابرد ἐπρέδ, ἐ. ἀ. παραθ. τοῦ بارد· — حمى يومية ἐπρέδ, διαλείπων πυρετός.

ابرو ἐπρού, οὐ. τ. βλεφαρίδες, ὀφρῦς.

ابره ἰπρέ, οὐ.ἀ. βελόνη· δείκτης.

ابريشم ἰπριτίμ, οὐ. ἀ. μεταξοκλωστή.

ابريق ἰπρίχ, οὐ. ἀ. προχόη, ἰμπρίκι.

ابط ἔπτ, οὐ. ἀ. μασχάλη.

ابطا ἰπτά, οὐ. ἀ. ἀναβολή, ἀργοπορία.

ابطال ἰπτάλ, οὐ. ἀ. ἀκύρωσις, ματαίωσις.

ابعاد ἰπά'δ, οὐ. ἀ. ἀπομάκρυνσις.

ابقا ἰπκά, οὐ. ἀ. διατήρησις εἰς θέσιν, διαιώνισις.

ابكم ἰπκέμ, ἐ. ἀ. βωβός, ἄλαλος.

ابلا ἀπλά, οὐ. τ. πρεσβυτέρα ἀδελφή.

ابلاغ ἰπλάγ, οὐ. ἀ. τὸ ἀναβιβάζειν· τὸ συμπληρεῖν.

ابلغ ἐπλάγ, ἐ. ἀ. ὑπερθ. τοῦ بليغ.

ابله ἐπλέχ, ἐ. ἀ. ἠλίθιος, βλάξ.

ابليس ἰπλίς, οὐ. ἀ. διάβολος.

ابن ἴπν, οὐ. ἀ. υἱός· πληθ. ابنا.

ابنا ἰπνά, οὐ. ἀ. κτίζειν, οἰκοδομεῖν.

ابنيه ἐπνιγέ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ بيت.

ابو ἐπού, οὐ. ἀ. πατήρ· القبح — ἐπ-ουλ-φέτχ, πορθητής.

ابواب ἐπβάπ, πλ. τοῦ باب.

ابوين ἐπουβείν, οὐ. ἀ. δυϊκὸς τοῦ προηγ. οἱ γονεῖς.

ابه ἐπέ, οὐ. τ. ματα. [σάρκια.

ابهام ἰπχάμ, οὐ. ἀ. ἀμφιλογία, ἀ-

ابورجوبور ἀπουρδζουπούρ, οὐ. καὶ ἐ. τ. ἄλλ' ἀντ' ἄλλων· πρόστυχος.

ابوق صابوق ἀπούκ σαπούκ, ἐ. τ. ἀλλόκοτος.

ابيض ἐπγέζ, ἐ. ἀ. λευκός.

اپ ἄπ, ἐπ. τ. σφόδρα, πολύ· — اچيق ἄπ ἀτσήκ, ὁλοάνοικτος.

آت ἄτ, οὐ. τ. ἵππος· سينكى — ἄτ σινεγί, ἀλογόμυια.

ات ἔτ, οὐ. τ. κρέας, σάρξ.

اتا ἀτά, οὐ. τ. πατήρ· لر — ἀταλάρ, πρόγονοι.

اتباع ἐτπά', οὐ. ἀ. πλ. τοῦ تبع.

اتباع ἰττιπά', οὐ. ἀ. εὐπείθεια, ὑπακοή.

اتحاد ἰττιχάδ, οὐ. ἀ. ἑνότης, συμφωνία· سزلق — ἰττιχαδσιζλήχ, διαφωνία.

اتخاذ ἰττιχάζ, οὐ. ἀ. τὸ προτιμᾶν.

اتساع ἰττισά', οὐ. ἀ. ἐπέκτασις, διαστολή.

آتش ἀτές, οὐ. π. πῦρ.

اتشباره ἀτεσπαρέ, οὐ. ἀ. σπινθήρ.

آتشپرست ἀτεσπερέστ, οὐ. π. πυρολάτρης.

آتشچى ἀτεσσζί, οὐ. π. θερμαστής.

اتشمق ἀτισμάχ, ρ. τ. φιλονεικεῖν.

آتشك ἀτεσνάκ, ἐ. π. ὁ καίων.

آتشلو ἀτεσλού, ἐ. τ. πυρόεις, φλογερός. [σβείας.

آتشه ἀταές, ξ. ἀκόλουθος πρε-

اتصال ἰττισάλ, οὐ. ἀ. ἕνωσις, συνάφεια.

اتغى ἀτγή, οὐ. τ. ὑφάδιον, μίτος.

اتفاق ἰττιφάχ, οὐ. ἀ. σύμπτωσις· ὁμόνοια, συμμαχία· سز — ἰττιφαχσίζ, οὐ. τ. ἀσύμφωνος· — على ال ἄλ-ἔλ-ἰττιφάχ, ἐπ. ἀ. ἐκ συμφώνου.

اتفاقسزلق ἰττιφαχσιζλήχ, οὐ. τ. ἀσυμφωνία, ἔρις. [φόβος.

اتقا ἰττιχά', οὐ. ἀ. προφύλαξις,

اتك ἐτέκ, οὐ. τ. ποδιὰ φορέματος· ى — طاغ τὰγ ἐτεγί, κλιτύς.

اتلاف ἰτλάφ, οὐ. ἀ. τὸ φθείρειν· τὸ ἀπολλύναι.

اتلامق ἀτλαμάκ, ρ. τ. πηδᾶν, ῥίπτεσθαι.

اتم ἀτήμ, οὐ. τ. ῥίψιμον, βολή.

اتمام ἰτμάμ, οὐ. ἀ. τὸ τελειόνειν· τὸ συμπληρεῖν. [τίζειν.

اتمق ἀτμάκ, ρ. τ. ῥίπτειν, ἀκον-

اتمك ἐτμέκ, οὐ.τ.ἄρτος· ἴδ.اكمك.

اتمكجى ἐτμεκδζί, οὐ.τ. ἀρτοποιός, ἀρτοπώλης.

اتمام ἰττιχάμ, οὐ.ἀ.ἐνοχοποίησις.

اتى ἀτί, ἐ. ἀ. τὸ μέλλον.

اثاث ἐσάς, οὐ.ἀ. θεμέλιον, τὸ κύριον σημεῖον· بيت — ἐσάς-ι-πεΐτ, ἔπιπλα.

اثار ἀσάρ, πλ. τοῦ اثر. [τυρία.

اثبات ἰσπάτ, οὐ.ἀ. ἀπόδειξις,μαρ-

اثر ἐσέρ, οὐ. ἀ. ἴχνος, σημεῖον· σύγγραμμα.

اثم ἴσμ, οὐ.ἀ.σφάλμα,ἁμάρτημα.

اثمار ἐσμάρ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ ثمر.

اثنا ἐσνά, οὐ.ἀ. διάρκεια, χρόνος. راهده ى—ἐσνάϊραχδέ,καθ'ὁδόν.

اثواب ἰσβάπ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ ثوب σέβπ, ἐνδύματα.

اجاتز ἄδζ ἴ ἔζ ἄτζ, ἐ. τ. νῆστις, πεινάλεος· در—ارم καρνὶμ ἄδζ διρ, πεινῶ.

اجابت ἰδζαπέτ, οὐ. ἀ. συναίνεσις.

اجارت ἰδζαρέτ, οὐ. ἀ. ἐνοικίασις, ἐκμίσθωσις.

اجازت ἰδζαζέτ (جواز), οὐ.ἀ. ἄδεια.

اجازتنامه ἰδζαζετναμέ,οὐ.π.δίπλω-

اجبار ἰδζπάρ, οὐ. ἀ. βία. [μα.

اجتراح ἰδζτιράχ, οὐ. ἀ. τὸ τραυματίζεσθαι.

اجتسار ἰδζτισάρ, οὐ. ἀ. τόλμη.

اجتماع ἰδζτιμά', οὐ.ἀ. συνάθροισις.

اجتناب ἰδζτινάπ, οὐ. ἀ. ἀποχή.

اجداد ἐδζδάδ, οὐ. ἀ. πλ. جد.

اجرا ἰδζρά, οὐ. ἀ. ἐκτέλεσις.

اجرام ἐδζράμ, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ جرم.

اجرت ουδζρέτ, οὐ. ἀ. μισθός, ἀνταμοιβή. [φάρμακα.

اجزا ἐδζζά', οὐ.ἀ. πλ.τοῦ جز· —

اجزاخانه ἐδζζαχανέ, οὐ. τ. φαρμακεῖον. [ποιός.

اجزاجى ἐδζζαδζή, οὐ. τ. φαρμακο-

اجساد ἐδζσάδ, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ جسد.

اجقمق ἀδζικμάκ, ρ. τ. πεινᾶν.

اجل ἐδζέλ, οὐ. ἀ. θάνατος·μοῖρα.

اجل ἐδζέλ, ἐ. ἀ. παραθ. τοῦ جليل.

اجلال ἰδζλάλ, οὐ. ἀ. μεγαλεῖον.

اجلق ἀδζλήχ, οὐ. τ. πεῖνα.

اجماع ἰδζμά', οὐ. ἀ. ἕνωσις, συμφωνία, συνάθροισις.

اجمال ἰδζμάλ, οὐ. ἀ. σύνοψις.

اجمالاً ἰδζμάλεν, ἐπ.ἀ.συνοπτικῶς.

اجمق ἀδζμάκ, ρ. τ. ἀνοίγειν.

اجناد ἐδζνάδ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ جند.

اجنبى ἐδζνεπί, οὐ. ἀ. ἀλλότριος, ἀλλοδαπός, ξένος.

اجنبيه ἐδζνεπιγιέ, θ. τοῦ προηγ.

اجنه ἀδζέντα, ξ. πράκτωρ.

اجنمق ἀδζινμάκ, ρ. τ. λυπεῖσθαι.

اجنەجق ἀδζιναδζάκ, ἐ. τ. ἀξιολύπητος.

آجّ ἀὸζί, ἐ. καὶ οὐ. τ. πικρός, πόνος.
آجيلق ἀὸζιλήκ, οὐ. τ. πικρία.
آجيمق ἀὸζιμάκ, ρ. τ. πονεῖν, λυπεῖσθαι.
آجيمق ἀὸζικμάκ, ρ. τ. πεινᾶν.
آچ ἀτσμάκ, ἴὸ. آچ.
آچيق ἀτσήκ, ἐ. τ. ἀνοικτός, γαλήνιος, νήνεμος.
احاطه ἰχατά, οὐ. ἀ. τὸ περιλαμβάνειν.
احاله ἰχαλέ, οὐ. ἀ. τὸ ἀναθέτειν.
احتذار ἰχτιζάρ, οὐ.ἀ. ἀποφεύγειν.
احتراز ἰχτιράζ, οὐ. ἀ. ἀποχὴ ἐκ προφυλάξεως.
احتراق ἰχτηράκ,οὐ.ἀ.τὸ καίεσθαι.
احترام ἰχτηράμ,οὐ.ἀ.σέβας,τιμή.
احتشاد ἰχτισάὸ, οὐ. ἀ. συσσώρευσις, συνάθροισις.
احتشام ἰχτισάμ, οὐ. ἀ. πομπή.
احتقار ἰχτικάρ,οὐ.ἀ.περιφρόνησις.
احتقان ἰχτικὰν (ـقـ), οὐ.ἀ. κλύσμα· لق — ἰχτικὰν ἀλμάκ, βάλλειν κλύσμα (εἰς ἑαυτόν)· — ἰχτικάν, πληθώρα αἵματος.
احتمال ἰχτιμάλ (ـمـ), οὐ. ἀ. πιθανότης. [βάνειν.
احتوا ἰχτιὸά, οὐ. ἀ. τὸ περιλαμ-
احتياج ἰχτιάὸζ (ـجـ), οὐ. ἀ. ἀνάγκη, ἔνδεια.
احتياط ἰχτιγιάτ, οὐ.ἀ.περίσκεψις, ἐπιφύλαξις. [λακτικῶς.
احتياطاً ἰχτιγιάτεν, ἐτ. ἀ. ἐπιφυ-

احد ἀχάὸ, ἐ. ἀ. εἷς, μονάς.
احداث ἰχὸάς, οὐ. ἀ. ἐπινόησις, ἐφεύρεσις. [τὸ καίειν.
احراق ἰχράκ, οὐ. ἀ. πυρπόλησις·
احراز ἰχράζ, οὐ. ἀ. τὸ ἀξιοῦσθαι.
احرام ἰχράμ, οὐ. ἀ. ἀπαγόρευσίς τινος ὡς παρανόμου.
احسان ἰχσάν, οὐ. ἀ. εὐεργέτημα, τὸ δωρεῖσθαι· πλ. احسانات.
احصا ἰχσά', οὐ. ἀ. ἀρίθμησις.
احضار ἰχζάρ, οὐ. ἀ. προσαγωγή· — ἰχζὰρ ἐτ. κάμνειν νὰ παρουσιασθῇ. [τινα.
احظاظ ἰχζάζ, οὐ.ἀ. τὸ χαροποιεῖν
آحقر ἀχκάρ, ἐ. ἀ. συγκριτ. τοῦ حقير.
احفاد ἀχφάὸ, πλ. τοῦ حفيد.
احقاق ἰχκάκ, οὐ. ἀ. ἐξακρίβωσις.
احكام ἰχκιάμ, οὐ. ἀ. στερέωσις, ἐνίσχυσις.
احمال ἰχμάλ, οὐ. ἀ. φορτόνειν.
آحمر ἀχμέρ, ἐ. ἀ. ἐρυθρός.
آحمق ἀχμάκ, ἐ. τ. βλάξ, εὐήθης· لق — ἀχμακλήκ, βλακία.
احوال ἀχὸάλ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ حال.
احيا ἰχγιά, οὐ. ἀ. ἀναγέννησις, ἀναζωογόνησις.
اخ ἄχ καὶ ἔχ, οὐ. ἀ. ἀδελφός.
أخبار ἀχπάρ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ خبر.
اختتام ἰχτιτάμ, οὐ. ἀ. συμπλήρωμα, συμπέρασμα, τέρμα.
آختر ἀχτέρ, οὐ. π. ἀστήρ· — شناس ἀχτὲρ σινάς, ἀστρονόμος.

اختراع ἰχτιρά', οὐ. ἀ. ἐφεύρεσις.
اختصار ἰχτισάρ, οὐ. ἀ. συντομία.
اختصاص ἰχτισάς, οὐ.ἀ. εἰδικότης· φιλία. [σθαι.
اختفاء ἰχτιφά', οὐ. ἀ. τὸ κρύπτε-
اختلاس ἰχτιλάς, οὐ. ἀ. ἁρπαγή.
اختلاط ἰχτιλάτ, οὐ. ἀ. ἀνάμιξις, σχέσις. [διαφωνία.
اختلاف ἰχτιλάφ, οὐ. ἀ. διαφορά,
اختناق ἰχτινάχ, οὐ. ἀ. ἀπαγχονίζειν, πνῖξις.
اختيار ἰχτιγιάρ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. γέρων· — ἐκλογή.
اختيارى ἰχτιγιαρί, ἐ. ἀ. ἑκούσιος, προαιρετικός.
آخر ἀχάρ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. τελευταῖος· ἄλλος.
آخذ ἄχζ, οὐ. ἀ. λῆψις· ا— ἄχζ ἐτ. ρ. ἀ. τ. λαμβάνειν. [ζωή.
آخرت ἀχιρέτ, οὐ. ἀ. ἡ μέλλουσα
احراج ἰχράζ, οὐ. ἀ. ἔξωσις, ἐξαγωγή. [ἀτιμάζειν.
احزا ἀχζά', οὐ. ἀ. ἐξευτελίζειν,
احشاب ἀχσάπ, οὐ.ἀ.πλ.τοῦ حشب, ξύλα, ξύλινον οἰκοδόμημα.
احضار ἀχτάρ, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ حضر.
احشام ἀχσάμ, οὐ. τ. ἑσπέρα,νύξ· لين — ἀχσὰμ λεῖν κατὰ τὸ ἑσπέρας.
احطا ἰχτά', οὐ. ἀ. τὸ σφάλλειν, τὸ ἁμαρτάνειν.
اخطار ἰχτάρ, οὐ. ἀ. ὑπενθύμισις.
اخفا ἰχφά', οὐ. ἀ. τὸ κρύπτειν.

اخلاص ἰχλάς, οὐ. ἀ. φιλία εἰλικρινής.
اخلاط ἀχλάτ, οὐ. τ. ἀγριοαπίδι.
اخلاف ἀχλάφ, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ خلف.
اخلاق ἀχλάχ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ خلق χούλχ, ἤθη· — علم ἤλμ-ι-ἀχλάχ, ἠθικὴ φιλοσοφία.
اخلال ἰχλάλ (خلل), οὐ. ἀ. διατάραξις. [σβύνειν.
اخماد ἰχμάδ, οὐ. ἀ. σβύνειν, κατα-
اخوان ἰχβάν, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ خ ἔχ·
اخوت οὐχουβέτ, οὐ.ἀ. ἀδελφότης, σύμπνοια.
آخور ἀχούρ, οὐ. π. σταῦλος.
آد ἄδ, οὐ. τ. ὄνομα· در نه ك— سنك σενὶν ἀδὶν νέ δὶρ, πῶς ὀνομάζεσαι ;
اداء ἐδά', οὐ.ἀ. ἀπότισις· ἔπαρσις.
اداب ἀδάπ, οὐ.ἀ.πλ.τοῦ ادب εδέπ.
ادات ἐδάτ, οὐ. ἀ. ἐργαλεῖον, σύνδεσμος, καταλήξις (γραμμ.), μηχανή· πλ. ادوات εδεβάτ.
اداره ἰδαρέ, οὐ. ἀ. κυβέρνησις· διεύθυνσις· οἰκιακὴ οἰκονομία.
ادارهلو ἰδαρελού, ἐ. τ. οἰκονομικός.
آداش ἀδάς, ἐ. τ. ὁμώνυμος.
آداق ἀδάχ, οὐ. τ. τάξιμον, ὑπόσχεσις. [κοσμιότης.
ادب εδέπ, οὐ. ἀ. χρηστὰ ἤθη,
ادبسز εδεπσήζ, ἐ. τ. ἀνήθικος, ἀναιδής. [τυχία.
ادبار ἰδπάρ, οὐ. ἀ. συμφορά, ἀ-
ادبانه εδεπανέ, ἐπ. ἀ. κοσμίως.

ادبیات ادەبیغیات, οὐ.ἀ. ἠθικότης, πολιτισμός· —فن ـی-ادەبیغیات, φιλολογία.

ادخار ادخار, οὐ. ἀ. ἀποθηκεύειν.

ادخال ادخال, οὐ. ἀ. εἰσαγωγή.

ادرار ادرار, οὐ. ἀ. οὖρον.

ادراك ادراك, οὐ.ἀ. ὀξύνοια, κατάληψις· ا—ادراك ات.καταλαμβάνειν. [ρισμός.

ادعا ادعا', οὐ. ἀ. ἀξίωσις, διϊσχυ-

ادغام ادغام, οὐ. ἀ. χρᾶσις, ἀφομοίωσις (γραμμ.)

ادلی ἀδλή, ἐ. τ. ἀνομαστός, διάσημος· ادلی — ἀδλὴ ἀνλή, περίφημος.

ادم ἀδὲμ καὶ ἀδάμ, οὐ. ἀ. ὁ Ἀδάμ· ἄνθρωπος· ὑπηρέτης· ج — πένι ἀδέμ, τὸ ἀνθρώπινον γένος· πλ. ادملر ἐδεμάν.

ادم ἀδήμ, οὐ. τ. πήδημα, βῆμα.

ادملق ἀδαμλήχ, οὐ. τ. ἀνθρωπότης, εὐγένεια. [πινος.

ادمی ἀδεμί, ἐ. ἀ. θνητός, ἀνθρώ-

ادنا ἐδνά, ἐ.ἀ.συγκρ. τοῦ دنی δενί.

ادوات ἐδεβάτ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ ادات.

ادوار ἐδβάρ, πλ. τοῦ دور δέβρ.

ادیان ἐδιάν, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ دین.

ادیب ἐδίπ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. εὐγενής, φιλολόγος. [πτειν.

اذا ἐζά, οὐ. ἀ. κάκωσις, τὸ βλά-

اذاله ἰζαπέ, οὐ.ἀ.ἀνάλυσις,τῆξις.

اژدحام ἰζ'άδζ, οὐ. ἀ. τὸ ἀνησυχεῖν, στενοχωρεῖν.

اذکیا ἐζκιγιά, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ ذکی.

اذلال ἰζλάλ, οὐ. ἀ. ταπείνωσις. ἐξευτελισμός.

اذلله ἐζιλλέ, ἐ. ἀ. πλ. ذلیل.

اذن ἰζίν, οὐ. ἀ. ἄδεια,ἀποπομπή· — اوزن, οὐ. ἀ. οὖς.

اذواق ἐζβάκ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ ذوق.

اذیت ἐζιγιέτ, οὐ. ἀ. βάσανον, τυραννία, πάθος.

ار ἔρ, οὐ. τ. ἀνήρ, (ὁ) σύζυγος· وارمق ه— ὑπανδρεύεσθαι.

ارا ἀρά, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ἐν τῷ μέσῳ, τὸ ἐν τῷ μεταξύ·— μετ. π. ὁ περιχοσμῶν, στολίζων.

ارا ἀράϊ, πλ. τοῦ رای ρέγι.

ارائه ایرائه, οὐ. ἀ. δεικνύειν,προσφέρειν.

ارادہ ایرادہ καὶ ارادت ایرادέτ, οὐ. ἀ. θέλησις, διαταγή· ـه—با ـشاه πὰ ἰραδέϊ σενιγιέ, αὐτοκρατορικῷ διατάγματι.

اراضی ἐραζί, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ ارض.

ارابه آرapά, οὐ. τ. φορεῖον, ἅμαξα· ـچی— ἀραπαδζή, ἁμαξηλάτης. [ρευνᾶν.

اراشدرمق ἀραστηρμάχ, ρ. τ. διε-

اراقه ἰρακά, οὐ. ἀ. τὸ χύνειν.

ارالق ἀραλήχ, οὐ. τ. τὸ μεταξύ.

ارالمق ἀραλμάχ, ρ. τ. ἀραιοῦσθαι, ἀραίωσις.

ارام ἀράμ, οὐ. π. ἀνάπαυσις, τὸ διαμένειν. [νᾶν.

ارامق ἀραμάχ, ρ.τ. ζητεῖν, ἐρευ-

ارتياب ارتيابات، ج. ا. διστα-γμός, ἀμφιβολία.

ارث ἵρς، ج. ا. κληρονομία· ا— κληρονομικῶς.

ارجاع ارجعه، ج. ا. ἐπαναφέρειν.

آرد ἄρδ، ج. ت. ῥάγις.

آردجه ἀρδίδζ، ج. ت. κέδρος.

اردو ὀρδού، ج. ت. στρατός· اوك— στρατόπεδον.

ارزاق ارزاق ἐρζάκ، ج. ا. πλ. τοῦ قوت ῥίζκ. [λῆλος.

ارزان ارزان ἐρζάν، ج. ص. ἄξιος, καταλ-

آرزو آرزو ἀρζού، ج. ص. ἐπιθυμία, ἔφε-σις, εὐχή· كش— ἀρζουκές، ا. ص. ὁ ἐπιθυμῶν.

ارزولامق ارزولامق ἀρζουλαμάκ، ر. ت. ἐπιθυ-μεῖν, εὔχεσθαι.

ارسال ارسال ἰρσάλ، ج. ا. τὸ στέλλειν· ا— ἰρσὰλ ἐت. ἀποστέλλειν.

آرسلان آرسلان ἀρσλάν، ا. ἀσλάν، ج ت. λέων.

ارشا ارشا ἰρσά، ج. ا. δωροδοκία.

ارشاد ارشاد ἰρσάδ، ج. ا. ت. τὸ ὁδηγεῖν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν, τὴν τῆς σωτηρίας.

ارشمق ارشمق ἐρσμέκ، ر. ت. ῥθάνειν.

آرشين آرشين ἀρσήν، ج. ت. ἀρ-σίνη, πῆχυς.

ارض ارض ἔρζ، ج. ا. ἡ γῆ· — كوررهٔ ارض، ἡ γήινος σφαῖρα.

ارشا ارشا ἰρζά، ج. ا. ت. τὸ εὐχαρι-στεῖν, ἱκανοποιεῖν τινα.

ارضاع ارضاع ἰρζά، ج. ا. γαλουχήσις.

آرمكان آرمكان ἀρμκιάχ، ج. ت. ἀναπαυ-τήριον.

ارمجى ارمجى ἀραγιηδζή، ج. ت. ὁ ἐρευ-νῶν, ὁ ζητῶν· ὑπάλληλος τε-λωνείου (ἐρευνητής).

ارباب ارباب ἐρπάπ، ج. ا. πλ. τοῦ ربّ ῥάπ، κύριοι· πρόσωπα ἁρμό-δια, εἰδικά.

اربع اربع ἐρπά، ع. ἀριθ. ا. τέσσαρες.

اربعاء اربعاء ἐρπά، ج. ا. τετάρτη (ἡ-μέρα).

آرپه آرپه ἀρπά، ج. ت. κριθή· صوبی — ἀρπὰ σουγιού، ζῦθος· لق— ἀρ-παλήκ، σιτηρέσιον. [σχέσις.

ارتباط ارتباط ἰρτιπάτ، ج. ا. σύνδεσμος·

ارتحال ارتحال ἰρτιχάλ (رحلت)، ج. ا. με-τάβασις, θάνατος. [σκεία.

ارتداد ارتداد ἰρτιδάδ، ج. ا. ἀλλαξοθρη-

آرتمق آرتمق ἀρτιμάκ، ر. ت. αὐξάνειν. πλειοδοτεῖν.

ارتوده ارتوده ἰρτιόδ (ثروت)، ج. ا. δωρο-δοχία. [σις.

ارتفاع ارتفاع ἰρτιφάʿ، ج. ا. ὕψωσις, ἄρ-

آرتق آرتق ἄρτς، ع. ت. τὸ λοιπόν, ἄλ-λως τε, πλέον, τέλος.

ارتقا ارتقا ἰρτιχάʾ، ج. ا. ت. τὸ ἀνα-βαίνειν ὑψηλότερον.

ارتكاب ارتكاب ἰρτιχιάπ، ج. ا. ت. τὸ παρεκτρέπεσθαι· αἰσχροκέρδεια.

آرتلمق آرتلمق ἀρτηλμάκ، ر. ت. αὐξάνεσθαι.

ارتمك ارتمك ἐρτιμέκ، ر. ت. ἀνάλύειν, τήκειν.

آرتمق آرتمق ἀρτμάκ، ر. ت. αὐξάνειν.

ارغاد ἐργάδ, οὐ. τ. ἐργάτης, χειρώναξ.
ارغوانی ἀργαβανί, ἐ. π. ἐρυθρός.
آرق ἄρκ, οὐ. ἀ. ποταμίσκος, χείμαρρος.
ارق ἀρήκ, ἐ. τ. λιγνός, ἰσχνός.
ارقام ἐρκάμ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ رقم.
ارقداش ἀρκαδάς, ἀντὶ داشارق, οὐ. τ. σύντροφος, ἑταῖρος.
آرقوری ἀρκουρού, ἐ. καὶ ἐπ. τ. λοξός, πλάγιος· λοξῶς, πλαγίως.
ارکا ἀρκά, οὐ. τ. ῥάχις· μεταφ. στήριγμα, προστάτης.
ارکان ἐρκιάν, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ رکن ῥούκν, στῦλαι, ἀρχαὶ θεμελιώδεις· ب— ἐρκὰν-ι-χάρτ, τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ στρατοῦ.
ارکچ ἐρκέτς, οὐ. τ. βόρβορος, λάσπη. [ἄρρην.
ارکک ἐρκιέκ, οὐ. καὶ ἐ. τ. ἀνήρ,
ارکن ἐρκέν, οὐ. καὶ ἐπ. τ. πρωΐα, ἐνωρίς· — ἐρκέν, ἐ. τ. ἀνὴρ ἄγαμος. [οἰκόσημον.
آرما ἄρμα, ξ. σῆμα, σύμβολον·
ارمق ἰρμάκ, οὐ. τ. ποτάμιον.
آرمود ἀρμούδ, οὐ. τ. ἀπίδιον· — جکاآ ἀρμοὺδ ἀγαδζί, ἀπιδέα.
اروا ἰρβά, οὐ. τ. καταπείθειν, πείθεσθαι.
اری ἀρή, οὐ. τ. μέλισσα. [τίζειν.
اری ἰρή, ἐ. τ. χονδροειδής.
اریتمک ἐριτμέκ, ρ. τ. τήκειν, ἀναλύειν.
اریک ἐρίκ, οὐ. τ. δαμάσκηνον.
اریکه ἐρικέ, οὐ. ἀ. θρόνος.
اریمک ἐριμέκ, ρ. τ. τήκεσθαι.
آز ἄζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ὀλίγος, ὀλίγον.
ازان— ر πὶρ ἀζδάν, μετ' ὀλίγον.
آز ἄζ, οὐ. π. ἀπληστία, ἀλαζονία.
از ἔζ, πρ. π. ἐκ, ἀπό.
ازاد ἀζάτ, ἐ. π. ἐλεύθερος, ἀπηλευθερωμένος.]λαγμένος.
ازاده ἀζαδέ, ἐ. π. ἐλεύθερος, ἀπηλ-
ازالتمق ἀζαλτμάκ, ρ. τ. ἐλαττόνειν.
آزالمق ἀζαλμάκ, ρ. τ. ἐλαττοῦσθαι.
آزارلمق ἀζαρλαμάκ, ρ. τ. ἐπιτιμᾶν, ἐπιπλήττειν. [νίζειν.
ازاله ἰζαλέ (زوال), οὐ. ἀ. τὸ ἐξαφα-
ازبار ἰζπάρ, οὐ. ἀ. γράφειν.
ازبر ἐζπέρ, καὶ ن— ἐζπερδέν, ἐκ στήθους.
ازدرمق ἀζδηρμάκ, ρ. τ. διαφθείρειν, ἀποπλανᾶν, ἐξάπτειν. [ἄλλου.
ازدرمک ἐζτιρμέκ, ρ. τ. τρίβειν δι'
ازدواج ἰζτιβάδζ, οὐ. ἀ. τὸ συνέρχεσθαι εἰς γάμον.
ازدیاد ἰζδιγιάτ, οὐ. τ. αὔξησις.
ازشمق ἀζηδμάκ, ρ. τ. ἐξερεθίζεσθαι.
ازغون ἀζγοὺν καὶ ازغین ἀζγήν, ἐ. τ. μανιώδης.
ازل ἐζέλ, οὐ. ἀ. αἰωνιότης.
ازلمک ἐζιλμέκ, ρ. τ. θλίβεσθαι, πιέζεσθαι.
ازمان ἐζμάν, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ ازم.
آزمق ἀζμάκ, ρ. τ. μαίνεσθαι.
ازمقلق ἀζμακλήκ, οὐ. τ. ἀποπλάνησις, ἀποφασία.

ازمك ازمك ἐζμέκω, ρ.τ.τρίβειν, πιέζειν.
ازمه ازمینه, πλ. τοῦ ὀλμος.
ازمه آزما, ἐ. τ. ἀποπλανημένος.
ازمك ازمك ἐζμέκω, ρ. τ. τρίβειν, συντρίβειν. [δι.σή, μυλόδους.
آزو آزو καὶ ἀζὴ ἢ ἀζὴ — ἀζήσιος, στερέωσις, φρούριον. [σθαι.
ازهار ازهار ἐζχάρ. πλ. τοῦ ο ω.
ازیق ازیق ἀζήκ, οὐ. τ. τροφή, εὐερ-
ازدر ازدر ἐζδέρ, οὐ.π. δράκων. [γεσία.
اس اس ὀς, οὐ. ἀ. θεμέλιον, βάσις.
اسارت اسارت ἐσαρέτ, οὐ.ἀ. αἰχμαλωσία.
اساس اساس ἐσάς, πλ. τοῦ اس. [λῆθῶς.
اساساً اساساً ἐσάσεν, ἐπ. ἀ. ἀρχικῶς· ἀ-
اسافل اسافل ἐσαφίλ, πλ. τοῦ اسفل.
اسان اسان ἀσάν, ἐ.καὶ ἐπ. π. εὔκολος, εὐκόλως.
اسائت اسائت ἐσαγίτ, οὐ. ἀ. βλάβη.
اسایش اسایش ἀσαγίς, οὐ. π. ἀνάπαυσις, ἡσυχία.
اسب اسب ἔσπ, οὐ.π. ἵππος. [
اسباب اسباب ἐσπάπ, πλ. τοῦ سبب.
اسبق اسبق ἐσπάκ, ἐ. ἀ. συγκρ.τοῦ سابق σαπήκ, παρελθών, προτελευταῖος, πρώην.
اسبوع اسبوع ἰσπού, οὐ. ἀ. ἑβδομάς.
استاد استاد οὐστάδ, οὐ. π. ἀρχιτέχνης.
استار استار ἀστάρ, οὐ. π. ὑπόρραμα.
استاقوس استاقوس ἰστακός, οὐ. τ. ἀστακός.
استبداد استبداد ἰστιπδάδ, οὐ. ἀ. δύναμις, δεσποτισμός.
استبرا استبرا ἰστιπρά, οὐ. ἀ. κάθαρσις.
استثنا استثنا ἰστισνά, οὐ. ἀ. ἐξαίρεσις.
استحصال استحصال ἰστιχσάλ, οὐ. ἀ. τὸ ἐξάγειν· πρόσκτησις.

استجواب ἰστιδζβάπ, οὐ.ἀ. ἀνάκρισις.
استحفاظ ἰστιχφάζ, οὐ. ἀ. διατήρησις, τὸ διαφυλάττειν. [σις.
استحقار ἰστιχχάρ, οὐ.ἀ. περιφρόνη-
استحقاق ἰστιχχάκ, οὐ. ἀ. ἀξία.
استحکام ἰστιχχιάμ, οὐ. ἀ. παγίω-
استخدام ἰστιχμάμ, οὐ. ἀ. τὸ λούεσθαι.
استخبار ἰστιχπάρ, οὐ.ἀ.τ. τὸ πληροφορεῖσθαι.
استخدام ἰστιχτάμ, οὐ. ἀ. τὸ ἔχειν τινὰ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.
استخراج ἰστιχράδζ.οὐ.ἀ.τὸ ἐξάγειν.
استخلاص ἰστιχλάς, οὐ. ἀ. ἐλευθέρωσις.
استدا استدا ἰστιδά, οὐ. ἀ. αἴτησις. — ναμ ἰστιδὰ ναμέ, ἀναφορά.
استدلال ἰστδιλάλ, οὐ. ἀ. τὸ συμπεραίνειν.
استر ἐστέρ, οὐ. π. ἡμίονος.
استراحت ἰστιραχάτ, οὐ. ἀ. ἀνάπαυσις. |καλεῖν.
استرجا ἰστιρδζά, οὐ. ἀ. τὸ παρα-
استرحام ἰστιρχάμ οὐ. ἀ. τὸ ἐκλιπαρεῖν.
استرداد ἰστιρδάδ. οὐ. ἀ. τὸ λαμβάνειν παρὰ τινός τι.
استر ὀστουρά, οὐ. π. ξυράφιον.
استسقا ἰστισκά, οὐ. ἀ. ὕδρωψ.
استسلام ἰστισλάμ, οὐ. ἀ. τὸ ἐξισλαμίζεσθαι.
استشاره ἰστιὰαρέ, οὐ. ἀ. αἴτησις συμβουλῆς, σύσκεψις.

استشهاد ἱστισχάδ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπικαλεῖσθαι μαρτυρίαν.
استصحاب ἱστισχάπ, οὐ. ἀ. τὸ προστατεύειν τινά. [δοκιμάζειν.
استصواب ἱστισβάπ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπι-
استطلاع ἱστιτλά', οὐ. ἀ. τὸ πληροφορεῖσθαι.
استظهار ἱστιζχάρ, οὐ. ἀ. αἰτεῖν προστασίαν. [ζεσθαι.
استعارة ἱστι'αρέ, οὐ. ἀ. τὸ δανείαستعانة ἱστι'ανέ, οὐ. ἀ. τὸ ζητεῖν συνδρομήν.
استعجال ἱστι'δζάλ, οὐ. ἀ. βία.
استعداد ἱστι'δάδ, οὐ. ἀ. ἱκανότης, κλίσις φυσική, εὐφυία.
استعفا ἱστι'φά, οὐ. ἀ. παραίτησις.
استعلا ἱστι'λά, οὐ. ἀ. ὕψωσις.
استعلام ἱστι'λάμ (ﻡ), οὐ.ἀ.τὸ ζητεῖν ἐπισήμως πληροφορίας.
استعمال ἱστι'μάλ (ﻝ), οὐ.ἀ.χρῆσις.
استغراب ἱστιγράπ (ﺏ), οὐ. ἀ. θάμβος, ἔκπληξις.
استغراق ἱστιγράχ (ﻕ), οὐ. ἀ. τὸ βυθίζεσθαι.
استغفار ἱστιγφάρ, οὐ. ἀ. ἡ παρὰ Θεοῦ αἴτησις ἀφέσεως· الله — ἐσταγφουρλ-λάχ· ὁ Θεὸς νὰ συγχωρήσῃ, μὴ γένοιτο.
استغنا ἱστιγνά', οὐ.ἀ. ἀκαταδεξία, τὸ εἶναί τινα ἐκτὸς ἀνάγκης.
استفادة ἱστιφαδέ, οὐ. ἀ. κέρδος, ὠφέλεια. [νωσις.
استفراغ ἱστιφράδ, οὐ. ἀ. ἀπομό-

استفسار ἱστιφσάρ, οὐ. ἀ. τὸ πυνθάνεσθαι, τὸ ἐρωτᾶν.
استفهام ἱστιφχάμ, οὐ.ἀ.ἐρώτησις.
استقامت ἱστικαμέτ, οὐ.ἀ.εὐθύτης, τιμιότης.
استقبال ἱστικπάλ, οὐ. ἀ. προϋπάντησις, ὑποδοχή· τὸ μέλλον· μέλλων (γραμμ). Ἰ— ἱστικπάλεν, ἐν τῷ μέλλοντι.
استقرار ἱστικράρ, (ﻕ) οὐ.ἀ. στερέωσις, ἐπικύρωσις.
استقراض ἱστικράζ, οὐ. ἀ. δάνειον.
استقسام ἱστικσάμ, οὐ. ἀ. συνάντησις. [θεσις.
استكا ἱστέκι, οὐ.τ.ἐπιθυμία, διά-
استكراه ἱστικρι'άχ, οὐ. ἀ. ἀποστροφή, ἀπέχθεια.
استكمال ἱστικμάλ, οὐ.ἀ.συμπλήρωσις· τελειοποίησις.
استلذاذ ἱστιλζάζ, οὐ. ἀ. τὸ τέρπεσθαι. [ἀνάγκη.
استلزام ἱστιλζάμ, οὐ. ἀ. χρεία,
استماع ἱστιμά', οὐ. ἀ. τὸ ἀκούειν.
استمداد ἱστιμδάδ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπικαλεῖσθαι βοήθειαν.
استمرار ἱστιμράρ, οὐ.ἀ.παράτασις. Ἰ— ἱστιμράρεν, διαρκῶς.
استمكا ἱστεμέκι, ρ. τ. ἐπιθυμᾶν, θέλειν. [ζεσθαι.
استناد ἱστιναδ, οὐ. ἀ. τὸ στηρί-
استنباط ἱστινπάτ, οὐ. ἀ. συμπεραίνειν.
استنطاق ἱστιντάχ, οὐ.ἀ.ἀνάκρισις.

استنكاف ἐνστινκτάφ, οὐ. ἀ. ἄρνησις, αἰσχύνη.
استوا ἐστιβά, οὐ. ἀ. ἰσότης, ἰσορροπία· — حد χὰττ-ι-ἐστιβά, ἰσημερινός.
استوبيدز ὐστυπέδζ, οὐ. τ. ψιμμύθιον.
استهزا ἐστιχζά, οὐ. ἀ. χλεύη, ἐμπαιγμός.
استهلاك ἐστιχλάκι, οὐ. ἀ. ὄλεθρος· κατανάλωσις.
استيجار ἐστιδζάρ, οὐ. ἀ. ἐνοικίασις·
استيذان ἐστιζάν, οὐ. ἀ. αἴτησις ἀδείας.
استيضاح ἐστιζάχ, οὐ. ἀ. τὸ ζητεῖν διασαφήσεις.
استيعاب ἐστι'άπ, οὐ. ἀ. τὸ περιχλείειν· τὸ περιέχειν.
استيفا ἐστιφά', οὐ. ἀ. τὸ ἐκπληροῦν.
استيلا ἐστιλά', οὐ. ἀ. ἐφόρμησις, κατάκτησις, νίκη. [φεύγειν.
استيمان ἐστιμάν, οὐ. ἀ. τὸ προς-
استيناف ἐστινάφ, οὐ. ἀ. ἔφεσις (δίκης).
اسخان ἐσχάν, οὐ. ἀ. θερμαίνειν.
اسد ἐσέδ, οὐ. ἀ. λέων.
اسر ὐσερά, πλ. τοῦ اسير.
اسرار ἐσράρ, πλ. τοῦ سر.
اسراف ἐσράφ, οὐ. ἀ. σπατάλη.
اسرب οὐσρούπ, οὐ. ἀ. μόλυβδος.
اسس ἐσσίζ, ἐ. ἀ. ἔρημος, ἀκαλλιέργητος γῆ.
اسطبل ἐστάπλ, οὐ. ἀ. σταῦλος.
اسطوخودس οὐστουβανέ, οὐ. ἀ. κύλινδρος.
اسطوره ἐστουρέ, οὐ. π. μῦθος.

اسعد ἐσ'άδ', ἐ. ἀ. ὑπερθ. εὐτυχέστατος.
اسعاف ἐσά'φ, οὐ. ἀ. ὑπακούειν.
اسف ἐσέφ, οὐ. ἀ. θλῖψις, λύπη.
اسقا ἐσκά', οὐ. ἀ. ποτίζειν, ἄρδειν.
اسقاره ἐσκάρα, ξ. ἐσχάρα.
اسقاط ἐσκάτ, οὐ. ἀ. τὸ σφάλλειν ἐν τῇ ὁμιλίᾳ τὸ ἀκυροῦν· ἀποβολή.
اسكات ἐσκιάτ, οὐ. ἀ. τὸ κατασιγάζειν, τὸ ἱκανοποιεῖν.
اسكان ἐσκιάν, οὐ. ἀ. τὸ κατοικεῖν.
اسكله ἐσκέλε, οὐ. τ. λιμὴν καὶ σκάλα, ἀποβάθρα.
اسكمله ἐσκέμλε, οὐ. τ. κάθισμα.
اسكنبه ἐσκενὸζέ, οὐ. τ. βάσανον.
اسكى ἐσκί, οὐ. καὶ ἐ. τ. παλαιός, ἀρχαῖος.
اسكيجى ἐσκιδζί, οὐ. τ. ῥωποπώλης.
اسكيمك ἐσκιμέκι, ῥ. τ. παλαιοῦσθαι, γηράσκειν.
اسلاف ἐσλάφ, πλ. τοῦ سلف.
اسلام ἐσλάμ, οὐ. ἀ. ἡ μωαμεθανικὴ θρησκεία, ἰσλαμισμός.
اسلحه ἐσλιχά, πλ. τοῦ سلاح.
اسم ἴσμ, οὐ. ἀ. ὄνομα.
اسمان ἀσουμάν, οὐ. π. οὐρανός.
اسمانى ἀσουμανί, ἐ. π. οὐράνιος.
اسمر ἐσμέρ, ἐ. ἀ. μελάγχρους.
اسمك ἐσμέκι, ῥ. τ. φυσᾶν, πνέειν.
اسناد ἐσνάδ, οὐ. ἀ. τὸ ἀποδιδόναι τινί, τὸ αἰτιᾶσθαι.
اسنان ἐσνάν, πλ. τοῦ سن.

اسمك ἐσνεμέχι, ρ.τ. χασμᾶσθαι.
اسود ἐσβέδ, ἐ. ἀ. μέλας.
اسوده ἀσουδέ, ἐ. π. ἥσυχος.
اسودگی ἀσουδεχί, οὐ. π. ἀνάπαυσις, ἡσυχία.
اسهاب ἰσχάπ, οὐ.ἀ. λῖπος, φλυαρία.
اسهال ἰσχάλ, οὐ. ἀ. διάρροια.
اسهام ἐσχάμ, πλ. τοῦ سهم.
اسهل ἐσχέλ, ὑπερθ. τοῦ سهل.
اسیر ἐσίρ, κ.γιεσίρ, οὐ.ἀ. αἰχμάλωτος قراش — χλινήρης.
اسیرلك ἐσιρλίκι, οὐ.τ.αἰχμαλωσία.
اسیرکمك ἐσιρκεμέχι, ρ.τ.διαφυλάττειν, οἰκτείρειν, ἐλεεῖν.
اش ἄς, οὐ. τ. φαγητόν, σοῦπα — ἀσόζί, μάγειρος.
اش ἄς, οὐ. τ. τροφή· کمر — ἄς γιερμέχι, κακοψυχεῖν.
اش ἔς, οὐ. τ. ὅμοιος, ἴσος· σύντροφος (ἐν ζεύγει).
اشاراب ἰσαράτ, πλ. τοῦ ἑπ.
اشارت ἰσαρέτ,οὐ.ἀ.νεῦμα,σημεῖον
اشاعه ἰσα'ά (عیش), οὐ. ἀ. διαθρύλλησις, διάδοσις (φήμης).
اشاغه ἀσαγὰ καὶ اشاغی ἀσαγή, ἐπ. τ. κάτω.
اشباع ἐσπά', οὐ.ἀ.τὸ κορέννυσθαι.
اشبو ἴσπου, ἀντ. δειχτ. τ. οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
اشتاه ἰστάχ, οὐ. τ. ὄρεξις.
اشتباه ἰστιπάχ (شبه), οὐ.ἀ. ἀμφιβολία· — بی ایتیپاخ, ἀναμφιβόλως.

اشتداد ἰστιδάδ, οὐ. ἀ. ἐνίσχυσις.
اشتر οὐστούρ, οὐ. π. κάμηλος.
اشترا ἰστιρά, οὐ. ἀ. ἀγορά.
اشتراك ἰστιράκι, οὐ. ἀ. συνεταιρισμός· τὸ μετέχειν.
اشتردمك ἰστιρδιρμέχι, ρ. τ. ποιεῖν τινα ἀκούειν. [γεσθαι.
اشتغال ἰστι'άλ, οὐ.ἀ. τὸ ἀναφλέ-
اشتغال ἰστιγάλ, οὐ. ἀ. ἀσχολία, ἐνασχόλησις. [(γραμμ).
اشتقاق ἰστιχάκ, οὐ. ἀ. παραγωγὴ
اشتکا ἰστικιά, οὐ. ἀ. τὸ παραπονεῖσθαι.
اشتمال ἰστιμάλ, οὐ. ἀ. τὸ περιέχεσθαι, τὸ περικλείεσθαι.
اشتمك ἐστιμέχι, ρ. τ. τὸ ἀκούειν.
اشته ἰστέ, ἐπ. τ. ἰδού. [μία.
اشتها ἰστιχά, οὐ. ἀ. ὄρεξις, ἐπιθυ-
اشتهار ἰστιχάρ, οὐ. ἀ. εὐκλεια, διασημότης.
اشتیاق ἰστιγιάκ, οὐ.ἀ. ἔρως, σφοδρὰ ἐπιθυμία.
اشجار ἐσδζάρ, πλ. τοῦ شجر.
اشجی ἀσδζί, οὐ. τ. μάγειρος· — باشی ἀσδζὶ πασή,ἀρχιμάγειρος.
اشخاص ἐσχάς, πλ. τοῦ شخص.
اشد ἐσέδ, ἐ.ἀ. παραθ. καὶ ὑπερθ. τοῦ شدید.
اشرار ἐσράρ, πλ. τοῦ شر σέρρ.
اشراق ἰσράκ, οὐ.ἀ.τὸ διαυγάζειν.
اشعار ἐσ'άρ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ شعر.
اشعار ἰσ'άρ, οὐ. ἀ. τὸ δεικνύειν· τὸ γνωστοποιεῖν.

اشعه ἐϑί'ά, πλ. τοῦ ϵιϑέ.
اشعال ἰϑ'άλ, οὐ. ἀ. τὸ καίειν.
اشغال ἐϑγάλ, πλ. τοῦ شغل ϑούγλ.
اشغال ἰϑγάλ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπασχολεῖν.
اشقیا ἐϑκηγιά, πλ. τοῦ شقی.
آشق ἀϑήκ, οὐ. τ. ἀστράγαλος.
اشك ἔϑκι, οὐ. π. δάκρυ.
اشك ἐϑέκι, οὐ. τ. ὄνος· ج—ἐϑεκδζί, οὐ. τ. ὀνηλάτης· كل—ἐϑεκλίκι, οὐ. τ. εὐήθεια. [δηλος.
اشكار ἀϑικιάρ, ἐ. π. σαφής, πρόه اشكاره ἀϑκιαρέ, ἐπ. π. ἀναφανδόν.
اشكال ἐϑκιάλ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ شكل.
اشكنبه ἰϑκενπέ, οὐ. π. τ. ἡτρια, ἐγκοίλια. [βάσανος.
اشكنجه ἰϑκενδζέ, οὐ. π. δοκιμασία,
اشقوفه ϑϑκιουφέ, οὐ. π. ἄνθος.
اشكين ἐϑκίν, οὐ. τ. πέδη (εἶδος βαδίσματος ἵππων).
اشلامق ἀϑλαμάκ, ρ. τ. ἐγκεντρίζειν, ἐμβολιάζειν.
اشمار ἰϑμάρ, οὐ. τ. νεῦμα.
اشمق ἀϑμάκ, ρ. τ. ὑπερπηδᾶν, διατρέχειν. [ξέειν.
اشمك ἐϑμέκι, ρ. τ. σκάπτειν, ἀπο-
اشنا ἀϑινά, ἐ. π. εἰδήμων, γνωστός.
اشنالق ἀϑναλήκ, ἐ. τ. γνωριμία.
اشنمق ἀϑινμάκ, ρ. τ. φθείρεσθαι.
آشندرمق ἀϑινδηρμάκ, ρ. τ. τὸ ποιεῖν φθείρεσθαι. [δέβκ.
اشواق ἐϑβάκ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ شوق
اشورمق ἀϑουρμάκ, ρ. τ. ὑπερβαίνειν, ὑποκλέπτειν.

اشوری ἀϑηρή, ἐ. καὶ ἐπ. τ. λίαν, σφόδρα.
اشهار ἰϑχάρ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπαινεῖν.
آشی ἀϑί, οὐ. τ. ἐμβολάς, ὀμαλίς.
اشیا ἐϑγιά, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ شی ϑείγ.
اشیك ἐϑίκι, οὐ. τ. οὐδός, κατώφλιον. [τρίζειν.
اشیلامق ἀϑηλαμάκ, ρ. τ. ἐγκεν-
اصابت ἰσαπέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ· اولدی — ἰσαπὲτ ὁλτού, καλὰ ἔτυχε.
اصالت ἀσαλέτ, οὐ. ἀ. εὐγένεια καταγωγῆς. [σώπως.
اصاله ἀσάλετεν, ἐπ. ἀ. αὐτοπρο-
اصالتلو ἀσαλετλοῦ, ἐ. τ. εὐγενέστατος (τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς τοὺς ξένους πρέσβεις ἐν Τουρκίᾳ).
اصحاب ἀσχάπ, πλ. τοῦ صاحب.
اصدار ἐσδάρ, οὐ. ἀ. ἔκδοσις.
آصدرمق ἀσδηρμάκ, ρ. τ. ἀπαγχονίζειν. [τέρια.
اصرار ἰσράρ, οὐ. ἀ. ἐπιμονή, χαρ-
اصرمق ἡσηρμάκ, ρ. τ. δάκνειν.
اصطبل ἐστάπλ, οὐ. ἀ. σταῦλος.
اصطلاح ἰστηλλάχ, οὐ. ἀ. κυριολεξία, ὅρος ἐπιστημονικός.
اصفر ἀσφέρ, ἐ. ἀ. κίτρινος, ὠχρός.
اصق ἀσχῖ, οὐ. τ. πᾶν ὅ,τι χρέμμαται· δῶρον, ἀναρτήρ.
اصفیا ἀσφιγιά, πλ. τοῦ صافی.
اصل ἄσλ, οὐ. ἀ. ῥίζα, καταγωγή· φυλή, οἰκογένεια· αἰτία· βά-

σις· τὸ πρωτότυπον· —ال فی ψιἐλ-ἄσλ, ἀρχῇθεν· یو ی—ἀσλὴ γιόκ, ἀβάσιμος.

اصلا ἄσλα᾽, ἐπ.ἀ. ποτέ, οὐδόλως.

اصلا ἄσλεν, ἐπ. ἀ. κατ᾽ ἀρχήν· κατ᾽ οὐσίαν.

اصلاق ἠσλατμάκ, ρ. τ. βρέχειν.

اصلاح ἰσλάχ, οὐ.ἀ. διόρθωσις, συνδιαλλαγή.

اصلاحخانه ἰσλαχχανέ, οὐ. π. ὀρφανοτροφεῖον, σωφρονιστήριον.

اصلاق ἰσλάκ, ἐ.τ. βρεγμένος, ὑγρός.

اصلاق ἰσλανμάκ, ρ.τ. βρέχεσθαι.

اصلق ἰσλήκ, οὐ. τ. σύριγμα, σφυρίκτρα. [ἀναρτᾶσθαι.

اصلمق ἀσηλμάκ, ρ. τ. κρέμασθαι,

اصلی ἀσλί, ἐ. ἀ. ἀρχικός.

اصم ἐσάμ, ἐ. ἀ. κωφός.

اصمارلمق ἀσμαρλαμάκ, ρ.τ. παραγγέλειν. [τᾶν.

اصمق ἀσμάκ, ρ. τ. κρεμᾶν, ἀναρ-

اصمه ἀσμά, οὐ. τ. ἀναδενδράς, κλῆμα ἀμπέλου.

اصناف ἐσνάφ, πλ. τοῦ صنف.

اصوات ἐσβάτ, πλ. τοῦ صوت.

اصول οὐσούλ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ اصل ἄσλ, ῥίζαι, κανόνες· σύστημα, μέθοδος. [δισταί.

اصولیون οὐσουλιγιούν, ἀ.πλ. μεθο-

اصیه ἰσητμά, οὐ. τ. πυρετός.

اصیقمق ἰσηγμάκ, ρ.τ. θερμαίνεσθαι.

اصیدرمق ἰσηδὴρμάκ, ρ. τ. θερμαίνειν.

اضاعه ἰζα᾽ά, οὐ.ἀ. ἀπώλεια, ἀσωτεία.

اضافة ἰζαφέτ, οὐ. ἀ. προσάρτησις, σύναψις, ἕνωσις ὀνόματος ὡς συμπληρώματος ἑτέρου (γραμ.)

اضرار ἐζράρ, πλ. τοῦ ضرر.

اضرار ἰζράρ, οὐ. ἀ. τὸ βλάπτειν.

اضداد ἐζδάδ, πλ. τοῦ ضد.

اضطراب ἰζτιράπ, οὐ. ἀ. ταραχή, ἀμηχανία, συγκίνησις. [λυτος.

اضطرار ἰζτιράρ, οὐ.ἀ. ἀνάγκη ἀπόاضعاف ἰζα᾽άφ, οὐ.ἀ. ἐξασθένησις.

اضلال ἰδλάλ, οὐ. ἀ. τὸ ἀποπλανᾶν.

اضمار ἰζμάρ, οὐ. ἀ. τὸ κρύπτειν.

اطاعت ἰτα᾽άτ, οὐ. ἀ. εὐπείθεια, ὑποταγή.

اطاعتسز ἰτα᾽ατσίζ, ἐ.τ. ἀπειθής.

لق— ἰτα᾽ατσιζλήκ, οὐ.τ. ἀπείθεια. [κυνσις.

اطاله ἰταλέ, οὐ.ἀ. παράτασις, μύ-

اطبا ἐτιππά, πλ. τοῦ طبیب.

اطار ἰτράδ, οὐ. ἀ. ἀποπέμπειν, ἐξορίζειν.

اطراف ἐτράφ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ طرف

لی—ἐτραφλή, ἐ.τ. λεπτομερής.

اطعام ἰτ᾽άμ, οὐ. ἀ. τὸ τρέφειν.

اطفا ἰτφά, οὐ.ἀ. τὸ σβύνειν, καταστέλλειν.

اطفال ἐτφάλ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ طفل.

اطلاس ἀτλάς, ξ. ἄτλας (γεωγρ.).

اطلاع ἰττιλά᾽, οὐ.ἀ. γνῶσις, ἀπόκτησις γνώσεως. [(ἀτλάζι).

اطلس ἀτλάς, οὐ. ἀ. λειοσηρικόν

اطلاق ἰτλάκ, οὐ. ἀ. ἐλευθέρωσις. διαζύγιον.

اطمئنان ἐτμι᾽νάν, οὐ.ἀ. ἀσφάλεια· ἡσυχία· ψυχραιμία.

اطناب ἰτνάπ, οὐ.ἀ. μακρηγορεῖν.

اطوار ἐτβάρ, πλ. τοῦ رطو τάβρ.

اطه ἀτά, οὐ. τ. ν῎ος.

اظلال ἰζλάλ, οὐ. ἀ. τὸ σκιάζειν· τὸ προστατεύειν.

اظهار ἰζχάρ, οὐ. ἀ. τὸ δεικνύειν, τὸ ἀποκαλύπτειν.

اعاده ἰ᾽αδέ, οὐ. ἀ. τὸ ἀποδιδόναι. τὸ ἐπιστρέφειν.

اعاده ἰ᾽άδεδεν, ἐπ. ἀ. κατ᾽ἀναψηλάφισιν (νομ.).

اعاشه ἰ᾽ασέ, οὐ. ἀ. τὸ τρέφειν.

اعاره ἰ᾽αρέ, οὐ. ἀ. τὸ δανείζειν.

اعانه ἰ᾽ανέ,οὐ.ἀ.συνδρομή,βοήθεια.

اعتبار ἰ᾽τιπάρ, οὐ. ἀ. ὑπόληψις, πίστις· ɔw—ἰ᾽τιπαρσίζ ἐ. τ. ἀνυπόληπτος.

اعتباراً ἰ᾽τιπάρεν,ἐπ.ἀ.ἀπό,ἔκτοτε.

اعتباری ἰ᾽τιπαρί, οὐ.ἀ. ὀνομαστικός, φαντασιώδης.

اعتدال ἰ᾽τιδάλ, οὐ. ἀ. μέσος χρόνος· ἰσορροπία.

اعتدالسز ἰ᾽τιδαλσίζ, ἐ. ἀ. τ. ἄμετρος, ὑπερβολικός.

اعتذار ἰ᾽τιζάρ, οὐ. τὸ δικαιολογεῖσθαι. [ἀνακοπή.

اعتراض ἰ᾽τιράζ, οὐ. ἀ. ἔνστασις,

اعتراف ἰ᾽τιράφ,οὐ.ἀ. ἀναγνώρισις, ὁμολογία.

اعتقاد ἰ᾽τικάδ, οὐ. ἀ. πεποίθησις· πίστις θρησκευτική.

اعتلا ἰ᾽τιλά᾽, οὐ.ἀ. τὸ ὑψόνεσθαι.

اعتماد ἰ᾽τιμάδ, οὐ ἀ. ἐμπιστοσύνη· عالی— ἰ᾽τιμαδναμέ, διαπιστευτήριον.

اعتنا ἰ᾽τινά᾽, οὐ.ἀ. τὸ προσέχειν.

اعتیاد ἰ᾽τιγιάδ, οὐ. ἀ. συνήθεια, ἕξις.

اعجال ἰ᾽δζάλ, οὐ. ἀ. βιάζεσθαι.

اعداد ἀ᾽δάδ. πλ. τοῦ عدد.

اعداد ἰ᾽δάδ, οὐ. ἀ. τὸ ἀριθμεῖν.

اعدامی ἰδαδί, οὐ. ἀ. προκαταρκτικός. [θανάτωσις.

اعدام ἰ᾽δάμ. οὐ. ἀ. ἐξολόθρευσις,

اعز ἐάζζ, ἐ. ἀ. συγκρ. τοῦ عزیز.

اعزاز ἐ᾽ζζά, πλ. τοῦ عزیز.

اعزام ἰ᾽ζάμ, οὐ.ἀ.τὸ ἀποστέλλειν.

اعشار ἀ᾽σάρ. οὐ. ἀ. πλ. τοῦ عشر οἶρ, δέκατα.

اعصار ἀ᾽σάρ, πλ. τοῦ عصر.

اعضا ἀ᾽αζά. οὐ. ἀ. πλ. τοῦ عضو οἶζβ, μέλη σώματος· μέλη σωματείου πολιτικοῦ,δικαστικοῦ ἢ ἐπιστημονικοῦ.

اعطا ἰ᾽τά, οὐ. ἀ. διδόναι, τὸ δωρεῖσθαι. [ἐπιμ.

اعظم ἀ᾽ζέμ. ἐ. ἀ. παραθ. τοῦ علی.

اعلا ἀ᾽λιά, ἐ. ἀ. ὑπερθ. τοῦ علی.

اعلا ἀ᾽λιά, οὐ. ἀ. ὕψωσις.

اعلام ιλάμ, οὐ. ἀ. εἰδοποίησις· διακήρυξις· ἔγγραφος δικαστικὴ ἀπόφασις.

ئالعا ئ'لان, οὐ. ἀ. δι, ἰευσις, διακήρυξις.
ئارعا ئ'ماړ, οὐ.ἀ. τὸ κατοικίζειν, τὸ ζωογονεῖν· τὸ καλλιεργεῖν.
ئالعا ئ'ماڵ, οὐ. ἀ. πλ. ـعمل .
ئالعا ئ'ماڵ, οὐ. ἀ. τὸ κατασκευάζειν, τὸ ἐκμεταλλεύεσθαι.
ئالعا ئ'ماڵات, πλ. τοῦ πρ. τὰ τεχνικὰ προϊόντα.
ئعا ئ'ماء, ἐ. ἀ. τυφλός.
ئعور ئ'ۆێر, ἐ. ἀ. μονόφθαλμος.
ئاعا ئ'ڕاڤ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ ـعر, πρόκριτος χώρας· —ـمجلس مەڕلیس-ی-ئ'ڕاڤ, γερουσία, συμβούλιον τῶν λόρδων.
ئا ئاڤ, οὐ. τ. δίκτυον.
ئا ئاڤ, οὐ. τ. ἀγὸς, κύριος, δεσπότης· ئاڤ — ئاڤا ئەی, ἀδελφὸς πρεσβύτερος.
ئا ئا ئا ئاڤ ئا ئاڤ ئاڤات, οὐ. τ. δένδρον, θάμνος, ῥάβδος.
ئاڤر ئاڤار ئاڤارتماخ, ρ. τ. λευκαίνειν.
ئاڤر ئاڤارماخ, ρ. τ. λευκαίνεσθαι, ἀσπρίζειν.
ئا ئاڤاز, οὐ. π. ἔναρξις.
ئاڤار ئاڤیار, οὐ.ἀ.δυσαρέσκεια.
ئاڤاصا ئاڤتیساڤ, οὐ.ἀ.ἀπαγωγή, ἁρπαγή. [γωγεῖν.
ئاڤتین ئاڤتینام, οὐ.ἀ. τὸ λαφυραـ
ئاڤدیڤ ئاڤدیڤ, πλ. τοῦ ـعد .
ئاڤر ئاڤراخ, οὐ.ἀ. καταποντίζειν.
ئاڤیر ئاڤیر, ἐ. τ. βαρύς, πολύτιμος, δύσπεπτος.

ئاڤرتماخ ئاڤرتماخ, ρ. τ. προξενεῖν πόνον.
ئاڤرلیخ ئاڤرلیخ, ἐ. καὶ οὐ. τ. βαρύτης, βάρος, φορτίον.
ئاڤیرجا ئاڤیرجا, ἐ. τ. καὶ ἐπ. ἀρκετὰ βαρέως· βαρύς, ἀρκετὰ σπουδαῖος. [ρύνειν.
ئاڤرلاتماخ ئاڤرلاتماخ, ρ. τ. ἐπιβα-
ئاڤرلاشماخ ئاڤرلاشماخ, ρ. τ. γίνεσθαι βαρύς.
ئاڤرلیخ ئاڤرلیخ, οὐ.τ. βάρος, φορτίον· προίξ· ἐφιάλτης.
ئاڤری ئاڤری, οὐ. τ. πόνος.
ئاڤرماخ ئاڤرماخ, ρ. τ. πονεῖν.
ئاڤز ئاڤز, οὐ.τ. στόμα, ἄνοιγμα, ὀπή.
ئاڤزلیخ ئاڤزلیخ, οὐ. τ. καπνοσύριγξ, ἐπιστομωτήρ.
ئاغوس ئاغوست, οὐ. τ. ὁ μὴν αὔγουστος. [γίζειν.
ئاڤصاب ئاڤزات, οὐ. ἀ. τὸ παρορ-
ئاڤفال ئاڤفال, οὐ. ἀ. τὸ ἀποπλανᾶν, ἐξαπατᾶν.
ئاڤل ئاڤل, οὐ. τ. μάνδρα.
ئاڤلاتماخ ئاڤلاتماخ, ρ. τ. ποιεῖν χλαίειν. [μαζύ.
ئاڤلاشماخ ئاڤلاشماخ, ρ. τ. χλαίειν
ئاڤلامساماخ ئاڤلامساماخ, ρ.τ. ὑποχλαίειν.
ئاڤلامماخ ئاڤلامماخ, ρ.τ. χλαίειν.
ئاڤلایش ئاڤلایش, οὐ. τ. χλευθμός.
ئاڤلب ئاڤلب, ἐ. ἀ. παραθ. καὶ ὑπερθ. τοῦ ـغلب .

اغماض ἰγμάζ, οὐ. ἀ. ἡμικλεισία τῶν ὀφθαλμῶν, νεῦμα συνενοήσεως.

اغماق ἀγμάκ, ρ. τ. τὸ ὑψοῦσθαι εἰς τὸν ἀέρα.

اغنام ἀγνάμ, οὐ. ἀ. πλ. غ.

اغنيا ἀγνηγιά, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ غ.

اغو ἀγού, οὐ. τ. δηλητήριον.

اغوا ἰγβά, οὐ. ἀ. προτροπή (ἐπὶ κακοῦ). [γάλη.

اغوش ἀγούς, οὐ. π. κόλπος, ἀγ-

اغيز ἀγήζ, ἴδ. καὶ غ.

افا ἀφάτ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ فا.

اغيار ἀγγιάρ, πλ. τοῦ غ.

افا ἰφατέ, οὐ. ἀ. τὸ ἀφίνειν παρέρχεσθαι ἢ διαφεύγειν.

افاده ἰφαδέ, οὐ. ἀ. ἔκθεσις, ἔκφρασις.

افاق ἀφάκ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ فا.

افاقا ἰφακὰτ καὶ افاقا ἰφακά, οὐ. ἀ. ἀνάρρωσις. [φορά.

افا ἀφέτ, οὐ. ἀ. δυστυχία, συμ-

افا οὐφέτ, οὐ. ἀ. πτῶσις, ἀνατροπή.

افتاب ἀφτάπ, οὐ. π. ἥλιος.

افتاده οὐφταδέ, μετ. καὶ ἐ. π. πεπτωκώς (τῆς ἀρχῆς), περιπεσὼν εἰς δυστυχίαν.

افتان ἰφτάν, οὐ. ἀ. τὸ ἐμβάλλειν εἰς πειρασμόν.

افتتاح ἰφτιτάχ, οὐ. ἀ. ἔναρξις, ἐγκαινίασις.

افتخار ἰφτιχάρ, οὐ. ἀ. τὸ σεμνύνεσθαι, δόξα, ἀξία.

افترا ἰφτιρά, οὐ. ἀ. συκοφαντία — ی — ἰφτιρατζί, συκοφάντης.

افتراق ἰφτιράχ, οὐ. ἀ. ἀποχωρισμός.

افتقار ἰφτιχάρ, οὐ. ἀ. πτωχεία.

افحام ἰφχάμ, οὐ. ἀ. ἀποστόμωσις.

افخم ἐφχ μ, ὑπερθ. τοῦ فخم.

افراد ἐφραδ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ فرد.

افرادا ἐφραδεν, ἐ. ἀ. λεπτομερῶς· κατ' ἄτομον.

افراز ἐφραζ, οὐ. ἀ. ὁ ὑψῶν.

افراز ἰφραζ, οὐ. ἀ. διαίρεσις, διαχώρησις.

افراط ἰφρατ, οὐ. ἀ. ὑπερβολή.

افراغ ἰφραγ, οὐ. τ. τ῎ξις, ἀνάλυσις.

افرنج ἐφρενδζ, οὐ. ἀ. εὐρωπαῖος· ی — ἐφρενζί, ἐ. ἀ. εὐρωπαϊκός. [χωτίζων.

افروز ἐφρουζ, ἐ. π. ὁ ἀνάπτων, ὁ

افريدن ἀφεριδέν, ρ. π. δημιουργεῖν.

افريدكار ἀφεριδκιάρ, οὐ. π. ὁ Πλάστης.

افريده ἀφεριδέ, μετ. π. πεπλασμένος· — οὐ. π. πλάσμα.

افرين ἀφερίν, ἐπιφ. π. εὖγε!

افزا ἐφζά, π. (ἐν συνθ.), ὁ αὐξάνων.

افزون ἐφζούν, ἐ. π. πλέον ἐν ἀριθμῷ ἢ ποσότητι· ἀναρίθμητος.

افساد ἰφσάδ, οὐ. ἀ. διαφθορά.

افسوس ἐφσούς, ἐπιφ. π. φεῦ!

افسون ἐφσούν, οὐ. π. γοητεία, ἐπῳδή.

افشا ἰφσά, οὐ. ἀ. δημοσίευσις, ἀνακάλυψις.
افشان ἐφσάν, οὐ. π. ὁ διαχέων.
افضال ἐφδάλ, οὐ. ἀ.πλ. τοῦ فضل. — ἐφδάλ, ὑπερθ. τοῦ فاضل.
افطار ἰφτάρ, οὐ. ἀ. τὸ τρώγειν μετὰ τὴν νηστείαν τοῦ Ῥαμαζανίου.
افعال ἐφ'άλ, πλ. τοῦ فعل.
افعی ἐφ'ά, οὐ. ἀ. ἔχιδνα.
افغان ἐφγάν, πλ. τοῦ فغان.
افق οὐφούχ, οὐ. ἀ. ὁρίζων.
افقی οὐφχή, ἐ. ἀ. ὁριζόντειος.
افکار ἐφκιάρ, πλ. τοῦ فکر.
افلاح ἰφλάχ, οὐ. ἀ. τὸ εὐτυχεῖν.
افلاس ἰφλάς, οὐ. ἀ. πτώχευσις.
افلاک ἐφλάκι, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ فلك.
افنا ἰφνά', οὐ. ἀ. ἐξολόθρευσις.
افندی ἐφένδι, οὐ. τ. (ἐκ τοῦ ἑλλ. αὐθέντης), κύριος· προϊστάμενος, προστάτης, εὐγενὴς τοὺς τρόπους, εὐγενής· — ὁ τίτλος οὗτος δίδοται εἰς πολιτικούς, θρησκευτικοὺς ὡς καὶ εἰς ἐκκλησιαστικοὺς ἄνδρας, ἔτι δὲ εἰς πεπαιδευμένους· من — شوکتلو ἐσθκετλοὺ ἐφέντιμιζ, ὁ κρατιότατος ἡμῶν ἄναξ, ὁ Σουλτάνος.
افواه ἐφβάχ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ فاه.
آفوروز ἀφορόζ, ξ.ἀφορισμός(ἐκκλ.)
افهام ἰφχάμ, οὐ. ἀ. τὸ διδόναι ἔννοιαν, ἐξηγεῖν.

افیون ἀφγιόν, οὐ. ἀ. π. ὄπιον.
آق ἄκ, ἐ. καὶ οὐ. τ. λευκός — جکر ἄκ δζιγέρ, πνεύμων.
آکادمی ἀκαδεμί, ξ. ἀκαδημεία.
اقالیم ἐκαλίμ, πλ. τοῦ اقلیم.
اقامت ἰκαμέτ, οὐ. ἀ. διαμονή, διατριβή· کا — ἰκαμετκιάχ, κατοικία.
اقامه ἰκαμέ, οὐ.ἀ.ἀποκαθιστᾶναι, προσάγειν (μαρτυρίας)· ἐκπληροῦν (εὐχάς)· دعوا ا. — ἰκαμέ-ι-δαα'βὰ ἐτ., ἐνάγειν.
اقبار ἰκπάρ, οὐ. ἀ. τὸ θάπτειν.
اقبال ἰκπάλ, οὐ. ἀ. εὐτυχία, εὐημερία, τύχη.
اقبالسز ἰκπαλσήζ, ἐ.ἀ.τ.ἀτυχής.
اقبالسزلق ἰκπαλσηζλήκ, οὐ. τ. ἀτυχία.
اقبالی ἰκπαλλί, ἐ. τ. τυχηρός.
اقتباس ἰκτιπάς, οὐ. ἀ. τὸ δανείζεσθαι, τὸ διδάσκεσθαι παρά τινι.
اقترمق ἀκταρμάκ, ρ. τ. διαμετακομίζειν.
اقتباس ἰκτιπάς, οὐ.ἀ.ἐρανίζεσθαι.
اقتدار ἰκτιδάρ (قدرت), οὐ. ἀ. δύναμις, ἰσχύς.
اقتراب ἰκτιράπ (قرب), οὐ.ἀ. προσέγγισις.
اقترمق ἀκτηρμάκ, ρ. τ. διοχετεύειν.
اقتراض ἰκτιράζ (قرض), οὐ. ἀ. τὸ δανείζεσθαι.

اقسام ἰχτισάμ, οὐ. ἀ. διανομή, διαίρεσις.

اقضا ἰχτιζά, οὐ. ἀ. τὸ ἀναγχαιοῦν, τὸ δέον.

اقطاف ἰχτιτάφ, οὐ. ἀ. ἀποσπᾶν, συλλέγειν. [θεῖν τινα.

اقفا ἰχτιφά, οὐ. τ. τὸ ἀχολουθ-

اقمق ἀχητμάχ, ρ. τ. διοχετεύειν.

اقتور ἀχτόρ, ξ. ἠθοποιός.

اقچه ἀχδζέ, οὐ. ἀ. νόμισμα· ἄσπρον (τρίτον τοῦ παρᾶ).

اقچه ἀχτσέ, ἐ. τ. ὑπόλευχος, ἀσπρουδερός.

اقدام ἀχδάμ, πλ. τοῦ مد.

اقدام ἰχδάμ, οὐ. ἀ. φροντίς, ἐπιμονή, ἐπιμέλεια.

اقدس ἀχδές, ὑπερθ. τοῦ قدس .

اقدم ἀχδέμ (مد), ἐ. ἀ. προηγούμενος· —بو يونده اقدم προηγουμένως. [ὁμολογία.

اقرار ἰχράρ (قرار), οὐ. ἀ. δήλωσις,

اقراض ἰχράζ (قرض), οὐ. ἀ. δάνειον.

اقران ἀχράν, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ قرين, ἀντὶ ἐνιχ. ἰσότιμοι, ἴσοι.

اقربا ἀχραπά, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ قريب.

اقسای ἀχσάχ, ἐ. τ. χωλός.

اقسام ἀχσάμ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ قسم.

اقسرمق ἀχσηρμάχ, ρ. τ. πταρνίζεσθαι.

اقشام ἀχσάμ, ἴδ. اخشام.

اقطار ἀχτάρ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ قطر.

اقعاد ἰχ'άδ, οὐ. ἀ. τὸ βάλλειν νὰ καθίσῃ, τὸ ἐγκαθιστᾶναι.

اقل ἐχάλλ, ἐ. ἀ. παραθ. καὶ ὑπερθ. τοῦ قليل .

اقلام ἀχλάμ, πλ. τοῦ قلم .

اقلی ἐχαλί, οὐ. τ. τὸ ἐλάχιστον.

اقليم ἰχλίμ, οὐ. κλῖμα, χώρα.

اقمشه ἀχμισέ, πλ. τοῦ قماش .

اقمق ἀχμάχ, ρ. τ. ῥέειν. [ποιεῖν.

اقناع ἰχνά', οὐ. ἀ. τ. τὸ ἱχανο-

اقندی ἀχηνδή, οὐ. τ. ῥεῦμα.

اقوال ἀχβάλ, πλ. τοῦ قول .

اقوام ἀχβάμ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ قوم.

اقونومی ἐχονομί, ξ. οἰχονομία.

اقوی ἀχβά, ἐ. ἀ. παραθ. καὶ ὑπερθ. τοῦ قوی .

اوقیانوس ὀχηγιανός, ξ. ὠχεανός.

اکی ἀχήν, οὐ. τ. ἐπιδρομή, λεηλασία· جی — ἀχηνδζί, λεηλάτης.

اك ἔν, μόριον τ. τιθέμενον πρὸ τῶν ἐπιθέτων πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἐνάρθρου συγκριτικοῦ· كبيو — ἓν πεϫγιούχ, ὁ μεγαλείτερος.

اك ἔν, οὐ. τ. πλάτος.

اكا ἄν, οὐ. τ. νοῦς, ἐπιμέλεια.

اكا ἀνά, ἀντ. τ. ἐκεῖνῳ.

اكبر ἐκϫαπίρ, ἐ. ἀ. πλ. τοῦ παραθετ. اكبر ἐκπέρ, οἱ μεγιστᾶνες.

اكارم ἐκϫαρήμ, πλ. τοῦ اكرم .

اكاه ἀκϫάχ, ἐ. π. ἐνήμερος, ὀξυδερκής. [στος.

اكبر ἐκπέρ, ἐ. ἀ. μείζων, μέγι-

اكتسأ ἰκτισά, οὐ.ἀ.τὸ ἐνδύεσθαι.
اكتساپ ἰκτισάπ, οὐ. ἀ. κτῖσις.
اكتفأ ἰκτιφά, οὐ. ἀ. αὐτάρκεια.
اكتناه ἰκτινάχ, οὐ. ἀ. τὸ προσπαθεῖν φθάσαι εἰς τὸ τέρμα, τὸ ἐξαντλεῖν· τὸ ἐννοεῖν κατὰ βάθος· [πλασιάζειν.
اكثار ἰκσάρ, οὐ .ἀ. τὸ πολλα-
اكثر ἐκσέρ, ἐ.ἀ. συγκρ. τοῦ يكثر.
اكثرى ἔκσερι καὶ
اكثريا ἐκσεριγα, ἐ. ἀ. συνήθως.
اكثريت ἐκσεριγετ, οὐ. ἀ. πλειονότης· اآ—ἐκσεριγετ-ι-ἀρά, πλειονοψηφία.
اكدار ἐκδάρ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ يكدر.
اكدرمق ἀνδηρμάχ, ρ. τ. ὑπενθυμίζειν, ἑρμηνεύειν.
اكر ἔγιερ, σύνδ. π. ἐάν.
اكر ἐγιέρ, οὐ. τ. ἐφίππιον.
اكرام ἰκράμ, οὐ. ἀ. τιμή, σέβας· δῶρον.
اكرامية ἰκιραμεγιέ, οὐ. ἀ. κυβετῖον· βραβεῖον (λαχείου).
اكراه ἰκράχ, οὐ. ἀ. ἀποστροφή, ἀπέχθεια.
اكرتى ἐγρετί, οὐ. τ. πρόσκαιρος.
اكرچه ἐγέρτσι, προθ. π. καίτοι, ἂν καί.
اكرملك ἐγριλμέκι,ρ,τ.κυρτοῦσθαι.
اكرم ἐκρέμ, ἐ.ἀ.παραθ. τοῦ يكرم.
اكرمك ἐγιρμέκι, ρ. τ. κλώθειν.
اكرنمك ἐγιρενμέκι, ρ. τ. ἀπεχθάνεσθαι.

اكرى ἐγρί, ἐ. τ. κυρτός, λοξός, — ἀνάποδος.
اكرملك ἐγριλίκι, ἐ. τ. κυρτότης.
اكسأ ἰκσά, οὐ. ἀ. τὸ ἐνδύειν.
اكسپوزيسيون ἐξποζισιόν, ξ.ἔκθεσις.
اكسر ἐκσὲρ καὶ ἐνσέρ, οὐ. τ. ἥλος, καρφίον.
اكسز ἀνσήζ, ἐ. καὶ ἐ. τ. αἰφνίδιος, αἴφνης.
اكسك ἐκσίκι, ρ. τ. ἐλλιπής.
اكسه ἐνσέ, οὐ. τ. αὐχήν, ἰνίον, τὸ ὄπισθεν.
اكسيك ἐκσίκι, ἴδ. اكسك.
اكشتك ἐκσιτμέκι, ρ. τ. ξυνίζειν· παροξύνειν.
اكشيمك ἐκσιμέκι, ρ.τ.τὸ ξυνίζειν.
اكشى ἐκσί, οὐ. τ. ὀξύς, δριμύς.
اكل ἔκιλ. οὐ. ἀ. τὸ τρώγειν.
اكلاشمق ἀνλατμάχ, ρ. τ. ποιεῖν ἐννοεῖν.
اكلاشيلمق ἀνλαϑῆλμάχ, ρ. τ. ἐννοεῖσθαι· τὸ εἶναι καταληπτόν.
اكلامق ἀνλαμάχ, ρ.τ. ἐνοεῖν, καταλαμβάνειν.
اكلمك ἐγιλμέκι, ρ.τ. κυρτοῦσθαι, κλίνειν. [νειν.
اكلشمك ἐγλεϑμέκι, ρ. τ. περιμέ-
اكلمق ἀνηλμάχ,ρ.τ.ὀνομάζεσθαι.
اكلمك ἐκιλεμέκι, ρ.τ. συνάπτειν, προσθέτειν.
اكلمك ἰνλεμέκι, ρ. τ. στενάζειν, οἰμώζειν. [δασις.
اكنجه ἐγιλενδζέ, οὐ. τ. διασχέ-

اكلمك ἐγιλενμέχ, ρ. τ. βραδύνειν, σταματᾶν, διασκεδάζειν.
اكلو ἐνλή, οὐ. τ. πλατύς.
اكال ἰχμάλ, οὐ. ἀ. τὸ συμπληρεῖν, ἀποπερατεῖν· .ا— ἰχμὰλ ἐτ. ἀποπερατεῖν.
اكق ἀνμάχ, ρ. τ. ἀναφέρειν.
اكك ἐχμέχ ρ. τ. σπείρειν.
اكك ἐχμέχ, οὐ. τ. ἄρτος, ἰδ. اتماك.
اكك ἐϊγμέχ, ρ. τ. τὸ κλίνειν, τὸ κυρτᾶν.
اكنى ἐγηνδί, οὐ. τ. ῥινίσματα.
اكنه ἐγινέ, οὐ. τ. βελόνη.
اكنهلك ἐγινελήχ, οὐ. τ. βελονοθήκη.
اكه ἐγέ, οὐ. τ. ῥίνη, ῥινίον.
اكهلك ἐγιελημέχ, ρ. τ. ῥινίζειν.
اكيد ἐκίδ, ἐ. ἀ. ἔντονος.
اكين ἐκίν, οὐ. τ. σπορά.
ال ἔλ, ἄρθρον ἀ. ἐν τῇ τουρκικῇ εὔχρηστον μόνον εἰς τὰς ἀραβικὰς λέξεις.
ال ἄλ, οὐ. ἀ. οἰκογένεια, δυναστεία· عثمان — ἄλ-ι-ὀσμάν, ἡ δυναστεία τῶν ὀσμανλιδῶν.
ال ἄλ, τ.προστ. τοῦ ولمك, λάβε.
ال ἄλ, ἐ. τ. ἐρυθρός, ῥόδινος.
ال ἄλ, οὐ. π. τέχνασμα, στρατήγημα.
ال ἔλ, οὐ. τ. χείρ· ىلا— ἔλ ἰδί, χειροτέχνημα.
الا ἀλά, ἐ. π. ποικιλόχρους.
الا ἴλλα, σύλ. ἀ. εἰμή, ἐκτός.
الات ἀλάτ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ تلا.
الاجه ἀλαὸζά, ἐ.τ. ποικιλόχρους, φέρων στίγματα.
الاجقلو ἀλαὸζακλού, οὐ. τ. ὀναυστής.
الارغه ἀλάργα, οὐ. καὶ ἐ. τ. μακρὰν τῆς παραλίας ἢ τοῦ πλοίου, εἰς τὰ ἀνοικτά.
الاغ οὐλάγ, οὐ. τ. ταχυδρόμος, ἀγγελιαφόρος.
الان ἔλ-ἄν, ἐπ. ἀ. ἤδη, τώρα, ἐπὶ τοῦ παρόντος.
الله καὶ الله ἀλλάχ, οὐ.ἀ. ὁ Θεός.
الاهيت ἰλαχιγιέτ, οὐ. ἀ. Θεότης.
الاهى ἰλαχί, οὐ. ἀ. Θεῖος ὕμνος. —علم ἴλμ-ι-ἰλαχί, Θεολογία·
الاى ἀλαϊ, οὐ.ἀ. τελετή, πομπή, παράταξις· σύνταγμα.
الباس ἐλπάς, πλ.τοῦ لباس لιπάς.
الباس ἰλπάς, οὐ. ἀ. τὸ ἐνδύειν.
البت ἔλπετ καὶ [ῥιβόλως.
البته ἔλπετε,ἐπ.ἀ.βεβαίως, ἀναμ-
البسه ἐλπισέ, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ لباس.
التآلت, οὐ.τ.τὸ κάτω, τὸ ὑποκάτω· اوست— ἄλτ οὔστ, ἄνω κάτω. [λεῖον.
التآلت ἀλέτ, οὐ. ἀ. ὄργανον, ἐργα-
التباس ἰλτιπάς, οὐ. ἀ.διατάραξις, σύγχυσις.
التجا ἰλτιὸζά, οὐ. ἀ. τὸ καταφεύγειν, ζητεῖν ἄσυλον.
التحاق ἰλτιχάκ, οὐ. ἀ. προσθήκη, προσάρτησις.

التذاذ ایلتیزاذ, ού. ά. τὸ τέρπεσθαι,
التزام ایلتیزάμ, ού. ά. τὸ ἀναλαμβάνειν ἐκμίσθωσιν, θεωρεῖν ἀναγκαῖον, ἐπιχείρησις.
التزاماً ایلتیزάμεν, ἐπ. ά. ἀκουσίως· διὰ προστασίας· δι' ἐκμισθώσεως. [σις.
التساق ایلتισάχ, ού. ά. προσκόλλη-
التفات ایلتیφάτ, ού. ά. φιλοφροσύνη, περιποίησις.
التفاتسز ایلتیφατσήζ, ἐ. τ. ἀγροῖκος· ك — ایلتیφατσیζلήχ, ού. τ. ἔλλειψις φιλοφροσύνης.
التقا ایلتیκά, ού. ά. συνάντησις.
التماس ایلتیμάς, ού. ά. παράκλησις, αἴτησις· προστασία.
التمش ألتμής, ἐ. ἀριθμ. τ. ἑξήκοντα.
التنجی آلتینجή, ἐ. ἀριθμ. τ. ἕκτος. [ζεσθαι.
التهك ایلενμέχ, ρ. τ. διακοσχινί-
التون آلτούν, ού. τ. χρυσός, νόμισμα χρυσοῦν. [σόνειν.
التونلق آلτουνλαμάχ, ρ. τ. χρυ-
الجباب ایلتیχάπ, ού. ά. ἀνάφλεξις, φλόγωσις (παθ.).
الجی آلτή, ού. τ. ἑξ.
الجی ألτί, ού. τ. ἡ σύζυγος τοῦ ἀνδραδέλφου, συννυφάδα.
الجیام ایلتιγιάμ, ού. τ. καπράϋνσις· θεραπεία.
الجاق آلτάχ, ἐ. τ. χαμηλός, ταπεινός, εὐτελής.
الجاقلك ألτσαχλήχ, ού. τ. χαμέρπεια. [πεινοῦσθαι.
الجاقلنمق ألτσαχλανμάχ, ρ. τ. ταπεινόω.
الجی آلτσή, ού. τ. γύψος.
الحاصل ἔλ-χασήλ, ἐπ. ά. συνελόντι εἰπεῖν· τέλος πάντων.
الحاق ἐλχάχ, ού. ά. συνένωσις, προστάρτησις.
الحال ἔλ-χάλ, ἐπ. ά. ἤδη, τώρα.
الحمدالله ἔλ-χαμδ-οὐ-λιλλάχ, ού. ά. δόξα τῷ Θεῷ.
الخالق ἔλ-χαλήχ, ού. ά. ὁ Πλάστης· Θεός.
الدائم ألδαϊμάχ, ρ. τ. ἀπατᾶν.
الدادیجی آلδαδηδζή, ού. τ. ἀπατεών. [σθαι.
الدائق ألδαϊμάχ, ρ. τ. ἀπατᾶ-
الدرمق ألδηρμαμάχ, ρ. τ. τὸ μὴ ἀφίνειν πρὸς παραλαβήν· τὸ ποιεῖν τὸν ἀδιάφορον.
الدرمق ألδηρμάχ, ρ. τ. τὸ ποιεῖν· λαμβάνειν· ἀγοράζειν.
الدیوان ἐλδιβέν, ού. τ. χειρόκτιον.
الزام ἐλζάμ, ού. ά. τὸ πείθειν.
الزم ἐλζέμ, ού. ά. ὑπερθ. τοῦ ملزم.
السنة ἐλσι έ, πλ. τοῦ لسان.
الش ألλήχ, ού. τ. λῆψις, ἀγορά, τρόπος τοῦ λαμβάνειν.
الشدیرمق ألληδηρμάχ, ρ. τ. ἐθίζειν.
الشیق ألληήχ, ἐ. καὶ ού. τ. ἥμερος, συνειθισμένος.
الشمق ألλημάχ, ρ. τ. συνειθίζειν, ἡμεροῦσθαι.

الصاق ἰλσάχ, οὐ. ἀ. τὸ κολλᾶν, συνάπτειν.
الطاق ἐλτάφ, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ لطف.
الغا ἰλγά, οὐ.ἀ.κατάργησις. ἀκύρωσις.
الف ἔλφ, οὐ. ἀ. χίλιοι.
الفاظ ἐλφάζ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ لفظ.
الفت οὐλφέτ, οὐ. ἀ. γνωριμία, σχέσις· φιλία.
الفة ἀλουφτέ, ἐ. π. ἔχθαμβος, ἔκφρων ἐρωτόληπτος.
الق ἀλήχ, οὐ. τ. βλάξ.
القا ἰλχά, οὐ. ἀ. τὸ ρίπτειν, ἐγχέειν· ὑποκίνησις.
القاب ἐλχάπ, πλ. τοῦ لقب.
القاح ἰλχάχ, οὐ. ἀ.γονιμοποίησις.
القش ἀλχήξ, οὐ. τ. ἐπευφημία.
القشلق ἀλχηξλαμάχ, ρ. τ. ἀνευφημεῖν.
الك ἐλέχι, οὐ. τ. ψιλὸν κόσκινον.
الك ἴλχι, ἐ. τ. πρῶτος· ين— ἴλχιν ἐπ. τ. κατὰ πρῶτον.
الك ἰλίχι, οὐ.τ.μυελὸς (ὀστέων)· κομβιοδόχη.
الكتريق ἰλεκτρίχ, ξ.ἠλεκτρισμός.
الكلمك ἰλιχλεμέχι,ρ.τ.κομβόνειν.
الله ἐλλεμέχι, ρ. τ. ἅπτεσθαι.
الكم صاغه ἰλεγὶμ σαγμά (ἀντὶ اعلاء سماً),οὐ.ἀ.οὐράνιον τόξον.
الله ἐλλεμέ, ἐ. τ. τὸ διὰ χειρὸς διαλελεγμένον.
الله ἀλλάχ, οὐ. ἀ. Θεός· كرم— Ἀλλὰχ κερίμ, ἔχει ὁ Θεός! ايچون— Ἀλλὰχ ἰτζούν, πρὸς Θεοῦ· راضى اولسون — Ἀλλὰχ ῥαζὴ ὁλσούν· ὁ Θεὸς εἴη εὐχαριστημένος (ἀπὸ σοῦ)· σὶ εὐχαριστῶ.
الى ἐλλή, ἐ.ἀριθ.τ.πεντήκοντα.
آلم ἀλήμ, οὐ. τ. λῆψις· ἀγορά, χωρητικότης.
الم ἐλέμ, οὐ. ἀ. λύπη, πόνος, βάσανος.
الما ἐλμά,οὐ.τ.μῆλον· سى— ἰγιὲρ ἐλμασή, γεώμηλον.
الماس ἐλμάς, οὐ. ἀ. ἀδάμας.
المعين ἔλ-μουῖν, οὐ. ἀ. ὁ βοηθῶν =Θεός.
المق ἀλμάχ, ρ. τ. λαμβάνειν,ἀγορᾶζειν, χωρεῖν.
الما ἰλμέχι, οὐ. τ. κόμβος, βρόχος· ἀγχόνη.
الن ἀλήν, οὐ. τ. μέτωπον.
النمق ἀληνμάχ, ρ.τ.λαμβάνεσθαι.
الو ἀλέβ, οὐ. τ. φλόξ.
الو ἐλέβ, οὐ. ἀ. δῶρον.
الوان ἐλβάν, πλ. τοῦ لون.
الود ἀλούδ, μ. π. μεμολυσμένος. —خواب χουάπ ἀλούδ, κοιμώμενος· —خون, χοὺν ἀλούδ,αἱμοσταγής.
الودكى ἀλουδεχί, οὐ. π. μολυσμός, μίανσις.
الوهيت οὐλουχιέτ, οὐ.ἀ.τὸ θεῖον, ἡ θεότης.
الورمك ἐλβερμέχι, ρ.τ. ἐξαρχεῖν.
الويه ἐλβιγέ, πλ. τοῦ لوا.
الله ἰλάχ, οὐ. ἀ. Θεός.
البهام ἰλχάμ, οὐ. ἀ. ἔμπνευσις, ἡ παρὰ Θεοῦ, ἀποκάλυψις.

آلاجق ἀλαδζάκ οὐ. τ. δάνειον.
آلاجقلو ἀλαδζακλοῦ, οὐ. τ. δανειστής.
آلمك ἐλεμέκ, ρ. τ. κοσκινίζειν.
الهی ιλαχί, ἐ. ἀ. θεῖος.
الهیون ιλαχιγιούν, οὐ. ἀ. θεολόγος.
الی ιλά, πρ. ἀ. ἕως, μέχρι.
الیاق ελγιάφ, πλ. τοῦ ليف.
الیجی ἀλιδζί, ἐ. τ. ἀγοραστής.
الیقومق ἀλι-κομάκ, ρ. τ. κρατεῖν, φυλάττειν, κωλύειν.
الیم ελήμ, ἐ. ἀ. ἀλγεινός, ὀδυ[νηρός.
الیوم ελγέβμ, οὐ. ἀ. τὴν σήμερον, νῦν.
الیورمك ἀλιβερμέκ, ρ. τ. προμηθεύειν· λαμβάνειν. [ἀρχή.
ام οὔμμ, οὐ. ἀ. μήτηρ· ῥίζα·
اما ἔμμα, ἀ. ἀλλά, ὅμως.
اماث ὁμμάτ, πλ. τοῦ ام.
اماتمك ἀματέ, οὐ. ἀ. τὸ φονεύειν.
اماده ἀμαδέ, μ. π. ἕτοιμος, διατεθειμένος.
اماره ἰμαρέτ, οὐ. ἀ. κυβέρνησις· ἡγεμονία· κοινόβιον.
اماره ἰμαρέ, οὐ. τ. τεκμήριον, σημεῖον, εὐσημεία (παθολ.).
اماکن ἐμακίν, πλ. τοῦ مكان.
امال ἀμάλ, πλ. τοῦ امل.
امالمك ἰμαλέ, οὐ. ἀ. τὸ ποιεῖν κλίνειν ἢ ῥέπειν πρός τι· ῥίπτειν.
امام ἰμάμ, οὐ. ἀ, ἰμάμης, ἀρχηγός, ἱεράρχης μωαμεθανός.
امامت ἰμαμέτ καὶ قاملق امامليق ἰμαμλήκ, οὐ. ἀ. ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἰμάμη.
امان ἀμάν, ἐπιφ. ἀ. ὦ! ἔλεος! χάρις!
امان ἐμάν, οὐ. ἀ. ἀσφάλεια. χάρις.
امانت ἐμανέτ, οὐ. ἀ. παρακαταθήκη.
امانتلی ἐπ. ἀ. ὡς παρακαταθήκη.
امانتدار ἐμανετδάρ, οὐ. ἀ. θεματοφύλαξ.
امانجی ἐμανετζή, οὐ. τ. παραγγελιοδόχος, χρηματοδεμάτων.
امت ὁμμέτ, οὐ. ἀ. κοινότης (θρησκευτική), λαός, ἔθνος, φυλή· ὄμμα. [ὑποταγή.
امتثال ἰμτισάλ, οὐ. ἀ. ὑπακοή,
امتثالاً ἰμτισάλεν, ἐπ. ἀ. παραδειγματικῶς.
امتحان ἰμτιχάν, οὐ. ἀ. ἐξέτασις.
امتداد ἰμτιδάδ, οὐ. ἀ. παράτασις.
امتزاج ἰμτιζάδζ, οὐ. ἀ. συμφωνία· ἕνωσις (χημική).
امتصاص ἰμτισάς, οὐ. ἀ. θηλασμός.
امتعه ἐμτά', πλ. τοῦ ἐλτι.
امتلاً ἰμτιλά, οὐ. ἀ. ἀηδία ἐκ κόρου· δυσπεψία.
امتناع ἰμτινά', οὐ. ἀ. ἀποποίησις, ἀποχή. [σύνη.
امتنان ἰμτινάν, οὐ. ἀ. εὐγνωμο-
امتیاز ἰμτιγιάζ, οὐ. ἀ. διάκρισις, προνόμιον. [μιοῦχος.
امتیازلی ἰμτιγιαζλί, ἐ. τ. προνο-
امثال ἐμσάλ, πλ. τοῦ مثل.

امثله ἐμσιλέ. πλ. τοῦ مثال.
امجد ἐμδζεδ. ἐ. ἀ. ἔνδοξος.
امجك ἐμδζέκ, οὐ. τ. τίτθη, θηλή, ῥῶγα.
امحا ἰμχά, οὐ. ἀ. τὸ ἐκμηδενίζειν.
امد ἀμέδ. οὐ. π. ἔλευσις, ἄφιξις· شد — ἀμὲδ σούδ. πηγαινοερχομός, κυκλοφορία. [θεια.
امداد ἰμδάδ. οὐ. ἀ. ἀρωγή, βοήامدجی ἀμεδζὶ ἢ آمدی· دیوان همایون — ἀμεδὶ-ι-διβὰν-ι-χουμαγιούν. ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῆς ἀνταποκρίσεως τῶν Αὐτοκρ. Ἀναχτόρων μετὰ τῆς Ὑψ. Πύλης, εἰσηγητής.
امد ἐμέδ, οὐ. ἀ. παράτασις· συμπέρασμα.
آمدی ἀμεδί, οὐ. π. εἰσηγητής· ἴδ. امجی.
امر ἔμρ, οὐ. ἀ. διαταγή, ἐντολή, ὑπόθεσις· حاضر — ἔμρ-ι-χαζήρ, δ' πρόσ. τῆς προσταχτικῆς· غائب — ἔμρ-ι-γαίπ, γ' πρόσ. προσταχτικῆς. [ἀρχηγός.
آمر ἀμίρ, οὐ. ἀ. ὁ διατάσσων·
امرا ἐμεράμ, πλ. τοῦ προηγ.
امرار ἰμράρ, οὐ. ἀ. τὸ διαβιβάζειν· ا — ἰμρὰρ ἐτ. τὸ διέρχεσθαι.
امراض ἐμράζ, πλ. τοῦ مرض.
امرتمك ἰμρεμμέκ, ρ. τ. ὀρέγεσθαι.
امروز ἐμρούζ, ἐπ. π. σήμερον.
امزمك ἐμζιρμέκ, ρ.τ. γαλουχεῖν.
امزغامق ἐμζγαμμάκ, ρ.τ. ὑπνώττειν.
امزمك ἐμζίκ, οὐ.τ. τίτθη, θηλή.
امساك ἰμσάκ, οὐ. τ. τὸ ἀπέχεσθαι· φιλαργυρία.
امشب ἐμόέπ, ἐπ. π. τὴν προτεραίαν νύκτα.
امضا ἰμζά, οὐ.ἀ. ὑπογραφή· ا — ἰμζὰ ἐτ. ὑπογράφειν. [φειν.
امضالمق ἰμζαλαμάκ, ρ. τ. ὑπογρά-
امك ἐμέκ, οὐ.τ. ἐργασία, κόπος.
امکان ἰμκιάν, οὐ. ἀ. τὸ δυνατόν· سز — ἰμκιανσίζ, ἐ. τ. ἀδύνατον. [ὑπάλληλος.
امکدار ἐμεκιδάρ. ἐ. τ. ἀρχαῖος
امل ἐμέλ. οὐ. ἀ. ἐλπίς, εὐχή, ἐπιθυμία. [ὀρθογραφία.
املا ἰμλά. οὐ. ἀ. τὸ πληροῦν·
املاح ἐμλάχ, πλ. τοῦ ملح.
املاك ἐμλάκ, πληθ. τοῦ ملك.
امم οὐμέμ. πλ. τοῦ امت.
امك ἐμμέκ, ρ. τ. ἐκμυζᾶν.
امن آمέν, ἐ. ἀ. ἀσφαλής.
امن ἔμν, οὐ. ἀ. ἀσφάλεια· εἰρήνη, ἡσυχία.
امنیت ἐμνιγέτ, οὐ. ἀ. ἀσφάλεια, ἐμπιστοσύνη. [δυσπιστία.
امنیتسزلك ἐμνιγετσιζλίκ, οὐ. τ.
اموات ἐμβάτ, πλ. τοῦ موت μὲβτ καὶ τοῦ میت μειτ.
امواج ἐμβάζ, πλ. τοῦ موج.
اموال ἐμβάλ, πλ. τοῦ مال.
امواه ἐμβάχ, πλ. τοῦ ماء.

ر'ا ênár, οὐ. π. ροΐδιον, κ. ῥῷδι.
اناس ounás, πλ. τοῦ انسان.
انا فى انا ἄ'ι ἄνεν φὶ ἄνεν, ἐπ. ἀ. ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.
انيانى ênanigét, οὐ. ἀ. ἐγωϊσμός.
يانى ênagí, ἐ. τ. εὐαπάτητος.
أنبا inpá, οὐ. ἀ. τὸ γνωστοποιεῖν, τὸ δηλοῦν.
انبار ânpár, οὐ. ἀ. ἀποθήκη.
انبارجى ânparǯí, οὐ. τ. ἀποθηκάριος.
انبساط inpisát, οὐ. ἀ. ἱλαρότης, [διαστολή.
انبيا ênpigá, πλ. τοῦ جى.
انبيق inpík, οὐ. ἀ. διϋλιστήρ· دن چكمك — inpikdèn tsekmék, διϋλίζειν.
انتاج intáǯ, οὐ. ἀ. τὸ συνεπάγειν.
انتارى intarí, οὐ. ἀ. ἐπιλώρικον.
انتاش intáš, οὐ. ἀ. βλάστησις.
انتباه intipáh, οὐ. ἀ. ἐγρήγορσις, ἀφύπνισις.
انتحاب intiǯáp, οὐ. ἀ. θρῆνος.
انتحار intiǯár, οὐ. ἀ. αὐτοκτονία.
انتخاب intiǯáp, οὐ. ἀ. ἐκλογή.
انتريقا intrika, ξ. πανουργία.
انتساب intisáp, οὐ. ἀ. τὸ προσαρτᾶσθαι, σχετίζεσθαι.
انتشار intišár, οὐ. ἀ. διασπορά.
انتصاح intisáh, οὐ. ἀ. τὸ ἀκούειν συμβουλάς.
انتصاف intisáf, οὐ. ἀ. δικαιοσύνη, ἐπιείκεια.
انتظار intiǯár, οὐ. ἀ. τὸ προσδοκᾶν.

ا'ر ounár, πλ. τοῦ امر· دیده — ounourdidé, ἔμπειρος.
امونياق amoniák, ξ. ἀμμωνιακόν.
امهال imhál, οὐ. ἀ. ἀναβολή, παράτασις.
اى oumí, ἐ.ἀ. μητρικός· ἀγράμματος.
اميد oumíd, οὐ. ἀ. ἐλπίς.
اميدسز oumidsíz, ἐ. τ. ἄπελπις.
اميدوار oumidvár, ἐ. π. εὔελπις.
امير emír, οὐ. ἀ. διοικητής, ἡγεμών· ἀπόγονος τοῦ Μωάμεθ.
اميراخور emiraχór, οὐ. π. σταυλάρχης.
آميرال amirál, ξ. ναύαρχος.
اميز amíz, ἐ. π. ἀνάμικτος, περιέχων.
امين amín, ἐπιφ. ἀ. ἀμήν, εἴθε.
امين emín, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. τίμιος· διευθυντὴς γραφείου· οἰκονόμος· ق— صندق σανδὴκ eminí, ταμίας.
ان an, οὐ. τ. χρόνος, στιγμή· — ال ἔλ-an, τῶρα.
ان in, προθ. ἀ. ἐν· الله انشأ inšá' 'Αλλαχου, σὺν Θεῷ.
ان en, οὐ. τ. πλάτος.
انلى enlí, ἐ. τ. πλατύς.
اينا ína, ἀντ. ἀ. ἐγώ.
اينا aná, οὐ. τ. μήτηρ· — سود σπὸ aná, τίτθη.
اينلر inlár, οὐ. πλ. τοῦ اين (θήλεια), αἱ γυναῖκες.
اينه inaé, οὐ. ἀ. φωτίζειν.

انتظام ἐντιζάμ, οὐ. ἀ. διάταξις, τάξις.
انتفا ἐντιφά, οὐ. ἀ. τὸ ἐξαφανίζεσθαι, ὄφελος.
انتفاع ἐντιφά', οὐ. ἀ. τὸ ὠφελεῖσθαι, ὄφελος.
انتقاص ἐντιχάς, οὐ. ἀ. ἐλάττωσις.
انتقال ἐντιχάλ, οὐ. ἀ. τὸ μεταφέρεσθαι, κληρονομικὴ μετάβασις.
انتقام ἐντιχάμ, οὐ. ἀ. ἐκδίκησις.
انتما ἐντιμά, οὐ. ἀ. ἀναφορά. σχέσις.
انتها ἐντιχά, οὐ. ἀ. τέλος, τέρμα.
انجاز ἐνδζάζ, οὐ. ἀ. ἐκτέλεσις.
انجام ἐνδζάμ, οὐ. π. τέλος, συμπέρασμα.
انجذب ἐνδζιτμέχ, ῥ. τ. πειράζειν, προσβάλλειν. [ἕλξις.
انجذاب ἐνδζιζάπ, οὐ. ἀ. κλίσις,
انجق ἄνδζαχ, ἐπ. τ. μόνον, μόλις.
انجل ἐνδζίχ, οὐ. τ. κυνάριον.
انجل ἐνδζίχ, οὐ. τ. ἰγνύς, ἀστράγαλος. [γνυσθαι.
انجماد ἐνδζιμάδ, οὐ. ἀ. τὸ πήεγجماع ἐνδζιμά', οὐ. ἀ. συνάθροισις.
انجمن ἐνδζουμέν, οὐ. π. συνέλευσις, συμβούλιον· شاه — ἐνδζουμὲν δανίς, ἀκαδημία.
انجمك ἐνδζινμέχ, ῥ. τ. τὸ προσβάλλεσθαι, τὸ ἐνοχλεῖσθαι.
انجو ἐνδζού, οὐ. τ. μαργαρίτης.
انجه ἐνδζέ, ἐ. τ. λεπτός.
انجير ἐνδζίρ, οὐ. τ. σῦκον.
انجيل ἐνδζίλ, οὐ. ἀ. Εὐαγγέλιον.

انحداب ἐνχιδάπ, οὐ. ἀ. τὸ κυρτοῦσθαι.
انحراف ἐνχιράφ, οὐ. ἀ. ἐκτροπή, παρακμή· ج — ἐνχιρὰφ μιζάδζ, ἀδιαθεσία.
انحصار ἐνχισάρ, οὐ. ἀ. περιορισμός, πολιορκία· μονοπώλιον.
انحطاط ἐνχητάτ, οὐ. ἀ. κατάπτωσις· παρακμή, ἀτονία. [σθαι.
انحلال ἐνχιλάλ, οὐ. ἀ. τὸ διαλύε-
انحناء ἐνχηνά, οὐ. ἀ. κυρτότης· ἀγκών· κλίσις.
انختار ἀναχτάρ, οὐ. τ. κλείς.
انخداع ἐνχηδά', οὐ. ἀ. τὸ ἀπατᾶσθαι. [ἀγχόνη.
انخناق ἐνχηνάχ, οὐ. ἀ. ἀσφυξία,
اند ἄνδ, οὐ. τ. ὅρκος.
اندا ἐνδάχδ, οὐ. π. ῥίψιμον.
انداز ἐνδάζ, ἐ. π. καὶ μετ. ὁ ῥίπτων.
اندازه ἐνδαζέ, οὐ. π. μέτρον (ἐν γένει)· — οὐ. τ. πῆχυς ἔχων μῆκος 26 ἀγγλικῶν δακτύλων.
اندام ἐνδάμ, οὐ. π. ἀνάστημα· συμμετρία· μορφή.
اندر ἐνδέρ, ὑπερθ. τοῦ در.
اندرمك ἐνδιρμέχ, ῥ. τ. καταβιβάζειν, χαμηλόνειν.
اندرون ἐνδερούν, οὐ. π. τὸ ἐσωτερικόν, ἡ γυναικωνῖτις.
اندفا ἐνδιφά', οὐ. ἀ. τὸ ἀποχρούειν.
اندك ἐνδέχ, ἐπ. π. ὀλίγον.

آندلشماخ ἀνδλαφμάχ, ρ. τ. ὑποχρεοῦσθαι δι' ὅρκου.
اندن ἀνδάν, ἀντ. τ. ἐξ αὐτοῦ.
اندە ἀνδέ, ἐπ. τ. ἐκεῖ.
اندیش ἐνδίξ, ἐ. τ. ὁ σκεπτόμενος.
اندیشە ἐνδισέ, οὐ.τ.σύννοια,θλίψις.
انزال ἰνζάλ,οὐ.ἀ.τὸ καταβιβάζειν.
انزعاج ἰνζηάδζ, οὐ.ἀ. συγκίνησις, στενοχωρία. [γωγεῖν.
انزمام ἰνζιμάμ, οὐ. ἀ. τὸ χαλινα-
انزوا ἰνζιβά, οὐ. ἀ. τὸ μονάζειν.
انس ἴνς,οὐ.ἀ.τὸἀνθρώπινονγένος.
انس οὔνς,οὐ.ἀ. οἰκειότης,σχέσις.
انساب ἐνσάπ, πλ. τοῦ نسب · — علم ἴλμ-ι-ἐνσάπ, ἐθνολογία.
انسان ἰνσάν, οὐ. ἀ. ἄνθρωπος.
انسانلق ἰνσανλήχ, οὐ. τ. ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία.
انسانی ἰνσανί, ἐ. ἀ. ἀνθρώπινος.
انسانیت ἰνσανιγέτ, οὐ. τ. ἴδ. انسانلق.
انسانیتسز ἰνσανιγετσήζ, ἐ. τ. ἀπάνθρωπος. [θρωπος.
انسانیتلو ἰνσανιγετλοῦ ἐ. τ. φιλάν-
انسبه ἐνσιδζέ, πλ. τοῦ نسج.
انسداد ἰνσιδάδ, οὐ.ἀ. ἔμφραξις.
انسز ἀνσήζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἀπροσδόκητος, —ως.
انسز ἀνσήζ, ἀντ. τ. ἄνευ ἐκείνου.
انسز ἐνσήζ, ἐ. τ. στενός.
انسزین ἄνσηζην, ἐπ. τ. ἀπροσδοκήτως. [φιλία.
انسیبت ούνσιγέτ, οὐ. ἀ. σχέσις,
انشا ἐνίξ, οὐ.τ. κατήφορος, κατάβασις.
انشا ἰνσά, οὐ. ἀ. τὸ κτίζειν, τὸ κατασκευάζειν, σύνταξις· ἐπιστολάριον.
انشاآت ἰνσαάτ, πλ. τοῦ. προηγ.
انشاالله ἰν-σα-λλάχ, φρ. ἀ. ἂν Θεὸς θέλει· εἴθε !
انشائی ἰνσαΐ, ἐ. ἀ. οἰκοδομικός. ἐπιστολιμαῖος· εὐκτικός, ἐρωτηματικός. [γαμβρός.
انشە ἐνισέ, οὐ. τ. ὁ ἐπ' ἀδελφῇ
انشراح ἰνσιράχ, οὐ. ἀ. χαρά, φαιδρότης. [λεῖσθαι.
انشعال ἰνσιάλ, οὐ. τ. τὸ πυρπο-
انشقاق ἰνσιχάχ, οὐ. τ. τὸ διαῤῥηγνύεσθαι· διαίρεσις· σχίσμα.
انصاف ἰνσάφ, οὐ. ἀ. δικαιοσύνη, ἐπιείκεια· μετριότης.
انصافسز ἰνσαφσήζ, καὶ بی انصاف πί ἰνσάφ, ἐ. τ. ἄσπλαγχνος.
انصافسزلق ἰνσαφσηζλήχ, οὐ. τ. ἀδικία, ἀσπλαγχνία.
انصافلی ἰνσαφλή, ἐ. τ. δίκαιος, μετριοπαθής.
انضباط ἰνζιπάτ, οὐ.ἀ. τάξις· ἀπομνημόνευσις. [ἕνωσις.
انضمام ἰνζημάμ, οὐ. ἀ. προσθήκη,
انطفا ἰντιφά, οὐ. ἀ. κατάσβεσις.
انظار ἐνζάρ, πλ. τοῦ نظر.
انعام ἐν'άμ, πλ τοῦ نعم νε'άμ.
انعام ἰν'άμ, οὐ. ἀ. ἀμοιβή, εὐεργεσία.

انعدام ἐν'ηδάμ, οὐ. ἀ. ἔλλειψις, ἀφάνεια.
انعطاف ἐν'ηταφ, οὐ. ἀ. τὸ στρέφεσθαι πρός τι· προσέχειν.
انعقاد ἐν'ηκάδ, οὐ. ἀ. τὸ δένεσθαι· συγκρότησις (συνεδριάσεως).
انعكاس ἐν'ηκιάς, οὐ. ἀ. ἀνταν-άκλασις, ἀναστροφή· صدا — ἐν'ηκιὰς σεδά, ἠχώ.
انغاريه ἀνγαριά, οὐ. τ. ἀγγαρεία.
انف ἔνφ, οὐ. ἀ. ῥίς· ἄκρα· الذكر — ἀνιφ-ουζ-ζίκρ, ὁ προμνησθείς.
انفا ἄνιφεν, ἐπ. ἀ. ἀνωτέρω.
انفاذ ἐνφάζ, οὐ. ἀ. ἐνέργεια, ἐκτέλεσις.
انفار ἐνφάρ, πλ. τοῦ نفر.
انفاق ἐνφάχ, οὐ. ἀ. τὸ σπαταλᾶν· τὸ διατρέφειν.
انفتاح ἐνφιτάχ, οὐ. ἀ. ἄνοιγμα.
انفجار ἐνφιδζάρ, οὐ. ἀ. ἀνάβλυσις, πηγή· ἐκβολή· λυκαυγές· ὄρθρος· διάρρηξις (βοτ.).
انفراد ἐνφιράδ, οὐ. ἀ. ἀπομόνωσις.
انفرق ἐνφιράχ, οὐ. ἀ. ἀποχωρισμός.
انفس ἐνφές, παραθ. τοῦ نفيس.
انفساخ ἐνφισάχ, οὐ. ἀ. διάλυσις· ἀκύρωσις.
انفساد ἐνφισάδ, οὐ. ἀ. διαφθορά.
انفصال ἐνφισάλ, οὐ. ἀ. ἀποχωρισμός· παραίτησις· παῦσις.
انفعال ἐνφι'άλ, οὐ. ἀ. δυσαρέσκεια.
انفكاك ἐνφικιάκ, οὐ. ἀ. τὸ ἀποχωρίζεσθαι.
انفيه ἐνφιγέ, οὐ. τ. ταμβάκος.
انقباض ἐνκιπάζ, οὐ. ἀ. σφίγξις, δυσκοιλιότης.
انقراض ἐνκηράζ, οὐ. ἀ. τὸ ἐκλείπειν, καταστροφή, ἔκπτωσις.
انقسام ἐνκησάμ, οὐ. ἀ. τὸ διαιρεῖσθαι. [βολή.
انقلاب ἐνκηλάπ (قلب), οὐ. ἀ. μετα-
انقلاع ἐνίκι, οὐ. τ. νεογνόν (ζῴων).
انكار ἐνκιάρ, οὐ. ἀ. ἄρνησις.
انكرك ἐνκερέκι, οὐ. τ. ἔγιδνα.
انكسار ἐνκισάρ, οὐ. ἀ. κερματισμός· δυσαρέσκεια· κατάραξ· ἧττα. [(ἡλίου).
انكساف ἐνκισάφ, οὐ. ἀ. ἔκλειψις
انكسر ἐνκσέρ, οὐ. τ. ἧλος.
انكشاف ἐνκισάφ, οὐ. ἀ. τὸ ἀναχαλύπτεσθαι. [λυμα.
انكل ἐνκέλ, οὐ. τ. ἀντίζηλος, χώ-
انكنار ἐνκινάρ, οὐ. τ. κινάρα.
انكول ἐνκώλ, ἐ. τ. ὀκνηρός.
انكيز ἐνκίζ, ἐ. π. προξενῶν, διεγείρων.
انكين ἐνκίν, οὐ. καὶ ἐ. π. εὐρύς. πέλαγος· χαμηλός.
انمك ἐνμέκι, ρ. τ. καταβαίνειν, ὑποβιβάζεσθαι.
انوار ἐνβάρ, πλ. τοῦ نور.
انواع ἐνβάχ, πλ. τοῦ نوع.
انور ἐνβέρ, ὑπερθ. τοῦ منور.
انونيم ἀνονίμ, ξ. ἀνώνυμος.
انها ἐνχά, οὐ. ἀ. εἰδοποίησις, αἴτησις. [τοῦ نهر.
انهار ἐνχὰρ καὶ نهر ἐνχούρ, πλ.

انهدا اینجیدام, οὐ. ἀ. τὸ καταχρημνίζεσθαι.
انهزام اینجیزام, οὐ. ἀ. δεινὴ ἧττα.
انهماك اینجیماخ, οὐ. ἀ. ἐπιμέλεια.
آی آنی, ἐ. ἀ. στιγμιαῖος.
ایده آنیدی, ἐπ. τ. ἀμέσως.
ایش ینیش, οὐ. ἀ. φίλος, οἰκεῖος.
ایین ینین, οὐ. ἀ. στεναγμός.
آو آب, οὐ, τ. θήρα.
او اب, οὐ. τ. οἰκία.
او او, ἀντ. τ. ἐκεῖνος.
اوا اوبا, οὐ. τ. πεδιάς.
اوائل اوایل, πλ. τοῦ اول, αἱ ἀρχαί.
اوخر اوجاغی, πλ. τοῦ آخر.
اوادانلق اوبادونلغ. οὐ. τ. ἔπιπλα, ἐργαλεῖα.
اواره آوارە, ἐ. τ. ἄεργος.
اواز اوبا ز اوازا اوبازە, οὐ. π. φωνή, ἦχος.
اواسط اوباسطی, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ واسط.
اوال اوبال, ξ. τριτεγγύησις.
اوامر اوامیر, πλ. τοῦ امر.
اوانك آوانق, ξ. βλάξ. [σκεύη.
اوانی اوانی, πλ. τοῦ انا, ἐργαλεῖα,
اوبا اوبا, οὐ. τ. κοιλάδη.
اوبار اوبار, ἐ. π. ἀδηφάγος — مردم مردم اوبار, ἀνθρωποφάγος.
اوبر اوبر, ἀντ. τ. ὁ ἄλλος.
اوبور اوبور, ἐ. τ. λαίμαργος. لق — اوبورلوق, οὐ. τ. λαιμαργεία. [φιλῆσαι.
اوپدرمك اوپدرمك, ρ. τ. ποιεῖν
اوپش اوپوش, οὐ. τ. φίλημα.
اوپشمك اوپوشمك, ρ. τ. φιλεῖσθαι (ἄλλ.).
اوپمك اوپمك, ρ. τ. ἀσπάζεσθαι.
اوت اوت, οὐ. τ. χόρτον.
اوتاو اوتاو, ἐπ τ. μάλιστα.
اوتارمق اوتارماخ, ρ. τ. βόσκειν.
اوتاغ اوتاغ καὶ قاپو اوتاق, οὐ. τ. μεγάλη σκηνή. [σκύνειν.
اوتاندرمق اوتاندیرماخ, ρ.τ καταιναغان اوتانغان, ἐ. τ. αἰδήμων.
اوتانمز اوتانماز, ἐ. τ. ἀναιδής, αὐθάδης. [νεσθαι.
اوتانمق اوتانماخ, ρ. τ. αἰσχύ-
اوتری اوتروی καὶ اوچون اوتورو, ἐπ. τ. περί, ἕνεκα.
اوتره اوتره, τὸ φωνητικὸν σημεῖον [ˇ]. [τόνος.
اوتش اوتوش, οὐ. τ. ἦχος, φωνή,
اوتشمك اوتوشمك, ρ. τ. κελαδεῖν.
اوتلامق اوتلاماخ, ρ. τ. βόσκειν.
اوتلاق اوتلاق, οὐ.τ.βοσκή, χόρτον.
اوتمك اوتمك, ρ. τ. κελαδεῖν.
اوتو اوتو, οὐ. τ. σίδηρον (διὰ σιδήρωμα ὑφασμάτων).
اوتورمق اوتورماخ, ρ.τ. ἴδ. اوطورمق.
اوتوز اوتوز, ἐπ. ἀρ.θμ. τ. τριάκοντα· نجی — اوتوزنجی, τριακοστός.
اوتولمك اوتولمك, ρ. τ. σιδηρώνειν. [μέρος.
اوته اوته, ἐπ. τ. πέραν· τὸ ἕτερον
اوچ آوچ, οὐ. τ. δρᾶξ.

جو ἔβδζ, οὐ. ἀ. τὸ ὕψιστον σημεῖον· κορυφή.
جو ὀδζ, οὐ. τ. ἐκδίκησις.
جو οὔδζ, οὐ. τ. ἄκρα· αἰχμή.
جاجو ὀδζάκ, οὐ.τ. ἑστία, οἶκος, οἰκογένεια. جέ — ثر τὰς ὀδζαγή, λατομεῖον.
جوجو οὐδζούζ, ἐ. τ. εὐθηνός· — لل οὐδζουζλήκ, οὐ.τ. εὐθηνία.
كمللجوجو οὐδζου λατμάκ, ρ. τ. τὸ ποιεῖν εὐθηνόν.
لمجوجو οὐδζουζλαμάκ καὶ
كمللجوجو οὐδζουζλανμάκ, ρ. τ. γίνεσθαι εὐθηνός. [μυτερός.
جلو οὐδζλού, ἐ. τ. αἰχμηρός, — جو ἀδδζί, οὐ. τ. κυνηγός.
جو οὔτς, ἐπ. ἀριθμ. τ. τρεῖς· τρία.
جچو οὐτσμάκ, ρ. τ. ἵπτασθαι.
مرجچو οὐτσουρούμ, οὐ. τ. χρημνός, ἄβυσσος. [ζώνη.
زوجچو οὐτσκούρ, οὐ. τ. βραχο-
مرجچو οὐτσο ρμάκ, ρ τ. ποιεῖν ἵπτασθαι.
جنجچو οὐτσουνδζί, ἐ. τ. τρίτος.
جو ὄχ! ἐπφ. τ. ὤχ! χάρω.
مللخو ὀχάμάκ, ρ.τ. θωπεύειν.
دو ὄδ. οὐ. τ. πῦρ· δηλητήριον.
دو ὀδ, οὐ. τ. χολή.
دو οὔδ, οὐ. τ. αἰσχύνη.
كمللدو ὀδτόμέκ, ρ. τ. πληρώνειν ἀμοιβαίως.
كللدو ὀδλέκ, ἐ. τ. δειλός.
جدو ὀδουνδζ, οὐ.τ. δάνειον.
كمدو ὀδεμέκ, ρ.τ.πληρόντσθαι.
نودو ὀδούν, οὐ. τ. ξύλον, δοκός.
جنو — ὀδουνδζί, ξυλοκόπος· ξυλοπώλης.
كمللدو ὀδεμέκ, ρ. τ. πληρώνειν, ἱκανοποιεῖν. [τέχων.
دو ἀδέρ, ἐ. π. ὁ φέρων, ὁ χαρو οὔρ, οὐ. τ. χοιράδες (παθ.).
اودو ὄρα, ἐπ. καὶ οὐ. τ. τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἐκεῖ. [ωρα.
قاودو ἐδράκ, πλ. τοῦ قرو καὶ
قاودو ὀράκ, οὐ. τ. δρέπανον· — قچو ὀρὰκ βακτή, θέρος.
قچاودو ὀρακδζί, οὐ. τ. θεριστής.
كمپودو ὀρπερμέκ, ρ. τ. ἀναπαυτικάζειν.
تودو ὀρτά, ἐ. τ. μέσος· — ἐπ. τ. τὸ μέσον, τὸ μεταξύ.
قاتودو ὀρτάκ, οὐ. τ. συνέταιρος, σύντροφος. [εταιρίζεσθαι.
قمللتودو ὀρτακλαόμάκ, ρ.τ.συνقاقتودو ὀρτακλήκ, οὐ.τ.ἑταιρία.
قالتودو ὀρταλήκ, οὐ. τ. τὸ ἐν τῷ μέσῳ, ὁ κόσμος.
ەقتودو ὀρτανδζά, ἐ. τ. διάμεσος, μεσαῖος. [πτεσθαι.
كلتودو ὀρτδλμέκ, ρ. τ. καλύ-
كەتودو ὀρτμέκ, ρ. τ. καλύπτειν, σκεπάζειν
ەتودو ὀρτά, οὐ. καὶ ἐ. τ. μέσον, κέντρον, μέσος.
جرو ὀρούδζ, οὐ. τ. νηστεία.

كدراو ὀρδέχε, οὐ. τ. νῆσα.
ندرآو ἀβέρδεν, ρ. π. φέρειν, κομίζειν. [νος.
ەدرآو ἀβερδέ, μετ. π. κεκομισμέ-
دراو ὀρδού, οὐ. τ. στρατιωτικὸν σῶμα· ەك— ὀρδουκιάχ, στρατόπεδον.
سراو ὀρς, οὐ. τ. ἄκμων.
سبراو ὀροσπού, οὐ. τ. πόρνη.
لقسبراو ὀροσπουλήκ, οὐ. τ. πορνεία.
كلسراو ὀρσελεμέχε, ρ. τ. καταπρίβειν· κακομεταχειρίζεσθαι.
كلسلسراو ὀρσελενμέχε, ρ. τ. καταβάλλεσθαι. [μάχη.
شراو βουρούς, οὐ. τ. κτύπημα,
قشراو βουρουσμάκ, ρ. τ. κτυπᾶσθαι, ἀλληλομαχεῖν.
نغراو οὐρκάν, οὐ. τ. κάλως.
كقركراو οὐρκοτμέχε, ρ. τ. φοβίζειν [ξιππάζειν] (ζῷον).
كركراو ὀρκοδζ, οὐ. τ. ὕβος κα-
μήλου. [δειής.
كركراو ὀρκέχε. ἐ. τ δειλός, ψοφο-
كمكراو οὐρκμέχε, ρ.τ. τρομάζειν, φοβεῖσθαι.
كركراو ὀρκεκ, οὐ.τ.ἡλικάτη. [σθαι.
قلراو βουρουλμάκ, ρ. τ. κτυπᾶ-
كلراو ὀρκ'μέχε, ρ. τ. πλέκεσθαι.
نمراو ὀρμάν, οὐ. τ. δάσος.
كجراو ὀρουμδζέχε, οὐ.τ. ἀράχνη.
قراو οὐρμάκ, ρ.τ.κτυπᾶν· προσβαλλειν· κερδίζειν πεσσούς· κρούειν (θύραν)· ὀνειδίζειν, τείνειν (οὖς)· — ەزم γιدژه οὐρμάκ, μέμφεσθαι.
كمراو ὀρμέχε, ρ. τ. πλέκειν.
كنراو ἐβρένχε, οὐ. τ. θρόνος.
كنراو ὀρνέχε, οὐ. τ. δεῖγμα.
ڤوراو οὐρούπ, οὐ.τ. τὸ τέταρτον.
جوراو ὀρούδζ, οὐ. τ. νησταία.
زراو ὀζ, οὐ.τ. ἡ καρδία, ὁ μυελός, ἡ οὐσία.
قتلزراو οὐζατμάκ, ρ.τ. ἐκτείνειν, ἀναβάλλειν.
لمغلزراو οὐζατμαγιαλήμ, τ. ἐν βραχυλογίᾳ. [τεταμένος.
شلشلراو οὐζαδημής, μ. τ. παρα-
زراو οὐζάκ, ἐ. καὶ ἐπ.τ. μακρυνός, μακράν.
قشلقلزراو οὐζακλαδμάκ, ρ.τ. ἀπομακρύνεσθαι.
قلقلزراو οὐζακλήκ,οὐ.τ.ἀπόστασις.
قزمراو οὐζαμάκ, ρ.τ. ἐκτείνεσθαι· ἀργεῖν.
نزراو ἐδζάν, πλ. τοῦ ὐζ .
قتلزراو οὐζανμάκ, ρ.τ.ἐκτείνεσθαι.
رزراو οὐζέρ, οὐ. καὶ πρ. ἀ. ἐπί, ἐπί τινος, ὑπεράνω· ρ— οὐζερ́μ, ἐπάνω μου.
ەرزراو οὐζρέ, ἐπ.τ. κατά, συμφώνως· ἐπί· ἵνα· ὅσον οὔπω.
قرمزلشدراو ὀζλαδδημάκ, ρ. τ. διασυμβιβάζειν. [βάζεσθαι.
قشلزراو ὀζλαδμάκ, ρ. τ. συμβι-
كلزراو ὀζλίκε, οὐ. τ. ἀγαθότης.

كلزاوز ڤزلمك، ρ. τ. εὔχεσθαι, ἐπιθυμεῖν δικαίως.
كلزاوز ڤزڤلمك، ρ. τ. καταβάλλεσθαι· ὑποτροπιάζειν.
كمزاوز ڤزمك، ρ. τ. ἀποσπᾶν βιαίως· ἐκδέρειν· καταβάλλειν.
كدزاوز ڤزڤنڤ، οὐ. τ. πειθανάγκασις.
كزكاوز ڤزنكا، οὐ. τ. ἀναβολεύς.
كمزاوز ڤزنمك، ρ. τ. ἐργάζεσθαι ἐπιμελῶς.
نومزاوز ڤزڤم، οὐ. τ. σταφυλή.
نوزاوز ڤزلو، ἐ. τ. μακρός· ὑψηλός. [μακρός.
نجوزاوز ڤزلوندزا، ἐ. τ. ἀρχετὰ
نلوزاوز ڤزلونلڤ، οὐ. τ. μῆκος.
طساوز ڤزدات، πλ. τοῦ طسو.
تستاوز ڤزت، οὐ. τ. τὸ ἄνωθι· — شڤ ڤزت پاڤ، ἐνδύματα· شڤ ڤزت پاڤ ڤزتڤنڤ، μετὰ χαρᾶς· δὲν θὰ λείψω.
ەتستاوز ڤزتەر ەتستاوز ڤزتەرا، οὐ. τ. ξυράφιον.
ەتستاوز ڤزتا، ἴδ. ەتستاوز ڤزتاد.
طسطاوز ڤزدات، ἐ. καὶ οὐ. ἀ. μέσος· μέτριος.
نوتستاوز ڤزتڤن، οὐ. τ. ὄνομα τοῦ πρώτου φωνοσήμου (χαρακὲ) [ˊ], παριστᾶνον τὰς φωνὰς α ἢ ε.
گاشاوز ڤزگاك، οὐ. τ. ὑπηρέτης.
كمشاوز ڤزگتمك، ρ. τ. ποιεῖν χρυώνειν.
كمشاوز ڤزگنمك، ρ. τ. ἀμελεῖν. ῥαθυμεῖν. [χρυώνειν.
كمشاوز ڤزگتومك καὶ كمشاوز ڤزگومك، ρ. τ.
صافاوز ڤزگاص، πλ. τοῦ صف.
جڭاوز ڤزگنڭ، οὐ. τ. ἀηδὲς. κόρος.
مرمدناڭاوز ڤزگنڭرمك، ρ. τ. ἐνοχλεῖν, προξενεῖν κόρον.
شمڭاوز ڤزگنمش، μετ. τ. βεβαρημένος.
مڭاوز ڤزگنمك، ρ.τ. βαρύνεσθαι.
مڭلصاوز ڤزگلڭم، ρ. τ. σωφρονίζεσθαι. [σωφρονίζειν.
ق.دڭلصاوز ڤزگلڭرمك، ρ. τ.
ولصاوز ڤزگلو، ἐ. τ. φρόνιμος· — جه ڤزگلوندزه، ἐπ. τ. φρόνιμος.
ولصاوز ڤزگورو، οὐ.τ. ἐκφύσημα, ولطاوز ڤزگتا، πλ. τοῦ طو. [πορδή.
قرطاوز ڤزگتورا، οὐ. τ. κάθισμα· ἀπόμαχος, οὐροδοχεῖον. [ζειν.
مڭرطاوز ڤزگتورتمك، ρ. τ. καθίمڭرطاوز ڤزگتورمك، ρ.τ. καθῆσθαι, κατοικεῖν. [φεῖον.
هطاوز ڤزگتا، οὐ. τ. δωμάτιον, γραهيەاوز ڤزگيەڭ، πλ. τοῦ يع.
مڭرغاوز ڤزگنڭرمك، ρ. τ. ποιεῖν, προστρίβειν. [λεῖσθαι.
شمڭراغاوز ڤزگمڭراش، ρ. τ. ἀσχο-
مڭراغاوز ڤزگمراك، ρ. τ. διέρχεσθαι· προσεγγίζειν. [πτειν.
ملرغوڭلرلماوز ڤزگورلماك، ρ. τ. κλέ-
غرغاوز ڤزگرڭ καὶ يرغاوز ڤزگر، οὐ. τ. κλέπτης· ἶχνος.
غرلقاوز ڤزگرلڭ، οὐ. τ. κλοπή.

مرشدوغ اوغوشدورمق, ρ. τ. προστρίβειν.
غل اوغول, οὐ. τ. υἱός.
غلاق اوغلاق, οὐ. τ. ἔριφος.
غلان اوغلان, οὐ. τ. παῖς· ὑπηρέτης. [θος ἢ θετὸς υἱός.
غلاق اوغلاق, οὐ. τ. γένος· νό-
غمق اوغماق, ρ. τ. προστρίβειν.
غمق اوغونماق, ρ. τ. λιποθυμεῖν.
غور اوغور, οὐ. τ. καλὸς οἰωνός, εὐτυχία· الوغ — اوغورلار اولسون, ὥρα καλή. [σιος.
سز اوغورسز, ἐ. τ. ἀπαί-
لق اوغورسزلق, οὐ. τ. δυστυχία.
لو اوغورلو, ἐ. τ. τυχηρός, εὐοιώνιστος.
مرشدوغ اوغوشدورماق, ρ. τ. ἴδ. اوغشدرمق. [ζον ὀργήν.
و اوف, ἐπφν. τ. ἐκφράو اوف, ἐπφ. τ. φεῦ!
مغ اوفاماق, ρ. τ. κατατέμνειν, κερματίζειν.
جق اوفاجق, ἐ. τ. καὶ
ر اوفاق, ἐ. τ. μικρουλός.
ق اوفاق, οὐ. τ. μικρός.
لق اوفاقلق, οὐ. τ. μικρὰ νομίσματα, κερμάτια. [μνειν.
مق اوفاتماق, ρ. τ. κατατέ-
ر اوفر, παραθ. τοῦ ر و.
كه اوفكه, οὐ. τ. ὀργή.
مك اوفكەلنمك, ὀφκελενμέκ, ρ. τ. ὀργίζεσθαι.
لى اوفكەلى, ἐ. τ. ὠργισμένος.
مك اوفلتمك, ρ. τ. στένειν.
مك اوفلەيمك, ρ. τ. φυσᾶν πνέειν.
مك اوفورماق, ρ. τ. φυσᾶν.
ق اوك, οὐ. τ. βέλος· ق — اوكلوق, οὐ. τ. φαρέτρα.
ات اوقات, πλ. τοῦ قد.
اف اوقاف, πλ. τοῦ وقف· — ق ناظرى اوقاف ناظرتى, τὸ ὑπουργεῖον τοῦ εὐκαφίου.
غلاق اوكلاغو καὶ اوكلاغى, οὐ. τ. κύλινδρος.
مق اوكومق, ρ. τ. διδάσκειν.
مش اوكومش, μ. τ. πεπαιδευμένος· ἱερεὺς χριστιανός.
مق اوقومق, ρ. τ. ἀναγιγνώσκειν. [γνωστος.
لى اوقونالى, ἐ. τ. εὐανάمز اوقونماز, ρ. τ. δυσανάγνωστος. [σκεσθαι.
مق اوقونماق, ρ.τ. ἀναγιγνώه اوقه, οὐ. τ. οκά, βάρος 400 δραμίων· ἡ λέξις αὕτη γενικῶς γράφεται اوقيه κηγιέ.
لق اوقەلق, ὀκκαλήκ, ἐ. τ. τὸ βάρος ἢ ἡ ἀξία μιᾶς ὀκᾶς.
لى اوقەلى, ἐ. τ. ἐπίσημος.
كى اوكى, οὐ. τ. τὸ ἔμπροσθεν, ἐπ. τ. ἐμπρός, πρό, ἐπὶ παρουσίᾳ.
ت اوكوت, οὐ. τ. συμβουλή.
مك اوكوتلەمك, ρ. τ. συμβουλεύειν.

كمكوا ὀγιουτμέχι, ρ. τ. ἀλέθειν.
كجوا ὀνδζέ, τ. ἐμπρός· — ىلا ἴλχ ὀνδζέ, πρὸ παντὸς ἄλλου.
كجوا ὀχιτδέ, οὐ. τ. πτέρνα.
كمكرتوا ὀ"ρετμέχι, ρ.τ. διδάσκειν.
كمكرتوا ὀ"ρενμέχι, ρ. τ. μανθάνειν.
زسكوا ὀχτδζ, οὐ.τ.ὀρφανός. [νία.
كلزسكوا ὀχσουζλήχι, οὐ. τ. ὀρφα-
كروسكوا ὀχσδρούχι, οὐ. τ. βήξ.
كمروسكوا ὀχσουρμέχι,ρ.τ.βήχειν.
زسكوا ὀχιτσούζ, ἴὸ. زسكوا.
هكلوا ὀ"ιλέ, οὐ. τ. μεσημβρία.
توكوا ὀχιούτ, ἴὸ. تكوا.
زكوا ὀχιούζ, οὐ.τ. βοῦς. [φ ς).
نكوا ὀγιούν, οὐ. τ. μερίς (τρο-
كمكوا ὀγιουνμέχι, ρ. τ. ἁλαζο-
كوا ὀδτχί, ἴὸ. كوا. [νεύεσθαι.
لوا ὄل, ἀντ. τ. οὗτος, ἐκεῖνος.
لوا ἐββέλ, ἐ.οὐ. καὶ ἐπ.τ. πρῶτος· πρό· πρῶτον.
لوا ἐβλὰ ἀντὶ لوا, ἐ. ἀ. καλλίτερος, προτιμότερος.
لوا ἐββελεν. ἐπ.ἀ. κατὰ πρῶτον.
لوا ἐβλάδ. πλ. τοῦ لد.
لوشدرمق ὀλχδδηρμάχ, ρ.τ. ποιεῖν ἀφικνεῖσθαι· διαβιβάζειν.
لمشوا ὀλαδμάχ, ρ. τ. ἀφικνεῖσθαι, συνενοῦσθαι.
غلوا ὀλαγάν, ἐ. τ. πιθανός.
لوا ὀλλάχ, οὐ. τ. ταχυδρόμος.
لموا ὀλλαμάχ. ρ. τ. συνάπτειν.
لموا ἀδλαμάχ. ρ. τ. θηρεύειν.

نلوا ὀλάν, μετ. τ. ὤν.
هلوا ἐβελδζε, ἐπ. τ. ἐνωρίτερον, πρὸ ὀλίγου.
كمرلچدلوا ὀλτδδηρμέχι, ρ. τ, ποιεῖν μετρεῖν. [χοιλοῦ.
كلچلوا ὀλτσέχι, οὐ.τ. μέτρον· 1]4
كمكلچلوا ὀλτσμέχ, ρ. τ. μετρᾷν.
هلچلوا ὀλτσού, οὐ. τ. μέτρον.
كمرلدلوا ὀλδηρμέχι, ρ.τ. φονεύειν.
يچيرلدلوا ὀλδουριδζή, ἐ.τ. φονικός.
هڤلدلوا ὀλδούχδζα. ἐπ. τ. ὅσον.
لدلوا ὀλδέμ, ἐπ.τ. τότε, ἀμέσως.
لسيلوا ἐββελισί, ἐ. ἀ. τ. προτελευταῖος.
لشدرمكلوا οὐλεδδηρμέχι, ρ.τ. διανέμειν. [σθαι.
لشمكلوا οὐλεδμέχι, ρ. τ. διανέμε-
لطلوا ὄλτα, οὐ. τ. ὁρμιά, ἀγχίστρι. [τος.
لكلوا ὀλχέ, οὐ. τ. χώρα, χράكلوا ὄلχι, τ. ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον.
لكلوا ἐβελχί, ἐ.τ. ὁ πρῶτος.
لموا ὀλούμ, οὐ. τ. θάνατος.
لملوا ὀλμάζ, τ. γ' ἐν. πρότ. τοῦ ἐνεστ. τ ς ὁριστ. τοῦ ἀρνητ.
لمقلوا ὀλμαμάχ, δὲν γίνεται· ἀδύνατος.
لمشلوا ὀλμούζ, μ. τ. ἀποθνῶν, νεκρός.
لملوا ὀλμεζ, ἐ. τ. ἀθάνατος.
لمشلوا ὀλμούζ, μ. τ. γενόμενος· — ἐ. τ. ὥριμος· — ὀλμούζ, μ. τ. νεκρός.

ىلاوا ὁλμάκ, ρ. τ. εἶναι· γίγνεσθαι· ὡριμάζειν.
ەلىلاوا ὁλμακουλέ, τ. τοιοῦτος.
كىلاوا ὁλμέκι, ρ. τ. ἀποθνήσκειν.
ىملاوا ὁλμαμάκ, ρ. τ. ἀρν. τοῦ ىلاوا. [δρεύειν.
كىلندىلاوا ἐβλενδιρμέκι, ρ. τ. ὑπαν
ىنلاوا ὁλημμάκ, ρ. τ. γίγνεσθαι.
كىلاوا ἐβλενμέκι, ρ. τ. νυμφεύ-
ولاوا ἐβλού, ἐ. τ. ἔγγαμος [σθαι.
ولاوا ὁλού, οὐ. τ. νεκρός.
ولاوا οὐλού, ἐ. τ. μέγας.
رولاوا ὁλούρ, τ. γ' ἐν. πρόσ. τοῦ ἐνεστ. τῖς ὁριστ. τοῦ ρ. ىلاوا, γίνεται· δυνατός· ىلاوا— ὁλοὺρ ὁλμάζ, ἀβέβαιος, τυχών.
وىلاوا ὁλούκ, οὐ. τ. ὑδρορρόη.
ىلولاوا οὐλουλήκ, οὐ. τ. μεγαλεῖον.
ىمولاوا οὐλουμάκ, ρ. τ. ὠρύεσθαι.
ىيولاوا οὐλβιγέτ, οὐ. ἀ. ὑπεροχή. [κός.
ىلاوا ἐββελί, ἐ. ἀ. πρῶτος, ἀρχι-
ىلياوا ἐβλιγιά, πλ. τοῦ ىلاوا.
ىلياتاوا ἐβελιγιάτ, πλ. τοῦ ىلاوا.
ىليتاوا ἐβελιγέτ, οὐ. ἀ. πρωτεῖον.
ىمواوا οὐμμάκ, ρ. τ. ἐλπίζειν.
ەمواوا οὐμμά, οὐ. τ. ἐλπίς.
زمواوا ὁμούζ, οὐ. τ. ὦμος· ىل— ὁμουζλήκ, ἐπωμίς.
ىلزمواوا ὁμουζλαμάκ, ρ. τ. θέτειν ἐπὶ τῶν ὤμων· βοηθεῖν.
ىواوا ὄν, οὐ. τ. φωνή, φήμη.
ىواوا οὖν, οὐ. τ. ἄλευρον.

ىواوا ὄν, ἐ. ἀριθμ. τ. δέκα· ىشى— ὂν παϑή, δεκανεύς.
ىغنواوا ὁνουτκάν, οὐ. καὶ ἐ. τ. ἐπιλήσμων.
ىغواوا ὁνουτμάκ, ρ. τ. λησμονεῖν.
ىلزنواوا οὐνουδουλμάκ, ρ. τ. λησμονεῖσθαι.
ىغواوا ἀδουμμάκ, ρ. τ. τέρπεσθαι· ἐξαπατᾶσθαι.
ەواوا ὁδά, οὐ. τ. πεδιάς.
ىلىلواوا ὁγιαλαμάκ. ρ. τ. στολίζειν διὰ παρυφῶν· ὀνειροπωλεῖν.
ىنىلواوا ὁγιαλανμάκ. ρ. τ. βραδύνειν. [ἄγρυπνος.
ىنىواوا οὐγιανήκ, ἐ. τ. ἔξυπνος,
ىنىلواوا οὐγιανμάκ, ρ. τ. ἐξυπνᾶν.
ىدرمواوا οὐϊδηρμάκ, ρ. τ. προσαρμόζειν, κατορθοῦν.
ەمدرواوا οὐϊδηρμά, ἐ. τ. πλαστός.
ەيزواوا ἀβιζέ, ἐ. καὶ οὐ. π. ἀνηρτημένος· ἐνώτιον· πολυέλαιος.
ىشمواوا ἢ ىمشواوا οὐγιουσμάκ, ρ. τ. συμβιβάζεσθαι.
ىونغواوا οὐϊχούν, ἐ. τ. κατάλληλος, ἁρμόδιος. [τάλληλος.
ىزنغواوا οὐϊγχουνσήζ, ἐ. τ. ἀκκα-
ىقواوا οὐϊχού, οὐ. τ. ὕπνος.
ىزقواوا οὐϊχουσήζ, ἐ. τ. ἄϋπνος, ἄγρυπνος· كل— οὐϊχουσηζλίκι, ἀϋπνία. [τεροθαλής.
كىواوا ὁδεί, ἐ. τ. ξένος· νόθος· ἐ-
ىغواوا οὐγιμάκ, ρ. τ. μιμεῖσθαι· ἀκολουθεῖν.

قيمق اوغمأخ، ρ. τ. γλύφειν.
قمتيناوغمأخ، ρ. τ. ποιεῖν παίζειν. [χορεύειν.
قمينامق اوغمأخ، ρ. τ. παίζειν،
قمشاميق اوغماخمأخ، ρ. τ. συμπαίζειν. [μίζειν.
قمتيوق اوغمأخ. ρ τ. ἀποχοιزيوق اوغمأز، οὐ. τ. ψώρα.
قيوق اوغمأخ، οὐ. τ. κοιλότης، τὸ κοῖλον.
قمرمشيوق اوغمأخدهرمأخ، ποιεῖν ναρκοῦσθαι. [κωμένος.
قيشيوق اوغمأسمأخ، ἐ. τ. νεναρ-
قمشيوق اوغمأسمأخ، ρ. τ. ναρκοῦσθαι. [πνώττειν.
قلقيوق اوغمأخلامأخ، ρ. τ. ὑ-
قيومق اوغمأمأخ، ρ.τ.κοιμᾶσθαι.
قيوق اوغمأن، οὐ. τ. παιγνίδιον، χορός. [χορευτής.
قنجيوق اوغمأندزى، οὐ.τ. παίκτης،
آه آخ، ἐπιφ. τ. ἄχ! οἴμοι! φεῦ!
قمچق—آخدزمخمأخ، στενάζειν.
اهالى اهمأل، πλ. τοῦ اهل، οἱ κάτοικοι، τὸ πλῆθος.
تنهاأ اهمأنت، οὐ. ἀ. δολιότης، προδοσία.
اهتزاز اهمأتزا، οὐ. ἀ. ὀρθοτομεῖν، ἀσπάζεσθαι τὸν ἰσλαμισμόν.
اهتزاز اهمأتزاز، οὐ. ἀ. κίνησις.
اهتمام اهمأتمام، οὐ. ἀ. φροντίς، ζῆλος.
اهدا اهمأدا، οὐ. ἀ. τὸ ὁδηγεῖν εἰς τὴν εὐθεῖαν· δωρεῖσθαι.
اهرام اهمأرام ἐχράμ، πλ. τοῦ ρμ، πυραμίδες.
آهسته آخستە، ἐπ. π. βραδέως· لك— آخستەلخ، οὐ. τ. βραδύτης.
اهل ἔχل، οὐ. ἀ. ἱκανός، ἁρμόδιος· κάτοχος· σύζυγος· ملك— ἔχل-ى-ملك، εὔγλωττος، عرفان — ἔχل-ى-عرفان، σοφός· منطق — ἔχل-ى-منطق، λογικός· هيئت — ἔχل-ى-هيئت، ἀστρονόμος· — اسلام ἔχل-ى-اسلام، μουσουλμάνος· عرض — ἔχل-ى-عرض، τίμιος.
اهلاك اهمألاخ، οὐ. ἀ. τὸ καταστρέφειν.
اهلى ἔχلى، ἐ. ἀ. ἥμερος.
اهليت اهمألىيەت، οὐ. ἀ. ἱκανότης.
اهم اهمم، παραθ. τοῦ مهم.
اهمال اهمأمال، οὐ. ἀ. ἀμέλεια· لك— اهمأمالخ، οὐ.τ.ἀμέλεια.
اهمالاً اهمأمالاً، ἐπ. ἀ. ἀμελῶς.
اهمالجى اهمأمالجى، ἐ. τ. ἀμελής.
اهمام اهمأمام، οὐ.ἀ. μέριμνα، φροντίς.
آهن آخن، οὐ. π. σίδηρος. [τίς.
آهنك آخنك، οὐ. π. συμφωνία، ἁρμονία.
آهنگر آخنكر، οὐ.π.σιδηρουργός.
آهنين آخنين، ἐπ. π، σιδηροῦς.
آهو آخو، οὐ. π. δορκάς، ἔλαφος.
آهون آخون ἐχβέν، οὐ. ἀ. λίαν εὔκολος· εὐθηνός.
آهونيت آخونيەت ἐχβενιγέτ، οὐ.ἀ. εὐθηνία.
آى آی، οὐ. τ. σελήνη· μήν·

طوتلمسی—ἄϊ τουτουλμασή, ἔκλειψις σελήνης.
ای ἔϊ, ἐπιφ. τ. ὦ !
ایا ἔγια, ἐπιφ. ἀ. ὦ ! ἄγ !
ایا ἄγια, ξ. (ἐλλ.) ἅγιος.
ایات ἄγιατ, πλ. τοῦ ت .
ایارتمق ἀγιαρτμάκ, ρ. τ. παρασύρειν, διαφθείρειν.
ایاز ἀγιάζ, οὐ.τ. σεληνόφως, νὺξ γαληνιαία, δρόσος.
ایازمه ἀγιάζμα, οὐ. τ. ἁγίασμα.
ایاق ἀγιάκ, οὐ. τ. ποῦς, βαθμὶς κλίμακος· یولو — ἀγιὰκ γιολού, ἀπόπατος· طاقمی — ἀγιὰκ ταχημή, ὄχλος· یر — ἀγιὰκ ταρί, φιλοδώρημα.
ایاقلنمق ἀγιακλανμάκ, ρ. τ. ἐξανίστασθαι.
ایالات ἀγιαλάτ, πλ. τοῦ ἐπ.
ایالت ἐγιαλέτ, οὐ. ἀ. γενικὴ διοίκησις, νομαρχία· پرونومیοῦχος ἐπαρχία.
ایام ἐγιάμ, πλ. τοῦ مع .
ایپ ἴπ, οὐ.τ. σχοινίον· جانباز — ἴπ δζανιτζί, σχοινοβάτης.
ایپك ἰπέκ, οὐ. τ. μέταξα.
ایپلك ἰπλίκ, οὐ. τ. χλωστή.
ایت آγέτ, οὐ. ἀ. ἐδάφιον Κατ ایت ἴτ, οὐ. τ. κύων. [ρανίου.
ایتام ἐγιτάμ, πλ. τοῦ یتم .
ایتدرمك ἐτδιρμέκ, ρ. τ. ποιεῖν ποιῆσαι. [ὠθεῖσθαι.
ایتشمك ἰτισμέκ, ρ. τ. (ἀλληλ.) ایتلاف ἰ'τιλάφ, οὐ. ἀ. σχέσις, ἑρμηνεία.
ایتلامق ἀγιτλαμάκ, ρ. τ. διαλέγειν, καθαρίζειν.
ایتمك ἰτμέκ, ρ. τ. ὠθεῖν.
ایتمك ἐτμέκ, ρ.τ. ποιεῖν· τὸ ῥῆμα τοῦτο χρησιμεύει ὡς βοηθητικόν, συναπτόμενον μετὰ τῶν οὐσιαστικῶν σχηματίζει ὅλα τὰ σύνθετα ῥήματα.
ایتمك ἰτμέκ, ρ. τ. ὠθεῖν.
ایجاب ἰζζάπ, οὐ. ἀ. ἀνάγκη, δέον.
ایجابات ἰζζαπάτ, πλ. τοῦ προγ.
ایجاد ἰζζάδ, οὐ.ἀ. ἐπινόησις· — نو νεὸ ἰζζάδ, ἐφεύρεσις.
ایجار ἰζζάρ, οὐ. ἀ. ἐκμίσθωσις.
ایجاز ἰζζάζ, οὐ. ἀ. σύνοψις.
ایچ ἰτς, οὐ. τ. τὸ ἐσωτερικόν, τὸ ἐντός· یغی — ἰτς γιαγή, στέαρ.
ایچری ἰτσερί, ἐπ. τ. ἐντός, ἔνδον.
ایچکی ἰτσκί, οὐ. τ. ποτόν (πνευματῶδες).
ایچکیجی ἰτσκιτζί, ἐ. τ. φιλοπότης.
ایچم ἰτσίμ, οὐ. τ. ῥόφημα.
ایچمك ἰτσμέκ, ρ. τ. πίνειν.
ایچورمك ἰτσουρμέκ, οὐ. τ. ποτίζειν. [πρός.
ایچون ἰτσούν, προθ. τ. ἵνα, διά,
ایدلمك ἐδιλμέκ, ρ. τ. ποιεῖσθαι.
ایدنمك ἐδινμέκ, ρ. τ. ποιεῖν ἑαυτὸν ἢ ἑαυτῷ.
آیدین ἀϊδίν, οὐ. τ. φῶς, λάμψις·

— كوزگ يكيوزلين آيدين، قوش ايله تا مآتيا سو.
ايرمك آيدينلك آيدينلغي، ως το προηγ.
ايل ايگير، ου. τ. ἄσμα.
ايراث ايراث، ου. τ. προξενεῖν· τὸ καθιστᾶναι κληρονόμον.
ايراد ايراد، ου. ἀ. πρόσοδος.
ايراق ايراق، ου. τ. μακράν.
ايرقلشمق ايراقلاشمق، ρ. τ. ἀπομακρύνεσθαι. [σις.
ايراقلق ايراقلق، ου.τ.ἀπομάκρυνآيرت آيرت، ου. τ. διαχώρισις.
ايرتلامق ايرتلامق، ου. τ. διαχωρίζειν، καθαρίζειν.
ايرتى ايرتى، ου. τ. ἡ ἐπιοῦσα.
ايردرمك ايردرمك، ρ. τ. ποιεῖν φθάνειν.
ايرشدرمك ايرشدرمك، ρ. τ. ἐπιτυγχάνειν، πέμπειν. [ὥριμος.
ايرشمش ايرشمش، μ. τ. φθάσας،
ايرشمك ايرشمك، ρ. τ. φθάνειν.
آيرق آيرق، ου. τ. καὶ ωϑ — آيرق اوتوى، ἄγρωστις.
ايرى ايرى، ου. τ. πῦον κ. ἔμπυον.
آيرلق آيرلق، ρ. τ. ἀποχωρίζεσθαι.
ايرمق ايرماق، ου. τ. ποταμός.
آيرمق آيرماق، ρ. τ. χωρίζειν، διαιρεῖν.
ايرمك ايرمك، ρ. τ. φθάνειν، ἀφικνεῖσθαι· ارميور عقلم ايرمز، δὲν καταλαμβάνω.
ايرمك ايرمك، ου. τ. σεμίδαλις.
ايرى آيرى، ἐ.τ. ἄλλος، διάφορος.
ايرى ايرى، ἐ. τ. παχύς، χονδρός· لك — ايرىلك، χονδρότης، παχύτης. [νειν· μεγαλόνειν.
ايرىلشمك ايرىلشمك، ρ. τ. παχύ-
ايز ايز. ου. τ. ἴχνος، βῆμα.
ايزلمك ايزلمك، ρ. τ. ἀκολουθεῖν τοῖς ἴχνεσι.
ايس ايس، ου. τ. αἰθάλη، λιγνύς.
ايسر ايسر، ἐ.ἀ. παραθ. τοῦ يسير.
ايش ايش، ου. τ. ὑπόθεσις، ἔργον· اولسون — ايش اولسون، δῖθεν ἐργασία. [ἀκούειν.
ايشتدرمك ايشتدرمك، ρ.τ. ποιεῖν
ايشمك ايشمك، ρ. τ. ἀκούειν.
ايشه ايشه، ἴδ. ايشى.
ايشجى ايشجى، ου. τ. ἐργάτης.
ايشسز ايشسز، ἐ. τ. ἄεργος· لك — ايشسزلك، ἀεργία.
ايشق ايشق، ου. τ. φῶς.
ايشلدرمك ايشلدرمك καὶ
ايشلتمك ايشلتمك، ρ. τ. ποιεῖν ἐργάζεσθαι· ἐκμεταλλεύεσθαι.
ايشلك ايشلك، ου. τ. εὐχερὴς εἰς χρῆσιν. [σθαι.
ايشلمك ايشلمك، ρ. τ. ἐργάζε-
ايشلنمك ايشلنمك، κατασκευάζεσθαι· κατεργάζεσθαι.
ايشكار ايشكار، ἐ. τ. ἔμπειρος، ἔξυπνος.
ايشمك ايشمك، ρ. τ. οὐρεῖν.
ايصال ايصال، ου. ἀ. τὸ ἀποστέλλειν· συνάπτειν.

قصيل ايسيتماخ, ρ. τ. θερμαίνειν.
قصيل ايسيتما, οὐ. τ. πυρετός, θέρμη. [θερμαίνειν.
قصندرمق ايسيندىرماخ, ρ. τ. διαقصيل ايسيتماخ, ρ.τ.θερμαίνεσθαι.
ايضا ايزيزان, ἐπ. ἀ. ὁμοίως.
ايضاح ايزاخ, οὐ. ἀ. διασάφησις.
ايضاحا ايزاخين, ἐπ. ἀ. σαφῶς, εὐχρινῶς. [γον βαρβάτον.
اغر ايغكير, οὐ. τ. κήλωνη, ἄλο-
اغرب ايغريك, οὐ. τ. σαγήνη.
ايفا ايفا, οὐ.ἀ. τὸ ἐκτελεῖν, ἀποτίνειν.
آق ايغيج, ἐ. τ. νηφάλιος.
اقلا ايخاب, οὐ. ἀ. τὸ ἀνάπτειν πῦρ· παρεμβάλλειν.
اقلط ايخاز, οὐ. ἀ. τὸ ἐξεγείρειν, ὑποκινεῖν.
اقين ايخان, οὐ.ἀ. βεβαιότης, γνῶσις ἀκριβής.
كل ايكي, οὐ. τ. ἄτρακτος.
اكيت ايكيت, οὐ. τ. στιβαρός, ἀνδρεῖος.
كلدك ايكيتليك, οὐ. τ. νεότης· ἀνδρεία. [τομος.
شدك ايكدش يا شدك ايكدش, ἵππος ἔχ-
كرندى ايكرندى, οὐ. τ. κόρος.
كرمك ايكيرمك, ρ. τ. βδελύσσεσθαι. [μώζειν.
كلمك ايكلمك, ρ. τ. ποιεῖν οἰ-
كلمك ايكلمك, ρ. τ. οἰμώζειν.
كلدى ايكلدى, οὐ. τ. οἰμωγή.
ايكن ايكن, μ.τ. ὄντος, ἐνῷ εἶναι.
ايكنجى ايكينجى, ἐ. ἀριθμ. δεύτερος.
ايكنه ايكنه, οὐ. τ. βελόνη· كل— ايكنه ليك, βελονοθήκη.
ايكنه دانلغ ايكنه دانليك, οὐ. π. τ. βελονοθήκη.
اكه اگه يا كيك — اگه كمرگى, πλευρόν, τὰ κόκκαλα τῶν πλευρῶν.
اكى ايكى, ἐ. ἀριθμ. τ. δύο· قات — ايكى كات, διπλάσιος· يوزلى — ايكى يوزلى, διπρόσωπος· ير دە — ايكى ديير, ἕν δεύτερον· شر — ايكى شر, ἀνὰ δύο· كز — ايكيزر, σεῖς οἱ δύο.
اكيز ايكيز, οὐ. τ. δίδυμος.
ال يل يا ايل, οὐ. τ. ξένη χώρα.
الشمك ايلشتمك, ρ. τ. ὁδηγεῖν.
ايلچى ايلچى, οὐ. τ. πρεσβευτής.
ايلرو ايلرو كه ايلرى, οὐ. τ. τὰ πρόσω· كلر — ايلرو گلن, οἱ προεξέρχοντες.
الشمك ايلرولتمك, ρ.τ. ποιεῖν προσδεύειν. [χωρεῖν.
ايلرولمك ايلرولمك, οὐ.τ. προ-
ايلشدرمك ايلشدرمك, ρ. τ. περιπλέκειν· προσκόπτειν.
الشمك ايلشمك, οὐ.τ. πρόσκομμα.
الشمك ايلشمك, ρ. τ. περιμένειν· περιδιατρίβειν.
الشمك ايلشمك, ρ. τ. ἐγγίζειν.
الى آيلك, οὐ τ. μηνιαῖον· μισθός.
الق ايلك, ἐ. τ. γλιαρός.

اينه ايلخ. ε. καὶ ἐπ. τ. πρῶτος.
اينه ايلخى. ἰδ. اينه ايلخ. [πρῶτον.
اينه آيلمك. ρ. τ. ἀνανήφειν.
اينه ايلمك ايلمكى ρ. τ. ποιεῖν, καθιστᾶν.
اينه ايلمك ايلمكى. ρ. τ. διαῤῥάπτειν.
اينول ايلول. οὐ.τ. Σεπτέμβριος.
اينه ايله كه ايله وار اوله ايله، πρ.τ.μετά.
اينه ايليق ايليغاخ، ε. τ. γλιαρός.
اينه ايليجه ايلجه، οὐ. τ. θερμὰ λουτρά (φυσικά).
اينه ايمه، οὐ.ἀ. νεῦσις,ὑπαινιγμός.
اينه ايمان، οὐ.ἀ. πίστις,θρησκεία.
اينه ايمانسز ايمانسز، οὐ. τ. ἄπιστος.
اينه امپراطور ايمپراطور، οὐ. τ. αὐτοκράτωρ. [αὐτοκράτειρα.
اينه امپراطوريچه ايمپراطوريچه، οὐ. τ.
اينه امدى ايمدى، σύνδ. τ. λοιπόν,τώρα.
اينه امكى ايمكى، ρ. τ. κλίνειν, ὑποκλίνειν.
اينه امه ايمه، πλ. τοῦ μαμή.
اينه ان ايى، ὀρθότ. ναί، οὐ.τ. πλάτος.
اينه انر ايى. οὐ. τ. ἄντρον.
اينه انر ايى، ἀντ. π. οὗτος.
اينه انلانمز انلانمز، ρ.τ. ποιεῖν πιστευτόν. [τος.
اينه انانملمز انانملمز، ε. τ. ἀπίστευ-
اينه انانملمق انانملمق، ρ.τ. πιστεύεσθαι. [στεύων.
اينه انانمز انانمز، ε. τ. ὁ μὴ πι-
اينه انانمق انانمق، ρ. τ. πιστεύειν.
اينه انانه‌جق انانه‌جق، ε.τ.ἀξιόπιστος.
اينه انجتمك انجتمك، ρ.τ. ἐρεθίζειν, προσβάλλειν. [ἴεσθαι.
اينه انجتمك انجتمكى، ρ. τ. προσβάλ-
اينه انجلتمك انجلتمكى، ρ. τ. λεπτύνειν. [πτύνεσθαι.
اينه انجلنمك انجلنمكى، ρ. τ. λε-
اينه انجو انجوى، οὐ. τ. μαργαρίτης.
اينه انجه انجه، ε. καὶ ἐπ. λεπτός, λεπτῶς. [βάζειν.
اينه اندرمك اندرمكى، ρ. τ. καταβι-
اينه اندى انده، οὐ. τ. ἀγελάς.
اينه اندمك انمكى، ρ. τ. καταβαίνειν.
اينه انش انيش، οὐ. τ. κατήφορος, κατάβασις. [χόμενος.
اينه انده اندى، ε. π. μέλλων, ἐρ-
اينه اى ايى، οὐ. τ. ἄρκτος.
اينه اى ايى، ε. καὶ ἐπ τ. καλός, -ῶς.
اينه اى اغبا، οὐ. τ. κυδώνιον.
اينه اى الله اى الله، ἐπιφ. ἀ. εὐχαριστῶ· ὑγιαίνετε.
اينه اى ايوجه ايوجه، ε. τ. ὁποσοῦν καλά.
اينه اى ايولشدرمك ايولشدرمكى، ρ. τ. ποιεῖν καλλιτερεύειν.
اينه اى ايولشمك ايولشمكى، ρ. τ. καλλιτερεύειν.
اينه اى ايولك ايولكى، ε. καὶ οὐ. τ. καλοσύνη, τὸ καλόν.
اينه اى ايوا ايوا، ἐπιφν. τ. ἄχ! ἀλλοίμονον. [φιλογία.
اينه ايهام ايهام، οὐ. τ. ἀλληγορία, ἀμ-
اينه آى آى، οὐ. τ. ἰδ. ايو.
اينه اينى اينى، οὐ. ἀ. τ. κανών, νόμος· συνήθεια.
اينه اينه آينه آينه، καθρέπτης.

ب

بادنجان

باطرمق

ب πέ, δεύτερον γράμμα τοῦ ἀραβοτουρκικοῦ ἀλφαβήτου, ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 2.

ب πέ, πρ. ἀ. μετά, ἐν, διά· بسم الله πίσμ-ιλλαχί, ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ.

با πά, πρ. π. μετά, διά, ἐν· — ایله شاهانه πὰ ἰραδέ-ι-σαγχανέ, αὐτοκρατ. διατάγματι.

با πά, ἐπιφν. τ. ἄ! βαβαί! ὄχι!

باب πάπ, οὐ. ἀ. πύλη· κεφάλαιον· ὑπόθεσις· τμῆμα· علی — πάπ-ι-ἀλή, ἡ Ὑψ. Πύλη.

بابا παπά, οὐ. π. πατήρ· جیک — παπὰ γιγίτ, γενναῖος.

بابالق παπαλήχ, οὐ. τ. καὶ ἐ. πατρότης, σεβάσμιος.

بابا قوری παπακουσού, οὐ. τ. ἀχάτης λίθος.

بات πάτ, οὐ. τ. παραχμή· — بازاری πὰτ παζαρί, ἀγορὰ σπειροπῶλις.

باتاق πατάχ, οὐ. καὶ ἐ. τ. ὁ ἐν ἀπωλείᾳ· δόλιος· τελματώδης.

باتاقلی πατακλί, ἐ. τ. δόλιος· ἀπατεών· κακοπληρωτής.

باتیرمق πατηρμάχ, ρ. τ. βυθίζειν.

باتمق πατμάχ, ρ. τ. βυθίζεσθαι, καταδύειν.

باتی πατή, οὐ. τ. δύσις ἡλίου, δυτικὸς ἄνεμος. [χτηνῶν.

باج πάζ, οὐ. π. τέλος, δασμὸς

باجاق πατζάχ, οὐ. τ. μηρός, κνήμη.

باجاقسز πατζαχσήζ, ἐ. τ. βραχύκνημος· οὐτιδανός. [βρος.

باجاق πατζανάχ, οὐ. τ. σύγγαμ-

باجا πατζά, οὐ. τ. καπνοδόχη· φεγγίτης.

باجی πατζί, οὐ. τ. ἡ μεγαλειτέρα ἀδελφή, ἡ σύζυγος.

باجی πατζή, ἐ. ἀ. ὁ πραγματευόμενος. [σωνες.

باخور πατζούρ, οὐ. ἀ. μεγάλοι χαύ-

باخصوص πάτζουσους, ἐπ. ἀ. πρὸ πάντων.

باد πάδ, οὐ. π. ἄνεμος, ἀήρ· — صبا πὰδ-ι-σαπά, αὔρα· ζέφυρος.

بادام πατζάμ, οὐ. π. ἀμύγδαλον.

بادانه καὶ بادنه πατζανά, οὐ. τ. κονίαμα (κ. πατζανὲς).

بادهبزغر πατζήγρ, οὐ. π. ἀντιφάρμακον.

بادنجان πατζινζάν, οὐ. π. μελιτζάνα, στρύχνος.

مدباپ παδέμ, οὐ. τ. ἀμύγδαλον.
هدباپ παδέ, οὐ. π. οἶνος.
اوهدباپ πὰδ-χεβά, οὐ. π. δωρεάν.
یدباپ παδί, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ὁ πλάττων, παράγων· αἰτία.
یدیباپ παδιγέ, οὐ. ἀ. ἔρημος.
رباپ πάρ, οὐ. π. βάρος· καρπός· φορά· Θεός· — ﻫر χὲρ πάρ, ἑκάστοτε.
رباپ πάρ, οὐ. τ. χραυγή· — — یغرمق باپ πὰρ πὰρ παγηρμάχ, χραυγάζειν.
ناراپ παράν, οὐ. π. βροχή.
دراپ παρίδ, ἐ. ἀ. ψυχρός, δυσάρεστος.
قداراپ παρδάχ, οὐ. τ. ποτήριον· ἀγγεῖον πήλινον.
شراپ παρήξ, οὐ. τ. συνδιαλλαγή.
یشدرمقراپ παρηϑδηρμάχ, ρ. τ. εἰρηνοποιεῖν. [λιοῦσθαι.
یشمقراپ παρηϑμάχ, ρ. τ. συμφιερاپ παρί, ἐ. ἀ. ἔξοχος, διακεχριμένος. [πιπλα.
قراپ πάρχ, οὐ. τ. οἰκογένεια· ἔ-
هکراپ παρχιάχ, οὐ.π. ἀνάκτορον· αὐλή· ἀκροατήριον.
—کراپ παργκέ, ὡς τὸ προηγ.
یرکراپ παρκίρ, κ. πεγκίρ, οὐ. τ. ἵππος φορτηγός.
یدرمقراپ παρινδιρμάχ, ρ. τ. προφυλάττειν ἐν λιμένι. [σθαι.
یغراپ παρινμάχ, ρ. τ. ἀσφαλίζι-
تراپ παρούτ, οὐ. τ. πυρῖτις.

هراپ παρέ, οὐ. π. φορά.
هراپ παρά, οὐ. τ. παρᾶς.
یراپ παρί, οὐ.ἀ. Πλάστης, Θεός.
یراپ παρί, οὐ. καὶ ἐπ. π. μία φορά· τοὐλάχιστον.
زاراپ παζάρ, οὐ.π. ἀγορά, ἡμέρα ἀγορᾶς· Κυριακή.
یشمقزاراپ παζαρλαϑμάχ, ρ.τ. συμφωνεῖν τὴν τιμήν.
كلزاراپ παζαρλήχι, οὐ.τ. τίμημα, ἐμπορεία.
نکزاراپ παζηρχιάν, οὐ. π. ἔμπορος, μιχρέμπορος.
وزاراپ παζού, οὐ.π. βραχίων· ἰσχύς.
یدوزاراپ παζουπένδ, οὐ. π. βραχιόλιον.
سئراپ πεΐς, οὐ.ἀ.κακόν, ἀτόπημα· یوقدر — πεΐς γιόκδουρ, δὲν βλάπτει.
سطراپ πασήτ, ἐ. ἀ. διασταλτικός· ἐκστατικός.
شاپ πάς, οὐ.τ. κεφαλή· ἀρχηγός· ἔναρξις· πρῶτος· وكيل — πὰς βεκήλ, πρωθυπουργός· اوستاد — πὰς οὐστινέ, ἐπ.τ.εὐχαρίστως.
شاقراپ παϑάχ, οὐ. τ. στάχυς.
یشمقراپ παϑλατμάχ, ρ. τ. ποιεῖν ἀρχίζειν.
یشلامقراپ παϑλαμάχ, ρ. τ. ἀρχίζειν.
نجیشلاپ παϑλανγήδζ.οὐ τ.ἔναρξις.
هیشلاپ παϑλήδζα, ἐπ. τ. κυρίως.
صاماقراپ πασαμάχ, οὐ. τ. βαθμίς.
یشدرمقراپ πασδηρμάχ, ρ.τ. πιέζειν·

καταπατεῖν· τυπόνειν· καταστέλλειν. [δερκής.

باصر پاسِر، ἐ. ἀ. ὁ διορῶν، ὀξυ-

باصره پاسِرِه، θηλ. τοῦ προηγ. — ڤوّ كوبڤّ پاسِرِه، ἡ ὅρασις.

باصق پاسَق، οὐ. τ. πιεστήριον· στήριγμα.

باصقين پاسَقِين، οὐ. τ. ἐπίθεσις στρατιωτική، αἰφνιδία κατ' οἶκον ἔρευνα، ἰδίως ἕνεκα προσβολῆς τῆς δημοσίας ἠθικῆς.

باصلق پاسَلمَق، ρ. τ. καταπατεῖσθαι.

باصمق پاسمَق، ρ.τ. καταπατεῖν· καταλαμβάνειν ἐξ ἐφόδου· τυπόνειν.

باصماجي پاسماجِي، οὐ. τ. τυπογράφος· πωλητὴς ἢ κατασκευαστὴς ὑφασμάτων (τζιτίων). [δῆς.

باطل پاتِل، ἐ. ἀ. μάταιος· ψευ-

باطلك پاتِلّيك، οὐ.τ. ματαιότης· ἀσημότης.

باطن پاتِن، οὐ. τ. τὸ ἐσωτερικόν (τοῦ σώματος).

باطنًا پاتنِن، ἐπ. ἀ. ἐσωτερικῶς.

باطني پاتنِي، ἐ.ἀ. ἐνδόμυχος، μυστικός· σωματικός (παθ.).

باعث پاعِث، οὐ. ἀ. αἰτία· αὐτουργός.

باغ پاغ، οὐ. π. ἄμπελος، κῆπος.

باغ پاغ، οὐ. τ. δεσμός.

باغبان پاغپان، οὐ. π. κηπουρός، ἀμπελουργός.

باغجي پاغجِي، ὡς τὸ προηγ.

باغجوان پاغجِوان، οὐ. π. ὡς τὸ προηγ. [ἐκ πάγ.

باغچه پاغجِه، οὐ. π. ὑποκρ. τοῦ

باغر پاغِر، οὐ. τ. ἐπιγάστριον (ἀνατ.). καρδία· θώραξ.

باغرتمق پاغِرتمَق، ρ. τ. ποιεῖν κραυγάζειν.

باغرساق پاغِرساق، οὐ.τ. ἔντερον.

باغرشمق پاغِرشمَق، ρ.τ.συγκραυγάζειν. [ζειν.

باغرمق پاغِرمَق، ρ. τ. κραυγά-

باغشلامق پاغشلامَق، ρ. τ. χαρίζειν، φιλοδωρεῖν.

باغلاتمق پاغلاتمَق، ρ. τ. δένειν· ὑποχρεόνειν· μαγεύειν.

باغلامق پاغلامَق، ρ. τ. δένειν· προσαρμόζειν· μαγεύειν· ايرادّ — ايرادّ پاغلامَق، ὁρίζειν εἰσόδημα.

باغلانمق پاغلانمَق، ρ.τ.δένεσθαι· ὑποχρεοῦσθαι.

باغلق پاغلَق، ἐ.τ. ἀμπελότοπος.

باغلو پاغلُو، ἐ. τ. δεδεμένος· μαγευμένος.

باقدرمق پاقدِرمَق، ρ. τ. ποιεῖν· προσέχειν· παρατηρεῖν.

باقر پاقِر، οὐ. τ. χαλκός.

باقرجي پاقِرجِي، οὐ. τ. χαλκεύς، χαλκοματοπώλης.

باقش پاقِش، οὐ. τ. βλέμμα.

بقشمق پاخىشماخ، ρ. τ. βλέπειν ἀλλήλους.

بقلا پاخلا، οὐ. τ. κύαμος.

بقلمق پاخىلماخ، ρ. τ. ὁρᾶσθαι.

بقمق پاخماخ، ρ. τ. παρατηρεῖν، φροντίζειν.

بقنمق پاخىنماخ، ρ. τ. βλέπειν πέριξ ἑαυτοῦ.

بقى پاخى، ἐ.ἀ. διαρκής، αἰώνιος· λοιπός· قالمق — پاخى كالماخ، μένειν ὑπόλοιπον، αἰωνίως μένειν.

بكر پاخىرە، οὐ. ἀ. παρθένος.

بكمل پاخەمال، ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. ἐντελής· ἐντελῶς.

بل پال، οὐ. ἀ. καρδία، πνεῦμα.

بل οὐ. τ. μέλι.

بل پال، οὐ. π. πτέρυξ.

بلا پالا، οὐ. ἐ. καὶ ἐπ. π. ὑψηλός· ὑψηλά· ὕψος.

بلاتر پالاتەر، συγκρ. τοῦ προηγ.

بلاشمق پىل-ىتتىشماخ، ἀ. ἐκ συμφώνου.

بلاغ پىل-ىغىرە، ἐπ. ἀ. τέλος، ἐπὶ τέλους. |χαίρων.

بلافتار پىل-ىفتىخار، ἐπ. ἀ. ἐπι-

بلالتزام پىل-ىلتىزام، οὐ. ἀ. κατ' ἀνάγκην. |μιαίως.

بلتدريج پىلت-تەدرىج، ἐπ. ἀ. βαθ-

بلچق پالچىق، οὐ. τ. βόρβορος، λάσπη.

بلدر پالدىر، οὐ. τ. γαστροκνημίς.

بلدز پالدىز، οὐ. τ. γυναικαδέλφη.

بلذات پىل-ذات، ἐπ. ἀ. αὐτοπροσώπως· οὐσιωδῶς.

بلطه پالتا، οὐ. τ. πέλεκυς.

بلعكس پىل-ەكس، ἐπ. ἀ. τοὐναντίον.

بلغ پالىغ، ἐ. ἀ. ὁ φθάνων، ἐνήλιξ.

بلق پالىق، οὐ. τ. ἰχθύς. [λης-

بلقجى پالقىجى، οὐ. τ. ἰχθυπώ-

بلنفس پىل-ن-نەفس، ἐπ. ἀτομικῶς.

بلو پالو، οὐ. τ. χορός.

بلله پىللاھ، πίλλαχι، ἀ. πρὸς Θεοῦ· μὰ τὸν Θεόν.

بلون پالون، οὐ. τ. ἀεροστάτον.

بليوز پالیوز، οὐ. τ. πρόξενος.

بم پام، οὐ. π. πρωΐα· ἡλιακός· ὁροφή· θόλος· بى — پام تىلى، ὑπογέειον.

بم پام، οὐ. τ. ὅλως، πάντη-

بمه — پام پاصحا، ἀλλοῖος.

بندر پاندەرا، οὐ. τ. σημαία.

بنه پانقا، οὐ. τ. τράπεζα.

بنمق پانماخ، ρ.τ. διαβρέχεσθαι.

بنى پانى، ἐ.ἀ. ὁ κτίζων، ἱδρυτής.

بو پاغ، οὐ. ἀ. συνουσία. [νερός.

بهر پاغىر، ἐ. ἀ. πρόδηλος، φα-

بيات پاغىات، οὐ. τ. ἕωλος.

بير پاغىر، οὐ. ἀ. τ. λόφος.

بيسته پاگەستە، ἐ. π. ἀναγκαῖος.

بيع پاگى، ἐ. ἀ. πωλητής.

بيغمز پاگىغماز، ἐ. τ. λιπόθυμος.

بيقوش پاگىقوش، οὐ. τ. γλαῦξ.

بيلمق پاگىلماخ، ρ. τ. ποιεῖν λιποθυμεῖν.

بيلمك پاگىلماخ، ρ.τ. λιποθυμεῖν.

بحش πεδζαγίς, οὐ. τ. ἀνταλλαγή (θέσεων).
بحش πεδζερμέχι, ρ. τ. χατιρ-
بحش πεδζίδ, ἐ. π. σπουδαῖος.
بحش πητσάχ, οὐ. τ. μάχαιρα.
بحش πιτσδηρμέχι, ρ. τ. διαθερίζειν.
بحش πιτσή, οὐ. τ. πρόωιον, χλα-
بحش πιτσίμ, οὐ. τ. κόψιμον. ἀνάστημα, ὕφος.
بحش πιτσιμλή, ἐ. τ. εὐπρεπής.
بحش πιτσμέχι, ρ. τ. κόπτειν ὕφασμα, ἔνδυμα· πριονίζειν· θερίζειν.
بحش πουτσούχ, οὐ. τ. ἥμισυ.
بحار πιχάρ, πλ. τοῦ بحر.
بحث παχίς καὶ πάχς, οὐ. ἀ. συζήτησις, λόγος.
بحر πάχρ, οὐ. ἀ. θάλασσα.
بحرا πάχρεν, ἐπ.ἀ. διὰ θαλάσσης.
بحران πουχράν, οὐ.ἀ. κρίσις ἀσθενείας, σκότος, ἀβ-βαιότης.
بحری παχρί, ναυτικός· θαλάσσιος.
بحریه παχριγέ, θηλ. καὶ πλ. τοῦ προηγ. |θυμίασις.
بخار πουχάρ, οὐ. ἀ. ἀτμός, ἀνα-
بخت πάχτ, οὐ. π. μοῖρα, τύχη.
بختسز πιχτσίζ, ἐ τ. καὶ بخت بد πὲδ πάχτ, ἐ. π. κακόμοιρος, ἀτυχής.
بختیار πιχτηγιάρ, ἐ. ἀ. εὐτυχής.
بخش πάχς καὶ بخشا πιχσά, οὐ. καὶ ἐ. π. (ἐν συνθ.) παραχώρησις.

بد πιπέρ, οὐ. τ. πιπέρι.
بدبخت πεπέχι, οὐ. τ. μικρὸν παιδίον· ς—ὀφθαλμοῦ χιόζ πεπεγί, κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ.
بدر πίτ, οὐ. τ. φθεῖρ, ψεῖρα.
بدروح πούτ, οὐ.π. εἴδωλον· ست— πούτ πεφέστ, εἰδωλολάτρης.
بدلی πατιχ, οὐ. τ. τέλμα, βάλτος. |ρωτής.
بدمعاش πατιαχζί, οὐ. τ. κακοπλη-
بدتر πεδέρ, ἀντὶ بد πεδτέρ, ἐ. π. χειρότερος.
بدیت πιτίχι, ἐ. τ. τελειωμένος.
بدیع πιτηρίμ, οὐ. τ. τέλος.
بدیعلمك πιτιριμέχι, ρ.τ. τελειόνειν, ἀποπερατοῦν. |νάπτειν.
بدیعلمك πιτιδδηριμέχι, ρ. τ. συ-
بدیلی πιτιδίχι, ἐ.τ.παραχαίμενος, συναφής. |σθαι.
بدیشمك πιτιδμέχι, ρ. τ. συνάπτε-
بدیلمك πιτλενμέχι, ρ. τ. φθειριᾶν.
بدیمك πιτμέχι, ρ. τ. τελειόνειν, περατοῦσθαι. |σθαι.
بدیمك πιτμέχι, ρ.τ. αὐξάνειν, φύε-
بوتون πουτούν, ἐ. καὶ οὐ. τ. ὁλόχληρος, ὅλος. |τὸ προηγ.
بوی πιτεβί, οὐ.ἀ. καὶ ἐπ. τ. ὡς
بیلا πεδζά, ἐ.π. ἁρμόζον, κατάλληλον· —لی νὰ πεδζά, ἀνάρμοστος. |χρα.
بیلك πουδζάχ, οὐ. τ. γωνία· ἄ-
بیلاقت πεδζαλέτ, οὐ.τ. ὡραιότης, μεγαλοπρέπεια, τιμή.

δωρεά· δωρούμενος. δίδων.
بخشش پاڕ̆ژیش, οὐ. π. δῶρον.
بخشلمق پاڕ̆ژلاماق, ρ. τ. ἀπονέμειν· συγγωρεῖν.
بخل پوڕ̆ل, οὐ. ἀ. φιλαργυρία.
بخور پوڕ̆ور, οὐ. ἀ. λιβανωτός, ἄρωμα.
بخوردان پوڕ̆وردان καὶ لق — پوڕ̆وردانلیق, οὐ. π. τ. θυμιατήριον.
بخیل پەڕ̆یل. ἐ. ἀ. φιλάργυρος· لق — پەڕ̆یللیق, φιλαργυρία.
بد پەد, ἐ. π. κακός, μοχθηρός· نام — پەد نام, δύσφημος· — خواه پەد ڕ̆اه, κακεντρεχής.
بد پەد, οὐ. ἀ. ἀρχή
بداهت پەداڕ̆ەت, οὐ. ἀ. ἐμφάνισις, ἄφιξις.
بدایت پیداڕ̆ەت, οὐ. ἀ. ἀρχή· — محکمه پیداڕ̆ەت مەڕ̆کەمەسی, πρωτοδικεῖον.
بدایةً پیداڕ̆ەتەن, ἐπ. ἀ. ἀπ' ἀρڕ̆ῆς· πρωτοδίκως.
بدبو پەدبوی, οὐ. π. κατάρα.
بدبخت پەدبەڕ̆, οὐ. ἀ. πανσέληνος.
بدبرخا پەدبڕ̆ەخا, οὐ. ἀ. ὁδηγός.
بدبت پیدات, οὐ. ἀ. καινοτομία, αἵρεσις. [τίτιμον.
بدل پەدەل, οὐ. ἀ. ἰσότιμον, ἀνθ
بدمذاق پەدمەزاق, ἐ. τ. εὐήθης.
بدمذاقی پەدمەزاقی, πλ. τοῦ لیق.
بدلاً پەدەلەن, ἐ. π. ἐναλλάξ.
بدن پەدەن, οὐ. ἀ. σῶμα.
بدنام پەدنام, ἐ. π. δυσφημισμένος.
بدوی پەدەوی, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. νομάς, βεδουΐνος, βάρβαρος.
بدیدار پەدیدار, ἐ. π. πρόδηλος, καταφανής.
بدیهی پەدیهی, ἐ. ἀ. αἰφνίδιος, ἀπροσδόκητος· καταφανής.
بذر پەزڕ̆, οὐ. ἀ. σπόρος.
بذل پەزل, οὐ. ἀ. κατανάλωσις.
بر پەر, πρ.π. ἐπί, ἐπάνω· κατά· — οὐ. π. κόλπος, στῆθος· — ἐ. π. ὁ φέρων, ὁ ἀπάγων.
بر پەر, ἐ. τ. εἷς, μία, ὅμιος.
بر پەڕ̆, ἀ. καλός· δίκαιος.
بر پەڕ̆, οὐ. ἀ. στερεά, ξηρά.
بر پەڕ̆, οὐ. ἀ. εὐλάβεια.
برابر پەراپەر, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἴσος· ὁμοῦ, ἐξ ἴσου· ταὐτοχρόνως· لق — پەراپەرلیق, οὐ. τ. ἰσότης· τὸ εἶναι ὁμοῦ. [ὁμοῦ.
برابرجه پەراپەرجە, ἐ. π. ἐξ ἴσου,
براعت پەراەت, οὐ. ἀ. ἀπαλλαγή, προνόμιον· δίπλωμα.
براعتلی پەراەتلی, οὐ. τ. προνομιοῦχος, διπλωματοῦχος. [λος.
برادر پیرادەر, οὐ. π. ἀδελφός· φίلو برادرانه پیرادەرانە, ἐπ. π. ἀδελφικῶς.
براعت پەراەت. οὐ. ἀ. ὑπεροχή.
براق پەڕ̆اخ, ἐ. ἀ. λαμπρός, διαφανής.

برقاخ πραχμάχ, ρ.τ. ἀφίνειν· ῥίπτειν· συγχωρεῖν.

برهان περαχίν, πλ. τοῦ بهان.

برای περαΐ, πρ. π. διά, ἕνεκα.

برائت πιραέτ, οὐ. ἀ. ἀθωότης· εὐεξία.

برباد περπάτ, ἐ. π. κατεστραμμένος.

برتر περτέρ, οὐ. τ. κουρεύς.

برتر περτέρ, ἐ. π. ὑψηλότερος.

برترین περτερίν, ἐ.τ. ὑπερθ. ὑψηλότατος.

برج πούρδζ, οὐ.ἀ. τεῖχος, ὀχύρωμα· ἀστερισμὸς τοῦ ζῳδιακοῦ.

برخوردار περγορδάρ, ἐ. π. ὄλβιος, εὐδαίμων· μέτοχος· كل — περγορδαρλήκι, οὐ. τ. εὐτυχία.

برد πέρδ, οὐ. ἀ. ψῦχος.

برد περέδ, οὐ. ἀ. χάλαζα.

بردار περδάρ, ἐ. π. ἐξηρτημένος· κρατῶν· ὑπακούων· ἐπιφέρων καρπόν.

برداق παρδάκ, οὐ. τ. ποτήριον.

بردم πιρδέμ, οὐ. τ. μία στιγμή.

بردن بردن πιρδὲν πιρέ, ἐπ.τ. αἴφνης.

بردوام περδεβάμ, ἐπ.ἀ. διαρκῶς.

برزخ περζάχ, οὐ. ἀ. διάστημα· ἄβυσσος· καθαρτήριον· ᾅδης.

برف πέρφ, οὐ. τ. χιών.

برک πέρκ, οὐ. ἀ. ἀστραπή.

برک πάρκ, οὐ. τ. κατοικία· οἰκογένεια· — و ἐβ πάρκ, οἰκία καὶ διαμονή (σύζυγος καὶ οἰκογένεια).

برگ πέρκι, οὐ.π. φύλλον (δένδρου, βιβλίου κτλ.)· προετοιμασία· μελῳδία, ἁρμονία· εὐφυΐα· — چشم πέρκ-ι-δζεσμ, βλέφαρον.

برگ πέρκι, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἰσχυρός· στερεός· ἰσχυρῶς.

برگان πουρκιάν, οὐ. ἡφαίστειον.

برکت περεκέτ, οὐ. ἀ. εὐλογία Θεοῦ· ἀφθονία.

برکتلی περεκετλή, ἐ. τ. ἄφθονος. εὐτυχής· εὔφορος.

برکدمك πιρικδημέκι, ρ. τ. συνάγειν.

برگزیدن περκημέκι, ρ. τ. στερεοῦσθαι. ἐνθύμημα.

برگزار περκιουζάρ, οὐ. π. δῶρον·

برگشتن πιρκισμέκι, ρ. τ. στρεφεῖν.

برگ و نوا πὲρ κεμάλ, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἐντελής, ἐντελῶς.

برگ πιρικμέκι, ρ.τ. ἀθροίζεσθαι.

برلشدرمك πιρλεσδημέκι, ρ. τ. συνάπτειν.

برلشمك πιρλεσμέκι, ρ. τ. συνενοῦσθαι. νωσις.

برلی πιρλήκι, οὐ. τ. ἑνότης, ἕνωσις.

برنج πιρίνδζ, οὐ. π. ὄρυζα.

برنجی πιρινδζή, ἐ. ἀριθμ. τ. πρῶτος.

برو περοῦ, ἐπ. τ. ἐδῶ, ἐντεῦθεν· ἀπ' ἐδῶ· ἀπό.

برله πίρλε, οὐ. τ. ὁμοῦ, ἅμα.

برمقتضا περμουχτεζά, ἐπ. τ. συμφώνως. ἀπό.

بری περί, ἐπ. τ. ἐδῶ, ἐντεῦθεν.

بجيز πὲρ βεδζχι, ἐπ. π. κατά, καθ' ὃν τρόπον.
بوزوز πουρουδέτ, οὐ. ἀ. ψῦχος.
بوز περέ, οὐ. τ. μώλωψ· ἐκχύμωσις (παθ.).
بوهان πουργάν, οὐ. ἀ. τεκμήριον.
كلموز πρελεμέχι, ρ. τ. μωλωπίζειν. [πίζεσθαι.
كلموز πρελενμέχι, ρ. τ. μωλω-
بز περί, ἐ. ἀ. ἀθῶος.
بز περρί, ἐ. ἀ. ἀγροτικός, γήϊνος, ἀνήκων τῇ ξηρᾷ.
بز περιγέ, οὐ. ἀ. ἀγρός, πεδιάς, ἔρημος. [λότερος.
بز περίν, ἐ. π. ἀνώτερος· ὑψη-
بز περρέϊν, οὐ. ἀ. δυϊκ. τοῦ πέρρ, αἱ δύο ἤπειροι.
بز πέζ, οὐ. ἀ ἀδήν (ἀνατ.).
بز πέζζ, οὐ. τ. πανίον.
بز πίζ, ἀντ. τ. ἡμεῖς· بز— πίζ πιζέ, μεταξύ μας, ἰδιαιτέρως.
بزستان πεζαστάν, οὐ. π. ἀγορὰ πανιχῶν.
كمرده πεζδημέχι, ρ. τ. ποιεῖν ἀηδιάζειν. [ψηλός.
بزرگ πουζρούχι, ἐ. π. μέγας, ὑ-
بزرگ πουζρουχί, οὐ. π. μεγαλεῖον.
بزم πέζμ, οὐ. π. συμπόσιον, εὐωχία. [ἀηδιάζειν.
كمبز πεζμέχι, ρ. τ. βαρύνεσθαι,
بسطت πεσατέτ, οὐ, ἀ. αἰσιότης.
بسالت πεσαλέτ, οὐ. ἀ. ἀνδρεία.
بسطان ποστάν, οὐ. ἀ. λαγχανόχηπος.
بسته πεστέ, ἐ. π. δεδεμένος.
بسط πάστ, οὐ. ἀ. τὸ ἐκτείνειν. τὸ ἐκτιθέναι. [ρεῖν.
كسلمك πεσλετμέχι, ρ. τ. συντη-
كسلمك πεσλεμέχι, ρ. τ. τρέφειν.
بسلمه πεσλεμέ, οὐ. τ. ὑπηρέτρια τροφός. [φεσθαι.
كسلمك πεσλενμέχι, ρ. τ. διατρέ-
بسلو πεσλοὺ καὶ بسلی πεσλή, ἐ. τ. οἰκόσιτος, παχύς. [ταμένος.
بسيط πεσίτ, ἐ. ἀ. ἁπλοῦς· ἐκτε-
بسيم πεσίμ, ἐ. ἀ. πρόσχαρος.
بش πές, ἐ. καὶ οὐ. τ. πέντε.
بشاشه πεσαρέτ, οὐ. ἀ. ὡραιότης.
بشارت πεσαρέτ, οὐ. ἀ. ἀγγελία ἀγαθοῦ. [χαιδρότης.
بشاشه πεσασέτ, οὐ. ἀ. χαρά,
بشاق πασάχ, οὐ. τ. στάχυς.
بشر πεσέρ, οὐ. ἀ. τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἄνθρωπος.
بشری πεσερί, οὐ. ἀ. ἀνθρώπινος.
بشریت πεσεριγέτ, οὐ. ἀ. ἀνθρωπότης, ἀνθρωπίνη φύσις.
بشره πεσερί, οὐ. ἀ. ἐπιδερμίς.
باشقه πασχά, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἄλλος, διάφορος· ἄλλως. [ἄλλως.
باشقه جه πασχαδζά, ἐπ. τ. χωριστά·
باشقه لشمق πασχαλασμάχ, ρ. τ. ἀλλοιοῦσθαι.
بشيجی πεσινδζί, ἐ. τ. πέμπτος.
بشير πεσίρ, ἐ. ἀ. ὁ ἀγγελίας κομίζων καλάς.
بشيك πεσίχι, οὐ. τ. λίχνον.

تصار πεσαρέτ, οὐ. ἀ. διορατικότης.

بصر πεσάρ, οὐ.ἀ. ὅρασις· ὀφθαλμός· — ال قصير χασ'ρ ἓλ πεσάρ, μύωψ.

بصل πεσάλ, οὐ. ἀ. κρόμμυον.

بصير πασήρ, ἐ. ἀ. ὁ διορῶν.

بصيرة πεσιρέτ, οὐ. ἀ. διορατικότης, ἀγχίνοια.

بطأة πεδαέτ, οὐ. ἀ. βραδύτης.

بطل παττάλ, ἐ. ἀ. κατηργημένος, ἄχυρος. [βραδύτης.

بطالة πεταλέτ, οὐ. ἀ. ἀεργία·

بطريق πατρήχ, ξ. πατριάρχης.

بطن πάτιν καὶ πάτν, οὐ. ἀ. κοιλία· φυλή.

بطيء πετί, ἐ. ἀ. βραδυκίνητος.

بعد πάδ, ἐ. ἀ. μετά, ὕστερον.

بعد πού'δ, οὐ. ἀ. ἀπομάκρυνσις· ἀπόστασις.

بعده πά'δεχου, ἐπ. ἀ. ἔπειτα.

بعض πὰ'ζ καὶ πά'ζι, ἐ.ἀ. τίς, τινές· — πὰ'ζ κερρέ, ἐπ. τ. ἐνίοτε.

بعضاً πά'ζεν, οὐ. τ. ἐνίοτε.

بعون الله πὶ ἄβν-ι-λλάχ, βοηθεία τοῦ Θεοῦ.

بعيد πα'ίδ, ἐ. ἀ. μεμακρυσμένος.

بعير πε'ίρ, οὐ. ἀ. κάμηλος.

بغاية πεγαγέτ, ἐπ. ἀ. λίαν, σφόδρα.

بغتة πάγτετεν, ἐπ. ἀ. αἴφνης, ἀπροσδοκήτως.

بغداش πάγτάς, τὸ σταυροποδητὶ κάθησθαι.

بغداى πογδαί, οὐ. τ. σῖτος.

بغر πάγὴρ καὶ

بغرساق πάγηρσάκ, οὐ. τ. ἐντόσθια, ἔντερα.

بغض πούγζ, οὐ. ἀ. ἔχθρα, μῖσος.

بغير πι-γαΐρ, ἐπ. ἀ. ἄνευ· حق — πι-γα"ρ-ι-χακήν, ἀδίκως.

بقاء πεκά, οὐ. ἀ. διάρκεια· αἰωνιότης· — دار بقاء δὰρ-ι-πεκά, ἡ μέλλουσα ζωή.

بقال πακκάλ, οὐ.ἀ. παντοπώλης.

بقايا πεκάγα, πλ. τοῦ ـقِ .

بقدر πὶ-καδέρ, οὐ. ἀ. κατὰ τὴν ποσότητα· الامكان — πὶ-καδὲρ-ολλ-ἰμκιάν, τὸ κατὰ δύναμιν, κατὰ τὸ ἐνόν.

بقراط πακράδζ, οὐ. τ. κάδδος.

بقلة πακλά, οὐ. ἀ. κύαμος.

بقلاوة καὶ بقلاوا πακλαβά, οὐ. τ. πακλαβᾶς.

بقم πακάμ, αἱματόξυλον (βοτ.), (ξύλον χρήσιμον εἰς ἐρυθρὰν βαφήν). [χόρον.

بقمق πηκμάκ, ρ. τ. αἰσθάνεσθαι.

بقية πεκηγέ, οὐ. ἀ. ὑπόλοιπον, λείψανον· συνέχεια.

بك πέγι, οὐ. τ. χωροδεσπότης, ἀρχηγός, ἡγεμών, διοικητὴς ἐπαρχίας· πρίγκιψ· بك زاده — πεγιζαδέ, υἱὸς εὐγενῶν.

بكار πεκιάρ, ἐ. τ. ἄγαμος.

بكر πουνάρ, οὐ. τ. πηγὴ ὕδατος, βρύσις.

بكارت πεκιαρέτ, οὐ. ἀ. παρθενία.

بكارلق πεκιαρλήχ, οὐ.τ. ἀγαμία

بكجى πεκοδζί, οὐ.τ.φύλαξ,φρουρός.

بكر πικίρ, οὐ. ἀ. παρθένος, παρθενία· .ا — الله ايزالەيى πικρ ἐτ. διακορεύειν.

بكرى πεκρί, οὐ. τ. οἰνόφλυξ.

بكز πένζ, οὐ.τ. πρόσωπον,μορφή.

بكزتمك πενζετμέκι,ρ.τ.ἀφομοιοῦν· συγκρίνειν· συγχέειν

بكزمك πενζεμέκι, ρ.τ.ὁμοιάζειν.

بكسماد πεκσιμάδ, οὐ.τ.διπυρίτης.

بكلمك πεκλετμέκι, ρ. τ. ποιεῖν προσμένειν.

بكلوك πεϊλήκι, οὐ.τ. θέσις ἢ βαθμὸς τοῦ βέη· ἡγεμονία· κυβερνητικὸν τιμῆμα.

بكلمك πεκλεμέκι, ρ.τ. περιμένειν.

بكلنمك πεκλενμέκι, ρ. τ. περιμένεσθαι.

بكندرمك πεγενδηρμέκι, ρ. τ. καθιστᾶν τι εὐάρεστον.

بكنمك πεγενμέκι, ρ. τ. ἀρέσκειν

بل πέλ, οὐ. τ. λίσγος· σκαλίς· ὀσφύς· صغوقلغى — πὲλ σογουκλιγή, βλεννόρροια.

بل πόλ, ἐ. π. πολύς, ἄφθονος.

بلا πελά, οὐ. ἀ. δυστυχία, βάσανον.

بلا πιλά, πρ. ἀ. ἄνευ.

بلاد πιλάδ, πλ. τοῦ بلد

بلاغى πιλεζήκι, οὐ.τ. βραχιόλιον.

بلاغات πελαγάτ, οὐ. ἀ. εὐγλωττία· — علم ايلم-ى-πελαγάτ, ῥητορική.

بلاغت πελαχέτ, οὐ. ἀ. δειλία.

بلبل πουλπούλ, οὐ. π. ἀηδών.

بلد πέλδ, οὐ.ἀ.πόλις,κωμόπολις.

بلدان πουλδάν, πλ. τοῦ προηγ.

بلدر πιλδήρ, οὐ. τ. πέρισυ.

بلدرجين πηλδηρδζήν, οὐ.τ. ὄρτυξ.

بلدرمك πηλδηρμέκι, ρ. τ. γνωστοποιεῖν.

بلدى πιλδήκι, ἐ. τ. γνωστός.

بلده πελδέ, ὡς τὸ بلد.

بلدى πελεδή, οὐ. ἀ. δημότης· ἐγχώριος.

بلديه πελεδιγέ, οὐ. τ. δημαρχεῖον.

بلرتمك πελερτμέκι, ρ. τ. δειλοῦν· ἀνοίγειν τοὺς ὀφθαλμούς.

بلسان πελεσάν, οὐ. ἀ. βάλσαμον.

بلش πιλίς, οὐ. τ. γνῶσις.

بلغ πέλ', οὐ. ἀ. κατάποσις, κατανάλωσις.

بلغم παλγάμ, οὐ. ἀ. φλέγμα.

بلغور πουλγούρ, οὐ. τ. σῖτος ἠλεσμένος (κ. πλιγοῦρι). χόνδρος.

بلك πιλέκι, οὐ. ἀ. χαροπὸς τῆς χειρός.

بلكه πέλκι, ἐπ. τ. ἴσως.

بلكى ἢ بلكى πιλεγί, οὐ. τ. ἀκόνη.

بللمك πελλεμέκι, ρ.τ. μανθάνειν· διακρίνειν.

بللو πελλού, ἐ. τ. γνωστός, ἀποδεδειγμένος.

بللوسز πελλουσήζ, οὐ. ἀ. ἀβέβαιος.
بللور πιλλούρ, ἐ. ἀ. κρύσταλλον.
بلمسه πιλμεδζέ, οὐ. τ. αἴνιγμα.
بلز πιλμέζ, ἐ. τ. ἀπαίδευτος.
كملله πελλεμέχι, ρ. τ. σκάπτειν διὰ πτύου· ἀποστηθίζειν.
بلند πουλένδ, ἐ. π. ὑψηλός.
بلوط πουλούτ, οὐ. τ. νέφος.
بلوغ πουλούγ, οὐ. ἀ. ἐφηβία· ἐνηλικιότης. [στῖφος.
بلوك πουλούχ, οὐ. τ. λόχος, ὁμάς,
بله πιλέ, ἐπ. τ. οὔτε, κἄν.
بلى πελί, ἐπ. ἀ. ναί, μάλιστα.
كملله πιλεμέχι, ρ. τ. ἀκονεῖν.
بيت πιλγέτ, ξ. γραμμάτιον.
بيلع πελίγ, ἐ. ἀ. εὔγλωττος· ἐπαρκής. [συμφορά.
بيلى πελιγέ, οὐ. ἀ. δυστυχία,
پ πέμ, τ. ὅλως· ض — πὲμ πεγιάζ, κατάλευκος.
پن πέν, ἀντ. τ. ἐγώ· ج — πένδζε, τὸ κατ' ἐμέ.
پين πίν, οὐ. ἀ. υἱός.
پينا πινά, οὐ. ἀ. οἰκοδομή, κτίριον.
پينائن πινάεν, ἐπ. ἀ. ἐπὶ τῇ βάσει· ينه — πινὰ περὶν καὶ علے — πινάεν ἀλείχ καὶ — كو πουνὰ πινάεν, ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ· ἑπομένως. [σῆμος.
پنام πενάμ, ἐ. π. ὀνομαστός, διάپينت πίντ, οὐ. ἀ. θυγάτηρ.
پند πένδ, οὐ. π. δεσμός, χαλινός· ἄρθρον· ὑπογρέωσις.
پندر πενδέρ, οὐ. π. πέρασμα, στενόν. [φοσ.ωσ.ς.
پندكى πενδεχί, οὐ. π. δουλεία, ἀپندكان πενδεχιάν, πλ. τοῦ پند.
پنده πενδέ, οὐ. π. ὑπηρέτης· δοῦλος· ὑπήκοος· ك — πενδενίζ, ὁ δοῦλός σας. [προσώπως.
پنفسه πινεφσίχι, ἐπ. ἀ. αὐτοپنفسه πινεφσέ (κ. μενεκσέ), οὐ. καὶ ἐ. ἴον· ἰόχρους.
پنك πενέχ, οὐ. τ. κηλίς.
پنكلمك πενεκλεμέχ, ρ. τ. κηλιδοῦσθαι.
پنلك πενλίχ, οὐ. τ. ἐγωϊσμός.
پنمك πινμέχ, ρ. τ. ἐπιβαίνειν.
پو πενί, πλ. τοῦ ابن· آدم — πένι ἀδέμ, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀδάμ (οἱ ἄνθρωποι).
پونيه πουνιέ, οὐ. ἀ. κατασκευὴ τοῦ σώματος· χρῶς. [τοῦτο.
پو πού, ἀντ. τ. οὗτος, αὕτη,
پواپ πεβδάπ, οὐ. ἀ. θυρωρός.
پوار πεβάρ, οὐ. ἀ. φθορά, καταστροφή.
پوپره πεπρέχ, οὐ. τ. νεφρός.
پوت πούτ, οὐ. τ. μητρός, μητρίον προβάτειον. [νία.
پوجاق πουδζάχ, οὐ. τ. ἄκρα, γωپوجه πουδζέχ, οὐ. τ. ἔντομον, σκώληξ.
پوداق πουδάχ, οὐ. τ. κλών, ὄζος.
پوداقلمق πουδαχλαμάχ, ρ. τ. διακλαδίζεσθαι.

الاوز πουδαλά, ἐ. τ. εὐήθης.
دامزوز πουδαμάχ, ρ.τ. κλαδεύειν.
دجوز πόδδζέ, ξ. προϋπολογισμός.
دوروز πουδρούμ, οὐ. τ. ὑπόγειον.
دوزوز πουδούρ, οὐ. τ. νάνος.
ارزوز ποῦρα, ἐπ. τ. ἐδῶ.
ارزوز πόρα, οὐ. τ. καταιγίς.
جزوز πόρδζ, οὐ. τ. χρέος. καθ' ἕχον.
جلجزوز πορδζλού, οὐ. τ. χρεώστης.
قلجزوز πορδζλαμμάχ, ρ. τ. καταχρεόνεσθαι.
سزوز πόρσα, ξ. χρηματιστήριον.
دمرشزوز πορουδδημάχ, ρ. τ. ῥυτιδοῦν. [ῥυτίδωσις.
قلقشزوز πουρουδουκλήχ, οὐ. τ.
قمشزوز πουρουδμέχ, ρ. τ. ῥυτιδοῦσθαι.
غزوز καὶ غزوز πουργή, οὐ. τ. τρυπάνιον. [πανίζειν.
قلغزوز πουργουλαμμάχ, ρ.τ. τρυ-
كزوز πόρέχ, οὐ. τ. πλακοῦς.
قمزوز πουρμάχ, ρ. τ. στραγγαλίζειν· στρέφειν.
وزوز καὶ وزوز πουρούν, οὐ. τ. ῥὶς· ἀκρωτήριον. [βάλλεσθαι.
كمزوز πουρουμμέχ, ρ. τ. περι-
وزوز καὶ وزوز πουρού, οὐ. τ. σωλήν, ἀγωγός.
وزوز πορού, οὐ. τ. σάλπιγξ.
وزوزوز πορουζέν, οὐ. τ. σαλπιγ-
ارزوز πόρα, ἴδ. ارز. [κτής.
كمزوز πορδμέχ, ρ. τ. περιβάλ-
جزوز πούζ, οὐ. τ. πάγος. [λειν.
جزوز πόζ, ἐ. τ ὑπόγλαυκος.
قمزلجزوز πόζαρμάχ, ρ. τ. λευκαίνεσθαι. [μόσχος.
غزلجزوز καὶ غجزوز πουζαγή, οὐ. τ.
قلغزلجزوز πουζαγηλαμμάχ, ρ.τ. τίκτειν. [ὄπλων.
نلغلجزوز πόζδαγάλ, οὐ. τ. σωρὸς
قمرمجزوز πόζδηρμάχ, ρ. τ. καταστρέφειν. [ἥττα.
شجزوز πόζούζ, οὐ. τ. σύγχυσις·
قشجزوز πόζουδήχ, ρ. τ. σύγχυσις, δυσηρεστημένος. [στεῖσθαι.
قمشجزوز πόζουδμάχ, ρ. τ. δυσαρε-
غوغجزوز πόζγιού, ἐ.τ. ἡττημένος.
قجزوز πόζούχ, ἐ. τ. χλασμένος, κατεστραμμένος.
زلجزوز πόζουλμάζ, ἐ.τ. ἀήττητος, ἀδιάφθορος. [μένος.
شلجزوز πόζουλμούζ, ἐ. τ. ἡττη-
قلجزوز πόζουλμάχ, ρ. τ. καταστρέφεσθαι.
كلجزوز πόδζδλμέχ, ρ. τ. συστέλλεσθαι, ζαρόνεσθαι.
لجزوز πουζλού, ἐ. τ. πεπηγώς.
قلمجزوز πουζλαμμάχ, ρ.τ πηγνῦναι.
مجزوز πόζούμ, οὐ. τ. κατάλυσις· τρυγητός· ς— ἐν πὰγ πόζουμή, τρυγητὸς ἀμπέλου.
قمجزوز πόζμάχ, ρ. τ. καταστρέφειν, διαφθείρειν.
كمجزوز πουζμέχ, ρ.τ. συστέλλειν.
ازوز πόζά, οὐ. τ. ζῦθος ἐκ σίτου, ὁ κ. πόζ.

بوس πούς, οὐ. π. φίλημα. .ا — πεὺς ἐτ., ἀσπάζεσθαι. [σμός.
بوسه πουσέ, οὐ.π. φίλημα, ἀσπα-
بوش πός, ἐ. τ. μάταιος· κενός· ἐλεύθερος· ἀνωφελής· ἀσή-μαντος· ἄεργος· بیغ — πὸς πογάζ, ἀκριτόμυθος.
بوشاتمق ποσατμὰκ καὶ بوشالتمق ποσάλτμάκ, ρ. τ. ἐκκενοῦν.
بوشالتمق ποσατμάκ, ρ. τ. ἐκφορτόνειν. [ναι.
بوشامق ποσαμάκ, ρ. τ. διαζευγνύ-
بوشانمق ποσανμάκ, ρ.τ. κενοῦσθαι· διαζεύγνυσθαι. [λείπειν.
بوشلامق ποσλαμάκ, ρ.τ. ἐγκατα-
بوغ πόγ, ξ. ἀρχηγός.
بوغا πουγά, οὐ. τ. ταῦρος. [τα.
بوغاچه πογάτσα, οὐ.τ. λειψόπητ-
بوغاز πογάζ, οὐ. τ. λαιμός, φάρυγξ· διώρυξ· πορθμός. — بوغازی دوشمك πογὰζ δουσκηνή, γαστρήμαργος. [ζειν, φονεύειν.
بوغازلامق πογαζλαμάκ, ρ. τ. σφά-
بوغدای πουγδαί, οὐ. τ. σῖτος.
بوغوق πογούκ, ἐ. τ. περιεσφιγμένος, πνιγμένος.
بوغشمق πογιουσμάκ, ρ. τ. πνίγεσθαι, παλαίειν. [σθαι.
بوغولمق πογουλμάκ, ρ. τ. πνίγε-
بوغم καὶ بوغوم πογούμ, οὐ.τ.ὄζος.
بوغمق πογμάκ, ρ. τ. πνίγειν.
بوغنده πογιουνδή, οὐ.τ.ἀσφυξία.
بوغوز πόκ, οὐ.τ. ἔκκριμα, κόπρος.
بوقاغی πουκαγή, οὐ. τ. πέδαι.
بوقاغیلامق πουκαγηλαμάκ, ρ. τ. δεσμεύειν μὲ πέδας.
بوقلامق πουκλαμάκ, ρ. τ. χαλᾶν ὑπόδεσιν, σκατώνειν.
بوقلمون πουκλαμούν, ἐ. καὶ οὐ. π. χαμαιλέων.
بوكون πούν, ἐ. τ. ἡλίθιος.
بوكناخی πουνάκι, ἐ. τ. παλίμπαις.
بوكالتمق πουγαλτμάκ, ρ. τ. πνίγειν· στενοχωρεῖν.
بوكنالمق πουναλμάκ, ρ.τ. πνίγεσθαι (ἐξ ἀσφυξίας).
بوكنامق πουναμάκ, ρ.τ. ξαναμωρένεσθαι, γίνεσθαι παλίμπαις.
بوكور πόγιουρ καὶ — بوك πὸς πόγιούρ, λαγών, ὑποχόνδριον.
بوكرى πόγιρέκι, οὐ. τ. νεφρός· ὀσφύς. [σθαι.
بوكرمك πόγιουρμέκι, ρ. τ. μυκᾶ-
بوكرى πουγρού, ἐ.τ. ὑβός, κυρτός.
بوكلم πουκλούμ, οὐ. τ. κόμβος, βόστρυξ. [πλέκειν, λυγίζειν.
بوكمك πουκμέκι, ρ.τ. συστρέφειν,
بوكولمك πουκουλμέκι, ρ. τ. λυγίζεσθαι, κύπτειν. [στός.
بوكمه πόκμέ, οὐ. τ. πτῦξις· κλω-
بوكو πόγιού, οὐ. τ. μαγεία.
بوكوجی πόγιουδζί, οὐ. τ. μάγος.
بول πέβλ, οὐ. ἀ. οὖρον.
بول πόλ, ἐ. τ. ἄφθονος, πολύς.
بولاشدرمق πουλαδδηρμάκ, ρ. τ. λερόνειν· συγχέειν.

ωσψφ πουλαδήκ, ἐ. τ. ῥυπαρός.
ωσψφ πουλαδμάκ, ρ. τ. λερόνεσθαι. [δοσις νόσου.
ωσψφ πουλαδμά, οὐ. τ. μετάχιψφ πουλαμάδζ, οὐ. τ. κόρμα.
ωλψφ πολαμαδί, ἐ. τ. ἄρθονος.
ωψφ πουλαμάκ, ρ.τ. ῥυπαίνειν.
ωψφ πουλαμά, οὐ. τ. γλεῦκος.
ωνδψφ πουλανδηρμάκ, ρ. τ. θολόνειν.
ωδψφ πουλανήκ, ἐ. τ. θολός.
ωδψφ πουλανμάκ, ρ. τ. ταράττεσθαι, θολόνεσθαι.
ωνψφ πουλδηρμάκ, ρ.τ. ποιεῖν τινα νὰ εὕρῃ τι.
ωνδψφ πουλουδηρμάκ, ρ. τ. ποιεῖν τινα συντυχεῖν τινί· — ψψφ πουλουὶ πουλουδηρμάκ, ρ.τ. προμηθεύειν. [σθαι.
ωσψφ πουλουδμάκ, ρ.τ.συναντῖωσψφ πολουδμέκε, ρ. τ. μοιράζεσθαί τι.
ωψφ πολλατμάκε, ρ.τ.εὐρύνειν.
ωψφ πολλούκε, οὐ. τ. ἀρθονία· πλάτος.
ωσψφ πολλαδμάκ, καὶ
— ωψφ πολλανμάκ, ρ. τ. εὐρύνεσθαι· πλατύνεσθαι.
ωψφ πουλμάκ, ρ. τ. εὑρίσκειν.
ωψφ πουλμέκε, ρ. τ. διαιρεῖν, διανέμειν.
ωφψφ πουλμέ, ἐ. καὶ οὐ.τ. διῃρημένος· διαίρεσις.
ωνδψφ πουλουνδηρμάκ, ρ. τ. ποιεῖν εὑρίσκεσθαι· προετοιμάζειν.
ψψφ πουλουνμάζ, ἐ.τ.δυσεύρετος.
ωψφ πουλουνμάκ, ρ. τ. εὑρίσκεσθαι· παρεῖναι.
ωψφ πόλουνμέκε, ρ. τ. διαιρεῖσθαι. [νεφον.
ωφψφ πουλούτ, οὐ. τ. νέφος, σύνψφ πόμ, τ. ὅλως· ἐντελῶς· ψφ — πόμ πός, κενώτατος.
ωφ πόν, ἐ. τ. εὐήθης, ἀνόητος, ζῷον. [εὐήθεια.
ωψφ πόλούκε, οὐ. τ. μωρία, ωφ πούνδζα, ἐπ. τ. τόσον, τόσον πολύ. [του· ἐντεῦθεν.
ωφ πουνδάν, ἀντ. τ. ἐκ τούωφ πόϊ, οὐ. τ. ἄγαλμα, ἀνάστημα· ὕψος· φυλή.
ωφ πουί, οὐ. π. ὀσμή, εὐωδία.
ψφ πογιά, οὐ. τ. χρῶμα, βαφή· ὄψις. [χρωματίζειν.
ωψφ πογιαμάκ, ρ. τ. βάφειν,
ωψφ πογιαδζή, οὐ. ἀ. βαφεύς.
ψψφ πογιασήζ,ἐ.τ.ἄνευ χροιᾶς, ἄχρους.
ωψφ πογιαλή, ἐ.τ. βεβαμμένος.
ωψφ πογιαμά,οὐ.τ.βαφή,χρῶμα.
ωψφ πογιανμάκ, ρ.τ.βάφεσθαι.
ωψφ ποϊλού, ἐ. τ. ὑψηλός.
ωψφ ποϊλέ, ἐπ. τ. τοιουτοτρόπως· — ωφ πουνδὰν ποϊλέ, τοῦ λοιποῦ.

ζευγάρι πογιουνδουρούκ, οὐ. τ. ζυγός (ἁμάξης).

ζουγί ποϊνούζ, οὐ. τ. κέρας.

ζουγί πογιούν, οὐ. τ. λαιμός.

ζευγαρίζουγί πογιουνδουρούκ, οὐ. τ. ζυγός (ἁμάξης).

ηαγά πεχά καὶ παχά, οὐ. τ. τίμημα, ἀξία.

ηαγά πεχά, οὐ. ἀ. ὡραιότης, κάλλος.

ηαγαδήρ πεχαδήρ, οὐ. π. γενναῖος, ἀνδρεῖος.

ηάρ πεχάρ, οὐ. π. ἔαρ. — ηιλκι πεχάρ, ἄνοιξις. — صوغان πεχάρ, φθινόπωρον.

ηαρί πεχάρ, οὐ. τ. ἀρωματικόν.

ηαριστάν πεχαριστάν, οὐ. π. ἀνθών. ἄνοιξις.

ηαρλού πεχαρλού, ἐ. τ. ὁ δι' ἀρωμάτων ἠρτυμένος.

ηαρί πεχαρί, ἐ. π. ἐαρινός.

ηαλού πεχαλού, ἐ. τ. ἀκριβός, ὑπερτετιμημένος.

ηαλουκ πεχαλήκ, οὐ. τ. ὑπερτίμησις.

ηαμέτ πεχαμέτ, οὐ. τ. παραφροσύνη.

ηανέ πεχανέ, οὐ. τ. πρόφασις.

ηέχτ πέχτ, οὐ. ἀ. ἔκπληξις.

ηουχτάν πουχτάν, οὐ. ἀ. συκοφαντία.

ηουχτάνζί πουχτανζί, οὐ. τ. συκοφάντης.

ηεζέτ πεζέτ, οὐ. ἀ. ὡραιότης.

ηέρ πεχέρ, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἐν παντί, ἕκαστος.

ηέρέ πεχρέ, οὐ. π. μέρος, μερίς. — ηι πεχρέ, ἄμοιρος.

ηέρεδάρ πεχρεδάρ καὶ مند ηέρ πεχρεμένδ, ἐ. π. ὁ μεταστχών.

ηέμ πεχέμ, ἐπ. π. ὁμοῦ.

ηέμέ πεχεμέ, ἐπ. π. ἐν παντί, ἐν πάσῃ.

ηέμέ πεχιμέ, οὐ. ἀ. ζῷον τετράποδον, κτῆνος.

ηί πί, ἐπ. π. ἄνευ. کس — πικές, ἐγκαταλελειμμένος, ἄπορος: حد — πι-χάδδ, ἀπέραντος.

ηιαπάν πεγιαπάν, οὐ. π. ἔρημος.

ηιάτ πιγιάτ, ἐ. τ. ὁ μὴ νωπός, ἔωλος.

ηιάτλανμάκ πιγιατλανμάκ, ρ. τ. γίνεσθαι ἔωλος.

ηιάζ πεγιάζ, οὐ. ἀ. καὶ ἐ. λευκότης, χρῶμα λευκόν, λευκός, ἀντίγραφον καθαρόν.

ηιαζλατμάκ πεγιαζλατμάκ, ρ. τ. λευκαίνειν.

ηιαζλανμάκ πεγιαζλανμάκ, ρ. τ. λευκαίνεσθαι.

ηιαγί πιαγιαγί, ἐ. τ. ἁπλοῦς, κοινός.

ηιάν πεγιάν, οὐ. ἀ. δήλωσις. ἐξήγησις.

ηιαντσά πιγιαντσά, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἄπειρος· ἀτελεύτητος· ἀτελευτήτως.

ηιέτ πέϊτ, οὐ. ἀ. οἰκία· στέγος· ηιλι — πέϊτ-ουλ-μάλ, δημόσιον ταμεῖον.

ηιτουτέτ πεϊτουτέτ, οὐ. ἀ. διανυ-

هاچيه پيتساړه، ἐ. π. ἀμήχανος· ἄπορος.

چاق پيتساخ، οὐ. τ. μάχαιρα.

چاقچی پيتساخچۍ، οὐ. τ. μαχαιροποιός· μαχαιροπώλης.

بحساب پی-چيسابه، ἐ. καὶ ἐπ. π. ἀναρίθμητος, -ήτως.

بضور پی-چوزور، ἐ. καὶ ἐπ. π. ἀνήσυχος.

خبر بی پی-چاپه، ἐ. π. ἀμαθής.

خود بی پی-چوخ، ἐ.π. ὁ μὴ ἔχων συναίσθησιν ἑαυτοῦ.

يدار پيداړ، ἐ. π. ἔξυπνος، ἐγρηγορώς. [ρηθείς.

يدرغ پی-دیرغ، ἐ. ἀ. ὁ παραχωρ

ايرا پيره، ξ. ζῦθος.

ايراق پياړاخ، οὐ. ἀ. σημαία.

ايراقدار پياړاخداړ، οὐ. ἀ. σημαιοφόρος. [ἑορτή.

ايرام پياړام، οὐ. ἀ. Βαϊράμιον·

ايراهم پيراچم، ἐ. καὶ ἐπ. π. ἄσπλαγχνος, -ως.

ايرون پيروون، οὐ. ἐ. καὶ ἐπ. π. ἔξω· ἐξωτερικός.

يزار پيزاړ، ἐ.π.ἀηδιασμένος.

يضوی پيزيزبی، ἐ. ἀ. ὡοειδής.

يضه پيزا، οὐ. ἀ. ᾠόν.

يطار پياتاړ، οὐ.ἀ. κτηνίατρος.

يطرف پی-تاړاف، ἐ. π. ἀμερόληπτος· οὐδέτερος.

يش پينۍ، οὐ.τ.εἶδος ἐπενδύτου.

يع پی، οὐ. ἀ. πώλησις· ايشر — پی ديره، ἀγοραπωλησία· — پی ديره، πώλησις παράνομος.

يعت پی‌اد، οὐ. ἀ. πάνδημος ἀναγνώρισις τῆς ἀρχῆς ἡγεμόνος· εὐπείθεια· στέψις.

غايه بی پی-گاگه، ἐ. καὶ ἐπ. π. ἀπέραντος· ἀπείρως.

يغم پی-گام، ἐ. καὶ ἐπ. π. φαιδρός, -ῶς.

يق پيگيخ، οὐ. τ. μύσταξ.

يقمه پيگماخ، ρ. τ. ἀηδιάζειν.

يقرار پی-کاراړ، ἐ. π. ἀσταθής.

يقياس پيکياس، ἐ.π ἀσύγκριτος.

يقيد پی-کاگید، ἐ. π. ἀμέριμνος.

يك پين، ἐ. ἀριθμ. τ. χίλιοι· — باشی پين پاشۍ، ταγματάρχης.

يكار پوناړ، οὐ.π. πηγὴ ὕδατος.

يكار پی-کیاړ، ἐ. π. ἄεργος.

يكس پی-کەس، ἐ.π. ἐγκαταλελειμμένος. [χειρός.

يلك پيلەکی، οὐ. τ. καρπὸς τῆς

يلكی پيلەگی طاشی — پيلەگی تاشۍ، οὐ. τ. ἀκόνη.

يلمك پيلمەکی، ἴδε يلك.

يله پيلە، πρ. τ. καὶ ἄν, οὔτε· ἕως· καὶ ὁμοῦ.

يلمك پيلەمەکی، ρ. τ. ἀκονᾶν.

يمار پيماړ، ἐ. π. ἄρρωστος، φρενοβλαβής. [κομεῖον.

يمارخانه پيماړچانه، οὐ. π. φρενο

ين پەين، οὐ. ἀ. διάλειμμα، διάστημα· μεταξύ. [λος.

ين پەين، οὐ. τ. μυελός، ἐγκέφα-

پيناڑير, ε. π. ἀπραβλητος.
پينمەخ, ρ. τ. ἀναβαίνειν (ἵππον κτλ.)
پيناڤاڤ, ε. π. ἀτελεύτητος.
پوگيوت, πλ. τοῦ پوگيود.
پوگيود, οὐ. τ. μαγεία.
پوگيودژ, οὐ. τ. μάγος.
پوگيودمەخ, ρ. τ. μεγαλόνειν.
پوگيورتماخ, ρ. τ. διατάττειν.
پوگيورولدوڭ, οὐ. τ. διαταγὴ διοικητοῦ ἢ ὑπουργοῦ.
پورمق پوگيورماخ, ρ. τ. διατάσσειν· — شريف تەرەڤ پوگيورماخ, καταδέχεσθαι· ἐπισκέπτεσθαι.
پى-بەڤا, ε. π. ἀσταθής.
پوگيوخ, ε. τ. μέγας.
پوگيوخدژ, ε. τ. ἀρκετὰ μέγας.
پوگيوخلەخ, οὐ. τ. μεγαλεῖον.
پوگيومەخ, ρ. τ. μεγαλόνειν, αὐξάνειν.
پيد, οὐ. π. χήρα.
پيخوده, ε. π. μάταιος, ἀνωφελής.
پيخوژ, ε. π. παραζαλισμένος.
پيخوژلەخ, οὐ. τ. ἔκστασις, ἀναισθησία.

پ

پارلاق

پ πέ, τρίτον γράμμα τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου.

پا πά, οὐ.π. ποῦς· βαθμίς· (κατὰ συγκοπὴν ἐκ τῆς λέξεως پای).

پاپوج پαπούζ, οὐ. π. ὑπόδημα, ἐμβάς.

پاپوس پαπούς, οὐ. π. ποδοφιλῶν.

پاپا πάπα, καὶ پاپاسی—ρίμ παπασή, οὐ. τ. πάπας.

پاپالیق παπαλήκ, οὐ.τ.παπωσύνη.

پاپاز παπάζ, καὶ پاپاس παπάς, οὐ. τ. ἱερεύς.

پاپوشچی παπουτσούζί, οὐ. τ. ὑποδηματοποιός, —πώλης· ὑποδηματοφύλαξ.

پاپاسلیق παπασλήκ.οὐ.τ.ἱερωσύνη.

پات πάτ, οὐ.τ. κτύπημα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

پاتاس پατάτες, οὐ.τ. γεώμηλον.

پاتاخ پαταδάκ, ἐπ. τ. αἴφνης.

پاتلامق پατηρδαμάκ,ρ.τ.κροτεῖν.

پاتلی پατηρδή, οὐ. τ. θόρυβος, κρότος. [γνύναι.

پاتلاتمق πατλατμάκ, ρ. τ. ἐκρηγ-

پاتلامق πατλαμάκ, ρ. τ. ἐκρηγνύσθαι· σκάνειν.

پاتلاق πατλάκ, οὐ. τ. πάταγος·

پارلاتمق

ἔκρηξις· پارلاتمق— πατλὰκ βερμέκι, ἀποκαλύπτεσθαι.

پاتلانغیچ πατλανγκήτζ, οὐ. τ. ὅτι κάμνει κρότον, ἐλέπυλον.

پاتانه πατένδα, ζ. δίπλωμα ἐπιτηδεύματος· ὑγειονομικὴ ἄδεια. [προξδοκήτως.

پاتادین πάταδεν, ἐπ.τ. αἴφνης, ἀ-

پاچاورا πατσάβρα, οὐ. τ. ῥάκος.

پاچا πατσά. οὐ. π. κνήμη· πόδες (τῶν ζῴων, ἰδίως τῶν προβάτων).

پاتزار πατζέχρ, οὐ. π. ἀντίδοτον.

پادشاه παδισάχ, οὐ. π. μονάρχης, ὁ Σουλτάνος, αὐτοκράτωρ· — پادشاه آل عثمان παδισάχ-ι-ὄλ-ι-ὀσμάν, ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Ὀσμανλιδῶν. [τοκρατορικῶς.

پادشاهانه παδησαχανέ, ἐπ. π. αὐ-

پادشاهی παδησαχί, ἐ. π. μοναρχικός. [τεμάχιον·

پارچه παρτσά, οὐ. π. κομμάτιον·

پارچالامق παρτσαλαμάκ, ρ. τ. κερματίζειν. [ματίζεσθαι.

پارچالانمق παρτσαλανμάκ,ρ.τ. κερ-

پارس πάρς. οὐ. π. λεοπάρδαλις.

پارلاتمق παρλατμάκ,ρ.τ.στιλβόνειν.

پارلاق παρλάχ, ἐ. τ. λαμπρός, ἀχτινοβόλος.

پارلاقلق παρλαχλήχ, οὐ. τ. στιλπνότης.

پارلامق παρλαμάχ, ρ.τ. λάμπειν.

پارلامنتو یا پارلامتو παρλαμέντο, ξ. κοινοβούλιον.

پارمق παρμάχ, οὐ. τ. δάκτυλος.

پارمقلق παρμαχλήχ, οὐ, τ. χάγχελον.

پاره παρόλα, ξ. λόγος τιμῆς.

پاره παρά, οὐ. π. χρήματα· — νόμισμα ἔχον ἀξίαν 1[40 τοῦ γροσίου· τεμάχιον· ἐραστής.

پارەسز παρασήζ, ἐ. τ. ὁ μὴ ἔχων χρήματα· πτωχός.

پارەسزلق παρασηζλήχ, οὐ. τ. ἔνδεια.

پارەلامق παραλαμάχ, ρ. τ. καταχερματίζειν.

پارەلانمق παραλανμάχ, ρ.τ. καταχερματίζεσθαι.

پارەلەمك παραλεμέκ, ὡς τὸ προηγ.

پازار παζάρ, ἴδ. بازار.

پازوبانلو παζοβάνδ. οὐ. π. νυκτοφύλαξ, φρουρός.

پاس πάς, οὐ. τ. ἰός, σκωρία.

پاسلانمق پاسلانμάχ καὶ پاس طوتمق πὰς τουτμάχ, ρ.τ. σκωριάζειν.

پاسپورط پασαπὸρτ καὶ پاسپورت πασαπόρτ, ξ. διαβατήριον.

پاسطرمه πастηρμά, οὐ. τ. κρέας ἁλατισμένον καὶ εἰς τὸν ἥλιον ἀποξηρανθέν, κ. παστουρμᾶς.

پاسقالیه πασκάλε, οὐ. τ. Πάσχα.

پاسلامق πασλαμάχ, ρ. τ. σκωριᾶν.

پاشا πάς, ἐ. π. ὁ διαγέων. [ριᾶν.

پاشا πασὸ, οὐ. τ. τίτλος τῶν μεγιστάνων καὶ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, ὑπουργός, διοικητής· — قپوسی پασὰ καπουσή, ἐν μὲν Κων]πόλει ἡ Υ. Πύλη, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τὸ διοικητήριον.

پاشالق πασαλήχ, οὐ. τ. ἐπαρχία ἢ διοίκησις, τὸ ἀξίωμα ἢ ἡ θέσις τοῦ πασὸ.

پاطرق πατρήχ, οὐ. τ. πατριάρχης· — خانه— πατρηχχανέ, πατριαρχεῖον. [καθαρός.

پاك πάκ, ἐ. π. ἁμιγής, ἁγνός,

پاكلمك πακλεμέκ, ρ. τ. καθαρίζειν· φονεύειν. [ζεσθαι.

پاكلنمق πακλενμέκ, ρ. τ. καθαρί-

پاكی πακί, οὐ. π. ἁγνότης.

پالا πάλα, οὐ. τ. μικρὰ σπάθη πλατεῖα καὶ δίστομος· μέγας.

پالاپالاز, οὐ. τ. νεοσσός (πτηνοῦ).

پالاسقه پαλάσκα, οὐ. τ. ἀρυβαλίς· φυσιγγιοθήκη.

پالان παλάν, οὐ. π. ἐπίσαγμα.

پاكلك πακλίκ, οὐ. τ. ἁγνότης, καθαριότης.

پاكيزه πακιζέ, ἐ. π. σεμνός.

پامال παμάλ, κ. παϊμάλ, οὐ. ἀ. — پایمال ὁλ. καταστρέφεσθαι. [βαξ.

پاموق یا پاموق παμούχ, οὐ. τ. βάμ-

پانجار πανδζάρ, οὐ. π. κοκκινογοῦλι (πανδζάρι).
پانتالون πανταλόν, οὐ. τ. περισκελίς.
پای πάγι, οὐ. τ. μερίς· ا— πάγι ἐτ., διανέμειν.
پای πάϊ, οὐ. π. ποῦς. [τεύουσα.
تخت پای παϊτάχτ, οὐ. π. πρω-
پایان παγιάν, οὐ. π. τέλος, τέρμα· πυθμήν.
پایدار παϊδάρ, ἐ. π. σταθερός, μόνιμος· διαρκής.
پایدوس παϊδός, οὐ. τ. κατάπαυσις τῆς ἐργασίας.
پایشمق παϊλασμάκ, ρ. τ. διανέμεσθαι. [μένος.
پایمال παϊμάλ, ἐ. π. καταπατη-
پایه παγέ, οὐ. π. βαθμίς, βαθμός· ἀξίωμα.
پپلمك πεπελεμέκι, ρ. τ. τραυλίζειν.
پتك πετέκι, οὐ. τ. κυψέλη.
پت πούτ, οὐ. π. εἴδωλον.
پختە πουχτέ, μ. π. ἀντὶ ἐ. ἑψημένος· πεπειραμένος.
پختەلمق πιχτιλανμάκ, ρ. τ. συμπηγνύναι.
پدر πεδέρ, οὐ. π. πατήρ.
پدرانه πεδερανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. πατρικός, -ῶς. [νόμενος.
پدیدار πεδιδάρ, ἐ.π. ὁρατός· φαι-
پذیر πεζίρ, ἐ.π. λαμβάνων ἢ λαβών· —ختم پذیر χιτὰμ πεζίρ, περατωθείς.
پر πούρ, ἐ. καὶ ἐπ. π. πλήρης· ἐντελῶς.
پر πέρ, οὐ. π. πτέρυξ, πτερόν.
پران περάν, ἐ. π. πτερόεις.
پرانغا πράνγκα, οὐ. τ. ἄλυσις καταδίκων· δεσμά. [λάμψις-
پرتو περτέβ, οὐ. π. ἀκτὶς φωτός,
پرتوسز περτεβσίζ ἢ περταβσήζ, οὐ. π. φακός.
پرتی πηρτή, οὐ. τ. ἀποσκευή.
پرچم περδζέμ, οὐ. π. βόστρυξ· κόμη.
پرداخ περδάχ, οὐ. π. στίλπνωσις· ὄλισμα.
پرداخلمق περδαχλαμάκ, ρ. τ. στιλβόνειν· ἀποπερατεῖν.
پردار περδάζ, ἐ. π. ὁ συμπληρῶν.
پرده περδέ, οὐ. π καλύπτρα τῆς κεφαλῆς· παραπέτασμα· τόνος μουσικός.
پرست περέστ, οὐ. π. λάτρης· —پوت پرست πούτ περέστ, εἰδωλολάτρης· —شمس پرست τὲς περέστ, πυρολάτρης.
پرستار περεστάρ, οὐ. π. θεράπων.
پرستش περεστής, οὐ. π. λατρεία.
پرکار περχιάρ (κ. پرگار περχέλ), οὐ. π. διαβήτης. [πολύεδρος.
پرلنطه πηρλάντα, ξ. ἀδάμας ὁ
پرمق παρμάκ, οὐ. τ. δάκτυλος· —شاه پرمق πὰς παρμάκ, μέγας δάκτυλος.
پرنج πιρίνζ, οὐ. π. καὶ τ. ὀρύζιον· — ὀρείχαλκος.
پرنس πρένς, ξ. πρίγκιψ.

ایرۍ پربۍ، او. پ. فوبوس، سولوغی، تاراخی.

ایرۍ پربۍز، ع. اړه او. پ. د پتوو، پتیس. [خونه.

ایرۍ پربۍز، او پ. ستوفانی ایښودل

ایرۍ پربخه، او. پ. فالاینا، ک. خاندولوسبوستی (ځنې).

ایرۍ پروتستان، او. ت. دیامارتوریدونکی.

ایرۍ پروتستو، پروتستو، ځ. دیومارتوریس.

ایرۍ پربۍر، ع. پ. د تربیه ورکوونکی: د تربیه ورکوونکی.

ایرۍ پربۍربخه، او. پ. د تربیه ورکوونکی، د تربیه ورکوونکی: د تربیه ورکوونکی. [نه.

ایرۍ پربۍربۍ، ع. پ. تاوریالی، ایرۍ پرخیز، پرخیز، او. پ. نیستیا: اپوخی: ځایتا.

ایرۍ پرخیزکار، ع. پ. اغواتی: د نیستیا.

ایرۍ پری، ع. اړه او. پ. نیرئیس (اغاتوپویون ډیمونیون) ایرۍ — پری روی، انګلومورفوس.

ایرۍ پریشان، ع. پ. دیسکورپیسمینوس، ځپلی.

ایرۍ پریشانی، او. پ. تاراخی، اډیخانیا. [ستروفی.

ایرۍ پریشانیت، او. ا. کاتاکلوزم.

ایرۍ پزیبۍنخه، او. ت. ماستروپوس.

ایرۍ پزیبۍنخلیخه، او. ت. ماستروپیا.

ایرۍ پزیموربۍ، ع. پ. پپالایومینوس، میماراډمینوس، ډیرس.

ایرۍ پس، او. ت. ریپاروس، اکاتارتوس.

ایرۍ پست، ع. پ. خامیلوس. [ټرین.

ایرۍ پسر، پدیر، او. پ. ویوس، پایدیون

ایرۍ پسقوس پیسکوپوس، ځ. ایپیسکوپوس.

ایرۍ پسکل او پسکۍ پوسخیول، او. ت. ثوساکوس، فونتا.

ایرۍ پسکورمک پوسخیورمیخه، ر. ت. اناکلیزین.

ایرۍ پسکورمه پوسخیورمی، او. ت. انا-کلوسیس: رانتیسمس.

ایرۍ پسند پسندی، ع. پ. ایپیډیدوخیماسمینوس: اریسکون — خود ځ ت پسندی، ایګوستی، فیلاوتوس.

ایرۍ پسندیه او ایرۍ پسندیۍ، ع. پ. اوډوپوریتوس. [ستره.

ایرۍ پشیمال، او. پ. پریزوتوکال، ایرۍ پشتول پیستول، او. ت. میکرون پوروبولون، اوپلون. [رون.

ایرۍ پشکش او پشکۍ پیخی، او. پ. ډوډیکیر پشکیر او پشکیر پیخیر، او. پ. پیتسیتا. [ریموس.

ایرۍ پشکین پیخین، ع. ت. ایپسیمینوس، ډوډیکیر پشمش پیخیش، ډوډیکیر ځ پروی.

ایرۍ پشمک پیخیخی، ر. ت. پسینیسټای، ډوریماځین: اپوختان پیترون.

ایرۍ پشمش پیخیمیش، ع. ت. اپسیتوس، اډوروس: اپیروس. [برازین.

ایرۍ پشورمک پیخیرمیخی، ر. ت. پسینین

ایرۍ پشکار پیخیخار، او. ت. میموس، میتاپراتی.

ایرۍ پشیمان، ک. پیخیان، او. پ. میتامیلومینوس. [نوی.

ایرۍ پشیمانلیق پیخیمانلیخ، او ت. میتا-

ایرۍ پشین او پشین پیخین، او.، ع.

καὶ ἐπ. τ. μετρητά, τοῦς μετρητοῖς· — ايلا ἴλιγι πεσίν, πρὸ πάντων. [λιχῶς.

ايشپ پεσίνεν, ἐπ. ἀ. προκαταβο-

پصدرمه παστρμά, οὐ. τ. κρέας ταριχευτόν.

پصطاو παστάδ, οὐ. τ. ἀκέρκιον, κομάτι τσόχας.

پطرق πατρίκ, ἴδ. قطرلی.

كپ πέκι, ἐ. καὶ ἐπ. τ. σκληρός, στερεός· πολύ· ىعا — πέκι ἀλιά, ἐξαίρετα. [νειν.

كپكپ πεκιτμέκι, ρ. τ. σκληρύ-

تسمپكپ πεκσιμὲτ καὶ

اسمپكپ πεκσιμάτ, οὐ. τ. δίπυρον.

كمشدمپكپ πεκισδήρμεκι, ἴδ. كپكپ.

كمشپكپ πεκισμέκι, ρ. τ. σκληρύνεσθαι. [γλεῦκος.

جپكپ πεκιμέζ, οὐ. τ. ἔψημα,

كپ πέκι, ἐπ. τ. (κατὰ παραφθ. τοῦ ىلكپ πέκιεγιόδ), πολὺ καλά.

ىلپ πλατίνα, ξ. λευκόχρυσος.

ىلاپ παλάζ, οὐ. τ. νεοσσὸς χηνὸς ἢ περιστερᾶς. [θήκη.

لاسلاپ παλάσκα, οὐ. τ. φυσιγγιο-

ىلامپ παλαμάρ, οὐ. τ. σχοινίον χονδρόν, κάλως.

بوطلاپ παλαμούτ, οὐ. τ. βαλανίδιον (καρπός), παλαμήδα (ἰχθύς).

ىلپ πλάν. ξ. οἰκονομία· σχέδιον.

ىلاپ παλάνκα, οὐ. τ. χάραξ (εἶδος ὀχυρώματος).

ىلپ πιλάβ, οὐ. π. κ. πιλάφι.

كلپ πελτέκι, οὐ. τ. τραυλός.

كلكلپ πελτεκλεμέκι, ρ. τ. τραυλίζειν. [σματος.

ىلپ πελτέ, οὐ. ἀ. εἶδος γλυκί-

كلپ πελένκι, οὐ. π. λεοπάρδαλις· τίγρις.

چلپ πιλίτς, οὐ. τ. ὀρνιθοπούλι.

ەپ πενάχ, οὐ. π. καταφύγιον προστασία· ἕδρα.

ىرپ πναΐρ, οὐ. τ. πανήγυρις.

قبوچپ πανπούχ, ἴδ. قبوچ.

ەپ πενπέ, οὐ. καὶ ἐπ. π. βάμβαξ· ροδόχρους.

ىنپ πιντί, ἐ. τ. ρυπαρός, γλίσχρος.

چپ πένδζ καὶ چپ πέντς, ἐ. π.

ىرچپ πανδζάρ, ἴδ. ىرچپ. [πέντε.

ەچپ π νδζερε, οὐ. π. παραθυρον.

ەمپچپ πενδζσεμπέ, κ. περσεμπέ, οὐ. τ. πέμπτη (τῆς ἑβδομάδος).

چپ πενδζέ, οὐ. π. πυγμή. δρᾶξ ὄνυξ (τῶν σαρκοβόρων πτηνῶν ἢ ζώων).

كمشچپ πενδζελεσμέκι, ρ. τ. ἀντιπαλαίειν.

كلچپ πεντσελεμέκι, ρ. τ. τύπτειν διὰ τῆς δρακός.

ىشپ πουνχάν, ἐ. π. κεκρυμμένος, μυστικός.

ىرپ πενίρ, οὐ. π. τ ρός. [νοῦ.

ىلپ πουπίλα, οὐ. τ. πτίλον πτη-

وپ πούς, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ὑμέγλη.

تسپ πόστ, οὐ. π δέρμα ἀκατέρ-

γαστον· θέσις. ὑπούργημα.
پوستال پوستال، οὐ. π. πόρνη· εἶδος πεδίλου. [προβάτου.
پوستکی پوستεχί، οὐ. π. δέρμα
پوسته پόστα، ξ. ταχυδρομεῖον· ...ماره خانه — πόστα χανέ-ι-ἀμιρέ، αὐτοκρατορικὸν ταχυδρομεῖον.
پوسکورمك پουσκιουρμέκι، ρ. τ. ῥαντίζειν.
پوسکول پουσκιούλ، οὐ. τ. θύσανος، φούντα.
پوش πούς، ἐ. π. ἐνδεδυμένος· چول — τσὸλ πούς، ῥακενδύτης.
پوشیده پουσιδέ، ἐ. π. κεκαλυμμένος.
پوصله πούσουλα، οὐ τ. κατάλογος، γραμμάτιον· ναυτικὴ πυξίς.
پوسمك πουσμάκ، ρ. π. ἐνδρεύειν.
پوصو πουσού، οὐ. τ. ἐνέδρα· παγίς.
پول πούλ، οὐ τ. ὀβολός، χρήματα· λεπὶς ἰχθύος· σφραγιδάζιμον· σῶμα πεσσός.
پولاد πουλάδ، οὐ. τ. χάλυψ.
پولیتیقه πολιτίκα، οὐ. τ. πολιτική، φιλοφροσύνη. [φρων.
پولیتیقه لو πολιτικαλοῦ، ἐ. τ. φιλό-
پولیچه πολίτζα، ξ. συναλλαγματική.
پولیس πολίς، ξ. ἀστυνομία· — ...ه پولیس μεμουρή، ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος. [βοῤῥᾶς.
پویراز ποϊράζ، κ. ποργιάζ، οὐ. τ.
پویره πογρέ، οὐ. π. φυλακή، μερίς. [γῶν (ἀνατ.).
پهلو πεγλοῦ، οὐ. π. πλευρά، λα-
پهلوان πεγλιβάν، οὐ. π. ἀθλητής، παλαιστής.
پی πεί (ἀντὶ یل)، οὐ. π. ποῦς· βῆμα· ἀρραβών· προκαταβολή.
پیاپی πεγιαπεὶ καὶ پدری πεϊδερπεί، ἐπ. π. βαθμηδόν.
پیاده πιαδέ، οὐ. π. στρατιώτης τοῦ πεζικοῦ· πεζός· λέμβος.
پیاسه πιάσα، ξ. δημοσία πλατεῖα· τιμὴ ἀγορᾶς.
پیام πεγιάμ، οὐ. π. εἴδησις، ἀγγελία. [γελιαφόρος.
پیام آور πεγιὰμ ἀβέρ، οὐ. π. ἀγ-
پیامبر πεγιαμπέρ، οὐ. π. προφήτης.
پیانو πιάνκο، ξ. λαγεῖον.
پیت πίτς، οὐ. τ. νόθος.
پیچ πίτς، οὐ. π. πτυχή.
پیدا πεϊδά، ἐ. π. παραχθείς، ὑπάρχων. — πεϊδὰ ἐτ. κτᾶσθαι· παράγειν.
پیداهلمق πεϊδαχλαμάκ، ρ. τ. εὑρίσκειν· προμηθεύειν. [δόν.
پیدری πεϊδερπεί، ἐπ. π. βαθμη-
پیده πιδέ، οὐ. τ. πῖτα.
پیر πίρ، οὐ. καὶ ἐ. π. γέρων· ἅγιος. [σμῶν.
پیرا πιρά، ἐπ. π. (ἐν συνθ.)، ὁ κο-
پیراسته πιραστέ، ἐπ. π. κεκοσμημένος.
پیراهن πιραχέν، οὐ. ἀ. χιτών.

پیراپ پیراگέ, οὐ. π. κόσμημα.
پیرپیرپ πιρπιρί, ἐ. τ. πτωχός.
پیرو πεϊρεβ, οὐ. π. ὀπαδός.
پیرە πιρέ, οὐ. τ. ψύλλος.
پیری πιρί, οὐ. τ. γ῎ρας. |τος.
پیس πίς, ἐ. τ. ῥυπαρός, ἀκάθαρ-
پیسلیمک πισλετμέκι, ρ. τ. ῥυπαίνειν.
پیسلیک πισλίκι, οὐ. τ. ῥυπαρότης.
پیسلینمک πισλενμέκι, ρ. τ. ῥυπαί-νεσθαι.
پیش πίς, οὐ. τ. τὸ ἔμπροσθεν.
پیشاوپیش πισόάρ, οὐ. π. ἐμπροσθο-φυλακή.
پیشرو πισρέβ, οὐ. π. ὁδηγός.
پیشکاپیش πισκιάχ, οὐ. π. τὸ ἔμπρο-σθεν, αὐλή.
پیشکش πισκές, οὐ. π. δῶρον.
پیشکیر πεσκήρ, οὐ. π. χειρόμα-κτρον.
پیشوا πισόά, οὐ. π. ἀρχηγέτης.
پیشین πισίν, κ. πεσίν, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἀρχαῖος, προηγηθείς· ἐκ προκαταβολῆς. |λία.
پیغام یا پیغ پیغامبر πεϊγαμπέρ, οὐ. π ἀγγε-λιαφόρος· ك— πεϊγαμπερλίκι, προφητεία. |ρος.
پیک πεΐκι, οὐ. π. πεζός, δορυφό-
پیکار πεϊκιάρ, οὐ. π. μάχη.
پیکار πουνάρ, οὐ.τ. πηγὴ ὕδατος.
پیما πεϊμά, ἐ. π. ὁ μετρῶν, ζυ-γίζων.
پیمان πεϊμάν, οὐ. π. ὑπόσχεσις, συνθήκη.
پینر πεϊνήρ, οὐ. τ. τυρίον.
پیوست πεϊβέστ, οὐ π. ἕνωσις, σύνδεσμος.
پیوند πεϊβέντ, οὐ. τ. δεσμός.

ت

تاجر

ت τέ, τρίτον γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ καὶ τέταρτον τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 400.

تا τά, πρ. καὶ ἐπ. π. μέχρι, ἕως.

تاپ تάπ, οὐ. ἀ. ἰσχύς· λάμψις.

تاپان تαπάν, ἐ. π. λαμπρός· ἀκτινοβόλος.

تاپار تὰπ ἀβέρ, ἐ. τ. δυνατός.

تاپی تαπί, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ὁ ἑπόμενος· ὑπήκοος. [της.

تاپیگەت ταπιγέτ, οὐ. ἀ. ὑπηκοότης.

تاپوت ταπούτ, οὐ. ἀ. κιβώτιον νεκρικὸν φέρετρον. [νισις.

تەپیڈ τεπίδ (ید), οὐ. ἀ. διαιώ-

تاتار τατάρ, οὐ. τ. ταχυδρόμος.

تەسیر τεσούρ, οὐ. ἀ. τὸ ἔπεσθαι· θλίψις.

تەسیر τεσίρ, οὐ. ἀ. τὸ καταλείπειν ἴχνη· τὸ ποιεῖν ἐντύπωσιν· τὸ ἐνεργεῖν. [χρανον.

تاز τάζ, οὐ. ἀ. στέμμα· κιονό-

تاجدار ταζδάρ, ἐ.καὶ οὐ.π. σκηπτοῦχος, βασιλεύς.

تاجداری ταζδαρί, οὐ.π. τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα.

تاجر ταζδίρ, οὐ. ἀ. ἔμπορος.

تاریخ

تەجیل τεδζίλ, οὐ. ἀ. τὸ ὁρίζειν προθεσμίαν, τέρμα· ἀναβάλλειν.

تەخر τεχούρ, οὐ. ἀ. ἀναβολή· ὑστέρησις.

تەخیر τεχήρ, οὐ. ἀ. ἀναβολή· .ا — τεχήρ ετ., ἀναβάλλειν.

تەدوب τεδούπ, οὐ.ἀ. ἠθικοποίησις.

تەدیب τεδίπ, οὐ. ἀ. ἐπιτίμησις, τιμωρία· .ا — τεδὶπ ετ., τιμωρεῖν.

تەدیگە τεδιγέ (ید), οὐ. ἀ. τὸ ἀποτίειν, ἐκπληροῦν· .ا— τεδιγὲ ετ., ἀποτίειν, ἐκπληροῦν.

تار τάρ, οὐ. π. σκότος· στήμων ὑφάσματος. [ἁρπαγή.

تاراج ταράζ, οὐ. π. λεηλασία,

تارکی ταρίκ (کی), ἐ.ἀ. ὁ ἀφίνων, ὁ ἐγκαταλείπων.

تارلا τάρλα, οὐ. τ. ἀγρός.

تارمار ταρμάρ, οὐ. π. διεσκορπισμένος.

تاریخ ταρίχ, οὐ. ἀ. χρονολογία, ἡμερομηνία· ἱστορία· ىجرى — ταρίχ-ι-χιζρί, ἡ ἀπὸ ἐγείρας χρονολογία· ملادى — ταρίχ-ι-μιλάδ, ἡ ἀπὸ γεννήσεως Χριστοῦ χρονολογία· عيسوى — τα-

ρἰχ-ι-ολμιμή, γενικὴ ἱστορία.
ەزلا تاڒە, ἐ.π. νέος, νωπός· كل— تاڒەلاخ, νωπότης. [νεοῦν.
كلەزلا تاڒەلەمەخ, ρ. τ. ἀνα-
كلىلەزلا تاڒەلەنمەخ, ρ. τ. ἀνα- νεοῦσθαι.
ىزلا تاڒە, οὐ.ἀ.ὑπηρέτης ἄραψ· λαγωνικόν. [σθαι.
تسسلا تەسسوُس,οὐ.ἀ.τὸ θεμελιοῦ-
عسلا تاسۋ, οὐ. ἀ. ἔννατος.
فسلا تەسوُف, οὐ. ἀ. θλῖψις, ὀ-
سلا تاسە, οὐ. π. λύπη. [δύνη.
كمدنلەسلا تاسەلەنڍرمەخ, ρ. τ. θλίβειν. [βεσθαι.
كلىلەسلا تاسەلەنمەخ, ρ. τ. θλί-
سيسلا تەسِس, οὐ. ἀ. θεμελίωσις, στήριξις.
قۋلا تاخماخ, ρ.τ προσδένειν· φε-ρεῖν (χοσμήματα).
كلا تەسخۋل, οὐ. ἀ. βρῶσις.
ديكلا تەخِڍ, οὐ. ἀ. ἐπίτασις, — ἐνίσχυσις.
ىكلا تاخِم, ἐπ. τ. ἴσως, ἵνα, ὥστε. [ἄλγος.
ملا تەلوُم (ل), οὐ. ἀ. πόνος,
شلا تالاڍ, οὐ. τ. ῥινίσματα.
فلا تەللوُف, οὐ. ἀ. ἐθίζεσθαι, συμφιλιοῦσθαι.
لا تالِی, οὐ. ἀ. ἑπόμενος, δευ-τερεύων. [γνώσκων.
لا تالِی (ىلاو), ἐ. ἀ. ὁ ἀναγι-
فلا تەلِف, οὐ. ἀ. τὸ συγγρά-φειν, σύγγραμμα.

ام تاڡم, ἐ. ἀ. ὁλόκληρος, πλή-ρης. [σκέψις.
ملا تەسۋل, οὐ. ἀ. προσοχή,
زملا تەسۋلسِڍ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἀπερίσκεπτος, -ως.
نما تەسۋن, οὐ. ἀ. ἀσφάλεια.
ينما تەسِن, οὐ. ἀ. ἐξασφάλισις, ἐνθάρρυνσις. [σκέψεως.
نا تەنِ,οὐ.ἀ βραδύτης ἐκ περι-
ثبا تەنِس, οὐ. ἀ. τὸ καθιστᾶ-ναι θηλυκόν, τὸ διατυποῦν λέξιν τινὰ εἰς γένος θηλυκόν.
ىبا تەنِس, οὐ. ἀ. τὸ ἐξοικειό-νειν, ἐθίζειν.
او تاڤ, οὐ. τ. ἡ προσήκουσα θερμοκρασία· ὥρα εὔθετος.
اوا تاڤا, οὐ. τ. σκεῦος μαγει-ρικόν, κ. τηγάνιον.
اوان تاڤان, οὐ. τ. ὀροφή.
لاوا تاڤلا, ξ. κύβος· ἄβαξ.
ليوا تەڤِل, οὐ. ἀ. ἑρμηνεία.
لها تەخوُل, οὐ.ἀ. νυμφεύεσθαι· γάμος.
ىڈا تەسگۋڍ, οὐ. ἀ. ἐνισχύεσθαι.
ىيا تەسەگِڍ, οὐ. ἀ. ἐνίσχυσις.
ردبا تەڤادوُر, οὐ.ἀ.ἐκπηγάζειν.
لدبا تەڤەدوُل, οὐ.ἀ.ἀνταλλαγή.
ربا تەڤار, οὐ.π.ἀπώλεια,φθορά.
كربا تەڤارەخ, ἐπιφ. ἀ. εὐλο-γητὸς εἴη! [γῦψος.
شيبا تەڤەڍِر, οὐ. τ. κιμωλία,
دعبا تەڤاوُت, οὐ. ἀ. τὸ ἀπο-μακρύνεσθαι.

تباين تەباگیۆن, οὐ. ἀ. ἀποχωρισμός· διαφορά.
تبجيل تەبۆزیل, οὐ.ἀ. σέβας· τιμή.
تبخر تەباخ/خۆر, οὐ. ἀ. ἐξάτμισις· .ا — ἐξατμίζεσθαι.
تبخير تەباخ/یر, οὐ.ἀ. εὐωδία· .ا — تەباخ/یر ەت. εὐωδιάζειν.
تبدل تەبەدۆل, οὐ. ἀ. τὸ μεταβάλλεσθαι.
تبديل تەبەدیل, οὐ. ἀ. μεταβολή, ἀλλοίωσις· μεταμφίεσις.
تبدلن تەبەدیلەن, ἐπ. ἀ. μετημφιεσμένος· ἐναλλάξ.
تبرد تەبەررۆد, οὐ.ἀ. ἀποψύχειν.
تبرع تەبەررۆع, οὐ. ἀ. τὸ διδόναι ἢ πράττειν τι δωρεάν.
تبرعاً تەبەررۆعاً, ἐπ. ἀ. δωρεάν.
تبريد تەبریر (برودة), οὐ.ἀ.τὸ ψυχραίνειν. [ρειν.
تبريخ تەبریخ, οὐ. ἀ. τὸ συγχαίتبريز تەبریز, οὐ. ἀ. τὸ ἀθωοῦν.
تبسط تەبەسسۆت, οὐ. ἀ. διάχυσις· εὕρυνσις.
تبسم تەبەسۆم, οὐ. ἀ. μειδίαμα.
تبشير تەبشیر, οὐ. ἀ. ἀγγελία.
تبشيرية تەبشیرییە, οὐ. ἀ. ἐπιστολὴ αἴσια ἀγγέλουσα.
تبصبص تەبەصبۆص, οὐ.ἀ. θωπεία.
تبعاً تەبەعاً, οὐ.ἀ. ὑποταχτικῶς.
تبعة تەبعە, πλ. τοῦ تبع.
تبعية تەبەعیەت, οὐ,ἀ.ὑπηκοότης.
تبعية تەبەعیەتەن, ἐπ. ἀ. καθ' ὑπακοήν.
تبعيد تەبعید (بعد), τὸ ἀπομακρύνειν. [στάλλωσις.
تبلر تەبەللۆر, οὐ. ἀ. ἀποχρυتبليغ تەبلیغ, οὐ. ἀ. ἀνακοίνωσις.
تبليغات تەبلیغات, πλ. τοῦ προηγ. τὰ ἀνακοινωθέντα.
تبول تەبەبۆل, οὐ. ἀ. τὸ οὐρεῖν.
تبين تەبەییگیۆن, οὐ. ἀ. τὸ δηλοῦσθαι. [σαφῶς.
تبيين تەبیین, οὐ. ἀ. τὸ ἐξηγεῖν
تبيض تەبیگیز, οὐ.ἀ.τὸ λευκαίνειν· ἀντιγράφειν. [σθαι.
تحرش تەحەررۆش, οὐ. ἀ. κινεῖتحشم تەحەششۆم, ρ. τ. ἀλληλολακτίζειν.
تحم تەحمەخ, ρ. τ. λακτίζειν.
تحمحم تەحمەحمەخ, κινεῖν τοὺς πόδας βιαίως.
تحه تەحە, οὐ. τ. λόφος, κορυφή.
تحلحه تەحەللەمەخ, ρ. τ. καταβάλλειν· καταπατεῖν.
تحي تیی, οὐ. τ. χιονοστρόβιλος.
تخين تەخییگیۆن, οὐ. ἀ. τὸ δῆλον καὶ σαφὲς γίνεσθαι.
تدابير تەدابیر, οὐ. ἀ. ἐξακολούθησις· διάστημα.
تدبع تەدەبۆع, οὐ.ἀ. ἐξερεύνησις.
تدحرج تەدەحریج, ρ. τ. τρέμειν, φρίττειν. [νεσθαι.
تدخين تەدخیین, ρ. τ. ἀπεχθάتدنى تەدەنیی, οὐ. ἀ. συμπλήρωμα· παράρτημα.
تدهيم تەدهیم, οὐ.ἀ. συμπλήρωσις.

تتوج تتتبووبوبز, οὐ. ἀ. στέψις.
تتيز تتتز, ἐ. τ. ἰδιότροπος, φίλερις· ڤل— تتتزلخ, οὐ. τ. ἰδιοτροπία. [ζεσθαι.
تتيزلمك تتتزلمخ, ρ. τ. ἐρεθίتتيك تتتخ, οὐ. τ. ταχύς, λεπτός, ἁβρός· — οὐ. τ. σκανδάλη.
تتبيت تتسپت (تپ), οὐ. ἀ. στερέωσις· μονιμοποίησις. [νειν.
تتقيل تتسخل, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιβαρύتتليث تتسلث, οὐ. ἀ. τὸ τριπλασιάζειν· διαιρεῖν εἰς τρία.
تتنيه تتسنگ, οὐ.ἀ.δυϊκὸς(γραμ.).
تجادل تجدلوبل, οὐ. ἀ. ἔρις, φιλονεικία. [ριζ.
تجار تجدزار, κ. دووزار, πλ. تووتجاران تجدزاران, πλ. تووتجارت تجدزارت, οὐ. ἀ. ἐμπόριον.
تجارتجه تجدزارتوزه, ἐπ. τ. ἐμπορικῶς. [θάρρος.
تجاسر تجدزاسور, οὐ. ἀ. τόλμη,
تجانب تجدزانوپ, οὐ.ἀ. τὸ ἀπομαχρύνειν.
تجاوز تجدزاووز, οὐ. ἀ. τὸ ὑπερβαίνειν, ἐπιτίθεσθαι, ἀδικεῖν.
تجاوزي تجدزاووزی, οὐ. ἀ. ἐπιθετική (συνθήκη).
تجاهل تجدزاخول (جهل), οὐ. ἀ. τὸ ὑποκρίνεσθαι ἄγνοιαν.
تجدد تجدزدوبد, οὐ. ἀ. τὸ ἀνανεοῦσθαι.
تجديد تجدزدبد, οὐ. ἀ. ἀνανέωσις.
تجربه تجدزرپه, οὐ. ἀ. ἀπόπειρα, δοκιμή, πεῖρα.
تجرد تجدزررود, οὐ. ἀ. τὸ ἀποχωρίζεσθαι· ἐρημία.
تجريد تجدزرد, οὐ. ἀ. τὸ ἀποχωρίζειν, τὸ ἀπογυμνόνειν.
تجريم تجدزرم (جرم), οὐ. ἀ. τὸ ἐπιβάλειν πρόστιμον.
تجزيه تجدززی, οὐ. ἀ. ὑποδιαίρεσις.
تجسد تجدزسسوود, οὐ ἀ. ἐνσάρκωσις. [νησις.
تجسس تجدزسسوس, οὐ. ἀ. ἐξερεύتجسم تجدزسسوم, οὐ. ἀ. τὸ σωματοῦσθαι. [τοῦν.
تجسم تجدزسم, οὐ. ἀ. τὸ σωμαتجلى تجدزللی, οὐ. ἀ. ἐμφάνισις ἐν πλήρει λαμπρότητι καὶ εὐτυχίᾳ· πεπρωμένον.
تجليد تجدزلید, οὐ. ἀ. τὸ περικαλύπτειν· δένειν βιβλίον.
تجلل تجدزللول, οὐ. ἀ. ὑπεροχή.
تجمد تجدزمموود, οὐ. ἀ. πῆξις· πάγος.
تجمع تجدزمموو, οὐ.ἀ. τὸ συνέρχεσθαι· συνάθροισις.
تجمل تجدزمموول (جمل), οὐ. ἀ. τὸ κοσμεῖσθαι, ὡραΐζεσθαι.
تجميل تجدزمیل, οὐ.ἀ. διακόσμησις.
تجنب تجدزنوپ, οὐ. ἀ. ἀποχή.
تجنن تجدزنوون, οὐ. ἀ. τὸ παραφρονεῖν.
تجنس تجدزنس, οὐ. ἀ. ἀμφιλογία.

تحزيز تەجزیز, οὐ. ἀ. ἔγκρισις, ἐπιδοκιμασία. [κίζειν.

تحزيز تەجزیز (جز), οὐ. ἀ. προ-

تحالف تەحالوف, οὐ. ἀ. τὸ δέσιν δι' ὅρκου τὰ ἀντίδικα μέρη.

تحت تاحت, οὐ. καὶ πρ. ἀ. τὸ κάτωθεν, ὑπό.

تحتاني تاحتانی, ἐ. ἀ. ὁ ὑποκάτω.

تحجر تەحجور, οὐ.ἀ.ἀπολίθωσις.

تحدث تەحادوث, οὐ. ἀ. τὸ ἐπέρχεσθαι· γεννᾶσθαι· συνδιάλεξις.

تحدث تاحدیث, οὐ. ἀ. διηγεῖσθαι· ἀπαγγέλλειν.

تحديد تاحدید, οὐ. ἀ. τὸ ὁροθετεῖν.

تحرك تەحروک, οὐ. ἀ κίνησις.

تحري تەحری, οὐ. ἀ. ἔρευνα.

تحرير تاحریر, οὐ. ἀ. τὸ γράφειν· ἔγγραφον.

تحريراً تاحریرەن, ἐπ. ἀ. ἐγγράφως.

تحريض تاحریض, οὐ. ἀ. προτροπή.

تحريف تاحریف, οὐ. ἀ. μετατοπισμὸς γραμμάτων ἢ λέξεων πρὸς σύνθεσιν ἄλλης λέξεως· μεταβολή.

تحريك تاحریک (حرکت), οὐ. ἀ. τὸ διεγείρειν, ἐρεθίζειν, βάλλειν εἰς κίνησιν. [λύπη.

تحزن تەحزون, οὐ. ἀ. κατήφεια·

تحزين تاحزین, οὐ. ἀ. λυπεῖν.

تحسر تەحسور, οὐ. ἀ. στεναγμός.

تحسين تاحسین (حسن), οὐ. ἀ. ἐπιδοκιμασία· ἔπαινος.

تحصل تەحصول, οὐ. ἀ. τὸ παράγεσθαι.

تحصيل تاحصیل, οὐ. ἀ. τὸ κερδοῦσθαι· ἀπολαύειν· κτῆσις· περίεργον· ὠφέλεια.

تحصيلدار تاحصیلدار, οὐ. ἀ. εἰσπράκτωρ.

تحف تحف, ἐ. τ. περίεργος.

تحفظ تەحفوظ, οὐ. ἀ. τὸ φυλάττεσθαι. [γον.

تحفه تحفه, οὐ. ἀ. ὡραῖον ἔρ-

تحقق تەحاققوک (حق), οὐ. ἀ. ἐξακρίβωσις.

تحكم تەحاکوم, οὐ.ἀ.καταφρόνησις.

تحقيق تاحقیق (حق), οὐ. ἀ. ἐξακρίβωσις. [σιάζειν.

تحكم تەحاکوم, οὐ. ἀ. τὸ ἐξουδετεῖν, τὸ ἐξουσιάζειν.

تحكم تاحکوم, οὐ. ἀ. ἐνισχύειν· ὀχυρωῦν.

تحليف تاحلیف, οὐ.ἀ. τὸ ὁρκίζειν.

تحلل تەحالول, οὐ.ἀ. τὸ διαλύεσθαι, τὸ ὁρκίζεσθαι.

تحليل تاحلیل (حل), οὐ. ἀ. τὸ καθιστᾶναί τι θεμιτόν· ἀνάλυσις (χημ.).

تحمل تەحامول, οὐ.ἀ. ὑπομονή.

تحملسز تەحامولسز, ἐ. τ. ἀνυπόμονος. [νειν.

تحميل تاحمیل, οὐ. ἀ. τὸ φορτόω-

تحول تەحاوول, οὐ.ἀ.μεταβολή.

تحويل تاحویل, οὐ.ἀ,τὸ μεταβάλλειν· ὁμόλογον.

تحويلات تاحویلات, οὐ. ἀ πλ. τοῦ

προηγ. μεταβολαί, γραμμάτια· ὁμολογίαι. [τεσθαι.

تحير تεχαϊγιούρ, οὐ.ἀ.τὸ ἐκπλήττ-

تخالف تεχαλλούφ, οὐ.ἀ. ἀνομοιότης· ποικιλία· διαφωνία.

تخت τάχτ, οὐ. ἀ. θρόνος· —پای πάϊ τάχτ, πρωτεύουσα.

تختگاه ταχτ'καάχ, οὐ. π. πρωτεύουσα.

تخته ταχτά, οὐ. π. σανίς· πλάξ.

تختم ταχτίμ, οὐ.ἀ.τὸ σφραγίζειν.

تخریب ταχρίπ, οὐ. ἀ. ἐρήμωσις.

تخریف ταχρίφ, οὐ.ἀ.παρέγκλησις· παραλογισμός. [κεύειν.

تخزین ταχζίν, οὐ. ἀ τὸ ἐναποθη-

تخشی τεχαόσί (خشیت), οὐ. ἀ. τὸ φοβεῖσθαι.

تخشیگه ταχόιγέ (خشیت), οὐ. ἀ. τὸ ἐκφοβίζειν. [διορίζειν.

تخصیص ταχσίς, οὐ. ἀ. τὸ προς-

تخصیصات ταχσισάτ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ προηγ. κεφάλαια τῆς κυβερνήσεως ὡρισμένα εἰς εἰδικὰς χρήσεις.

تخطر τεχαττούρ, οὐ. ἀ. τὸ ἀναχαλεῖσθαι.

تخطیط ταχτίτ, οὐ.ἀ. ἄγειν γραμμάς· εἰκονίζειν· περιβάλλειν.

تخفف τεχαφφούφ, οὐ. ἀ. τὸ ἐλαφρύνεσθαι. [νειν.

تخفیف ταχφίφ, οὐ. ἀ. τὸ ἐλαφρό-

تخلف τεχαλούφ (خلف), οὐ. ἀ. τὸ διαδέχεσθαι· ἀντίστασις.

تخلی τεχαλλί, οὐ. ἀ. τὸ διαζευγνύειν. [τειν.

تخلیص ταχλίς, οὐ.ἀ.τὸ ἀπολάτ-

تخلیط ταχλίτ (خلط), οὐ. ἀ. τὸ ἀναμιγνύειν.

تخلیف ταχλίφ (خلافت), οὐ. ἀ. τὸ ποιεῖν διάδοχον.

تخلیه ταχλιγέ, οὐ. ἀ. ἐκκενόνειν· ἀπολύειν· διαζευγνύειν.

تخم τοχούμ, οὐ. π. σπόρος.

تخمین ταχμίν, οὐ.ἀ.εἰκασία, συμπέρασμα. [γιστα.

تخمیناً ταχμίνεν, ἐπ. ἀ. ὡς ἔγ-

تخویف ταχβίφ (خوف), οὐ. ἀ. ἐκφοβίζειν.

تخیل τεχαϊγιούλ (خیال), οὐ. ἀ. φαντασία· ἰδέα· τὸφαντάζεσθαι.

تخیلات τεχαϊγιουλάτ, πλ. τοῦ προηγ.

تدابیر τεδαπίρ, πλ. τοῦ تدبیر.

تداخل τεδαχούλ, οὐ.ἀ.μεσολάβησις· معاش— τεδαχούλ-ι-μεάς, καθιστέρησις μισθοῦ.

تدارك τεδαρούκ, οὐ. ἀ. προμήθεια, ἑτοιμασία.

تدافع τεδαφού' (دفع), οὐ.ἀ.ἄμυνα.

تدافعی τεδαφουί', ἐ.ἀ. ἀμυντικός.

تداول τεδ..βούλ, οὐ. ἀ. κυκλοφορία (ἐπὶ νομισμάτων, βιβλίων).

تداوی τεδαβί (دوا), οὐ. ἀ. θεραπεία.

تدبیر τεδπίρ. οὐ. ἀ. μέτρον, σχέδιον, διάβημα.

تراتد تەدْپیرات, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ προηγ. [σκεσθαι.
ترس تەدْسرروس, οὐ. ἀ. τὸ διδάχ تدریج تەدْریج, οὐ. ἀ. βαθμιαία πρόοδος.
تدریجاً تەدْریجەن, οὐ.ἀ. βαθμιαίως.
تدریس تەدْریس (درس), οὐ. ἀ. τὸ διδάσκειν.
تدفین تەدْفین, οὐ. ἀ. τὸ θάπτειν.
تدقیق تەدْخیخ (دقّ), οὐ. ἀ. ἐξέτασις λεπτομερής.
تدلی تەدْلی, οὐ.ἀ. τὸ ὑποδιβάζειν.
تدویر تەدْویر, οὐ. ἀ. τὸ στρέφειν.
تدهش تەدْهیش, οὐ.ἀ. τὸ ἐκφοβοῦν.
تدهن تەدْهین, οὐ. ἀ. τὸ ἀλείφειν ἐλαίῳ.
تذکار تەزْکار (ذکر), οὐ.ἀ. τὸ ἀναμιμνήσκειν.
تذکره تەزْکەرە, οὐ. ἀ. τὸ συζητεῖν· διάσκεψις.
تذکره تەزْکەرە, οὐ.ἀ. γραμμάτιον· βιογραφία· تذکره‌سی — μουροὺρ τەزْکەرەسί, διαβατήριον.
تذکیر تەزْکیر (ذکر), οὐ. ἀ. ὑπομιμνήσκειν· ἀφυπνίζειν.
تذلل تەزەللوُل, οὐ.ἀ. ταπείνωσις.
تذلیل تەزْلیل (ذلّ), οὐ. ἀ. τὸ περιφρονεῖν.
تذمیم تەزْمیم, οὐ. ἀ. μομφή.
تذییل تەزْییل, οὐ.ἀ. τὸ παρατείνειν· παράρτημα.
تر τέρ, οὐ. τ. ἰδρώς. [χαρίεις.
تر τέρ, ἐ. π. νωπός, πρόσφατος·
تراب تورάπ, οὐ. ἀ. γῆ, χῶμα.
ترادف تەرادُوف, οὐ. ἀ. τὸ συνοδεύειν.
ترازو تەرازُو, οὐ. π. ζυγός. ἰσορροπία· ترازوی — تەرازُوὺ χιοζή, πλάστιγξ.
تراش تراش, ἐ.καὶ οὐ.π. ὁ κόπτων· τὸ ξυρίζειν· τὸ κόπτειν.
ترافع تەرافُوʼ (رفع), οὐ.ἀ. τὸ ἐνάγειν ἀμοιβαίως (εἰς δικαστήριον). [λοσυνοδεύεσθαι.
ترافق تەرافُوχ, οὐ. ἀ. τὸ ἀλληترا کب تەراکیُوπ, οὐ. ἀ. τὸ συνδέειν· σύνδεσις. [σωρεύεσθαι.
تراکم تەراکیُομ, οὐ. ἀ. τὸ συσ
تراما تراμπα, ξ. ἀνταλλαγή.
ترامواى تραμβάϊ, ξ. τροχιόδρομος.
ترانه تەρανέ, οὐ. π. μελῳδία.
تربه تουρπέ, οὐ.ἀ. μαυσωλεῖον.
تربه‌دار تουρπεδάρ, οὐ. ἀ. τ. φύλαξ μαυσωλείου.
تربیع تەρπίʼ, οὐ. ἀ. τὸ διαιρεῖν εἰς τέσσαρα· τὸ σχηματίζειν τετράγωνον· τετραγωνίζειν (μαθμτ.). [νικῶς.
تربیعاً تەρπίʼεν, ἐπ. ἀ. τετραγω
تربیه تەρπηγέ, οὐ. ἀ. ἀγωγή, παίδευσις, τιμωρία· χαρύκευμα.
تربیه‌سز تەρπηγεσήζ, ἐ. ἀ. ἀνάγωγος.
تربیه‌لی تەρπηγελί, οὐ. ἀ. εὐάγωγος.
تربیه‌سزلك تەρπηγεσιζλίκ, οὐ. ἀ. ἔλλειψις ἀνατροφῆς.

تریاق تریاق, ξ. θηριακόν.
تریدن تریدن, οὐ.α. τὸ προκύπτειν. | ποιεῖν.
تیز تیز, οὐ. ἀ. τὸ ταχτοποιοῦν.
تیزبین تیزبین, ἐ.τ. ἄταχτος.
تیزبینلك تیزبینلك, οὐ. τ. ἀταξία. | μηνεύς.
تیر تیر, οὐ. ἀ. διερμήνευσις· حال — تیرجومان-ی-حال, βιογραφία. | παρακαλεῖν.
تیره تیره, οὐ. ἀ. ἐλπίς· τὸ προτιμᾶν.
تیره تیره, οὐ.ἀ. τὸ προτιμᾶν.
تیره تیره, οὐ. ἀ. τὸ ἐπαναφέρειν.
تیمار تیمار, οὐ.ἀ. συμπάθεια.
تیمارد تیمارد, οὐ.ἀ. τὸ ἀμφιβάλλειν· δισταγμός.
تیمارد تیمارد, οὐ. ἀ. ἀμφιβάλλειν· ἐπανέρχεσθαι.
تیماردن تیماردن, οὐ. ἀ. τὸ ποιεῖν τινα συνοδεῦσαι ἕτερον. | ζειν.
تیمارلق تیمارلق, οὐ. ἀ. τὸ ἐξευτελίζειν.
تیرزی تیرزی, οὐ. τ. ῥάπτης.
تیر تیر, οὐ.τ. τὸ ἀνάποδον· — ἐ. τ. πείσμων· ἐνάντιος.
تیرسانه تیرسانه, οὐ.τ. ναύσταθμος· حاص — تیرسانه-ی-ἀμιρέ, ὁ αὐτοκρατορικὸς ναύσταθμος.
تیرسو تیرسو, οὐ. ἀ. καταβύθισις· τὸ ἀποσταλάζειν.
تیرسخانه تیرسخانه, οὐ. π. ναύσταθμος.
تیرسلمك تیرسلمك, ῥ. τ. ἀναποδιάζεσθαι.
تیرسیم تیرسیم, οὐ. ἀ. τὸ ἰχνογραφεῖν· τὸ εἰκονογραφεῖν.
تیرشی تیرشی, οὐ. τ. ἁλμυρία.
تیرصین تیرصین, οὐ. ἀ. τὸ στερεοποιοῦν.
تیرضیه تیرضیه (ضی), οὐ. ἀ. τὸ ἱκανοποιεῖν· ἀποζημίωσις.
تیرعیب تیرعیب, οὐ. ἀ. τὸ ἐκπλήττειν.
تیرغیب تیرغیب, οὐ. ἀ. τὸ ἐμποιεῖν πόθον.
تیرفع تیرفع, οὐ.ἀ. τὸ ὑψοῦσθαι.
تیرفه تیرفه, οὐ.τ. πρωτοφάνεια καρπῶν· προφαντά. | νειν.
تیرفع تیرفع (رفع), οὐ.ἀ. τὸ ὑψόω.
تیرفیق تیرفیق, οὐ. ἀ. περιποίησις· τὸ συνοδεύειν.
تیرفیه تیرفیه, οὐ. ἀ. ἀνάπαυσις.
تیرقب تیرقب (رقب), οὐ. ἀ. ἐφάμιλλα.
تیرقی تیرقی, οὐ. ἀ. πρόοδος.
تیرقیم تیرقیم, οὐ. ἀ. τὸ γράφειν, τὸ συντάττειν.
تیرکب تیرکب, οὐ. ἀ. ἕνωσις.
تیرك تیرك, οὐ. ἀ. ἐγκαταλειψις.
تیرك تیرك, οὐ. τ. Τοῦρκος.
تیرکجه تیرکجه, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ἡ τουρκικὴ γλῶσσα· τουρκιστί.
تیرکستان تیرکستان (ὄν.κ. χώρας) Τουρκιστάν.
تیرکه تیرکه, οὐ. ἀ. κληρονομία.

τὰ ἔπιπλα κτλ. τελευτήσαντος ἀνθρώπου.

كژ تورکی، ἐ. καὶ οὐ. ἀ. τουρκικός· ἡ τουρκικὴ γλῶσσα.

كژ تورکیو، οὐ. τ. ἆσμα.

ڤكژ ترکیب، οὐ. ἀ. σύνθεσις· κρᾶμα. [γήσιμος.

ولژ تارلا، οὐ. τ. ἀγρὸς καλιεργ

ڤلژ ترلتمکی، ρ.τ. τὸ ποιεῖν ἰδρόνειν.

ڤلژ ترلیکی، οὐ. τ. κρηπίς.

ڤلژ ترلمکی، ρ. τ. ἰδρόνειν.

ڤمژ ترمیم، οὐ. ἀ. ἐπισκευή.

ڤژ ترن، ξ. ἁμαξοστοιχία.

ڤژ تورونژ، οὐ. π. χρυσόμηλον τὸ πικρόν, κ. νεράντζι.

ڤجژ تورونجی، ἐ. π. χρώματος νερανζίου.

ڤمژ ترنمیم، οὐ. ἀ. μέλος, ᾠδή.

ڤمپتژ ترومپت، οὐ. τ. (ἰταλ.) σάλπιγξ.

ڤوژ ترکیب (ڤواج)، οὐ. ἀ. τὸ συνιστάναι, τὸ διεξάγειν ὑποθέσεις κτλ.

ڤژ تره، οὐ. τ. κάρδαμον· غیلی— تره یاغی، βούτυρον νωπόν.

ڤیژ تریاک، οὐ. ἀ. θηριακή (φαρμ.).

ڤیژ تریاکی، ἐ. ἀ. ὁ παραδεδομένος εἰς ὄπιον· ὀξύθυμος.

ڤیژ تریف، οὐ. τ. ἀρτόζωμος· τυρωτόν (φαγ.).

ژ تز، ἐπ. τ. ταχέως.

ژاجم تزاحم، οὐ. ἀ. συρροὴ πλήθους, ὄχλος.

ژاید تزاید، οὐ. ἀ. αὔξησις.

ژکی تزکی، οὐ. ἀ. ἁγνότης.

ژکیه تزکیه، οὐ. ἀ. τὸ ἐξαγνίζειν· πιστοποιητικὸν καλῆς διαγωγῆς· جوی سی— تزکیه‌سی پوزوخ، κακοήθης.

ژلزل تزلزل، οὐ. ἀ. δονισμὸς σεισμοῦ.

ژوج تزوج، οὐ. ἀ. γάμος· — ا تزوج ایت.، λαμβάνειν σύζυγον.

ژیف تزیف، οὐ. ἀ. τὸ νυμφεύειν ἄνδρα ἢ ὑπανδρεύειν γυναῖκα.

ژور تزویر، οὐ. ἀ. στρεψοδικία, ψεῦδος.

ژهر تزهر، οὐ. ἀ. ἐξάνθησις.

ژیید تزیید، οὐ. ἀ. αὔξησις.

ژینت تزیین، οὐ. ἀ. διακόσμησις.

تساوی تساوی، οὐ. ἀ. ἰσότης.

تسبیح تسبیح، οὐ. ἀ. ἐγκώμιον· κομβολόγιον.

تسبیل تسبیل، οὐ. ἀ. τὸ ἀφιεροῦν τῷ Θεῷ.

تستر تستر (تسر). οὐ. ἀ. τὸ καλύπτεσθαι.

تستیر تستیر، οὐ. ἀ. τὸ καλύπτειν.

تسجیل تسجیل، οὐ. ἀ. καταχώρισις. [νεσθαι.

تسخن تسخن، οὐ. ἀ. θερμαί-

تسخین تسخین، οὐ. ἀ. τὸ θερμαίνειν.

تسخیر τεσχήρ, οὐ. ἀ. τὸ ὑποτάσσειν, καταχτᾶν.

تسریر τεσρίρ, οὐ.ἀ.τὸχαροποιεῖν.

تسریع τεσρί᾽,οὐ.ἀ.τὸ ἐπισπεύδειν.

تسطیر τεστήρ, οὐ. ἀ. τὸ γράφειν.

تسع τούς᾽, ἐ. ἀ. τὸ ἔννατον, ἓν ἔννατον.

تسع τίς᾽, ἐ. ἀρ. ἐννέα.

تسقیه τεσκιγέ, οὐ.ἀ. τὸ ἀρδεύειν.

تسکیت τεσκήτ, οὐ.ἀ. τὸ ἐπιβάλλειν σιωπήν.

تسکین τεσκίν (سکون), οὐ. ἀ. τὸ καταπραΰνειν. [ζεσθαι.

تسلخ τεσελλούχ, οὐ. ἀ. τὸ ὁπλί-

تسلسل τεσελσούλ (سلسل), οὐ. ἀ. ἀλληλουχία· τὸ διαδέχεσθαι.

تسلط τεσελλούτ, οὐ. ἀ. καταπίεσις, τυραννία.

تسلم τεσελλούμ, οὐ. ἀ. τὸ παραλαμβάνειν, κατανοεῖν.

تسلی τεσελλί, οὐ. ἀ. παρηγορία.

تسلیح τεσλίχ, οὐ. ἀ. τὸ ὁπλίζειν.

تسلیس τεσλίς, οὐ. ἀ. τὸ ταχτοποιεῖν.

تسلیم τεσλήμ (سلمت), οὐ. ἀ. παράδοσις, πληρωμή. [κεύειν.

تسمیم τεσμίμ, οὐ. ἀ. τὸ φαρμα-

تسمیه τεσμιγέ, οὐ. ἀ. ὀνομασία.

تسوید τεσβίδ, οὐ. ἀ. τὸ συντάττειν σχέδιον ἐπιστολῆς, ἐγγράφου· μελανόνειν.

تسویه τεσβιγέ, οὐ. ἀ. τὸ ταχτοποιεῖν, ἐξομαλύνειν.

تسهیل τεσχίλ (سهولت), οὐ. ἀ. τὸ διευκολύνειν.

تسیار τεσγιάρ, οὐ.ἀ. τὸ πέμπειν, ἀποστέλλειν. [σπουδαίως.

تشبث τεσεπούς, οὐ. ἀ. ἐπιχειρεῖν·

تشبه τεσεπούχ,οὐ.ἀ.τὸσυγκρίνειν·

تشبیه τεσπήχ, οὐ. ἀ. σύγκρισις, παραβολή· — لا لا τεσπίχ, ἄπαγε τῆς συγκρίσεως.

تشتت τεσεττί, οὐ.ἀ. διαχειμάζειν.

تشخیص τεσχής, οὐ. ἀ. τὸ διακρίνειν τὸ ἄτομον, τὸ προσωποποιεῖν.

تشدد τεσεδδούδ, οὐ. ἀ. ἐπίτασις.

تشدید τεσδίδ, οὐ.ἀ. τὸ κρατύνειν, ἐνισχύειν, προφέρειν τὰ στοιχεῖα τὰ φέροντα τὸ σημεῖον τεσδήδ (ّ).

تشرف τεσερρούφ (شرف), οὐ. ἀ. τὸ τιμᾶσθαι.

تشریح τεσρήχ, οὐ. ἀ. τὸ ἀνατέμνειν· ولخ — τεσρὴχ χανέ, αἴθουσα ἀνατομίας· — لم ἤλμι τεσρήχ, ἀνατομία.

تشریف τεσρίφ, οὐ. ἀ. τὸ καθιστάναι ἔνδοξον, ἔντιμον· ἐπίσκεψις πρὸς κατώτερον.

تشریفات τεσριφάτ, πλ. τοῦ προηγ. τιμαί· τυπικὴ τάξις ἐν ἑορτῇ.

تشریفاتجی τεσριφατζή, οὐ. τ. τελετάρχης (τῆς Υ. Πύλης).

تشریفساز τεσριφσάζ, ἐ. π. ὁ ἀπονέμων τιμάς.

تصالح τεσαλούχ, οὐ. ἀ. συνδιαλλαγή.

تصاوير τεσαβήρ, πλ. τοῦ تصوير.

تصحيح τασχήχ (صحت). οὐ.ἀ. διόρθωσις, ἐξέλεγξις.

تصدر τεσαδδούρ, οὐ. ἀ. τὸ προεδρεύειν.

تصدق τεσαδδούχ (صدقه), οὐ. ἀ. τὸ ἐλεεῖν.

تصدى τεσαδδή, οὐ. ἀ. ἀντίστασις, οἴησις.

تصدير τασδίρ, οὐ.ἀ. τὸ ἐκδιδόναι, τὸ ἐκφέρειν ἐκ στήθους.

تصديق τασδήχ, οὐ.ἀ. ἐπιβεβαίωσις.

تصديقنامه τασδηκναμέ, οὐ. ἀ. π. ἐπικυρωτικὸν ἔγγραφον, πτυχεῖον.

تصرف τεσαρούφ, οὐ. ἀ. κατοχή, κυριότης· ἀπόλυτος ἐξουσία.

تصريح τασρίχ (صراحت), οὐ. ἀ. διασάφησις.

تصريف τασρίφ, οὐ. ἀ. σχηματισμός, κλίσις (γραμμ.).

تصعيب τασ'ήπ (صعوبت), οὐ. ἀ. τὸ δυσχεραίνειν.

تصعيد τασ'ήδ, οὐ.ἀ. τὸ ἀνέλκειν·

تصغير τασγήρ, οὐ. ἀ. τὸ σμικρύνειν· —اسم ἴσμ τασγήρ, ὑποκοριστικόν (γραμμ.).

تصفيه τασφιέ (صفوت), οὐ. ἀ. τὸ ἐξαγνίζειν, καθαρίζειν.

تصميم τασμήμ. οὐ. ἀ. ἀπόφασις σταθερά.

تصلب τεσαλλούπ, οὐ. ἀ. σκλήρισις, οὐ.ἀ. τὸ συνεταιρίζειν.

تشرين τεσρίν, οὐ. ἀ. اول — τεσρὶν ἐβέλ, Ὀκτώβριος, ثانى — τεσρὶν σανή, Νοέμβριος.

تشعب τεσα'ούπ, οὐ. ἀ. τὸ διαχλαδίζεσθαι.

تشير τεσ'ίρ, οὐ. ἀ. τὸ γνωστοποιεῖν.

تشكر τεσεκκιούρ, οὐ. ἀ. τὸ εὐχαριστεῖν.

تشكك τεσεκκούκ, οὐ. ἀ. τὸ ἀμφιβάλλειν.

تشكل τεσεκκιούλ, οὐ. ἀ. σχηματισμός.

تشكى τεσεκή, οὐ. ἀ. τὸ παραπονεῖσθαι.

تشكيل τεσκήλ, οὐ. ἀ. τὸ διδόναι μορφήν· σχηματίζειν.

تشمير τεσμίμ, οὐ. ἀ. τὸ ὀσφραίνεσθαι.

تشويش τεσβίς, οὐ.ἀ. τὸ συγχέειν.

تشويق τεσβίκ, οὐ. ἀ. τὸ ἐνθαρρύνειν· τὸ ὑποκινεῖν.

تشهير τεσχίρ, οὐ. ἀ. τὸ δημοσιεύειν.

تشييد τεσγιήδ, οὐ.ἀ. τὸ ἐνισχύειν.

تشييع τεσγή, οὐ.ἀ. τὸ προπέμπειν.

تصاحب τεσαχχούπ, οὐ. ἀ. τὸ ὑπερασπίζειν.

تصادف τεσαδούφ, οὐ. ἀ. συνάντησις· — لا πὶτ-τεσαδούφ, ἐπ. ἀ. ἐκ συμπτώσεως.

تصادفًا τεσαδούφεν, ἐπ. ἀ. ἐκ συμπτώσεως.

تصادم τεσαδούμ, οὐ. ἀ. σύγχρουσις.

تصافى τεσαφί (صفوت), οὐ. ἀ. εἰλικρίνεια.

تصليب تاسلῑ́ب, οὐ. ἀ. τὸ σταυρόνειν, σκληρύνειν.

تصميم تاسμῑ́μ, οὐ. ἀ. ἀπόφασις σταθερά.

تصنع تاسنναού', οὐ. ἀ. τὸ τεχνάζεσθαι· μηχανᾶσθαι.

تصنيع تاسνῑ', οὐ. ἀ. τὸ μετέρχεσθαι ἐπιτήδευμα.

تصنيف تاسνῑ́φ (صنف), οὐ. ἀ. τὸ διακρίνειν εἰς τάξεις· συγγραφή· ἐπινόησις.

تصور تاσαββούρ, οὐ. ἀ. τὸ φαντάζεσθαι· ἰδέα.

تصويب تασβῑ́π (صواب), οὐ. ἀ. ἐπιδοκιμασία.

تصوير تασβῑ́ρ (صورت), οὐ. ἀ. τὸ ζωγραφίζειν, ἰχνογραφεῖν· εἰκών.

تصيف تασαϊγιούφ, οὐ. ἀ. τὸ διατρίβειν ἐν ἐξοχῇ.

تصارب تασαρούπ, οὐ. ἀ. τὸ ἀλληλοτύπτεσθαι.

تضاد تεζάδ, οὐ. ἀ. ἀντίθεσις. ἀνταγωνισμός. [σμός.

تضاعف تεζαούφ, οὐ. ἀ. διπλασιασ-

تضرر تεζαρρούρ, οὐ. ἀ. τὸ ζημιοῦσθαι.

تضرع تεζαρρού', οὐ. ἀ. ταπεινότης.

تضرير تαζρῑ́ρ, οὐ. ἀ. τὸ ζημιοῦν.

تضعيف تαζ'ῑ́φ, οὐ. ἀ. διπλασιασμός· τὸ ἐξασθενίζειν τι.

تضمن تεζαμμούν, οὐ. ἀ. τὸ ἐμπεριέχειν. [σις.

تضمين تαζμῑ́ν, οὐ. ἀ. ἀποζημίω-

تضمينات تαζμινάτ, πλ. τοῦ προηγ-

تضييع تαζγῑ', οὐ. ἀ. τὸ ἀπολλύναι.

تضييق تαζγῑ́χ, οὐ. ἀ. τὸ στενοχωρεῖν· πίεσις.

تطابق τεταπούχ, οὐ. ἀ. τὸ ὁμονοεῖν. [μῖχος.

تطاول τεταβούλ, οὐ. ἀ. ὑπεροψία·

تطاير τεταγιούρ, οὐ. ἀ. τὸ ἵπτασθαι· ἐξατμίζεσθαι.

تطبيق ταπτῑ́χ, οὐ. ἀ. τὸ προσαρμόζειν· τὸ ἐφαρμόζειν.

تطليق ταπλῑ́χ (طلاق), οὐ. ἀ. διάζευξις.

تطويل ταπβῑ́λ, οὐ. ἀ. τὸ μηκύνειν· παρατείνειν.

تطهير ταπχ'ούρ, οὐ. ἀ. τὸ καθαρίζεσθαι. [καθαρίζειν.

تطهير ταπχῑ́ρ (طہارت), οὐ. ἀ. τὸ

تظاهر τεζαχούρ, οὐ. ἀ. τὸ φαίνεσθαι· τὸ ἀλληλοβοηθεῖσθαι.

تعارض τε'αρούζ, οὐ. ἀ. τὸ κωλύειν. [σχειν.

تعارف τε'αρούφ, οὐ. ἀ. τὸ γινώ-

تعاطى τεα'τῑ́, οὐ. ἀ. τὸ ἀλλήλως διδόναι.

تعاقب τεα'χούπ, οὐ. ἀ. τὸ ἕπεσθαι.

تعاقد τε'αχούδ, οὐ. ἀ. συνάπτειν.

تعالى τεα'λῑ́, ἀόρ. ἀ. τῆς ὁριστ. ἐκλαμβανόμενος ἀντὶ εὐκτικῆς, δεδοξασμένος εἴη· — حق تعالى, ὁ ὕψιστος Θεός.

تعاهد τεα'χούδ (عهد), οὐ. ἀ. τὸ συνομολογεῖν.

تعب تعّ̃ πόνος, οὐ. ἀ. κόπος, πόνος.

تعبير تعّ̃πίρ, οὐ. ἀ. τὸ ἐξηγεῖν· φράσις, ὅρος.

تعجب تεα'ὄζούπ, οὐ. ἀ. ἔκπληξις· θαυμασμός.

تعجيز تα'ὄζίζ, οὐ.ἀ. τὸ ἐνοχλεῖν.

تعجيل تα'ὄζίλ, οὐ. ἀ. ἐπίσπευσις.

تعجيل تα'ὄζελεν, ἐπ. ἀ. ταχέως.

تعداد تα'ὸάὸ, οὐ. ἀ. ἀρίθμησις.

تعدى تεα'ὄὸί, οὐ. ἀ. παράβασις. βία.

تعديل تα'ὸίλ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπανορθοῦν, τὸ καταργεῖν.

تعذير تεα'ζζούρ, οὐ. ἀ. τὸ δικαιολογεῖσθαι. [χώρησιν.

تعرّض تα'ζίρ, οὐ. ἀ. ζητεῖν συγ-

تعرّض تεα'ρρούζ, οὐ.ἀ. ἀντίστασις.

تعرف تεα'ρρούφ, οὐ. ἀ. πληροφορεῖσθαι.

تعريض تα'ρίζ, οὐ. ἀ. τὸ ἀλληγορικῶς ὁμιλεῖν.

تعريف تα'ρίφ, οὐ ἀ. περιγραφή, ἐξήγησις· — حرف تعريف-ι-تα'αρίφ, ἄρθρον (γραμ.).

تعريفه تα'ριφέ, οὐ. ἀ. τιμολόγιον· ὁρομολόγιον κτλ. [μομφή.

تعزير تα'ζίρ, οὐ. ἀ. ἐπιτίμησις·

تعزيز تα'ζίζ, οὐ.τ. τὸ θεωρεῖν ἱερόν· τὸ καθιστάναι σπάνιον.

تعزيه تα'ζιγέ, οὐ. ἀ. τὸ συλλυπεῖσθαι.

تعزيه نامه تα'ζιγεναμέ, οὐ. ἀ. π. συλλυπητήριον.

تعسير تα'σίρ (تسر), οὐ. ἀ. τὸ καθιστάναι δυσχερές.

تعشق تεα'ὄὸούχ (عشق), οὐ. ἀ. τὸ ἐρωτεύεσθαι.

تعشير تα'σίρ, οὐ. ἀ. τὸ ἀποδεκατίζειν· τὸ διαιρεῖν κατὰ δεκάδας· δεκαπλασιάζειν· τὸ καθιστάναι δεκάγωνον.

تعشى تε'αὸί, οὐ.ἀ. τὸ δειπνεῖν· δεῖπνος.

تعصب تεα'σούπ, οὐ. ἀ. τὸ ἐμμένειν το῀ς ἀρχαίοις· φανατισμός.

تعطف تεα'ττούφ. οὐ. ἀ. τὸ δωρεῖσθαι. [κοπαί.

تعطيل تα'τίλ, οὐ. ἀ. ἀργία· δια-

تعظم تεα'ζούμ, οὐ. ἀ. ἀλαζονεία.

تعظيم تεα'ζήμ, οὐ. ἀ. σέβας.

تعظيماً تεα'ζήμεν, ἐπ. ἀ. σεβασμίως. [ἀποφορά.

تعفن تεα'φφούν, οὐ. ἀ. σῆψις·

تعقب تεα'κούπ, οὐ. ἀ. καταδίωξις, ἐξέτασις.

تعقل تεα'κούλ, οὐ.ἀ. κατανόησις.

تعقيب تεα'κήπ, οὐ. ἀ. τὸ καταδιώκειν.

تعلق تεα'λούκ (علق), οὐ. ἀ. σχέσις, φιλία.

تعلقات تεα'λουκάτ, πλ. τοῦ προηγουμ. συγγενεῖς.

تعلل تεα'λλούλ, οὐ. ἀ. αἰτιᾶσθαι· ἀναβολή.

تعلم تεα'λλούμ, οὐ. ἀ. διδάσκεσθαι, σπουδή.

تعليق تεα'λήχ, οὐ. ἀ. τὸ ἀναρτᾶν· τὸ ἀναβάλλειν.

تعليل تεα'λήλ (علل), οὐ. ἀ. τὸ προκαλεῖν.

تعليم τα'λίμ, οὐ. ἀ. τὸ διδάσκειν· στρατιωτικὰ γυμνάσια· ἀντίγραφον.

تعليمجى τα'λιμδζή, οὐ. τ. στρατιωτικὸς προγυμναστής.

تعليمنامه τα'λιμναμέ, οὐ.ἀ. π. κανονισμός· ὁδηγία ἔγγραφος.

تعمد τε'αμμούδ, οὐ. ἀ. προμελέτη. [μελέτης.

تعمداً τε'αμμούδεν, ἐπ.ἀ. ἐκ προ-

تعمق τε'αμμούχ, οὐ. ἀ. τὸ ἐμβαθύνειν.

تعميم τε'αμμούμ, οὐ.ἀ.γενίκευσις.

تعمير τα'μίρ, οὐ. ἀ. ἐπιδιόρθωσις.

تعميق τε'αμήχ, οὐ. ἀ. ἐμβάθυνσις.

تعميم τα'μίμ, οὐ. ἀ. τὸ διαδίδεσθαι· τὸ γενικοποιεῖσθαι.

تعهد τεαννούδ,οὐ.ἀ.τὸ ἐπιμένειν.

تعويض τα'βίζ,οὐ.ἀ. ἀμοιβή· ἀποζημίωσις.

تعويضاً τα'αβίζεν, ἐπ. ἀ. ἀμοιβαίως.

تعهد τεα'χούδ, οὐ.ἀ. τὸ ἀναλαμβάνειν, ἐγγυᾶσθαι· ὑπόσχεσις.

تعيش τεα'ϊγιούς, οὐ. ἀ. τὸ πορίζεσθαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

تعيب τα'γίπ, οὐ. ἀ. τὸ ψέγειν· ἐπιπλήττειν.

تعيين τα'γίν, οὐ. ἀ. τὸ διορίζειν· σιτηρέσιον. [της.

تغاير τεγαγιούρ, οὐ. ἀ. ἀνομοιό-

تغافل τεγαδδή,οὐ.ἀ.τὸ τρέφεσθαι.

تغسل τεγασσούλ (غسل), τὸ πλύνεσθαι.

تغفيل ταγφίλ, οὐ. ἀ. τὸ ἀπατᾶν.

تغلب τεγαλλούπ, οὐ. ἀ. νικᾶν.

تغنى τεγαννί, οὐ.ἀ. τὸ ᾄδειν·ᾠδή.

تغير τεγαϊγιούρ, οὐ.ἀ.μεταβολή.

تغيير τα'γίρ, οὐ. ἀ. τὸ μεταβάλλειν.

تفاخر τεφαχούρ, οὐ. ἀ. ἀλαζονία.

تفاريق τεφαρήχ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ تفريق καὶ تفرقه, πράγματα διακεκριμένα, σπάνια· περίεργα.

تفاوت τεφαβούτ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι χρεῖσσον.

تفتيش τεφτίς (فتش), οὐ.ἀ. ἔρευνα, ἐπιθεώρησις.

تفتيشى τιφτίχι, οὐ. τ. μαλλίον αἰγὸς Ἀγκύρας.

تفحص τεφεχχούς, οὐ. ἀ. ἔρευνα.

تفخر τεφχχούρ, οὐ. ἀ. μεγαλαυχεῖν.

تفخيم τεφχίμ, οὐ. ἀ. τιμᾶν.

تفرج τεφερρούδζ (فرج), οὐ. ἀ.διάχυσις, περίπατος.

تفرجگاه τεφερρουδζκιάχ, οὐ. ἀ. θέσις τερπνή. [μονοῦσθαι.

تفرد τεφερρούδ, οὐ. ἀ. τὸ ἀπο-

تفرع τεφερρούγ, οὐ. ἀ. τὸ ἀναπαύεσθαι.

تفرقه تεφριχά, οὐ. ἀ. χωρισμός, διάχρυσις, διάλειμμα· ἐπιφυλλίς

تفريح تεφρίχ (ح), οὐ. ἀ. τὸ χαροποιεῖν.

تفريد تεφρίδ, οὐ. ἀ. τὸ ἀπομονοῦν.

تفريش تεφρίς, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιστρωνύναι. [ἐλλείπειν.

تفريط تεφρίτ, οὐ. ἀ. τὸ ὑστερεῖν,

تفريق تεφρίχ, οὐ. ἀ. χωρισμός· διαίρεσις· διάχρισις. [σθαι.

تفسخ تεφεσσούχ, οὐ. ἀ. εὑρύνε-

تفسير تεφσίρ, οὐ. ἀ. ἑρμηνεία, ἐξήγησις.

تفسيرات تεφσιράτ, πλ. τοῦ προηγ.

تفسيرنامه تεφσιρναμέ, οὐ. ἀ. π. σχόλια.

تفصيل ταφσήλ, οὐ. ἀ. τὸ ἐκτιθέναι λεπτομερῶς. [ρῶς.

تفصيلاً تεφσίλεν, ἐπ. ἀ. λεπτομε-

تفضيل ταφδίλ, οὐ. ἀ. προτίμησις· — اسم ἴσμ-ι-ταφδίλ, ὑπερθετικὸν (γραμ.).

تفكر تεφχιούρ, οὐ. ἀ. τὸ διαλογίζεσθαι.

تفنك τουφένχ, οὐ. τ. πυροβόλον· تفنگچی — τουφένχ ἀτμάχ, πυροβολεῖν.

تفنگچی τουφενχδζί, οὐ. τ. στρατιώτης τοῦ πεζικοῦ, ὁπλοποιός.

تفنگلمك τουφενχλεμέχ, ρ. τ. φονεύειν διὰ πυροβόλου.

تفهن τεφεννούν, οὐ. ἀ. πολυμάθεια.

تفوق τεφεββούχ (فوق), οὐ. ἀ. ὑπεροχή. [λεια.

تفويت τεφβίτ (فوت), οὐ. ἀ. ἀπώ-

تفهم τεφεχχούμ, οὐ. ἀ. τὸ ἐννοεῖν.

تفهيم τεφχίμ, οὐ. ἀ. τὸ γνωστοποιεῖν.

تقابل τεχαπούλ, οὐ. ἀ. συνάντησις· πρόσχρουσις.

تقادم τεχαδούμ, οὐ. ἀ. τὸ παρέρχεσθαι· τὸ προηγεῖσθαι.

تقارب τεχαρούπ, οὐ. ἀ. τὸ προσεγγίζειν.

تقاطع τεχατού' (قطع), οὐ. ἀ. διατομή (γεωμ.)· ῥῆξις.

تقاعد τεχα'ούτ, οὐ. ἀ. σύνταξις· συνταξιοῦχος. [χεσθαι.

تقبل τεχαππούλ, οὐ. ἀ. παραδέ-

تقبيح τακπήχ (ق), οὐ. ἀ. κατακρίνειν.

تقبيل τακπίλ, οὐ. ἀ. ἀσπασμός, φίλημα.

تقدس τεχαδδές (قدس), ἐπιφ. ἀ. ἀόρ. τῆς ὁρις. ἐκλαμβανόμενος ἀντὶ εὐχτικῆς· ἅγιος καὶ δεδοξασμένος εἴη! (ὁ Θεός).

تقدم τεχαδδούμ, οὐ. ἀ. τὸ προηγεῖσθαι.

تقدير τακδήρ, οὐ. ἀ. εἱμαρμένον· ἐκτίμησις· جـ—ر πού τακδίρδζε, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει.

تقديس τακδίς, οὐ. ἀ. ἁγιασμός· εὐλογία.

تقديم τακδίμ (قدم), οὐ. ἀ. τὸ προ-

τιμᾷν· προσφέρειν· τὸ ὑποβάλλειν.

تقرب تقارُب (قرب), οὐ. ἀ. τὸ πλησιάζειν. [κατάστασις.

تقرر تقارُر (قرار), οὐ. ἀ. ἀποتقرب تقارُب, οὐ. ἀ. προσέγγισις· μέσον· εὐκαιρία.

تقريباً تقريباً, ἐπ. ἀ. σχεδόν, ὡς ἔγγιστα.

تقرير تقرير, οὐ. ἀ. τὸ μονιμοποιεῖν· κατάθεσις· ἀναφορὰ ἐπίσημος. [ρεῖσθαι.

تقسم تقاسُم, οὐ. ἀ. τὸ διαιτقسيط تقاسيط, οὐ. ἀ. διανομή· πληρωμὴ ἐκ διαλειμμάτων.

تقسيم تقاسيم, οὐ. ἀ. διαίρεσις.

تقصير تقصير, οὐ. ἀ. ἐλάττωμα· ἀμέλεια.

تقطير تقاطير, οὐ.ἀ. τὸ δυϊλίζειν.

تقلاخ تقالاخ καὶ قلاخ تقالاخ, οὐ. — τ. κυβίστημα.

تقلب تقالُب (قلب), οὐ. ἀ. μεταβολή. [ζωννύναι.

تقلد تقالُد, οὐ. ἀ. φορεῖν· تقليب تقاليب, οὐ. ἀ. στρέφειν· ἀλλοιοῦν.

تقليد تقاليد, οὐ. ἀ. περιλαίμιον· ἀπομίμησις· κωμῳδία· سيف — تقليد-ى-سيف, περιβολὴ ξίφους.

تقليدجى تقليدجى, οὐ.τ. μιμητής.

تقليل تقليل (قلّ), οὐ. ἀ. τὸ ἐλαττόνειν. [εὐσέβεια.

تقوى تقوى, οὐ. ἀ. φόβος Θεοῦ, τεκαβόι, οὐ. ἀ. ἐνδυναμοῦσθαι. [στερέωσις.

تقويت تقويت, οὐ. ἀ. تقويم تقاويم, οὐ. ἀ. τὸ μορφόνειν· τὸ τακτοποιεῖν· ἡμερολόγιον· ἐφημερίς.

تقيد تقيّد, οὐ. ἀ. ἐπιμέλεια· φροντίς.

كل تكى, ἐ. τ. περιττός, μὴ ἄρτιος, μόνος· طورمق — تكى تورمق, μένειν ἥσυχος.

كل تكى, ἐ. τ. ὁρόμος, τὸ τρέχειν τῇδε κἀκεῖσε.

كل تكى, ἐπ. τ. μόνον, ἀρκεῖ μόνον· كوك — تكى توكى, ἐνίοτε.

تكبر تكابُر, οὐ. ἀ. (كبر). ὑπερηφάνεια. [λληλογραφεῖν.

تكاتب تكاتُب, οὐ. ἀ. τὸ ἀλتكاثر تكاثُر, οὐ. ἀ. τὸ αὐξάνεσθαι.

تكاثف تكاثُف, οὐ.ἀ.πύκνωσις.

تكاليف تكاليف, πλ. τοῦ تكليف.

تكبر تكبُّر (كبر), οὐ.ἀ. ἀλαζονεία.

تكبرلو تكبُّرلو, ἐ. τ. οἰηματίας. [νειν.

تكبير تكبير, οὐ. ἀ. τὸ μεγαλύ

تكثر تكاثُر, οὐ.ἀ. περίσσεια.

تكثف تكاثُف, οὐ. ἀ. τὸ συστέλλεσθαι.

تكثير تكثير, οὐ.ἀ.τὸ πληθύνειν.

تكدر تكدُّر, οὐ. ἀ. τὸ λυπεῖσθαι.

تلاشی تەخلوفلوو، ε. ά. κοπιώδης, πολυτελής.

تەخەللوومە (مەلا)، οὐ. ά. τὸ συνδιαλέγεσθαι.

تەخلیف (تەلەف)، οὐ. ά. φιλοφροσύνη· πρόπασις· φόρος.

تەخلیفسز تەخلیفسزلك تەخلیفسزلیق، οὐ. τ. οἰκείως.

تەخمیل تەخمیلە، οὐ. ά. συμπλήρωμα· ἐπίλογος.

تەخمیە تەخمیە، οὐ. τ. λάκτισμα.

تەخمیل (كال)، οὐ. τ. τὸ συμπληροῦν· — ε. τ. πλήρης, ἐντελής.

تەخنە تەخنە، οὐ. τ. σκάφος, σκάφη.

تەخەببوون، οὐ. ά. τὸ παράγεσθαι. [σις.

تەخبین، οὐ. ά. ὕπαρξις· κτί-

تەخە تەخە، οὐ. τ. τράγος.

تەخیە تەخیە، οὐ. π. μοναστήριον δερβήσιδων· نشی — تەخیەنیشین، μοναχός. [σθαι.

تەخیلە تەخیلە، οὐ. ά. ὑποστηρίζε-

تەل، οὐ. τ. σύρμα ὀρειχάλκινον· μέρμις· ἴς· χορδή.

تەلاش تەلاش، οὐ. τ. ῥίνημα, ῥίνισμα.

تەلاس تەلاس، οὐ. τ. ταραχή.

تەلاشی تەلاشی، οὐ. ά. β΄. α, τὸ πολυάσχολον.

تەکدیر تەکدیر (دەر)، οὐ. ά. τὸ λυπεῖν, τὸ ἐπιπλήττειν. [δειν.

تەکزی تەکزی، οὐ. ά. τὸ διαψεύ-

تەکەر تەکەر، οὐ. τ. τροχός.

تەکرار تەکرار، οὐ. ά. ἐπανάληψις.

تەکرارلەمەك تەکرارلەمەك، ρ. τ. τὸ ἐπαναλαμβάνειν. [ναγίνεσθαι.

تەکەررور تەکەررور، οὐ. ά. τὸ ἐπα-

تەکەرلەكی تەکەرلەكی، οὐ. τ. τροχός.

تەکەرلەمەك تەکەرلەمەك، ρ. τ. κυλίειν.

تەکەرلەنمەك تەکەرلەنمەك، ρ. τ. κυλίεσθαι.

تەنگری تەنگری، οὐ. τ. Θεός.

تەکریر تەکریر، οὐ. ά. τὸ ἐπαναλαμβάνειν.

تەکریم تەکریم، οὐ. ά. τὸ σέβεσθαι· τὸ τιμᾶν. [τρέβεσθαι.

تەکەسسور تەکەسسور، οὐ. ά. τὸ συν-

تەکینمەك تەکینمەك، ρ. τ. βδελύττεσθαι, ἀποστρέφεσθαι.

تەکسیب تەکسیب، οὐ. ά. τὸ ποιεῖν κερδίζειν· ἀποκτᾶν.

تەکسیر تەکسیر، οὐ. ά. συντρίβειν.

تەکشیف تەکشیف (كشف)، οὐ. ά. τὸ ἀποκαλύπτειν.

تەکفول تەکفول (كفالت)، οὐ. ά. τὸ ἐγγυᾶσθαι.

تەکفیل تەکفیل (كفالت)، οὐ. ά. τὸ καθιστάναι τινὰ ἐγγυητήν.

تەکفین تەکفین (كفن)، οὐ. ά. τὸ σαβανόνειν.

تەکەللوف تەکەللوف (تەلف)، οὐ. ά. κόπος· φιλοφρόνησις.

تلاصق τελασούχ, οὐ.ἀ. πρόσφυσις.
تلاطف τελατούφ (لطف), οὐ.ἀ. θωπεία, περιποίησις.
تلاطم τελατούμ, οὐ. ἀ. κλύδων.
تلافى τελαφή (لاف), οὐ. ἀ. ἀποζημίωσις.
تلاقى τελαχή, οὐ. ἀ. συνάντησις.
تلاوت τελαβέτ, οὐ.ἀ. ἀνάγνωσις.
تلبس τελεππούς. οὐ. ἀ. τὸ ἐνδύεσθαι. [στόμα.
تلثيم τελσίμ, οὐ. ἀ. τὸ φιλεῖν
تلخ τέλχ, ἐ. π. πικρός.
تلخيص τελχίς, οὐ. ἀ. ἔκθεσις.
تلذذ τελεζζούζ, οὐ. ἀ. εὐχαρίστησις. [στεῖν.
تلذذ τελζίζ, οὐ. ἀ. τὸ εὐχαρι-
تلطف ταλτήφ, οὐ. ἀ. τὸ εὐγενῶς καὶ εὐμενῶς προσφέρεσθαι.
تلطف τελτίφεν, ἐπ. ἀ. εὐμενῶς.
تلغراف τελεγράφ, οὐ. τ. τηλέγραφος· كمچى — τελεγραφ-τσεχμέχι, τηλεγραφεῖν.
تلف τελέφ, οὐ. ἀ. καταστροφή, ἀπώλεια.
تلفظ τελεφφούζ, οὐ. ἀ. προφορά.
تلفيف τελφήφ, οὐ.ἀ. τὸ ἐσωκλείειν.
تلقى τελεκκή, οὐ. ἀ. συνάντησις.
تلقيب τελκήπ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπονομάζειν.
تلقيح τελκήχ, οὐ. ἀ. ἐμβολίασις, γονιμοποίησις.
تلكى τιλκί, οὐ. τ. ἀλώπηξ.
تلمع τελεμμού', οὐ. ἀ. λάμπειν.
تلميح τελμίχ, οὐ. ἀ. αἰνιγμός.
تلون τελεββούν, οὐ. ἀ. ἀλλαγὴ χρώματος ἢ διαθέσεως (μτφ.)
تلوين τελβίν, οὐ. ἀ. τὸ χρωματίζειν.
تلفون τελεφόν, ξ. τηλέφωνον.
تلين τελεϊγιούν, οὐ. ἀ. καταπραΰνεσθαι. [νειν.
تليين τελγίν, οὐ. ἀ. καταπραΰ-
تم τεμέμ, οὐ. ἀ. τέλος.
تمادى τεμαδή, οὐ. ἀ. παράτασις.
تماس τεμάς, οὐ. ἀ. συνάφεια.
تماشا τεμαϸά, οὐ. π. τὸ θεᾶσθαι· θέαμα. [θεάματος.
تماشاخانه τεμαϸαχανέχ, οὐ.π. τόπος
تمالك τεμαλιούκ, οὐ. ἀ. τὸ κρατεῖν ἑαυτοῦ.
تمام τεμάμ, οὐ. ἀ. τὸ ὁλοσχερές, τὸ πλῆρες· ἀποπεράτωσις· — ἐ. τ. τέλειος.
تماماً τεμάμεν, ἐπ. ἀ. καθ' ὁλοκληρίαν. [συμπληροῦσθαι.
تماملنمق τεμαμλανμάκ, ρ. τ. τὸ
تمامى τεμαμί, οὐ. ἀ. ἐντέλεια.
تماميت τεμαμιγέτ, οὐ. τ. ἀχεραιότης. [νειν.
تمالغ τεμαγιούλ, οὐ. ἀ. τὸ κλί-
تمت τεμεττού', οὐ. ἀ. ὠφέλεια, κέρδος.
تمثالت τεμεττού'άτ, πλ. τοῦ πργ. وركوسى — τεμεττού'ατ βερκούσί, φόρος ἐπιτηδεύματος.
تمثيل τεμσήλ (مثال), οὐ ἀ. ὁμοίω-

σις, σύμβολον· σύγχρισις· ἀλλ-ληγορία· ἐκτύπωσις βιβλίου.

تمدّن تمدّن (مدن), οὐ. ἀ. τὸ πολιτίζεσθαι.

تمدید تمدید, οὐ. ἀ. τὸ ἐκτείνειν.

تمرّد تمرّد (مرد), οὐ. ἀ. πεῖσμα· μοχθηρία.

تمرین تمرین, οὐ. ἀ. νουθεσία· διδασκαλία· ἄσκησις.

تمساح تمساح, οὐ. τ. χροκόδειλος.

تمسخر تمسخر, οὐ. ἀ. ἐμπαίζειν.

تمسّك تمسّك, οὐ. ἀ. τὸ καταλαμβάνειν· ἐξοφλητικόν· τίτλος ἀκινήτου κτήματος· χρεωστικὸν ὁμόλογον.

تمغا تمغا ἢ تامغا, οὐ. τ. σφράγισμα· χαρτόσημον.

تمغالامق تمغالامق, ρ. τ. σφραγίζειν, χαρτοσημαίνειν.

تمکن تمکن (مکن), οὐ. τ. τὸ ἀποκαθίστασθαι.

تمکین تمکین (مکن), οὐ. ἀ. τὸ ἀποκαθιστάναι· σοβαρότης· ἐνισχύειν.

تمل تمل, οὐ. ἀ. (ἐκ τοῦ ἑλλ.) θεμέλιον· βάσις. [σεως.

تملسز تملسز, οὐ. ἀ. ἄνευ βά-

تملك تملك (ملك), οὐ. ἀ. κτῆσις τῆς κυριότητος.

تملی تملی, οὐ. ἀ. μόνιμος.

تملیك تملیك (ملك), οὐ. ἀ. τὸ καθιστάναι τινὰ κύριον πράγματος τινός.

تنا تنا καὶ تنه تنه, οὐ. ἀ. παράκλησις· εὐχή· προσκύνησις· χαιρετισμός.

تنبوت تنبوت, οὐ. ἀ. ἀπονέκρωσις. [κλίδων.

تنجوج تنجوج, οὐ. ἀ. κύμανσις,

تموز تموز, οὐ. ἀ. ὁ Ἰούλιος μήν.

تمول تمول, οὐ. ἀ. πλουτεῖν.

تمهیر تمهیر, οὐ. ἀ. τὸ σφραγίζειν.

تمییز تمییز, οὐ. ἀ. διαχωρισμός· ὑπεροχή. [ἔντιμος.

تمیز تمیز, ἐ. τ. καθαρός, ἁγνός·

تمیزلك تمیزلك, οὐ. τ. καθαριότης.

تمیزلمك تمیزلمك, ρ. τ. καθαρίζειν. [ρίζεσθαι.

تمیزلنمك تمیزلنمك, ρ. τ. καθα-

تمییز تمییز, οὐ. ἀ. τὸ διακρίνειν, διαχωρίζειν· — محکمهٔ تمییز, τὸ ἀκυρωτικὸν δικαστήριον.

تن تن, οὐ. π. σῶμα. [νεικία.

تنازع تنازع, οὐ. ἀ. ἔρις, φιλο-

تناسب تناسب, οὐ. ἀ. ὁμοιότης· σχέσις· ἀναλογία.

تناسل تناسل, οὐ. ἀ. γένεσις.

تناظر تناظر, οὐ. ἀ. συμμετρία.

تنافر تنافر, οὐ. ἀ. σολοικισμός.

تناقض تناقض, οὐ ἀ. ἀντιλογία.

تناقص تناقص, οὐ. ἀ. μείωσις.

تناوب تناوب (نوب), οὐ. ἀ. τὸ ἐπαλλάσσειν.

تناول τενανβούλ, οὐ. ἀ. τὸ λαμβάνειν τροφήν.

تناکی τενπεχί, οὐ. π. καπνὸς καπνιζόμενος διὰ τοῦ ναρκιλέ.

تنبل τενπέλ, ἐ.τ. ἀμελής, ὀκνηρός.

تنبلی τενπελλήχι, οὐ.τ. ὀκνηρία.

تنبیه τενπίχ, τὸ ἐξεγείρειν· τὸ παραγγέλειν· παραγγελία.

تنبیه جی τὲν περέστ, οὐ. ἀ. ἐγωϊστής· ὁ περὶ τοῦ σώματός του φροντίζων.

تنته τέντα, ξ. σκηνή.

تنجره τένδζρε, οὐ. τ. χύτρα.

تندرست τενδουρούστ, ἐ. π. εὔρωστος, ὑγιής.

تندرستلغی τενδρουστλήχι καὶ

تندرستی τενδρουστή, οὐ. ἀ. εὐρωστεία.

تنزل τενεζζούλ, οὐ. ἀ. συγκαταβαίνειν, καταδέχεσθαι.

تنزل τενζίλ. οὐ. ἀ. ἀφαίρεσις, ἔκπτωσις· τὸ καταβιβάζειν· ἀποκάλυψις.

تنزه τενεζζούχ, τὸ ἀπέχεσθαι κακῶν· τὸ ἐν ἐξοχῇ διατρίβειν.

تنسیب τενσίπ, οὐ.ἀ. τὸ ἐγκρίνειν.

تنسیق τενσίχ, οὐ.ἀ. διευθέτησις.

تنسیقات τενσιχάτ, πλ. τοῦ προηγ.

تنصیف τενσίφ, οὐ. ἀ. τὸ εἰς δύο ἴσα μέρη διαιρεῖν. |ζειν.

تنظیف τενζίφ, οὐ. ἀ. τὸ καθαρί-

تنظیم τανζήμ (نظم), οὐ. ἀ. τὸ τακτοποιεῖν· τὸ ὀργανίζειν.

تنفر τενεφφούρ, οὐ.ἀ.ἀποστροφή.

تنفس τενεφφούς (نفس), οὐ.ἀ. ἀναπνοή. μικρὰ ἀνάπαυλα.

تنفیذ τενφίζ, οὐ. ἀ. τὸ διαβιβάζειν. τὸ ἐκτελεῖν· ἐνέργεια· τὸ ἐνισχύειν.

تنفیر τενφίρ (نفر), οὐ.ἀ. τὸ προξενεῖν ἀποστροφήν. [σμός.

تنقیه τενχηγέ, οὐ. ἀ. καθαρι-

تنقیح τενχήχ. οὐ. ἀ. ἐπεξεργάζεσθαι· κάθαρσις.

تنك τένκε, ἐ. π. στενός.

تنك τένκε, οὐ. τ. δέμα ἐμπορευμάτων.

تنکه τενκιάρ, οὐ. π. διάστημα στενὸν πέρασμα.

تنکدل τενκδήλ, οὐ.ἀ. λυπημένος· εὐσπλαχνος.

تنکه τενεκέ, οὐ. τ. λευκοσίδηρος — صاری تنکه σαρὴ τενεκέ, ὀρείχαλκος.

تنکه جی τενεκεδζή, οὐ. τ. ὁ ἐργαζόμενος τὸν λευκοσίδηρον.

تنمیق τενμίχ (نمق), οὐ ἀ. τὸ γράφειν· τὸ συντάττειν.

تنور τενεββούρ (نور), οὐ. ἀ. τὸ λάμπειν. [ταγωγεῖν.

تنویر τενβίρ (نور), οὐ. ἀ. τὸ φω-

تنوع τενεββού, οὐ. ἀ. τὸ ποικίλλεσθαι.

تنوع τενβήγ (نوع), οὐ. ἀ. τὸ διακρίνειν εἰς εἴδη.

تنوم τενβίμ, οὐ. ἀ. ὑπνωτισμός.

تنها تەنیا، ع. خاص. م. مونفرد. مونکزیا.
تنهاجه تەنیاجه، ع. ت. مستیکوس، ایدیاتیروس. [ξία.
تنهالك تەنیالیك، ص. ت. مونازون
توا تەبا، پل. توی ابیو.
تواتور تەباتور، ص. ا. θρύλημα.
تواتورمك تەباتورمەك، ص. ا. تو χληρονομεῖν. [σθαι.
تواروت تەباروت، ص. ا. تو ἀφικνεῖ-
تواری تەبارى، پل. توی ἐμοῦ.
تواضع تەواضوع، ص. ا. ταπεινοφροσύνη. [νία.
توافق تەبافوق، ص. ا. συμφω-
توالی تەبالى (ولى)، ص. ا. تو διαδέχεσθαι ἀλλήλους.
توان تووان، ص. م. δύναμις.
توانا تووانا، ع. م. ἰσχυρός.
توانائی تووانائی، ص. م. ἰσχύς, δύναμις.
توپ توپ، ص. ت. δέμα. [νεῶν.
تهیه تەبیە، ص. ا. تو ἀπαρνεῖσθαι· μεταμέλεια.
تهیه‌کار تەبیەکار، ع. م. ὁ μετα-
تهیه‌گی تەبیەگی، ص. ا. تو ἐλέγχειν· ἐπίπληξις. [σις.
توتسو توتسو، ص. ت. ὑποκάπνι-
توتسولمك توتسولەمەك، ρ. ت. ὑποκαπνίζειν (μεταβ.).
توتمك توتمەك، ρ. ت. καπνίζειν (ἀμετάβ.).
توتون خانی توتون، ص. ت. καπνός, νικοτιανή. [πώλης.
توتونجی توتونجی، ص. ت. καπνο-

توتیا توتیا، ص. ا. χαλκάνθιον· — ص. ت. ψευδάργυρος.
توتیه توتیە، ص. ا. ἐπικύρωσις.
توج توج توداق، ص. ت. ὀρείχαλκος.
توجه تەوجوە، ص. ا. تو στρέφειν τὸ πρόσωπον· μέριμνα ἢ εὔνοια.
توجیه تەوجیە، ص. ت. تو διευθύνειν, ἀποστέλλειν· τὸ διορίζειν εἰς ὑπούργημα ἢ θέσιν· διορισμός, προβιβασμός.
توجیهات تەوجیەات، پل. توی προηγ.
توحید تەوحید (وحدانیت)، ص. ا. πίστις εἰς τὴν ἑνότητα τοῦ Θεοῦ· συνάπτειν.
توددی تەددی، ص. ا. تو ἐμπιστεύεσθαι εἰς τὴν φροντίδα τινός· τὸ παρακατιθέναι.
توراة تەورات، ص. ا. ἡ Παλαιὰ Διαθήκη. [πάνι.
تورپ توربە، ص. ت. ῥάφανος· ῥε-
تورپو توربو، ص. ت. τρυπάνιον.
تورپیل تورپیل، ξ. ὑποβρύχιον.
تورپولمك تورپولەمەك، ρ. ت. τρυπανίζειν.
تورتو تورتو، ص. ت. ὑποστάθμη.
تورده تەوردە، ص. ا. φθάνειν.
تورم تەورەم، ص. ا. تو γίνεσθαι φθισικός. [αὐξάνεσθαι.
تورمك تورەمەك، ρ. ت. γεννᾶσθαι·
توریث تەوریث، ص. ا. تو καθιστάναι κληρονόμον.
توز توز، ص. ت. κόνις.

توزاغ توزاتماخ, ρ. τ. σηκόνειν χόνιν.

توزلوق توζλούχ, οὐ. τ. τριβαλός.

توزلو توζλού, ἐ. τ. χονιώδης.

توزع توβζί', οὐ. ἀ. διανομή.

توسط توβχσούτ, οὐ. ἀ. ἐπέμβασις, μεσολάβησις.

توسع توβεσσού', οὐ.ἀ. εὐρύνεσθαι.

توسيع توβσή' (وسعت), οὐ. ἀ. τὸ ἐκτείνειν· πλατύνειν.

توسم توβσίμ, οὐ. ἀ. ὀνοματίζειν.

توصيف توβσήφ (وصف), οὐ. ἀ. περιγραφή.

توصيه توβσηγέ (وصيت), οὐ. ἀ. σύστασις, ἐπιστολὴ συστατική.

توصيه نامه توβσηγεναμέ, οὐ. ἀ. π. συστατικὴ ἐπιστολή.

توطن توβεττούν (وطن), οὐ. ἀ. τὸ ἐγκαθίστασθαι. [ἀλόγου.

توغ τούγ, κ. τουί, οὐ. τ οὐρὰ

توقع توβεγγούλ, οὐ. ἀ. τὸ ἀσχολεῖσθαι. [ρεύειν.

توفير توβφίρ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπισω-

توفيق توβφήχ, οὐ. ἀ. ἡ θεία ἀρωγή· ἐπιτυχία.

توقات τοχάτ, οὐ. τ. κολάφισμα.

توقع توβεχκού', οὐ.ἀ. προσδοκία, ἐλπίς.

توقف توβεχκούφ, οὐ. ἀ. τὸ σταματᾶν, περιμένειν.

توقه τόχα, οὐ. τ. πόρπη.

توقی توβεχκί, οὐ. ἀ. τηρεῖσθαι· ἀπέχειν.

توقيت توβχήτ, οὐ. ἀ. τὸ ὁρίζειν προθεσμίαν.

توقير توβχήρ, οὐ.ἀ. τὸ σέβεσθαι.

توقيف توβχήφ, οὐ. ἀ. τὸ σταματᾶν· ἐμποδίζειν· φυλάκισις· ἀπαγόρευσις ἔκπλου.

توكل توβεκκιούλ, οὐ. ἀ. πίστις εἰς τὸν Θεόν· ἀφοσιοῦσθαι.

توكلا توβέκκιουλεν, οὐ. ἀ. ἐν πλήρει ἐμπιστοσύνῃ.

توكلى توβεκελλί, οὐ. τ. ἄνθρωπος εὔπιστος ἢ ἁπλοῦς.

توكمك توκχετμέκι, ρ. τ. τελειόνειν, ἐξαντλεῖν.

توكرك توκχρούκι, οὐ. τ. σίελος, φλέγμα. [τος.

توكنمز توκενμέζ, ἐ. τ. ἀτελείω-

توكمك توκχετμέκι, ρ. τ. ἐξαντλεῖσθαι. [ειν.

توكورمك توκιουρμέκι, ρ.τ. πτύ-

توكيل توβχήλ (وكالت), οὐ. ἀ. τὸ διορίζειν ἀντιπρόσωπον.

تول τούλ ξ. τύλλιον.

تولد توβελλούδ, οὐ. ἀ. γέννησις.

تولى توβελλί, οὐ. ἀ. τὸ ἀναδέχεσθαι· συνδέεσθαι διὰ φιλίας.

توليد توβλήδ, οὐ. ἀ. τὸ γεννᾶν.

تومبلك τουμπελέκι, οὐ. τ. τύμπανον.

تونج τούνδζ, οὐ. τ. ὀρείχαλκος.

تونل τουνέλ, οὐ. ἀ. σήραγξ.

توهم τ βεχχούμ, οὐ. ἀ. ἀμφιβολία· ὑποψία· φόβος.

تيهيل تەڤڕهل, οὐ. ἀ. τὸ προξενεῖν φόβον.
تيهيم تەڤڕهم, οὐ. ἀ. τὸ ἁπατᾶν.
تيو توت, οὐ. τ. θρίξ, πτερόν.
تيويز توتيسيز, ἐ. τ. ἀπώγων.
تيليو توتيلەمەخ, ρ. τ. τριχοῦσθαι. [τριχώδης.
تيلي توتيلي, οὐ. τ. πτερωτός,
تيجاخ تەڤخەدزوور, οὐ. ἀ. τὸ ἀποχωρίζεσθαι. [μή.
تيجاخ تەڤخەدزوم, οὐ. ἀ. ἐπιδρομ-
تيجيل تەڤدزيل, οὐ. ἀ. τὸ προσβάλλειν τὴν τιμήν.
تيدخ تەڤدوو, οὐ. ἀ ἀπειλή.
تيدخ تەڤدوگەر, οὐ. ἀ. τὸ στέλλειν δῶρα.
تيكيخ تەڤلىخەر, οὐ. ἀ. κίνδυνος· ل — تەڤلىخەلي, ἐ. τ. κινδυνώδης.
تيمت تەڤمەت, οὐ. ἀ. σφάλμα, ὑποψία· ل — تەڤمەتلي, ἐ. τ. ἔνοχος.
تيور تەڤەببوور, οὐ. ἀ. βία, ὁρμὴ ἀλόγιστος.
تيوين تەڤڤين, οὐ. ἀ. ἐλαφρύνειν, ὑποτιμᾶν.
تيڤ تەڤي, ἐ. π. κενός, μάταιος· تيڤچ — تەڤيدزەم, ἐ. π. ἄπληστος, πλεονέκτης. [γείρειν.
تيڤيز تەڤيدز, οὐ.ἀ. τὸ κινεῖν, διε-
تيارو تيارو, οὐ. τ. θέατρον.
تيبس تەڤەپپوس, οὐ. ἀ. ξηραίνεσθαι.

تيتيز, ἐ.τ. ἰδιότροπος, παράξενος· ك — تيتيزلىخ, οὐ. τ. ἰδιοτροπία.
تير تير, οὐ. π. βέλος.
تيره تيرە, ἐ. καὶ οὐ. π. σκοτεινός, κατηφής· — οὐ. τ. χλωστή· σκότος.
تيز تيز, ἐ. καὶ ἐπ. π. γρήγορος· ταχύς· βίαιος, ὀξύς· ταχέως.
تيزاپ تيزئاپ, κ. كەزاپ, οὐ. π. νιτρικὸν ὀξύ. [χέως.
تيزجه تيزدزە, ἐπ. τ. κάπως τα-
تيزلك تيزلىخ, οὐ. τ. ταχύτης.
تيزه تەيزە, οὐ. τ. ἡ πρὸς μητρὸς θεία.
تيسر تەيەسسوور, οὐ. ἀ. τὸ ἀποβαίνειν εὐχερές.
تيسير تەيەسير, οὐ. ἀ. εὐχολύνειν.
تيڤ تيگ, οὐ. π. ἀκινάκης, ἐγχειρίδιον.
تيقن تەيەخخوون, οὐ. ἀ. βεβαιότης· πείθεσθαι. [μνα.
تيمار تيمار, οὐ. π. φροντίς, μέρι-
تيمار تيمار, οὐ. τ. τιμάριον.
تيمارخانه تيمارخانە, οὐ. π. φρενοκομεῖον.
تيمور تيمور كەى دەمير, οὐ. τ. σίδηρος, ἄγκυρα. [γός.
تيموردزي تيمورجى, οὐ. τ. σιδηρουρ-
تيمورگول دەمير گيول, οὐ. τ. σιδηρόδρομος.
تينا تەينا, κ. تينا, ἐπφ. τ. ἰδού· ἐκεῖ πέρα.

ث

ثبوت

ث δὲ καὶ σέ, πέμπτον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου, προφερόμενον ὡς σ, καὶ τέταρτον τοῦ ἀραβικοῦ προφερόμενον ὡς θ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 500.

ثابت ساπίτ, ἐ.ἀ. σταθερός, ἀκίνητος· ἀποδεδειγμένος, βέβαιος.

ثار σάρ, οὐ. ἀ. ἐκδίκησις.

ثقيل σακήλ, οὐ. ἀ. βαρύς.

ثالث σαλίς, ἐ. ἀ. τρίτος.

ثلثث σάλσα καὶ ثلثث σάλισεν. ἐπ. ἀ. τρίτον.

ثمر σαμίρ, οὐ. ἀ. καρποφόρος.

ثمن σαμίν, ἐ. ἀ. ὄγδοος.

ثمنث σάμινα καὶ ثمنث σάμινεν, ἐπ. ἀ. ὄγδοον.

ثانى σανί, ἐ. ἀ. δεύτερος.

ثانيه σανιγέ, θ. τοῦ προηγ. καὶ δευτερόλεπτον.

ثانيا σάνιγα καὶ ثانيا σάνιγεν, ἐπ. ἀ. δεύτερον.

ثبات σεπάτ, οὐ. ἀ. σταθερότης, μονιμότης· εὐστάθεια.

ثبت σέπτ, οὐ. ἀ. ἐγγραφή.

ثبوت σουπούτ, οὐ. ἀ. βεβαιότης, ἀπόδειξις.

ثمر

ثبوتى σουπουτί, οὐ. ἀ. θετικός.

ثدى σεδί, οὐ. ἀ. μαστός.

ثروت σερβέτ, οὐ. ἀ. πλοῦτος· علم — ἴλμι-ι-σερβέτ, πλουτολογία.

ثغر σάγρ, οὐ. ἀ. μεθόρια, σύνορα, διόδιος· τομεῖς (ὀδόντες).

ثغوو σουγούρ, πλ. τοῦ ثغر.

ثقب σάκπ, οὐ. ἀ. τρυπάν· ὀπή.

ثقلت σηκλέτ, οὐ. ἀ. βαρύτης, κόπος, στενοχωρία.

ثقلتلى σηκλετλή, οὐ. ἀ. σκληρός.

ثقيل σεκήλ, ἐ. ἀ. βαρύς· δύσπεπτος· ἀγροῖκος.

ثلث σελάς, ἐ. ἀ. τρεῖς.

ثلثه σελαδέ, θ. τοῦ προηγ.

ثلثون σελασοὺν καὶ ثلثين σελασίν, ἐ. ἀριθμ. ἀ. τριάκοντα.

ثلاثى σουλασί, ἐ ἀ. ὁ ἐκ τριῶν συγκείμενος· τρίπλευρος· τριγράμματος τύπος ἀραβικῆς λέξεως.

ثلث σούλς κ. σουλούς, οὐ. ἀ. τὸ τρίτον.

ثلثان σουλουδάν, δυϊκ. τοῦ προηγ. (δύο τρίτα).

ثلج σελόζ, οὐ. ἀ. χιών.

ثم σεμέρ, καὶ

ثمرە σεμαρέ, οὐ. ἀ. καρπός· ὠφέλεια, ἀποτέλεσμα.
ثماڭ σεμάν, ἐ. ἀριθμ. ἀ. ὀκτώ.
ثمەن σεμέν, οὐ. ἀ. τίμημα· ἀξία.
ثمين σούμεν, οὐ. ἀ. τὸ ὄγδοον, ἓν ὄγδοον.
ثميش σεμίς, οὐ. ἀ. καρποφόρος.
ثمين σεμίν, ἐ. ἀ. πολύτιμος, τιμαλφής.
ثنا σενά, οὐ. ἀ. ἔπαινος.
ثناخوان σεναχάν, καὶ
ثناور σεναβέρ, καὶ
ثناكار σεναχιάρ, οὐ. ἀ. ἐπαινέτης· εὐχέτης.
ثنايى σεναΐ, οὐ. ἀ. διπλοῦς, ῥίζα διγράμματος. |ἀνταμοιβή.
ثواب σεβάπ, οὐ. ἀ. ἀγαθοεργία·
ثوابلى σεβαπλή, ἐ. τ. θεάρεστος.
ثوب σέβπ. οὐ. ἀ. ἔνδυμα.
ثيب σεϊγίπ, οὐ. ἀ. ἀνὴρ συζευχθείς· ἡ ἀπολέσασα τὴν παρθενίαν· χήρα.
ثيبه σεϊγιπέ, οὐ. ἀ. σύζυγος διεζευγμένη· χήρα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ج

جارى جان

ج δζίμ, ἕκτον μὲν τοῦ τουρκικοῦ καὶ πέμπτον τοῦ ἀραβικοῦ ἀλφαβήτου γράμμα· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 3. [μός.

جا δζά, οὐ.π.τόπος, θέσις· σταθ-

جاپ δζάπα, ἐπ. τ. δωρεάν.

جاجا δζὰ-πὲ-δζά, ἐπ. π. τῇδε κακεῖσε. [ἀρνούμενος.

جاحد δζαχήδ, ἐ. ἀ. ὁ εἰδὼς καὶ

جادو δζαδοὺ ἢ δζαδή, οὐ. π. μάγος καὶ μάγισσα, βρυκόλακας.

جا δζαδδέ, οὐ. ἀ. λεωφόρος.

جاذ δζαζίπ, ἐ. ἀ. ὁ ἑλκύων, θελκτικός.

جاذا δζαζιπέ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. θηλ. τοῦ προηγ. ἑλκτικὴ δύναμις· κάλλος.

جاذا δζαζή, οὐ. π. μαγεία.

جار δζάρ, οὐ. ἀ. γείτων.

جار δζάρρ, ἐ. ἀ. ἕλκων, σύρων.

جارح δζαρίχ, οὐ. ἀ. ὁ τραυματίζων. [τίας.

جارم δζαρίμ, ἐ. ἀ. πλημμελημα-

جارى δζαρί, ἐ. ἀ. ὁ ῥέων, ὁ τρέχων· ὁ ἐν χρήσει, ἐν ἰσχύϊ· — جارى μὰχ-ι-δζαρή, ὁ τρέχων μήν.

جاز δζαρι γέ, θηλ. τοῦ προηγ.

جاريه δζαριγέ, οὐ. ἀ. γυνή (λευκή), δούλη· ὑπηρέτρια.

جاسر δζασίρ, οὐ. ἀ. τολμηρός.

جاسوس δζασούς, οὐ. ἀ. κατάσκοπος, ὠτακουστής.

جاسوسلق δζασουσλήχ, οὐ. τ. ἡ πρᾶξις τοῦ κατασκόπου.

جالب δζαλήπ, ἐ. ἀ. ὁ ἑλκύων.

جالس δζαλίς, ἐ. ἀ. ὁ καθήμενος.

جام δζάμ, οὐ. π. ὕελος· ποτήριον· κάτοτρον.

جامجى δζαμδζί, οὐ. τ. ὑελουργός, ὑελοθέτης. [στερεός.

جامد δζαμίδ, ἐ. ἀ. πεπηγώς·

جامع δζαμί', ἐ. ἀ. ὁ συναγείρων, περιέχων· περιληπτικός· — οὐ. ἀ. τέμενος, δζαμίον.

جامكان δζαμεκιάν, οὐ. π. θύρα ὑελωτή.

جاموس δζαμούς, οὐ. ἀ. βούβαλος.

جامه δζαμέ, οὐ. π. ἔνδυμα, φόρεμα.

جامه شوى δζαμὲ σουΐ, οὐ. π. πλυντήρ· πλύντρια· γναφεύς.

جان δζάν, οὐ. π. ψυχή· ζωή· ἄνθρωπος· — δζὰν τσε-

χισμέχ. ἀγωνιᾷν· قلق — δζὰν ἀτμάχ, διαχαῶς ἐπιθυμεῖν τι.

جانان δζανάν, οὐ. χαὶ ἐ. π. ἐρωμένη· ὡραία.

جانب δζανίπ, οὐ. ἀ. μέρος, διεύθυνσις, πλευρά.

جانباز δζανπάζ, οὐ. ἀ. ὁ τὴν ψυχὴν ῥιψοχινδυνεύων· θαυματοποιός· ς— ایپ ἶπ δζαμπαζή, σχοινοβάτης· ς— تا ἄτ δζαμπαζή, ἱπποχάπηλος· ἱπποχόμος.

جانبخش τσανπάχ, ἐ.π. ζωογόνος.

جانبیز δζανιπέϊν, οὐ. ἀ. δυϊχ. τοῦ جانب.

جاندار δζανδάρ, ἐ. π. χαὶ

جانلو δζανλή, ἐ. τ. ἔμψυχος.

جانسز δζανσίζ, ἐ.τ. ἄψυχος· νεχρός.

جانفزا δζανφεζά, οὐ.ἀ. ζωογόνος.

جانفس δζανφές, οὐ. τ. δζανφέσι, λεπτὸν μεταξωτόν.

جانلی δζανλή, ἐ. τ. ἔμψυχος· کی — ἰχὶ δζανλή, ἔγγυος.

جانلاندرمق δζανλανδρμάχ, ρ. τ. ζωογονεῖν.

جانلانمق δζανλανμάχ, χαὶ

جانلنمق δζανλανμάχ. ρ. τ. ἀναζωογονοῦσθαι.

جانوار δζαναβὰρ χαὶ

جانور δζανβάρ, ἐ. χαὶ οὐ. π. ἔμψυχος· χοῖρος.

جاود δζαβίδ, οὐ. π. χαὶ

جاوید δζαβίδ, οὐ. π. χαὶ

جاویدان δζαβιδάν, οὐ. π. χαὶ

جاویدانه δζαβιδανέ, ἐ. π. χαὶ

جاویدانی δζαβιδανί, ἐ. π, αἰώνιος (Θεός).

جاولاق δζαβλάχ, ἐ. τ. γυμνός.

جاه δζάχ, οὐ.τ. βαθμός, ἀξίωμα. —

جاهد δζαχίδ, οὐ. ἀ. μαχητής.

جاهل δζαχίλ (جهالت χαὶ جهل), ἐ. ἀ. ἀμαθής, ἄπειρος.

جاهلك δζαχιλλίχ, οὐ.τ.ἀμάθεια.

جاهلیت δζαχιλιγιέτ, οὐ. ἀ. ὡς τὸ προηγ.

جای δζαΐ, οὐ. π. τόπος, θέσις.

جایدرمق δζαϊδηρμάχ, ρ. τ. τὸ ποιεῖν παραιτεῖσθαι τινός.

جایز δζαΐζ, ἐ. ἀ. ἐπιτετραμμένος, νόμιμος. [ὑποσημείωσις.

جایزه δζαϊζέ, οὐ.ἀ. δῶρον· χάρις·

جبا δζάπα, ἐ. χαὶ ἐπ. τ. ὁ δωρεὰν διδόμενος· δωρεάν.

جبار δζεππάρ (جبر), ἐ. ἀ. τύραννος, χαταπιεστής· δεσπότης· ἀλάστωρ· Θεός.

جبال δζιπάλ, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ جبل.

جبانت δζεπανέτ, οὐ. ἀ. δειλία, ἀνανδρία.

جبخانه δζὲπ-χανέ, οὐ. τ. ἐφόδια πολεμιχά· πυριτιδαποθήχη.

جبر δζέπρ, οὐ.ἀ.βία, χαταπίεσις· — ال δζέπρ, οὐ. ἀ. ἄλγεβρα.

جبراً δζέπρεν, ἐπ. ἀ. βιαίως.

جبری δζεπρί, ἐ.ἀ.ἀχούσιος· ἀναγχαστιχός.

جبرائیل δζεπραίλ, καὶ جبرائیل δζεπρεῖλ, οὐ. ἀ. ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ· ὄν. κύρ. Γαβριήλ.

جبل δζεπέλ, οὐ. ἀ. ὄρος· طریق — δζεπὲλ-ι-ταρήχ, Γιβραλτάρ.

جبلت δζιπιλλέτ, οὐ. ἀ. φύσις, χαρακτήρ.

جبلتسز δζιπιλλετσήζ, ἐ. τ. ἀγενής, ποταπός.

جبلتسزلك δζιπιλλετσηζλήκι, οὐ. τ. ἔλλειψις χαρακτῆρος.

جبلی δζεπελί, οὐ. ἀ. ὀρεινός.

جبلی δζιπιλλί, ἐ. ἀ. φυσικός, ἔμφυτος.

جبن δζούπν, οὐ. ἀ. ἀνανδρία.

جبه δζεπέ, οὐ. ἀ. πανοπλία· θώραξ.

جبه‌خانه δζεπεχανέ, ἴδ. جبخانه.

جبه‌دوز δζουπέ, οὐ. ἀ. δζουπές.

جبهه δζεπχέ, οὐ. ἀ. μέτωπον.

جبین δζεπίν, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. δειλός· τὸ ἄνω μέρος τοῦ μετώπου· — δζεπίν, οὐ. ἀ. κώνωψ.

جبینلك δζιπινλίκι, οὐ. τ. κωνωπεῖον

جرّ δζιτηρδί, οὐ. τ. χριγμός.

جثه δζουσμάν, οὐ. ἀ. σῶμα.

جثمانی δζουσμανί, ἐπ. ἀ. σωματικός.

جحد δζάχδ, οὐ. ἀ. ἄρνησις.

جحیم δζεχίμ, οὐ. ἀ. ᾅδης.

جد δζέδ, οὐ. ἀ. προπάτωρ, πάππος.

جد δζίδδ, οὐ. ἀ. προσπάθεια ἐνδελεχής.

جداً δζίδδεν, ἐπ. ἀ. σπουδαίως.

جدا δζουδά, ἐ. π. κεχωρισμένος.

جدار δζιδάρ, οὐ. ἀ. τοῖχος.

جدال δζιδάλ, δῦ. οὐ. ἀ. ἔρις, μάχη, ῥῆξις.

جدام δζουδάμ, κ. μ' جذام δζουζάμ, οὐ. ἀ. λέπρα.

جدول δζεδβέλ, οὐ. ἀ. γραμμή· κανών· κατάλογος.

جده δζεδδέ, οὐ. ἀ. προαπήτωρ.

جدی δζιδδί, ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. σπουδαῖος, -ως.

جدید δζεδίδ, νέος· θηλ. جدیده.

جدیداً δζεδίδεν, ἐπ. ἀ. ἐκ νέου.

جذام δζουζαμ, ἴδ. جدام δζουδάμ.

جذب δζέζπ, οὐ. ἀ. ἕλξις.

جذر δζέζρ, οὐ. ἀ. ῥίζα· ἀριθμητικὴ ῥίζα· جذر — δζέζρ-ι-μουραττάʿ, τετραγωνικὴ ῥίζα· مکعب — δζέζρ-ι-μουκʿαππάπ, κυβικὴ ῥίζα.

جزء δζέζ, οὐ. ἀ. στέλεχος.

جزم δζέζμ, οὐ. ἀ. ἀποτέμνειν.

جزمور δζουζούρ, πλ. τοῦ جزء.

جر δζέρρ, οὐ. ἀ. ἕλκυσις, τὸ σύρειν· ὅρος ἀραβ. γραμμ. — حرف جار-ι-δζέρρ, πρόθεσις ἀραβικὴ ἀπαιτοῦσα ὅπως τῆς ἀκολούθου λέξεως τὸ ληκτικὸν γράμμα προφέρηται διὰ τῆς φωνῆς ι ἢ ἴν. [σος.

جرأت δζουρέτ, οὐ. ἀ. τόλμη, θρά-

جراح δζερράχ, οὐ. ἀ. χειροῦργος.

جراحت δζεραχάτ, οὐ. ἀ. τραῦμα· πάθος.

ڈڑخ δζερχίτ. πλ. τοῦ ڈڑخ.
ڈڑخ δζερχίζέ, οὐ. ἀ. εὐχέρεια περὶ τὸ λέγειν· ἑτοιμότης πνεύματος.
ڈڑ δζέρχ, οὐ. ἀ. τὸ πληγόνειν.
ڈڑ δζούρχ, οὐ. ἀ. πληγή.
ڈڑ δζέρμ, οὐ. ἀ. τὸ κόπτειν· τὸ πλημμελεῖν.
ڑڑ δζίρμ, οὐ. ἀ. σῶμα σχιζικόν· πλ. ڑڑ.
ڑڑ δζούρμ, οὐ. ἀ. πταῖσμα.
ڑسڑ δζουρμασούζ, ἐ. τ. ἀθῷος.
ڑلڑ δζουρμλοῦ, ἐ. τ. ἔνοχος.
ڑڑ δζερούρ, οὐ. ἀ. σχωρία· ὑποστάθμη. [τιώτης.
ڑز δζερί, ἐ. ἀ. ἀνδρεῖος· στρα-
ڑبڑ δζερμιάν, οὐ. ἀ. τὸ ῥέειν· ἐφαρμογή· συμβαίνειν.
ڑچڑ δζερίχ, μετ. ἀ. τετραυματισμένος.
ڑڑ δζερίχα, οὐ. ἀ. τραῦμα.
ڑڑ δζερίδ, κ. δζιρίδ, οὐ. ἀ. ἀκόντιον. [ڑچ.
ڑدڑڑ δζεριχεδάρ. ἐ. π. ἴδ.
ڑڑ δζεριδέ, οὐ. ἀ. κατάστιχον· ἐφημερίς.
ڑڑ δζεριμέ, οὐ. ἀ. πρόστιμον.
ڑ δζούζ, οὐ. ἀ. μέρος, κομμάτιον· τεῦχος· μέλος.
ڑز δζεζά, οὐ. ἀ. πληρωμή· ڑسڑلڑ — δζεζὰ κανονιαμεσή, ποινικὸς κώδιξ· ڑ— ڑلڑ δζεζά-ι-ναχδή, πρόστιμον.
ڑڑ δζεζαίρ, πλ. τοῦ ڑڑ.
ڑچڑ δζεζαί, ἐ. ἀ. ποινικός.
ڑلڑ δζουζδάν, οὐ. π. χαρτοφυλάκιον.
ڑز δζέζρ, οὐ. ἀ. ἀναχορή, μείωσις, ἄμπωτις. [στικῶς.
ڑلڑ δζεζμεν, ἐπ. ἀ. ὑποφαντι-
ڑڑ δζεζβέ, οὐ. τ. χύτρα τοῦ καφέ.
ڑڑ δζούζί, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. μερικός, μικρός, ἀσήμαντος.
ڑڑ δζουζίγεν, ἐπ. ἀ. μερικῶς.
ڑڑ δζουζιγιάτ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ προηγ. μηδαμινὰ πράγματα, μικρολογίαι.
ڑڑ δζουζὶδε, ἐπ. τ. ὀλίγον τι.
ڑڑ δζεζιρέ, οὐ. ἀ. νῆσος· ڑ — νῆμ. δζεζιρέ, χερσόννησος· — Δ. ἔλ δζεζίρε. Μεσοποταμία [θάρρος.
ڑسڑ δζεσαρέτ, οὐ. ἀ. τόλμη.
ڑلڑسڑ δζεσαρετλή, ἐ. τ. τολμηρός.
ڑسڑ δζεσάμ, οὐ. ἀ. σωματώδης.
ڑسڑ δζεσαμέτ, οὐ. ἀ. μέγεθος, σπουδαιότης.
ڑسڑ δζουσπάν, ἐ. π. ἁρμόδιος.
ڑڑ δζούστ-ου-δζού, οὐ. π. τὸ ἀναζητεῖν.
ڑڑ δζεστέ, οὐ. π. βαθμός, μέρος.
ڑڑ ڑڑ δζεστὲ-δζεστέ, ἐπ. τ. ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
ڑڑ δζεσέδ, οὐ. ἀ. σῶμα.

جسدى δζεσεδί, ἐ. ἀ. σωματικός· ὁ ἔχων σῶμα.
جسر δζέσρ, οὐ. ἀ. γέφυρα.
جسم δζίσμ, οὐ. ἀ. σῶμα· πλ. اجسام.
جسمانى δζισμανί, ἐ. τ. σωματικός.
جسور δζεσούρ, ἐ. ἀ. ἀνδρεῖος, τολμηρός.
جسيم δζεσίμ, ἐ. ἀ. μέγας, εὐρύς, σημαντικός.
جغرافيا δζογράφια, ξ. ἡ — علم ἴλμ-ι-δζογράφια, γεωγραφία.
جفا δζεφά, οὐ. ἀ. κάκωσις, στέρησις· βάσανος.
جفاكار δζεφακιάρ, ἐ. ἀ. π. ἄνθρωπος τύραννος· — ὁ ὑποστὰς καὶ ἱκανὸς ὑπομεῖναι πόνους (εἰς κοινὴν χρῆσιν).
جق δζίκ καὶ جغ δζίκι, τ. μόρια χρησιμεύοντα πρὸς σχηματισμὸν τῶν ὑποχοριστικῶν.
جكر δζιγέρ, οὐ. π. ἦπαρ· — اچ آخ δζιγέρ, πνεύμων· — جگر پارە δζιγὲρ παρέμ, τεμάχιον τοῦ ἥπατός μου, τέκνον μου.
جغ δζούλ, οὐ. ἀ. ἐπικάλυμμα ἵππου, κ. δζούλι.
جلاد δζιλά, οὐ. ἀ. στιλπνότης.
جلاب δζελάπ, οὐ. ἀ. ζωμπορος.
جلاجى δζιλαδζί, οὐ. ἀ. στιλβωτής.
جلاسز δζιλασίζ, ἐ. τ. ἀλαμπής, θαμπός.
جلاد δζελλάδ, οὐ. ἀ. δήμιος.
جلادت δζελαδέτ, οὐ. ἀ. ἀνδρία.
جلال δζελάλ, οὐ. ἀ. μεγαλεῖον, δύναμις, μεγαλοπρέπεια.
جلالت δζελαλέτ, οὐ. ἀ. ἀνθρώπινον μεγαλεῖον.
جلب δζέλπ, οὐ. ἀ. τὸ καλεῖν, μεταπέμπεσθαι· τὸ εἰσάγειν.
جلد δζίλδ, οὐ. ἀ. δέρμα· τόμος· βιβλιοδέσιμον.
جلدلمك δζιλδλετμέκ, ρ. τ. δίνειν νὰ δέσωσι βιβλίον.
جلدلمك δζιλδλεμέκ, ρ. τ. δένειν βιβλίον.
جلدلمش δζιλδλεμίς, μετ. τ. δεμένος.
جلى δζήλκ, ἐ. τ. ὠὸν ἔωλον.
جلوس δζουλούς, οὐ. ἀ. τὸ κάθησθαι· ἀνάρρησις εἰς θρόνον.
جلوه δζιλβέ, οὐ. ἀ. ἐρωτοτροπία· χάρις.
جلوه كار δζιλβεκιάρ, ἐ. π. ἐρωτότροπος.
جلى δζελί, ἐ. ἀ. σαφής, πρόδηλος.
جليل δζελίλ, ἐ. ἀ. μέγας, ἔνδοξος, σημαντικός.
جم δζέμ, οὐ. ἀ. πλῆθος.
جماد δζεμάτ, οὐ. ἀ. ἄψυχος.
جمادات δζεμαδάτ, πλ. τοῦ جماد δζεμάτ, τὰ ἄψυχα ὄντα.
جمعيت δζεμιέτ, οὐ. ἀ. συνουσία· συλλογή.
جماعت δζεμαάτ, οὐ. ἀ. συνέλευσις· κοινότης· τὸ δημόσιον πλῆθος.
جمال δζεμάλ, οὐ. ἀ. ὡραιότης, χάρις.

جمالجي ὀζεμαχ'ήρ, πλ. τοῦ ...ر.
جمع ὀζέμ', οὐ. ἀ. πληθυντικός (γραμμ.)· πρόθεσις· συνάθροισις· πλῆθος.
جمع ὀζέμ, οὐ.ἀ τὸ συνάγειν· συνάθροισις· πρόσθεσις (ἀριθμ.).
جمعاً ὀζεμ'άν, ἐπ. ἀ. ὁλοκλήρως.
جمعة ὀζουμ'ά, οὐ. ἀ. παρασκευή, ἡμέρα συναθροίσεως τῶν πιστῶν εἰς τὰ ὀζαμία· ...سى — ὀζουμαὰ ἐρτεσί, σάββατον.
جمعي ὀζεμί', οὐ. ἀ. τὸ ὅλον, ἄθροισμα.
جمعيت ὀζεμιγέτ, οὐ. ἀ. συνέλευσις, συνάθροισις. [σενική.
جمل ὀζεμέλ, οὐ. ἀ. κάμηλος ἀρ-
جمل ὀζουμέλ, πλ. τοῦ ἐπ.
جملة ὀζουμλέ, οὐ.ἀ. τὸ ὅλον· φράσις· πρότασις· παράγραφος· —لى πίλὀζουμλε καὶ —ال فى φί-ἑλ-ὀζουμλέ, ἐν γένει· πάντες· ἕκαστος· ...ى — ...ى ποῦ ὀζὀμλεδεν, ἐκ τῆς αὐτῆς κατηγορίας. [κλήρου.
جملة ὀζούμλετεν, ἐπ. ἀ. ἐξ ὁλο-
جمهور ὀζουμχούρ, οὐ. ἀ δημοκρατία· κράτος δημοκρατικόν.
جمهوريت ὀζουμχουριγέτ, οὐ. ἀ. δημοκρατικὸν πολίτευμα.
جمعي ὀζεμί', οὐ. ἀ. πάντες, ἕκαστος. [ρου.
جمعاً ὀζεμί'εν, ἐπ. ἀ. ἐξ ὁλοκλή-
جميل ὀζεμίλ, ἐ ἀ.ὡραῖος· εὔχαρις.
جن ὀζίνν, οὐ. ἀ. πνεῦμα ἀγαθὸν ἢ κακόν· δαίμων, φάντασμα.
جناب ὀζενάπ, οὐ.ἀ.ἀξίωμα· μεγαλειότης, ὑψηλότης· حق—ὀζενάπι χάκ, ἡ θεία μεγαλειότης (Θεός)· — على ἀ'λή ὀζενάπ, μεγάθυμος. [αἰσχρός.
جنابت ὀζενατέτ, ἐ.τ.ἀκάθαρτος·
جناح ὀζενάχ, οὐ. ἀ. πτέρυξ.
جنار ὀζουνάρ, ἴδ. چنار. [ψανον.
جنازه ὀζενατζέ, οὐ. ἀ. νεκρός, λείجناس ὀζινάς, οὐ. ἀ. ἀναλογία· λογοπαίγνιον.
جنايت ὀζιναγέτ, οὐ. ἀ. πταῖσμα· κακούργημα· محكمه‌سى — ὀζιναγὲτ μεχκεμεσί, τὸ ποινικὸν δικαστήριον.
جنب ὀζένπ, οὐ. ἀ. πλευρά.
جنبز ὀζινπίζ, οὐ. ἀ. τριχολαβίς.
جنبش ὀζουμπούζ, οὐ.τ. τὸ κινεῖσθαι· διασκέδασις, φαγοπότι.
جنت ὀζεννέτ, οὐ. ἀ. παράδεισος, χῶρος· —لى ἔχλ-ι-ὀζεννέτ, μακάριος.
جنت ὀζιννέτ, οὐ.ἀ. παραφροσύνη.
جنجه ὀζουνχά, οὐ.ἀ. πλημμέλημα.
جنتلك ὀζεννετλίκι, ἐ. τ. παραδείσιος. [...ود.
جند ὀζούνδ, οὐ. ἀ. στρατός· πλ.
جندره ὀζενδερέ, οὐ.π. πιεστήριον· ...سى — ...صو σοὺ ὀζεντερεσί, ὑδραυλικὸν πιεστήριον.

جندی ὀζουνδή, οὐ. ἀ. στρατιώτης τοῦ ἱππικοῦ.

جنرال ὀζενεράλ, ξ. στρατηγός.

جنس ὀζίνς, οὐ. ἀ. γένος, εἶδος· φυλή, καταγωγή· — اسم ἴσμι-ὀζίνς (γραμμ.), ὄνομα προσηγορικόν. [τὸ γένος.

جنسی ὀζινσί, ἐ. ἀ. ὁ ἀνήκων εἰς

جنسیت ὀζινσιγέτ, οὐ. ἀ. γένος.

جنسین ὀζινσείν, ὀυΐκ. τοῦ جنس.

جنگ ὀζένκι, οὐ. π. πόλεμος μάχη.

جنگاور ὀζένκι ἀβέρ, ἐ. καὶ οὐ. π. φιλοπόλεμος, ἀνδρεῖος.

جنگجی ὀζενκοζί, οὐ. τ. στρατιώτης, μαχητής. [σημαία.

جنوب ὀζενουπ, οὐ. ἀ. νότος, μεσ-

جنوبی ὀζενουπί, ἐ. ἀ. μεσημβρινός· νότιος (ἄνεμος).

جنون ὀζουνούν, πλ. τοῦ جن.

جنون ὀζουνούν, οὐ. ἀ. παραφροσύνη. μόνιος.

جنی ὀζινί, οὐ. ἀ. ὀκίμων, δαι-

جنین ὀζενίν, οὐ. ἀ. ἔμβρυον.

جو ὀζέββ, οὐ. τ. τὸ κενόν, χάος· هوا — ὀζεββ-ι-χεβά, οὐ. ἀ. ἀτμόσφαιρα.

جواب ὀζεβάπ, οὐ. ἀ. ἀπόκρισις.

جوابا ὀζεβάπεν, οὐ. ἀ. εἰς ἀπάντησιν.

جوابنامه ὀζεβαπναμέ, οὐ. π. ἀπάντησις (ἐπιστολῆς). [πέριξ.

جوار ὀζιβάρ, οὐ. ἀ. γειτονία· τὰ

جواز ὀζεβάζ, οὐ. ἀ. ἄδεια.

جوال ὀζουβάλ, οὐ. π. σάκκος.

جوالدوز ὀζουβαλδούζ, οὐ. π. σακκορράφος.

جوامع ὀζεβαμί, πλ. τοῦ جامع.

جوان ὀζιβάν, οὐ. ἀ. νεανίας.

جوانب ὀζεβανίπ, πλ. τοῦ جانب· اربع — ὀζεβανίπ-ι-ερπά, τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος, αἱ τέσσαρες πλευραί.

جوانبخت ὀζεβανπάχτ, οὐ. π. εὐτυχής.

جوانمرد ὀζιβανμέρδ, κ. ὀζουμέρδ, ἐ. π. γενναῖος, ἐλεύθερος.

جواهر ὀζεβαχίρ, πλ. τοῦ جوهر· جی — ὀζεβαχιρτζί, οὐ. τ. ἀδαμαντοπώλης.

جوجه ὀζουζέ, οὐ. τ. νάνος.

جودت ὀζεββέτ, οὐ. ἀ. καλὴ ἰδιότης, ἀρετή· ὀν. κ. Δζεββέτ.

جور ὀζέβρ, οὐ. ἀ. βάσανος, τυραννία.

جوز ὀζεβίζ, οὐ. ἀ. καρύδιον.

جوش ὀζούς, οὐ. π. ἀνάβρασις· ζῆλος. [ἐρεθισμένος.

جوشان ὀζουσάν, ἐ. π. ὁ βράζων·

جوشکون ὀζουσκούν, ἐ. τ. ὀργῶν.

جوشمق ὀζουσμάκ, ρ. τ. πλημμυρεῖν· ἐνθουσιάζεσθαι.

جوف ὀζεβφ, οὐ. ἀ. κοιλία· κοῖλον μέρος.

جولان ὀζεβελάν, οὐ. ἀ. κίνησις, κυκλοφορία.

جومرد ὀζομέρδ, ἰδ. جوانمرد.

جيردى دزيمبرلىغى، ﷺ. ت. گنناهوزلوق.

جوهر دزيمبر، ﷺ. ا. قيمتلى طاش: جوهر — دزيمبر پهره، اتوم (كيم.).

جوهرى دزيمبرى، ع. ا. ﷺچى.

جوبز دزيمبز، ﷺ. ت. قاوون.

جاپ دزيمات، پل. تو ﷺ.

جاپى دزيماد، ﷺ. ا. قالين، قيلمسز دينسز.

جاپرن دزيمارن، ع. ا. فنا، بوشونه.

جالپ دزيمارى، ﷺ. ا. قاوون، قيلمسز دينسز.

جالپ دزيمال، پل. تو ﷺ.

جالپان دزيمان، ﷺ. ب. ﷺ، تو ﷺ.

جالپانبان دزيمانبان، ﷺ. ب. قاوون تو ﷺ: بيوك پادشاه (سلطان).

جالدار دزيمانبار، ﷺ. ب. ﷺ.

جالدارلق دزيمانبارلق، ع. ب. ﷺ.

جالپانجى دزيمانجى، ع. ب. ﷺ: — دزيمانجى باشى، ﷺ. ب. ﷺ.

جالپانجيلر دزيمانجيلر، پل. تو ﷺ.

جاپت دزيمت، ﷺ. ا. ﷺ، ﷺ، ﷺ.

جاپش دزيمش، ﷺ. ا. ﷺ، ﷺ.

جاپشدرمق دزيمشدرمق، ﷺ. ت. ﷺ.

جاپشمق دزيمشمق، ﷺ. ت. ﷺ.

جاپقون دزيمقون، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپقونلق دزيمقونلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپقونلو دزيمقونلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاشمق دزيملاشمق، ﷺ. ت. ﷺ.

جاپلامق دزيملامق، ﷺ. ت. ﷺ.

جاپلانمق دزيملانمق، ﷺ. ت. ﷺ.

جاپلاتمق دزيملاتمق، ﷺ. ت. ﷺ.

جاپلاتيجى دزيملاتيجى، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيجيلق دزيملاتيجيلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيجيلر دزيملاتيجيلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمق دزيملاتيلمق، ﷺ. ت. ﷺ.

جاپلاتيلمش دزيملاتيلمش، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلق دزيملاتيلمشلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلو دزيملاتيلمشلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلر دزيملاتيلمشلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلق دزيملاتيلمشلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلو دزيملاتيلمشلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلر دزيملاتيلمشلرلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلق دزيملاتيلمشلرلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلو دزيملاتيلمشلرلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلر دزيملاتيلمشلرلرلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلق دزيملاتيلمشلرلرلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلو دزيملاتيلمشلرلرلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلر دزيملاتيلمشلرلرلرلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلق دزيملاتيلمشلرلرلرلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلو دزيملاتيلمشلرلرلرلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلر دزيملاتيلمشلرلرلرلرلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلق دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلو دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلر دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلق دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلو دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلر دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلق دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلو دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلر دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلق دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلو دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلر دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو دزيملاتيلمشلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلر دزيملاتيلمشلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلق دزيملاتيلمشلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلو دزيملاتيلمشلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلر دزيملاتيلمشلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلق دزيملاتيلمشلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلو دزيملاتيلمشلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلر دزيملاتيلمشلر، پل. تو ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلق دزيملاتيلمشلرلق، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلرلو دزيملاتيلمشلرلو، ﷺ. ا. ﷺ.

جاپلاتيلمشلر دزيملاتيلمشلر

چ

چ τσίμ, ἕβδομον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου.

چالمق τσαπαλαμάκ, ρ. τ. προσπαθεῖν.

چابیق τσάπουδζακ, ἐπ. τ. ταχέως.

چابوق τσαπούκ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ταχύς, ὀραστήριος, ταχέως.

چابوقلق τσαπουκλούκ, οὐ. τ. ταχύτης.

چاپ τσάπ, οὐ. τ. καὶ ἐ. ὁλκὴ ὁπλου· ὀγκώδης.

چاپاچول τσαπατσούλ, ἐ. τ. ἀδέξιος.

چاپار τσαπάρ, οὐ. τ. ταχυδρόμος.

چاپاریق τσαπαρίζ, ἐ. τ. δύσκολος· πρόσκομμα.

چاپاق τσαπάκ, οὐ. τ. λήμη.

چاپراز τσαπράζ, οὐ. τ. πόρπηλοξῶς.

چاپراشیق τσαπρασήκ, ἐ. τ. δύσκολος.

چاپقین τσαπκήν, ἐ. τ. κακοήθης, ἀχρεῖος.

چاپقینلق τσαπκηνλήκ, οὐ. τ. κακοήθεια.

چاپمق τσαπμάκ, ρ. τ. βαδίζειν πέραν· τρέχειν.

چاپوت τσαπούτ, οὐ. τ. ἀπόμαγμα.

چاپا τσάπα, οὐ. τ. δίκελλα, λίσγος.

چاپالمق τσαπαλαμάκ, ρ. τ. καλλιεργεῖν μὲ λίσγον· προσπαθεῖν.

چات τσάτ, οὐ. τ. χριγμός.

چاتال τσατάλ, οὐ. τ. περόνη.

چاتپات τσατπάτ, ἐπ. τ. ἐνίοτε.

چاتدرمق τσατδηρμάκ, ρ. τ. ποιεῖν προσκούειν· ἐγείρειν.

چاتردامق τσατηρδαμάκ, ρ. τ. τρίζειν· σπινθηροβολεῖν.

چاترپاترچات τσάτρα πάτρα, οὐ. καὶ ἐπ. τ. μετρίως· ψελλισμός.

چاتشمق τσατησμάκ, ρ. τ. συγχρούεσθαι· συνενοῦσθαι.

چاتیق τσατήκ, ἐ. τ. συνδεδεμένος.

چاتلاتمق τσατλατμάκ, ρ. τ. διαρρηγνύειν, συντρίβειν.

چاتلامق τσατλαμάκ, ρ. τ. διαρρήγνυσθαι, σκάνειν.

چاتلاق τσατλάκ, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ῥωγμή· συντετριμμένος.

چاتمق τσατμάκ, ρ. τ. συνδέειν, συναντᾶσθαι, συνενοῦσθαι.

چاتمه τσατμά, ἐ. τ. συνηρμοσμένος.

چاتی τσατή, οὐ. τ. δοκός· στέγασις.

چادر τσαδήρ, οὐ. τ. σκηνή, σκιάς.

چار τσάρ, ἐ. καὶ οὐ. π. τέσσαρες· φάρμακον, μέσον.

چارچار τσὰρ νὰ τσάρ, π. ἔχων ἄχων.

چار τσάρ, οὐ. τ. ὁ τσάρος τῆς Ῥωσσίας. [τράπους.

چارپا τσαρπά, ἐ. καὶ οὐ. π. τε-

چارپشمی τσαρπισμάχ, ρ. τ. ἀλ-ληλοσυγκρούεσθαι.

چارپیلمی τσαρπηλμάχ, ρ.τ.πάσχειν σωματικὴν ἀλλοίωσιν, κατέ-χεσθαι ὑπὸ πάθους.

چارپمی τσαρπμάχ, ρ. τ. πλήττειν μετὰ σφοδρότητος.

چارپندی τσαρπηνδί, οὐ. τ. κτύ-πος· διακύμανσις.

چارپیچ τσαρπήχ, ἐ. τ. στρεβλός.

چارچشم τσαρτσέσμ. ἐ. π. ὁ ἔχων τέσσαρας ὀφθαλμούς· λίαν προσεκτικός.

چارداق τσαρδάκ, οὐ. τ. σκιάς, ἐξώστης.

چارسو τσαρσού, οὐ. π. καὶ κ.

چارشو τσαρσού, δημοσία ἀγορά.

چارشب τσαρσέπ, κ.

چارشف τσαρσάφ, οὐ. π. σινδών.

چارشنبه τσαρσενπέ, οὐ. π. Τε-τάρτη. [σκιάς.

چارطاق τσαρτάκ, οὐ. τ. ἐξώστης.

چارق τσαρήχ, οὐ. τ. πέδιλον, κ. τσαρούχι. [τος.

چارو τσαρούμ, ἐ. ἀριθ. π. τέταρ-

چاره τσαρέ, οὐ. π. μέσον· πόρος· θεραπεία. [πεύων.

چارەساز τσαρεσάζ, ἐ. π. ὁ θερα-

چارەسز τσαρεσίζ, ἐ. τ. δύστυ-χής, ἄπορος. [ἀπορία.

چارەسزلك τσαρεσιζλήκ, οὐ. τ.

چارچه τσαρίτσα, ξ. τσαρίνα. [τον.

چاریك τσαρ-γιέκ, οὐ. π. τέταρ-

چاشنی τσασνή, κ. τσεσνέ, οὐ. π. γεῦσις· χυμός.

چاشنیلو τσασνηλού, ἐ.τ. εὔχυμος, εὔγευστος.

چاشیت τσασίτ, οὐ.τ. κατάσκοπος.

چاغ τσάγ, οὐ.τ. ἐποχή· περίοδος.

چاغرمق τσαγηρμάχ, ρ. τ. προς-καλεῖν· κράζειν· μεταπέμπε-σθαι· ᾄδειν.

چاغرتمق τσαγηρτμάχ, ρ. τ. προς-καλεῖν, μεταπέμπεσθαι.

چاغلامق τσαγλαμὰχ καὶ

چاغلدامق τσαγηλδαμάχ, ρ. τ. μορμυρίζειν (ἐπὶ ὕδατος).

چاغلدی τσαγηλδή, οὐ. τ. μορ-μυρισμὸς ὕδατος.

چاغلیان τσαγλαγιάν, οὐ. τ. κα-ταρράκτης.

چاقر τσακήρ, ἐ. τ. γλαυκόπης.

چاقشر τσακσήρ, οὐ. τ. ἀναξυρίς.

چاقل τσακήλ, οὐ. τ. χάλυξ.

چاقمق τσακμάκ, οὐ. τ. πυρεῖον· طاشی — τσακμὰκ ταστή, πυ-ρῖτης.

چاقمق τσακμάκ, ρ. τ. συντρίβειν πυρεῖα· συγκρούειν· πίνειν (πνευματώδη ποτά)· طاشی — τσακμὰκ ταστή, πυροβόπε-

τρα· — شمشك ὀιμὰέκι τσαχμάκ, ἀστράπτειν.

چاق τσαχκή, οὐ. τ. μαχαιρίδιον.

چاك τσάκι, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ῥωγμή, σχίσιμον· ἐσχισμένος.

چاك τσάν, οὐ. τ. κώδων.

چاكر τσακέρ, οὐ. π. δοῦλος.

چالشقان τσαλισκάν, ἐ. τ. φιλόπονος, ἐργατικός.

چالشدرمق τσαληδὲρμάκ. ρ. τ. ποιεῖν ἐργάζεσθαι.

چالشمق τσαληδμάκ, ρ. τ. προσπαθεῖν, ἐργάζεσθαι. [σικόν.

چالغی τσαλγή, οὐ.τ. ὄργανον μου-

چالغیجی τσαλγηδζή, οὐ. τ. μουσικός.

چالقامق τσαλκαμάκ. ρ. τ. ἀνακατόνειν· ταράττειν· κοσκινίζειν. [τεσθαι.

چالقامق τσαλκατμάκ, ρ.τ.ταράτ-

چالقندی τσαλκηνδή, οὐ. τ. ἀνακάτωμα, σάλος· ἀπόπλυμα.

چالم τσαλήμ, οὐ.τ.αἰχμή(ξίφους)· ἁλαζονεία.

چالمق τσαλμάκ, ρ. τ. κλέπτειν· παίζειν ὄργανον· κρούειν.

چالنمق τσαληνμάκ, ρ. τ. κλέπτεσθαι· παίζεσθαι· κρούεσθαι.

چالنمش τσαλινμίς. μετ. τ. κλοπιμαῖος.

چالم τσάλμα, οὐ. τ. κλοπή.

چالیجی τσαληδζί, οὐ.τ. κλέπτης· ὁ ἐπιτηδείως παίζων ὄργανον.

چالی τσαλή, οὐ.τ. βάτος,θάμνος.

چام καὶ اغاجی – τσὰμ ἀγαδζί,οὐ. τ. πεύκη· ساقز — τσὰμ σακιζή, ῥητίνη. [ρουχον.

چاماشیر τσαμασίρ, οὐ. τ. ἀσπρόρ-

چاماشیرجی τσαμασιρδζί, οὐ. τ. πλυντήρ· γναφεύς. [λάσπη.

چامور τσαμούρ, οὐ. τ. βόρβορος.

چامورلامق τσαμουρλαμάκ. ρ. τ. λασπόνειν.

چاموش τσαμούς, ἐ. τ. ὁρμητικός. θυμώδης. [ἀρυβαλίς.

چانته καὶ خابچه τσάντα, οὐ. τ.

چاودار τσαβδάρ, οὐ. τ. βρίζα.

چاوش τσαβούς, οὐ. τ. λοχίας, χλητὴρ ἀστυνομικὸς ἢ δικαστικός.

چای τσάϊ, οὐ. π. ποτάμιον.

چای τσάϊ, οὐ.π. καὶ τ. τεῖον.

چایر τσαίρ, οὐ.τ. λειμών, βοσκή, χλόη. [νομή.

چایرلك τσαϊρλήκι, οὐ.τ. λειμών·

چبالامق τσαπαλαμάκ, ρ. τ. προσπαθεῖν. [νιᾶν.

چبالنمق τσαπαλανμάκ, ρ. τ. ἀγω-

چبان τσιπάν, οὐ. τ. σπειρίον, ἐξάνθημα.

چبوق τσιπούκ, οὐ. τ. ῥάβδος· καπνοσύριξ· غی — عصا ἀσμὰ τσιπουγί, οἰνάς, κ. χλῆμα.

چپه τσάπα, ἴδ. چاپه .

چبوقجی τσιπουκδζί, οὐ. τ. κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς κα-

πνοσιρίγγων· ὁ ἐπὶ τῶν καπνοσιρίγγων ὑπηρέτης.

چپاچ τσαπάχ, οὐ. τ. λήμη ὀφθαλμοῦ.

چپلاچ τσιπλάχ, ἐ. τ. γυμνός.

چپلاقلاچ τσιπλαχλήχ, οὐ. τ. γυμνότης, ἔνδεια.

چپلاچ τσατάλ, οὐ. καὶ ἐ. τ. πεῤῥόνη (πεῤῥούνι)· διακλαδωμένος.

چپلاشمق τσαταλλαδμάχ, ῥ. τ. περιπλέκεσθαι.

چپلاق τσατλάχ, ἰδ. چپلاق.

چپلاچ τσέτελε, οὐ. τ. σύμβολον, ξύλον λογιστικόν. κ. τσετοῦλα.

چپه τσέτε, οὐ. τ. ἐπιδρομή, λεηλασία. [πονος.

چپین τσετίν, ἐ. τ. δύσκολος, ἐπί-

چپینلك τσετινλίχ, οὐ. τ. δυσκολία. [λία.

چرا τσιρά, οὐ. τ. δαδί.

چراغ τσιράγ, οὐ. π. λυχνία, φῶς· μαθητής· προστατευόμενος· δημιούργημα.

چراق τσιράχ, οὐ. τ. μαθητὴς ἀρχάριος (ἐπὶ τεχνῶν).

چرپمق τσιρπμάχ, ῥ. τ. τινάσσειν· λευκαίνειν.

چرپنمق τσιρπινμάχ, ῥ. τ. πτερνίζεσθαι· θρηνεῖν.

چرپی τσιρπί, οὐ. τ. σχοινίον (μέτρον) ἠλειμμένον μὲ χιμωλίαν ἢ ἑτερόν τι χρῶμα καὶ χρησιμεῦον εἰς τὸ νὰ σημαδεύῃ τὸ κόψιμον ἐνδύματος ἢ σκνίδος· μέτρον (σχοινίον) τέκτονος ἢ ῥάπτου.

چرپیجی τσιρπιτζί, οὐ. τ. ὁ τινάσσων, λευκάντης. [σιον.

چرتسیو τσιρτσιβέ, οὐ. τ. πλάτ-

چرچی τσερτσί, οὐ. τ. γελγοπώλης· πλανέμπορος.

چرخ τσάρχ καὶ چرق τσάρκ, οὐ. π. τροχός· μαγγάνη (οἱ ἢς γνέθουν)· μηχανὴ τροχοφόρος· τόρνος· οὐρανός· τὸ σύμπαν· τύχη.

چرخ افلاك τσάχ-ι-φελέχ, οὐ. π. ἡλιοτρόπιον· σφαῖρα.

چرخه τσάρχα, οὐ. τ. θύελλα· ἀψιμαχία· طوبی — τσαρχὰ τοπού, τηλεβόλον πεδινόν.

چرخچی τσαρχαζί, οὐ. τ. ἀκροβολιστής.

چرز τσιρέ, οὐ. τ. ἐπιδόρπιον.

چرك τσίρκ, οὐ. π. ῥυπαρότης.

چركاب τσιρκιάπ, οὐ. π. ὕδωρ ἀκάθαρτον.

چركف τσιρκέφ, οὐ. καὶ ἐ. π. ἀπόπλυμα· κάθαρμα· κακοήθης.

چركس τσερκές, ὄν. ἐθν. Κιρκάσιος.

چركين τσιρκίν, ἐ. π. ἄσχημος, δυσειδής, ῥυπαρός.

چركينلك τσιρκινλίχ, οὐ. τ. δυσμορφία.

چركينلنمك τσιρκινλενμέχ, ῥ. τ. γίνεσθαι δύσμορφος.

ەزچ τσερενδέ, ἐ. καὶ οὐ. π. θρέμμα (ζῷον βόσκον).

كرچ τσερνίχι, οὐ. τ. καὶ

كرنچ τσερνίχι, οὐ. τ. μικρὸν ἱστιοφόρον πλοῖον.

سرچ τσερί, οὐ. ἀ. σρατός, σρατιώτης, στρατόπεδον.

شرچ τσιρίς. οὐ. τ. εἶδος κόλλας ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ὑποδηματοποιοῖς πρὸ πάντων.

اوتشرچ τσιρὶς ὀτού, οὐ. τ. ἀσφόδελος (φυτ.). [σειρά.

كزچ τσιζκί, οὐ. τ. γραμμή,

كمزچ τσιζμέχι, ρ. τ. διαγράφειν.

ەمزچ τσιζμέ, οὐ. τ. ὑπόδημα.

ىاسپچ τσεσπάν, ἐ. π. ἐπίκαιρος.

ستچ τσούστ, ἐ. π. ταχύς, ὁ ἐν τάξει.

سستچ τσουστή, οὐ. π. ζωηρότης· ταχύτης.

مشچ τσεὺμ, οὐ. π. ὀφθαλμός· كز — γιὲχ τσέσμ, μονόφθαλμος.

ەشچ τσεσμέ, οὐ. π. βρύσις, πηγὴ ὕδατος. [πος.

دشچ τσεσίδ, οὐ. τ. εἶδος· τρό-

قرمچ τσηγηρμάχ, ρ. τ. καλεῖν, φωνάζειν.

— ەچ τσίφτ, οὐ. π. ζεῦγος· ἀριθμὸς ἄρτιος· ἄροτρον· سورمك — τσὶφτ σουρμέχι, ὀργόνειν.

چفچ τσιφτὸζί, οὐ. τ. γεωργός.

چفچيلك τσιφτὸζιλίχι, οὐ. τ. καλλιέργεια, γεωργία.

كلتچ τσιφτλίχι, οὐ.τ. ἀγροικία, ἀγροκήπιον, ἔπαυλις.

كمشلتچ τσιφτλεσμέχι, ρ. τ. συνδιάζεσθαι (ἐπὶ ζώων).

ەتچ τσιφτέ, οὐ. π. ζεῦγος· λάχτισμα. [δόλιος.

لاەتچ τσιφτελί, ἐ. τ. λακτιστής.

دوچ τσιφούδ, οὐ. τ. ἰὸ. دهوچ.

قارمچ τσιχαρμάχ, ρ. τ. ἐξάγειν· ἀποσπᾶν· διώκειν.

لاچ τσαχάλ, οὐ. τ. θώς.

قرچ τσηχρήχ, οὐ. τ. μάγγανος, ἀνέμη· τόρνος.

قرچى τσηχρηχδζί, οὐ. τ. μαγγανοποιός, τορνευτής.

مشچ τσηχήζ, οὐ. τ. ἔξοδος, ἐμφάνισις.

مشمچ τσηχηζμάχ, ρ. τ. δεικνύειν ἐπιτηδειότητα, ἀνδρείαν· ἀμιλλᾶσθαι.

زمچ τσηχμάζ. ἐ. τ. ὁ μὴ ἐξερχόμενος· سوقاق — τσιχμὰζ σοχάχ, ἀδιέξοδος.

قمچ καὶ چمچ τσηχμάχ, ρ. τ. ἐξέρχεσθαι· ἀναβαίνειν· ὑπερτιμᾶσθαι· — دەلى پاشه τσηχμάχ, διαφθείρεσθαι.

قور چ τσιχούρ, οὐ.τ. τάφρος, κοιλότης.

قورلق چ τσιχουρλήχ, οὐ. τ. τόπος ταφρώδης.

قورلنمچ τσιχουρλανμάχ, ρ. τ. κοιλαίνεσθαι.

ⵜⵙⵏⵅⵉⵏ τσηχήν, οὐ.τ. μικρὸν δέμα.

ⵜⵙⴻⵅⵉ τσέχι, οὐ. τ. ἐνδεικτικόν· κ. τσέχιον, συναλλαγματική.

ⵜⵙⵉⵖⵉ τσίγι, κ. τσί, ἐ.τ. ὠμός.

ⵜⵙⴻⵅⵉⵜⵙ τσεχίτς, οὐ. τ. σφυρίον.

ⵜⵙⴻⵅⵓⵔⵉⵎⴻ τσεχουρμέ, οὐ. τ. μικρὸν ἱστιοφόρον πλοῖον.

ⵜⵙⴻⵅⵉⵔⴷⴻⵅ τσεχιρδέχ, οὐ. τ. πυρήν, σιταρόσπορος· καράτιον (ἐπὶ βάρους ἀδαμάντων).

ⵜⵙⴻⵅⵉⵔⴷⴻⵅⵙⵉⵣ τσεχιρδεχσίζ, ὁ ἄνευ πυρῆνος.

ⵜⵙⴻⵅⵉⵔⵅⴻ τσεχιρχέ, οὐ.π.ἀκρίς (ζῴ.).

ⵜⵙⴻⵅⵉⵙ τσεχίς, οὐ. τ. πάλη, ἔρις· ἔλξις.

ⵜⵙⴻⵅⵉⵙⵎⴻⵅⵉ τσεχισμέχι, ρ. τ. παλαίειν· διαμφισβητεῖν.

ⵜⵙⴻⵅⵉⵍⵎⴻⵣ τσεχιλμέζ, ἐ.τ.ἀνυπόφορος.

ⵜⵙⴻⵅⵉⵍⵎⴻⵅⵉ τσεχιλμέχι, ρ. τ. ἀποσύρεσθαι· ὀπισθοχωρεῖν· συστέλλεσθαι· τὸ εἶναι ἀνεκτόν.

ⵜⵙⵉⵏⵍⴻⵎⴻⵅⵉ τσινλεμέχι, ρ. τ. ἡγεῖν, βοΐζειν.

ⵜⵙⴻⵅⵉⵎⴻⵣⴻ τσεχιμεζέ, οὐ. τ. συρτάρι, κιβώτιον μικρόν.

ⵜⵙⴻⵅⵉⵎⴻⵅⵉ τσεχιμέχι, ρ.τ. σύρειν, ἑλκύειν· ὑποφέρειν.

ⵜⵙⴻⵅⵉⵏⵎⴻⵅⵉ τσεχινμέχι, ρ. τ. ἀποσύρεσθαι, ἐνδοιάζειν.

ⵜⵙⵉⵖⵏⵉⵎⴻⵅⵉ τσιγνιμέχι, ρ.τ. μασσᾶν· καταπατεῖν.

ⵜⵙⵉⵖⵏⵉⵎⴻ τσιγνιμέ, οὐ.τ. μάσσησις.

ⵜⵙⴻⵏⴻ τσενέ, οὐ.τ.σιαγών· γλυαρία.

ⵜⵙⴻⵅⵉ τσεχί, οὐ. τ. μέτρον βάρους 180 ὀκάδων.

ⵜⵙⴻⵅⵉⵣ τσεχίζ, οὐ. τ. σφυρίον.

ⵜⵙⴻⵅⵉⵣⵍⴻⵎⴻⵅⵉ τσεχιζλεμέχι, ρ. τ. σφυρηλατεῖν.

ⵜⵙⵉⵍ τσίλ, οὐ. καὶ ἐπ. τ. λειβοδοπέρδικα· διαυγής· κυανοῦς.

ⵜⵙⵓⵍ τσούλ, οὐ. ἀ. ἐπικάλυμμα ἵππου γυμνοῦ· κ. τσούλι.

ⵜⵙⴻⵍⴻⵏⵉ τσελενί, οὐ. καὶ ἐ. τ. εὐγενικός, χαρίεις, κύριος· οἰκοδεσπότης.

ⵜⵙⵉⵍⵜⵉⵅⵉ τσελτίχι, οὐ. τ. ἀγρὸς ὀρυζίου.

ⵜⵙⵉⵍⴷⵉⵔⵎⵉⵣ τσιλδιρμίζ, ἐ.τ. παράφρων.

ⵜⵙⵉⵍⴷⵉⵔⵎⴰⵅ τσιλδιρμάχ, ρ.τ. παραφρονεῖν.

ⵜⵙⵉⵍⵖⵉⵏ τσιλγήν, ἐ.τ. ἔκφρων, μανιώδης.

ⵜⵙⵉⵍⵅⵉ τσελίχι, οὐ. τ. χάλυψ.

ⵜⵙⵉⵍⵏⵅⵉ τσιλένχι, οὐ. τ. εἶδος κοσμήματος ἐκ λίθων τιμίων· στλεγγίς.

ⵜⵙⵉⵍⵉⵏⵅⵉⵔ τσιλινχίρ, οὐ. τ. κλειθροποιός.

ⵜⵙⵉⵍⵍⴻ τσιλλέ, οὐ. π. τεσσαρακονθήμερον διάστημα ἀναπαύσεως ἢ ἐγκρατείας· ποινή.

ⵜⵙⵉⵍⵅⵉ τσελίχι, ἴδ. ⵜⵙⵉⵍ.

ⵜⵙⴰⵎⵜⵙⴰⵙⵉⵔ τσαμασίρ, οὐ. τ. ἀσπόρρουχα.

ⵜⵙⴰⵎⵜⵙⴰⵙⵉⵔⵍⵉⵅ τσαμασιρλήχ, οὐ. τ. πλυνός, πλυντήριον.

ⵜⵙⴰⵎⵜⵙⴰ τσαμτσά, οὐ. τ. μέγα κοχλιάριον.

كلاچ تسيمدٍيخ، οὐ. τ. τσίμπημα.
كلاكلاچ تسيمدٍيخلەيمەخ، ρ. τ. κνίζειν, τσιμπᾶν.
كلاچ تسيمرەيمەخ، ρ. τ. παρασκευάζεσθαι.
كلاوچ تسيمرەيمەخ، ρ τ. ἀνασηκόνειν τὴν ἄκραν τοῦ φορέματος.
كلمچ تسيمەمەخ. ρ. τ. λούεσθαι.
ىچ تسيمەن، οὐ. τ. λειμών.
ىزار چ تسيمەنزار، οὐ. π. λειμών.
ىنستان چ تسيمەنستان، ὡς τὸ προηγ.
كللچ تسيمەنلىخ، οὐ. τ. χλόη, πρασινάδα.
ىمچ تسيمەنتو، ξ. ἀμμοχονία.
ىنار چ تسينار καὶ ىنار — تسينار ἀγαδζί، οὐ. τ. πλάτανος.
قىچ تسناخ، οὐ. τ. τρυβλίον.
ونچ تسونان، ἐπ.π.οὕτω، τοιουτοτρόπως.
ىنەپەر چ تسەنپەر، ἐ.τ. ζωστήρ، στεφάνη βαρελίου· ل طاش — تسەمپەرلەر τάξ· ὁ κίων τοῦ Κωνσταντίνου. [σᾶν· τέμνειν.
كلەچ تسينەتمەخ، ρ.τ. ποιεῖν μα-
ونتچ تسونتيان، οὐ. τ. ἐσώβραχον. [ποσοι.
ىنچ تسەنو، ἐπ. π. τινές· χάمونچ تسەنوان، ἐπ. π. τόσον، τοσοῦτον.
ىغرچ تسينغراخ، οὐ. τ. κώδων.
ىغرداچ تسينغراداخ، οὐ.τ.κωδωνίσκος.
ىغرداچ تسينغرداماق، ρ. τ. κωδωνίζειν.
كنچ تسەنكى، οὐ. π. καμάκιον، δόρυ ἐλαφρόν· ψαλτήριον (ὄργανον)· ὄνυξ.
كنكانچ تسينكانە، ξ. ἀθίγγανος.
قنچ تسينكو، ξ. ψευδάργυρος.
كنكچ تسەنكەل، οὐ.π. ἔγχιστρον.
كنچ تسەنكى، οὐ. π. δημόσιος χορευτής. [τοτρόπως.
ونچ تسونين، ἐπ.π. οὕτω· τοιου-
وچ تسون، ἐπ. π. οὕτω، ἐπειδή.
وال چ تسونبال، οὐ. π. σάκκος.
بوالدوچ تسونبالدٍىز، οὐ. τ. σακχοροράφα. [σκός.
ونچ تسوپان، οὐ.π. ποιμήν، βو چ تسوپ، οὐ. π. ῥάβδος· τεμάχιον ξύλου. [πίδι.
و چ تسوپ، οὐ. τ σχίδαξ σκου-
ىچى چ تسوپدٍىزى، οὐ.τ.καθαριστής.
كلەپلو چ تسوپلەنمەخ، ρ. τ. ὀλιγογευματίζειν.
ور چ تسوپور، οὐ. καὶ ἐ. τ. στιχτός· αἱ ἀπὸ τῆς εὐλογίας οὐλαί· ἔφηλος.
چوچ تسوتسوخ، οὐ. τ. παιδίον· τέκνον· دوشمه — تسوتسوخ δουδουρμέχ، ἐκτρωσις.
قلاچوچ تسوتسوكلاخ، οὐ.τ. παιδική ἡλικία· τὸ εἶναι τινὰ παιδαριώδη.
خوچ تسوخا، οὐ.τ. (κ. خوچ)، ἐριοῦχον، τσόχα.

چوڤق τσορά̃π, οὐ. π. περιχνημίς.
چوڤق τσοράχ, ἐ. τ. ἁλιμυρῶδες (ὕδωρ)· ἑλώδης (τόπος).
چوڤق τσορπά, οὐ. τ. ζωμός.
چوڤق τσορπαδζή, οὐ. τ. μάγειρος· οἰκοδεσπότης· προΐχων χωρίου· (ἄλλοτε) διοικητὴς σώματος γενιτσάρων.
چوڤق τσορπαλήχ, οὐ. τ. τὰ πρὸς τὸν ζωμὸν χρειώδη.
چوڤق τσορτιμέχι, ρ. τ. σαπίζειν.
چوڤق τσορτιμέχι, ρ. τ. σαπίζειν, φθείρεσθαι.
چوڤق τσορέχι, οὐ. τ. ζυμαρικὸν μὲ βούτυρον. [σεσηπώς.
چوڤق τσορτιχι, ἐ. τ. σαπρός,
چوڤق τσορτιχλήχι, οὐ. τ. σῆψις.
چوڤق τσεβρέ, οὐ. τ. γύρος, περιφέρεια, λεπτὸν μανδύλιον.
چوڤق τσόζούχ, ἐ. τ. λελυμένος.
چوڤق τσόζουλμέχι, ρ. τ. λύεσθαι· τήκεσθαι.
چوڤق τσόζμέχι, ρ. τ. λύειν.
چوڤق τσογαλτιμάχ, ρ. τ. αὐξάνειν. [νεσθαι.
چوڤق τσογαλμάχ, ρ. τ. αὐξάچوڤق τσόχ, ἐπ. καὶ οὐ. τ. πολύ· πολλοί.
چوڤق τσοχσημάχ, ρ. τ. τὸ εὑρίσκειν τι μέγα. [χεῖον.
چوڤق τσουχάλ, οὐ. τ. οὐροδοچوڤق τσοχλούχ, οὐ. καὶ ἐπ. τ. πλῆθος· ἀφθονία· ὡς ἐπὶ τὸ κακόν.
چوڤق τσοχά, ἴδ. چوڤق. [πολύ.
چوڤق τσοχαδάρ, οὐ. τ. ὑπηρέτης ἀκολουθῶν πεζῇ. [κόν.
چوڤق τσούχι, οὐ. τ. μόριον ἀνδρι-
چوڤق τσόκδουρμέχι, ρ. τ. ποιεῖν γονατίσαι, ἢ κλίνειν ἢ παραχμάζειν.
چوڤق τσόχιούξ, οὐ. τ. γονάτισις.
چوڤق τσόχιούχι, ἐ. τ. παρηκμακώς. [παραχμάζειν.
چوڤق τσόχμέχι, ρ. τ. γονυπετεῖν,
چوڤق τσόλ, οὐ. τ. ἔρημος, πεδιάδες ἔρημοι.
چوڤق τσούλ, οὐ. τ. ἐπικάλυμμα ἵππου γυμνοῦ, ῥάκος.
چوڤق τσολάχ, οὐ. τ. μονόχειρ, ἑτερόχειρ.
چوڤق τσολπά, ἐ. τ. μονόπους· ἀδέξιος. [της.
چوڤق τσολπούξ, ἐ. π. ῥακενδύچوڤق τσολούχ, οὐ. τ. παιδίον, νήπιον. [λυμμα.
چوڤق τσουλλαμά, οὐ. τ. κά-
چوڤق τσουλλαμμάχ, ρ. τ. καλύπτεσθαι διὰ ῥάκους.
چوڤق τσόλλούχ, οὐ. τ. ἐρημίαι.
چوڤق τσουλχά, οὐ. τ. ὑφάντης.
چوڤق τσομάχ, οὐ. τ. ῥόπαλον.
چوڤق τσομέζ, οὐ. τ. ὑπηρέτης γραφείου.
چوڤق τσόλμέχι, οὐ. τ. χύτρα· συνηθ. چوڤق.

كلوملچ τσόμλεχι, οὐ. τ. χύτρα (πηλίνη). [ραμεύς.
كلوملكجى τσόμλεχὸζί, οὐ. τ. κε-
كلوملچ τσόμελμέχι, ρ. τ. κάθησθαι συνεσπειραμένως.
ونچ τσούν, ἐπ. π. πῶς; ἐπειδή.
ونكەچ τσούνκι, ἐπ. π. ἐπειδή, διότι· ἀφ' οὗ.
ت:ویچ τσιβίτ, οὐ. τ. καὶ
ویدچ τσιβίδ, οὐ. τ. ἰνδικόν, κ. λουλάκι.
ىویچ τσιβί, οὐ.τ. ἥλος, καρφίον.
زیویسچ τσιβισίζ, ἐ.τ. ἀκάρφωτος.
كەرچ τσεβιρμέχι, ρ.τ.στρέφειν.
كیوچ τσεβίχι, ρ.τ. ἐλαφρός· ἐπιδέξιος.
قدامیلچ τσιβιλδαμάχ, ρ τ. πιπτίζειν (ἐπὶ πτηνῶν).
ىیلچ τσιβιλδή, οὐ. τ. φωνὴ πτηνῶν.
چ τσί, ἀντ. π. τί: ποῖος;
چ τσίχ, οὐ. π. δρόσος. [φρέαρ.
چ τσέχ, ἀντὶ چ τσάχ, οὐ. π.
رچ τσεχάρ, ἐ. π. τέσσαρες.
ەیشنبەرچ τσεχαρσεμπέ, οὐ. π. τετάρτη (τῆς ἑβδομάδος).
ەرچ τσεχάρουμ, ἐ.π. τέταρτος.
ەرچ τσεχρέ, οὐ. π. πρόσωπον, ὄψις, φυσιογνωμία.
چ τσί, μόρ. τ. ἴδ. ↓.
چیت τσίτ, οὐ. π. λεπτὸν βαμβακερὸν ὕφασμα.
چیت τσίτ, οὐ. π. φραγή, φραγμὸς ἐκ βάτων. [φράττειν
كلچیت τσιτλεμέχι, ρ. τ. περι-
كچچ τσιτσέχι, οὐ. τ. ἄνθος.
كلنمكچچ τσιτσεκλενμέχι, ρ. τ. ἴδ. چچ كچچ τσιτσέχι ἀτσμάχ, ἀνθοβολεῖν.
كلكچچ τσιτσεκλήχι, οὐ.τ.ἀνθών.
ەدچ τσιδέ, ἐ. π. συνειλεγμένος, μαζωμένος.
ارچ τσιρά, οὐ. τ. ὀχῆς.
كرچ τσεϊρέχι, ἴδ. كرچ.
زچ τσίζ, οὐ. π. πρᾶγμα· — ناتسیز, οὐτιδανός, εὐτελής.
كزچ τσιζχί, οὐ. τ. γραμμή.
كەزچ τσιζμέχι, ρ. τ. ἄγειν ἢ, σύρειν γραμμήν.
ەزچ τσιζμέ, ὑπόδημα. [γιον.
غچ τσήγ, οὐ. τ. σκέπη, προστέ-
ەرغچ τσιγάρα, οὐ. τ. σιγάρον.
چقارمچ τσιχαρμάχ, ἴδ. قارمچ.
غلدچ τσιγηλδή, οὐ. τ. χροτοθόρυβος.
غلچ τσιγλήχ, οὐ. τ. χραυγή.
قرچ τσιχρήχ, οὐ. τ. στροφάς· ἀνέμη· τόρνη.
قشمچ τσιχησμάχ, οὐ. τ. ἀντεπεξέρχεσθαι.
زمچ τσιχμάζ, οὐ.τ. ὁ μὴ ἐξερχόμενος· قاق — τσιχμὰζ σοχάχ, ἀδιέξοδος. [ἀναβαίνειν.
قمچ τσιχμάχ, οὐ.τ.ἐξέρχεσθαι·
ەقچ τσιχμά, οὐ. τ. ἔξοδος· ↓ — γενὶ τσιχμά, νεοφανής.

چیقندی τσιχηνδή, οὐ. τ. τὸ ἐξέχον.
چیقیچ τσιχήχ, ὲ. τ. ὁ ἐξέχων.
چیقین τσιχήν, οὐ. τ. δέμα· χρηματόδεμα.
چیگ τσίγ, ὲ. τ. ὠμός.
چیگ τσίγ, οὐ. τ. ὀρόσος.
چیگلك τσιγλήχ, οὐ. τ. ὠμότης.
چیگنم τσιγνέμ, οὐ. τ. βλωμός.
چیگنیمەك τσιγνεμέχ, ρ. τ. μασσᾶν.
چیل τσίλ, ὲ. τ. στιλπνός.
چیلغین τσιλγίν, ὲ. τ. μανιώδης.
چیلك τσιλέχ, οὐ. τ. φράσυλλα.
چیم τσίμ, οὐ. τ. χλόη.
چیما τσίμα, ξ. χάλως.
چیملنمەك τσιμλεμέχ, τ. φύεσθαι.
چین τσίν, ὄν. κ. Σινική· Κίνα.
چینی τσινί, οὐ. τ. σινικόν (σκεῦος).
چیوی τσιβί, οὐ. τ. ἧλος.
چیویلدامق τσιβιλδαμάχ, ἰδ. چویلدامق.
چیویسز τσιβισίζ, ὲ. τ. ἀκάρφωτος.
چیویلمك τσιβιλεμέχ, καὶ
چیویلەمك τσιβιλεμέχ, ρ. τ. καρφόνειν.

ح

حارس حاضر

ح χά, ὄγδοον τοῦ τουρκικοῦ καὶ ἑβδομον τοῦ ἀραβικοῦ ἀλφαβήτου γράμμα· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 8.

حاكم χατήμ, οὐ. ἀ. δικαστής· γενναιόφρων. [χαδζῖς.

حاج χάδζ, οὐ. ἀ. προσκυνητής,

حاجات χαδζάτ, πλ. τοῦ حاجة.

حاجب χαδζίπ, οὐ. ἀ. παραπέτασμα, ὀφρύς· ὁ ἐμποδίζων· θυρωρός. [σγαλία.

حاجت χαδζέτ, οὐ. ἀ. ἀνάγκη· ἀ-

حاجتلى χαδζετμένδ, ἐ. π. ἐνδεής.

حاجى χαδζή, οὐ. π. τ. προσκυνητής.

حاد χάδδ, ἐ. ἀ. ὀξύς, κοπτερός.

حادث χαδίς (حدوث), ἐ.ἀ. τὸ προσφάτως συμβάν. [γονός.

حادثه χαδισέ, οὐ. ἀ. συμβάν, γε-

حاده χαδδέ, θηλ. τοῦ حاد· — زاويه ζαβιέ-ι-χαδδέ, ὀξεῖα γωνία.

حاذق χαζήχ, ἐ. ἀ. διορατικός· ἐπιστήμων· ἔμπειρος.

حار χάρρ, ἐ. ἀ. θερμός. [γός.

حارث χαρίς (حرث), οὐ. ἀ. γεωρ-

حارس χαρίς (حراست), οὐ. ἀ. φύλαξ· προστάτης.

حارص χαρίς (حرص), ἐ. ἀ. ἄπληστος· φιλάργυρος.

حاق χαρίχ (حق), μετ. ἀ. ὁ καίων — οὐ. ἀ. πυρκαϊά.

حاكم χάς, οὐ. ἀ. εὐαίσθητος.

حاسب χασίπ, οὐ. ἀ. λογιστής.

حاسد χασίδ, ἐ. ἀ. φθονερός.

حاسر χασίρ, ἐ. ἀ. γυμνός, λίαν ἐνδεής· στενάζων.

حاسه χασσέ, οὐ. ἀ. αἴσθησις.

حاشا χάσα, ἐπιφν.τ. Θεὸς φυλάττοι! حضورکزدن — χάσα γουζουριγιζδάν, μὲ συμπάθειο.

حاشلامق χασλαμάχ, ρ.τ. βράζειν.

حاشلامه χασλαμά, οὐ. τ. βραστόν (χρέας).

حاصد χασήδ, οὐ. ἀ. θεριστής.

حاصر χασήρ, ἐ.ἀ.ὁ περιχυκλόνων.

حاصل χασήλ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. προερχόμενος, πρόσοδος· ا — χασὴλ ἐτ., ρ. τ. παράγειν.

حاصلسز χασηλσίζ, ἐ. τ. ἄγονος.

حاضر χαζήρ, ἐ. ἀ. παρών, ἕτοιμος· جواب — χαζὴρ δζεβάπ, ἑτοιμόλογος· — ام ἔμ-ι-χαζήρ, προσταχτικὴ τοῦ β' προσώπου· — نه νέγη χα-

ζίρ. προστακτικὴ ἀρνητική.
حاشرلق χαζηρλήχ, οὐ. τ. προπαρασκευή.
حاشرلامق χαζηρλαμάχ, ρ. τ. ἑτοιμάζεσθαι. [μάζειν.
حاشرلاتمق χαζηρλατμάχ, ρ. τ. ἑτοι-
حافد χαφίδ, οὐ. ἀ. ἔγγονος.
حافر χαφίρ, ἐ. ἀ. ὁ σκάπτων.
حافظ χαφή, ὄν. κύρ. Χαφήζ· — οὐ. ἀ. ἐκ τοῦ (حفظ), φύλαξ (Θεός)· προστάτης· ὁ ἀποστηθίσας τὸ κοράνιον· — τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς τοὺς οὐλεμάδας.
حافظه χαφηζά, θ. τοῦ προηγ. ἡ διασώζουσα· — ἀφ κουβέϊ χαφηζά, μνημονικόν· — ὄν. κύρ. Χαφηζέ.
حاكم (حكم), οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. ὁ διατάσσων, ἐκδίδων ἀποφάσεις· κριτής· ὁ βασιλεύς.
حاكمانه χακιμανέ, ἐπ. τ. ὡς ἁρμόζει εἰς κριτήν, εἰς δικαστήν· φιλοσοφικῶς.
حال χάλ, οὐ. ἀ. χρόνος, ἐνεστώς (γραμμ.), πτῶσις (γραμμ.)· θέσις, κατάστασις· παρών· حالی — ρουχ-ι-χάλ, εὐημερία· حال — πεχλιβὲ χάλ, ἐν πάσει περιπτώσει· — عرض حال, ἀναφορά· قدر — χαλήμ γιόχ, δὲν ἔχω δύναμιν.
حالا χάλα, ἐπ. ἀ. ἤδη, ἀκόμη.
حالا χάλεν, ἐπ. ἀ. ἐπὶ τοῦ παρόντος. [στασις.
حالت χαλέτ, οὐ. ἀ. θέσις, κατά-
حالجه χαλδέ, μορ. τ. ἄν, ἀφοῦ.
حالشمق χαλλασμάχ, ρ. τ. διαγεῖσθαι ἀμοιβαίως λύπας.
حاللانمق χαλλανμάχ, ρ. τ. λαμβάνειν νέας δυνάμεις.
حالی χάλι, ἐ. ἀ. σημερινός· τῆς παρούσης καταστάσεως.
حامد χαμίδ (حمد), μετ. ἀ. αἰνῶν, εὐχαριστῶν.
حامض χαμίζ, ἐ. ἀ. ὀξύς. [ὀξύς.
حامضجه χαμιζί, οὐ. ἐ. ἀ. ὀξύ (χημ.)·
حامل χαμήλ, μετ. ἀ. κομιστής.
حامله χαμηλέ, θ. τοῦ προηγ. κομίζουσα ἔγγυος.
حامی χαμί, μετ. ἀ. προστάτης.
حانه χανέ, οὐ. ἀ. ἐπίορκος.
حاو χάβ, οὐ. τ. ἄγνη (κ. γνοῦδι).
حاولامق χαβλαμάχ, ρ. τ. ὀλακτεῖν.
حاوره χάβρα, οὐ. τ. συναγωγή.
حاوی χαβή, μετ. ἀ. ὁ περιέχων.
حاجی χαΐζ, οὐ. ἀ. ὁ ἔχων, κάτοχος.
حائط χαΐτ, οὐ. ἀ. τοῖχος.
حبقلامق χαϊχλαμάχ, ρ. τ. χρυγάζειν.
حبل χαΐλ, μετ. ἀ ἀντὶ οὐ. τὸ ἐπιπροσθοῦν, ἐμπόδιον.
حبه χάϊ, οὐ. ἀ κόκκος· καταπότιον. [πάθεια.
حبوبی χουπή, οὐ. ἀ. ἀγάπη· συμ-
حبوبین. ἐπ. ἀ. ἐξ ἀγάπης.

حبا χαπαπέ, οὐ. ἀ. πομφόλυξ.
حبس χάπς, καὶ χαπής, οὐ. ἀ. φυλάκισις· φυλακή· δεσμώτης.
حبسخانه χαπησχανέ, οὐ. ἀ δεσμωτήριον.
حبش χαπές, ὄν. κύρ. Ἀβυσσινία, Λιθιοπία. [σινός.
حبشی χαπεσί, ἐ.ἀ. αἰθ'οψ, ἀβυσ-
حبوبات χαπουπάτ, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ
حبوب χουπούπ, ὄντος καὶ τούτου πλ. τοῦ
حبه χαππέ, οὐ. ἀ. κόκκος· ὀβολός. [στής.
حبیب χαπίπ, οὐ. ἀ. φίλος, ἐρα-
حتی χάττα, συνδ. ἀ. ἕως οὗ, οὕτως, ὥστε· ἵνα· μάλιστα, δέ.
حج χάζ, οὐ. ἀ. προσκύνησις εἰς Μέκκαν.
حجاب χιζάπ, οὐ. ἀ. πέπλος, δειλία, αἰδώς. [αἰδήμων.
حجابلو χιζαπλή, ἐ. τ. κόσμιος,
حجاج χουζάζ, πλ. τοῦ حج.
حجاز χιζάζ. ὄν. κύρ. πόλεως Χεζάζη.
حجامت χαζαμέτ, οὐ. ἀ. ἐγχάραξις· τὸ σικυάζειν.
حجت χοζέτ, οὐ. ἀ. ἀπόφασις δικαστική· ἔγγραφον ἀποδεικτικὸν πωλήσεως ἢ ἀγορᾶς ἀκινήτων κτημάτων· τίτλος ἰδιοκτησίας. [μεσεγγύη.
حجر χάζ, οὐ. ἀ. ἀπαγόρευσις·
حجر χαζέρ. οὐ. ἀ. λίθος.
حجر χουζρέ, οὐ. ἀ. κελλίον· κιβώτιον.
حد χάδ, οὐ. ἀ. μεθόριον· φραγμός· βαθμός· δικαίωμα· ποινὴ νόμιμος· ἕως — χὰδ ζατινδά, τῷ ὄντι.
حداد χαδδάδ, οὐ. ἀ. σιδηρουργός· δεσμοφύλαξ· θυρωρός.
حدت χηδδέτ, οὐ. ἀ. σφοδρότης· ὀργή. [γίζεσθαι.
حدتلنمك χηδδετλενμέκ, ῥ. τ. ὀρ-
حدتلو χηδδετλοῦ, ἐ. τ. θυμώδης.
حدس χαδές, οὐ. ἀ. εἰκασία.
حدقه χαδεχά, οὐ. ἀ. γλήνη (ἀνατομ.). [πτειν.
حدود χουδούς, οὐ. ἀ. τὸ προκύ-
حدود χουδούδ, πλ. τοῦ حد.
حدیث χαδίς, οὐ. ἀ. λόγος, παραβολὴ τοῦ Μωάμεθ διατηρηθεῖσα ἐκ παραδόσεως.
حدید χαδίδ, οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. σίδηρος· μεταφ. ὁρμητικός· βίαιος.
حذا χηζά, οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. ἡ ἀντικειμένη πλευρά· ἀντικρύ.
حذاقت χαζαχάτ, οὐ. ἀ. ἐπιτηδειότης.
حذر χαζέρ, οὐ. ἀ. προφύλαξις.
حذف χάζφ. οὐ. ἀ. ἔκθλιψις. ἀφαίρεσις. [θερμός.
حر χάρρ, οὐ. καὶ ἐ.ἀ. θερμότης·
حر χούρρ, οὐ. ἀ. ὁ μὴ δοῦλος.
حراثت χηρασέτ, οὐ.ἀ.καλιέργεια.

چراڤاڤز, οὐ. ἀ. δημοπρασία.
چراره, οὐ. ἀ. θερμότης· δίψα· πυρετός· — ال میزان میزان-وول چاره, θερμόμετρον.
چراست, οὐ. ἀ. φύλαξις· ηδεμονία· φροντίς.
چرام, ἐ. ἀ. ἀθέμιτος· παράνομος· ناحق — چرام زاده, κλέπτης· νόθος· καταχραστής.
چرامی, οὐ. ἀ. κλέπτης.
چرب, οὐ. ἀ. πόλεμος· جنگ — ایلان-ی-چرب, κήρυξις πολέμου· — جنگ ارچیان چرب, ἐπιτελεῖον. [ἐνόπλως.
چربن, ἐπ. ἀ. πολεμῶ,
چربه, οὐ ἀ. δόρυ, λόγχη.
چربه‌لی, ἐ. τ. λογχοφόρος· ἄγγελος πυρκαϊᾶς.
چربی, ἐ. ἀ. πολεμιστής.
چربیگه, θηλ. τοῦ چربی چرپی, πολεμικός· — قوه حربیه چرپیگه, πολεμικὴ δύναμις· — مکتب میخته-ی-چرپیگه, στρατιωτικὴ σχολή.
چرچ, οὐ. ἀ. τὸ καλλιεργεῖν.
چرس, οὐ. ἀ. τὸ φυλάττειν.
چرص, οὐ. ἀ. ἀπληστία· θυμός. [μόνειν.
چرصلامق, ρ. τ. θυ-
چرف, οὐ. ἀ. στοιχεῖον τοῦ ἀλφαβήτου· μόριον (γραμ.)· λέξις· λόγος.
چرفت, οὐ. ἀ. τέχνη, βιο-
μیخانیه· — اهل ایچی-ی-چرفت, βιομήχανος.
چرق, οὐ. ἀ. τὸ διὰ πυρὸς καταστρέφειν.
چرکت, οὐ. τ. κίνησις· διαγωγή· κίνημα· πρᾶξις· — ارض چرکت, σεισμός.
چرکتسز, ἐ. τ. ἀκίνητος. [νητικόν.
چرکه, οὐ ἀ. σημεῖον φω-
چرم, οὐ. ἀ. τόπος ἱερός· چرمیون· σύζυγος· زن — چرمیلیکی, γυναικωνῖτις.
چرمت, οὐ. ἀ. σέβας· τὸ εἶναι ἀπηγορευμένον.
چرمتن, ἐπ. ἀ. ἐκ σεβασμοῦ.
چرمتلی, ἐ. τ. σεβαστός.
چروف, πλ. τοῦ حرف.
چروفات, πλ. τοῦ προηγ.
چریح, ἐ. ἀ. λεηλατημένος.
چریر, οὐ. ἀ. μέταξα.
چریری, ἐ. ἀ. μεταξίνος.
چریص, ἐ. ἀ. ἄπληστος.
چریف, ἐ. ἀ. δριμύς.
چریف, οὐ. ἀ. ἄνθρωπος· φίλος· ὁμότεχνος.
چریق, οὐ. ἀ. πυρκαϊά.
چزار, οὐ. τ. πρίων.
چزیر, καὶ — چغ‌ازیر, οὐ. ἀ. Κασπία θάλασσα.
چزم, οὐ. ἀ. περίσκεψις.
چزمه, οὐ. ἀ. δέσμη.

حزن χούζν, οὐ. ἀ. χατήρεια, λύπη. [(μήν).
حزيران χαζιράν, οὐ. ἀ. Ἰούνιος
حزين χαζίν, ἐ. ἀ. συγχινητικός.
حس χής, οὐ. ἀ. αἴσθησις.
حساس χασσάς, ἐ. ἀ. αἰσθητικός.
حساب χησάπ, οὐ.ἀ.λογαριασμός· — علم حساب ἤλμ-ι-χησάπ, ἀριθμητική.
حسابسز χεσαπσήζ, ἐ. τ. ἀναρίθμητος· ἄνθρωπος ἀστόχαστος.
حسابى χησαπί, ἐ.ἀ. ἀριθμητικός· οἰκονόμος· λογιστής.
حسابلاشمق χεσαπλαϣμάκ, ρ. τ. κανονίζειν τοὺς λογαριασμοὺς μετὰ τινός. [ἀκριβής
حساس χασσάς, ἐ. ἀ. αἰσθητικός
حسب χάσπ, οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. μερίς· αἰτία· συνῳδά.
حسب χασέπ, οὐ. ἀ. εὐγένεια.
حسبى χασπί. ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. ἐκούσιος, -ως.
حسد χασεδ, οὐ. ἀ. ζηλοτυπία.
حسرت χασρέτ, οὐ.ἀ. λύπη· βαρυθυμία· σφοδρὰ ἐπιθυμία τοῦ ἐπανιδεῖν πρόσωπον ἀναπόρ- ρητον. [μος.
حسن χασέν, ἐ.ἀ. ὡραῖος, νόστι-
حسن χούσν, οὐ. ἀ. ὡραιότης· καλοσύνη· بى — χούσν ναζάρ, εὐμενὲς βλέμμα· جو — χούσν τεβεδζούχ, εὔνοια· لب — χούσν-ι-χάττ, καλλιγραφία.
حسنا χασνά, ἐ. ἀ. θ. τοῦ προηγ. ὡραία, εὐειδὴς γυνή.
حسنه χασενέ, οὐ. ἀ. ἀγαθοεργία.
حسود χασούδ, ἐ. ἀ. φθονερός, ζηλότυπος.
حسودلق χουσουδλούκ, οὐ. ἀ. φθονεῖν.
حسين χουσείν, ὄν. κύρ. — ἐπ. ὑποκορ., ὡραῖος, καλός.
حسى χησσί, ἐ. ἀ. ὁ ὑποπίπτων εἰς τὰς αἰσθήσεις.
حشر χάσρ, οὐ. ἀ. τὸ ἐξορίζειν· τὸ συναθροίζειν· ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· — يوم حشر γέβμ οὖλ χάσρ, ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως.
حشرات χασαράτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
حشره χασρέ, οὐ. ἀ. ἑρπετόν· ἔντομον.
حشلامه χασλαμά, ἴδ. حشلمه.
حشمت χασμέτ, οὐ. ἀ. πομπή, ἀκολουθία.
حشمتلو χασμετλοῦ, ἐ. ἀ. τ. μεγαλοπρεπής, τίτλος ἀπονεμόμενος ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν τοῖς ἡγεμόσι τῆς Εὐρώπης· — ἡ Α. Μεγαλειότης.
حشيش χασίς, οὐ. ἀ. ὁ ἰνδικὸς κάνναβις, εἶδος μεθυστικῆς τινος οὐσίας, κατασκευαζομένης ἐκ τῶν φύλλων τῆς ἰνδικῆς κανναβέως· χόρτον ξηρόν.
حشيشه χασισέ, οὐ. ἀ. χόρτον.
حشم χασίμ, ἐ. ἀ. αἰδήμων.

حصار χασάτ, οὐ. ἀ. νοημοσύνη· λιθίασις (παθ.).

حصاد χασάδ, οὐ. ἀ. ὥρα θερισμοῦ· τὸ θερίζειν, θέρος.

حصاد χασσάδδ, οὐ. ἀ. θεριστής.

حصار χησάρ, οὐ. ἀ. φρούριον, ἀκρόπολις· πολιορκία.

حصار χουσσάρ, πλ. τοῦ حصر, οἱ πολιορκηταί. [θεια.

حصافت χησαφέτ, οὐ. ἀ. ἐμβρί-

حصان χησάν, οὐ. ἀ. ἵππος.

حصر χάσρ, οὐ. ἀ. τὸ περικυκλόνειν· πολιορκεῖν.

حصول χουσούλ, οὐ. ἀ. ἐπίτευξις, πραγματοποίησις.

حصولیز χουσουλπεζήρ, ἐ. π. πραγματοποιημένος. [τοχή.

حصه χησσά, οὐ. ἀ. μερίς, με-

حصه دار χησσεδάρ, ἐ. π. μέτοχος. [μετοχή.

حصه دارلق χησσεδαρλήκ, οὐ. ἀ.

حصه لمق χησσαλαμάκ, ρ. τ. συμμετέχειν. [χος.

حصه لنمش χησσεμένδ, οὐ. π. μέτο-

حصير χασήρ, οὐ. ἀ. ψίαθος.

حصيف χασήφ, ἐ. ἀ. εὐσταθής, ἐμβριθής.

حضار χουζζάρ, πλ. τοῦ حاضر.

حضرت χαζρέτ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι ἐγγύς· παρουσία· τίτλος τιμητικὸς προτασσόμενος πρὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, τῶν προφητῶν καὶ ἁγίων, τοῦ Σουλτάνου καὶ τῶν μεγιστάνων τοῦ κράτους, ἔτι δὲ καὶ τῶν ξένων ἡγεμόνων καὶ πρέσβεων.

حضور χουζούρ, οὐ. ἀ. παρουσία· ἀνάπαυσις· ἡσυχία· ◦ — χουζουριγιζδά, ἐνώπιον ὑμῶν· ◦ — χουζουρὰ γκελμέκ, παρουσιάζεσθαι· — ὁ πὶ χουζούρ, ἀνήσυχος.

حضورسزلق χουζουρσιζλήκ, οὐ. τ. στενοχωρία.

حطاب χαττάπ, οὐ. ἀ. ξυλουργός.

حطب χατάπ, οὐ. ἀ. ξύλον.

حظ χάζζ, οὐ. ἀ. ἀπόλαυσις, εὐχαρίστησις· — χάζζ ἐτ., εὐχαριστεῖσθαι, ἀγαπᾶν.

حظلمق χαζλαμάκ, ρ. τ. εὐχαριστίζεσθαι.

حفر χάφρ, οὐ. ἀ. τὸ σκάπτειν.

حفره χουφρέ, οὐ. ἀ. λακκος.

حفظ χήφζ, οὐ. τ. τὸ φυλάττειν· διαφυλάττειν· ἀποστηθίζειν τὸ Κοράνιον. [χτικῶς.

حفظ χήφζεν, ἐπ. ἀ. προφυλα-

حفيد χαφίδ, οὐ. ἀ. ἔγγονος.

حق χάκκ, οὐ. καὶ πρ. ἀ. ἡ ἀλήθεια· τὸ δίκαιον· ἐναντίον· ὑπέρ· ὁ Θεός· — تعالى χὰκκ τεʿαλά, ὁ ὕψιστος Θεός· ◦ — χακκινιζδά, περὶ ὑμῶν, ἐναντίον ἢ ὑπὲρ ἡμῶν· — ل νὰ χάκκ

χαὶ — ي πὶ χὰχχ καὶ بغير حق πὶ γαϊρὶ χαχχὴν καὶ ـه —ا νὰ χὰχχ γερέ, ἀδίκως.

ا̃χαχχεν καὶ

ا̃χαχχάκι, ἐπ. ἀ. ἀληθῶς.

ا̃χαχχαρέτ, οὐ. ἀ. καταφρόνησις, προσβολή, ὕβρις.

ا̃χαχχανιγέτ, οὐ. ἀ. δικαιοσύνη.

ا̃χαχχανιγετλοῦ, ἐ. τ. δίκαιος, εἰλικρινής, θεῖος.

ا̃χαχχανί, οὐ. ἀ. δίκαιος· θεῖος.

ا̃χαχαίχ, πλ. τοῦ ا̃χαχχ.

ا̃χ پرست χὰχ περέστ, ἐ. ἀ. ὁ τὸν Θεὸν λατρεύων, ὁ τὰ δίκαια πράττων.

ا̃χ پسند χὰχ πεσένδ, ἐ. ἀ. ὁ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον ἀγαπῶν.

ا̃χασήζ, ἐ. τ. ἄδικος.

ا̃χασηζλήχ, οὐ. τ. ἀδικία.

ا̃χαϊνάς, ἐ. π. εὐγνώμων, φιλαλήθης.

ا̃χαϊνασλήχ, οὐ. τ. εὐγνωμοσύνη.

ا̃χλαϕμάχ, ρ. τ. καθαρίζειν λογαριασμόν.

ا̃χουχνά, οὐ. ἀ. κλυστήρ, κλυστήριον.

ا̃χουκούχ, πλ. τοῦ ا̃χ χάκκ, δικαιώματα, καθήκοντα· ف — φὲν χουκούχ, τὰ νομικά· دول — χουκούχ δουβέλ, διεθνὲς δίκαιον.

ا̃χοχχά, οὐ. ἀ. μελανοδοχεῖον· μικρὸν ἀγγεῖον. [κτυλουργός.

ا̃χοχχαπάζ, οὐ. ἀ. ταχυδα-

ا̃χαχήρ, ἐ. ἀ. ταπεινός, εὐτελής· πτωχός.

ا̃χαχήχ (حق), ἐ. ἀ. ἀληθής, πραγματικός. [θῶς.

ا̃χαχήχατεν, ἐπ. ἀ. ἀλη-

ا̃χαχηχάτ, οὐ. ἀ. ἀλήθεια· πραγματικότης· — ال ف φιλχαχηχάτ, ἐπ. ἀ. ἀληθῶς.

ا̃χαχηχή, ἐ. ἀ. ἀληθής.

ا̃χάχι, οὐ. ἀ. τὸ ξέειν, τὸ ἀποσβένειν· τὸ γλύφειν.

ا̃χαχιάχι, οὐ. ἀ. λιθογράφος, χαλκογράφος· σφραγιδογλύ-

ا̃χουχιάμ, πλ. ـلر. [πτης.

ا̃χηχιαγέ, οὐ. ἀ. διήγησις, διήγημα, ἀνέκδοτον· ا — χηχιαγὲ ἐτ., διηγεῖσθαι.

ا̃χούχμ, οὐ. ἀ. ἀπόφασις δικαστική· διαταγή· καταδίκη· ἐξουσία· ἰσχύς· ـلك — χουχμὶ γχετσμέχι, ἰσχύειν· ـلك — ـوغ χουχμὴ γιόχ, δὲν ἰσχύει.

ا̃χακέμ, οὐ. ἀ. διαιτητής.

ا̃χουχμά, πλ. τοῦ ا̃χκ.

ا̃χηχμέτ, οὐ. ἀ. σοφία· ἀξίωμα· μυστήριον· φιλοσοφία· طبيعيه — χηχμὲτ ταπηϊγέ, φυσικὴ (πειραματική).

حكمتو χηκμετλού, ἐ. τ. ὁ ἐκ θείας προνοίας.

حكمت χοκμίνδζε, ἐπ. τ. ὡς ἀπαιτεῖ· σύμφωνα τῇ διαχε-

حكمدار χοκμουμδὰρ καὶ [λεύσει.

حكمران χοκμουμράν, οὐ. π. διοικητής, ἡγεμών, μονάρχης.

حكمرانى χοκμουμρανί, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. βασιλεία· ἡγεμονικός.

حكومت χοκμουμέτ, οὐ. ἀ. ἐξουσία, ἀρχή, κυβέρνησις, κράτος· — جرمیه‌ت-ι-χοκμουμέτ, ἕδρα τῆς κυβερνήσεως ἢ τῆς διοικήσεως· — χοκμουμὲτ ἐτ. κυβερνᾶν, βασιλεύειν· — χοκμουμὲτ-ι-μουτλακά, μοναρχία ἀπόλυτος.

حكيم χακίμ, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. σοφός, φιλόσοφος· — χακίμ-ι-μουτλάκ, ὁ κατ' ἐξοχὴν σοφός, Θεός· — χεκίμ, ἰατρός.

حكيمانه χακιμανέ, ἐ. π. φιλοσοφικῶς. [σις, διάλυσις.

حل χάλλ, οὐ. ἀ. λύσις, ἀνάλυ-

حلاج χαλλάζ, οὐ. ἀ. ξάντης βάμβακος.

حلال χαλάλ, οὐ. ἀ. θεμιτόν, δίκαιον, ἐπιτετραμμένον· — χαλὰλ ζαδέ, νόμιμον τέκνον.

حلالشمق χελαλλαϑμάκ, ρ. τ. καθιστᾶν δίκαιον· ἀπαλλάττεσθαι ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων.

حلالى χελαλλήκ, οὐ. τ. νομιμότης.

حلاوت χελαβέτ, οὐ. ἀ. γλυκύτης.

حلاوتبخش χελαβετπάχς, ἐ. π. ὁ γλυκύτητας ἀπονέμων.

حلبل χαλαίλ, πλ. τοῦ حليل.

حلاوتلى χαλαβετλή. ἐ. τ. γλυκύς.

حلج χάλδζ, οὐ. τ. τὸ ξαίνειν βάμβακα. [γλίας· ἐλικοειδής.

حلزون χελζόν, οὐ. ἀ. καὶ ἐ. κο-

حلف χάλφ, οὐ. ἀ. τὸ ὀμνύειν.

حلف χήλφ, οὐ. ἀ. συνθήκη, συμμαχία.

حلق χάλκ, οὐ. ἀ. λάρυγξ (ἀνατ.)

حلقوم χουλκούμ, ὡς τὸ προηγ.

حلقه χαλκά, οὐ. ἀ. κρίκος.

حلم χίλμ, οὐ. ἀ. πρᾳότης.

حلوا χαλβά, οὐ. ἀ. θρυμματίς, κ. χαλβᾶς.

حلول χουλούλ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπέρχεσθαι· ἐπιφοίτησις.

حليب χαλήπ, οὐ. ἀ. γάλα.

حليف χαλήφ, οὐ. ἀ. σύμμαχος.

حليل χαλήλ, οὐ. ἀ. σύζυγος (ὁ, σύνευνος, ἀνήρ.

حليله χαληλέ, θηλ. τοῦ προηγ.

حليم χαλήμ, ἐ. ἀ. πρᾷος, ἥπιος.

حمار χημάρ, οὐ. ἀ. ὄνος.

حمارات χαμαράτ, ἐ. τ. καρτερικός.

حماقت χαμακάτ, οὐ. ἀ. εὐήθεια, βλακία.

حمال χαμμάλ, οὐ. ἀ. ἀχθοφόρος.

حمالك χαμαλλήκ, οὐ. τ. καὶ

حماليه χαμαλιγέ, οὐ. τ. ἔξοδα ἀχθοφορικά.

حام χαμάμ, οὐ. ἀ. λουτρός.
حام χημάμ, οὐ. ἀ. θάνατος.
حايت χημαγέτ, ἴδ. حايه.
حايتچى χημαγεδζή, οὐ. τ. καὶ حايتكار χημαγετκιάρ, οὐ. π. προστάτης.
حائل χαμαίλ, οὐ. ἀ. πλ. ἀντὶ ἑν. προβασκάνιον· τελαμών.
حايه χημαγέ, οὐ. ἀ. προστασία.
حد χάμδ, οὐ. ἀ. αἶνος· δόξα. الله — ال ἐλχάμδ-ουλ-λά, δόξα τῷ Θεῷ. [στίας.
حدّاً χαμδέν, ἐπ. ἀ. μετ' εὐχαρι-
حرا χαμρά, ἐ. ἀ. ἐρυθρός.
حرت χουμρέτ, οὐ. ἀ. ἐρυθρότης· χρῶμα ἐρυθροῦν.
حصّ χούμζ, οὐ. ἀ. ὀξύδιον (χημ.).
حق χούμχ, οὐ. ἀ. εὐήθεια.
حل χάμλ, οὐ. ἀ. βάρος, ἐγκυμοσύνη· ἔμβρυον· τὸ φέρειν· — وضع βάζ-ι-χάμλ, τοκετός.
حمل χαμέλ, οὐ. ἀ. Κριός (ἐκ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου)· ἀμνός.
حمله χαμλέ, οὐ. ἀ. ἔφοδος, σύγχρουσις· ὁρμή.
حمضوت χουμουδάτ, οὐ. ἀ. ὀξύτης.
حمولة χαμουλέ, οὐ. ἀ. φόρτωμα (πλοίου). [ρετός.
حمى χουμά, οὐ. τ. τύφος, πυ-
حميت χαμηγέτ, οὐ. ἀ. ζῆλος, προθυμία.
حميتكار χαμηγετκιάρ καὶ حميتمند χαμηγετμένδ, ἐ. π. καὶ حميتلو χαμηγετλού, ἐ. τ. ἔνζηλος.
حميد χαμίδ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ἄξιος ὕμνων· ὑμνούμενος· (Θεός)· ὄν. κύρ. Χαμίδ.
حميده χαμιδέ, θ. τοῦ προηγ. اخلاق — ἀγλάκ-ι-χαμιδέ, χαρακτήρ. ἠθικὴ ἐπαινετή.
حميض χαμίζ, οὐ. ἀ. ὑποξύδιον (χημ.).
حنث χήνς, οὐ. ἀ. ἐπιορκία.
حنجرق χηντσκηρίκ, ἴδ. انجق.
حنطه χηντά, οὐ. ἀ. σῖτος, πυρός.
حنوط χανούτ, οὐ. ἀ. ἄρωμα.
حنث χανίς, ἐ. ἀ. ἐπίορκος.
حوادث χαβαδίς, πληθ. τοῦ حادثه.
حوادثنامه χαβαδισναμέ, οὐ. π. δελτίον εἰδήσεων.
حوارى χαβαρί, οὐ. ἀ. ἐν. τοῦ ἐπ.
حوارىلمك χαβαριγιούν, πλ. τοῦ πργ. ἀντὶ ἑν. ἀπόστολος· μαθητὴς τοῦ Ἰ. Χ.
حواس χαβάς, πλ. τοῦ حاسه.
حواله χαβαλέ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιφορτίζειν· μεταβίβασις· καλόν, γραμμάτιον εἰς διαταγήν.
حوالى χαβαλί, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ (حول), τὰ πέριξ, τὰ περίχωρα.
حوائج χαβαίδζ, πλ. τοῦ حاجت.
حوپا χοππά, οὐ ἀ. μαμμόθρεπτος.
حورالعين χουρ-ουλ-ἄϊν, ἴδ. حورى.
حوره χόρα, οὐ. τ. χορός· چچ — χόρα τεπμέκ, χορεύειν.
حورى χουρί, οὐ. π. οὐρί, νεᾶνις (μελανόφθαλμος).

حوز χαβζέ, οὐ. ἀ. περίβολος· χώρα.
حوض χάβζ, κ. χαβούζ, οὐ. ἀ. τ. δεξαμενή.
حول χάβλ, οὐ. ἀ. μεταβολὴ κατα-στάσεως· ἔτος· ἰσχύς.
حولق χαβλαμάχ, ρ τ. ὑλακτεῖν.
حولى χαβλή, οὐ. τ. αὐλή, χειρόμακτρον.
حونى χουνί, οὐ. τ. χοάνη.
حيار χαβιάρ, οὐ. τ. ὠοτάριχος.
حى χαΐγι, ἐ. ἀ. ζωντανός.
حى χαΐγεν, ἐπ. ἀ. ζωντανῶς.
حى χαΐγε, ἐπφ. ἀ. δεῦτε! ἄγε!
حيا χαγιά, οὐ. ἀ. αἰδώς.
حيات χαγιάτ, οὐ. ἀ. ζωή· — آب حيات-ου-χαγιάτ, ὕδωρ τῆς ζωῆς (τὸ ἀθάνατον ὕδωρ).
حيات χαγιάτ, οὐ. τ. αὐλή.
حياتى χαγιατί, ἐ. ἀ. ζωϊκός.
حياتيه χαγιατιγέ, θ. τοῦ προηγ.
حياسزلك χαγιασιζλήκι, οὐ. τ. ἀναισχυντία.
حياكى χαγιάκι, οὐ. ἀ. ὑφάντης.
حياكت χαγιακέτ, οὐ. ἀ. ὑφαντική.
حيثيت χαϊσιγέτ, οὐ. ἀ. ὑπόληψις· ἀξία· δύναμις.
حيدود χαϊδούδ, οὐ. ἀ. ληστής.
حيدودلق χαϊδουδλήκ, οὐ. τ. ληστεία.
حيران χαϊράν, ἐ. ἀ. ἔκθαμβος, ἔκπληκτος· قلق — χαϊρὰν χαλμάχ, τὸ μένειν ἔκπληκτος.
حيرانلق χαϊρανλήκ, οὐ. τ. ἔκπληξις· θαυμασμός.
حيرت χαϊρέτ, οὐ. ἀ. ἔκπληξις, θάμβος.
حيض χαΐζ, οὐ. ἀ. ἐμμηνα· — دم حيض δὲμ χαΐζ, αἷμα ἐμμηνιακόν.
حيف χαΐφ, οὐ. ἀ. ἀδικία· ἄδικον· — ἐπιφ. ἀ. χρῆμα.
حيقرمق χαϊκρμάχ, ἴδ. حايقرمق.
حيلز χαϊλάζ, οὐ. τ. ὀκνηρός.
حيلازلق χαϊλαζλήκ. οὐ. τ. ὀκνηρία.
حيله χηλέ, οὐ. ἀ. στρατήγημα, δόλος, ἀπάτη.
حيلهباز χηλεπάζ, οὐ. καὶ ἐπ. π. πανοῦργος· δόλιος.
حيلهكار χηλεκιάρ, ὡς τὸ προηγ.
حيلهكارلق χηλεκιαρλήκ, οὐ. τ. πανουργία· δολιότης.
حين χίν. οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. χρόνος· κατά· ὅτε.
حينه χίνεν, ἐπ. ἀ. ἐνίοτε.
حيوان χαϊβάν, οὐ. ἀ. ζῷον· ἔμψυχον· κτῆνος· ἵππος.
حيوانات χαϊβανάτ, πλ. τοῦ προηγ. — علم الحيوانات-χαϊβανάτ, ζωολογία.
حيوانلق χαϊβανλήκ, οὐ. τ. καὶ حيوانيت χαϊβανιγέτ, οὐ. ἀ. κτηνωδία· ἠλιθιότης.
حيوانى χαϊβανί, ἐ. ἀ. κτηνώδης. [σαρκικός.
حيه χαϊγέ, οὐ. ἀ. ὄφις· πλ. حيات.

خ

خاطب

خارجيه

خ χά ἢ χή, ἔνατον γράμμα τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου, ἑβδομον δὲ τοῦ ἀραβικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 600.

خاتم χατέμ, οὐ. ἀ. δακτύλιος· σφραγίς.

خاتمی χατίμ, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. τελευταῖος, ὁ ἐπισφραγίζων.

خاتمه χατιμέ, οὐ. ἀ. τέλος, συμπέρασμα· ἐπίλογος. [νή.

خاتون χατούν, οὐ. π. κυρία, γυ-

خاچ χάτς, οὐ. τ. σταυρός. [δής.

خاچواری χαζβαρί, ἐ. τ. σταυροειδής.

خاخام χαχάμ, οὐ. τ. ῥαββῖνος· ἰερεύς — χαχὰμ πασή, ἀρχιραββῖνος.

خادم χαδίμ, κ. χαδούμ, οὐ. ἀ. εὐνοῦχος· ὑπηρέτης.

خار χάρ, οὐ. π. ἄκανθα.

خارج χαρίδζ, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. τὸ ἔξω· ἐξωτερικός.

خارجی χαριδζί, ἐ. ἀ. ἐξωτερικός.

خارجیه χαρὸζιγέ, θ τοῦ πργ. ἐξωτερικαί· ὑπουργεῖα — χαρδζιγὲ ναζαρετή, ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερ. ὑπουργός — χαρδζιγὲ ναζηρή, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερ. ὑπουργός.

خارق χαρῆχ, ἐ. ἀ. ὁ σχίζων· — العاده χαρὴχ-οὺλ-ἀδέ, ἔκτακτος, ἐκπληκτικός.

خاطر χαρικά, οὐ. ἀ. θαῦμα.

خازن χαζίν, οὐ. ἀ. θησαυροφύλαξ.

خاسر χασίρ, ἐ. ἀ. ὁ ὑποστὰς ζημίας.

خاص χάς, ἐ. ἀ. ἰδιαίτερος· ἄγνός· ἰδιωτικός· — اسم ἴσμ-ι-χάς, ὄνομα κύριον (γραμ.)· πλ. خواص.

خاصه χασσέ, κ. χασσά, θ. τοῦ προηγ. ἰδιαιτέρα· προσωπική· βασιλική· ἀνήκουσα τῷ ἡγεμόνι· ἰδιότης ἀτομική· عسكر — ἀσακὶρ-ι-χασσά, αὐτοκρατορικὴ φρουρά.

خاصةً χάσσατεν, ἐπ. ἀ. ἰδιαιτέρως.

خاصکی χασσεκί, οὐ. τ. ἀξιωματικοὶ (ἄλλοτε) εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀναχτόρων.

خاصیت χασσιγέτ, οὐ. ἀ. ἰδιότης· ὑγιεία· ὑπόληψις.

خاصیتلی χασιγετλή, ἐ. τ. ὠφέλιμος εἰς τὴν ὑγείαν· εὐυπόληπτος.

خاطب χατήπ (خطب), οὐ. ἀ. ῥήτωρ· τὸ ὁμιλοῦν πρόσωπον.

خاطر χατήρ, οὐ. ἀ. μνήμη· διάθεσις· χάρις· قیرمق — , ατὴρ κηρμάχ, δυσαρεστεῖν τινά· قیرلی — χατὴρ γιαπμάχ, ἱκανοποιεῖν τινά· ون — χατηρίμ ἰτσούν, πρὸς χάριν μου.

خاطرشناس χατηρσινάς, ἐ. π. περιποιητικός· لق — , ατηρσινασλήχ, οὐ. τ. περιποίησις.

خاطرلامق χατηρλαμάχ, ρ. τ. ἐνθυμεῖσθαι.

خاطرلی , ατηρλή, ἐ. τ. εὐυπόληπτος. [ρίεις.

خاطرنوازلق χατηρνουβάζ, ἐ. π. χαρ

خاطره χατηρέ, οὐ. ἀ. σκέψις· ἰδέα· ἐνθύμησις.

خاطف , ατήφ, οὐ. ἀ. ἀστραπή.

خاقان χαχάν, οὐ. ἀ. π. ἡγεμών, χυριάρχης. [νικός.

خاقانی χαχανί, ἐ. ἀ. π. ἡγεμο

خاک χάκι, οὐ.π. χῶμα· κόνις

خاکپای χακιπάϊ, οὐ. π. ἡ κόνις τῶνποδῶν·ὑποπόδιον. [σφαῖρα.

خاکدان χακιδάν, οὐ. π. ὑδρόγειος

خاکی χακί, ἐ. π. χωματώδης.

خاکستر χακιστέρ, οὐ. π. τέφρα.

خال χάλ, οὐ.ἀ. θεῖος ἐκ μητρός.

خالد χαλίδ, ἐ. ἀ. αἰώνιος.

خالص χαλίς, ἐ. ἀ. ἀμιγής. εἰλικρινής. [νῶς.

خالصانه χαλισανέ, ἐπ. π. εἰλικρι

خالصیت χαλισιγέτ, οὐ. ἀ. εἰλικρίνεια.

خالق χαλήχ, οὐ. ἀ. δημιουργός.

خاله χάλα, οὐ. ἀ. θεία ἐκ πατρός.

خالی χαλί, ἐ.ἀ.ἔρημος· ἐλεύθερος.

خالی χάλιγεν, ἐπ. ἀ. κενῶς.

خام χάμ, ἐ. π. ὠμός· εὐήθης.

خامس χαμίς, ἐ. ἀ. πέμπτος.

خامسا χάμισεν, ἐπ. ἀ. πέμπτον.

خاموش χαμούς, ἐ. π. σιωπηλός.

خاموشی χαμουσή, οὐ. π. σιγή.

خامه χαμέ, οὐ. π. κάλαμος.

خامی χαμί, οὐ. π. ὠμότης.

خان χάν, οὐ.π. Χάν· Σουλτάνος, μοναρχης· τίτλος ἀπονεμόμενος ἐν Περσίᾳ εἰς εὐγενεῖς τινὰς οἰκογενείας ἢ εἰς μεγιστάνας.

خان χάν, οὐ.π.ξενών,ξενοδοχεῖον.

خانجی χανζί, οὐ. τ. ξενοδόχος.

خاندان χανεδάν, οὐ. π. οἰκογένεια εὐγενής, ἡγεμονική.

خانم χανίμ, οὐ. τ. κυρία, δεσποσύνη ὀθωμανίς.

خانه χανέ, οὐ. π. οἰκία, κατοικία· τόπος· ἐργοστάσιον· ده — πενδεχανέ, οἰκία τοῦ δούλου (σας), ἡ οἰκία μου· دولت — δοβλὲτ χανέ, οἰκία τῆς εὐτυχίας, ἡ οἰκία ὑμῶν.

خاو χάβ, οὐ. π. ἄχνη, κ. χνοῦδι.

خاوره χάβρα, ξ. συναγωγή.

خائف χαΐφ, ἐ. ἀ. δειλός.

خائن χαΐν, ἐ. ἀ. προδότης· ἄπιστος.

خاشلق خاشلق χαϊνλήχ. οὐ. τ. προδοσία.
خاغ خاغ χαγέ, οὐ. π. ὠόν, ὄρχις.
خبائث خبائث χεπασέτ, οὐ. ἀ. μοχθηρία.
خبر خبر χαπέρ, οὐ. ἀ. εἴδησις· κατηγορούμενον (γραμμ.)· علم — ἤλμ-ου-χαπέρ, ἀποδεικτικόν (ἔγγραφον).
خبردار خبردار χαπερδάρ, ἐ. ἀ. πεπληροφορημένος.
خبرسز خبرسز χαπερσήζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ὁ μὴ ἔχων εἴδησιν· αἰφνιδίως.
خبرلشمك خبرلشمك χαπερλεσμέκ, ρ. τ. ἀνταποκρίνεσθαι.
خبره خبره χηπρέ, οὐ. ἀ. πληροφορία· μάθησις· πεῖρα. — اهل خبره، οἱ πραγματογνώμονες.
خبيث خبيث χαπίς, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. αἰσχρός, αἰσχρότης, μοχθηρός.
خبيثانه خبيثانه χαπισανέ, ἐπ. π. μοχθηρῶς, μιαρῶς.
خبيثه خبيثه χαπισέ, θ. τοῦ προηγ.
ختام ختام χητάμ, οὐ. ἀ. τέλος· συμπλήρωσις. [λειωμένος.
ختامپذير ختامپذير χητάμπεζίρ, ἐ. π. τετε-
ختم ختم χάτμ, οὐ. ἀ. τὸ συμπληροῦν, τελειόνειν· σφραγίζειν.
خجالت خجالت χαδζαλέτ, οὐ. ἀ. αἰσχύνη.
خجل خجل χαδζίλ, ἐ. ἀ. αἰδήμων.
خدا خدا χουδά, οὐ. π. Θεός.
خداوندكار خداوندكار χοδαβενδικιάρ, οὐ. ἀ. δεσπότης· Θεός.
خدايى خدايى χοδαγί, οὐ. π. θειότης· θεῖος.
خدام خدام χουδάμ, πλ. τοῦ ملم.
خدمت خدمت χηδμέτ, οὐ. ἀ. ὑπηρεσία· θέσις· ὑπούργημα.
خدمتجى خدمتجى χηδμετζή, οὐ. τ. ὑπηρέτης.
خدمتكار خدمتكار χηδμετκιάρ, ὡς τὸ προηγ.
خدمتكاره خدمتكاره χαδμέ, πλ. τοῦ مام ἐκλαμβ. ἀντὶ ἑνικοῦ.
خديو خديو χηδίβ, οὐ. π. δεσπότης, ἡγεμών· ἀντιβασιλεύς.
خديوانه خديوانه χηδιβανέ, ἐ. καὶ οὐ. π. ἡγεμονικῶς· ἡγεμονικός.
خراب خراب χαράπ, οὐ. ἀ. φθορά, ἐρήμωσις. λεηλασία. [λετον.
خرابات خرابات χαραπάτ, οὐ. ἀ. οἰνοπω-
خرابى خرابى χαραπατί, οὐ. ἀ. σπάταλος· ἄσωτος· μέθυσος.
خرابيلق خرابيلق χαραπατιλήχ, οὐ. τ. ἀσωτεία· μέθη.
خرابه خرابه χαραπέ, οὐ. ἀ. ἐρείπιον· πλ. خرابات. [ωσις.
خرابيت خرابيت χαραπιγέτ, οὐ. ἀ. ἐρεί-
خرابه زار خرابه زار χαραπεζάρ, οὐ. π. τόπος ἐρειπίων. [λικός.
خراج خراج χαραδζ, οὐ. ἀ. φόρος κεφα-
خراجى خراجى χαραδζή, οὐ. τ. εἰσπράκτωρ φόρων.
خراجكذار خراجكذار χαραδζκιουζάρ, οὐ. π. φόρου ὑποτελής.
خرافات خرافات χουραφάτ, πλ. τοῦ
خرافه خرافه χουραφέ, οὐ. ἀ. μῦθος· παραλογισμός.
خرامان خرامان χηραμάν, οὐ. π. τὸ περιπατεῖν χαϊδευτικά.
خرباق خرباق χηρπαλαμάκ, ρ. τ. ἐνο-

χλεΐν, χχχομεταχειρίζεσθαι.
χμαλιγχηρπαλαγμάχ, ρ. τ. ἐνοχλεῖσθαι.
χηρτλάχ, οὐ.τ. λάρυγξ.
χηράδζ, οὐ. ἀ δαπάνη· ἔξοδον· μίγμα ἀσβέστου καὶ ἀμμοκονίας χρησιμεῦον εἰς τὴν οἰκοδομήν.
χηρούδζ, οὐ. ἀ. δισσάκιον.
χηρδζαμάχ, ρ. τ. ἐξοδεύειν.
χηρδζιράϊ, οὐ. π. ὁδοιπορικὰ ἔξοδα.
χηρτζλήχ, οὐ. τ. τὰ διὰ καθημερινὰ ξοδαπάνας χρήματα.
χηρδζίν, ἐ. τ. ἰδιότροπος.
χηρεδ, οὐ. π. φρόνησις.
χηρούδ, ἐ. π. λεπτός, μικρός.
χηρδάλ, οὐ. ἀ. σίναπι.
χηρούδ, ἐ. π. λεπτός, μικρός.
χηρεδμένδ, ἐ. π. νοήμων. [μοσύνη.
χηρεδμενδή, οὐ. π. νοη-
χηρουδεβάτ, πλ. τοῦ ηρ, μικρὰ ἐμπορεύματα.
χηρουδεβατδζί καὶ
χηρουδέ, ἐ. καὶ οὐ. π. μικρός, λεπτός· τεμάχιον.
χηρουδεπίν, οὐ. καὶ ἐ. π. μικροσκόπιον· ὁ ἐξετάζων τι ἐν λεπτομερείᾳ.
χηρουδεπινλήχ, οὐ. τ. ὀξυδέρκεια.
χηρουδφιρούζ, οὐ. π. μικρέμπορος, λιανοπώλης· ῥωποπώλης.
χριστιάν, οὐ. καὶ ἐ. τ. χριστιανός,-ικός.
χριστιανλήχ, οὐ. τ. χριστιανισμός, χριστιανωσύνη.
χηρσήζ, οὐ. τ. κλέπτης· κακοποιός.
χηρσιζλήχ, οὐ. τ. κλοπή· ἐπιτήδευμα κλέπτου.
χηρσλαμάχ, ρ.τ. ὀργίζεσθαι· θυμόνειν. [ὀργίλος.
χηρσλού, ἐ. τ. θυμώδης,
χορτούμ, οὐ.ἀ. σίφων, σωλὴν ἀντλίας· προβοσκίς.
χάρχ, οὐ. ἀ. τὸ σχίζειν· τὸ τρυπᾶν.
χηρχά, οὐ. ἀ. μανδύας.
χάρχελε, οὐ. π. ἀγέλη.
χηρλαφμάχ, ρ. τ. διαφέρεσθαι· ἐρίζειν.
χηρλαμάχ, ρ. τ. ῥέγχειν, ῥογχαλίζειν.
χηρλδή καὶ
χηρλδαμά, οὐ. τ. ῥογχαλισμός· φιλονεικία.
χουρρέμ, ἐ. π. φαιδρός.
χουρμά, οὐ. π. φοῖνιξ.
χαρμάν, οὐ.π.ἁλῶνι, ἄλως.
χηρβάτ, ὄν. ἐθν. Κροάτης.
χαρούπ, κ. χαρνούπ, οὐ.ἀ. ξυλοκέρατον.

چروخ خورخوروز, οὐ. ἀ. τὸ ἐξέρχεσθαι· ἐφορμᾶν· — صاحب ساچهٔ خورخوروز, ἥρως· μέγας κατακτητής.

چروس خوروس, κ. خوروز, οὐ. τ. ἀλέκτωρ· πετεινὸς πυροβόλου.

چرسلمق خوروسلانمق, ρ. τ. ὑπερηφανεύεσθαι.

چروش خوروش, οὐ. π. κραυγή· ὁρμή.

چرید خیرید καὶ [θένος.

چریده خیریده, οὐ. ἀ. κόρη παρ-

چرید خیرید, οὐ.ἀ. τὸ ἀγοράζειν, ἀγορά. [στής.

چریدار خیریدار, οὐ. π. ἀγορα-

چریطه خیریطه, οὐ. ἀ. γεωγραφικὸς χάρτης.

چریف خیریف, οὐ. ἀ. φθινόπωρον.

چز خیز, οὐ. τ. δύναμις, βία.

چزلی خیزلی, ἐ.τ.δυνατός, βίαιος.

چزان خیزان, οὐ. π. φθινόπωρον· — باد-ی-خزان, φθινοπωρινὸς ἄνεμος.

چزاین خیزاین, πλ. τοῦ ἐπ.

چزینه خیزینه, κ. خیزنه, οὐ.ἀ. θησαυρός, θησαυροφυλάκιον· — خاصهٔ همایون خیزینه-ی-خاصه-ی-همایون, τὸ ἰδιαίτερον αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον.

چزینه دار خیزینه‌دار, οὐ. π. θησαυροφύλαξ· ταμίας.

چسار خسار καὶ [βλάβη.

چسارت خسارت, οὐ. ἀ. ζημία,

چسارتیده خسارتیده, ἐ. π. ὁ ζημιωθείς. [πότης.

چساست خساست, οὐ. ἀ. ποταχساست, خاسست καὶ

چست خیست, οὐ. ἀ. φιλαργυρία· χαμέρπεια.

چسته خسته, ἐ. π. ἀσθενής· — چسته مزاج خسته میزاج, φιλάσθενος· — چسته خانه, οὐ. π. νοσοκομεῖον. [νεια.

چستهلق خستهلق, οὐ. τ. ἀσθέ-

چسته مزاج خسته میزاج, ἐ. π. φιλάσθενος.

چسرو خسرو, οὐ. π. ἡγεμών· μονάρχης.

چسروانه خسروانه, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἡγεμονικός, -ῶς· βασιλικός, -ῶς. [θίζειν.

چسف خسف, οὐ. ἀ. τὸ καταβυ-

چسوف خسوف, οὐ. ἀ. ἔκλειψις σελήνης.

چسیس خسیس, ἐ. ἀ. γλίσχρος· χαμερπής.

چسیسه خسیسه, οὐ.ἀ. ποταπότης.

چشب خشب, οὐ. π. ξύλον.

چشخاش خشخاش, οὐ. ἀ. μήκων.

چشردامق خشردامق, ρ. τ. προξενεῖν ἦχον. [λύσσα.

چشم خشم, οὐ. π. θυμός, μανία.

چشم آلود خشم آلود, ἐ. π. μανιώδης. [γίζεσθαι.

چشملنمق خشملنمق, ρ. τ. ὀρ-

چشمناك خشمناك, ἐ. π. παρωρ-

γισμένος. [μένος.
خشنوخ χοφνούδ, ἐ. π. εὐχαριστη-
خشنودسزلك χοφνουδσηζλίκι, οὐ. τ. δυσαρέσκεια.
خشنودلك χουφνουδλίκι, οὐ. τ. εὐχαρίστησις. [στησις.
خشنودی χοφνουδί, οὐ. ἀ. εὐχαρί-
خشیت χασγέτ, οὐ. ἀ. φόβος. [ἔρις.
خصام χησάμ, οὐ. ἀ. τὸ δικάζεσθαι·
خصایص χασαΐς, πλ. τοῦ خصیصه.
خصائل χασαΐλ, πλ. τοῦ خصلت.
خصلت χασλέτ, οὐ. ἀ. ἰδιότης, χαρακτήρ, ἀρετή.
خصم χάσμ, οὐ. ἀ. ἐχθρός· ἀντίπαλος· (πλ. خصما καὶ خصوم).
خصم چیکمك χησημλίκι, οὐ. τ. συγγενής. [γένεια.
خصمك χησημλίκι, οὐ. τ. συγ-
خصوص χουσούς, οὐ. ἀ. ὑπόθεσις· πρᾶγμα· ἔποψις.
خصوصن χουσσούσεν, ἐπ. ἀ. ἰδίως· κυρίως. [εἰδικός.
خصوصی χουσουσί, ἐ.ἀ. ἰδιαίτερος,
خصوصیت χουσουσιγέτ, οὐ. ἀ. φιλία· ἀφοσίωσις· ἰδιότης.
خصومت χουσουμέτ, οὐ. ἀ. ἔχθρα· μῖσος.
خط χάττ, οὐ. ἀ. γραμμή· γραφή· ἔγγραφον· — خسن ι-χάττ, καλλιγραφία.
خطا χατά, οὐ. ἀ. λάθος· σφάλμα.
خطاب χητάπ, οὐ. ἀ. προσλαλιά, τὸ ἀποτείνειν.
خطاب چکمك χητάπτεν, ἐπ. ἀ. ἀπευθύνων τὸν λόγον πρός τινα.
خطابت χητάπέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἀναγιγνώσκειν· — فن ἴλμ-ι-χητάπέτ, ῥητορική.
خطاط χαττάτ, οὐ.ἀ.καλλιγράφος.
خطاطخ χαταπάγ, οὐ. ἀ. π. ὁ συγχωρῶν τὰ σφάλματα.
خطب χάτπ, οὐ. ἀ. ὑπόθεσις, ἐργασία.
خطبه χουτπέ, οὐ.ἀ. θρησκευτικὴ διδασκαλία· εὐχὴ ὑπὲρ τῆς μακροβιότητος καὶ εὐημερίας τοῦ Σουλτάνου ἐπὶ τοῦ ἄμβωνος.
خطر χατάρ, οὐ. ἀ. κίνδυνος. [νος.
خطرناك χαταρνάχ, ἐ. π. καὶ
خطرلو χαταρλοῦ, ἐ. τ. κινδυνώδης. [μιμνήσκεσθαι.
خطور χουτούρ, οὐ. ἀ. τὸ ἀνα-
خطوط χουτούτ, πλ. τοῦ خط.
خطوه χατβέ, οὐ. ἀ. βῆμα.
خطه χηττά, οὐ.ἀ.ἐπαρχία·χώρα.
خطیب χατίπ, οὐ. ἀ. ῥήτωρ· ἱεροκήρυξ (μουσουλμάνος).
خطیر χατήρ, ἐ. ἀ. ἐπίσημος, εὐυπόληπτος.
خطیئه χατηγέ, οὐ. ἀ. σφάλμα.
خفا χαφά, οὐ. ἀ. τὸ καλύπτεσθαι, τὸ κρύπτεσθαι.
خفاش χαφφάς, οὐ. ἀ. νυκτερίς.
خفاق χαφάφ, κ. χαβάφ, οὐ. ἀ. κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς ὑποδημάτων.

خفت χηφφέτ, οὐ. ἀ. ἐλαφρότης.
خفتان χαφτάν, οὐ. ἀ. μανδύας.
خفته χουφτέ, οὐ. ἀ. ἠλίθιος.
خفی χαφί, ἐ. ἀ. μυστικός.
خفیا χαφίγεν καὶ [χρυφίως.
خفیه χούφγετεν, ἐπ. ἀ. λάθρα,
خفیف χαφίφ, ἐ. ἀ. ἐλαφρός, εὐκίνητος· — عقل ἀκλὴ χαφίφ, ἀπερίσκεπτος.
خفیفجه χαφίφζε, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἐλαφρῶς· ὀλίγον ἐλαφρός.
خفیفلتمك χαφιφλετμέκι, ρ.τ. ἐλαφρύνειν· ἀνακουφίζειν. [της.
خفیفلك χαφιφλίκι, οὐ. τ. ἐλαφρό-
خفیفلنمك χαφιφλενμέκι, ρ.τ. ἐλαφρύνεσθαι· ἀνακουφίζεσθαι.
خل χάλλ, οὐ. ἀ. ὄξος.
خلا χαλά, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. τὸ κενόν· κενός· ἀναγκαῖον, ἀπόπατος. [ἀπαλλαγή.
خلاص χελάς, οὐ. ἀ. σωτηρία·
خلاصه χουλεσά, οὐ.ἀ.οὐσία, περί- — ληψις· ἐπιτομή.
خلاط χαλάτ, οὐ. τ. κάλως.
خلاف χηλάφ, οὐ. ἀ. ἀντίρρησις, τὐἀντίθετον· ψεῦδος, τὸ ψευδές.
خلافت χηλαφέτ, οὐ. ἀ. καλιφάτον· ἀξίωμα τοῦ καλίφου· διαδοχή· κράτος· — خرمی χαζρέτ-ι-χηλαφὲτ πεναχή· ἡ A. M. ὁ Σουλτάνος.
خلافجه χηλαφίνδζα, ἐπ. τ. παρὰ τὰ . . . ἐναντίον.
خلاق χαλλάχ, οὐ.ἀ. Δημιουργός· Πλάστης· Θεός.
خلال χηλάλ, οὐ. ἀ. διάστασις· διάστημα· ῥωγμή· ὀδοντογλυφίς· ὠτογλυφίς.
خلائق χαλαΐχ, οὐ.ἀ.πλ. τοῦ خلق καὶ خلق.
خلایق χαλαΐχ, οὐ. τ. δούλη.
خلت χουλλέτ, οὐ.ἀ. φιλία πιστή.
خلجان χελλεδζάν, οὐ. ἀ. ταραχή· ἀνησυχία· τὸ ἐκ φόβου τρέμειν· قلب — χαλεδζάν-ι-χάλπ- ταραχή, παλμὸς τῆς καρδίας.
خلخال χελζονιγέτ, οὐ. ἀ. σπείρασις· ἑλιγμός.
خلط χάλτ, οὐ.ἀ.μῖγμα· τὸ ἀναμιγνύειν· τὸ συγχέειν· τὸ ἀπρεπῶς φέρεσθαι· .ا — χάλτ ἐτ. ἀναμιγνύειν· συγχέειν.
خلع χάλ', οὐ. ἀ. τὸ ἐκβάλλειν· τὸ διώκειν· τὸ παύειν (ἀπὸ τῆς θέσεως).
خلع χούλ', οὐ. ἀ. διαζύγιον.
خلعت χηλ'άτ, οὐ. ἀ. ἐσθὴς τιμητική.
خلف χαλέφ, οὐ. ἀ. διάδοχος· ل — νὰ χαλέφ. ἐ. π. ἀνάξιος τῶν γονέων, διεφθαρμένος.
خلف χούλφ, οὐ. ἀ. ἀθέτησις ὑποσχέσεως.
خلفا χουλεφά, πλ. τοῦ خلف.
خلق χάλχ, οὐ. ἀ. δημιουργεῖν· λαός· ὁ κόσμος.

قلخ χούλχ, οὐ. ἀ. φυσικόν, χαρακτήρ, φυσικὴ διάθεσις.
پقلخ ,ηλχάτ, οὐ.ἀ. πλάσις· φυσικόν. ملا — χηλχὰτ ἀλέμ, ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου.
قلخ χηλχή, ἐ.ἀ. φυσικός. [της.
پقلخ χηλχηγέτ, οὐ. ἀ. φυσικό-
لخل χαλέλ, οὐ. ἀ. προσβολή, διατάραξις· ζημία. [κενότης.
لخو χούλουββ, οὐ. ἀ. ἀεργία,
لخو χήλβ, ἐ. ἀ. ἄεργος, κενός.
تلخو χαλβέτ, οὐ.ἀ. ἀπομόνωσις, τὸ ἀποσύρεσθαι τοῦ κόσμου· ἰδιαίτερον δωμάτιον.
ناخلخو χαλβετχανέ, οὐ. π. ἐρημητήριον.
یشیتلخو χαλβετνιδίν, οὐ. π. μοναχός, ἐρημίτης. [μοναξία.
یشیتلخو χαλβετνιδίνί, οὐ. π.
دلخو χουλούδ, οὐ. ἀ. αἰωνιότης.
صلخو χουλούς, οὐ. ἀ. ἀγνότης, ἀφέλεια· ἀφοσίωσις, φιλία εἰλικρινής· .ا — عرض ἄρζ-ι-χουλοὺς ἐτ., παρέχειν τεκμήρια φιλίας.
رکصلخو χουλουσκιάρ, οὐ.π. φίλος εἰλικρινής.
رکیلصلخو χουλιουσκιαρανέ, ἐ. καὶ ἐπ.π. φιλικός, -ῶς, εἰλικρινής, -ῶς. [εἰλικρίνεια.
رکیلصلخو χουλιουσκιαρή, οὐ. π.
تیصلخو χουλιουσιγέτ, οὐ. ἀ. εἰλικρίνεια.

قلخو χαλίλούχ, οὐ. ἀ. ἠθικός.
لخ χαλί, ἐ. ἀ. κενός· ἄεργος.
جلخ χαλίζ, οὐ.ἀ. κόλπος, πορθμός· διώρυξ· λιμήν. [χρασις.
طلخ χαλίτ, οὐ. ἀ. μίξις· σύγ-
ةطلخ χαλιτά, οὐ. ἀ. μίγμα μετάλλων.
فلخ χαλιφέ, οὐ. ἀ. χαλίφης, διάδοχος τοῦ Μωάμεθ· ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος.
للخ χαλίλ, οὐ. ἀ. φίλος στενός.
ةلخ χαλιλέ, θ. τοῦ προηγ. σύζυγος ἡ).
رخ χουμάρ, οὐ. ἀ. καρηβαρία· κ. (μαχμουρλοῦκι).
یسمخ χουμασί, ἐ.ἀ. λέξις μὲ πέντε ῥιζικὰ γράμματα (γραμ.).
رمخ χούμπαρα, κ. κούμπαρα, οὐ. π. σφαῖρα πυρφόρος, βόμβα· σφαῖρα πηλίνη κενή, ἐν ᾗ τὰ παιδία ἐναποταμιεύουσι χρήματα.
یجرمخ χουμπαραδζί, κ. κουμπαραδζί, οὐ. τ. στρατιώτης τοῦ πυροβολικοῦ.
مخمخ χημχήμ, ἐ. τ. ὁ ὑπορρίνως λαλῶν.
خم χάμρ, οὐ.ἀ. οἶνος.
سخم χάμς, ἐ. ἀ. πέντε.
سخم χούμς, οὐ. ἀ. τὸ πέμπτον.
ونسخم χαμσούν, ἐ.ἀ. πεντήκοντα.
سخم χαμσέ, οὐ. ἀ. πέντε.
رخم χαμούρ, οὐ. τ. ζύμη.

خورمو χαμουρδζί, οὐ.τ.ζυμωτής.
خوش χαμούς, ἐ. ἀ. σιωπηλός.
خیر χαμίρ, κ. χαμούρ, οὐ. ἀ. ζύμη, προζύμη.
خیرسز χαμιρσήζ, ἐ. τ. ἄζυμος· — οὐ. τ. τὰ ἄζυμα (ἑορτὴ παρ' Ἑβραίοις).
خیره χαμιρέ, οὐ. ἀ. προζύμη.
خناس χαννάς, οὐ. ἀ. διάβολος· Σατανᾶς.
خناق χουννάκ. οὐ. ἀ. εἶδος ἀσθενείας τοῦ λαιμοῦ, κυνάγχη (παθ.).
خنثی χουνσά, οὐ.ἀ. ἑρμαφρόδιτος.
خنجر χανδζέρ, οὐ. ἀ. ἐγχειρίδιον· ἀκινάκης.
خند χὰνδ καὶ [μειδιῶν.
خندان χανδάν, ἐ. π. ὁ γελῶν· ὁ
خندق χανδάκ, κ. χενδέκ, οὐ. ἀ. (ἐκ τοῦ ἑλλ.) τάφρος.
خند χὰνδ καὶ
خنده χανδέ, οὐ. καὶ ἐπ. π. γέλως, μειδίαμα· γελῶν· εὔθυμος.
خنده χανδερίς, ἐ.π.εἰρωνικός.
خنزیر χηνζήρ, οὐ. ἀ. χοῖρος.
خنزیرلك χηνζηρλίκι, οὐ. τ. χοιρωδία· ῥυπαρότης.
خنکار χουνκιάρ, οὐ.π. βασιλεύς, [Σουλτάνος.
خو χού, ἴδ. خوی.
خواب χάπ, οὐ. π. ὕπνος, ὄνειρον.
خوابکاه χαπκιάχ, οὐ. π. κλίνη.
خوانین χαβατίν, πλ. τοῦ خان.
خواجکان χαδζεκιάν, πλ.τοῦ خواجه.
خواجکی χαδζεκί, οὐ. π. τὸ εἶναι διδάσκαλον.
خواجه χόδζα, οὐ. π. καθηγητής, διδάσκαλος· τίτλος τιμητικός.
خواجه‌لك χοδζαλίκ, οὐ. τ. καθηγεσία.
خوار χάρ, ἐ. π. εὐτελής, χαμερπής· ὁ τρώγων, ὁ πίνων· — مردم مردخوار χάρ, ἀνθρωποφάγος· — خون خوار, αἱμοβόρος.
خوارج χαβαρίδζ, πλ. τοῦ خارج.
خواره χοβαρδά, οὐ. καὶ ἐ. τ. σπάταλος· ἄσωτος.
خوارق χαβαρίκ, πλ. τοῦ خارق.
خواسته χαστέ, μετ. καὶ οὐ. π. ὁ ποθούμενος· ἐπιθυμία.
خواص χαβάς, πλ. τοῦ خاص.
خوان χάν, οὐ. π. τράπεζα· δίσκος· — ἐν συνθ. ἐ. π. ὁ ἀναγιγνώσκων.
خوانده χανδέ, ἐ. π. πεπαιδευμένος· προσκεκλημένος.
خواننده χανενδέ, οὐ. καὶ ἐ. π. ἀναγιγνώσκων· ἀοιδός, τραγῳδιστής.
خواه χάχ, ἐ. καὶ οὐ. π. ὁ θέλων, ὁ ἐπιθυμῶν· ἐπιθυμία· — ل — χὰχ νὰ χάχ, ἐκὼν ἄκων.
خواهر χαχέρ, οὐ. π. ἀδελφή.
خواهش χαχήζ, οὐ. π. ἐπιθυμία, εὐχή. [θυμῶν.
خواهشکر χαχησκέρ, ἐ. π. ὁ ἐπι-

خواهش خواهش χαχλίκ, οὐ. τ. ἐπιθυμία· εὐχή· — یر خیر χαὶρ χαχλήκ, φιλία.

خوب χόπ, ἐ. π. καλός, εὔμορφος· دی — χὸπ ρούϊ, ὡραῖος τὸ πρόσωπον.

خوبان χοπάν, πλ. τοῦ προηγ.

خوبی χοπί, οὐ. π. ὡραιότης.

خوپا χοππά, ἐ. τ. βλάξ, κοῦφος.

خوپالا χόππαλα, οὐ. τ. πήδημα· πόλκα πηδηκτή.

خود χόδ, ἀντ. π. αὐτός· — به — χὸδ πὲ χόδ, αὐθορμήτως, οἰκοθεν.

خودبین χοδπίν, οὐ. καὶ ἐ. π. οἰηματίας· ἐγωϊστής. [σμός.

خودبینلیک χοδπινλίκ, οὐ. τ. ἐγωϊ-

خودپرست χοδπερὲστ καὶ خودپسند χοδπεσένδ, ἴδ. خودبین.

خور χόρ, ἐ. π. ὡς τὸ خاور χὰρ καὶ χαμερπής· ἥλιος.

خورا χόρα, ξ. χορός.

خواطه خوراتά, οὐ. τ. ἀστειότης, σκῶψις. [λακας.

خورتلاق خορτλάχ, οὐ. τ. βρυχό-

خورتلامق خορτλαμάχ, ρ. τ. βρυχολαχιάζειν. [φή.

خورد χόρδ, οὐ. π. φαγητόν· τρο-

خورده خορδέ, μετ. π. ὁ φαγών, ὁ πιών· — پیر سال πὶρ-ι-σὰλ-χορδέ, γέρων (πολλὰ ἔτη φαγὼν) προβεβηκώς.

خورشید χουρσίδ, οὐ. π. ἥλιος.

خورلدامق χορουλδαμάχ, ρ.τ. ρογχάζειν. [σμός.

خورلدی χορουλδή, οὐ. τ. ρογχα-

خورلق χορλούχ, οὐ.τ. χαμέρπεια.

خورلمق χορλαμάχ, ρ. τ. ἐξευτελίζειν· ρογχίζειν. [χή.

خوره χάβρα, ξ. συναγωγὴ ἑβραϊ-

خوریات χορϊάτ, οὐ. τ. χωριάτης, ἀγροῖκος.

خوش χός, ἐ. π. εὐάρεστος· — گلدگ γχελτίν, καλῶς ὥρισας· كورمك — χὸς γχορμέκ, παραβλέπειν.

خوشاب χοσάπ, οὐ. π. χοσάφι.

خوش آمدی خوش امد χὸς ἀμεδ καὶ آمدی χὸς ἀμεδί, π. καλῶς ὥρισας.

خوشبخت χόσδζα, ἐ. καὶ ἐπ. τ. καλός, εὐαίρετος· قالمق — χοσδζὰ κάλινιζ, ὑγιαίνετε.

خوشلامق χοσλαμάχ, ρ. τ. εὐχαριστεῖσθαι.

خوشلق χοσλούχ, οὐ. τ. εὐχαρίστησις, εὐξία. [τρόμος.

خوف χάβφ, οὐ. ἀ. φόβος, φρίκη·

خوفناك χαβφνάκ, ἐ. π. ἔντρομος.

خولیا χουλγιά, οὐ. π ὀνειροπώλησις.

خون χόν, οὐ. π. αἷμα.

خوناب χονάπ, οὐ. π. δάκρυ.

خونالود χονχαλούδ, ἐ. π. αἱματόφυρτος.

خونخوار χονχάρ, ἐ. π. αἱμοβόρος.

خونریز χονρίζ, ἐ. π. ὁ χύνων αἷμα (αἱμοβόρος).

خونی χουνί, ξ. χώνη, χῶνος.
خوی χουΐ, οὐ. π. χαρακτήρ, ἕξις.
خویسز χουϊσίζ, ἐ. τ. ἀγροῖκος.
خویسزلق χουϊσιζλήχ, οὐ. τ. ἀγροικία.
خویلمق χουϊλαμμάχ, ρ.τ. τὸ ἀποκτᾶν ἰδιοτροπίαν· πεισμόνειν.
خویلو χουϊλή, ἐ. τ. ἰδιότροπος, ἐλαττωματικός.
خیال χαγιάλ, οὐ. ἀ. φαντασία· φάσμα· χίμαιρα· φαντασιοπληξία.
خیالات χαγιαλάτ, πλ. τοῦ προηγ.
خیالی χαγιαλή, ἐ.ἀ.φανταστικός.
خیاله ,αγιαλέ, οὐ. ἀ. φάσμα φοβερόν.
خیانت χηγιανέτ, οὐ. ἀ. ἀπιστία, προδοσία· — οὐ. καὶ ἐ. τ. ἄνθρωπος δόλιος· προδότης.
خیانتلك χηγιανετλίκι, οὐ. τ. ἀπιστία, προδοσία.
خیر χαΐρ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. καλός, αἴσιος· ἀγαθοεργία· اولا — χαΐρ ὀλά, τί τρέχει; (εἴη αἴσιον)· كورمك — χαΐρ γκιορμέκι, ὠφελεῖσθαι· ایی — χαΐρ δουά, εὐχή.
خیر χαΐρ, μόρ. ἀρν. ἀ. οὐ, ὄχι.
خیرخواه χαϊρχάχ, ἐ. π. καλοθελητής, εὐχέτης.
خیرسز χαϊρσήζ, ἐ. τ. οὐδενὸς ἄξιος, ἀχρεῖος, ἀγνώμων.
خیرسزلك χαϊρσηζλίκι, οὐ. τ. ἀγνωμοσύνη.
خیرلو χαϊρλοῦ, ἐ. τ. καλός, ὠφέλιμος, αἴσιος. [φωνεῖν.
خیرلاشمق χαϊρλαϣμάχ, ρ. τ. συμ-
خیرات χαϊράτ, πλ. τοῦ خیر καλὰ ἔργα· φιλανθρωπικὰ καθιδρύματα.
خیرات χαϊρέτ, ἐν. τοῦ προηγ.
خیز χήζ, οὐ.τ. ὁρμή, σφοδρότης.
خیزلو χηζλού, ἐ. τ. ὁρμητικός.
خیط χαΐτ, οὐ. ἀ. νῆμα, κλωστή.
خیف χαΐφ (خوف), οὐ. ἀ. φόβος, τρόμος.
خیف χαΐφ, ἐπιφ. ἀ. φεῦ! βαβαί!
خیلولت χαϊλουλέτ, οὐ. ἀ. τὸ ὑποθέτειν.
خیلی χαϊλή, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἀρκούντως πολύ.
خیلیجه χαϊλιτζά, ἐπ.τ.ἀρκούντως.
خیمه χαϊμέ, οὐ. ἀ. σκηνή, πλ. خیام· نشین — χαϊμὲ νισίν, νομάς.

د δάλ,δέκατον τοῦ τουρκικοῦ καὶ ὄγδοον τοῦ ἀραβικοῦ ἀλφαβήτου γράμμα· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 4 καὶ προφέρεται ὡς τὸ γαλλικὸν d.

دا δά, οὐ. ἀ. νόσος· στενοχωρία.

دأ δέπ, οὐ. ἀ. συνήθεια, ἐθιμοταξία.

داخل δαχήλ, οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. τὸ ἐσωτερικόν, ὁ εἰσερχόμενος.

داخلا δάχηλεν, ἐπ. ἀ. ἐσωτερικῶς· ἔσωθι.

داخلی δαχηλί, ἐ. ἀ. ἐσωτερικός.

داخليه δαχηλιγέ, θ. καὶ πλ. τοῦ προηγ. τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν· چلبی — δαχηλιγὲ ναζηρή, ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν.

داد δάδ, οὐ. π. δικαιοσύνη· δῶρον· δόσις· فریاد — δάδ-ουφεργιάδ, τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν δικαιοσύνην, τὴν βοήθειαν.

داد δάδ, ἀντὶ تات, οὐ. τ. γεῦσις.

دادا δαδά, οὐ. π. τιθήνη, παιδοτρόφος.

دادر δαδέρ, οὐ. π. ἀδελφός.

داداش δαδάνμάκ, ρ. τ. γεύεσθαι· — δελεάζεσθαι.

دادە δαδέ, τὸ. ἰδ. دادا.

دار δάρ, ἐ. π. (ἐν συνθ. = οὖγος)· — مل نام δάρ, περίδοξος· — سر سردار, ἀρχηγὸς στρατοῦ.

دار δάρ, οὐ. ἀ. οἰκία· πόλις· χώρα· κόσμος· السلطان — δὰρ-ουλ-σαλτανάτ. πρωτεύουσα· الشفقة — δὰρ-ουλ-σεφακά, ὀρφανοτροφεῖον.

دار δάρ, οὐ. π. ξύλον· δένδρον· ὑποστάτης· جلبی — δὰρ ἀγαδζί, ἀγχόνη· ا— ٭ πεδὰρ ἐτ. χρεμᾶν.

دارا δαρά, οὐ. π. βασιλεύς.

دارا δάρα, ξ. ἀπόβαρον. [πεια.

دارات δαράτ, οὐ. π. μεγαλοπρέ-

دارغین δαργήν, ἐ. π. θυμωμένος.

داروكير δὰρ-ου-γκίρ, οὐ. π. πόλεμος, μάχη.

دارين δαρεῖν, οὐ. ἀ. δυϊκ. τοῦ دار, αἱ δύο κατοικίαι, ἡ παροῦσα καὶ ἡ μέλλουσα ζωή.

داستان δασιτάν, οὐ. π. μῦθος· διήγημα.

داش داش, μόρ. τ. ὀηλοῦν ταὐτότητα· —نژ χαρινδάς, ἀδελφός· —آرا ἀρχαδάς, ἑταῖρος.

داعی داʿی (دعوت), ἐ. ἀ. ὁ προτκαλῶν (εἰς προσευχήν).

داعی داʿی (دعوت), ἐ. ἀ. ὁ καλῶν εἰς κρίσιν, ἐγκαλῶν· ὁδεόμενος, ὁ ἱκετεύων ὑπὲρ ἄλλου.

داعیه داʿیέ, ἐ. ἀ. θ. τῶν προηγ. — οὐ. ἀ. αἰτία· ἐπιθυμία.

داغ داγ, οὐ. π. σημεῖον, στῖγμα, κκυτηρίασις διὰ σιδήρου· داغ ی — δάγ-ι-δερούν, θλῖψις ἐνδόμυχος. [μα, θλῖψιν.

داغدار داγδάρ, ἐ. π. ὁ φέρων στῖγ-

داغلاق داγλαμάκ, ρ. τ. πληγόνειν· κκυτηριάζειν.

دافع داφίʿ (دفع), ἐ. ἀ. ὁ ἀποκρούων, ἀπομακρύνων.

دافعه داφιʿά, θ. τοῦ προηγ.

دال δάλ, οὐ. τ. κλάδος, κλῶνος.

دالاق دالκκαβούκ, οὐ. τ. παράσιτος· ἀστειολόγος.

دال دάλλ (دلالت), ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ὁ δηλῶν· ἀποδεικνύων· ὁδηγῶν.

دالاقلامق دαλλανμάκ, ρ. τ. διακλαδίζεσθαι.

دالی دαλλή, ἐ. τ. πολύκλαδος.

دالی δαλί, οὐ. τ. ῥάχις.

دام δάμ, οὐ. τ. στέγη, ἴδ. طام.

دام δάμ, οὐ. π. παγίς, δίκτυον· — قورمق — δὰμ κουρμάκ, στήνειν παγίδα.

داماد δαμάδ, οὐ. π. γαμβρός (ἐπὶ θυγατρί). [ὑπωρεία.

دامن δαμέν, οὐ. π. κράππεδον·

دامه δάμα, οὐ. τ. δάμα (τὸ γνωστὸν παιγνίδιον).

دامیزلق δαμιζλήκ, οὐ. τ. ζύμη· αἰτία· γένος.

دامن δαμέν, οὐ. π. κράσπεδον.

دامنبوس δαμενπούς, οὐ. π. ὁ φιλῶν κράσπεδον.

دان δάν, ἐ. καὶ οὐ. π. ὁ γινώσκων· γνωρίζων· ὁ κρατῶν τι· — قدر καδερδάν, ὁ γιγνώσκων τὴν ἀξίαν τινός.

دانا δανά, ἐ. καὶ οὐ. π. σοφός, πεπαιδευμένος. [δεία.

دانایی δαναγί, οὐ. π. σοφία, παι-

دانش δανίς, οὐ. π. παιδεία· ἐπιστήμη· — نجس ἐνδζουμὲν-ι-δανίς, ἀκαδημία. [λεύεσθαι.

دانشمق δανηςμάκ, ρ. τ. συμβου-

دانشمند δανισμένδ, ἐ. π. πεπαιδευμένος. [βλάξ.

دانغلاق δανγαλάκ, ἐ. τ. ἠλίθιος,

دانه δανέ, οὐ. π. σπόρος· κομμάτιον· πυρήν.

دانه دانه δανὲ δανέ, ἐπ. τ. ἓν πρὸς ἕν· λεπτομερῶς.

دانه δανά, οὐ. τ. μόσχος (ζ.).

دانه لمق δανελεμέκ, ρ. τ. συσπειροῦν.

دانه لو δανελί, ἐ. τ. κοκκώδης, σπειρωτός.

داوار داخبار، οὐ. τ. ζῷον· πρόβατον.

داور داخبیر، οὐ. π. δικαστής، διοικητής، ἡγεμών، μονάρχης· θεός.

داوراته داخبیرانه، ἐ. καὶ ἐπ. π. βασιλικός، -ῶς.

داورانگیز داخبرانیدن، ρ. τ. κινεῖσθαι، ἐνεργεῖν، ἀμύνεσθαι.

داوری داخبیری، οὐ. π. τὸ βασιλεύειν. [δερχής.

داهی داخی، ἐ. ἀ. ἐπιδέξιος· ὀξυ-

داير داخیر، ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ἀφορῶν· ἀναφερόμενος· κυκλοτερής.

داير داخیره، οὐ. ἀ. κύκλος· δωμάτια· γραφεῖα· τιμῆμα· نصيف — نيم داخیره، ἡμικύκλιον.

دائم داخیم (دوام)، ἐ. ἀ. συνεχής، διηνεκής، μόνιμος. [αἰωνίως.

دائما داخیما، ἐπ. ἀ. πάντοτε،

دائمه داخیمه، θ. ئی. [μονιμότης.

دائملغ داخیملیغ، οὐ. τ. διάρκεια،

دائميت داخیمیت، οὐ. ἀ. διάρκεια· αἰωνιότης. [νειστής.

دائن داخین (یا دخین)، οὐ. ἀ. δα-

دايه داخه، οὐ. π. τροφός· τίτθη.

دبی داخی، οὐ. τ. ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος· —با خاپ داخی، χομπα-

دب دوب، οὐ. ἀ. ἄρκτος. [στής.

دپ داپ، χ. ταπάχ، οὐ. ἀ. βυρσοδέψης.

دپغ داپاغ، οὐ. ἀ. ἐπάγγελμα τοῦ βυρσοδέψου.

دپاغلمق داپاغلامακ، οὐ. ἀ. π. βυρσοδεψεῖον. [πεια.

دپدپه داپداپه، οὐ. ἀ. μεγαλοπρέ-

دپدپه لو داپداپه لو، ἐ. τ πομπώδης· πολυτελής. [χιμωλία.

دپسور داپسور، οὐ. τ. κρητίς،

دپو داپو، ξ. ἀποθήκη. [τεῖν.

دپه لمك داپه لامακ، ρ. τ καταπα-

دپه لنمك داپه لانμακ، ρ. τ. κατα-πατεῖσθαι. [νεῖν.

دپرمك داپرμακ، ρ. τ. μεταχι-

دپرشدرمك داپرشدιρμακ، ρ. τ. ἀνακινεῖν· ποιεῖν ἐρίζειν.

دپرنمك داپρανμακ، ρ.τ. κινεῖσθαι· ταράττεσθαι.

دپلوم داپλομ καὶ دپلومه داپλομه، οὐ. τ. δίπλωμα.

دپلومات داپλομات καὶ دپلوماط داپλομάτ، οὐ. τ. διπλωμάτης.

دپه داپه، οὐ. τ. ἀκρώρεια، κορυφή، λόφος.

دپه لی داپه لی، ἐ. τ. λοφωτός، ὁ ἔχων κορυφήν.

دپه لمك داپه لαμακ، ρ. τ. κτυπᾶν κατὰ κέφαλα· καταπατεῖν.

دترمك داτρμακ، ρ. τ. τρέμειν، φρικιᾶν.

دترمه داτρμه، οὐ. τ. τρόμος.

دترمیش داτρμιش، οὐ. τ. τρόμος.

دتمك داτμακ، ρ. τ. ξαίνειν ὡς μαλλίον، ἀναλύειν. [ταμός).

دجله داجλه، ὄν. κύρ. Τίγρις (πο-

دخالت داχαλέτ، οὐ. ἀ. τὸ εἰσέρχεσθαι، ἐπεμβαίνειν.

نخدا دوزخان, οὐ. ἀ. καπνός· ἀτμός· νικοτιανή.

دختر دوزخ, οὐ. ἀ. θυγάτηρ.

دختری دوزخی, οὐ. π. παρθενία

دلاله دلالهٔ (دلل), οὐ. ἀ. τ. ὑπηρέτης λουτρῶνος. [μιξις.

دخل داخل, οὐ. ἀ. ἐπέμβασις· ἀνά-

دخول دوزخول, οὐ. ἀ. τὸ εἰσέρχεσθαι· ἡ μετὰ γυναικὸς σχέσις· πρόσοδος· ἔναρξις.

دخولگه دوزخولگه, οὐ. ἀ. τέλος ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς.

دخی داخی, σύνδ. τ. καί, προσέτι.

دده دده, οὐ. τ. πάππος· τίτλος διδόμενος τοῖς δερβίσαις.

در دهر, οὐ. π. πύλη· Ϭαλε — دهر-ا-سعادت. πύλη τῆς εὐδαιμονίας, Κωνσταντινούπολις.

در دهر, πρ. π. ἐν· ἐντός· κατά· περί.

در دهر, ἀντὶ ر, οὐ. τ. ἰδρώς.

در دور, οὐ. ἀ. μαργαρίτης· πλ. درر دورر. [μῆκος.

دراز دراز, ἐ. καὶ οὐ. π. μακρός·

درام دراما, ξ. δρᾶμα.

دراگت دراگت, οὐ. ἀ. περίνοια· ἱκανότης. [νους.

دراگتجار دراگتجار, ἐ. π. περί-

درباه دربا, οὐ. π. (μονάρ. ιχή) καθέδρα, αὐλή.

دربان دربان, οὐ. π. θυρωρός.

دربند دربند, οὐ. π. στενὸν πέρασμα.

دربندجی دربندجی, φύλαξ στειῶν.

دربش دربش, ἐπ. π. ἐνώπιον, ἐπὶ παρουσίᾳ. [ρες.

درت دورت, ἐ. ἀριθμ. τ. τέσσα-

درج درج, οὐ. ἀ. τὸ διπλόνειν· τὸ εἰσάγειν· καταχωρίζειν τι.

درجات درجات, πλ. τοῦ ἐπ.

درجه درجه, οὐ. ἀ. βαθμὶς κλίμακος· βαθμός.

درجه درجه درجهٔ درجه, ἐπ. τ. βαθμηδόν.

درخت درخت, οὐ. π. δένδρον.

درد درد, οὐ. π. λύπη, ἀλγηδών, μέριμνα. [σμός.

دردمند دردمند, οὐ. π. μουρμουρι-

دردست دردست, ἐ. π. ὑποχείριος· —دردست ἐτ. συλλαμβάνειν.

دردسز دردسز, ἐ. τ. ἀμέριμνος.

دردکش دردکش καὶ

دردکش دردکش καὶ [παις ὤν.

درمند درمند, ἐ. π. ὁ ἐν λύ-

دردلکش دردلکش, ρ. τ. συλλυπεῖσθαι· ἀφηγεῖσθαι ἀμοιβαίως τὰς θλίψεις. [φέρων.

دردناک دردناک, ἐ. π. ὁ ὑπο-

دردلی دردلی, ἐ. τ. ὁ ἔχων λύπας.

درر دورر, πλ. τοῦ در دور.

درزی درزی, οὐ. π. ῥάπτης.

درزی دورزی, οὐ. ἀ. ὄν. ἐθν. Δροῦσος.

درس درس, οὐ. ἀ. μάθημα· σπουδή.

درست دوروست. ε. π. ἀληθής· ὑγιής· κατάλληλος.

درستی دوروستی، οὐ. π. ἀλήθεια، ἀκρίβεια.

درسخانه دەرسخانە، οὐ. π. σχολεῖον، παράδοσις.

درسک دیرسەک، οὐ. τ. ἀγκών، γωνία. [χρῖμα.

درهم دەراکەت، ἐπ. π. παρα-

درهمجه دەرەجەی، ἐπ. π. κατὰ τὴν εὐθύνην· ا — دەرەجەیە ἐτ.، ἀναλαμβάνειν.

درک دەرک، οὐ. ἀ. τὸ ἐφικνεῖσθαι τινός· νόησις.

درکدهخدا دەرەکەتخانە، πλ. τοῦ ەکدا.

درکار دەرکیار، ε. π. πραγματικός· πρόδηλος.

درکاه دەرکیاه، οὐ. π. προπύλαιον στοά· ἀνάκτορον.

درکر دورکەر، οὐ. π. λειτουργός.

درکنار دەرکەنار، ἐπ. π. ἐν περιθωρίῳ.

درگیلدا دەرلانماک، ρ. τ. γουλλίζειν· παραπονεῖσθαι.

درلو دورلو، οὐ. τ. εἶδος.

درلولو دورلوولوک، οὐ. τ. ποικιλία.

درمان دەرمان، οὐ. π. ἰατρικόν، θεραπεία· πόρος· δυνάμεις.

درمانسز دەرمانسز، ε. τ. ἀθεράπευτος· ἀδύνατος.

درمانسزلق دەرمانسزلک، οὐ. τ. ἀδυναμία· ἀπορία.

درمانده دەرماندە، ε. π. πτωχός، ἀμήχανος. [συνάγειν.

درمک دەرمەک، ρ. τ. συλλέγειν،

درمیان دەرمیان، ἐπ. π. μεταξύ· ا — دەرمیان ἐτ.، προτείνειν· ποιεῖσθαι λόγον.

دروغ دوروغ، οὐ. π. ψεῦδος.

درون دەرون، οὐ. καὶ ἐπ. π. τὸ ἔνδον، ἡ καρδία· ψυχή.

درونی دەرونی، ε. π. ἐσωτερικός.

درویش دەرویش، οὐ. π. δερβίσης· ἄνθρωπος ἁπλοϊκός· πτωχός.

درویشانه دەرویشانە، ἐπ. π. ὡς δερβίσης، λιτῶς· πτωχικά.

درویشلق دەرویشلک، οὐ. τ. τὸ εἶναι τινὰ δερβίσην· πτωχεία.

دره دەرە، οὐ. τ. κοιλάς· ῥύαξ.

دهره دیرەم، οὐ. ἀ. ὀράμιον، νόμισμα.

دری دەری، οὐ. τ. δέρμα· βύρσα.

دریا دەریا، οὐ. π. θάλασσα· لب — لەپ-ی-دەریا، αἰγιαλός.

دریغ دیریغ، οὐ. τ. ἀποποίησις.

دریغ دیریغ καὶ یغ دیریغا، ἐπφ. φεῦ! ἀλλοίμονον.

درین دەرین، ε. τ. βαθύς.

درینلک دەرینلک، ε. τ. βάθος.

دزلاق دەزلاک، ε. τ. φαλακρός.

دزن دوزەن، οὐ. π. κλέπτης.

دسائس دەسائس، πλ. τοῦ دسیسه.

دسپوت دەسپوت، οὐ. τ. δεσπότης، ἀρχιερεύς.

دست دەست، οὐ. π. χείρ.

دستار δεστάρ, οὐ. π. κίδαρις, κ. σαρίκι.

دستان δεστάν, οὐ.ἀ. ἱστορία· μῦθος· δόλος, πανουργία.

دسترە δεστερέ, οὐ. π. πριών.

دسترەلەمەکی δεστερελεμέκι, ρ. τ. πριονίζειν.

دستە δεστέκι, οὐ. τ. στήριγμα.

دستکار δεστκιάρ, οὐ.π. τεχνίτης· ἐργόχειρον.

دستگاه δεστκιάχ, κ.τεζκιάχ, οὐ.π. ἐργοστάσιον· ὑφαντήριον.

دستگیر δεστκίρ, οὐ. π. ὁ ὀρέγων τινὶ τὴν χεῖρα· ἀρωγός, προστάτης.

دستگیری δεστκιρί, οὐ. π. καὶ

دستگیرلکی δεστκιρλίκι, οὐ.τ. βοήθεια· ἀρωγή.

دستور δεσδούρ, οὐ. ἀ. ὑπουργός, βεζίρης· ἄδεια· العمل — δεσδοὺρ οὐλ ἀμέλ, ὑπόδειγμα, τύπος.

دستور δουστούρ, οὐ. π. κανών· κώδηξ.

دستوردستور δεστοὺρ δεσδούρ, μὲ τὴν ἄδειάν σας.

دست δεστέ, οὐ. π. δέσμη, δωδεκάς· — — δεστὲ δεστέ, κατὰ δεσμίδας.

دستی δεστί, οὐ. π. στάμνος.

دستیار δεστ-γιάρ, οὐ. π. φίλος, βοηθός.

دسیسه δεσησέ, οὐ. ἀ. στρατήγημα, ἀπάτη, δόλος.

دشمن δουσμέν, οὐ. π. ἐχθρός.

دشمنلکی δουσμενλίκι, οὐ.τ. ἔχθρα· μῖσος.

دشوار δουσβάρ, ἐ. π. δυσχερής.

دعا δουά, οὐ. ἀ. παράκλησις· εὐχή· — خیر χαὶρ δουά, εὐλογία· — بد πὲδ δουά, κατάρα.

دعاجی δουαδζί, οὐ. τ. ὁ εὐ,όμενος.

دعامت δεαμέτ, οὐ. ἀ. στήριγμα· στύλος.

دعاگوی δουαγιούϊ, οὐ.π.εὐχέτης.

دعامت δεαμέτ, οὐ. ἀ. στήριγμα.

دعای δεαβή, πλ. τοῦ دعا.

دعا καὶ ادعا δαβά, οὐ. ἀ. δίκη· ἔρις· ἀπαίτησις· .ا — δαβὰ ἐτ., ἐνάγειν.

دعاجی δαβαδζί, οὐ. τ. ὁ ἐνάγων, κατήγορος.

دعوات δα'βάτ, πλ. τοῦ ἐπ.

دعوت δα'βέτ, οὐ. ἀ. πρόσκλησις.

دعوتلی δα'βετλή, ἐ.τ.προσκεκλημένος.

دعوی δα'βά, ἴδ. دعا.

دغدغه δαγδαγά, οὐ. ἀ. ταραχὴ πνεύματος· μέριμνα.

دف δέφ, οὐ.π. κροταλοτύμπανον.

دفتر δεφτέρ, οὐ. ἀ. κατάστιχον· κατάλογος· خاقانی — δεφτὲρ-ι-χακανί, τὰἀρχεῖα τοῦκράτους.

دفترخانه δεφτερ,ανέ, οὐ. π. τὰ ἀρχεῖα τοῦ κράτους.

دفتردار δεφτερδάρ, οὐ. π. οἰκονομικὸς ἔφορος ἐν τῇ νομαρχίᾳ.

دفع δέφ', οὐ.ἀ. τὸ ἀπομακρύνειν.

دفعات δεφ'άτ, πλ. τοῦ دفع.

كلا دخ̈ل̈ε̈χε̈, ε̈π. ά. διὰ μιᾶς.
كلا دε̈ρ̈ά, οὐ. ά. φορά.
كلا δε̈ρ̈ν, οὐ. ά. τὸ ἐνταρ̈ιάζειν.
كلا δε̈ρ̈νε, οὐ. τ. δάρ̈νη.
كلا δε̈ρ̈νέ, οὐ. ά. θησαυρὸς πταραχεχωσμένος.
كلا δεχαΐχ. πλ. τοῦ كلا.
كلا δηχκάτ, οὐ. ά. προσοχή, ἀκρίβεια.
كلا δεχήχ, ε̈. ά. λεπτός, δυσνόητος· — οὐ. ά. ἄλευρον.
كلا δεχηχέ, θ. τοῦ προηγ.
كلا δαχηχά, οὐ. ά. λεπτὸν (τῆς ὥρας).
كد δέχε̈, οὐ. π. σύγχρουσις.
كد δέχε̈, ε̈π. τ. ἄχρις, ἕως.
كلا δουκιάν, οὐ. ά. ἐργαστήριον.
كلا δουκιανδζή, οὐ. τ. ἐργαστηριάρχης.
كر δεγέρ, γ' ἑν. πρ. τοῦ τ. ρ. كد, ἀξίζει — οὐ. τ. ἀξία.
كرم δεγιρμέν, οὐ. τ. μύλος· — كشا δεγιρμὲν ταά, μυλόπετρα. [λωθρός.
كرمنج δεγιρμενδζί, οὐ. τ. μυ-
كرى διγιρμί, ε̈. τ. στρογγύλος τετράγωνος.
كز δενζ, οὐ. τ. θάλασσα.
كزلى δενιζλί, ε̈. τ. θαλασσινός· ναυτικός.
كش δεγίς, οὐ. τ. ἀνταλλαγή.
كرشمة δεγισδηρμέχε̈, ρ. τ. ἀνταλλάσσειν.
كلشة δεγισιλμέχε̈, ρ. τ. ἀλλάσσεσθαι. [σειν.
كمشة δεγισμέχε̈, ρ. τ. ἀλλάσ-
كمشة δεγισμέ, οὐ. τ. ἀλλαγή.
كل δεγίλ, ρ. τ. δὲν εἶναι· — μόρ. ἀρνητ. οὐ, οὐ μόνον.
كلة διχηλμέχε̈, ρ. τ. φυτεύεσθαι· στήνεσθαι.
كلة δινλεμὲχε̈ καὶ
كملة δινλεμέχε̈, ρ. τ. ἀκούειν· προσέχειν· ὑπακούειν.
كرملة δινλενδιρμέχε̈, ρ.τ. ποιεῖν ἀναπαύεσθαι. [σθαι.
كلة δινλενμέχε̈, ρ. τ. ἀναπαύε-
كلى διχηλή, ε̈. τ. ἐστιμένος, ὄρθιος· طش — διχηλὴ τάς, ὀβελίσκος.
كز δεϊμέχε̈, ρ. τ. ἀξίζειν, ἐγγίζειν· — كوكچ δεϊμέχε̈, βασκαίνεσθαι.
كز διχμέχε̈, ρ.τ. φυτεύειν, πηγνύειν· ἀναπεταννύναι.
كز δινμέχε̈, ρ.τ. (οὐδ.) παύειν.
كز δεγιμέ, ε̈π. τ. μόλις.
كنز διγινέχε̈, οὐ. τ. ῥάβδος· ῥαβδισμός.
كمة δενεμέχε̈, ρ. τ. δοκιμάζειν.
كچى διχιδζί, οὐ. τ. φυτευτής.
كن δεγίν, ε̈π. τ. ἕως· μέχρι.
ل δίλ, οὐ. τ. γλῶσσα· ἀκροατήριον· τρόπος τοῦ ὁμιλεῖν.
ل δίλ, οὐ. π. καρδία.
كلا δελλιάχε̈, οὐ. ά. βαλανεύς.

لالا دلاّل και διλάλ, ού. ά. ερωτοτρόπος. [σίτης.
لالا دελλάλ, ού. ά. όδηγός· μελλα دελλάλ, ού. ά. δημόσιος χήρυξ.
للا دελαλέτ, ού. ά. απόδειξις· το οδηγείν· το του χήρυκος ή μεσίτου έργον. [μεσίτου.
ليلا دελαλιγέ, ού. ά. αμοιβή
رلا دιλ-αβέρ, έ. π. γενναίος, ανδρείος· ώραίος.
ريلا δελ-αβερί, ού. π. γενναιότης· ωραιότης.
لىلا δελαίλ, πλ του ليل.
زلا διλπάζ, έ. π. ευγλωττος· πολύλογος.
زلزلا διλπαζλήκ, ού. τ. και
زيلا διλπαζί, ού. π. ευγλωττία· πολυλογία. [κάρδιος.
رلا διλπέρ, έ. π. ώραίος, θελξι-
سلا διλπεστέ, έ. π. ο αφωσιωμένος είς τι.
رلا διλ-πεζίρ, έ. π. ευάρεστος· αρέσκων (τη καρδία).
سلا δουλπένδ, ού. π. μουσελίνα, τουλπάνι.
سلا διλπεσένδ, έ. π. ώραίος, θελξικάρδιος.
كلا διλτένκ, έ. π. εστενοχωρημένος. [κάρδιος.
خلا διλχηράζ, έ. π. σπαραξι-
خلا διλχάχ, έ. και ού. π. επιθυμητός· επιθυμία· αρέσκεια.
خلا διλγός, έ. π. φαιδρός, ευθυμος. [ρωμένος.
دلا διλδάρ, έ. π. ανδρείος· ε-
لرلا διλρουπά, έ. και ού. π. θελξικάρδιος· ο κατέχων την καρδίαν.
سلا διλσήζ, έ. τ. άφωνος, βωβός.
شلا διλσάδ, έ. π. περιχαρής.
سكسلا διλσικεστέ, έ. π. άλγων την καρδίαν· δυστρεστημένος.
لفزلا διλφιρούζ, έ. τ. ο τέρπων την καρδίαν· παρήγορος.
لفرلا διλφερίχ, έ. π. ο απατών την καρδίαν· χαρίεις.
لا δέλκ, ού. ά. έντριψις.
لا διλέκ, ού. τ. επιθυμία· αίτησις.
لكش διλκές και [τησις.
لكلا διλκιουσά, έ. π. τερπνός, ανοικτοκάρδιος· ώραίος.
لكير διλκίρ, έ. π. λυπηρός· λυπημένος.
لملا διλλενμέκ, ρ. τ. ομιλείν· πληροφορείσθαι αμοιβαίως.
للا διλλεσμέκ, ρ. τ. δίδειν αφορμήν εις το κακολογείσθαι.
لا διλλί, έ. τ. ο έχων γλώσσαν. γλωσσάς. [φέτα.
لم διλίμ, ού. τ. λεπτόν τμήμα·
لما δελμέκ, ρ. τ. διατρυπάν.
لما δελμέ, ού. τ. διάτρυσις.
لنيشين διλνισίν, έ. π. χαρίεις.
لما δέλινμέκ, ρ.τ. τρυποῦσθαι.
لما διλενμέκ, ρ. τ. επαιτείν.
لنوز διλνοσβάζ, έ.π. ο θωπεύων

دنيا δουνιά, οὐ. ἀ. κόσμος, ἡ παροῦσα ζωή· ὁ νῦν αἰών (ἐποχή). — كى γενὶ δουνιά, ἡ Ἀμερική.

دمساز δεμσάζ, ἐ. καὶ οὐ. π. φίλος· σύντροφος.

دمسازى δεμσαζί, οὐ. π. φιλία.

دمع δέμ', οὐ. ἀ. δάκρυ.

دموع δουμού', πλ. τοῦ προηγ.

دموى δεμεβί, ἐ. ἀ. αἱματώδης· αἱματώδους χρώσεως.

دمير δεμίρ καὶ دمّ τιμούρ, οὐ. π. σίδηρος, ἄγκυρα.

دميرجى δεμιρτζί, οὐ. τ. σιδηρουργός.

دميرلمك δεμιρλεμέκ, ρ. τ. ἀγκυροβολεῖν.

دميرلو δεμιρλού, ἐ. τ. σιδηροῦς· ἠγκυροβολημένος.

دمين δέμιν, ἐπ. τ. ἤδη, πρὸ ὀλίγου ὰν ἢ δέν, μόρ. τ. ἐκ, ἀπό.

دنجه δενχέτ, οὐ. ἀ. εὐτέλεια· σμικρότης.

دنبلك δενπελέκ, οὐ. τ. τυμπανιόν.

دندان δενδάν, οὐ. π. ὀδούς.

دندانه δενδανέ, οὐ. καὶ ἐ. τ. ὀδοντοειδής· ἔπαλξις.

دنك δένκ, οὐ. τ. δέμα ἐμπορευμάτων· ἰσορροπία.

دنكلمك δενκλεμέκ, ρ. τ. δένειν εἰς δέματα· φέρειν εἰς ἰσορροπίαν.

دنكلى δενκλί, οὐ. τ. ἄξων.

دنى δενί (ت‍ۈرك), ἐ. ἀ. ταπεινός, ἀγενής.

دوا δουά, οὐ. ἀ. φάρμακον, ἰατρικόν.

دوات δουάτ, οὐ. ἀ. καλαμάριον.

دوار δουάρ, οὐ. ἀ. ἰλιγγιασμός· ἀστάθεια.

دوارلمك δουαρλεμέκ, ρ. τ. ἰλιγγιᾶν· ἀστατεῖν.

دوارلى δουαρλί, ἐ. τ. ἰλιγγιώδης· ἀστατικός.

دوالى δουαλί, οὐ. π. κιρσός.

دوام δουάμ, οὐ. ἀ. διάρκεια· ἐπιμονή· ἀντοχή.

دوامجى δουαμτζί, οὐ. τ. ἐπίμονος· ἀντοχικός.

دوامسز δουαμσίζ, ἐ. ἀ. ἀνυπόμονος· ἀνυπόστατος.

دوامسزلق δουαμσίζλικ, οὐ. ἀ. ἀνυπομονησία· ἀνυποστασία.

دوبار δουμπάρ, οὐ. τ. ἀτμάμαξα.

دوبارلمك δουμπαρλεμέκ, ρ. τ. ἀτμαμαξεύειν.

دوبارلى δουμπαρλί, ἐ. τ. ἀτμαμαξευτικός.

دوبله δουμπλέ, ἐ. τ. διπλοῦς· διπλάσιος.

دوبلمك δουμπλεμέκ, ρ. τ. διπλασιάζειν.

دوبلى δουμπλί, ἐ. τ. διπλοῦς· διπλάσιος.

دوت δούτ, οὐ. τ. ἔριον· βάμβαξ.

دوتلمك δουτλεμέκ, ρ. τ. ἐριοποιεῖν· βαμβακοποιεῖν.

دوتلى δουτλί, ἐ. τ. ἐριοφόρος· βαμβακοφόρος.

دوچار δουτσάρ, οὐ. τ. ἀντιμέτωπος· ἀντικρύ.

دوچارلمك δουτσαρλεμέκ, ρ. τ. ἀντιμετωπίζειν· ἀντικρύζειν.

دوچارلى δουτσαρλί, ἐ. τ. ἀντιμετωπιστικός· ἀντικρυστός.

دود δούντ, οὐ. ἀ. καπνός· ἀτμός.

دودلمك δουντλεμέκ, ρ. τ. καπνίζειν· ἀτμίζειν.

دودلى δουντλί, ἐ. τ. καπνιστός· ἀτμιστός.

دودمان δουντμάν, οὐ. π. γενεά· ἀπόγονοι.

دور δούρ, οὐ. ἀ. στάσις· ἀνάπαυσις· ἀνάπαυλα.

دورمق δουρμάκ, οὐ. τ. ἀνάπαυσις· ἀνάπαυλα.

دورمقلمك δουρμακλεμέκ, ρ. τ. ἀναπαύειν· ἀναπαύεσθαι.

دورمقلى δουρμακλί, ἐ. τ. ἀναπαυτικός· ἀναπαυτός.

دوز δούζ, οὐ. τ. ἁλάτι· ἅλας.

دوزلمك δουζλεμέκ, ρ. τ. ἁλατίζειν· ἁλίζειν.

دوزلى δουζλί, ἐ. τ. ἁλατιστός· ἁλισμένος.

دوزلى δουζλί, οὐ. τ. ἁλατιστήρι· ἁλατιέρα.

دوزيان δουζιάν, οὐ. τ. ἁλυκή· ἁλυκεῖον.

دوست δουστ, οὐ. π. φίλος· ἑταῖρος.

دوستلق δουστλούκ, οὐ. π. φιλία· ἑταιρία.

دوش δούς, οὐ. τ. ὄνειρον· ὄψις.

دوشك δουσέκ, οὐ. τ. στρῶμα· κλινοστρωμνή.

دوشكجى δουσεκτζί, οὐ. τ. στρωματοποιός· κλινοστρωμνοποιός.

دوشكجيلك δουσεκτζιλίκ, οὐ. τ. στρωματοποιεῖον· κλινοστρωμνοποιεῖον.

دوشكلمك δουσεκλεμέκ, ρ. τ. ὀνειρεύεσθαι· ὀνειροπολεῖν.

دوشكلى δουσεκλί, ἐ. τ. ὀνειρώδης· ὀνειρικός.

دوشمان δουσμάν, οὐ. τ. ἐχθρός· ἀντίπαλος.

دوشمانلق δουσμανλούκ, οὐ. τ. ἔχθρα· ἀντιπαλότης.

دوشمانلقلمك δουσμανλουκλεμέκ, ρ. τ. ἐχθρεύειν· ἀντιπαλεύειν.

دوشمانلقلى δουσμανλουκλί, ἐ. τ. ἐχθρικός· ἀντιπαλικός.

دوشمن δουσμάν, οὐ. π. ἐχθρός· ἀντίπαλος.

دوشمنلق δουσμανλούκ, οὐ. π. ἔχθρα· ἀντιπαλότης.

دوشمنلقلمك δουσμανλουκλεμέκ, ρ. τ. ἐχθρεύειν· ἀντιπαλεύειν.

دوشمنلقلى δουσμανλουκλί, ἐ. τ. ἐχθρικός· ἀντιπαλικός.

دوشنمك δουσνμέκ, οὐ. τ. ὄνειρον· ὄψις.

دوشنمكلمك δουσνμεκλεμέκ, ρ. τ. ὀνειρεύεσθαι· ὀνειροπολεῖν.

دوشنمكلى δουσνμεκλί, ἐ. τ. ὀνειρώδης· ὀνειρικός.

دوغرا δουρά, οὐ. ἀ. ἰσιώτης· εὐθύτης· ἀκρίβεια.

دوغرامق δουραμάκ, οὐ. τ. ἰσιώτης· εὐθύτης· ἀκρίβεια.

دوغرامقلمك δουραμακλεμέκ, ρ. τ. ἰσιώνειν· εὐθύνειν· ἀκριβοῦν.

دوغرامقلى δουραμακλί, ἐ. τ. ἰσιωτικός· εὐθυτικός· ἀκριβής.

دوغرو δουρού, ἐ. τ. ἰσιώτης· εὐθύτης· ἀκρίβεια.

دوغرولمك δουρουλεμέκ, ρ. τ. ἰσιώνειν· εὐθύνειν· ἀκριβοῦν.

دوغرولى δουρουλί, ἐ. τ. ἰσιωτικός· εὐθυτικός· ἀκριβής.

دوغمق δουμάκ, οὐ. τ. γεννᾶν· τίκτειν.

دوغمق δουμάκ, οὐ. τ. γέννησις· τόκος.

دوغمقلمك δουμακλεμέκ, ρ. τ. γεννᾶν· τίκτειν.

دوغمقلى δουμακλί, ἐ. τ. γεννητικός· τοκετικός.

دوغمه δουμέ, οὐ. τ. γέννησις· τόκος.

دوغمه δουμέ, οὐ. τ. γεννητικός· τοκετικός

قالیۆ دونیاڵیۆ، ئو. ت. تا ئاخرەتی دونیا.
دونیەیی، ئە. ئا. دونیایی.
دو دوو، ئە. ئاریثم. پ. دوو.
دوا دەوا، ئو. ئا. ئیتریکەن. فارماکون. [فۆمەنۆس.
دوار دەوار (دود)، ئە. ئا. ئۆ ستەر.
داری دەوارێ، ئە. ئا. پەریۆدیکۆس.
دەوام دەوام، ئو. ئا. دیارکیا. ئەپیمۆنێ. پرۆسپاسیا.
دەوامسز ئۆ دەوامسێز، ئە. ت. ئۆ مێ ئێکسکۆلۆوسۆن، ئاستاسێس.
دەوامسزلق دەوامسێزلێق، ئو. ت. ئاستاسیا. ئێلێیپسیس ئەپیمۆنیس.
دەوامڵی دەوامڵێ، ئە. ت. ئێکسکۆلۆوسۆنتیکۆس. ئەپیمۆنۆس. خارتەیریکۆس.
دەواچی دەواچێ، پڵ. تو ئەڵا.
دەواێر دەواێر. پڵ. تو ئەڵا.
دەواڕە دوباڕە، ئەپ. پ. دیس.
دەواڕەیی دوباڕە، ئو. ت. پانوورگیا. ئاپاتی.
دەواڕەچۆڵ دوباڕەچۆڵ، ئە. ت. ئاپاتەۆن. دۆلیۆس.
دەوە دوبا، ئو. ت. گەفیرۆسخاڤیۆن. فاتنۆما.
دەوت دوت کە
دەوەد دوود، ئو. ت.. کە دەوت دوت، ئو. ئا.، کە دەوەد دوود، ئو. پ. سوکامینۆن.
دەوتچار دوتسار، ئە. پ. پەریپەسۆن.
دەوێژ دوژت، ئو. پ. پارثینۆس.
دەوەد دوود، ئو. ئا. سخۆلیێ.
دەوەد دوود، ئو. پ. کاپنۆس.

دەوەد دوود، ئێ. دە.
دەواد دوداخ، ئێ. دەواد.
کەدەوەد دودوخ، ئو. ت. ئاولۆس، فلۆگیرا. چاڵ — دودوخ تسالماخ، پایزین ئاولۆن.
دەوەدوکچی دودوختسی، ئو. ت. ئاولیتیس.
دەومان دودمان، ئو. پ. ئۆیکۆگەنیا. فولێ. دینەستیا.
دەودەو دودو، ئو. ت. کیریا (پار ئارمینیۆس).
دەودەو دوو دوو، ئەپ. پ. ئانا دوو.
دەوەر دوور، ئو. ئا. کیکلۆس، پەریۆدۆس. مەتابیبازیس.
دەوەر دوور، ئو. کە ئەپ. پ. مەمارماریمینۆس. ماخەران.
دەوەران دوەران، ک. دەوران، ئو. ئا.. پڵ. تو دەوەر دوور، کینیسیس، پەریستروفێ، ئەپۆخێ. [سموس.
دەوران دەوران، ئو. پ. تیخێ، کۆ
دەواندش دوراندش دوورەنۆلێ، ئە. پ. ۆ تا ماخراندسەپتۆمینۆس، ئۆکسیدەرکێس.
دەوربین دوربین، ئو. پ. تیلەسکۆپیۆن — ئە. پ. ئۆکسیدەرکێس.
دەوڕتمەکێ دوڕتمەکێ، ڕ. ت. ۆتەین کینەین. [تراپمینۆس.
دەوڵمش دەوڵمش، مەت. ت. ئاناتەسۆتەی.
دەوڵمش دوڵمش، مەت. ت. دەیلۆمینۆس. [پەسۆتەی.
دەوڵمکێ دەوڵمکێ، ڕ. ت. ئاناتڕەپتیکۆس. [تیلیسسەین.
دەوڵمکێ دوڵمکێ، ڕ. ت. دیپلۆنەسۆتەی.
دەومکێ دومکێ، ڕ. ت. دیپلۆنەین.

دوزدار دوزدار، οὐ. τ. πτυχή.
دوزلمك دوزلتمك، καὶ دوزلمك دوزلتمك، ρ. τ. τακτοποιεῖν، διευθετεῖν· ἐπανορθεῖν.
دوز دوز، ἐ. τ. ὁμαλός· ἰσόπεδος.
دوزدوزه، ἐπ. τ. ἴσια، εἰλικρινῶς· ἀρκετὰ ἴσια.
دوزغ دوزاغ، οὐ. π. ἄδης· παγίς· πόνος.
دوزكون دوزگون، οὐ. καὶ ἐ. π. ψιμμύθιον· τακτοποιημένος.
دوزكونلك دوزگونلك، οὐ. τ. τακτοποίησις· παχύτης.
دوزلز دوزلز، ἐ. τ. ἀδιόρθωτος.
دوزلمك دوزلتمك، ἴδ. دوزلمك.
دوزولمك دوزولمك، ρ. τ. τακτοποιεῖσθαι.
دوزمك دوزمك، ρ. τ. τακτοποιεῖν، διευθετεῖν.
دوزمه دوزمه، ἐ. καὶ οὐ. τ. ψευδής، κίβδηλος.
دوزن دوزن، οὐ. τ. τάξις، στολισμός· ἀναλογία.
دوزنمك دوزنمك، ρ. τ. καλλωπίζεσθαι.
دوزينه دوزينه، οὐ. τ. δωδεκάς.
دوست دوست، οὐ. π. φίλος.
دوستانه دوستانه، ἐπ. π. καὶ
دوستجه دوستجه، ἐπ. τ. φιλικῶς.
دوستار دوستار، ἐ. καὶ ἐπ. π. φίλος· ἀφοσιωμένος· φιλικῶς.
دوستلاشمق دوستلاشمق، ρ. τ. συμφιλιοῦσθαι.
دوستلوق دوستلوق، οὐ. τ. καὶ دوستى دوستى، οὐ. π. φιλία.
دوش دوش، οὐ. καὶ ἐπ. π. ὦμος· ὄνειρον· συνάντησις· χθὲς τὴν νύκτα· دوش — دوش آغزمق، ὀνειρώττειν· παθαίνειν ἀκούσιον νυκτερινὴν ἐκσπερμάτωσιν
دوشمك دوشمك، ρ. τ. στρώνειν δάπεδον· ἐπιπλόνειν.
دوشرمك دوشرمك، ρ. τ. συλλέγειν δι' ἄλλου. [λέγειν.
دوشرمك دوشرمك، ρ. τ. συλ-
دوشورمك دوشورمك، ρ. τ. ἀφίνειν νὰ πέσῃ· — دوشورمه توصوزلوق دوشورمك، ἀποβάλλειν· ἐκτιτρώσκειν.
دوشورمه دوشورمه، οὐ. τ. ῥίψις· ῥίψιμον· — دوشورمه توصوزلوق دوشورمك، ἀποβολή. [χλίνη.
دوشك دوشك، οὐ. τ. στρῶμα·
دوشكون دوشكون، ἐ. τ. ἔκπτωτος· ὑποτετιμημένος.
دوشمك دوشمك، ρ. τ. πίπτειν· λαμβάνειν χώραν· μεταφορ. ἀνήκειν، προσήκειν.
دوشنبه دوشنبه، οὐ. π. δευτέρα (τῆς ἑβδομάδος). [πτεσθαι.
دوشونمك دوشونمك، ρ. τ. σκέ-
دوشمك دوشمك، ρ. τ. ἐξαπλοῦσθαι κατὰ γῆς· τὸ εἶναι ἐστρωμένον.
دوشمك دوشمك، ρ. τ. ἁπλόνειν، στρώνειν· διασκευάζειν.

لەرشودو δουδουρμέκι, ρ. τ. ῥίπτειν· καταβάλλειν.

لەرشودو δουδουρμέ, ρ. τ. ῥίψις· — چۆچ تسودزوبک δδδρμέ, ἔκτρωσις. [σμένος.

لەشودو δδδελή, ἐ. τ. διασκευα-

لەشودو δδδεμέ, οὐ. τ. πάτωμα, λιθόστρωτον· ἔπιπλον.

رۆتودو δοκτόρ, ξ. ἰατρός· διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς.

ەدو δούκα, οὐ. τ. δούξ.

لقەدو δουκαλήκ, οὐ. τ. δουκάτον.

لەرلەدو δοκδουρμέκι, ρ. τ. χύνειν δι' ἄλλου.

شکو δογιούξ, οὐ. τ. ἀγών· μάχη.

لەشکو δογιουδμέκι, ρ. τ. ἐρίζειν· παλαίειν· πολεμᾶν. [σθαι.

لکو δοκιουλμέκι, ρ. τ. χύνε-

لکو δογιουλμέκι καὶ δοδουλμέκι, ρ. τ. τύπτεσθαι, δέρεσθαι.

لەلەکو δουγιουμλεμέκι, ρ. τ. δέρειν· κομβόνειν.

لکو δοκιμέκι, ρ. τ. χύνειν· ἀναλύειν (μέταλλον)· — سو سودوکیمکی, ὀρύσσειν.

کو δουγούμ, οὐ. τ. δεσμός.

لکو δογιμέκι καὶ δοδμέκι, ρ. τ. τύπτειν, δέρειν.

ەکو δοκιμέ, ἐ. τ. χυτός· — οὐ. τ. χύσις, ἀνάλυσις (μεταλλ.).

ەکو δουγμέ, οὐ. τ. κομβίον.

جەکو δοκμεδζί, οὐ. τ. μεταλλοχύτης. [βόνειν.

لەلەکو δδγμελεμέκι, ρ. τ. κομ-

نکو δουγέν, οὐ. τ. τυκάνη, ἐργαλεῖον ἁλωνιστικόν.

نکو δοδέν, μετ. τ. ὁ τύπτων.

یەکو δοκιουνδού, οὐ. τ. κεχυμένον τι· ὑπόλοιπον.

لەکو δοκιουνμέκι, ρ. τ. περιχύνεσθαι. [μος.

ونکو δουγούν, οὐ. τ. χαρά, γά-

ول δόλ, οὐ. τ. σπόρος· ἔμβρυον.

ول δουδέλ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ تول· — حقوق χουκούκ δουδέλ, τὸ διεθνὲς δίκαιον.

ڭلو δολάπ, οὐ. ἀ. τροχός· μάγγανος· μηχανὴ ἀρδευτική· σκευοθήκη· παγίς, πανουργία.

تول δεβλέτ, οὐ. ἀ. κυβέρνησις. δυναστεία· κράτος· τύχη, εὐτυχία· ەلە — δεβλέτ ἀλιγέ, τὸ ὑψηλὸν κράτος, ἡ Δ. Ὀθωμανικὴ κυβέρνησις.

ەتول δεβλέτὸζε, ἐπ. τ. ἐπισήμως· ὑπὸ κυβερνητικὴν ἐποψιν.

ەتول δεβλετχανέ, οὐ. π. τὸ ἀρχοντικόν σας.

لتول δεβλετλού, ἐ. τ. εὐδοκιμονέστατος· ἐξοχώτατος· [τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς τοὺς φέροντας τὸν βαθμὸν βεζύρου (ὑπουργοῦ) ἢ μουσίρου (στρατάρχου)]. [εὐτυχής.

لتول δεβλετλή, ἐ. τ. πλούσιος,

دهلوز δεδλιτιμένδ, ἐ. π. πλούσιος, εὐτυχής.
دهلوزکر δουλχέρ, οὐ. τ. τέκτων, [ξυλουργός.
دهم δουδούμ, ἐ.ἀριθ.π. δεύτερος.
دهمالمق δομαλμάχ, ρ. τ. κύπτειν· κλίνειν τὴν κεφαλήν, ἀνασχόνειν τὸ φόρτιον. [πνός.
دومان δουμάν, οὐ. τ. ὀμίχλη, καταιγίς.
دومانلمق δουμανλαμάχ, ρ.τ. ἐρεθίζεσθαι· ἀνάπτειν.
دومن δουμέν, οὐ. τ. πηδάλιον.
دومنجی δουμενζί, οὐ. τ. πηδαλιοῦχος· μετφρ. τελευταῖος.
دون δούν, ἐ. ἀ. κατώτερος, εὐτελής.
دونلك δόν, οὐ. ἀ. εὐτέλεια.
دون δών, ἐπ. τ. χθές.
دونمك δονμέχ, ρ.τ.στρέφειν.
دونم δονούμ, οὐ. τ. ἐπάνοδος.
دونکی δονκί, ἐ. τ. χθεσινός.
دونم δονούμ, οὐ.τ.στρέμμα (γῆς).
دونمك δονμέχ, ρ. τ. ἐπανέρχεσθαι· περιστρέφεσθαι· μεταβάλλεσθαι. [ἐπιστροφή.
دونمه δονμέ, οὐ.τ. ἀρνησίθρησκος.
دونه δονανμά, οὐ. τ. στόλος· φωταψία.
دوه δεβέ, οὐ.τ. κάμηλος· قوشی — δεβὲ κουσού, στρουθοκάμηλος.
دوکمك δεβιρμέχ, ρ.τ.ἀνατρέπειν.
ده δὲ καὶ δέ, εἰς· ἐν· — یا ἐβδέ, ἐν τῇ οἰκίᾳ.
ده δαχά, ἐπ. τ. ἀκόμα, προσέτι, πλέον.
دهاد δου, άτ, πλ. τοῦ داهی.
دهان δεχάν, οὐ. π. στόμα.
دهر δέ ρ, οὐ. ἀ. χρόνος ἀτελεύτητος· ἐποχή.
دهر δέχρεν, ἐπ. ἀ. αἰωνίως.
دهشت δεχέτ, οὐ. ἀ. τρόμος.
دهن δούχ, οὐ. ἀ. π. ἔλαιον.
دهنی δουχνί, ἐ. ἀ ἐλαιώδης
دهور δουχούρ, πλ. τοῦ دهر.
دیار διγιάρ, οὐ.ἀ. τόπος· χώρα.
دیانت διγανέτ, οὐ. ἀ. εὐλάβεια.
دیب δίπ, οὐ. τ. βάθος· ὑποφορία· πυθμήν.
دیباچه διπαζέ, οὐ. ἀ. πρόλογος.
دیبك διπέκ, οὐ. τ. ἰγδίον. [της.
دیپلومات διπλομάτ. ξ. διπλωμάτ
دیپلوما δίπλομα, ξ. δίπλωμα.
دیت διγέτ, οὐ. ἀ. ἀντίτιμον· τιμὴ αἵματος τοῦ φονευθέντος.
دیدمك διτμέχ, ρ. τ. ξαίνειν.
دیدهور δεγιδζούρ, ἐ. ἀ. σκοτεινότατος. [μενος.
دیدی δεδί, ἐ. π. (ἐν συνθ.). θεωρούدیدار διδάρ, οὐ. π. συνομιλία· ὄψις, πρόσωπον.
دیده δεδέ, οὐ. π. ὀφθαλμός· — ἐπ. π. (ἐν συνθ.)· ὁ ἰδών, γνωρίσας· λαβών.
دیدهقودی δεδὶ κοδού, οὐ.τ. καταλαλιά· ἄρρητα θέματα.
دیرسك διρσέκ, οὐ τ. ἀγχών· γωνία ἢ ἄκρα ὁδοῦ. [πλοίου.
دیرك διρέκ, οὐ. τ. στύλος· ἱστὸς

كلكيرد دیرلەتمەخ، ρ. τ. ζωογονεῖν. [ζωῆς.
كلرد دیرلەخ، οὐ.τ. ζωή، τρόπος
كللرد دیرلەمەخ، ρ. τ. ζωογονεῖσθαι· συνέρχεσθαι εἰς ἑαυτόν.
كلىرد دیرەنمەخ، ρ. τ. συσφίγγεσθαι· ἀνθίστασθαι.
كرد دیرى، ἐ. τ. ζωντανός.
كەەرد دیرەمەخ، ρ. τ συσφίγγειν· ἐκτείνειν. | ογονεῖν.
كلتلرد دیرلتمەخ، ρ. τ. ἀναζید دیز، οὐ. τ. γόνυ.
ینكید دیزخین، ἐπ.τ. ἀπὸ ῥυτῆρος.
كللرد دیزلیخ، οὐ. τ. περισκελίς.
كلىرد دیزیلمەخ، ρ. τ. ταξιθετεῖσθαι.
كەىرد دیزمەخ، ρ. τ. ταξιθετεῖν.
ىزرد دیزی، οὐ. τ. ὁρμαθός، σειρά.
ىش دیش، οὐ. τ. ὀδούς.
ىشجى دیشجی، οὐ.τ. ὀδοντοϊατρός.
وشارد دیشاروُ، ἐπ. τ. καὶ
ىشارد دیشارێ، ἐπ τ. ἔξω.
ىشى دیشی، οὐ. τ. θῆλυ.
كد دیك، ἐ. τ. ὀρθός· κάθετος· ἀπόκρημνος.
—كر دیكەر، ἐ. τ. ἄλλος· διάφορος.
ىكر دیكیڕ، οὐ.τ.ῥάψιμον، ῥαφή.
كلكرد دیلەتمەخ، ρ. τ. ἀναπαύειν· ποιεῖν ἀκούειν.
كلكرد دیكیلمەخ، ρ.τ.ῥάπτεσθαι.
كلرندكرد دیلەندیرمەخ، ρ. τ. ποιεῖν ἀναπαύειν. [σθαι.
كلكرد دیلەمەخ، ρ.τ. ἀναπαύ-
كلكرد دیلەمەخ، ρ. τ. ἀκούειν.
كلكرد دیكمەخ، ρ. τ. ῥάπτειν· φυτεύειν· στήνειν.
كلكرد دینمەخ، ρ. τ. πραΰνεσθαι.
نكرد دیكەن، οὐ. τ. ἄκανθα.
جكجى دیكیجی، οὐ. τ. ῥάπτης· φυτευτής. [τευτής.
ل د دیل، ἴδ. ل د .
كل د دیلەخ، οὐ. τ. ὁρμή، ἐπιθυμία· αἴτησις. [τεμάχια.
كلىرد دیلمەخ، ρ. τ. διαιρεῖν εἰς
ىلنجى دیلەنجی، οὐ. τ. ἐπαίτης.
كلىلنجىلىك دیلەنجیلیك، οὐ. τ. ἐπαιτεία.
كلىلرد دیلەنمەخ، ρ. τ. ἐπαιτεῖν.
كلىلرد دیلەمەخ، ρ. τ. ζητεῖν· εὔχεσθαι. [μάζειν.
كەرد دیمەخ، ρ. τ. λέγειν· ὀνοىن دیىن. οὐ. ἀ. χρέος، ὀφειλή.
ىن دین، οὐ. ἀ. θρησκεία، πλ. ادیان .
ىنى دینی، ἐπ. ἀ. θρησκευτικῶς.
ىنج دینج، οὐ. τ. ὑγιής.
ىندار دیندار، ἐ. π. εὐλαβής.
ىندارلق دیندارلیق، οὐ. τ. εὐλάβεια.
ىندش دیندش، οὐ. π. ὁμόθρησκος.
ىنسز دینسز، ἐ.τ. ἄθεος· ἀσεβής.
ىنسزلك دینسزلیك، οὐ. τ. ἀσέβεια.
كەرد دینمەخ، ρ. τ. λέγεσθαι، ὀνομάζεσθαι.
كەرد دینمەخ، ρ. τ. σταυρατζᾶν.
كلىرد دینلمەخ، ρ. τ. λέγεσθαι· καλεῖσθαι.

μπ δεινί, ἐ. ἀ. θρησκευτικός· θ. καὶ πλ. μπὲ δεινιγέ.

μπ δίβ, οὐ. π. γίγας· διάβολος.

μπ δεϊγιού, ἐπ. τ. ἐπὶ τῷ λόγῳ· δεῖθεν.

μπ δηβάρ, κ. δουβάρ, οὐ. π. τοῖχος. [κτίστης.

μπ δουβαρτζί, οὐ. τ. τοιχο-

μπ διβάν, οὐ. ἀ. συμβούλιον. ἀκροατήριον· συλλογὴ ποιημάτων.

αλεξανδρινά διβανχανέ, οὐ. π. τ. μεγάλη αἴθουσα.

αλεξανδρινά διβανέ, ἐ. καὶ οὐ. π. παράφρων· ἀνόητος. [φροσύνη.

αλεξανδρινά διβανελίκι, οὐ. τ. παρα-

μπ δεϊγιούς, οὐ. ἀ. ὁ μαστρωπὸς τῆς ἰδίας γυναικός.

κλεισιμο δεβσιρμέκι, ρ. τ. συνάγειν, συλλέγειν.

μπ δουγιούν, πλ. τοῦ μπ δεῖν· ἀγορά — δουγιοὺν οὐμουμιγέ, δημόσιον χρέος.

μπ δεβίτ, οὐ. π. μελανοδοχεῖον.

μπ δεγίμ, οὐ. π. διάδημα βασιλικόν.

ذ

ذ

ذ ζάλ, ἐνδέκατον τοῦ τουρκικοῦ καὶ ἔνατον τοῦ ἀραβικοῦ ἀλφαβήτου γράμμα, ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 700.

ذابح ζαπίχ, οὐ. ἀ. ὁ θυσιάζων.

ذات ζάτ, οὐ. ἀ. ὑποκείμενον, πρόσωπον διακεκριμένον· οὐσία, φύσις· — لا بالذات, ἐπ. ἀ. αὐτοπροσώπως· φυσικῶς.

بالذات ζάτεν, ἐπ. ἀ. προσωπικῶς· φυσικῶς.

ذاتی ζατί, ἐ. ἀ. προσωπικός.

ذاتیات ζατιγιάτ, οὐ. ἀ. αἱ ἀτομικαὶ ὑποθέσεις.

ذاکر ζακίρ, ἐ. ἀ. ὁ ὑπενθυμίζων· ὁ ἀναφέρων.

ذاهب ζαχίπ, ἐ. ἀ. ὁ ἀπερχόμενος· ὁ δοξάζων. .ا — ζαχίπ ὁλ., ἀπέρχεσθαι· συμπεραίνειν· δοξάζειν.

ذائق ζαΐκ, ἐ. ἀ. ὁ γευόμενος.

ذائقه ζαϊκά, θ. τοῦ προηγ. — ἔχουδέϊ ζαϊκά, ἡ αἴσθησις τῆς γεύσεως. [σία.

ذبح ζέπχ, οὐ. ἀ. τὸ σφάζειν· θυ-

ذبیح ζεπίχ, ἐ. ἀ. ἐσφαγιασμένος, θυσιασμένος.

ذبیحه ζεπιχά, θ. τοῦ προηγ. θῦμα.

ذخیره ζεχιρέ, πλ. τοῦ

ذخیره ζαχιρέ, οὐ. ἀ. σιτίον· τρόφιμον. [χυς.

ذراع ζιρά, οὐ. ἀ. βραχίων· πῆ-

ذروه ζιρβέ, οὐ. ἀ. κορυφή· ἄκρον.

ذره ζερρέ, οὐ. ἀ. μόριον· πλ. ذرات ζεράτ.

ذریت ζουρριγέτ, οὐ. ἀ. ἀπόγονοι· γεννεά.

ذکاء ζεκιά, οὐ. ἀ. ὀξύνοια, ἀγχίνοια. [προηγ.

ذکاوت ζεκιαβέτ, οὐ. ἀ. ὡς τὸ

ذکر ζίκρ, οὐ. ἀ. μνεία, ἀνάμνησις· — ال ذکر ἀτή-ουζ-ζίκρ, ὁ κατωτέρω μνημονευόμενος· — سابق الذکر σαπίκ-ουζ-ζίκρ καὶ — سالف الذکر μὰρ-ουζ-ζίκρ, ὁ περὶ οὗ ἀνωτέρω ἐγένετο μνεία.

ذکر ζεκέρ, οὐ. ἀ. τὸ γεννητικὸν μόριον τοῦ ἀνδρός· ζῷον ἀρσενικόν. [ὀρότης.

ذکورت ζουκιουρέτ, οὐ. ἀ. ἀν-

ذکی ζεκί, ἐ. ἀ. νοήμων, ἀγχίνους.

ذلت ζούλλ, οὐ. ἀ. ἀτιμία· χαμέρπεια.

ذلیل ζιλλέτ, οὐ. ἀ. χαμέρπεια.

ذئب ζαλίχι ἢ ζάλιχε, ἀντ. ἀ. τοῦτο, ἐκεῖνο.

ذلول ζελούλ, ἐ. ἀ. πρᾷος· εὐάγωγος· εὐπειθής.

ذليل ζελήλ (ذ), ἐ. ἀ. εὐτελής· ταπεινός.

ذم ζέμμ, οὐ. ἀ. μομφή.

ذمام ζεμάμ. οὐ. ἀ. ὁ κακολογῶν.

ذمت ζιμμέτ, οὐ. ἀ. συνείδησις· καθῆκον· χρέος χρηματικόν· φόρος.

ذمّ ζιμμέμ, πλ. τοῦ προηγ.

ذمّة ζεμμίμ (ذ), ἐ.ἀ. ἀξιόμεμπτος.

ذمّة ζεμμιμέ, θ. τοῦ προηγ.

ذنب ζένπ, οὐ. ἀ. ἁμάρτημα.

ذنب ζενέπ, οὐ. ἀ. οὐρά· μίσχος (βοτ.).

ذو ζουνούπ, πλ. τοῦ προηγ.

ذو ζού, οὐ. ἀ. κάτοχος, πεπροικισμένος (ἐν συνθ.). ذو اربع — ζολ-ἀρπάτ-ουλ-ἀτλάτ, τετράπλευρος.

ذوات ζεβάτ, πλ. τοῦ ذات.

ذو المعاش ζου-λ-μεαδέϊν, ἐ. ἀ. ἀμφίβιον (ζωολ.).

ذوب ζέβπ, οὐ. ἀ. τὸ ἀναλύειν.

ذو فنون ζουφουνούν, ἐ.ἀ. ἐπιστήμων

ذوق ζέβχ, οὐ. ἀ. ἡδονή, ἀπόλαυσις· πλ. ذواق. [παίζειν.

ذوقب ζεβχλεμμέχι, ρ. τ. περι-

ذوقلو ζεβχλού, ἐ.τ. διασκεδαστικός.

ذوقيات ζεβχηγιάτ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ ذوق ζεβχή, τέρψεις, ἡδοναί.

ذوى ζεβί, πλ. τοῦ ذو ζού. —

ذهاب ζεχάπ καὶ ζιχάπ, οὐ. ἀ. τὸ ἀπέρχεσθαι· παρέλευσις· διαγωγή.

ذهب ζεπέπ, οὐ. ἀ. χρυσός.

ذهن ζίχν, οὐ. ἀ. διάνοια, νοῦς· διορατικότης.

ذهنى ζεχινλί, ἐ. τ. νοήμων.

ذهنيًا ζίχνεν, ἐπ. ἀ. διανοητικῶς.

ذو ζί, ὁοτ. τοῦ ذو ζού, κύριος. κάτοχος. ذو القعدة — ζιλ-χαδὲ καὶ ذو الحجة — ζιλ-χιδζέ, ὁ ἑνδέκατος καὶ δωδέκατος μὴν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους.

ذو روح ζιρούχ, ἐ. ἀ. ἔμψυχος.

ذو قيمة ζιχηγιμέτ, οὐ. ἀ. πολύτιμος.

ذيل ζέϊλ, οὐ. ἀ. ἄκρα, τέλος· τὸ κάτω μέρος ἐγγράφου· παράρτημα.

ذئب ζίπ, οὐ ἀ. λύκος.

ر ρά, ρή, δέκατον μὲν τοῦ ἀραβικοῦ καὶ δωδέκατον γράμματος τ. ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 200.

ری رای (ریو) ρουγέτ, ἐ. ἀ. ὁ βλέπων.

ربان ραπήτ, οὐ. ἀ. ἱερομόναχος.

ربانیت ραπητά (kiy), οὐ.ἀ.δεσμός· σύστημα· τάξις.

ربانیتسز ραπητασής, ἐ. τ. ἄτακτος· ἀσυνάρτητος. [κτικός.

ربانیتلو ραπηταλοῦ, οὐ. τ. τα-

ربع ραπή, ἐ. ἀριθ. ἀ. τέταρτος.

ربعا ραπηά, θ. τοῦ προηγ.

ربعاً ράπηεν, ἐπ. ἀ. τέταρτον.

ربورتو ραπόρτο. ξ. ἔκθεσις.

ربیتز ρατίνδζ, ξ. ῥητίνη.

رجح راδζίχ. ἐ. ἀ. ἀνώτερος· προτιμώτερος.

رجعی راδζί', ἐ. ἀ. ὁ ἐπιστρέφων· ἀναγόμενος εἴς τι.

رجل راδζίλ, ἐ. ἀ. πεζός.

رجلاً راδζίλεν, ἐπ. ἀ. πεζῇ.

رجی راδζί (ʿیی), ἐ. ἀ. ἱκέτης.

رح راχ, οὐ. ἀ. οἶνος.

راحت ραχάτ, οὐ. ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. ἡσυχία· ἄνεσις· ἥσυχος, -ως.

راحتسز ραχατσής, ἐ. τ. ἀνήσυχος, ἀδιάθετος.

راحتسزلق ραχατσηζλήχ, οὐ. τ. ἀνησυχία· ἀδιαθεσία. [χία.

راحتلق ραχατλήχ, οὐ. τ. ἡσυ-

راحتلنمق ραχατλανμάχ, ρ.τ. ἀναπαύεσθαι. [ἀναπαυτικός.

راحتلو ραχατλού, ἐ. τ. ἥσυχος·

راحل ραχήλ (رحل) ριχλέτ, ἐ. ἀ. ὁδοιπόρος· μετανάστης.

راحم ραχήμ (رحم), ἐ.ἀ. εὔσπλαγχνος. [μετον.

رادیه ραδδέ, οὐ. ἀ. βαθμός· σή-

راس ρέ'ες, οὐ. ἀ. κεφαλή· ἀρχηγός· راس — ρέ'ες-ουλ-μάλ, κεφάλαιον (ρηματικόν).

راست ράστ, ἐ. π. δεξιός· ὀρθός· καταλληλος· راست — ράστ κελμέκι, συναντᾶν· راست کتورمك — ράστ κετουρμέκι, ἄγειν εἰς καλὸν πέρας.

راستلق ραστήχ, οὐ.τ. ἀντιμόνιον.

راستکو ραστ-κιού, οὐ. π. ὁ λέγων τὴν ἀλήθειαν. * [θότης.

راستی ραστή, οὐ. π. εὐθύτης, ὀρ-

راسخ ρασίχ, ἐ. ἀ. στερεός· ἱκανός· εὐλαβής.

ريحن ραστίν, πλ. τοῦ πρ.
راسم ραστήμ (رسم), ἐ.ἀ.ἱγνογράφος.
راشد ραστίδ (رشد) ρουσίδ, ἐ. ἀ. ὀχχιος· ὀρθόδοξος· ἐνήλικος.
ريشد ρουσδιγέ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ὁ τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν δεικνύων· προκαταρκτικὸν σχολεῖον.ρουσάτιές.
راشى ραδί, ἐ. ἀ. (رشوت) ριδβέτ, ἐ. ἀ. ὁ δωροδοκῶν.
راصد ραστίδ, οὐ. ἀ. ἐπιθεωρητής· ἀστρονόμος.
راضى ραζή (رضا), ἐ. ἀ. εὐχαριστημένος· συγκατανεύων.
راطب ρατήπ, ἐ. ἀ. ὁ ἔχων ὑγρασίαν.
راعى ραΐ (رعى) ραΐ, ἐ ἀ. ποιμήν· προστάτης. [θυμῶν.
راغب ραγήπ (رغبت), ἐ. ἀ. ἐπι-
راف ράφ, οὐ. τ. θέσις (χ. ράφι).
رفأ ρεφέτ, οὐ. ἀ. οἶκτος.
رفتلو ρεφετλοῦ, ἐ.ἀ τ. ἐπιεικής.
رافع ραφή (رفع) ρέφ, κομιστής· ὁ αἴρων.
راقم ραχήμ (رقم), ἐ. ἀ. συντάκτης, γραφεύς. ράχή.
راق ραχή, ἀντὶ ϐρε ἀράχ, οὐ.τ.
راكب ραχήπ (ركوب), ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ἀναϐάτης· ἐπιϐάτης.
ركيا ράχηπεν, ἐπ.ἀ.ἐπιϐαίνων.
راكد ραχίδ, ἐ. ἀ. στάσιμος.
رام ράμ, ἐ. π. εὐπειθής.
رامى ραμί, οὐ. ἀ. ὁ ϐίπτων.
راوى ραδί, μετ. ἀ. ὁ ἱστορῶν, ἱστορικός.
ريان ράν, μόρ. π. (ἐν συνθ.) ὁ προάγων· ὁ κινῶν· — حكم γοχουμράν, ἡγεμών. [θοδος.
راى ρά, οὐ. π. ὁδός· μέσον· μέ-
راهب ραχήπ, οὐ. ἀ. ἱερεύς· μοναχός. [π. ὁδηγός.
راهبر ραχήπὲρ ἢ راهبر ραχήπέρ, οὐ.
راهبه ραχηπέ, θ. τοῦ راهب ραχήπ, μοναχή.
ريزان ραζέν, οὐ. π. λῃστής.
راهن ραχήν, ἐ. ἀ. ὁ ἐνεχυριάζων.
راهوار ραχϐάν, οὐ. καὶ ἐ.ἀ. πεδὴ· ἵππος ϐαδίζων κατὰ πέδην.
رائى ρέγι, οὐ. ἀ. γνώμη· ψῆφος.
رايت ραγέτ, οὐ. ἀ. σημαία.
ريكان ραγεκιάν, ἐ. π. εὐθηνός· ἐχούσιος.
رايج ραΐδζ (رواج), ἐ. ἀ. τρέχων· ἔχων ἀξίαν.
رائحه ραϊχά, οὐ. ἀ. ὀσμή· طيب— ραϊ,άϊ ταγιπτέ, εὐωδία· — ردى ραϊχά-ι-χεριχά, δυσωδία.
رائحه ραϊχαλοῦ, ἐ.τ. ὀσμητικός.
رائف ραΐφ, ἐ. ἀ. εὔσπλαγχνος.
رائى ραΐ, ἐ. ἀ. ὁ βλέπων.
رب ράπ, οὐ. ἀ. κύριος· Θεός· πλ. ارباب.
ربا ρουπά, ἐ. π. (ἐν συνθ.) ὁ ἁρπάζων· ὁ θελγων· — دل δίλ-ρουπά, θελξίκαρδος. [των).
ربا ρυπά, οὐ. ἀ. τόκος· (χρημά-

ܒܝܪ ܪܝܛܐܛ (bir), οὐ. ἀ. ὀεσμός· ἐρημητήριον.

ܓܒܝܪ ܪܝܛܐܛܝ, οὐ. ἀ. ξενοδόχος.

ܓܝܪ ܪܘܛܐܝ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. τετραγράμματος (γραμμ.).

ܓܝܪ ܪܝܛܛܐܢܝ, ἐ. ἀ. θεῖος, τῷ Θεῷ ἀνήκων.

ܟܪ ܪܝܛܟ, οὐ. ἀ. κέρδος· τόκος.

ܒܝܪ ܪܐܛܛ, οὐ. ἀ. τὸ συνδέειν· ا — ܪܐܛܛ ἐτ. συνδέειν· συγχρατεῖν· κυβερνᾶν.

ܪܒܝ ܪܘܝܛ, οὐ. ἀ. τὸ ἓν τέταρτον.

ܢܝ ܪܐܛܛܝܢܐ, οὐ. ἀ. Θεός.

ܬܝܘܪ ܪܝܛܘܛܝܓܐܛ, οὐ.ἀ.θεότης.

ܐܘܪ ܪܐܛܘܪܛ, ξ. ἔκθεσις· ἀπόδειξις.

ܒܝܪ ܪܝܛܝ, οὐ ἀ. ἔαρ· ا — ܪܝܛܝ ܘܠ ἐβέλ, τρίτος μὴν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους· ا — ܪܝܛܝ ܐܟܝܪ, τέταρτος μὴν τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

ܒܝܪ ܪܝܛܝ, ἐ. ἀ. ἐαρινός.

ܛܪ ܪܘܛܝܛ, πλ. τοῦ

ܐܛܪ ܪܘܛܛܝ, οὐ.ἀ. βαθμός, ἀξίωμα· βαθμίς.

ܓܠܛܪ ܪܘܛܛܝܛܠܘ, ἐ. τ. ὁ ἐν τέλει, ἐν ἀξιώματι, τίτλος ἀπονεμόμενος τοῖς πατριάρχαις καὶἀρχιραβίνοις·μακαριώτατος.

ܪܓ ܪܝܙܓ, οὐ. ἀ. παράκλησις.

ܓܪ ܪܝܙܓܐ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ ܓܪ ܪܙܙܘܠ, ἄνδρες, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι.

ܒܓ ܪܙܙܝܛ, ἑβδομος μὴν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους.

ܐܢܓ ܪܘܙܙ̈ܐܢ, οὐ.ἀ. βαρύτης· ὑπεροχή. [ὑπερτέρησις.

ܬܐܢܓ ܪܘܙܙ̈ܐܢܝܓܐܛ, οὐ. ἀ.

ܬܓ ܪܘܙܙ̈ܐܛ, οὐ.ἀ. ἐπιστροφή, ἀκύρωσις· ἀπόδοσις.

ܓܪ ܪܙܙ̈ܘܘܠ, οὐ. ἀ. ἀνήρ.

ܥܓ ܪܘܙܙ̈ܘ, οὐ. ἀ. ἐπάνοδος.

ܛܠܓ ܪܙܙ̈ܘܠܝܓܐܛ, οὐ. ἀ. ἀνδρότης.

ܓܠ ܪܛܙ̈ܐܠ, οὐ. τ. σακχαρόπηκτον, κομπόστα.

ܫܓ ܪܛܙ̈ܝܢܐ, ξ. ῥητίνη.

ܛܐ ܪܝ ܠܐܛ, οὐ. ἀ. ὁδοιπορία· τὸ ἀποδημεῖν· θάνατος.

ܐܐ ܪܐ ܠܐ, οὐ. ἀ. ἀναλόγιον.

ܪ ܪܐ ܡ, οὐ. ἀ. μήτρα. κοιλία· εὐσπλαγχνία.

ܘܪ ܪܐ ܡܐܢ, ἴδ. ܪ.

ܓܘܪ ܪܐ ܡܢܝ, ἐ. ἀ. θεῖος· τῷ Θεῷ ἀνήκων.

ܬ ܪܐ ܡܐܛ, οὐ. ἀ. ἔλεος· εὐσπλαγχνία· βροχή.

ܐܬ ܪܐ ܡܐܛܝܢ, ἐπ. ἀ. ἐκ φιλανθρωπίας. [ρός.

ܓܡܬ ܪܐ ܡܐܛܙ̈, ἐ. τ. σκληܓܬ ܪܐ ܡܐܛܠܘ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. εὔσπλαγχνος· μακαρίτης.

ܪ ܪܐ ܡܐܢ, ἀντὶ ܓܪ, οὐ. ἀ. οἰκτίρμων· (Θεός).

ܪܡ ܪܐ ܡ, οὐ. ἀ. καὶ ἐ. πολυέλεος (Θεός)· εὔσπλαγχνος

رخ روی، οὐ. ἀ. παρειά· πύργος.
رخا رخا، οὐ. ἀ. εὐθυμία.
رخاوت رخاوبت، οὐ. ἀ. ῥᾳθυμία.
رخسار رخسار، οὐ. π. παρειὰ προσώπου. [προηγ.
رخساره رخساره، οὐ. ἀ. ὡς τὸ
رخش رخش، οὐ. π. ἵππος· λάμψις.
رخشان رخشان، ἐ. π. ἀκτινοβόλος.
رخشانده رخشانده، ἐ. π. λαμπρός, ἀκτινολόβος.
رخصت رخصت، οὐ. ἀ. εὐθηνία.
رخصت رخصت، οὐ. ἀ. ἄδεια· ἐξουσία.
رخصتنامه رخصتنامه، οὐ. π. ἄδεια ἔγγραφος.
رخنه رخنه، οὐ. π. ῥωγμή, ὀπή.
رخنه دار رخنه دار، ἐ. π. ἐρρηγμένος· ἐσχισμένος.
رد رد، οὐ. ἀ. τὸ διαψεύδειν· ἀποποίησις. [ἰχθηρία.
ردائت ردائت، οὐ. ἀ. κακία· μοχθ
ردی ردی، οὐ. ἀ. τὸ ἀπωθεῖν.
ردیف ردیف، οὐ. ἀ. νυχθημερόν.
ردی ردی (ردی)، ἐ. ἀ. εὐτελής· κακός.
ردیده ردیده، θ. τοῦ προηγ.
ردیف ردیف، οὐ. ἀ. ἀκόλουθος· σύντροφος· ἕταιρος. [αἰσχύνη.
رذالت رذالت، οὐ. ἀ. ἀτιμία·
رذل رذل، πλ. τοῦ .
رذله رذله، πλ. τοῦ ἐπ. [πής.
رذیل رذیل، ἐ. τ. ἄτιμος· χαμερ-
رذیله رذیله، ἰδ. رذل .

راز راز، οὐ. ἀ. ὁ τὰ πάντα τρέφων Θεός.
رزالت رزالت، οὐ. ἀ. βαρύτης· ἐμβρίθεια· ἀξιοπρέπεια.
رزق رزق، οὐ. ἀ. ἐπιούσιος ἄρτος.
رزه رزه، οὐ. ἀ. στρόφιγξ.
رس رس، μόρ. π. (ἐν συνθ.) ὁ φέρων· ὁ φθάνων.
رسالت رسالت، οὐ. ἀ. τὸ εἶναι τινὰ προφήτην· τὸ εὐαγγελίζεσθαι.
رساله رساله، οὐ. ἀ. σύντομον βιβλίον, ἐγχειρίδιον· πλ. رسائل .
رسام رسام (رسم)، οὐ. ἀ. ἰχνογράφος, ζωγράφος.
رسامی رسامی، οὐ. τ. ἰχνογραφία· ζωγραφική.
رسان رسان، ἐ. π. ὁ κομίζων, ὁ προμηθεύων.
رسائل رسائل، πλ. τοῦ رساله .
رسم رسم ἢ رسیم، οὐ. ἀ. εἰκών· τάξις· ἔθος· τελετή· ὀσμός· πλ. رسوم καὶ رسومات رسومات.
رسماً رسماً، ἐπ. ἀ. ἐπισήμως.
رسمی رسمی، ἐ. ἀ. ἐπίσημος.
رسمیه رسمیه، θ. τοῦ προηγ.
رسمیات رسمیات، οὐ. ἀ. ἔθιμα· αἱ ἐπίσημαι ὑποθέσεις.
رسوا رسوا، ἐ. π. ἄτιμος.
رسوایی رسوایی، οὐ. τ. αἶσχος· ἀτιμία.
رسوب رسوب، οὐ. ἀ. ὑποστάθμη.
رسوخ رسوخ، οὐ. ἀ. σταθερότης·

ἐξοχοςἐπιστημονικὴ ἱκανότης.
لسول رسوڵ, οὐ. ἀ. ἀπεσταλμένος· ἀπόστολος.
مسوم رسوم, πλ. τοῦ رسم.
ماتسوم رسومات, πλ. τοῦ προηγ. κυριολεκτούμενον ἐπὶ τῶν ἐμμέσων φόρων· ڵیا — رسومات ἐμανετή, ἡ διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων.
سید رسید, οὐ. ἀ. ἐξοφλητικόν.
ەسید رسیدە, ἐ. π. ἀφιχθείς· ὥριμος· ἔφηβος. [φρων.
شاد رسادە, οὐ. ἀ. νοήμων· ἔμ-
ەتشر رسیدە, οὐ. π. κλωστή.
ەخشر رسەخە, οὐ.ἀ. ἰδρώς· σταγών.
شد رسوخ, οὐ. ἀ. εὐθεῖα ὁδός· εὐθυχρισία· ἐνηλικιότης.
كشر رسەخێ, οὐ. π. ζηλοτυπία· ἄμιλλα. [πος.
رگاشر رسەخیاوەر, ἐ. π. ζηλότυ-
توشر رسوبەت, οὐ. ἀ. δωροδοκία.
دشرسەید (شر), ὀρθόφρων· ἐνήλιξ.
میشر رسەیم, οὐ. ἀ. ἔμβρυον.
ەصر رسەد, οὐ. ἀ. παρατηρητής· ἀστρονόμος· φύλαξ.
تانەر رسەنەت, οὐ. ἀ. δύναμις.
صد رسەد, οὐ. ἀ. παρατήρησις ἀστρονομική· τηλεσκόπιον· ماڵ — رسەد χανέ, ἀστεροσκοπεῖον. [τός.
— ینصر رسین, οὐ. ἀ. στερεός· δυνα-
ڕشر رزگ, οὐ. ἀ. εὐχαρίστησις, συναίνεσις· كەم — رزگ βەرمەک, συγκατατίθεσθαι.
ڕشر رزگەن, ἐ. ἀ. ἑκουσίως.
ڕطب رەتب, ἐ. ἀ. ὑγρός.
ڕضی رازی, ἐ. ἀ. εὐχαριστημένος.
تووطر روتوبەت, οὐ.ἀ. ὑγρασία.
ڵیار ڕاگیا, οὐ. ἀ. ὑπήκοοι μὴ μουσουλμάνοι.
تیار ڕیاگەت, οὐ. ἀ. σέβας, περιποίησις. [βασμοῦ.
ەتیار ڕیاگەتەن, ἐπ. ἀ. ἐκ σε-
زیتسز ڕیاگەتسز, ἐ. τ. ἀναιδής.
كڵتسزلك ڕیاگەتسزلك, ἀναίδεια.
ڕیاتسزكار ڕیاگەتکار, ἐ. π. κἰδήμων ὁ τρέφων σέβας.
ڵتیار ڕیاگەتڵوو, ἐ. τ. σεβάσμιος.
ەدر ڕاد, οὐ. ἀ. βροντή. [σμιος.
ناڕ ڕانا, ἐ.π. ὡραῖος, χαρίεις.
ڕگ ڕاگ, οὐ. ἀ. τὸ βόσκειν.
تیڕ ڕاگەت, οὐ. ἀ. ὑποτελής.
تیڕغ ڕاگبەت, οὐ. ἀ. κλίσις. ἐπιθυμία.
ڵتیڕغ ڕاگبەتڵوو, ἐ. τ. ἐπιθυμητός, τιμώμενος.
مڕغ ڕاگم, οὐ. ἀ. περιφρόνησις· βία ἀπαγωγή.
ەڵڕغ ڕاگمەن, ἐπ. ἀ. πεισματικῶς.
تقاڕف ڕەفاکەت, οὐ. ἀ. συντροφία, ەڤاڕف ڕەفاگ καὶ [συνοδία.
تەڤاڕف ڕەفاگەت καὶ
تیەڤاڕف ڕەفاگیگەت, οὐ. ἀ. ἄνεσις· ἀνάπαυσις.
تڤر ڕەڤت, οὐ. π. πηγαιμός, ἀναχώρησις.

رقص رقصان, οὐ. π. ὁ χορευων.
رقعة رقعة, οὐ. ἀ. εἶδος γραφῆς τουρκικῆς· ἐμβάλωμα.
رقم رقم, οὐ. ἀ. ἀριθμός· γραμμένον τι· ἀριθμητική.
رقو رقوق, πλ. τοῦ προηγ.
رقيب رقيب, οὐ. ἀ. ἀντιραστής· ἀντίζηλος.
رقيق رقيق, οὐ. ἀ. δουλεία.
رقيق رقيق, ἐ. ἀ. φιλόστοργος· τρυφερός· δοῦλος.
ركب ركوب, οὐ. ἀ. ἀναβολεύς· μετφ. πεῖς· ἀκολουθία, θεραπεία μεγάλου ὑποκειμένου.
ركن ركون, οὐ. ἀ. ἀνικανότης (περὶ τὸ λέγειν).
ركز ركز, οὐ. ἀ. τὸ τιθέναι, πηγνύναι· στήνειν.
ركع ركوع, οὐ. ἀ. γονυκλισία.
ركز ركوز, οὐ. ἀ. στύλος, στήριγμα· βάσις.
ركو ركوب, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιβαίνειν ἵππου ἢ πλοίου.
ركيك ركيك, ἐ. ἀ. λεπτός· μικρόνους· ἀδύνατος.
رمد رمد, οὐ. ἀ. σποδός· τέφρα.
رمل رمّال, πλ. τοῦ رمل.
رمل رمل, οὐ. ἀ. μάγος.
رمد رمد, οὐ. ἀ. ὀφθαλμία.
رمز رمز, οὐ. ἀ. νεῦμα· σύμβολον.
رمضان رمضان, οὐ. ἀ. ῥαμαζάνιον, ἔννατος ἀραβικὸς μήν. μὴν νηστείας παρὰ μωαμεθανοῖς.

رقص رقص, οὐ. ἀ. πορεία, διαγωγή.
رقط رقط, ἐ. π. ὁ ἀπειλῶν· ἀπειλητής· ῥαβδωτός.
رقطة رقطة, ἐπ. π. βαθμηδόν.
رقطجي رقطجي, οὐ. ἀ. φόρος ἐξαγωγῆς.
رفع رفع, οὐ. ἀ. τὸ ἐγείρειν· τὸ ὑψοῦν· τὸ ἐκβάλλειν· τὸ ἀπομαχρύνειν.
رفعت رفعت, οὐ. ἀ. ἀνύψωσις· προαγωγή.
مترفع مترفع, ἐ. τ. ἀνυψωμένος, περίβλεπτος.
رفق رفق, οὐ. ἀ. ἀγαθότης.
رفقا رفقا, πλ. τοῦ رفيق.
رفاقت رفاقت, οὐ. ἀ. συνοδία, συντροφία.
رفيع رفيع, οὐ. ἀ. ὑψηλός· ἔξοχος.
رفيق رفيق, οὐ. ἀ. σύντροφος· συνοδοιπόρος.
رفيع رفيع, οὐ. ἀ. ὁ ζῶν ἐν ἀνέσει καὶ ἡσυχίᾳ.
رق رق, οὐ. ἀ. δοῦλος.
رقابت رقابت, οὐ. ἀ. διαγωνισμός· ἀντιζηλία.
رقاعة رقاعة, οὐ. ἀ. λαιμός, τράχηλος· δοῦλος.
رقاص رقاص (رقص), οὐ. ἀ. χορευτής· βελόνη ὡρολογίου· ἐχθρημένες.
رقت رقت, οὐ. ἀ. πάθεια.
رقتت رقتت, οὐ. ἀ. στοργή· συμπάθεια.
رقص رقص, οὐ. ἀ. χορός· ὄρχησις· παλμός.

رەمل, οὐ. ἀ. ἄμμος· μαγεῖα.
رەمۆز, πλ. τοῦ رەمز.
ئاڕەمز رەمۆزەت, πλ. τοῦ προηγ.
رەنج رەنجەڕ, οὐ. π. πόνος· κόπος· νόσημα.
رەنجبەڕ رەنجدێر, ἐ. οὐ. π ὁ φέρων πόνον ἢ βάρος· χειρώναξ.
ماندوو رەنجدێدە, ἐ. π. προσβεβλημένος· τεθλιμμένος.
ماندوو رەنجە, οὐ. π. ῥυκάνη. [ζειν.
ئەماندوو رەنجەلەمەکێ, ῥ.τ. ῥυκανί-
کوڵ رەنگ, οὐ. π. χρῶμα.
کوڵڕەنگ رەنگاڕەنگ, ἐ. π. ποικιλόχρους. [ματίζεσθαι.
کوڵەڕەنگ رەنگەلەمەکێ, ῥ. τ. χρωμα-
کوڵەڕەنگ رەنگەلوو, ἐ. τ. χρωματιστός. [ὡραῖος.
بێڕەنگ رەنگین, ἐ.π. χρωματιστός.
ڕوو ڕوو, οὐ.π. μορφή. πρόσωπον.
ڕوو ڕەڤ, ἐ. π. (ἐν συνθ.) ὁ περιπατῶν.
ڕوا ڕەوا, ἐ.π.ἀρμόζων, νόμιμος.
ڕەوا ڕەوایەتی, πλ. τοῦ ڕەوایی.
چاوڕەوانی چاوەڕوانی, οὐ. ἀ. ζήτησις· ἀγοραία ἀξία· συρμός· چاو — ڕەوانی πουλμάν, τὸ εὐχερῶς πωλεῖσθαι.
چاوڕەوان, οὐ. ἀ. ἑσπέρα.
ڕۆیشتوو ڕەوان, ἐ. π. ὁ πηγαίνων, ῥέων· — οὐ.π.ψυχή· πνεῦμα.
ڕۆیشتوو ڕەوانە, ἐ. π. ὁ πηγαίνων· ῥέων.
چاوڕەوانی, πλ. τοῦ چاوەڕوان.
ڕەوایەتی ڕەوایی, οὐ. τ. ἱστορία ἀνέκδοτον. [ἔνδυμα.
ڕوو ڕووکە, καὶ ڕووکەش, οὐ. τ.
ڕوبەڕوو ڕووبەڕوو, ἐπ. τ. ἀντιμετώπως.
ڕۆح ڕوح, οὐ. ἀ. πνεῦμα· ψυχή· πλ. ارواح.
ڕوحانی ڕوحانی, ἐ. ἀ. πνευματικός· θρησκευτικός.
ڕوحانیەت ڕوحانیەت, οὐ. ἀ. πνευματικότης. [τὸ προηγ.
ڕوحانیلێک ڕوحانیلێک, οὐ. τ. ὡς
ڕوحانیەکە ڕوحانیەکە, ῥ.τ. ἐμψυχοῦσθαι. [εὐχάριστος.
ڕوحخۆش ڕوحخۆش, ἐ. ἀ. τερπνός,
ڕوحی ڕوحی, ἐ. ἀ. πνευματικός.
ڕۆژ ڕۆژ, οὐ. π. ἡμέρα. [σθιον.
ڕۆژانە ڕۆژانە, οὐ. π. ἡμερομίσθ-
ڕۆژبەڕۆژ ڕۆژبەڕۆژ, ἐπ. π. καθ' ἑκάστην.
ڕۆژگار ڕۆژگار, οὐ. π. καιροί, περιστάσεις· κόσμος· ἄνεμος.
ڕۆژنامە ڕۆژنامە, οὐ. π. ἡμερολόγιον· ἐφημερίς. [μερόν.
ڕۆژئاوا ڕۆژئاوا, ἐπ.π. νηχθη-
ڕۆژی ڕۆژی, ἐ. καὶ οὐ. π. καθημερινός· ἐπισύσιος ἄρτος· τροφή.
سەڕۆک سەرۆک, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ سەر, κεφαλαί· ἀρχηγός.
سەرۆک سەرۆک, οὐ. τ. διπλωμα.
سەرۆکە سەرۆکە, πλ. τοῦ سەرۆک.
چەرەسپۆ چەرەسپۆ, κ. ὁροσπού, οὐ. τ. πόρνη.

روسياڤ روسيڤاڤ, ê. π. μαυροπρόσωπος· κατηφής.

روڤ ρεβίζ, οὐ. π. πορεία· διαγωγή· κανών· ὁδός.

روڤن روڤين, ê. π. φωτεινός· σαφής· πρόδηλος.

روڤه ρεβζά, οὐ. ἀ. κοίτη ὕδατος· κοιλάς· κῦπος.

روغن روڤان, οὐ. π. λίπος· ἔλαιον.

روغن روڤان, οὐ. τ. βερενίκιον.

روغنلامق روڤانلاμάκ. ρ. τ. βερενικοῦν.

روف ρεὐφ, ê. ἀ. οἰκτίρμων· — يا ἀγιὰ-ρεὐφ, ὦ Θεέ.

روم ρούμ, οὐ. ἀ. π. ῥωμαῖος· ἕλλην· χριστιανός· يلى — ρουμελί, Ῥωμυλία, Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία.

روم ρούμ, ξ. ροῦμι (οἰνόπνευμα).

رومان ρουμάν, ξ. μυθιστόρημα.

رومجه روύμζα, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα· ἑλληνιστί.

رونق ρεβνάκ, οὐ. π. στιλπνότης· ὡραιότης· δόξα.

روى ρουνουμά, ê. π. ὁ δεικνύων τὸ πρόσωπον· φανερός· ὁ λαμβάνων χώραν.

روى ρούϊ, οὐ. π. πρόσωπον, μορφή, ἐπιφάνεια.

روى روύγια, οὐ. ἀ. ἐνύπνιον· ὄνειρον.

روية ρεβιγέτ, οὐ. ἀ. νοῦς· σκέψις· ὀξυδέρκεια.

روئت ρουγέτ, οὐ. ἀ. τὸ βλέπειν· διεξάγειν· διευθύνειν· ταχτοποιεῖν.

ري ρέχ, οὐ. π. ὁδός· κανών.

ريا ρεχά, οὐ. π. σωτηρία.

رياسه ρεχαπινέ, πλ. τοῦ ريا.

رياڤ ρεχαγιάπ, ê. π. ἀπαλλαγείς, σωθείς.

ريان ρουχπάν, οὐ. ἀ. ἱερεύς.

ريانيت ρουχπανιγέτ, οὐ. ἀ. ἱερωσύνη.

ريبر ρεχπέρ, οὐ. π. ὁδηγός.

ريبرى ρεχπερί, οὐ. π. τὸ εἶναι ὁδηγόν.

ريزان ρεχζέν, ἴδ. ريز.

ريزانى ρεχζενί, οὐ. π. λῃστεία.

ريزه ريكچى ρεχιουζάρ, οὐ. π. διαβάτης.

ريڤ ρέχν, οὐ. π. ἀποθήκη· ἐνέχυρον.

ريهبر ρεχνουμά, οὐ. π. ὁδηγός.

ريهبرون ρεχνουμούν, ὡς τὸ προηγ.

ريين ρεχίν, οὐ. ἀ. ἐνέχυρον.

ريينه ρεχινέ, ὡς τὸ προηγ.

يا ριγιά. οὐ. ἀ. ὑποκρισία.

ريا كار يا ριγιακιάρ, οὐ. π. ὑποκριτής.

ريا يا ριγιάχ, πλ. τοῦ ڤ.

رياست ριγιασέτ, οὐ. ἀ. ἀρχηγία, προεδρία.

رياض ριγιάζ (ياضى), ê. ἀ. ἀσκητής, μοναχός.

رياضى ριγιαζί, ê. ἀ. ἀσκητικός· μοναχικός.

رياضيه ριγιαζιγέ, θ. τοῦ προηγ. — علوم ουλιούμ-ι-ριγιαζιγέ, αἱ μαθητικαὶ ἐπιστῆμαι.

ریاضیات ριγιαζιγιάτ, πλ. τοῦ πργ.

ریاضیون ριγιαζιγιούν, πλ. τοῦ ριάζ.

ریح ρίχ, οὐ. ἀ. ἄνεμος· ῥευματισμός.

ریخم ριχτίμ, οὐ. π. προκυμαία.

ریخته ριχτέ, ἐ. π. διαχεχυμένος.

ریز ρίζ, ἐ. π. ὁ διαχέων.

ریزان ριζάν, ἐ. π. ὁ διαχέων.

ریزه ριζέ, ἐ. καὶ οὐ. π. κατακερματισμένος· κεχυμένος· κομμάτιον.

ریشه ριτέ, οὐ. π. πληγή.

ریخ ρίχ, κ. ρίχ, οὐ. π. ἄμμος.

ریگدان ριχδάν, κ. ριχδάν, οὐ. π. ἀμμοθήκη.

ریم ρίμ, οὐ. π. πληγή, πύον.

ریمه ριμέ, οὐ. ἀ. λήμη.

ریه ριέ, οὐ. ἀ. πνεύμων· — ریه‌ات ζὰτ-ουλ-ριγέ, πνευμονία.

ریئس ρεΐς (ریاست), οὐ. ἀ. ἀρχηγός· πρόεδρος· πλοίαρχος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ز

زان

ز ζὰ ἢ ζέ, δέκατον τρίτον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου καὶ ἑνδέκατον τοῦ ἀραβικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 7.

جاز ζάδζ, οὐ. ἀ. θειοῦχον ἅλας· غیلی — ζὰδζ γιαγτή, θειϊκὸν ὀξύ.

زاحف ζαχίφ, οὐ. ἀ. ἑρπετόν· πλ. زاحفات. [γόμενος.

زاد ζάδ, οὐ. ἀ. γεννηθείς, κατα-

زادکان ζαδεχιάν, πλ. τοῦ ἐπ.

زاده ζαδέ, οὐ. π. υἱός· — شاه ζεχ-ζαδέ, αὐτοκρατορικὸς (ὀθωμ.) πρίγκηψ· — اصل ἀστὴλ ζαδέ, νόμιμον τέκνον· — حرام χαράμ ζαδέ, νόθος, οὐτιδανός· πλ. زادکان ζαδεχιάν, οἱ εὐγενεῖς.

زادلك ζαδελίκ, οὐ. τ. εὐγένεια.

زار ζάρ, οὐ. τ. μεμβράνη· κύβος· φλοιός.

زار ζάρ, οὐ. καὶ ἐ.π. στεναγμός, ὀλίψις· τεθλιμμένος· (ἐν συνθ.) τόπος πλήρης.

زارع ζαρί (زراعت), ἐπ. ἀ. ὁ σπείρων· καλλιεργῶν.

زاری ζαρί, οὐ. π. οἰμωγή, δάκρυα· ἀνυπολημψία.

زانو ζανού, οὐ. π. γόνυ. [τής·

زانوزاده ζανουζαδέ, ἐ. π. γονυπε-

زانی ζανί, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. μοιχός, μοιχικός. [χαλίς.

زانیه ζανιγέ, ὁ τοῦ προηγ. μοι-

زاویه ζαβιγέ, οὐ. ἀ. γωνία (γεωμετρ.)· κελλίον· قائم — ζαβιγέ-ι-καϊμέ, ὀρθὴ γωνία· حاده — ζαβιγέ-ι-χαδδέ, ὀξεῖα γωνία· منفرجه — ζαβιγέ-ι-μουνφεριδζέ, ἀμβλεῖα γωνία· — قائم الزاویه καϊμ-ουλ-ζαβιγέ, ὀρθογώνιον.

زاهد ζαχίδ (زهد), οὐ. ἀ. ἀσκητής, εὐλαβής.

زاهر ζαχίρ, ἐ. ἀ. σαφής· λάμπων· ἀνθηρός.

زائد ζαΐδ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. περισσός· ηὐξημένος· τὸ σημεῖον τῆς προσθέσεως + (μαθημ.).

زائر ζαΐρ, οὐ. ἀ. ἐπισκέπτης· προσκυνητής.

زائل ζαΐλ, ἐ. ἀ. ἐξαφανισθείς· παρακμάζων.

زبارق ζιπαρμάχ, οὐ. τ. νυστάζειν· ἀποθνήσκειν.

زبان ζεπάν, οὐ. π. γλῶσσα.

زيزان زەپان-ابەر, ە. π. εὔγλωττος. [δημώδης.
زيزان زەپان زەت, ە. π. κοινός,
زيزان زەپانە, οὐ. π. φλόξ· πᾶν ὅ,τι ἔχει σχῆμα γλώσσης.
زيزان زەپانی, οὐ. π. ἄρχων τῶν δαιμόνων. [οὐσία.
زيزان زوپدە, οὐ. ἀ. περίληψις·
زير زەپەر, ἐπ. π. ἐπάνω, ὑπεράνω· — زيرو زير-ou-زەپەر, ἄνω κάτω.
زيزلمق زيپلامماخ, ρ. τ. πηδᾶν.
زيور زەپوور, οὐ. ἀ. βιβλίον· τὸ Ψαλτήριον τοῦ Δαβίδ. [τος.
زيون زەپوون, ἐ.π. ἰσχνός, ἀδύνα-
زيونلامق زەپوونلامماخ, ρ. τ. ἀδυνατεῖν· ἰσχναίνεσθαι.
زجاج زوزاج, οὐ. ἀ. ὕελος.
زجاجچی زەجاج-جی, οὐ.ἀ. ὑελοπώλης.
زجاجچی زوجاجچی, οὐ. ἀ. ὑελοπώλης· ὑάλινος.
زجر زەجر, οὐ.τ. τὸ φοβίζειν· ἐμποδίζειν· ἐμπόδιον.
زجريه زەجريە, οὐ. ἀ. τέλος ἐπὶ τῶν οἰνοπνευμάτων.
زحل زوحال, οὐ. ἀ. Κρόνος.
زحمت زاحمەت, οὐ. ἀ. κόπος· στενοχωρία· ἐνόχλησις.
زحمتسز زاحمەتسیز, ἐ. τ. ἄκοπος· — ἐπ. τ. ἀπόνως.
زحمتلی زاحمەتلی, ἐ. τ. ἐπίπονος.
زخم زاخم, οὐ.π.τραῦμα, πληγή.
زخمدار زاخمدار, καὶ [μένος.
زخملی زاخملی, ἐ. π. πληγωμένος· πληγωμένος.
زدەلەمەك زەدەلەمەκ, ρ. τ. κτυπᾶν, πληγόνειν.
زدەلەنمەك زەدەلەنمەκ, ρ. τ. πλήττεσθαι· πληγόνεσθαι.
زر زەر, οὐ. π. χρυσός.
زراعت زیراعات, οὐ. ἀ. καλλιέργεια, γεωργία. [δαλις·
زوراف زوراف, οὐ.ἀ. καμηλοπάρ-
زرداللو زەردالوو, ἐ.π. βερίκοκκον.
زردە زەردە, οὐ. π. εἶδος γλυκύσματος ἐξ ὀρυζίου καὶ κρόκου.
زرريات زەرریات, οὐ. π. σύρμα χρυσοῦν. [γεια.
زرع زەرع, οὐ. ἀ. σπορά· καλλιέρ-
زرلامق زیرلامماخ, ρ. τ. ὀγκᾶσθαι.
بورو زورنا, οὐ. τ. κλαρινέτον (μουσ. ὄργανον).
زره زیرح, οὐ. π. θώραξ.
زرهلی زیرحلی, οὐ. τ. θωρακοφόρος· πλοῖον θωρηκτόν.
زيارت زیاارەت, οὐ. ἀ. τιμάριον· ἐγγύησις· ἁγιότης.
زرين زەرین, ἐ. π. χρυσοῦς ἢ χρυσῷ ὅμοιος.
زعفران زاعفەران, κ. σαφράν, οὐ. ἀ. κρόκος, σαφράνιον. [μένη.
زم زوم, οὐ. ἀ. γνώμη ἐσφαλ-
زمه زومە, πλ. τοῦ
زمم زامم, οὐ.ἀ.κάτοχο στιμαρίου.

زغ ζαγάρ, οὐ. τ. λαγωνικόν.
زفاف ζιφάφ, οὐ.ἀ. τὸ ἀποστέλλειν τὴν νύμφην εἰς τὸν οἶκον τοῦ γαμβροῦ· كچەسى — ζιφάφ-γχεδζεσί, ἡ πρώτη νὺξ τοῦ γάμου.
زفت ζήφτ, οὐ. ἀ. ἄσφαλτος.
زفير ζεφίρ, οὐ. ἀ. ἐκπνοή.
زفير ζεφίρ, ἐ. τ. πικρός· ἀμαυρός· λιγνύς.
زقاق ζοκάκ, οὐ. ἀ. ὁδός. [νοια.
زكا ζεκιά, οὐ. ἀ. ἀγνότης· ἀγχί-
زكاة ζεκιάτ, οὐ. ἀ. ἐλεημοσύνη.
زكام ζουκιάμ, οὐ. ἀ. συνάγχη.
زكاوة ζεκιαβέτ, οὐ. ἀ. εὐλάβεια, ἀγχίνοια.
زكوات ζεκεβάτ, πλ. τοῦ زكا.
زكورد ζουκιούρδ, ἐ. τ. πτωχός.
زكوردلك ζουκιουρδλίκι, οὐ. τ. πτωχεία. [βής.
زكى ζεκί, ἐ. ἀ. νοήμων· εὐλά-
زل ζίλ, οὐ. τ. κύμβαλον.
زل ζέλ, οὐ. ἀ. σφάλμα.
زلاز ζελαζίλ, οὐ.ἀ.πλ. τοῦ زلزل.
زلال ζουλάλ, οὐ. ἀ. ὕδωρ γλυκὺ καὶ διαυγές.
زلام ζουλάμ, ἐ. τ. ὁ ἐν ἀνάγκῃ καὶ στερήσει εὑρισκόμενος.
زلزل ζελζελέ, οὐ. ἀ. σεισμός.
زلف ζούλφ, οὐ. π. βόστρυξ.
زمان ζεμάν, οὐ. ἀ. χρόνος· αἰών· ἐποχή· زمان و — ζεμὰν-ουζεμίν, τὸ σῦμπαν.
زمانه ζεμανέ, οὐ. π. καιρός, περί-στασις· τύχη· — ἐ. τ. τοῦ καιροῦ, τῆς ἐποχῆς.
زمرد ζουμρούδ, οὐ. ἀ. σμάραγδος.
زمردى ζουμρουδί καὶ زمردين ζουμρουδίν, ἐ. π. χρῶμα σμαράγδου πράσινον.
زمزم ζεμζέμ, ὄνομα φρέατος ἐν Μέκκᾳ λίαν τιμωμένου παρὰ Μωαμεθανοῖς.
زمره ζουμρέ, οὐ. ἀ. σωματεῖον· τάξις ἀνθρώπων.
زمزمه ζεμζεμέ, οὐ.ἀ. ψιθυρισμός.
زمهرير ζεμχερίρ, οὐ. ἀ. ψῦχος δριμύ.
زمين ζεμίν, οὐ. π. ἐπιφάνεια τῆς γῆς· ἔδαφος, ἔκτασις· (μεταφ.) βάσις· σχέδιον.
زن ζέν, οὐ. π. γυνή· σύζυγος.
زن ζέν, ἐ. π. (ἐν συνθ.) ὁ κτυπῶν, ὁ κόπτων· ὁ πράττων.
زنبرك ζενπερέκι, οὐ. π. ἐλατήρ.
زنبق ζανπάκ, οὐ. ἀ. κρίνος.
زنجى ζινά, οὐ. ἀ. μοιχία. [χαλίς.
زنجاخار ζιναχιάρ, ἐ.π. μοιχός· μοι-
زنبيل ζενπίλ, οὐ.ἀ. π. τὸ κ. ζεμπίλι. [θήρας.
زناپار ζενπαρέ, οὐ. π. γυναικο-
زنبرك ζενπερέκι, οὐ. τ. ἐλατήριον· μάνδαλος.
زنجفيل ζενδζεφίλ, οὐ. ἀ. ζιγγίβερις, πιπερόρριζα.
زنجير ζενδζίρ, κ. ζινδζίρ, οὐ. π. ἅλυσις.

كلريجز زيندزيرلەمەخ، ρ. τ. ἁλυσοδένειν.
ئاندز زيندآن، οὐ. π. εἱρκτή· τόπος σκοτεινός. [χάρεσκος.
ستوندز زەندۆست، οὐ. π. γυναι-
ستولقندز زەندۆستلێخ، οὐ. τ. γυναικαρέσκεια. (νός.
وندز زەندە، ἐ. π. ζωηρός، ζωντا-
نكيز زەنخين، οὐ. καὶ ἐ. τ. πλούσιος. [τος.
كلنكيز زەنخينلێخ، οὐ. τ. πλοῦ-
كلنكيز زەنخينلەمەخ، ρ. τ. πλουτεῖν.
ئز زەننە، οὐ. π. γυνή.
ريار زێنءار، ἐπφ. π. πρόσεξε.
زوار زۆوبار، οὐ. ἀ. πλ. τοῦ ءيز.
لوار زەبال، οὐ. ἀ. πτῶσις، παραχμή.
لواللو زابالله، ἐ. τ. δυστυχής· — ἐπιφν. τ. ὁ καϋμένος.
ليلو زەبەگيا، οὐ. ἀ. πλ. τοῦ ءيلز.
ءيلو زەبەيۆ، πλ. τοῦ ءيلز.
جوز زەبۆز، οὐ. ἀ. ζεῦγος· ἀριθμὸς ἄρτιος· σύζυγος (ὁ).
جوجز زەبۆزە، θ. τοῦ προηγ.
جوز زەبۆزی، ἐ. ἀ. συζυγικός.
جوجيتز زەبۆزيگەت، οὐ. ἀ. συζυγία.
زور زۆر، οὐ. π. δύναμις· βία· — ἐ. τ. δύσκολος، ἐπίπονος.
زوراكى زۆراكی، ἐπ. τ. βιαίως.
بزور زۆرپا، ἐ. τ. βίαιος. [νία.
بزورباڵق زۆرپاڵێخ، οὐ. τ. τυραν-
زورلق زۆرلۆخ، οὐ. τ. δυσχέρεια.
زورلەمەخ زۆرلامەخ، ρ. τ. βιάζειν.
زورلو زۆرلۆ، ἐ. τ. ῥωμαλέος، βίαιος.
زور زۆر، οὐ. ἀ. ψεῦδος· — شاهد ساخيد-ى-زۆر، ψευδομάρτυς.
بزور زۆرنا، οὐ. τ. ὀξυβόας (αὐλός. [μωρός.
كزور زەبزەخ، οὐ. τ. ἀνόητος·
كلكزور زەبزەخلێخ، οὐ. τ. ἀνοησία.
تزكور زۆوخيۆرت، ἐ. τ. ἐνδεής· πτωχός.
ءز زێر، οὐ. π. γορδή· ταινία· γεῖλος· περιβολή.
تصاص زەخادەت καὶ
صاص زۆخۆ، οὐ. ἀ. ἐγκράτεια· βίος ἀσκητικός.
ءاز زەخر، οὐ. ἀ. ἄνθος.
ءاز زەخر، κ. زەخير، οὐ. π. ὀηλητήριον.
ءاز زەخرا، ἐ. ἀ. θ. τοῦ ءاز· ἐزخەر، γυνὴ ὡραία καὶ λευκή.
ءاراب زەخراپ، οὐ. π. ὕδωρ πικρόν، ποτήριον πικρίας· δάκρυα.
ءاراپە زەخراپە، ὡς τὸ προηγ.
ءاردار زەخرداڕ، ἐ. π. ὀηλητηριώδης.
كلءاز زەخيرلەمەخ، ρ. τ. ὀηλητηριάζειν. [τηριάζειν.
كلءاز زەخيرلەمەخ، ρ. τ. ὀηλη-
ءاز زەخرە، οὐ. π. σχολή· θάρρος.
ءاز زەخرە، οὐ. ἀ. ἄνθος· κόσμημα.

هرز ζουγρέ, οὐ. ἀ. Ἀφροδίτη (ἡ θεὰ καὶ ὁ ἀστήρ)· λευκότης· ὡραιότης.

دلز ζιγιάδ, οὐ. ἀ. περίσσεια.

هدلز ζιγιαδέ, οὐ. ἀ. αὔξησις· πλεονασμός· — ἐπ. τ. πλέον.

كمشلهدلز ζιγιαδελεσμέκ, ρ. τ. αὐξάνειν.

ترلز ζιγιαρέτ, οὐ. ἀ. ἐπίσκεψις.

نلز ζιγιάν, οὐ. π. ζημία.

زسلز ζιγιανσήζ, ἐ. τ. ἀζήμιος.

رکسلز ζιγιανκιάρ, οὐ. π. ἐπιζήμιος.

بز ζίπ, οὐ. π. ὡραιότης· στολισμός.

لمز ζιπά, ἐ. π. ὡραῖος· κεκοσμημένος.

سز ζεπάκ, οὐ. π. ὑδράργυρος.

تز ζείτ, οὐ. ἀ. ἔλαιον.

ونتز ζεϊτούν, οὐ. ἀ. ἐλαία.

ونتلق ζεϊτουνλήκ, οὐ. τ. ἐλαιών.

ونتز ζεϊτουνί, ἐ. ἀ. ἐλαιόχρους.

هدز ζιδέ, ἐπιφ. ἀ. αὐξηθείη!

رز ζίρ, πρ. καὶ ἐπ. π. ὑπό· ὑπο-

لرز ζίρα, σύνδ. τ. διότι. [κάτω.

دسترز ζιρ-ι-δέστ, ἐ. καὶ οὐ. π. ὑποχείριος· ὑπήκοος.

ناردسترز ζιρ-ι-δεστάν, πλ. τοῦ πρ.

هرز ζιρδέ, ἐπ. π. κάτωθι, κατωτέρω.

كرز ζεϊρέκ, ἐ. π. ἀγχίνους.

تنز ζεϊνέτ, οὐ. ἀ. κόσμημα, στολισμός.

زسنز ζεϊνετσήζ, ἐ. τ. ἀπέριτος· ἁπλοῦς. [λίζειν.

لتنز ζεϊνετλεμέκ, ρ. τ. στο-

كلتنز ζεϊνετλενμέκ, ρ. τ. κοσμεῖσθαι. [μένος.

لتنلز ζεϊνετλή, ἐ. τ. κεκοσμη-

رنز ζιβέρ, οὐ. π. κόσμημα.

فوز ζουγιούφ, οὐ. ἀ. κίβδηλος.

ژ

كنژ

ژ ζιέ, δέκατον τέτταρτον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 7.

یاژ ζιαζί, ἐ. π. κενός, μάταιος.

آلژ ζιαλέ, οὐ. π. δρόσος.

ەارمەنژ ζιανδάρμα, ξ. χωροφυλακή, χωροφύλαξ.

ەندژ ζιενδέ, ἐ. π. ῥακώδης.

پوشەندژ ζιενδὲ-πούς, ἐ. π. ῥακενδύτης.

كنژ ζιένκι, οὐ. π. ἰός, σκωρία.

ەیژ

ركنژ ζιενκιάρ, οὐ. π. ὀξείδιον χαλκοῦ.

یكنژ ζιενκιαρί, ἐ. π. ἰόχρους.

لیورنژ ζιουρνάλ, κ. δζουρνάλ, ξ. ἐφημερίς, ἔκθεσις (καθημερινή, ἀστυνομική, διοικητική)· στατιστική.

ەلیژ ζιουλιδέ, μετ. π. μεμιγμένος, πεπλεγμένος.

یلژ ζιάν, ἐ. π. (ζῷον) λυσσαλέον, φοβερόν.

ەیژ ζιηβά, οὐ. π. ὑδράργυρος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

س

ساحل

س سین, δέκατον πέμπτον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου καὶ δωδέκατον τοῦ ἀραβικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 60.

چاس سائ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ὁ ἐπιπλέων· χολυμβητής.

سابع سابί, ἐ. ἀ. ἕβδομος.

سابعاً سابیاً, ἐπ. ἀ. ἑβδόμον.

سابق سابίκ, ἐ. ἀ. ὁ πρώην, παρελθών.

سابقاً سابیκاً καὶ سابقاً سابیκεν, ἐπ. ἀ. προηγουμένως.

سابقه سابیκά, οὐ. ἀ. προηγούμενον (γεγονός)· ἔγκλημα προηγούμενον.

سابقه‌لی سابیκαλή, ἐ. τ. γνωστὸς ἐπὶ προηγουμένοις ἐγκλήμασι.

سابقین سابیκήν, πλ. τοῦ سابق سابίκ, οἱ προγενέστεροι.

ساتر ساτήρ (ساتر), ἐ.ἀ.ὁ καλύπτων.

ساچ σάτζ, οὐ. τ. σιδηρᾶ πλάξ.

ساچه ساτζέ, ἐ. ἀ. ὁ προσκυνῶν.

ساحر σαχίρ (ساحر σίχρ), ἐ. καὶ οὐ. ἀ. μάγος· μαγικός.

ساحره σαχιρέ, θ. τοῦ προηγ.

ساحل σαχήλ, οὐ. ἀ. ἀκτή, παραλία.

ساز

ساچه σατζέ, ἐ. π. κίβδηλος.

ساچه‌کار σατζεκιάρ, οὐ.π. κιβδηλοποιός· πλαστογράφος.

ساچه‌کارلق σατζεκιαρλήκ καὶ ساچه‌لك σατζελίκι, οὐ. τ. παραποίητις· δόλος.

سادس σαδίς, ἐ. ἀ. ἕκτος.

سادساً σάδισεν, ἐπ. ἀ. ἕκτον.

ساده σαδέ, ἐ. π. λεῖος· ἁπλοῦς· καθαρός.

ساده‌جه σαδεζέ, ἐπ. τ. ἁπλῶς.

سار σάρρ (سرور σιρούρ), ἐ. ἀ. εὔθυμος.

سارده σαρδέλα, οὐ. τ. σαρδέλα.

سارق σαρήκ (سارق), οὐ. ἀ. κλέπτης.

سارنج σαρνήτζ, κατὰ παραφθ. τοῦ چرانج σαγράνζ, οὐ. τ. δεξαμενὴ ὕδατος.

ساری σαρὴ (سرایت σιραέτ), ἐ. ἀ. διαδόσιμος· ἐπιδημικός.

ساریجه σαριγέ, θ. τοῦ προηγ.

ساز σάζ, οὐ. τ. σχοῖνος· — οὐ. π. σάζι (ὄργανον μουσικόν)· ἔπιπλα.

ساز σάζ, ἐ.π. (ἐν συνθ.), ὁ ποιῶν, τακτοποιῶν· — ارام ἀραμσάζ,

ὁ ἀναπαυόμενος· — ὶ νὲ σάζ, ἐ. π. ἄταχτος.

سازلك σαζλίκι, οὐ. τ. σχοινία, κ. βουρλιά.

سازين σαζενδέ, οὐ. καὶ ἐ. π. μουσικός· ταχτοποιῶν.

ساطور σατήρ, οὐ. ἀ. μάχαιρα χρεωπώλου.

ساعت σαάτ, πλ. τοῦ

ساعات σαάτ, οὐ. ἀ. χρόνος· σιγμή· ὡρολόγιον. [ποιός.

ساعتجى σαατζί, οὐ. τ. ὡρολογο-

ساعتلك σαατλήκ, οὐ. τ. μιᾶς ὥρας (διάστημα).

ساعى σαή (سى σάγι), ἐ. ἀ. ὁ προσπαθῶν· — οὐ. ἀ. ἀγγελιαφόρος πεζός.

صافر σαφίρ, οὐ. ἀ. ὁδοιπόρος· ἀπεσταλμένος· συγγραφεύς.

صاقل σαφήλ (صقل), ἐ. ἀ. ταπεινός, χαμερπής.

صاق σάκ, οὐ. ἀ. κνήμη· στέλεχος δένδρου ἢ φυτοῦ.

صاقز σακίζ, ὄν. κύρ. ἡ Χίος· — οὐ. τ. μαστίχη.

صاقسى σακσί, οὐ. τ. γλάστρα.

صاقيت σακήτ (صوقمق σουκούτ), ἐ. ἀ. ὁ πίπτων, ἐκπίπτων.

ساقا σακά, οὐ. τ. ὑδροφόρος.

ساقى σακή, οὐ. ἀ. ὁ ποτίζων· οἰνοχόος. [πηλός.

ساكت σακήτ (سكوت), ἐ. ἀ. σιω-

ساكن σακήν (سكون), ἐ. καὶ οὐ. ἀ. κάτοικος· ἥσυχος· ἀκίνητος.

سال σάλ, οὐ. π. ἔτος.

سالار σαλάρ, οὐ. π. φύλαρχος· στρατηγός.

سالخورده σαλχουρδέ, ἐ. π. γέρων.

سالف σαλίφ (سلف), ἐ. ἀ. προηγηθείς.

سالك σαλήκ (سلوك), ἐ. ἀ. ὁ περιπατῶν· ὁ ἀκολουθῶν ὁδόν τινα, ἐπάγγελμά τι.

سالم σαλίμ, ἐ. ἀ. ὑγιής· μὴ ἐλαττωματικός. [σφαλῶς.

سالمن σάλιμεν, ἐπ. ἀ ὑγιῶς, ἀ-

سالنامه σαλναμέ, οὐ. ἀ. ἐπετηρίς· ἡμερολόγιον.

سالوس σαλούς, ἐ. π. ὑποκριτής.

سالوسى σαλουσή, οὐ. π. ὑποκρισία· ἀπάτη.

سالى σάλιγια, οὐ. τ. σίελος.

سالیان σαλιγιάν, οὐ. τ. ἐτήσιος φόρος.

سالیانه σαλγιανέ, ὡς τὸ προηγ.

سام σάμ (سم), ἐ. καὶ οὐ. ἀ. δηλητηριώδης· ἄνεμος τῆς ἐρήμου.

سامان σαμάν, οὐ. π. σκεῦος· ἡσυχία· σύνορον· δύναμις· πλοῦτος· καθαριότης· εὐλάβειαι· νοῦς. [λευθέριος.

سامى σαμή, οὐ. ἀ. γενναῖος· ἐ-

سامع σαμή, ἐ. ἀ. ὁ ἀκούων.

سامعين σαμηΐν, πλ. τοῦ προηγ. ἀκροαταί.

سامعه σαμηά, θ. τοῦ سامع· — قوة

خوبه-ی-سمی'ه، ἡ ἀκοή (αἴσθησις).

سامی سمی' (مم سومیوبّو)، ἐ. ἀ. ὑψηλός· βεζυρικός.

سانتیم سانتیم، ξ. ἑκατοστόν.

سانتیمتر سانتیمه‌تر، ξ. ἑκατοστόμετρον.

سانیغ سانی'غ، ἐ. ἀ. ὁ πηγάζων.

سانیغه سانی'غه، θ. τοῦ προηγ. γεγονός· περιστατικόν.

سانتور سانتور، οὐ. τ. τύμπανον· ψαλτήριον.

ساهور ساغ'ور، οὐ. ἀ. ἀϋπνία.

ساير سایر (یر سیر)، ἐ. ἀ. ὁ διατρέχων. [ἄλλος.

ساير سائر، ἐ. ἀ.

سائس سائس، κ. سیس، οὐ. ἀ. ἱπποκόμος.

سائل سائل (ائل سؤل)، οὐ. καὶ ἐ. ἀ. ἐπαίτης· ὁ ζητῶν· ὁ ἐρωτῶν. [της.

سائیلیگه سائیلیگه، οὐ. ἀ. ῥευστότη-

ساچان ساچه‌ن، οὐ. π. σκηνή, σκιάς· ἀλεξήλιον.

ساچه ساچه، οὐ. π. σκιά, προστασία.

ساچه‌دار ساچه‌دار، ἐ. π. σκιερός.

ساچه‌سیز ساچه‌سیز، ἐ. π. ὁ ὑπὸ σκιὰν καθήμενος· μεταφ. ὁ ἀπὸ περιπετειῶν τοῦ βίου ἀπηλλαγμένος.

سو سو، οὐ. ἀ. ὕδωρ.

سوباشی سوباشی، ἐ. ἀ. κολυμβητής.

سوباشماق سوباشماق، οὐ. ἀ. νῆξις· κολύμβημα.

سوپای سوپای، οὐ. ἀ. λέξις ἑπταγράμματος (γραμμ.).

سوپه سوپه، οὐ. ἀ. αἰτία, εὐκαιρία, μέσον.

سوپه‌سوپه سوپه‌سوپه، ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἀναίτιος, -ως.

سوپه‌لنمك سوپه‌لنمك، ῥ. τ. κερδαίνειν τὰ πρὸς ζωάρκειαν ζῆν. [αἰτίαν.

سوپه‌لو سوپه‌لو، ἐ. τ. ὁ ἔχων

سوپیت سوپیت، οὐ. ἀ. αἰτία, μέσον. [βατον.

سوت سوت، οὐ. ἀ. ἄνεσις· Σάββ-

سوتچان سوتچان، οὐ. ἀ. τὸ αἰνεῖν τὸν Θεόν.

سوتچانی سوتچانی، ἐ. ἀ. θεῖος· θ. سوتچانیگه.

سوز سوز، ἐ. π. πράσινος. [νικόν.

سوزه سوزه، οὐ. π. χόρτον, λαχ-

سوزه‌باط سوزه‌باط، πλ. τοῦ προηγ.

سوزه‌باطچی سوزه‌باطچی، οὐ. τ. λαχανοπώλης.

سوی سوی، οὐ. ἀ. φυλὴ Ἰσραήλ· λαός· οἰκογένεια· ἔκγονος.

سوی سوی' καὶ

سویه سوی'ه، ἐ. ἀ. ἑπτά

سوی سوی'، οὐ. ἀ. ἓν ἑβδομον.

سویین سوی'ین، οὐ. ἀ. ἑβδομήκοντα.

سوق سوق، οὐ. ἀ. καὶ

سوقاق سوقاق، οὐ. ἀ. τὸ προηγεῖσθαι· τὸ προηγούμενον.

سوك سوك، οὐ. ἀ. σύνταξις· ὕφος.

سپل σεπίλ, οὐ.ἀ.ὁδός· ταξείδιον βρύσις δημοσία.

سپار σάπρ, μόρ. π. (ἐν συνί.) ὁ διδούς· ἀφιερῶν· — جان ὀζὰν σεπάρ. ἀφωσιωμένος. [λία.

سپارش σεπαρήζ, οὐ. π. παραγγε-

سپاس σιπάς, οὐ. π. δοξολογία.

سپاه σιπάχ, οὐ. π. στρατός.

سپاهسالار σιπαχσαλάρ, οὐ. π. στρατάρχης.

سپاهی σιπαχή, οὐ. π. στρατιώτης τοῦ ἱππικοῦ.

سپت σεπὲτ καὶ [βώτιον.

سپد σεπέδ, οὐ. π. κάνιστρον· κι-

سپر σιπέρ, οὐ. π. ἀσπίς· τόπος ὀχυρός.

سپم σεπμέχ, ρ. τ. ραντίζειν.

سپورکه σουπουργκέ, οὐ. τ. σχοῦπορον· σκοῦπα.

سپورمك σουπουρμέχ, ρ.τ. σκοῦπίζειν· σκουπίζειν. [πίδια.

سپوروندی σουπρουνδή, οὐ.τ. σκου-

سپوروندلك σουπρουνδηλίκ, οὐ. τ. φορητός.

سپهر σιπίχρ, οὐ. π. οὐρανός· ἡ οὐράνιος σφαῖρα.

سته σιτά, οὐ. π. αἶνος, ἔπαινος.

ستد σιτάδ, οὐ. π. λῆψις. ἀγορά.

ستار σεττάρ (ستّ), ἐ. ἀ. ὁ καλύπτων, σκεπάζων τὰς ἁμαρτίας (ἐπὶ Θεοῦ).

ستایش σιταγίς, οὐ. π. ἔπαινος, ἐγκώμιον.

ستاینده σιταγενδέ, οὐ. π. ἐπαι-

ستد σιτέδ, οὐ.π. λῆψις. [νέτης.

ستر σίτρ, οὐ. ἀ. παραπέτασμα· πλ استار.

ستر σέτρ, οὐ. ἀ. τὸ καλύπτειν.

ستره سوتورέ, οὐ. π. ξυράφιον.

ستری σετρί, οὐ. τ. ἐπενδύτης.

ستیم σιτέμ, οὐ. ἀ. προσβολή, ὕβρις. [βλημένος.

ستیمدیده σιτεμδιδέ, ἐ. π. προσβε-

ستمکار σιτεμκιάρ, ἐ. π. ὑβριστής· τύραννος.

ستون σουτούν, οὐ. π. στήλη.

ستون σιττούν, οὐ. ἀ. ἑξήκοντα.

ستّه σιττέ, ἐ. ἀριθμ. ἀ. ἕξ.

سجده سεδζαδέ, οὐ. ἀ. μικρὸς τάπης, σεδζαδές. [νυκλισία.

سجده سεδζέ, οὐ. ἀ. λατρεία· γο-

سجده‌گاه سεδζεγιάχ, οὐ. π. τόπος προσευχῆς.

سجع σέδζ, οὐ. ἀ. ἔρρυθμος λόγος.

سجل σιδζίλλ, οὐ. ἀ. κατάστιχον· ἀρχεῖα.

سجم σιδζίμ, οὐ. ἀ. σπάγγος.

سجن σουδζούν, οὐ. ἀ. εἱρκτή.

سجود σουδζούδ, οὐ.ἀ.προσκύνησις.

سجوق σουδζούχ, οὐ. τ. ἀλλᾶς, λουκάνικον. [σθαι.

سجلمك σετσιλμέχ, ρ. τ. ἐκλέγε-

سچمك σετσμέχ, ρ. τ. ἐκλέγειν.

سچمه σετσμέ, ἐ. καὶ οὐ. τ. ἐκλεκτός, διαλογή.

سحاب σεχάπ, οὐ. ἀ. νέφος· νεφέ-

λιον (κ. ἀσπράδι ὀφθαλμοῦ).
سغاپه σεχαπέ, οὐ. ἀ. νέφος· ἀναθυμίασις. [γος, γόης.
سغار σεχχὰρ (سحر) σίχρ, ἐ.ἀ. μάسغاره σεχχαρε, θ. τοῦ προηγ.
سغرباز σηχηρπάζ, οὐ. π. μάγος.
سغر σεχάρ, οὐ. ἀ. ἔως, αὐγή.
سغر σήχρ, οὐ.ἀ. μαγεία, γοητεία.
سغرخانه σεχαρχιάχ, οὐ. π. πρωΐα.
سغرلامق σηχηρλεμέχι, ρ. τ. μαγεύειν.
سغنه σαχνά, οὐ.ἀ. ὄψις, σχῆμα· πρόσωπον· εἰκών.
سغور σεχούρ, οὐ.ἀ. σεχοῦρι, τροφὴ ἣν λαμβάνουσιν οἱ Μουσουλμάνοι πρὸ τῆς ἕω κατὰ τὸ ραμαζάνιον.
سغه σεχὰ καὶ [ἕξαψις.
سغانت σεχανέτ, οὐ. ἀ. θερμότης.
سغاوت σεχαβέτ, οὐ. ἀ. γενναιότης, μεγαλοδωρία. [κολος.
سغت σάχτ, ἐπ. π. σκληρός, δύσسغرو σαχτρού, ἐ. π. κατηφής.
سغتی σαχτή, οὐ. π. σκληρότης.
سغتیان σαχτιγιάν, οὐ. π. τ. δέρμα μαροκινόν. [διάλεξις.
سغن σουχέν, οὐ. π. λόγος, συνسغنجی σουχενδζίν, ἐ. π. ὠτακουστής. [τος.
سغندان σουχενδάν, ἐ. π. εὔγλωτسغندانی σουχενδανί, οὐ. π. εὐγλωττεία. [τος.
سغرجان σουχενράν, ἐ. π. εὔγλωτسغرانی σουχενρανί, οὐ. π. εὐγλωττεία.
سغون σουχούν, ἐ. π. θερμός.
سغونت σουχουνέτ, οὐ.π θερμότης.
سغی σεχί, ἐ. ἀ. γενναιόδωρος.
سد σέδδ, οὐ. ἀ. τὸ φράττειν· φραγμός.
سداسی σουδασί, οὐ. ἀ. λεξις ἑξαγράμματος (γραμμ.).
سدس σουδούς, οὐ. ἀ. ἓν ἕκτον.
سدك σεδίχι, οὐ. τ. οὖρον.
سديد σιδίδ, ἐ. ἀ. ἀληθής· εὐθύς· σωτήριος. [δίφρος.
سدیه σεδγιά, ξ. κλινοκαθέδριον·
سر σέρ, οὐ. π. κεφαλή· ἄκρα· αἰχμή· ἀρχηγός· عسكر — σερασκέρ, στρατάρχης, ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν· اطبا — σὲρ-ἀτιππά, ἀρχίατρος· — بحر σὲρ-καρνά, ἀρχιθαλαμηπόλος· محرر — σὲρ-μουχαρρίρ, ἀρχισυντάκτης.
سر σήρρ, οὐ. ἀ. μυστικόν.
سراً σήρρεν, ἐπ. ἀ. μυστικῶς.
سراب σεράπ, οὐ. ἀ. ἀντικατοπτρισμός (φυσ.).
سراپا σεραπά, ἐπ. π. ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν.
سراج σιράδζ, οὐ.ἀ. λυχνία, φῶς.
سراجر σερράδζ, οὐ. ἀ. ἐφιππιουργός. [πέτασμα.
سرادق σουραδήχ, οὐ. ἀ. παρα-
سراسر σερασέρ, ἐπ. π. καθ' ὅλο-

χληρίαν. [πρόλογος.
سراغاز سεραγάζ, οὐ. π. ἔναρξις·
سرافراز سεραφράζ, ἐ. π. περίβλεπτος· ὁ ὑψῶν τὴν κεφαλήν.
سرانجام σερενδζάμ, οὐ. π. ἔκβασις· γεγονός.
سراى σεραΐ, οὐ. π. ἀνάκτορον· همايون — σεραΐ χουμαγιούν, τὰ Σουλτανικὰ Ἀνάκτορα.
سرالى σεραϊλή, ἐ. τ. αὐλικός.
سرايت σιραγέτ, οὐ.ἀ. μετάδοσις. διάδοσις νόσου.
سربار σερπάζ, ἐ. π. εὔτολμος.
سربست σερπέστ, ἐ. π. ἐλεύθερος.
سربستانه σερπεστανέ, ἐπ. π. ἐλευθέρως.
سربستجه σερπέστδζε, ὡς τὸ προηγ.
سربستلك σερπεστλίκ, καὶ [ρία.
سربستى σερπεστή, οὐ. π. ἐλευθε-
سربلند σερπουλένδ, ἐ. π. εὐϋπόληπτος· ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα· μέγας τὸν βαθμόν.
سرپيچ σερπιτζέκ, ρ. τ. ῥαντίζειν.
سرپينه σερπινδή, οὐ. τ. ῥαντισμός· ψεκάς. [αὐστηρός.
سرت σέρτ, ἐ. τ. τραχύς· βίαιος·
سرتاپا σερταπά, ἐπ.π. ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, ὅλως διόλου.
سرتاسر σερτασέρ, ἐ. ἐπ. π. καθ' ὁλοκληρίαν. [τραχέως.
سرتجه σέρτδζε, ἐπ. τ. αὐστηρῶς·
سرتسر σερτασέρ, ἐπ. π. καθ' ὁλοκληρίαν.
سرتلشمك σερτλεφμέκ, ρ.τ. αὐθαδιάζειν· σκληρύνεσθαι.
سرتلك σερτλήκ, οὐ.τ.τραχύτης.
سرتيز σερτήζ, ἐ.π. ὀξύς, κοπτερός.
سرجه σερδζέ, καὶ قوشى — σερδζὲ κουσού, οὐ. τ. σπουργίτης.
سرچه σηρτσὰ καὶ
سرچه بارمغى σηρτσὰ παρμαγή, ὁ μικρὸς δάκτυλος [γραμμή.
سرحد σερχάδ, οὐ. π. μεθόριος
سرخ σούρχ, ἐ. π. ἐρυθρός.
سرخوش σερχοὺς, οὐ.π. μεθυσμένος.
سرخوشلق σερχοσλήκ, οὐ.τ. μέθη.
سرخى σερχή, οὐ. π. ἐρυθρότης
سرد σέρδ, ἐ. π. τραχύς· ψυχρός.
سرد σέρδ, οὐ. ἀ. τὸ ἐκτιθέναι, ὀπλοῦν, ὑποβάλλειν.
سردار σερδάρ, οὐ. π. στρατάρχης· ρχ — σερδάρ-ι-ἐκρέμ, ἀρχιστράτηγος. [στήθιος.
سرداش σηρδάς, οὐ. π. φίλος ἐπ.-
سرر σουρούρ, πλ. τοῦ χρ.
سرشوره σερριστέ, οὐ. π. ἄχρα χλωστῆς· εὐκαιρία· μέσον· ἀφορμή.
سرزنش σερζενίς, οὐ. π. ἐπίπληξις, μομφή.
سرسام σερσὰμ ἢ سرسم σερσέμ, ἐ. τ. ἀπερίσκεπτος, ῥεμβώδης, ζαλισμένος.
سرسرى σερσερί, οὐ. καὶ ἐπ. π. πλάνης· φυλλόβιος.
سرسم σερσέμ, ἴδ. سرسام.

سرمدی σερμεδή, ἐ. ἀ. ὡς τὸ πργ.
سرمدی σερμεδέν, ἐπ. ἀ. αἰωνίως.
سرمست σερμέστ, ἐ. π. οἰνόφλυξ· ζαλισμένος.
سرمستی σερμεστή, οὐ. π. μέθη.
سرمك σερμέκι, ρ. τ. ἀπλόνειν· στρώνειν.
سرمو σερμοῦ, οὐ. π. ἄκρα τριχός, μικρόν τι καὶ ἀσήμαντον.
سرمه σήρμα, οὐ. τ. σύρμα χρυσοῦν.
سرمه سورمέ, οὐ. τ. κολλύριον, βαφὴ τῶν βλεφαρίδων καὶ ὀφρύων. [φαντος.
سرمه سرمالή, ἐ. τ. χρυσοῦ-
سرنا سورνά, κ. ζουρνά, οὐ. π. εἶδος αὐλοῦ· μεταφ. φλύαρος, ἀνόητος, οἰνόφλυξ. [στολῆς.
سرنامه سερναμέ, οὐ. π. τίτλος (ἐπι-
سرب σέρβ, οὐ. π. κυπάρισσος.
سروری σερβέρ, οὐ. π. ἀρχηγός· ἡγεμών. [χαρά.
سرور سουρούρ, οὐ. ἀ. εὐθυμία·
سروس سουρούς, οὐ. π. ἄγγελος.
سری σηρρή, ἐ. ἀ. κρυφός· μυστηριώδης.
سریر σερήρ, οὐ. ἀ. θρόνος.
سریری σερηρή, οὐ. ἀ. κλινικός· κλινοειδής.
سریع σερί' (سرعت), ἐ. ἀ. ταχύς.
سریعاً σερι'άν, ἐπ. ἀ. ταχέως.
سرین σερίν, ἐ. τ. δροσερός.
سرینلك σερινλίκι, οὐ. τ. δρόσος, δροσιά.

سرمالی σερμαλί, οὐ. π. ἀσυνείδητος· ἀναίσχυντος.
سرمایه σερμαγέ, οὐ. π. κεφάλαιον.
سرمایه‌دار σερμαγεδάρ, οὐ. π. κεφαλαιοῦχος. [λεύτητος.
سرمد σερμέδ, ἐ. ἀ. αἰώνιος· ἀτε-

سرينلتمك سرينلتمكلى، ρ. τ. ὀροσίζειν.

سرينلنمك سرينلنمكلى، ρ. τ. ὀροσίζεσθαι. [λακίς.

سرر سورگه، οὐ. ἀ. δούλη، παλ-

سز سزی، ἀντ. τ. ὑμεῖς· μόρ. τ. [ἄνευ.

سزسز سزسز کبی καὶ

سزاوار سزاوار، ἐ. π. ἄξιός τινος· κατάλληλος.

سزمك سزمكلى، ρ. τ. κατανοεῖν.

سزمك سزمكلى، ρ. τ. στάζειν.

سزی سزی، οὐ. τ. πόνος.

سزين سزينسز، μόρ. τ. ἄνευ· — ان ἀνσηζην، ἄνευ ἐκείνου.

سس سس، οὐ. τ. φωνή· φήμη.

سسلنمك سسلنمكلى، ρ. τ. ἀποκρίνεσθαι εἰς τὴν φωνήν.

سطح سطح، οὐ. ἀ. ἐπιφάνεια.

سطحی سطحی، ἐ. ἀ. ἀνήκων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· ἐξωτερικός· ἐπιπόλαιος.

سطر سطر، οὐ. ἀ. στίχος، σειρά.

سطح سطح، οὐ. ἀ. πλευρίον.

سطرنج سطرنج، οὐ. ἀ. ζατρίκιον. [δύναμις.

سطوت سطوت، οὐ. ἀ. ἐξουσία·

سطوتلو سطوتلو، πλ. τοῦ سطح.

سعادت سعادت، οὐ. ἀ. εὐτυχία.

سعادتلو سعادتلو، ἐ. τ. εὐδαίμων· εὐτυχής· ἐξοχώτατος (τίτλος διδόμενος εἰς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους). [χής.

سعادتلو سعادتلو، ἐ. π. εὐτυ-

سعی سعی، οὐ. ἀ. προσπάθεια، σπουδή.

سعيت سعيت، οὐ. ἀ. συκοφαντία.

سغورطه سغورطه، οὐ. τ. ἀσφάλεια.

سفارت سفارت، οὐ. ἀ. πρεσβεία· ἀποστολὴ καὶ ἀξίωμα πρέσβεως. [σβεῖον.

سفارتخانه سفارتخانه، οὐ. τ. πρε-

سفالت سفالت، οὐ. ἀ. ἔνδεια.

سفاهت سفاهت، οὐ. ἀ. μωρία· ἀσωτία.

سفاين سفاين، πλ. τοῦ سفينه.

سفتاج سفتاج καὶ

سفته سفته، οὐ. ἀ. ἔναρξις· ἡ πρώτη ἡμερησία πώλησις ἐμπόρου.

سفر سفر، οὐ. ἀ. ταξείδιον· ἐκστρατεία· φορά.

سفره سفره، πλ. τοῦ سفره.

سفره سفره، οὐ. ἀ. τράπεζα.

سفل سفل، οὐ. ἀ. ταπεινός، χαμερπής.

سفلی سفلی (سفلم). ἐ. ἀ. ταπεινός، εὐτελής. [λεια.

سفليت سفليت، οὐ. ἀ. εὐτέ-

سفره سفره، πλ. τοῦ سفره.

سفيد سفيد، ἐ. π. λευκός· — بحر سفيد، ἡ Μεσόγειος θάλασσα.

سفير سفير (سفلم)، οὐ. ἀ. πρέσβυς.

سفيل سفيل، ἐ. ἀ. λυπηρός· χαμερπής· ἄθλιος.

سفيلانه سفيلانه، ἐπ. ἀ. ἐνδεῶς.

سفينه سفينه، οὐ. ἀ. πλοῖον.

سفيه سفِيْ، ε. ἀ. ἄφρων· ἀκόλαστος· ἄσωτος. [σαχᾶς.
سقا سقا، οὐ. ἀ. ὑδροφόρος·
سقامت سقامِت، οὐ.ἀ. ἀσθένεια· ἐλάττωμα· ζημία.
سقط سقَاط، οὐ. ἀ. σφάλμα· ζημία· — ε. τ. εὐτελής· ἀνάπηρος. [ἀναπηρία.
سقطلق سقاطلِيْق، οὐ. τ. ζημία·
سقطلق سقاطلاميْق، ρ. τ. κολοβοῦν· ἀκρωτηριάζειν.
سقطلق سقاطلانميْق، ρ. τ. ἀναπηροῦσθαι.
سقوط سقوط، οὐ. ἀ. πτῶσις.
سقيم سقِيْم (ت ليم)، ε.ἀ.ἀσθενής· ἐσφαλμένος. [ριον.
سكا سِكَا، οὐ. τ. τὸ ἀνδρικὸν μόσكسكته سكتِه، οὐ. ἀ. προσβολή, βλάβη· κώλυμα.
سكر سكِر، οὐ. ἀ. μέθη.
سكران سكران، ε. ἀ. μέθυσος.
سكر سكوكِر، οὐ. ἀ. ζάκχαρις.
سكر سكِنِر، οὐ. τ. νεῦρον, τένων.
سكترمك سكترمِك، ρ. τ. τρέχειν.
سكردم سكردِم، οὐ. τ. δρόμος, τρέξιμον. [δᾶν.
سكرمك سكرمِك، ρ. τ. μεταπηسكرلو سكرلو، ε. τ. νευρικός, νευρώδης.
سكرى سوكرى، οὐ. ἀ. σακχαριοῦχος.
سكز سكِز، ε. ἀριθμ. τ. ὀκτώ.
سكزنجى سكزنجِى، ε. τ. ὄγδοος.
سكسان سكسان، ε. ἀριθμ.τ. ὀγδοήκοντα.
سكمك سكمِك، ρ. τ. πηδᾶν.
سكنه سكنِه، πλ. τοῦ ساكن.
سكنى سوكنى، οὐ. ἀ. κατοικία.
سكوت سوكوت، οὐ. ἀ. σιωπή.
سكوت سوكوت، οὐ. τ. ἰτέα.
سكوتى سوكوتِى، οὐ.ἀ. σιωπηλός.
سكون سوكون، οὐ. ἀ. ἡσυχία· ἀνάπαυσις· ἠρεμία.
سكونت سوكونِت، ὡς τὸ προηγ.
سكوه سترو سوكوستِرو، ξ. κατάσχεσις.
سكه سِكّه، οὐ. ἀ. νόμισμα· ὁδός· δενδροστοιχία· ὑνὶς ἀρόسكيرى سكِيْرِى، ἴδ. سكر. [τρου.
سكينه سكِينه، οὐ. ἀ. ἡσυχία· γαλήνη· — سوگ تاپوت-ى-سكينه، ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης.
سلاح سلاح، οὐ. ἀ. ὅπλον. [κης.
سلاحشور سلاحشور، οὐ. π. σωματοφύλαξ.
سلاحلندرمق سلاحلانديرمق، ρ.τ. ὁπλίζειν. [ζεσθαι.
سلاحلنمق سلاحلانمق، ρ.τ. ὁπλίسلاحلو سلاحلو. ε. τ. ἔνοπλος.
سلاست سلاست، οὐ.ἀ. εὐφράδεια, ἁρμονία ἐν τῷ λέγειν.
سلاسل سلاسِل، πλ. τοῦ سلسله.
سلاطين سلاطِين، πλ. τοῦ سلطان.
سلاله سلاله، οὐ. ἀ. τέκνα· ἀπόγονα· δυναστεία.
سلام سلام، οὐ. ἀ. εἰρήνη· τὸ

χαιρετᾶν· كيرمك — σελὰμ βερμέκι, χαιρετᾶν· آلمق — σελὰμ ἀλμάκ, ἀποδίδειν χαιρετισμόν· طورمق — σελὰμ τουρμάκ, παρουσιάζειν ὅπλα (στρατιωτικὸς χαιρετισμός)· علیکم — ال ἐσ-σελάμουν-ἀλέϊκιουμ, εἰρήνη ἐφ' ὑμᾶς· — وعلیکم ال βὲ ἀλεϊκιούμ-ουσ-σελάμ, καὶ ἐφ' ὑμᾶς ἡ εἰρήνη.

سلاملاشمق σελαμλαϑμάκ, ρ.τ. χαιρετᾶσθαι (ἀμοιβαίως). [πᾶν.

سلاملق σελαμλαμάκ, ρ. τ. χαιρε-

سلامت σελαμέτ, οὐ. ἀ. σωτηρία· ὑγεία· ἀσφάλεια.

سلاملق σελαμλήκ, οὐ. τ. τελετὴ προσκυνήματος τῆς Α.Μ. τοῦ Σουλτάνου τὰς παρασκευὰς καὶ ἑορτάς· ἀνδρωνῖτις.

سلامورە σαλαμοῦρα, οὐ.τ. ἅλμη.

سلب σέλπ, οὐ. ἀ. τὸ ἀφαιρεῖν· ἀποστερεῖν· ἄρνησις. [ρος.

سلحدار σιλαχδάρ, οὐ. π. ὁπλοφό-

خانه سلح σελχανέ, οὐ.ἀ. σφαγεῖον.

سلسله σιλσιλέ, οὐ. ἀ. ἅλυσις· γεννεά· δυναστεία.

سلطان σουλτάν, οὐ.ἀ. Σουλτάνος· βασιλεύς· νικητής· κραταιός. — والده سلطان βαλιδὲ σουλτάν, βασιλομήτωρ. [χία.

سلطانلق σουλτανλήκ, οὐ.τ.κυριαρ-

سلطانی σουλτανί, ἐ.ἀ σουλτανικός.

سلطانت σαλτανάτ, οὐ. ἀ. αὐτοκρατορία· κυβέρνησις· κράτος· ἀξίωμα βασιλικόν· μεγαλοπρέπεια· سنیه — σαλτανὰτ-ι-σενιγέ, ἡ Αὐτοκρατορικὴ (ὀθ.) κυβέρνησις.

سلف σελέφ, ἐ. ἀ. προκάτοχος.

سلك σίλκι, οὐ. ἀ. κλωστή· τάξις· γραμμή· στάδιον. [σείειν.

سلكمك سلكمك σιλκιμέκι, ρ.τ. τινάσσειν.

سلكنمك سلكنمك σιλκινμέκι, ρ.τ. σείεσθαι. τινάσσεσθαι. [σεισμός.

سلكندی سلكندی σιλκινδί, οὐ. τ. δόνησις·

سلمك سلمك σιλμέκι, ρ. τ. καθαρίζειν· ἐξαλείφειν.

سلنمك سلنمك σιλινμέκι, ρ. τ. καθαρίζεσθαι· ἐξαλείφεσθαι.

سله سله σιλλέ, οὐ. π. ῥάπισμα.

سلوك سلوك σουλούκι, οὐ. ἀ. διαγωγή· σύστημα.

سلوك سلوك σουλούκι, οὐ. τ. βδέλλα.

سلوی سلوی σελβά, οὐ. ἀ. μάννα (ἡ οὐρανόθεν τοῖς ἑβραίοις πεσοῦσα).

سلوی سلوی σελβί, οὐ. τ. κυπάρισσος.

سله سله σελλέ, οὐ. ἀ. κάνιστρον.

سلیم سلیم σελίμ, ἐ. ἀ. ἀνελλιπής· ὑγιής. [μών.

سلیمان سلیمان σουλεϊμάν, ὄν. κύρ. Σολο-

سم سم σέμ, οὐ. ἀ. δηλητήριον· μικρὰ ὀπή.

سما سما σεμά, οὐ. ἀ. οὐρανός.

سماحت سماحت σεμαχάτ, οὐ. ἀ. τὸ εὐεργετεῖν· ἀγαθότης.

سماحتلو سماحتلو σεμαχατλού, ἐ. τ. εὐερ-

γετικός· ἀγαθὸς (τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς τὸν ὀεχ-ουλ-ισλάμην καὶ εἰς τοὺς καζεσκέριδας).

سماع سیماʾ, οὐ. ἀ. τὸ ἀκούειν.

سماعی سیماʾί, ἐ.ἀ. ἀκουστικός· ἀνώμαλος (γραμμ.).

سماوات σεμαβάτ, πλ. τοῦ سما.

سمائی σεμαΐ, ὡς τὸ سماوی. [θυσις.

سمت σέμτ, οὐ. ἀ. συνοικία· διεύ-

سمر σεμέρ, οὐ. τ. σάγμα. [ποιός.

سمرجی σεμεροζί, οὐ. τ. σαγμαρο-

سمرلمك σεμερλεμέκ, ρ. τ. ἐπισάττειν. [σθαι.

سمرمك σεμιρμέκ, ρ. τ. παχύνε-

سمسار σιμσάρ, οὐ. ἀ. μεσίτης.

سمسارلق σιμσαρλήκ, οὐ. τ. ἔργον ἢ ἀντιμισθία τοῦ μεσίτου.

سمساریه σιμσαριγέ, ὡς τὸ προηγ.

سمع σέμ, οὐ.ἀ.τὸ ἀκούειν·τὸ οὖς.

سمك σέμκ, οὐ. ἀ. ἰχθύς.

سمن σεμέν, οὐ. π. ἴασμος.

سمن σιμέν, οὐ. ἀ. παχύτης· εὐσαρκεία· βούτυρον.

سمنبر σιμενπέρ, οὐ. π. ἐρωμένη (ὡς ὁ ἴασμος). [μεια.

سمور σουμμούρ, οὐ.ἀ.ὕψος· ἀκρώ-

سمور σεμμούρ, κ. σαμούρ, οὐ. ἀ. σαθέριον· σαμοῦρι (ζῷον).

سموق σουμούκ, οὐ. τ. μύξα.

سموم σουμούμ, πλ. τοῦ سم.

سمید σιμίδ, οὐ. τ. κολλύριον· ἐπικεφάλαιον.

سمیز σεμίζ, ἐ. τ. παχύς.

سمیزلك σεμιζλίκ, οὐ. τ. πάχος, εὐσαρκία. [χύνεσθαι.

سمیزلنمك σεμιζλενμέκ, ρ. τ. παـ

سمیع σεμίʿ, ἐ. ἀ. ὁ ἀκούων.

سمین σεμίν, ἐ. π. παχύς.

سن σέν, ἀντ. τ. σύ.

سن σίνν, οὐ. ἀ. ἡλικία· ὀδούς.

سنا σενά, οὐ. ἀ. ὕψος· μεγαλεῖον· ἀγνότης.

سناں σενάν, οὐ. ἀ. σίδηρος· αἰχμὴ λόγχης.

سنبل σουνπούλ καὶ سنبله σενπουλέ, οὐ. ἀ. στάχυς· — οὐ. π. ὑάκινθος.

سنبله σουνπουλέ, οὐ. ἀ. στάχυς· Παρθένος (ἄστρον.).

سنت σουννέτ, οὐ. ἀ. παράδοσις· περιτομή. [μένος.

سنتلی σουνετλή, ἐ. τ. περιτετμη-

سنجاب σινδζάπ, οὐ. ἀ. σκίουρος.

سنجابی σινδζαπί, ἐ. ἀ. φαιός· σκιουρόχρους. [ἐπαρχία.

سنجاق σανδζάκ, οὐ. τ. σημαία·

سنجاقدار σανδζακδάρ, οὐ. π. σημαιοφόρος.

سند σενέδ, οὐ. ἀ. στήριγμα· ἐπίσημον ἔγγραφον· ὁμόλογον.

سندات σενεδάτ, πλ. τοῦ προηγ.

سندرمك σινδιρμέκ, ρ. τ. χωνεύειν· καταπραΰνειν. [άτσίδι.

سنسار σανσάρ, οὐ. τ. ἰχτίς, κ.

سنسی σινσί, ἐ. τ. πανοῦργος.

كلس σένχι, οὐ. π. πέτρα· βάρος· τιμή.
كلس σινέχι, οὐ. τ. μυῖα.
ڤلسكس σενχιστὰν καὶ
ڤلكلس σενχιλά, οὐ. π. τόπος πετρώδης. [κάρδιος.
ڤلكلس σενχιδίλ, ἐ. π. σκληρο-
ڤلسار σενχισάρ, οὐ. π. λιθοβόλησις. [ριον.
كلكلس σινεχλίχι, οὐ. τ. μυιαστή-
كوكس σουνχιού, οὐ. τ. λόγχη.
كولوكس σουνχιουλοῦ, ἐ. τ. λογχοφόρος.
ڤكس σενχίν, ἐ. π. λίθινος βαρύς.
كلس σινμέχι, ρ. τ. χωνεύεσθαι· κρύπτεσθαι. [ψις.
كلس σινμέ, οὐ. τ. χώνευσις, πέ-
كوس σουνούχ, οὐ. ἀ. τὸ ἐμφανίνεσθαι, προκύπτειν.
سور σινόρ, κ. νησίδ, οὐ. τ. (ἐκ τοῦ ἑλλ.) σύνορον· μεθόριον.
سورداش σινορδάς, ἐ. τ. ὅμορος.
سون σινοὺν καὶ
سوات σενεβάτ, πλ. τοῦ كلس.
سوس σενεβί, ἐ. ἀ. ἐτήσιος.
سوسوس σενεβιγέ, θ. τοῦ προηγ.
كلس σενέ, οὐ. ἀ. ἔτος.
كلكلس σενελίχι, οὐ. τ. ἐτήσιος.
سی σινί, οὐ. τ. τράπεζα (ἐκ μετάλλου). [δοξος.
سی σινί (ἶν), ἐ. ἀ. ὑψηλός· ἔν-
سی σουννί, ἐ. ἀ. σουνίτης, μωαμεθανὸς ὀρθόδοξος.

سو σοὺ καὶ سوس σουγί, οὐ. π. πλευρόν· μέρος· — ب πὲ-σού, ἐπ. π. πανταχόθεν· παραπλεύρως. [κακός, -ῶς
سوء σού', οὐ. ἐ. καὶ ἐπ.ἀ. κακία·
سوا σεβά, οὐ. ἀ. ἰσότης.
سوابق σεβαπήχ, πλ. τοῦ سابق.
سواخل σεβαχήλ, πλ. τοῦ ساخل.
سواد σεβάδ, οὐ. ἀ. μελανότης. ἀντίγραφον· πόλις. [βάτης.
سوار σουβάρ, οὐ.π. ἱππεύς· ἐπι-
سواری σουβαρί, οὐ. π. στρατιώτης τοῦ ἱππικοῦ· τὸ ἱππικόν· κυβερνήτης πλοίου.
سواكن σεβακίν, πλ. τοῦ ساكن.
سؤال σου'άλ, οὐ. ἀ. ἐρώτησις· αἴτησις.
سوت σούτ, οὐ. τ. γάλα· بى — σοὺτ ἀνά, τίτθη.
سوچى σουττσού, οὐ. τ. γαλακτοπώλης.
سوخته σουχτέ. ἐ. π. κεκαυμένος.
سود σούδ, οὐ.π. ὠφέλεια· κέρδος.
سود σούδ, οὐ. τ. γάλα. [ἔρως.
سودا σεβδά, οὐ. ἀ. μελαγχολία·
سودالى σεβδαλή, ἐ.τ.ἐρωτευμένος.
سوداوى σεβδαβή, ἐ. ἀ. μελαγχολικός· ἐρωτικός.
سودلو σουδλοῦ, ἐ. τ. γαλακτώδης· γαλάτινος.
سودمند σουδμένδ, ἐ.π. ἐπωφελής·
سور σούρ, οὐ. π. ἑορτή.
سور σούρ, οὐ. ἀ. τεῖχος πόλεως·

سور σουβέρ, πλ. τοῦ ωرسور.

كىسور σουρτούκι, οὐ.τ. πλάνης· κηφήν.

كىسور σουρτιμέκι, ρ. τ. τρίβειν· [πλανᾶσθαι.

كىسور σουτουνμέκι, ρ. τ. ἕρπειν ἀψορητί, κολακεύειν.

كىسور σουρτούκι, ἴδ. كىسور.

كىسور σουρτσμέκι, ρ. τ. ὀλισθαίνειν, προσκρούειν.

كىسور σουρουκλεμέκι, ρ. τ. σύρειν· ἀπάγειν.

كىسور σουρουκλενμέκι, ρ. τ. ἀπάγεσθαι· ἕρπειν.

وكسور σουρκιού, οὐ. τ. τρίβολος· σύρτης· μοχλός.

كىوكسور σουρκιουλεμέκι, ρ. τ. θέτειν τὸν μοχλόν, τὸν σύρτην τῆς θύρας.

وكسور σουρκιούν, οὐ. τ. ἐξορία· — ἐ. τ. ἐξόριστος.

كىسور σιβριλμέκι, ρ. τ. ἀχονίζεσθαι· τὸ καθίστασθαι συμβλερόν.

كىسور σουρμέκι, ρ. τ. ἐξορίζειν· τρίβειν· ἐλαύνειν· ἐκτείνειν κατὰ μῆκος· — ىه ئۇيۇر سورمەكى, διάγεινεὐχάριστον ζωήν· — جىچ تۇپراق سورمەكى, ἀροτριᾶν, καλλιεργεῖν τὴν γῆν.

سور σουρμέ, οὐ. τ. μοχλός, σύρτης.

كىسور σουρϋνμέκι, ρ. τ. ἐπιτρίβεσθαι, κυλίεσθαι.

سور σουρούμ, οὐ. τ. προστριβή· ποσότης· πώλησις.

سور σιβρί, ἐ. τ. αἰχμηρός.

سور σουρί, οὐ.τ.ἀγέλη· πλῆθος.

سورجى σουρουδζί, ἐ. τ. ἀγγελιαφόρος.

سوز σόζ, οὐ. τ. λόγος· ὑπόσχεσις· ἔνστασις· سوز — σόζ κελισί, ὑποθετέον ὅ,τι· سوز — σὸζ ἀγλάρ, νουνεχής· سوز — σοζδέ, δῆθεν.

سوز σούζ, ἐ.π. (ἐν συνθ.) φλέγων· — οὐ. π. θερμότης· ἀγωνία.

سوزان σουζάν, ἐ. π. περιφλεγής.

سوزكچ σουζκεδζ, οὐ. τ. ὑλιστήρ.

سوزكى σουζκιού, οὐ.τ. διϋλιστήρ.

سوزلمك σουζιλμέκι, ρ. τ. διϋλίζεσθαι.

سوزلشمك σοζλεσμέκι, ρ. τ. συνομιλεῖν· συμφωνεῖν.

سوزمك σουζμέκι, ρ. τ. διϋλίζειν.

سوزن σουζέν, οὐ. π. βελόνη.

سوزناكى σουζνάκι, ἐ.π. καυστικός.

سوس σούς, οὐ. τ. καλλωπισμός· πολυτέλεια.

سوسام σουσάμ, οὐ. τ. σισάμη.

سوسلنمك σουσλενμέκι, ρ. τ. καλλωπίζεσθαι. [νος.

سوسلو σουσλοῦ, ἐ. τ. ἐστολισμέ-

سوشمق σεβισμέκι, ρ. τ. τὸ ἀγαπᾶσθαι ἀμοιβαίως.

سوفته σοφτά, οὐ. ἀ. ἱεροσπουδαστής.

سوق σέβχ, οὐ. ἀ. τὸ ὠθεῖν, τὸ ὁδηγεῖν.

سوقاق σοχάχ, οὐ. τ. ὁδός.

سوقيات σεβχηγιάτ, οὐ. ἀ. ἀποστολαί (στρατιωτικαί).

سوكشمك σοβουσμέχι, ρ. τ. ὑβρίζεσθαι (ἀμοιβαίως).

سوكلمك σοχιούχι, ἐ.τ. ξεραμμένος· ἐφθαρμένος. [πτεσθαι.

سوكلمك σοχιουλμέχι, ρ. τ. ξερράسوكلو σεβχιουλού, ἐ. καὶ οὐ. τ. ἀγαπητός· προσφιλής· ἐρωμένη.

سوكمك σοχμέχι, ρ. τ. ξηλόνειν· ἀποσπᾶν.

سوكمك σοβμέχι, ρ. τ. ὑβρίζειν.

سوكندرمق σογουνδηρμέχ, ρ. τ. σβεννύναι.

سوكى σεβχί, οὐ. τ. ἀγάπη· ἔρως.

سوكيلو σεβχιλού, ἴδ. سوكلو.

سولم σιβιλδζίχι, οὐ. τ. ἐξάνθημα· ἴδρωμα.

سولمك σεβιλμέχι, ρ.τ. ἀγαπᾶσθαι.

سومك σεβμέχι, ρ. τ. ἀγαπᾶν.

سومكورمك σουμχιουρμέχι, ρ. τ. ἀπομύσσεσθαι.

سون σεβέν, μετ. τ. ὁ ἀγαπῶν.

سونج σεβίνδζ, οὐ. τ. χαρά, εὐθυμία.

سوندا σόνδα, ξ. μίλη (χειρουργ.).

سوندرمك σεβινδιρμέχι, ρ. τ. χαροποιεῖν. [νύειν.

سوندرمك σόνδιρμέχι, ρ. τ. σβεν-

سونكر σουγκέρ, οὐ. τ. σπόγγος.

سونكى σουνχὶ καὶ

سونكو σουνχιού, οὐ. τ. λόγχη.

سوينمك σεβινμέχι, ρ. τ. χαίρειν.

سونمك σονμέχι, ρ. τ. σβέννυσθαι.

سونوك σονούχι, ἐ.τ. ἀποσβεσθείς.

سوى σεβί, οὐ. ἀ. ἴσος· ὅμοιος.

سويتارى σοϊταρί, οὐ. τ. γελωτοποιός.

سويگى σεβιγέ, οὐ. ἀ. ἰσότης.

سويجى σεβιδζί, ἐ. τ. ὁ ἀγαπῶν· ἐραστής τινος. [στόν.

سويش σογιούς, οὐ. τ. κρέας βρα-

سويلجه σιβιλδζέ, οὐ. τ. ὑδρωτήριον, ἐξάνθημα.

سويلمك σοϊλετμέχι, ρ. τ. ἀναγκάζειν ὁμιλεῖν. [λέγεσθαι.

سويلشمك σοϊλεσμέχι, ρ. τ. διασويلمك σοϊλεμέχι, ρ. τ. λέγειν, ὁμιλεῖν. [σθαι.

سويلنمك σοϊλενμέχι, ρ. τ. λέγεسويلمجك σεβιλεδζέχι, ἐ. τ. ἀξιαγάπητος.

سيم σεβίμ, οὐ. τ. ἀγάπη.

سيندرمك σογιουνδουρμέχι, ἴδ. سوندرمك σόνδιρμέχι. [νυσθαι.

سيمك σογιουνμέχι, ρ. τ. σβέν-

سيغام σιγάμ, πλ. τοῦ سم.

سهل σέγλ, ἐ. ἀ. εὔκολος· λεῖος· — οὐ. ἀ. τόπος λαχκώδης.

سم σέγμ, ἐ. ἀ. βέλος.

سم σέγμ, οὐ. ἀ. μερίδιον, μετο-

سم σέγμ. οὐ. π. φόβος. [χή.

سكين σεγμκὶν καὶ

سيالمك سەچمنەخى، ἐ. π. δειλός· τρομερός· φοβερός.
سيو سەچب، οὐ. ἀ. πλάνη· ἀπροσεξία. [ξίας.
ايسيو سەچبەن، ἐπ. ἀ. ἐξ ἀπροσεσيولت سيوولت سوۇچولەت، οὐ. ἀ. εὐχολία· πραότης. [χολος.
سيولتلو سوۇچولەتلوۇ، ἐ. τ. εὔسيا سيگيا، οὐ. τ. τὸ χωπηλατεῖν ἐπὶ πρύμναν.
سى سەچى، οὐ. ἀ. εὐθύς· ὀρθός.
سياح سەيگيا ۇ، οὐ.ἀ. περιηγητής.
سياحت سەيگيا ۇاچات، οὐ. ἀ. ταξείδιον.
سياحتنامه سەيگيا ۇاچاتنامە، οὐ. π. περιήγησις (σύγγραμμα).
سيار سەيگيا ر، ἐ. ἀ. ὁ περιοδεύων.
سيارات سەيگيا راد، πλ. τοῦ
سياره سەيگيا رە، θ. τοῦ سيار، οὐ. ἀ. πλανήτης.
سياست سيگيا سەد، οὐ. ἀ. τὸ διοικεῖν· τὸ ἄρχειν τῶν δημοσίων· θανατικὴ ποινή· — فن فەن-ى-سيگيا سەد، πολιτικὴ ἐπιστήμη.
سياستگاه سيگيا سەتگا ۇ، οὐ. π. τόπος τιμωρίας.
سياسى سيگيا سى، ἐ. ἀ. δικαστικός، πολιτικός (ἀνήρ).
سياق سيگيا ق، οὐ. ἀ. τὸ ὁδηγεῖν· τρόπος· διατύπωσις.
سيال سەيگيا ل، ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ῥευστόν.
سياله سەيگيا لە، θ. τοῦ προηγ. ῥευστόν· χείμαρρος.
سيان سيگيا ن، ἐ. ἀ. δυϊκ. τοῦ سى — σίγι، ἴσος، ὅμοιος.
سياه سيگيا ۇ، ἐ. καὶ οὐ. π. μέλας· τὸ μέλαν χρῶμα· αἰθίοψ.
سياهلمق سيگيا ۇلاتماق، ρ.τ. μαυρίζειν. [νότης.
سياهلق سيگيا ۇلىق، οὐ. τ. μελα-
سياهلمق سيگيا ۇلانماق، ρ. τ. μελανοῦσθαι.
سيجاق سيدجاق، ἐ. τ. θερμός· — οὐ. τ. θερμότης.
سيجاقلق سيدجاقلىق، οὐ. τ. ζέστη.
سيد سەيگيد، οὐ. ἀ. δημοφιλής· ἡγεμών· ἀπόγονος τοῦ Μωάμεθ.
سيدك سيدىك، οὐ. τ. οὖρον [μεθ.
سيده سەيگيدە، θ. τοῦ سيد سەيگيد، πνευματόμορφος· γυνὴ ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ Μωάμεθ.
سير سەير، οὐ. ἀ. κίνησις· πορεία· θέα· περίπατος.
سيران سەيران، οὐ. ἀ. τὸ περιπατεῖν· περίπατος.
سيرانگاه سەيرانگا ۇ، οὐ. π. τόπος περιπάτου. [γραφία.
سيرت سيرەت، οὐ. ἀ. διαγωγή· βιο-
سيرجى سەيرجى، οὐ. τ. θεατής.
سيرك سەيرەك، ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἀραιός· σπανίως.
سيركلشدرمك سەيرەكلەشدىرمەك، ρ. τ. ἀραιοῦν.
سيرمك سيزمەك، ρ. τ. στάζειν.

سیس σίς, οὐ. τ. ὀμίχλη.
سیسقا σίσκα, οὐ. τ. ραχῖτις (παθ.).
سیغارہ σιγάρα, ξ. σιγάρον.
سیف σείφ, οὐ. ἀ. σπάθη, ξίφος.
سیقویستڑو σικουέστρο, ξ. κατάσχεσις.
سیک σίκι, οὐ. π. τὸ ἀνδρικὸν [μόριον.
سیکسینسی σινσί, ἐ. τ. πολυμήχανος.
سیلیک σιλίκι, ἐ. τ. διάγραπτος (ἐπὶ νομισμάτων).
سیلاپ σιλάπ, οὐ. π. χείμαρρος.
سیلاں σεγελάν, οὐ. ἀ. πλημμύρα.
سیلمک σιλμέκι, ἴδ. سیلک.
سیلکمک σιλκιμέκι, ρ. τ. τινάσσειν.
سیم σίμ, οὐ. π. ἄργυρος.
سیلیجک σιλεδζέκι, οὐ. τ. λουτρίς.
سیما σιμά, οὐ. π. πρόσωπον· μορφή· φυσιογνωμία.
سیگم σέγεμα, ἐπ. ἀ. πρὸ πάντων.
سیمین σιμίν, ἐ. π. ἀργυροῦς· ἀργυρόχρους.
سینک σινέκι, οὐ. τ. μυῖα· سوسو — σιβρὶ σινέκι, κώνωψ.
سینمک σινμέκι, ρ. τ. κρύπτεσθαι· χωνεύεσθαι.
سینہ σινέ, οὐ. π. στῆθος· κόλπος.
سینی σινί, οὐ. τ. δίσκος. [νειν.
سیوریلمک σιβριλετμέκι, ρ. τ. ὀξύ-
سیوشمک σιβισμέκι, ρ. τ. ὀλισθαίνειν· ὑπεισάγεσθαι· δραπετεύειν.
سوجو σιβιλὸζέ, οὐ. τ. ὑδρωτήριον.
سیہ σιγέ (ολσι), ἐ. καὶ οὐ. π. μελᾶς· τὸ μέλαν.
سی σεί, ἐ. ἀ. κακός.
سیئہ σεϊγέ, οὐ. ἀ. κακία· ἔγκλημα· ἐπακολούθημα ὀλέθριον.

ش

شار

ش σίν. 16ον γράμμα τοῦ τ. ἀλφαβήτου· καὶ 13ον τοῦ ἀραβικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσσδυναμοῦν τῷ 300. [σκος.

شاپ σάπ, οὐ. ἀ. μεῖραξ, νεανίσκος.

شاپ σάπ, οὐ. τ. στυπτηρία.

شاپال σαπσάλ, ἐ. τ. ὀκνηρός.

شاپلاق σαπλάκ, οὐ. τ. κόλαφος.

شاپا σάπκα, οὐ. τ. πῖλος.

شاخ σάχ, οὐ. π. κλάδος δένδρου· κέρας. [κερασφόρος.

شاخدار σαχδάρ. ἐ. π. κλαδώδης· κερασφόρος.

شاخلاشمق σαχλασμάκ, ρ. τ. διακλάδιζεσθαι.

شاد σάδ, ἐ.π. εὔθυμος.

شادان σαδάν, ὡς τὸ προηγ.

شادروان σαδ-ρεβάν, κ. σαδιρβάν, οὐ. π. πῖδαξ.

شادمان σαδμάν, ἐ. π. εὔθυμος.

شادمانی σαδιμανί, οὐ. π. εὐθυμία.

شادمانلق σαδιμανλήκ, οὐ. τ. ὡς τὸ προηγ.

شادی σαδί, οὐ. π. εὐθυμία.

شاز σάζ, ἐ. ἀ. ἐξαιρετικός, ἀνώμαλος.

شارپ σαρίπ, ἐ. ἀ. ὁ πίνων.

شارح σαρίχ (ϸρσ), ἐ. ἀ. σχολιαστὴς βιβλίου.

شاكر

شاراپ σαραπδή, οὐ. τ. ψιθυρισμὸς ὕδατος.

شارلاشمق σαρσαλασμάκ, ρ. τ. ἐκπλήττεσθαι.

شارمشمق σαρσηρμάκ, ρ. τ. συγχέειν· ἀποπλανᾶν· ἀμηχανεῖν.

شاشقین σασκήν, ἐ. τ. συγχεχυμένος· βλάξ.

شاشقینلق σασκηνλήκ, οὐ. τ. ἀμηχανία· βλακία· εὐήθεια.

شاشمق σασμάκ, ρ. τ. διαπορεῖν, ἐκπλήττεσθαι. [λοίθωρος.

شاشی σασή, ἐ.τ. παραβλώψ, ἀλ-

شاشیلق σασηλήκ, οὐ. τ. τὸ εἶναί τινα ἀλλοίθωρον. [τής.

شاعر σαΐρ (شعر) σίρ, οὐ. ἀ. ποιη-

شاغل σαγίλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀπασχολῶν.

شافع σαφί (شفاعت), ἐ. ἀ. ὁ μεσολαβῶν. [φής.

شافی σαφί, ἐ. ἀ. ἰαματικός· σα-

شاقراق σακράκ, ἐ. τ. ἀδόλεσχος.

شاقردامق σακρδαμάκ, ρ. τ. κροτεῖν.

شاقلاتمق σακλατμάκ, ρ. τ. ποιεῖν κροτεῖν. [λεῖν.

شاقیمق σακημάκ, ρ. τ. ἀκτινοβο-

شاقول σακούλ, οὐ. ἀ. στάθμη.

شاكر σακίρ, ἐ. ἀ. εὐγνώμων.

درس شاگرد، οὐ. π. μαθητής· σπουδαστής.
شاکی شاکی، ἐ. ἀ. (شکایت), ὁ παραπονούμενος.
شال شάλ، οὐ.π. βύσσος, κ. σάλι.
شالوار شαλβάρ، οὐ. π. βρακίον, κ. σαλβάρι.
شام شάμ، οὐ. π. ἑσπέρα.
شامل شαμίλ، ἐ. ἀ. ὁ περιέχων.
شان شάν، οὐ. ἀ. φήμη, δόξα.
شانلی شανλή، ἐ. τ. περίδοξος· εὐκλεής.
شاه شάχ، οὐ.π. Σάχης τῆς Περσίας, Σουλτάνος, μονάρχης.
شاهانه شαχανέ، ἐ. καὶ ἐπ. π. βασιλικός, -ῶς· αὐτοκρατορικός, -ῶς.
شاهباز شαχπάζ، οὐ. καὶ ἐπ. π. ἱέραξ βασιλικός· ὑπέρμαχος· ἀλαζών.
شاهبندر شαχπενδέρ، οὐ. π. ἐμπορικὸς πράκτωρ· πρόξενος.
شاهد شαχίδ (شهد), οὐ. ἀ. μάρτυς· ὁ παρών.
شاهد شαχίδ، ἐ. π. ὡραῖος. [ρία.
شاهدلك شαχιδλίκ، οὐ. τ. μαρτυ-
شاهراه شαχράχ، οὐ. π. λεωφόρος.
شاهزاده شαχ-ζαδέ، οὐ π. βασιλόπαις.
شاهنشاه شαχινσάχ، οὐ. π. βασιλεὺς βασιλέων· ὁ Σουλτάνος.
شاهنشاهی شαχινσαχί، οὐ. καὶ ἐπ π. αὐτοκρατορία· αὐτοκρατο-
شاهین شαχίν، οὐ.ἀ. ἱέραξ. [ρικός.
شایاق شαγιάχ، οὐ. τ. ὕφασμα μάλλινον. [διος.
شایان شαγιάν، ἐ. π. ἄξιος· ἁρμό-
شاید شάγεδ، μορ.π. ἴσως· πιθανόν.
شایسته شαγεστέ، ἐ. π. ἄξιος· ἁρμόδιος.
شایی شαΐ، ἐ. ἀ. ὁ γνωστὸς πᾶσιν.
شایعه شαϊά، οὐ.ἀ. εἴδησις· διαδεδομένη.
شایکان شαϊγεκιάν، ἐ. π. εὐρύς· ἄφθονος· ἄξιος.
شب σέπ، οὐ. π. νύξ. [βία.
شباب σεπαπ، οὐ. ἀ. νεότης, ἐφη-
شبابت σεπαπέτ، οὐ. ἀ. ἐφηβία· νεότης· —شباب اونفوبάν-ι-σεπαπέτ، ἄνθος τῆς νεότητος· ἀκμὴ τῆς νεότητος.
شباط σουπάτ، οὐ.ἀ. Φεβρουάριος.
شبان σεπάν، πλ. τοῦ شب σέπ· — οὐ. π. γυναικωνῖτις.
شبانه σεπανέ، ἐ. π. νυκτερινός.
شباهت σεπαχέτ، οὐ. ἀ. ὁμοιότης.
شبپره σεπρένκι، ἐ.π. νυκτόχρους, μέλας.
شبرو σεπρέβ، ἐ. π. ὁ ταξιδεύων τὴν νύκτα. [κου.
شبك σεπέκι، οὐ. τ. εἶδος πιθήκ-
شبکه σεπκέ، οὐ.ἀ δίκτυον·βρόχος.
شبنم σεπνέμ، οὐ. π. δρόσος.
شبه σίπχ، οὐ. ἀ. ὁμοιότης.
شبهه σουπχέ، οὐ. ἀ. ὑποψία.
شبه‌سز σουπχεσίζ، ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἀναμφίβολος, -ως.

كلمه شوتچلەنمەخ، ρ. τ. ὑποπτεύεσθαι.

لى شوتچلۆ، ἐ. τ. φιλύποπτος· ὁ θεωρούμενος ἔνοχος· ἐπίφοβος.

شه شەپۆ، ἐ. ἀ. ὅμοιος.

ئيه شيتا، οὐ. ἀ. χειμών.

ياب شيتاب، οὐ. π. ταχύτης· σπουδή.

ئاتا شەتاپان، ἐ. π. ὁ σπεύδων.

ئائى شيتاگى، οὐ. ἀ. χειμερινός.

ڕۆ شوتر، οὐ. π. κάμηλος.

ئاڕان شوتورڤان، οὐ. π. καμηλάτης.

ڤه شەتم، οὐ. ἀ. προσβολή. ὕβρις.

ئجا شوتزا (شەئجا)، ἐ. ἀ. ἀνδρεῖος.

ئەجا شەتزاەت، οὐ. ἀ. ἀφοβία, ἀνδρία.

ڕجه شەتزەر، οὐ. ἀ. δένδρον.

ەڕجه شەتزرە، οὐ. ἀ. δένδρον· πίναξ γενεαλογικός.

ڕجی شەتزی، ἐ. ἀ. τεθλιμμένος.

ڤجیه شەتزیڤ، ἐ. ἀ. ἀνδρεῖος εὐτολμος. [εὐσαρκεία.

ئەمت شەتزامەت، οὐ. ἀ. παχύτης,

ڤمه شەتزمە، οὐ. ἀ. λίπος· στέαρ· ἔλαιον.

ڤمی شەتزمی، οὐ. ἀ. στεατώδης.

ڤخص شەتزس، οὐ. ἀ. ἄτομον, πρόσωπον. [σώπως.

ڤخصا شەتزسەن، ἐπ. ἀ. αὐτοπρο-

ڤخصی شەتزسی، ἐ. ἀ. προσωπικός· ἀτομικός.

ڤخصیت شەتزسیگەت، οὐ. ἀ. προσωπικότης.

دە شەتد، οὐ. ἀ. τὸ ἐνδυναμόνειν· τὸ δένειν σφιγκτά· τὸ προφέρειν γράμμα τι διπλοῦν.

دە شوتد، οὐ. π. τὸ ἀναχωρεῖν, πηγαιμός.

تدە شیتدەت، οὐ. ἀ. σφοδρότης· αὐστηρότης. [γίζεσθαι.

كلمدە شیتدەتلەنمەخ، ρ. τ. ὀρ-

لىدە شیتدەتلۆ، ἐ. τ. σφοδρός.

ناك.ە شوتدەكیان، πλ. τοῦ

ەدە شوتدە، οὐ. π. ὁ προγενέστερος, ὁ τεθνεώς.

يدە شەتید، ἐ. ἀ. σφοδρός· βίαιος.

ئيدە شەتیدەن، ἐπ. ἀ. σφοδρῶς.

ڕ شەڤڕ، ἐ. καὶ οὐ. ἀ. βλαβερός, ἐπιζήμιος.

ئڕ شیڕا، οὐ. ἀ. τὸ ἀγοράζειν· — و بيع πەیـ-ou-شیڕا. ἀγοραπωλησία.

ئاب شەڕاپ، οὐ. ἀ. ποτόν, οἶνος.

ڕخور شەڕاپخۆڕ، οὐ. ἀ. π. οἰνόφλυξ.

ڕدار شەڕاپدار، οὐ. ἀ. οἰνοχόος.

ەڕه شەڕارە، οὐ. ἀ. σπινθήρ,

بئ شەڕاپت، πλ. τοῦ بڕ.

ڤڕ شەڕپۆ، οὐ. ἀ. τὸ πίνειν.

تڕ شەڕپەت، οὐ. ἀ. ποτόν· μελίκρατον· ποτὸν δροσιστικόν.

كلمتڕ شەڕپەتلیخ، οὐ. τ. μικρὸν φιλοδώρημα, κέρασμα.

تڕ شیڕڕەت، οὐ. ἀ. μοχθηρία· —

ἐ. τ. φίλερις· στρεψόδικος.
شرح ὀέρχ, οὐ. ἀ. τὸ σαφηνίζειν. σχόλιον· ἐξήγησις.
شرط ὀάρτ, οὐ. ἀ. ὅρος· συνθήκη· ἄρθρον συνθήκης· πλ. شروط ὀουρούτ καὶ بنود شرائط ὀεραΐτ.
شرطلاشمق شرطاشمάχ, ρ.τ. συμφωνεῖν. [ὑποθετικός.
شرطى شαρτή, ἐ. ἀ. ὁ ὑπὸ ὅρους·
شرطيه شαρτηγέ, ἐ. ἀ. τὸ σύμφωνον τῷ ὅρῳ, τὸ ἐν τῷ ὅρῳ ὑπάρχον· φράσις, λόγος ὑποθετικός· — لفظ ὀζουλεΐ-ὀαρτηγέ, λόγος ὑποθετικός.
شرطنامه شαρτναμέ, οὐ. π. συμφωνητικόν.
شرع ὀέρ', ἐ. ἀ. τὸ δίκαιον· ὁ ἱερὸς νόμος.
شرعاً ὀερ'άν, ἐπ. ἀ. ἱερονομικῶς.
شرعى ὀερ'ί, ἐ. ἀ. τῷ ἱερῷ νόμῳ συνᾴδων.
شرف ὀερέφ, οὐ. ἀ. τιμή, δόξα, μεγαλεῖον· ὑπόληψις.
شرفبخش ὀερεφπάχς, ἐ. π. ὁ παρέχων δόξαν.
شرفصدور ὀερεφσουδούρ, οὐ. ἀ. ἐρίτιμος ἔκδοσις.
شرفلنمك ὀερεφλενμέκ, ρ. τ. τιμᾶσθαι· δοξάζεσθαι.
شرفلى ὀερεφλή, ἐ. τ. ἔντιμος.
شرف ὀεριφέ, οὐ. ἀ. ὀεριφές (ἐξώστης κυκλικὸς τοῦ μιναρέ)· κορυφή· τὸ ἐκλεκτόν.
شرفياب ὀερεφγιάπ, ἐ. ἀ. π. τετιμημένος.
شرق ὀάρχ, οὐ. ἀ. ἀνατολή· Ἀνατολή· τὸ σχίζειν.
شرقى ὀαρχή, ἐ. ἀ. ἀνατολικός· ἀνατολίτης. [λικόν).
شرقى ὀαρχή, ἐ. ἀ. ἆσμα (ἀνατο-
شركا ὀουρεκά, πλ. τοῦ شرك.
شركت شιρκέτ, οὐ. ἀ. ἑταιρία.
شرلغان شιρλαγάν, οὐ. τ. σισαμέλαιον. [φροσύνη.
شرم ὀέρμ, οὐ. π. αἰδώς· μετριοπρ
شرمسار ὀερμσάρ, ἐ. π. αἰδήμων.
شرنخ شιρίνκα, οὐ. τ. σίφων, ἐγχύτης.
شروانى شιρβανί, οὐ. τ. ὑπερῷον.
شروب ὀουρούπ, οὐ. τ. σιρόπιον.
شروط ὀουρούτ, πλ. τοῦ شرط.
شروع ὀουρού', οὐ. ἀ. τὸ ἄρχεσθαι· τὸ ἐπιχειρεῖν.
شريان شιριγιάν, οὐ. ἀ. ἀρτηρία.
شريت شιρίτ, οὐ. τ. ταινία.
شريتلمك شιριτλεμέκ, ρ. τ. ποικίλλειν διὰ ταινιῶν. [σπινθήρ.
شرير ὀεριρέ, κ. ὀουραρέ, οὐ. ἀ.
شريعت شιρι'άτ, οὐ. τ. δικαιοσύνη· θεῖος νόμος.
شريف ὀερίφ, ἐ. ἀ. ἔντιμος, δεδοξασμένος· θεῖος.
شريف ὀερίφ, οὐ. ἀ. ὁ ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Μωάμεθ καταγόμενος· ὁ διοικητὴς Μέκκας.
شريك شερίκ, οὐ. ἀ. συνέταιρος.

ششت ἀούστ, οὐ. ἀ. τὸ πλύνειν.
شش ἀές, ἐ. ἀριθμ. π. ἕξ· در — ἀὲς δὲρ, κόσμος.
ششم ἀεσούμ, ἐ. ἀριθμ. π. ἕκτος.
شمشم ἀισμάν, ἐ. τ. πολύσαρκος· παχύς. [χύνεσθαι.
قلمشم ἀισμανλανμάκ, ρ. τ. παكرشم ἀισιρτμέκ, καὶ
كرشم ἀισιρμέκ, ρ. τ. φουσκόνειν (μεταβ.).
كشم ἀισμέκ, ρ. τ. πρήσκεσθαι.
بشم ἀάτ, οὐ. ἀ. ὄχθη ποταμοῦ.
چرطشم ἀατράνδζ, οὐ. ἀ. ζατρίκιον.
عرعشم ἀου'ά, οὐ. ἀ. ἀκτίς· φῶς.
شعبان ἀα'πάν, οὐ. ἀ. ὄγδοος μὴν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους.
شعر ὀ'ίρ, οὐ. ἀ. ποίησις· ποίημα.
شعر ἀά'ρ, οὐ. ἀ. θρίξ.
ارشعر ἀου'ερά, πλ. τοῦ شعر.
ثرشعر ἀα'ρί, ἐ. ἀ. τριχοειδής.
ياشعر ἀαριγέ, ἐ. ἀ. τριχοειδής.
ياشعر ἀαριγέ, κ. ἀεχριγέ, οὐ. ἀ. πολφός, κ. φιδές.
شعشعه ἀα'ἀα'ά, οὐ. ἀ. λάμψις.
شعله ἀουλέ, οὐ. ἀ. φλόξ.
ارشعله ἀου'λεδάρ, ἐ. π. φλογώδης· λάμπων.
قرمزلشعله ἀουλελενδιρμέκ, ρ. τ. φλέγειν· πυρπολεῖν.
قيلشعله ἀουλελενμέκ, ρ. τ. φλέγεσθαι· λάμπειν.
شغال ἀαγάλ, οὐ. ἀ. θώς.
شغل ἀούγλ, οὐ. ἀ. ἀσχολία.
شغيل ἀεγίλ, οὐ. ἀ. ὁ ἀσχολούμενος. [πεία.
شفا ἀιφά, οὐ. ἀ. ὑγεία· θεραشفاخش ἀιφα-χάγ, ἐ. π. ἰαματικός.
شفارسان ἀιφα-ρεσάν, ὡς τὸ πργ.
شفاساز ἀιφασάζ, ὡς τὸ προηγ.
شفاعت ἀεφαάτ, οὐ. ἀ. μεσολάβησις.
شفاف ἀεφάφ, ἐ. ἀ. διαφανής.
شفاهًا ἀιφάγεν, ἐπ. ἀ. προφορικῶς.
شفاهی ἀιφαγί, ἐ. ἀ. προφορικός.
شفاياب ἀιφαγιάπ, ἐ. π. θεραπευθείς.
شفتالو ἀεφταλού, οὐ. π. ροδάκινον· φίλημα, ἀσπασμός.
شفق ἀεφάκ, οὐ. ἀ. δείλη· λυκαυγές.
شفق ἀάφκ, οὐ. π. φῶς. [γές.
شفقت ἀεφκάτ, οὐ. ἀ. οἶκτος· φίλτρον· στοργή.
شفقتسز ἀεφκατσήζ, ἐ. τ. ἄσπλαγχνος.
شفق ἀεφούκ, ἐ. ἀ. εὐσπλαγχνικός.
شفقتلو ἀεφκατλού, ἐ. τ. οἰκτίρμων· φιλόστοργος.
شفعه ἀουφά, οὐ. ἀ. δικαίωμα προτιμήσεως (ἐπὶ ἀγορᾶς κτημάτων).
شفعه ἀεφέ, οὐ. ἀ. χεῖλος.
شفعه ἀεφί (شفعه), ἐ. ἀ. ὁ παρεμβαίνων.
شفعه ἀεφί (شفعه), ἐ. ἀ. ὁ χαίρων τὸ δικαίωμα τοῦ شفعه, κ. ἀεφῆς.

شڤيع جار ἀφι-ι-δζάρ, οὐ. ἀ. γείτων χαίρων τὸ δικαίωμα τοῦ ʻαλὰ σοῦφά.

حليط شڤيع ἀφί-ι-γαλήτ, οὐ. ἀ. ὁ ἀπολαύων τοῦ δικαιώματος τῆς προτιμήσεως (ʻαλὰ) ἔνεκα συνδιοκτησίας.

شڤيق ἀφίκ (ʻαλὰ), ἐ. ἀ. φιλόστοργος, συμπαθής.

شق ἀάκκ, οὐ. ἀ. τὸ διαρρηγνύειν· διαχώρισις. [ρεσις.

شق ἀήκκ, οὐ. ἀ. περίπτωσις· διαί-

لاڤ ἀακά, οὐ. τ. χαριεντισμός· ἀστειότης.

جلاڤ ἀακαδζί, ἐ. τ. ἀστεῖος.

قلاڤ ἀικάκ, οὐ. ἀ. δίχόνοια.

ʻلاڤ ἀουκκά, οὐ. ἀ. ἐπιστόλιον· ταξείδιον.

قڤ ἀεκκή (ʻلاڤ), ἐ. ἀ. μοχθηρός· κακοῦργος· λῃστής.

ʻقيڤ ἀεκηκά, οὐ. ἀ. ἡμικρανία· ῥῆγμα· ἀδελφὴ ἀμφιθαλής.

كڤ ἀέκι, οὐ. ἀ. ἀμφιβολία.

شكار ἀικιάρ, οὐ. π. θύρα· λείαλάφυρον.

تيكڤ ἀικιαγέτ, οὐ. ἀ. παράπονον· καταμήνυσις.

شكر ἀεκέρ, οὐ. ἀ. ζάχαρις· — شمڤ ἀεκὲρ χαμηδή, σακχαροκάλαμος. [αῖνος.

شكر ἀούκρ, οὐ. ἀ. εὐχαριστία·

شكران ἀουκριάν, οὐ. ἀ. εὐχαριστία· εὐγνωμοσύνη.

تيشكر ἀουκριγέτ, οὐ. ἀ. ὡς τὸ προηγ.

جشكر ἀεκερὸζί, οὐ. τ. ὁ κατασκευάζων ἢ πωλῶν σακχαρωτά.

كلشكر ἀεκερλεμέκι, ρ. τ. σακχαρόνειν.

كلشكر ἀεκερλεμέκι, ὡς τὸ προηγ.

ʻلشكر ἀεκερλεμέ, οὐ. τ. σαχαρωτόν. [τός.

لشكر ἀεκερλή, οὐ. τ. σακχαρω-

تشكش ἀικέδτ, οὐ. π. θλάσις· ἥττα.

ʻتشكش ἀικεδτέ, ἐ. π. συντετριμένος· φυγάς. [τρόπος.

شكل ἀέκλ, οὐ. ἀ. σχῆμα· μορφή·

ʻلشكل ἀέκλεν, ἐπ. ἀ. κατὰ σχῆμα.

مشكم ἀικέμ, οὐ. π. κοιλία.

ʻدبشكم ἀικεμπενὸὲ καὶ

صكمپرست ἀικεμπερὲστ καὶ

شكمپرور ἀικὲμ περβέρ, ἐ. π. κοιλιόδουλος.

ʻكبو ἀεκβά, οὐ. ἀ. παράπονον.

ʻفوشكو ἀουκβυφέ, οὐ. π. ἄνθος.

ʻكبوى ἀεκβά, ἴδ. ʻكبو.

كى صكى ἀεκή, ἐ. ἀ. ὁ ἐνάγων· παραπονούμενος.

ʻكيشكى ἀεκιμέ, οὐ. ἀ. αὐστηρότης· ἐγκράτεια. [χ. σιλτές-

ʻتلچ ἀιλτέ, οὐ. τ. ἐπίστρωμα·

لغم ἀαλγάμ, οὐ. τ. γογγύλιον.

شلوار ἀαλβάρ, ἴδ. شالوار.

شم ἀέμμ, οὐ. ἀ. ὄσφρυσις.

ʻتيشم ἀαματά, οὐ. τ. θόρυβος.

شمار ἀκμάρ, οὐ. τ. ῥάπισμα.
شمار ἀουμάρ, οὐ. π. ἀρίθμησις· — ي πὶ ἀουμάρ, ἀναρίθμητος.
شمارلق ἀκμαρλακάκ, ῥ. τ. ῥαπίζειν.
شمارمق ἀιμαρμάκ, ῥ. τ. ἐπαίρεσθαι ἕνεκα θωπειῶν.
شماط ἀκματά, ἴδ. ماط.
شمال ἀιμάλ, οὐ. ἀ. βορρᾶς· ἀριστερὸν μέρος· ἰδιότης.
شمالی ἀιμαλή, ἐ. ἀ. βόρειος.
شمانه ἀκμανδούρα, ξ. σημαντήρ.
شمدی ἀίμδι, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ὁ ἐνεστὼς χρόνος· νῦν· τώρα· ἀμέσως. [ρινός.
شمدیکی ἀιμδικί, ἐ. τ. παρών· τω-
شمدیلك ἀιμδιλίκι, ἐπ.τ.τό γε νῦν.
شمس ἀέμς, οὐ. ἀ. ἥλιος.
شمسی ἀεμσί, ἐ. ἀ. ἡλιακός.
شمسیه ἀεμσιγέ, ὑ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. ἀνθήλιον· ἀλεξιβρόχιον.
شمشه ἀιμσέκι, οὐ. τ. ἀστραπή.
شمشیر ἀιμσίρ, οὐ.π. σπάθη· ξίφος.
شمشیر ἀιμσίρ, ἀντὶ ـشـ τσιμσίρ, οὐ. τ. πύξος.
شمه ἀέμ, οὐ. ἀ. κηρόν. [γιον.
شمعدان ἀεμεδάν, οὐ. π. κηροπήλ-
شمغل ἀουμούλ, οὐ. ἀ. τὸ περιχλείειν· τὸ πραγματεύεσθαι περί.
شمه ἀεμμέ, οὐ. ἀ. ὀσμή· ἄτομον.
شمه ἀεμίμ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. εὐώδης· εὐωδία
شمه ἀεμιμέ, οὐ. ἀ. εὐωδία.
شن ἀέν, ἐ. τ. εὔθυμος· φαιδρός.
شناس ἀινάς, ἐ. π. ὁ γινώσκων, κατανοῶν.
شناسز ἀινα'άτ, οὐ.ἀ. αἰσχρότης.
شنایی ἀεναί, πλ. τοῦ ناش.
شنلتمك ἀενλετμέκι, ῥ. τ. κατοικίζειν· φαιδρύνειν. [ταφία.
شنلك ἀενλίκι, οὐ.τ. εὐθυμία· φω-
شنلکلو ἀενλικλί, ἐ. τ. τερπνός.
شنیده ἀενιδέ, μετ.π. τὸ ἀκουσθέν, — لی νὰ ἀενιδέ, ἀνήκουστος.
شنیع ἀενί', ἐ. ἀ. αἰσχρός· εἰδεχθής. [οὐ. αἰσχρότης.
شنیعه ἀενι'ά, ὑ. τοῦ προηγ. καὶ—
شو ἀού, ἀντ. τ. οὗτος, ἐκεῖνος.
شوال ἀεββάλ, οὐ. ἀ. δέκατος μὴν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους.
شواهق ἀεβαχίδ, πλ. τοῦ هاق.
شورا ἀουρά, ἐπ. τ. ἐδῶ.
شورا ἀουρά, οὐ. ἀ. συμβούλιον· دولت ـی ἀουράϊ δοβλέτ, συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας.
شورش ἀουρίς, οὐ. π. σύγχυσις· θόρυβος. [μένος.
شوریده ἀουριδέ, οὐ. π. τεταραγ-
شوری ἀουρά, ὡς τὸ προηγ.
شوشه ἀοσέ, οὐ. τ. (ξ.), λεωφόρος λιθόστρωτος. [ἔφεσις.
شوق ἀέβκι, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιθυμεῖν·
شوق ἀάβκι, οὐ. τ. φῶς.
شوکت ἀεβκέτ, οὐ. ἀ. μεγαλειότης· κράτος.

تسمات شوکتسمات ἐβχετσιμάτ, ἐ. ἀ. ἰσχυρός· κραταιός.

تلو شوکتلو ἐβχετλοῦ, ἐ. τ. μεγαλειότατος.

تاب شوکتماب ἐβχετμάπ, ὡς τὸ προηγ.

شول شول ὁλ, ἀντ. τ. ἐκεῖνος.

خه شونخه ὀνδζα. ἐπ. τ. τόσον.

یله شویله ὀϊλέ, ἐ. τ. οὕτω· τοιουτοτρόπως. [στήρ.

شاب شیخاپ. οὐ. ἀ. διάττων ἀ-

شهادت شهادت ἐχαδέτ, οὐ. ἀ. μαρτυρία, κατάθεσις νόμιμος· .ا — ἐχαδὲτ ἐτ. μαρτυρεῖν.

نامه شهادتنامه ἐχαδετναμέ, οὐ.π. πιστοποιητικόν· δίπλωμα.

ت شهامت ἐχαμέτ, οὐ. ἀ. περίνοια, εὐτολμία.

تلو شهامتلو ἐχαμετλοῦ, ἐ. τ. περίνους, ἀνδρεῖος· τίτλος ἀπονεμόμενος τῷ Σάχῃ τῆς Περσίας.

ندر شهندر ἐχτενδέρ, οὐ. π. πράκτωρ ἐμπορικός· πρόξενος.

ده شهوده ὀυχεδά. πλ τοῦ شهید.

ر شهر ἐχρ, οὐ. ἀ. μήν.

ر شهر ἐχρ, οὐ. π. πόλις· ἄστυ· — امین شهر-ἐμινί, ὁ νομάρχης πρωτευούσης.

ره شهره ἐχρά, οὐ. π. λεωφόρος.

رت شهرت ὀχρέτ, οὐ. ἀ. φήμη· δόξα.

ارتشهر شهرتὰρ, οὐ. π. εὐχλεής. [μίζεσθαι.

تلمك شهرتلمك ὀχρετλεμέκ, ρ.τ. φη-

تلو شهرتلو ὀχρετλοῦ, ἐ. τ. περίφημος. [λίτης.

لی شهرلی ἐχιολή, οὐ. τ. ἀστός· πο-

ری شهری ἐχρί, ἐ. τ. μηνιαῖος.

ری شهری ἐχρί, ἐ. π. πολίτης.

یار شهریار ἐχριγιάρ, οὐ.π. μονάρχης· Σουλτάνος.

یه شهریه ἐχριγέ, οὐ. ἀ. μηνιαῖον. — οὐ. τ. φιδές.

زاده شهزاده ἐχ-ζαδέ, οὐ.π. πρίγκηψ, ἡγεμονόπαις.

م شهم ἐχμ, ἐ. ἀ. περίνους· εὔτολμος· — οὐ. τ. φόβος.

انی شهوانی ἐχβανί, ἐ.ἀ. τὸ τοῖς πάθεσι, ταῖς ἡδοναῖς ἰδιάζον.

ت شهوت ἐχβέτ, οὐ. ἀ. φιληδονία.

پرست شهوتپرست ἐχβετπερὲστ καὶ

تلو شهوتلو ἐχβετλοῦ, ἐ. τ. φιλήδονος.

ده شهوده ὀυχούδ, οὐ. ἀ. ὁρᾶν· παρουσία· ἀπόδειξις.

د شهود ὀυχούδ, πλ. τοῦ شاهد.

ر شهور ὀυχούρ, πλ. τοῦ شهر.

ی شهی ἐχβή, ἐ. ἀ. ὁ τοῖς πάθεσιν ἀνήκων.

ید شهید ἐχίδ, οὐ. ἀ. μάρτυς· ὁ ὑπὲρ τῆς θρησκείας αὐτοῦ ἀποθανών. [φημος.

یر شهیر ἐχίρ (شهر), ἐ. ἀ. περί-

یم شهیم ἐχίμ (شهامت), ἐ. ἀ. ἀγχίνους.

ٔ شیٔ σέϊ, οὐ. ἀ. πρᾶγμα· — چوچه شیٔ τσὸχ σέϊ, περίεργον!

جيخ ڤەڤ، ڤو. ڤ. گەرون· سەڤاسميوس· ڤرچيگۆس ڤرابيخێس ڤولێس· ئيگۆميڤەنوس ميونێس — ڤەڤ-ڤول-ئيسلاڤ، سەڤ-ئيسلاڤيس، ڤ ڤەنۆتەروس ثريسكەڤتيكۆس ڤرچيگۆس.

جيخۆخ ڤەيچۆڤچەت، ڤو.ڤ. گيراس.

جير ڤير، ڤو. پ. لەۆن· گالا.

جيرانى ڤيرانێ، ەِ. پ. لەۆنتيوس.

جيرپەنتسە ڤيرپەنتسێ، ڤو. پ. ڤنثراڤ (پاث.).

جيرپان ڤيرپان، ڤو.پ.لەونتوفيلاڤ.

جيردان ڤيردان، ڤو. پ. ۆ خيريۆس ستۆماچوس تۆن ميريخاستيكۆن.

جيردەل ڤيردێل، ڤو. پ. لەونتۆخاردۆس، گەننايۆس.

جيرە ڤيرێ، ڤو. پ. گلەيخوس.

جيرى ڤيرى، ەِ. پ. لەۆنتيوس· — ڤو پ. ڤندرەيۆس.

جيرين ڤيرين، ەِ.پ. گلوكوس·خاريەيس.

جيرينلىخ ڤيرينلىخ، ڤو.ت. خاريس.

جيش ڤيش، ڤو. ت. ۆبەلوس· پرێزيمون· — ەِ. ت. پرێسميەنوس.

جيشكين ڤيشكين، ەِ.ت.پەفوسميەنوس.

جيشكينلىك ڤيشكينلىك، ەِ. ت. ەكسۆگخوما، فۆسێما.

جيشلەميخ ڤيشلەميخ، ر. ت. ەمپەزەين· ۆبەليزەين.

جيشمان ڤيشمان، ەِ. ت. پۆليسخريس.

جيشمەخ ڤيشمەخ، ر.ت. پرێسكەسثاى، ەكسۆگخوۆسثاى.

جيشمەرمەخ ڤيشمەرمەخ، ر.ت.ەكسۆگخوۆن.

جيشە ڤيسێ. ڤو.پ. فياليۆ·ۆبەنتوۆزا.

جيطان ڤەيتان، ڤو. ۆ. ساتاناس، ۆياۆلوس.

جيطانچە ڤەيتانۆزا، ەپ. ت. ۆياۆليخۆس.

جيطانلىك ڤەيتانليخ، ڤو. ت. پونيريا.

جيطانى ڤەيتانى، ەِ. ۆ. ۆياۆليخيكيس· ۆخيمونيۆن.

جيمى ڤەيى، ەِ. پ. ڤەيتيس (مۆاميەتانۆس ەيريتيكۆس).

جيۆغۆ ڤۆوگيۆ، ڤو. ۆ. ۆيميۆسيۆتيس· ۆياۆۆوسيس.

جيۆە ڤيۆێ. ڤو. ت. تروپوس ەخپراسەۆس· خاريس· كۆميۆتيس· ەرۆتۆتروپيا.

جيۆەخيار ڤيۆەخيار، ەِ. پ. كەى

جيۆەلى ڤيۆەلى، ەِ. ت. ەرۆتۆتروپوس· خاريەيس.

جۆسۆن ڤۆسۆن، پل. تۆن جيش.

ص

صاتاشمق

ص σάτ, 17ον γράμμα τοῦ τ. ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 70. [τικός.

صابر σαπίρ (صبر), ἐ. ἀ ὑπομονητικός.

صابون σαπηροῦν καὶ ὁ صابونσαπιρίν, πλ. τοῦ προηγ.

صابوق σαπούκ, ἐ. τ. παράλογος· ἀλλόκοτος.

صابون σαπούν, ξ. σάπων.

صابونلق σαπουνλαμάκ, ρ. τ. σαπωνίζειν. [πωνίζεσθαι.

صابونلمق σαπουνλαμάκ. ρ. τ. σα-

صابونی σαπουνί, ἐ.ἀ. σαπωνώδης.

صاپ σάπ, οὐ. τ. λαβίς, χειρίς. — μίσχος.

صاپان σαπάν, ἐ. τ. σφενδόνη.

صاپتمق σαπητμάκ, ρ.τ. παρεκτρέπεσθαι

صاپلامق σαπλαμάκ. ρ. τ. ἐμπηγνύναι· διαπερᾶν.

صاپلامق σαπλαμάκ, ρ. τ. διαπεράσθαι· ἐμπηγνύεσθαι.

صاپمق σαπμάκ, ρ.τ. παρεκκλίνειν. διίστασθαι.

صاپه σαπά, οὐ.τ. ἡ πλαγία ὁδός.

صاشمق σατασμάκ, ρ. τ. συνάπτεσθαι· ἐρίζειν.

صاتمق σατὸηρμάκ, ρ. τ. δίδειν εἰς πώλησιν.

صاتش σατήξ. οὐ.τ. πώλησις.

صاتلمق σατηλμάκ, ρ.τ. πωλεῖσθαι.

صاتلیجان σατληδζάν, οὐ.τ. (ἐκ τοῦ ἀ. جان ζὰτ-ουλ-δζανέπ), πλευρῖτις (παθ.).

صاتمق σατμάκ, ρ. τ. πωλεῖν.

صاتون σατούν, ἐπ. τ. διὰ πωλήσεως· قل — σατοὺν ἀλμάκ, ἀγοράζειν.

صاتیجی σατηδζί, οὐ. τ. πωλητής.

صاتیلغه σατηλήχ, ἐ. τ. ὁ ὢν διὰ πώλησιν.

صاتیلمز σατηλμάζ, ρ. τ. ἄπρατος.

صاتیلور σατηλούρ, εὔπρατος.

صاچ σάτς, οὐ τ. ἔλασμα σιδήρου.

صاچ σάτς, οὐ. τ. θρίξ, κόμη.

صاچاق σατσάχ, οὐ. τ. προστέγασμα· χρωσσός.

صاچمق σατσμάκ, ρ. τ. διαχέειν, διασπείρειν.

صاچمه σατσμά, οὐ. τ. σκάγι (πυροβόλου)· λόγοι ἀδάσμοι.

صاچمه لامق σατσμαλαμάκ, ρ.τ. ἄρχεσθαι τοῦ πράττειν ἢ λέγειν ἀνοησίας

صاحب صاحبلك، οὐ. ἀ. κύριος· κάτοχος προστάτης.

صاحبلك صاحبلغى، οὐ.τ. κατοχή· κυριότης· προστασία.

صادر صادير، ἐ. ἀ. προερχόμενος· ἐκπηγάζων. [χρινής.

صادق صادغ، ἐ. ἀ. πιστός· εἰλικρινής.

صادقانه صادغانه، ἐπ. π. πιστῶς· εἰλικρινῶς.

صادقلق صادغلغ، οὐ. τ. πίστις, εἰλικρίνεια. [ζειν.

صارارمق صاراروماق، ρ. τ. κιτρινί-

صارب صارپ، ἐ. τ. δύσβατος.

صارصمق صارصماق، ρ. τ. σείειν· κινεῖν.

صارصلمق صارصلماق، ρ.τ σείεσθαι.

صارغى صارغ، οὐ.τ.περικάλυμμα.

صارق صارغ، οὐ. τ. κίδαρις (σαρίκι).

صارقمق صارقماق، ρ.τ.ἀναρτᾶν.

صارقى صارقغ، ἐ. τ. κρεμαστός.

صارقلو صارقلو، ἐ.τ.κιδαροφόρος.

صارقندى صارقنتى، οὐ. τ. κατάπίεσις· προσβολή.

صارقندىلق صارقنتىلغ، οὐ. τ. πρᾶξις παράνομος.

صارقمق صارقماق، ρ.τ. κύπτειν.

صارلمش صارلمغ، ἐ. τ. περιτετυλιγμένος.

صارلمق صارلماق، ρ. τ. τυλίσσεσθαι· ἐναγκαλίζεσθαι. [νωπός.

صارمترق صارمترغ، ἐ. τ. κιτρι-

صارمسى صارمسق، ἐ.τ.ὑποκίτρινος.

صارمسق صارمسقاق، οὐ. τ. σκόροδον.

صارمق صارماق، ρ. τ. τυλίσσειν.

صارمه صارمه، οὐ. καὶ ἐ. τ. συστροφή, περιτετυλιγμένον εἶδος φαγητοῦ. [ξανθός.

صارى صارغ، ἐ. τ. κίτρινος· ὠχρός·

صاريجه صاريجه، ἐ. τ. ὑπόξανθος.

صاعد صاعد، οὐ. ἀ. ὁ ἀναβαίνων.

صاعه صاعه، οὐ. α. κεραυνός.

صاغلق صاغلغ، ὠχρότης· ἕτερος (παθ.)

صاغ صاغ، ἐ. τ. ὑγιής· σῶος· ζωντανός· δεξιός.

صاغلمق صاغلماق، ρ. τ. θεραπεύεσθαι. [ρος.

صاغدجى صاغدجق، οὐ. τ. κουμπά-

صاغر صاغر، ἐ τ. κωφός.

صاغرلاتمق صاغرلاتماق، ρ. τ. κωφαίνειν.

صاغرلغ صاغرلغ، οὐ.τ.κωφότης.

صاغلتمق صاغلتماق، ρ. τ. ἐμβυ-, όνειν· ἐξασφαλίζειν.

صاغلام صاغلام، οὐ. τ. ὑγιής· ἀσφαλής.

صاغلغ صاغلغ، οὐ. τ. ὑγιεία· τὸ ζῆν· αἴσια τῆς ὑγείας.

صاغلمق صاغلماق، ὡς τὸ صاغلمق.

صاغمق صاغماق، ρ. τ. ἀμέλγειν.

صاف صاف، ἐ. π. καθαρός· ἀμιγής.

صافدرون صافدرون، ἐ. π. καθαρὸς τὴν καρδίαν. [κτος.

صافى صافى، ἐ. π. καθαρός· ἄμι-

صافيلتمك σαφιλετμέκι, ρ. τ. ἁπλοποιεῖν.

صاقصى σακσή, οὐ. τ. γάστρα.

صاقلامق σακλαμάκ, ρ. τ. φυλάττειν· ἀποταμιεύειν· προφυλάττειν.

صاقلانمق σακλανμάκ, ρ. τ. κρύπτεσθαι· προφυλάττεσθαι.

صاقلو σακλού, ἐ. τ. κεκρυμμένος· μυστικός.

صاقن σακήν, ἐπφ. τ. προσοχή! προφυλάχθητι. [λακτικός.

صاقنغان σακηνγάν, ἐ. τ. ἐπιφ-

صاقنمق σακηνμάκ, ρ.τ. προφυλάττεσθαι· προσέχειν· ἀποσύρεσθαι. [ξις.

صاقنو σακινμά, οὐ. τ. προφύλα-

صال σάλ, οὐ. ἀ. σχεδία.

صالامورا σαλαμούρα, οὐ. τ. ἅλμη.

صالب σαλήπ (صلب), ἐ. ἀ. σκληρός· στερεός.

صالح σαλήχ, ἐ. ἀ. κατάλληλος· ἀχέραιος· ἐπιεικής· εὐλαβής.

صالخون σαλιχοὺν καὶ

صالخين σαλιχίν, πλ. τοῦ صالخ.

صالخه σαλιχά, θ. τοῦ صالخ.

صالدرمق σαλδηρμάκ, ρ. τ. ὁρμᾶν· ἐφορμᾶν. [μεσος.

صالغين σαλγήν, οὐ. τ. φόρος ἄ-

صالقم σαλκήμ, οὐ.τ. βότρυς· μύδρος. [χλονίζειν.

صالمق σαλλαμάκ, ρ. τ. σείειν·

صالانمق σαλλανμάκ, ρ. τ. χλονίζεσθαι· ταλαντεύεσθαι, τὸ διστάζειν. [ραξις, κίνησις.

صالمه σαλλανμά, οὐ. τ. διατά-

صالمق σαλμάκ, ρ. τ. κινεῖν. ἀναβάλλειν· ῥίπτειν· ὁρμᾶν.

صالنجاق σαλινδζάκ, οὐ. τ. αἰώρα· ἀνεμοκούνια. [σάλος.

صالنجه σαλινδή, οὐ.τ. κύμανσις·

صالنمق σαλινμάκ, ρ.τ. αἰωρεῖσθαι.

صالى σαλή, οὐ. τ. τρίτη (τῆς ἑβδομάδος).

صالون σαλόν, ξ. αἴθουσα. [λύειν.

صالیورمق σαληβερμέκι, ρ.τ. ἀπο-

صامت σαμίτ, ἐ. ἀ. σιωπηλός.

صانجى σανδζί, οὐ.τ. χολικόπονος.

صانجيلانمق σανδζιλανμάκ, ρ.τ. πάσχειν χωλικόπονον. [θεός.

صانى σανί, ἐ. ἀ. δημιουργός·

صانكى σάνκι, ἐπ. τ. δῆθεν· τρόπον τινά. [ὑποθέτειν.

صانمق σανμάκ, ρ. τ. νομίζειν,

صاوش σαβάς, οὐ. τ. μέριμνα· πόλεμος· ἔρις.

صاوديرمق σαβδηρμάκ, ρ. τ. ἰατρεύειν· ἀποπέμπειν.

صاوروق σαβρούχ, ἐ. τ. ἀπερίσχεπτος· προπέτης. [πίζειν.

صاوورمق σαβουρμάκ, ρ. τ. σκορ-

صاوشدرمق σαβουδδηρμάκ, ρ. τ. διαφεύγειν.

صاوشمق σαβουσμάκ, ρ. τ. ἀπέρχεσθαι, δραπετεύειν. [ρεσθαι.

صاولمق σαβουλμάκ, ρ. τ. ἀποσύ-

صاوق سكبماخ, ρ.τ. ἀποπέμπειν· θεραπεύεσθαι.
صايسز سكيسيژ,ἐ.τ. ἀναρίθμητος.
صاشق سكيشماخ, ρ. τ. λογαριάζεσθαι.
صايغى سكيگى, οὐ. τ. διάκρισις· περίσκεψις. [σκεπτος.
صايغسز سكيگسيژ, ἐ. τ, ἀπερί-
صايغسزلق سكيگسيزلىك, οὐ. τ. ἀπερισκεψία.
صايش سكيش, οὐ. τ. ἀρίθμησις.
صايقى سكيخى, οὐ. τ. περίσκεψις.
صايقلق سكيخلاماخ, ρ. τ. παραλογίζεσθαι· ὀνειροπολεῖν.
صائل سكيل, ἐ.ἀ. ὁ ποιῶν ἔφοδον.
صايلق سكيلماخ,ρ.τ.μετρεῖσθαι.
صايامق سكيماماخ, ρ. τ. περιφρονεῖν.—ἀρνητ. τοῦ
صايمق سكيماخ, ρ. τ. μετρᾶν, λογαριάζειν· ὑπολήπτεσθαι.
صايى سكى, οὐ. τ. ἀριθμός.
صايلى سكيلى, ἐ. τ. μεμετρημένος· σημαντικός· ὁ φροντίζων.
صائل سكيل, οὐ. ἀ. ὁ ἐφορμῶν.
صبا سكپا, οὐ. τ. αὖρα. [οὖσα.
صباح سكپاخ, οὐ.ἀ.πρωΐα· ἡ ἐπι-
صباحت سكپاخات, οὐ.ἀ.ὡραιότης.
صباحلامق سكپاخلاماخ, ρ.τ. φέγγειν· διανυκτερεύειν· ἐξημερόνεσθαι.
صباحلاين سكپاخلايىن, ἐπ.τ. πρωΐ, ἐνωρίς.
صبان سكپان, οὐ. τ. ἄροτρον.
صباوت سكپابەت, οὐ. ἀ. ἡ παιδικὴ ἡλικία.
صبو سكوپگ, οὐ. ἀ. πρωΐα.
صبحكو سكوپگيا, οὐ. π. πρωΐα.
صبر سكپر, οὐ. ἀ. ὑπομονή· ἀλόη (φυτ.). [μονος.
صبرسز سكپرسيژ, ἐ. τ. ἀνυπό-
صبرسزلق سكپرسيزلىك, οὐ. τ. ἀνυπομονησία. [τικός.
صبرلى سكپرلى, ἐ. τ. ὑπομονη-
صبور سكپور, ὑπερθ. τοῦ صبر.
صبى سكپى, οὐ. ἀ. νήπιον.
صبيان سكپيان, πλ. τοῦ προηγ.
صبيه سكپيە, θ. τοῦ صبى.
صبحى سكپخى, ἐ. ἀ. ὡραῖος· θελκτικός.
صحه سحه, ἴδ. صحه. [χτικός.
صحرامق سحراماخ, ρ. τ. ὁρμᾶν· πηδᾶν.
صبير سكپير, ἐ. ἀ. καρτερικός.
صپا سپا, οὐ. τ. πῶλος.
صپان سپان, οὐ. τ. σφενδόνη· ἄροτρον.
صتاشمق ستاشماخ, ρ. τ. συναντᾶν· πειράζειν·
صحه سحه, οὐ. τ. πυρετός.
صچاق سچاق, οὐ. τ. θύσανος.
صچان سچان, οὐ. τ. μῦς.
صچرامق سچراماخ, ρ. τ. πηδᾶν.
صچرايش سچرايش, οὐ. τ. πήδημα· ὁρμή.
صچمق سچماخ, ρ. τ. γέζειν.
صح سخ, οὐ. ἀ. ἡ δι' ἐπιγραφῆς ἐπικύρωσις.

تيحصح سيغاپέτ, οὐ. ἀ. προστασία· ἀκολουθία.

حصح سηγάχ, ἐ. ἀ. ἀνελλιπής.

ارحصح سηγάρεν, ἐπ. ἀ. παρρησία· ἀναφανδόν.

سرحصح σαγαρά, πλ. τοῦ ارحصح.

فحصح σαχχάφ, οὐ. ἀ. βιβλιοπώλης.

فحصح σεχαΐφ, πλ. τοῦ هفحصح.

تحصح σοηπέτ, οὐ. ἀ. λόγος· συνδιάλεξις.

تحصح σηχχάτ, οὐ. ἀ. ἀλήθεια· ἀκρίβεια· ὑγεία.

ارحصح σαχραΐ, οὐ. ἀ. ἔρημος· πεδιὰς ὁμαλή.

ائحصح σαχραΐ, ἐ. ἀ. ἐρημικός.

لحصح σαλαμάχ, ρ. τ. ἐπικυροῦν.

نحصح σαχάν, οὐ. ἀ. τρυβλίον· τόπος εὐρύς.

فحصح σουχχούφ, πλ. τοῦ هفحصح.

هنحصح σαχνέ, οὐ ἀ. σκηνή (θεάτρου).

ىحصح σηχή, οὐ. ἀ. ὑγιεινός.

حصح σαχήχ, ἐ. ἀ. ἀληθής· ἀκριβής· ἐπίσημος· ἐντελής.

اًحصح σαχήχεν, ἐπ. ἀ. ἀληθῶς.

لحصح σαχηχλαμάχ, ρ. τ. βεβαιοῦν.

هحصح σαχηχά, θ. τοῦ حصح· ورقة — βερακὰ-ι-σαχηχά, χαρτόσημον.

هفحصح σαχηφέ, οὐ. ἀ. σελίς.

هحصح σηχηγέ (تحصح), οὐ. ἀ. ὑγειονομικός· — δῦλο δαϊρὲ ι-σηχηγέ, ὑγειονομεῖον.

ىحصح σαγρά, οὐ. ἀ. βράχος.

صد σάδ, ἐ. ἀριθμ. π. ἑκατόν.

اصد σαδά, οὐ. ἀ. π. τ. φωνή· ἦχος.

ارصد σαδαρέτ, οὐ. ἀ. βεζυρεία, τὸ ἀξίωμα τοῦ μεγάλου βεζύρου.

قاصد σαδαχχάτ, οὐ. ἀ. φιλία εἰλικρινής· πίστις.

سزقاصد σαδαχχατσήζ, οὐ. ἀ. ἄπιστος.

سزلقاصد σαδαχχατσηζλήχ, οὐ. ἀ. [ἀπιστία.

كرقاصد σαδαχχάτ-χιὰρ καὶ

كسترقاصد σαδαχχατχιουστέρ, ἐ. π. πιστός, εἰλικρινής.

صد σαδέδ, οὐ. ἀ. ἀντικείμενον ἐπιθυμίας· ἀκμή.

صدر σάδρ, οὐ. ἀ. στῆθος, θώραξ· πρωτοκαθεδρία· اعظم — σὰδρ-ι-ἀζάμ, ὁ μέγας βεζύρης.

نشينصدر σὰδρ-νισίν, ἐ. ἀ. ὁ ἔχων τὴν πρωτοκαθεδρίαν.

ىصدر σαδρί, ἐ. ἀ. στηθικός.

صدف σαδέφ, οὐ. ἀ. μάργαρις.

صدق σήδχ, οὐ. ἀ. εἰλικρίνεια· πίστις.

قصدق σουδεχά, πλ. τοῦ صدق.

هصدق σαδεχά, οὐ. ἀ. ἐλεημοσύνη.

ڭصدق σαδεχάτ, πλ. τοῦ προηγ.

مصدم σὰδμ καὶ

همصدم σαδεμέ, οὐ. ἀ. σύγκρουσις.

دصدر σουδούρ, πλ. τοῦ صدر· ا — σουδοὺρ ἐτ. ἐκπηγάζειν.

صدیق σαδήχ, ἐ. ἀ. εἰλικρινής· τίμιος· φίλος.
صر σήρ, οὐ. τ. βερνίκιον.
صر σηρὰ καὶ
صراحیه σηραδζά, οὐ. τ. χοιράδες, χελώνια (παθ.).
صراحت σηραχάτ, οὐ. ἀ. εὐχρίνεια.
صراحه σηράχετεν, ἐπ. ἀ. εὐχρινῶς· παρρησίᾳ.
صراحی σουραχί, οὐ. ἀ. φιάλη μακρόλαιμος.
صرارمق σαραρμάχ, ρ. τ. κιτρίνιζειν.
صراف σαρράφ, οὐ. ἀ. ἀργυραμοιβός.
صرافیه σαρραφιγέ, οὐ ἀ. τὸ κέρδος τοῦ ἀργυραμοιβοῦ.
صرپ σάρπ, ἐ. τ. δύσβατος.
صرت σήρτ, οὐ. τ. ῥάχις· ἀκρώρεια.
صرتلامق σηρταρμάχ, ρ. τ. στηρίζειν τὴν ῥάχιν· ὀχυροῦσθαι· αὐθαδιάζειν.
صرتلاو σηρτλάβ, οὐ. τ. ὕαινα.
صرتمق σηρτμάχ, ρ. τ. δεικνύειν τοὺς ὀδόντας· μειδιᾷν.
صرصلمق σαρσηλμάχ, ρ. τ. σείεσθαι· κλονίζεσθαι.
صرصلمه σαρσηλμά, οὐ. τ. συντάραξις· κλονισμός.
صرصمق σαρσμάχ, ρ. τ. σείειν· κλονίζειν.
صرع σὰρ' καὶ
صرعه σαρ'ά, οὐ. ἀ. ἐπιληψία.
صرعلى σαρ'αλή, ἐ. ἀ. ἐπιληπτικός.

صرف σάρφ, οὐ. ἀ. τὸ δαπανᾶν· μισθός.
صرف σάρφ, οὐ. ἀ. καὶ — ملفظی, γραμματική (ἰδίως δὲ τὸ τυπικὸν μέρος).
صرف σήρφ, ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. καθαρός, ἁπλοῦς· ἄμιγής.
صرفی σαρφή, ἐ. ἀ. γραμματικός.
صرفیات σαρφιγιάτ, πλ. τοῦ صرف.
صرفیون σαρφηγιοῦν, πλ. τοῦ صرف. οἱ γραμματολόγοι.
صرق σηρίν, οὐ. τ. σκόλοψ, μοχλός.
صرلامق σηρλαμάχ, ρ. τ. βερνικόνειν.
صرماشمق σαρμασμάχ, ρ. τ. τυλίσσεσθαι· ἐναγκαλίζεσθαι.
صرمسق σαρμουσάχ, οὐ. τ. σκόροδον.
صرمشق σαρμαβήχ, οὐ. τ. κισσός.
صرمه σηρμά, οὐ. τ. σύρμα χρυσοῦν.
صرمه‌کش σηρμακές, οὐ. π. συρματοποιός· συρματουργός.
صرمه سورّه, οὐ. ἀ. βαλάντιον· χρηματοσύμα· χρήματα καὶ δῶρα στελλόμενα κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου εἰς τὰς ἱερὰς πόλεις (Μέκκαν καὶ Μεδίναν).
صره σηρά, οὐ. τ. γραμμή· τάξις· σειρά· εὐκαιρία.
صرهسز σηρασήζ, ἐ. τ. ἄκαιρος.
صره‌لی σαρήλ (σαλ), ἐ. ἀ. κα-

θαρός· ἀμιγής· πρόδηλος.
صريحاً σάρηχεν, ἐπ. ἀ. καθαρῶς· σαφῶς.
صلزم σηζηλδή, οὐ. τ. ψιθυρισμός.
صلزم σηζλαμάκ, ρ. τ. πονεῖν· κνίζειν.
صزم σηζή, οὐ. τ. πόνος· ἄλγος.
صعب σάʾπ, ἐ. ἀ. δυσχερής.
صعوبت σουʾουπέτ, οὐ. ἀ. δυσχέρεια. [χερής.
صعوبتلى σουʾουπετλή, ἐ. τ. δυσ-
صعود σουʾούτ, οὐ. ἀ. τόπος ὑψηλός· — τὸ ἀνυψοῦσθαι.
صغ σήγ, οὐ. τ. τὸ ἀβαθὲς μέρος θαλάσσης.
صغر σηγάρ, οὐ. ἀ. μικρότης· ἡ παιδικὴ ἡλικία.
صغر σηγήρ, οὐ. τ. βοῦς.
اصغر σουγρά, παραθ. τοῦ صغر.
صغرجى σηγηρτζί, οὐ. καὶ ἐ. τ. βουκόλος· ἀγροῖκος.
صغرلق σηγηρλίχ, οὐ. τ. βλακία.
صغشدرمق σηγηδδηρμάκ, ρ. τ. κάμνειν νὰ χωρέσῃ.
صغشمق σηγηδμάκ, ρ. τ. χωρεῖν.
صغمق σηγμάκ, ρ. τ. χωρεῖν, περιέχεσθαι.
صغنمق σηγηνμάκ, ρ. τ. καταφεύγειν· ζητεῖν ἄσυλον.
صغوتمق σογουτμάκ, ρ. τ. ψυχραίνειν. [χος· ψυχρός.
صغوق σογιούχ, οὐ. καὶ ἐ. τ. ψῦ-
صغومق σογουμάκ, ρ. τ. κρυόνειν.
صغيشمق σηγαμάκ, ρ. τ. θωπεύειν.
صغير σαγήρ, ἐ. ἀ. μικρός.
صغيره σαγηρέ, οὐ. ἀ. πταῖσμα· ἁμάρτημα. [πολέμου.
صف σάφ, οὐ. ἀ. σειρά· τάξις
صفا σαφά, οὐ. ἀ. καθαρότης· ἡδονή· ἀπόλαυσις.
صفات σηφάτ, πλ. τοῦ صفة.
صفة σηφάτ, οὐ. ἀ. ποιότης· ἰδιότης· ἐπίθετον.
صفتلمق σηφατλαμάκ, ρ. τ. χαρακτηρίζειν· περιγράφειν.
صفتلنمق σηφατλανμάκ, ρ. τ. προσδιορίζεσθαι. [ἐπιείκεια.
صفح σάφχ, οὐ. ἀ. τὸ συγχωρεῖν·
صفحه σαφχά, οὐ. ἀ. ἐπιφάνεια· πρόσωπον· φάσις· σελίς.
صفدى σαφδέ, ἐ. π. ἀνδρεῖος, ἥρως· πολεμιστής.
صفدرانه σαφδρανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἡρωϊκός, -ῶς. [ἀνδρεία.
صفدرى σαφδερί, οὐ. καὶ ἐ. π.
صفر σαφέρ, οὐ. ἀ. ὄνομα τοῦ δευτέρου ἀραβικοῦ μηνός.
صفر σηφήρ, οὐ. ἀ. μηδέν· κενός.
اصفر σαφρά, θ. τοῦ اصفر.
اصفر σαφρά, οὐ. ἀ. χολή.
صفرالى σαφραλή, ἐ. τ. καὶ
صفراوى σαβραβή, ἐ. ἀ. χολερικός (τὴν κρᾶσιν).
صفزى σαφζέν, ἐ. π. ἥρως· ὁ ἐφορμῶν.
صفزى σαφζενί, οὐ. π. ἡρωϊκότης.

صقوان صفوان σαφβάν, ἐ. ἀ. καθαρός· ἁγνός. [διαύγεια.
صقوت صفوت σαφβέτ, οὐ. ἀ. εἰλικρίνεια·
صقوح صفوح σαφούχ, ἐ. ἀ. ὁ συγχωρῶν ἁμαρτίας. [τρον.
صقه صوفا σοφά, οὐ ἀ. σοφῶς, ἀνάκλινصقي صافي (صوفي), ἐ. ἀ. διαυγής, ἐκλεκτός.
صقيصفه صافيحا, οὐ. ἀ. ἐπιφάνεια, θυρόφυλλον, ἐπιδερμίς.
صقيه صافيه, θ. τοῦ صقي.
صك صاك, ἐ. τ. συνεχής· πυκνός· στενός· — — σὴκ σήκ, λίαν συνεχῶς. [γων.
صكال صاكال, οὐ. τ. γένειον, πώصكال صيكال, οὐ. ἀ. στίλβωσις.
صكال صاككال, ἐ. ἀ. στιλβωτής.
صكالسر صاكالسيز, ἐ.τ. ἀγένειος.
صكالو صاككالي, ἐ.τ. γενειοφόρος.
صكيه صيكوزا, ἐπ.τ.ἀρχετὰ συχνά.
صكيدرمق صيكيدوريماخ, ρ. τ. στενοχωρεῖν· πιέζειν.
صكيمق صيكيماخ, ρ. τ. βιάζεσθαι, πιέζεσθαι.
صكلق صيكليخ, οὐ. τ. πυκνότης.
صكلمق صيكليماخ, ρ. τ. στενοχωρεῖσθαι· πιέζεσθαι.
صكلمقلخ صيكليماكليخ, οὐ.τ. πίεσις· στενοχωρία.
صكمق صيكيماخ, ρ. τ. σφίγγειν· πιέζειν· στενοχωρεῖν.
صكنق صيكينتي, οὐ. τ. θλῖψις· ἀμηχανία.
صكنتيلي صيكينتيلي, ἐ. τ. ἐστενοχωρημένος.
صكندي صيكينوي, ἴδ. صكنق.
صكي صيكي, ἐ. τ. σφιγκτός· αὐστηρός· — ἐπ. τ. σφιγκτά· αὐστηρῶς.
صكم صاكم, ἐ. ἀ. ἀπόφασις ἱεροδικαστικὴ ἢ δικαστική.
صكر صكر σόκρα, ἐπ.τ. ἔπειτα, ὕστερον· βραδύτερον.
صلابت صلابيت σαλαπέτ, οὐ. ἀ. σταθερότης· αὐστηρότης· στερεότης· δύναμις.
صلات صلوات σαλάτ,οὐ.ἀ. προσευχή· εὐλογία.
صلاتا صلاتا σαλάτα, οὐ. τ. σαλάτα.
صلاح صلاخ, οὐ. ἀ. εὐθύτης· εἰρήνη· ἐλπὶς εἰς τὴν μέλλουσαν ζωήν.
صلاحيت صلاحيت σαλαχιγέτ, οὐ. ἀ. ἁρμοδιότης, ἱκανότης· δικαίωμα.
صلامورا صلاموره σαλαμοῦρα, οὐ.τ. ἅλμη.
صلب صالپ, οὐ. ἀ. τὸ σταυρόνειν. τὸ ἀπαγχονίζειν.
صلب صولپ, οὐ.ἀ. πρᾶγμα σκληρόν· στερεόν.
صلب صولپ, οὐ. ἀ. ἔτος.
صلب صولپ, οὐ. ἀ. ὀσφύς· ψόαι· γόνος.
صلبي صولپي, ἐ. ἀ. ὁ ἐκ τῆς ὀσφύος· γνήσιος· νόμιμος.
صلبيه صولپيه σουλπηγέ, θ. τοῦ προηγ.
صلح صولخ, οὐ.ἀ.τ. εἰρήνη, συν-

θήκη εἰρήνης. [φιλικῶς.
صلح سولحان, ἐπ. ἀ. εἰρηνικῶς,
صلحة سولحة, πλ. τοῦ صلح.
صلحنامه سولحنامه, οὐ. π. συνθήκη εἰρήνης.
صلوات سلوات, πλ. τοῦ صلا.
صلوت سلوت, ἴδ. صلا.
صلا سلا, οὐ. ἀ. πατρίς. — دلال ἀλ-ἐλ-σλά, νοσταλγία.
صليب سليب, ἐ. ἀ. σκληρός· δυνατός.
صليب سليب, ἐ. ἀ. ἐσταυρωμένος. — اهل ἔχλ-ι σλίπ, οἱ σταυροφόροι.
صليبي سليبي, οὐ. ἀ. ὁ τῷ ἐσταυρωμένῳ πιστεύων.
صم سούμ, οὐ. ἀ. χωρός.
صما سαμά, θ. πέτρα σκληρά· χωφάλαλος.
صماخ سماγ, οὐ. ἀ. οὖς.
صمان سμάν, οὐ. τ. ἄχυρον.
صمانلق سμανλίχ, οὐ τ. ἀχυρών.
صمانی سμανί, ἐ. τ. ἀχυρόχρους.
صمت σάμτ, οὐ. ἀ. σιωπή.
صمد σαμέδ, ἐ. ἀ. ἀΐδιος, αἰώνιος (Θεός).
صمدانی σαμεδανί, ἐ. ἀ. θεῖος.
صمدانیت σαμεδανιγέτ, οὐ. ἀ. αἰωνιότης.
صمغ σάμγ, οὐ. ἀ. κόμμι.
صموت σαμούτ, ἐ. ἀ. σιωπηλός.
صمون σαμούν, οὐ. τ. σαμοῦνι (εἶδος ἄρτου). [μυχός.
صميم σαμίμ, οὐ. ἀ. τὸ βάθος· ὁ
صمیمی σαμιμί, ἐ. ἀ. ἐγκάρδιος, εἰλικρινής.
صنع σαννά, πλ. τοῦ صنع.
صناعت σαναάτ, οὐ. ἀ. τέχνη· ἐπάγγελμα.
صناعی σαναή, ἐ. ἀ. τεχνητός.
صنامق σαναμάχ, ρ.τ. δοκιμάζειν.
صنایع σαναή, πλ. τοῦ صنعت.
صندور σαντούρ, οὐ. τ. κύμβαλον (μουσ. ὄργ.).
صندال σανδάλ, οὐ. τ. λέμβος.
صندالیه σανδαλιγέ, οὐ. τ. καθέκλα.
صندق σανδούχ, οὐ. τ. κιβώτιον.
صندوق σανδούχ, ἴδ. صندق.
صنطور σαντούρ, ἴδ. صندور.
صنع σούν', οὐ. ἀ. ἔργον· τακτοποίησις.
صنعت σαναάτ, οὐ. ἀ. τέχνη, ἐπιτήδευμα· τεχνούργημα.
صنعتکار σαναάτκιάρ, οὐ. π. τεχνίτης, βιομήχανος.
صنعتلو σαναάτλοῦ, ἐ. ἀ. τεχνικός.
صنعی σουνί, ἐ. ἀ. τεχνητός.
صف σήφ, οὐ. ἀ. τάξις· εἶδος.
صنم σανέμ, οὐ. ἀ. ὁμοίωμα· εἴδωλον.
صنوف σουνούφ, πλ. τοῦ صنف.
صنیع σανί', οὐ. ἀ. πρᾶξις, ἔργον τεχνούργημα· — ἐ. ἀ. τεχνίτης
صو σού, οὐ. τ. ὕδωρ, χυμός· — صوباسماق σουπασμάχ, καταχλύζειν.
صوا σηβά, οὐ. τ. κονίασις τοίχου δι' ἀσβέστου.

صوف سەبەتە، ئو. ا. ئەپانۆرثوسيس· ئەۆۆتيس· ئاگاثوئەرگيا. [خيوس.
صوفلو سەبەتلۆ، ئە. ت. ئەۆۆس، ئيـ
صوفلو سوۆخرماخ، ر. ت. پوتيـزەين. [خيوس.
صوفى سابادە، ئو ت. پولەموس· ماـ
صوفىسو سابادماخ، ر. ت. ماخەـسثاى· خاتاگينەسثاى.
صوفو سيۆاماخ، ر. ت. الەيفەين تۆخون دى' اسەستۆ.
صوفو سوتەنۆى، ئو.ت. ۆدروفراـخيس، ۆدراگوگەيۆن
صوفو سۆپا، ئو. ت ثەرماستراـ.
صوفو سۆپ، ئو.ت ويكوگەنەيا· خاتاـگوگى· — صوفو سوى سۆپ، گەنەا.
صوفو سوپا، ئو. ت. رۆپالون.
صوفو سابۆت، ئو. ا. ئى وس· فونى·
صوفو سيۆزى، ئو. ت. پتاـسما.
صوفو سوۆزسيزى، ئە ت. اثوس.
صوفو سوۆزيسزلىخ، ئو. ت. اـ
صوفو سۆبا، ئ. سۆبا. [ثوۆتيس.
صوفو سوۆزلۆ، ئە. ت. ەنوس.
صوفو خاى صوفو سوۆزۆخ، ئو.ت. تۆ گنوستۆن سوۆزۆخى.
صوفو سۆر، ئو. ا. سالپيگ.
صوفو سوۆەر، پل. تۆ
صوفو سورەت، ئو ا. مورفى· سخىـما· اگالما· تۆ فاينۆمەنون· ىگنوگرافيما· پروسوپيس· انتىـگرافون· ۆپۆثەسيس.
صوفو سۆرەتان، ەپ.ا.ەكسوتەريخوس.
صوفو سورەتسيزى، ە.ت. ۆسەيۆى· انخىسخيوتوس.

صوفو سوروۆۆرىماخ، ر. ت. ۆيتروتان.
صوفو سوروۆيماخ، ر. ت. ەروتاـسثاى (الل.).
صوفو سوريماخ، ر. ت. ەروتان· ەخـمۆتان· ۆۆزاينەين.
صوفو سوروتيماخ، ر. ت. سخۆـثروپازەين.
صوفو سورى، ە. ا. ەكسوتەريخوس.
صوفو سوى، ە. ت. سيوپيلوس، سيوـپون·· — ەپ.ت.سيوپى! سيوپا.
صوفو سوساتماخ، ر. ت. پروكسەـنەين دىپسان.
صوفو سوۆتاخ، ە. ت. ۆيپالەوس.
صوفو سوۆسى، ە. ت. انۆدروس· ۆيـپالەوس.
صوفو سوۆسوۆزلىخ، ئو. ت. ۆىپسا.
صوفو سوۆساتماخ، ر. ت. پروـكسەنەين ۆىپسان.
صوفو سوۆساماخ، ر. ت. ۆيپون.
صوفو سوۆسيماخ، ر. ت. سيوپون.
صوفو سوگان، ئو. ت. خرومۆۆون.
صوفو سوگولۆزان، ئو. ت. ەلـمينس· سخولى. ك. [خرايۆين.
صوفو سوگوتيماخ، ر. ت. پسـ
صوفو سوگوخ، ئو. ت. پسخروس.
صوفو سوگوكلاماخ، ر. ت. خرۆونەين. [ۆۆسثاى.
صوفو سوگوۆيماخ، ر. ت. پسخراىـ
صوفو سوگوۆكلىخ، ئو. ت. پسـخروتىس· انتىپاثەيا.
صوف سوف، ئو ت.ۆفاسما ەريۆۆخون.
صوفو سوفۆ، ئو.ا. انسخيتىس ۆۆوا—

μεθανός· — ἐ. ἀ. εὐλαβής.
صوفيان صوڤيان, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ προηγ.
صوفيلق صوڤيلق, οὐ.τ. εὐλάβεια.
صوقاق صوقاق, ἴδ. قاق.
صوقرانمق صوقرانمق, ρ. τ. παραπονεῖσθαι.
صوقشدرمق صوقشدرمق, ρ. τ. παρεισάγειν, συνωθεῖν.
صوقشمق صوقشمق, ρ. τ. παρεισάγεσθαι.
صوقلمق صوقلمق, ρ. τ. εἰσάγεσθαι· χώνεσθαι· ἐπιχειρεῖν.
صوقم صوقم, οὐ. τ. ἔμπηξις· ἔνθεσις, βλωμός.
صوقمق صوقمق, ρ. τ. εἰσάγειν.
صوك صوك, οὐ. τ. τέλος· ἀποτέλεσμα· — ἐ. τ. τελευταῖος· بهار صوكى — τὸν πεχάρ.φθινόπωρον.
صوكوندا صوكوندا, ἐπ.τ.ἐπὶ τέλους.
صول صول, ἐ. τ. ἀριστερός.
صولاتمق صولاتمق, ρ,τ. ποτίζειν.
صولاق صولاق, οὐ. τ. ἀριστερός, ἀριστερόχειρ· τοξότης.
صولاق صولاق, ἐ. τ. ἀλλοιούμενος, ἐχρωματιζόμενος.
صولاق صولاق, ἐ. τ. ὑδατώδης.
صولامق صولامق, ρ.τ. ποτίζειν.
صولت صولت, οὐ. ἀ. ἔφοδος· ἐπίθεσις.
صولدرمق صولدرمق, ρ. τ. μαραίνειν· ἐξαλείφειν. [τικός.
صولغان صولغان, ἐ. τ. ἀσθμα-
صواق صواق, οὐ. τ. ἀναπνοή.
صولمازلمق صولمازلمق, γ' ἀρν. ἐ. προστ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὁριστ. ἀντ. ἐπιθέτου, ἀνεξίτηλος.
صولمق صولمق, ρ. τ. μαραίνεσθαι ἐξαλείφεσθαι· ἀλλοιοῦσθαι· ἐκλείπειν.
صولمق صولمق, ρ. τ. ποτίζεσθαι, ἀρδεύεσθαι· κάμνειν νερά (ἐπὶ πλοίου).
صولو صولو καὶ صولى صولى, ἐ. τ. ὑδατώδης, ὑγρός. [τικός.
صولغان صولغان, ἐ. π. ἀσθμα-
صولق صولق, ἐ. τ. ὠχρός.
صولق صولق, ἴδ. صولق.
صولقلامق صولقلامق, ρ. τ. ἀναπνέειν· ἀναπαύεσθαι ἐπ' ὀλίγον. [στιᾶν.
صولمق صولمق, ρ. τ. πνευ-
صومورداتمق صومورداتمق, ρ. τ. ὑποτονθορίζειν. [θρωπάζειν.
صومرمق صومرمق, ρ. τ. σκυ-
صون صون, οὐ.ἀ.τὸ προφυλάττειν
صوندرمق صوندرمق, ρ. τ. τανύειν· παρατείνειν.
صونمق صونمق, οὐ. τ. παρουσιάζειν· ὑποβάλλειν· τανύειν.
صوى صوى, οὐ. τ. γένος· οἰκογένεια· εἶδος· καταγωγὴ εὐγενής· — ἐ. τ. εὐγενής.
صويجى صويجى, οὐ. τ. ὁ ἀπογυμνῶν, λῃστής.
صويش صويش, οὐ. τ. λῄστευσις

صويش σογιούς, οὐ. τ. βραστὸν κρέας.

صويطرى σοϊταρή, οὐ. τ. γελωτοποιός.

صويغون σοϊγούν, οὐ. τ. λῃστεία, λεηλασία· ⸗ — σοϊγοὺν βερμέχι, λῃστεύεσθαι.

صويه σοϊχά, οὐ. τ. δελεάστρα· ἔνδυμα.

صويلق σογιουλμάκ, ρ. τ. ἀπογυμνοῦσθαι· ἐκδέρεσθαι· λῃστεύεσθαι.

صويمق σοϊμάκ, ρ. τ. ἐκδύειν· λῃστεύειν· ἐκδέρειν.

صويمق σοϊνμάκ, ρ. τ. ἐκδύεσθαι.

صهر σήγρ, οὐ. ἀ. συγγένεια (ἡ ἐξ ἀγχιστείας)· πενθερά.

صهريت σηγριέτ, οὐ. ἀ. συγγένεια (ἐξ ἀγχιστείας).

صهرصاغريندز σαγρίνδζ, οὐ. ἀ. δεξαμενή, στέρνα. [ἁλιεύς.

صياد σαϊγιάδ, οὐ. ἀ. θηρευτής,

صيادت σαγιαδέτ, οὐ. ἀ. θήρα· ἁλιεία.

صيام σηγιάμ, οὐ. ἀ. νηστεία.

صيان σηγιάν, οὐ. ἀ. τὸ προφυλάττειν. [σία.

صيانت σηγιανέτ, οὐ. ἀ. προστα-

صيانت صيانيدن σηγιάνετεν, ἐπ. ἀ. ἐκ προφυλάξεως· ἐκ χάριτος.

صيجاق σηζάκ, οὐ. καὶ ἐ. τ. θερμότης· θερμός.

صيچان σητσάν, οὐ. τ. μῦς· ποντικός.

صيد σάϊδ, οὐ. ἀ. κυνήγιον, ἁλιεία· λάφυρον.

صيدلق σαϊδχιάγ, οὐ. π. τόπος κυνηγίου· δάσος.

صيرق σηρήχ, οὐ. τ. κοντάρι.

صيرلمق σηγιρηλμάκ, ρ. τ. ὑπεκφεύγειν· ὀλισθαίνειν.

صيرم σηρήμ, οὐ. τ. μάστιξ.

صيرمق σηγηρμάκ, ρ. τ. ἐκδέρειν· ἐκβάλλειν· ξιφουλκεῖν. [μα.

صيرم σήρμα. οὐ. τ. χρυσοῦν σύρ-

صيرمجق σηζδηρμάκ, ρ.τ. στραγγίζειν.

صيزلى σηζηλδή, οὐ. τ. πόνος· θόρυβος· τὸ ἀποστάζειν.

صيزلمق σηζλαμάκ, ρ. τ. πονεῖν.

صيزمق σηζμάκ, ρ.τ. στάζειν· ἱδρύειν.

صيزى σηζή, οὐ. τ. πόνος. [νειν.

صيسمق σησκά, οὐ.τ. ὕδρωψ (παθ.)

صيغ σήγ, ἐ. τ. ἀβαθής.

صيغامق σηγαμάκ, ρ.τ. ἀνασύρειν· ἀνυψοῦν· τρίβειν.

صيغامق σηγανμάκ, ρ. τ. ἀνασύρεσθαι· προαλείφεσθαι.

صيغدرمق σηγηδηρμάκ, ρ. τ. ποιεῖν χωρεῖν.

صيغشمق σηγηϣμάκ, ρ.τ. χωρεῖν.

صيغمق σηγμάκ, ρ. τ. χωρεῖν.

صيغنمق σηγηνμάκ, ρ. τ. προφυλάττεσθαι· προσφεύγειν.

صيغنمه σηγηνμά, οὐ.τ.καταφυγή.

صيغه σηγά, οὐ.ἀ.ἔγκλισις (γρμ.)· τρόπος.

صيغير σηγήρ, οὐ. τ. βοῦς.
صيغيرجي σηγηρόζί, οὐ. τ. βουκόλος.
صيغيرلق σηγηρλήκ, οὐ. τ. βλακεία.
صيف σάγιφ. οὐ. ἀ. θέρος.
صيفي σχγιφί, ἐ. ἀ. θερινός.
صيفيه σαγιφιγέ, οὐ. ἀ. ἔπαυλις.
صيق σήκ, ἐ. τ. συνεχής· πυκνός· — — σὴκ σήκ, συνεχῶς.
صيقلامق σηκλμάκ, ρ. τ. συμπυκνοῦσθαι.
صيقلاشمق σηκηόδηρμάκ. ρ. τ. στενοχωρεῖν, πιέζειν.
صيقمق σηκηόμάκ, ρ. τ. πιέζεσθαι· βιάζεσθαι.
صيقملامق σηκλαόμάκ, ρ. τ. γίνεσθαι πυκνὸς ἢ συχνός.
صيقلق σηκηλμάκ, ρ. τ. βιάζεσθαι· στενοχωρεῖσθαι.
صيقمق σηκμάκ, ρ. τ. σφίγγειν, πιέζειν· στενοχωρεῖν.
صيقلق σηκηλμαχλήκ, ρ.τ. στενοχωρεῖσθαι.
صيقنلق σηκηνδή, οὐ. τ. στενοχωρία· ἀμηχανία.
صيقماق σηκηημαχ, ρ. τ. προσπαθεῖν.
صيقي σηκή, ἐ. τ. σφιγκτός· στενός· αὐστηρός· — ἐπ. τ. αὐστηρῶς· σφιγκτά.
صيقلامق σηκηλαμάκ, ρ. τ. στενοχωρεῖν, συστέλλειν.
صينامق σηναμάκ, ρ.τ. δοκιμάζειν.
صينمق σινμάκ, ρ. τ. διαλύεσθαι· συντρίβεσθαι.
صيوه σιβά, οὐ. τ. κονίαμα.
صيوه‌لي σηβαόϊκ, ἐ.τ. ἐπίχριστος.
صيوه‌لامق σιβαμάκ, ρ. τ. κονιᾶν.
صيوه‌لاما σηβαμά, οὐ. τ. χρίσις· κονίασις.
صيوه‌لي σαγιούδ, οὐ. ἀ. κύων κυνηγετικός.
صيرمق σηγιρμάκ, ἴδ. قيرمق.

ض

ضبطنامه

ض δάτ, 18ον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 800.

ضابط ζαπίτ, οὐ. ἀ. ἄρχων, ἀρχηγός, ἀξιωματικός.

ضابطان ζαπιτάν, πλ. τοῦ προηγ.

ضابطلق ζαπιτλίκ, οὐ. τ. θέσις ἢ ἀξίωμα· ἱκανότης· ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις.

ضابطه ζαπιτά, οὐ. ἀ. κανών· τάξις

ضاحك ζαχήκι, ἐ. ἀ. ὁ γελῶν.

ضار δάρρ, ἐ. ἀ. ἐπιβλαβής.

ضارب ζαρίπ (ضرب), ἐ. ἀ. ὁ κτυπῶν, ὁ τύπτων.

ضال δάλλ, ἐ. ἀ. ὁ διατελῶν ἐν πλάνῃ· ἁμαρτωλός.

ضامن ζαμίν, ἐ. ἀ. ἐγγυητής.

ضايع ζαγί', ἐ. ἀ. ἀπολεσθείς.

ضايعات ζαγιάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

ضايعه ζαγιέ, οὐ. ἀ. ἀπώλεια· ἀπολεσθέν.

ضبط ζάπτ, οὐ. ἀ. τὸ κρατεῖν· τὸ ἐξουσιάζειν· τὸ διοικεῖν· τὸ κυριεύειν· κατοχή· λεία.

ضبطسزلق ζαπτσιζλήκ, οὐ. τ. ἀκρασία.

ضبطنامه ζαπτναμέ, οὐ. π. ὑπόμνημα· ἔκθεσις.

ضربلو

ضبطی ζαπτί, ἐ. ἀ. ἀστυνομικός.

ضبطیه ζαπτιγέ, οὐ. ἀ. ἀστυνομία· ἀστυνόμος· χωροφύλαξ· باش — ζαπτιγὲ ναζηρή, ὑπουργὸς τῆς ἀστυνομίας.

ضحك δήχκι, οὐ. ἀ. γέλως.

ضحاك δαχχικέ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ὁ γλευάζων· κωμῳδία.

ضد ζήδδ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ἐνάντιος· δυσμενής· τὸ ἀντίθετον· ὁ ἀνθιστάμενος.

ضدلق ζηδλήκ, οὐ. τ. ἐναντιότης· τὸ ἀντιπράττειν.

ضديت ζηδδιγέτ, οὐ. ἀ. ἀντίπραξις· ἀνταγωνισμός.

ضرر δάρρ, οὐ. ἀ. κακόν, ζημία.

ضراعت δαραάτ, οὐ. ἀ. ταπεινότης, ἱκεσία.

ضرب δάρπ, οὐ. ἀ. κτύπημα· πολλαπλασιασμός.

ضرب δάρπεν, ἐπ. ἀ. διὰ τῆς βίας.

ضربخانه ζαρπχανέ, οὐ. π. νομισματοκοπεῖον.

ضربه δαρπέ, οὐ. ἀ. κτύπημα.

ضرار ζαράρ, οὐ. ἀ. βλάβη, ζημία.

ضرارسز ζαραρσήζ, ἐ. τ. ἀζήμιος· μέτριος, ὑποφερτός.

ضررلو ζαραρλού, οὐ. τ. ἐπιζήμιος.

ضرس δήρς, οὐ.ἀ.ὀδούς, μυλόδους.
ضروب δουρούπ, πλ. τοῦ ضرب· امثال — δουρούπ-ι-ἐμσάλ, παροιμίαι.
ضرورات ζαρουράτ, πλ. τοῦ
ضرورت ζαρουρέτ, οὐ. ἀ. ἀνάγκη· τὸ ἐπεῖγον· πτωχεία.
ضروری ζαρουρί, ἐ. ἀ. ἀναγκαῖος, ἄφευκτος· πρόδηλος.
ضروريات ζαρουριγιάτ, πλ. τοῦ πργ.
ضعف ζα'άφ, οὐ. ἀ. ἐξασθένησις.
ضعف δήφ. ἐ. ἀ. διπλοῦς.
ضعف ζου'αφά', πλ. τοῦ ضعيف.
ضعيف ζα'ιφέτ, οὐ.ἀ. ἀδυναμία.
ضعيف ζαίφ. ἐ.ἀ. ἀδύνατος· φιλάσθενος· πτωχός.
ضعيفانه ζα'ιφανέ, ἐπ.π. ἀσθενῶς· ἀδυνάτως.
تضعيف ζα'ιφλατμάχ, ρ. ἀ. τ. ἀξασθενίζειν. [σθενεῖν.
تضعيف ζα'ιφλαμμάχ, ρ. τ. ἐξα-
ضلالت δαλαλέτ, οὐ. ἀ. ἀποπλάνησις· πλάνη (θρησκ.).
ضلع δήλ', οὐ.ἀ. τὸ ὀστοῦν πλευρᾶς· πλευρά.
ضم ζάμμ. οὐ. ἀ. προσθήκη.
ضمان ζαμάν, οὐ. ἀ. ἐγγύησις.
ضمائر ζαμαίρ, πλ. τοῦ ضمير.
ضمق ζάμμ, οὐ. ἀ. κόμμι.
ضمن ζήμν, οὐ. ἀ. τὸ ἐσωτερικόν· σκοπός.
ضمناً ζήμνεν, ἐπ.ἀ. ὑπονοουμένως.
ضمنده ζημνηνδά, σύνδ. τ. ἵνα· ὅπως· ἐπὶ τῷ σκοπῷ.
ضمنى ζημνή, ἐ. ἀ. ὑπονοούμενος.
ضمير ζαμίρ, οὐ. ἀ. νοῦς, καρδία· μυστικόν· ἀντωνυμία· شخصى — ζαμὶρ σαχσί, προσωπικὴ ἀντωνυμία· وصلى — ζαμὶρ βασφί, ἀντωνυμία ἀναφορική· نسبى — ζαμὶρ νισπί, ἀντωνυμία σχετική· متكلم — ζαμὶρ-ι-μουτεκελλίμ, ἀντωνυμία προσωπικὴ τοῦ α' προσώπου.
ضميمه ζαμημέ, οὐ.ἀ. παράρτημα.
ضيا ζήγια, οὐ. ἀ. φῶς· λάμψις.
ضياباش ζιγιαπάξ, ἐ. π. ὁ λάμψιν διαχέων.
ضيادار ζηγιαδάρ, ἐ. π. φωτεινός.
ضيافت ζηγιαφέτ, οὐ.ἀ. συμπόσιον.
ضيق ζήκ, οὐ. ἀ. διάστημα στενόν· ἀμηχανία.

ط

طارلمق

طاتلولق

ط τή, 19ον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 9.

طاپ ταπί, οὐ. ἀ. τυπογράφος· ἐκδότης.

طاپور ταπούρ, οὐ.τ. τάγμα· σῶμα στρατιωτικόν· ὅμιλος.

طاپیه ταπγιέ, οὐ. τ. κανονιοστοιχία· ὀχύρωμα. [σέβεσθαι.

طاپمق ταπμάκ, ρ. τ. λατρεύειν·

طاپنمق ταπηνμάκ, ρ τ. ἀπονέμειν σέβας· προσκλίνεσθαι.

طاپو ταπὸ καὶ ϖαπ — ταπὸ σενεδί, ἐπίσημος τίτλος κατοχῆς.

طات τάτ, οὐ.τ. γεῦσις, νοστιμάδα.

طاتسز ταπσήζ, ἐ. τ. ἄνοστος.

طاتسزلانمق ταπσηζλανμάκ, ρ. τ. ἀηδιάζεσθαι. [σιότης.

طاتسزلق ταπσιζλήκ, οὐ. τ. ἀνοσυ

طاتلو ταπλοῦ, ἐ. τ. γλυκύς· εὐπροσήγορος· — οὐ. τ. γλύκισμα.

طاتلولاتمق ταπλουλατμάκ, ρ. τ. γλυκαίνειν. [γλυκαίνεσθαι.

طاتلولاشمق ταπλουλασμάκ, ρ. τ.

طاتلولق ταπλουλήκ, οὐ. τ. γλυκύτης· θέλγητρον.

طاتمق ταπμάκ, ρ. τ. γεύεσθαι.

طاتلی ταχλήν, οὐ. τ. σησάμη ἠλεσμένη· κ. ταχήνη.

طاتلولانمق ταπλουλανμάκ, ρ. τ. γλυκαίνεσθαι· δελεάζεσθαι.

طاد τάδ, ἴδ. طات.

طار τάρ, ἐ.τ. στενός, στενόχωρος· στενοχωρημένος.

طارطش ταρτής, οὐ. τ. ζύγισμα.

طارتلمق ταρτηλμάκ, ρ. τ. ζυγίζεσθαι. [μετρᾶν.

طارتمق ταρτμάκ, ρ. τ. ζυγίζειν·

طارتما ταρτμά, ἴδ. طارتش.

طارتی ταρτή, οὐ. τ. σταθμός· (βάρους).

طارچین ταρτσίν, οὐ. τ. κανέλλα.

طارغین ταργήν, ἐ.τ. ὠργισμένος, θυμωμένος.

طارغینلق ταργηνλήκ, οὐ. τ. θυμός, ὀργή. [νεύειν.

طارلاتمق ταρλατμάκ, ρ. τ. στε-

طارلانمق ταρλανμάκ, ρ.τ. συστέλλεσθαι· στενοχωρεῖσθαι.

طارلتمق ταρηλτμάκ, ρ. τ. παροργίζειν.

طارلغان ταρηλγάν, ἐ. τ. ὀργίλος.

طارلتمق ταραλτμάκ, ρ.τ.στενεύειν.

طارلق δαρλήκ, οὐ. τ. τόπος στενός· ἀμηχανία. [ἀγαναχτεῖν.
طارلمق δαρηλμάκ, ρ.τ.ὀργίζεσθαι·
طاره τάρα, οὐ. τ. ἐλάττωσις, ξεπεσμός, κ. τάρα.
طاری ταρή, οὐ. τ. κέγχρος.
طاری ταρή, ἐ. ἀ. ὁ φθάνων· — اولق ταρὴ ὁλμάκ,ἀφικνεῖσθαι.
طاس τάς, οὐ. π. εἶδος ποτηρίου ἐκ χαλκοῦ, κ. τάσι.
طاس τάς, ἐπ.τ.ὅλως· ملء — τὰς ταμάμ, ὅλως· ὁλοκλήρως.
طاسلق τασλάκ, οὐ. τ. φαλακρός.
طاسلامق τασλαμάκ, ρ. τ. συμφωνεῖν· διορθοῦν. [πη.
طاسه τασά, οὐ. τ. κατήφεια· λύ-
طاسه‌لمق τασαλαμάκ, ρ. τ. λυπεῖσθαι.
طاسه‌لندرمق τασαλανδηρμάκ, ρ. τ. προξενεῖν λύπην.
طاش τάς, οὐ. τ. λίθος· اوجاغی — τὰς ὀζαγή, λατομεῖον.
طاشاق τασάκ, οὐ. τ. ὄργις.
طاشاقلو τασάκλού, ἐ. τ. ὁ ἔχων ὄργεις· ἱκανὸς περί τι.
طاشمق τασητμάκ. ρ. τ. μετακομίζεσθαι
طاشوز τασόζ, οὐ. τ. λιθοξόος.
طاشلامق τασηρμάκ, ρ. τ. ἐκχειλίζειν. [προπετής.
طاشلی τασλήν, ἐ.τ. ἐκχειλίζων·
طاشلیق τασληλήκ, οὐ. τ. ἐκχείλησις· προπέτεια.
طاشلامق τασλαμάκ, ρ. τ. λιθοβολεῖν. [τρώδης.
طاشلی τασλή, ἐ. τ. τόπος πετρώδης· λίθινος.
طاشمق τασμάκ, ρ. τ. ἐκχειλίζειν.
طاشیمق τασινμάκ, ρ.τ. μετοικεῖν.
طاشیمق τασημάκ,ρ.τ.φέρειν·μετακομίζειν. [λάβεια.
طاعت τα'άτ, οὐ.ἀ. εὐπείθεια· εὐ-
طاعون τασύν, οὐ. ἀ. λοιμός· ἐπιδημικὸν νόσημα.
طاغ τάγ, οὐ. τ. ὄρος, βουνόν· اوج — καρὰ τάγ, Μαυροβούνιον· — يلنی γιανὰρ τάγ, ἡφαίστειον.
طاغیتمق ταγιτμάκ, ρ.τ. διανέμειν· διασκορπίζειν· σπαταλᾶν· τρέπειν εἰς φυγήν.
طاغلق ταγλήκ,οὐ.τ.τόποςὀρεινός.
طاغلمق ταγηλμάκ, ρ. τ. διασκορπίζεσθαι·διανέμεσθαι. [σίβιος.
طاغلو ταγλή, ἐ. τ. ὀρεινός, ὀρε-
طاغینق ταγηνίκ, ἐ. τ. διεσκορπισμένος. [τωμα.
طاق τάκ, οὐ. π. θόλος· ἀψίς· πά-
طاق تاک, ἐ. ἀ. μόνος· μὴ ἄρτιος (περιττός)·
طاقات τακάτ, οὐ. ἀ. δύναμις.
طاقتسز طاقاتسز τακατσήζ, ἐ. τ. ἐξηντλημένος.
طاقتسزلق طاقاتسزلق τακατσηζλήκ, οὐ. τ. ἐξασθένησις.
طاقرداملق طاقیرداملق τακηρδαμάκ,ρ.τ.κροτεῖν.

طاوق تاخیرو، οὐ. τ. χρότος.
طاوله تاخلاخ، οὐ.τ.κυβίστημα· μτφρ. ἱκεσία.
طاوله تاخیلماخ، ρ.τ. πειράζειν· — παθ. τοῦ طاوله تاخماخ، ἐμπλέκεσθαι.
طاوه تاخیم، οὐ. τ. σκεύη· ἔπιπλα· ἐργαλεῖα· πλῆθος· τάξις· ὅμιλος. [ρεῖν.
طاوه تاخماخ، ρ.τ. ἀναρτᾶν· φο-
طاوه تاخینماخ، ρ. τ. περιβάλλεσθαι· φορεῖν.
طاك تاخ، οὐ. τ. αὐγή· گاخ — تاخ ماخ، ρ. τ. ἀνατέλλειν.
طاسكه تاخناخ، οὐ. τ. σύσκεψις، συμβουλή.
طاسكه تاخناخماخ، ρ.τ. συμβουλεύεσθαι. [χανίδιον.
طاله تالاخ، οὐ. τ. σχίδαξ، ρυ-
طاشه تالاخماخ، ρ. τ. ἐρίζειν.
طاله تالاخ، οὐ.τ. σπλήν (ἀνατ).
طاله تالاخماخ، ρ. τ. νύσσειν· δάκνειν· καυτηριάζειν.
طالب تالیخ، ἐ.ἀ. ὁ ζητῶν· ἐφιεμένος· σπουδαστής. [ζειν.
طالدرمه تالدیرماخ، ρ. τ. βυθί-
طالدرمه تالدیرما، οὐ. τ. καταβολάς.
طالع تالیخ، ἐ. ἀ. ἀνατέλλων.
طالعسز تالیخسیخ، ἐ. τ. ἀτυχής.
طالعسزلك تالیخسیخلیخ، οὐ. τ. ἀτυχία.
طالع تالیخ، οὐ. ἀ. τύχη.

طالعلو تالیخلیخ، κ. تالیخلیخ، ἐ. τ. τυχηρός. [λυμβητής. —
طالغچ تالخیچ، οὐ. τ. δύτης· κο-
طالغه تالغا، οὐ. τ. κῦμα.
طالغه تالغالاماخ، ρ. τ. κυμαίνεσθαι. [δης.
طالغه تالغالو، ἐ. τ. κυματώ-
طالغین تالغین، ἐ. τ. βυθισμένος.
طالقه تالیخا (گلخ)، οὐ. ἀ. σύζυγος ἀποπεμφθεῖσα.
طالقاق تالخاقبوخ، οὐ. τ. κόλαξ· παράσιτος.
طالمق تالیماخ، ρ. τ. βυθίζεσθαι.
طالیان تالیان، οὐ. τ. ἰχθυοτροφεῖον.
طام تام، οὐ. τ. ὀροφή، στέγη· δῶμα· παράπηγμα.
طاماق تامیخ، οὐ. τ. οὐρανίσκος.
طامزلق تامزلیخ، ἐ. τ. κήλων.
طاملامق تاملامیخ، οὐ.τ. στάζειν.
طاملامق تاملاتماخ، ρ. τ. ἀποσταλάζειν. [ζειν.
طاملامق تاملاماخ، ρ. τ. ἀποστά-
طاملامه تاملا، οὐ.τ.σταγών· ἀπόπληξία. [ἀναγνωρίζειν.
طانمق تانیماخ، ρ. τ. γνωρίζειν،
طانیلاورمق تابرانماخ، ρ. τ. ἀναρωννύναι· ἀνθίστασθαι.
طاوس تاوس، καὶ طاؤس — تاوس قوشو، ταώς.
طاوشان تابشان، οὐ. τ. λαγωός· ی — ایا ἀπὸ تابشان، κόνικλος.
طاوق تابوخ، οὐ τ. ὄρνις· ذکر

ς — χίνδ ταβουγὴ καὶ مصر ς — μισὴρ ταβουγού, ἰνδικὴ ὄρνις. [θών.

طاؤطق ταβουκλήχ, οὐ. τ. ὀρνι-

طاؤل ταβούλ, οὐ. τ. τύμπανον.

طاولعق ταβλανμάχ, ρ. τ. παχύ-νεσθαι. [νιστής.

طاؤجى ταβουλδζού, οὐ.τ. τυμπα-

طاوه ταβὰ καὶ طوه ταβά, οὐ. τ. ταβᾶς, τηγάνιον. [λος.

طاوله ταβλά, οὐ.τ. κῦβος· σταῦ-

طاهر تاڤير, ἐ. ἀ. ἁγνός· ἀκηλί-δωτος· καθαρός· — ὄν. κύρ. Ταχίρ.

طايلاغ تاڤيلاتماخ, ρ. τ. στηρί-ζειν· ἐπιμένειν. [ἔρεισμα.

طايلاق تاڤيلاخ, οὐ.τ. ξυλοκόπημα·

طايلامق تاڤيلاماخ, ρ.τ. στηρίζειν.

طايلاندرمق تاڤيلاندرماخ, ρ. τ. ὑ-ποστηρίζειν· ποιεῖν τι ὀιαρκές.

طايلانمق تاڤيلانماخ, ρ. τ. στηρί-ζεσθαι· ἐμμένειν· ἀντέχειν· ὀι-

طايلانور تاڤيلانοὺρ καὶ [αρκεῖν.

طايلانيق تاڤيلانὴχ καὶ [μος.

طايلانيقلى تاڤيلانηχλή, ἐ. τ. μόνι-

طايلانيقلق تاڤيلανηχλήχ, οὐ.τ.μονι-μότης.

طائر تاΐρ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ὁ πετῶν· πτηνόν· مدّ — تاΐρ κούδς, ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ.

طائر تاΐρ, οὐ. ἀ. ἐργασία.

طائع تαΐ, οὐ. ἀ. εὐπειθής· συγ-κατατιθέμενος.

طائف تαΐφ, ἐ. ἀ. προσκυνητὴς στρεφόμενος κατὰ χρέος θρη-σκευτικὸν περὶ τὸ τέμενος τῆς Μέκκας.

طائفه تαΐφέ, οὐ. ἀ. σωματεῖον· φυλή· πλήρωμα πλοίου.

طب تήπ, οὐ.ἀ. ἰατρική (ἐπιστ. τὸ θεραπεύειν.

طبابت τεπαπέτ, οὐ. ἀ. ἰατρική.

طباخ تαπάχ(ε), οὐ.ἀ.μάγειρος.

طباخت تαπαχάτ, οὐ. ἀ. μαγει-ρική. [τον.

طباق تαπάχ, οὐ.τ.τρυβλίον, πιά-

طباق تηπάχ, οὐ. ἀ. συμφωνία.

طباق تηπάχ, πλ. τοῦ طبق.

طبان تαπάν, οὐ. τ. πέλμα ποδὸς· ποῦς· σταθερότης. [λιον.

طبانجه تαπάνδζα, οὐ. τ. πιστό-

طبانسز تαπανσήζ, ἐ. τ. δειλός.

طبائع τεπαΐ, πλ. τοῦ طبيعت.

طبخ τάπχ, οὐ. ἀ. μαγειρεύειν· خه — تαπχανέ, μαγειρεῖον.

طبع τάπ, οὐ. ἀ. φυσικόν, χαρα-κτήρ, φύσις· τὸ ἐγχαράττειν· τὸ ἐκτυποῦν.

طبعاً τάπ'αν καὶ طبعاً πιτ-ταπή', φύσει, φυσικῷ τῷ λόγῳ.

طبق τήπχ, οὐ.ἀ. ἐντελής· ὁμοιό-της· ἀναλογία.

طبقات تαπαχάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

طبقه تαπαχά, οὐ. ἀ. πάτωμα· βαθμός· ὅλος· φύλλον χάρτου·

طبقى τήπχη, ἐ.τ σύμφωνος, ὁμοιος-

طبل تάπλ, οὐ. τ. τύμπανον.

طبله تάπλα, οὐ.ἀ.τράπεζα·δίσκος.

طبلهجی ταπλιαχιάρ, οὐ. ἀ. ὁ ἐπὶ ταπλάδων φέρων τὰ πωλούμενα· ἀρτοπώλης.

طبی τηππί, ἐ. ἀ. ἰατρικός· θεραπευτικός.

طبیب ταπήπ, οὐ. ἀ. ἰατρός.

طبیعت ταπι'άτ, οὐ.ἀ. φύσις· φυσικόν· ἰδιότης· διάθεσις· καλαισθησία.

طبیعتجه ταπιατδζέ, ἐπ. τ. κατὰ φύσιν· ὡς ἡ καλαισθησία ὑπαγορεύει.

طبیعتسز ταπι'ατσίζ, ἐ.τ. ὁ παρὰ φύσιν· ὁ στερούμενος καλαισθησίας,

طبیعتلو ταπι'ατλοὺ καὶ طبیعت صاحبی ταπι'ατ σαχηπή, φιλάρεσκος.

طبیعی ταπη'ή, ἐ. ἀ. φυσικός· ἁπλοῦς· ἔμφυτος· — ἐπ. ἀ. φυσικά. [προηγ.

طبیعیات ταπη'ηγιάτ, πλ. τοῦ طبیعیون ταπη'ηγιούν, οὐ. ἀ. φυσιοδίφης· ὑλιστής.

طبیه τηππιγέ, θ. τοῦ طب.

طپانچه ταπάνζα, οὐ.τ. πιστόλιον.

طپراق τοπράκ, οὐ. τ. γῆ, χῶμα· γήπεδον· ἔδαφος· κόνις· — ὀσμανλὴ τοπραγή, τὸ ὀθωμανικὸν ἔδαφος, ἡ Τουρκία.

طپردامق ταπηρδαμάκ, ρ. τ. κρούειν τὴν γῆν διὰ τῶν ποδῶν.

طپوز τοπούζ, οὐ. τ. ῥόπαλον.

طپه τάπα, οὐ. τ. ἐπιστομίς.

طحان ταχχάν, ἐ.ἀ. μυλωθρός.

طحن τάχν, οὐ. ἀ. τὸ ἀλέθειν.

طحین ταχήν, οὐ. ἀ. ἄλευρον· σήσαμος τετριμμένος. [νον.

طراق ταράκ, οὐ. τ. κτείς· δίχραν

طراقلامق ταρακλαμάκ, ῥ. τ. κτενίζειν· συνάζειν διὰ διχράνου.

طراقله ταρακλαμά, οὐ.τ.κτένισμα.

طرامق ταραμάκ, ῥ. τ. κτενίζειν.

طرانمق ταρανμάκ, ῥ.τ.κτενίζεσθαι.

طراوت τεραβέτ, οὐ. ἀ. νεαρότης· νωπότης. [ὀρέπανον.

طربان τηρπάν, οὐ.τ. (ἐκ τοῦ ἑλλ.)

طرتل τηρτήλ, οὐ. τ. κάμπη.

طرح τάρχ, οὐ.ἀ.τὸ διώκειν· ὑπεξαίρεσις· ἀφαίρεσις.

طرحانه ταρχανά, οὐ.τ. τραχανᾶς.

طرد τάρδ, οὐ. ἀ. τὸ ἐκδιώκειν.

طرز τάρζ, οὐ. ἀ. σχῆμα, μορφή, τρόπος, μέθοδος· ὁδός.

طرف τάρφ, οὐ. ἀ. ὀφθαλμός· λοπάς.

طرف ταράφ, οὐ. ἀ. μέρος· τόπος· διεύθυνσις· προστασία· — ی πὶ ταράφ, οὐδέτερος.

طرفانه ταραφανέ, — ی πὶ ταραφανέ, ἐπ. ἀ. ἀμερολήπτως· οὐδετέρως.

طرفدار ταραφδάρ, ἐ. π. μεροληπτης· ὀπαδός.

طرفدارلق ταραφδαρλὴκ καὶ

ىرادرط تاراڤداڕى، οὐ. π. μερολῃψία.
ىركفرط تاراڤخىڕ، ὡς τὸ προηγ.
ىزفسرط تاراڤسڑىڗ، ἐ. τ. ἀμερόλῃπτος. [ψία· προστασία.
قلڤرط تاراڤلڑىڭ، οὐ. τ. μερολῃ-
ىرطرط تاراڤ، οὐ. ἀ. πρᾶγμα νέον καὶ σπάνιον. [ڤرط.
ىڤرط تاڤاڤەيىن، οὐ. ἀ. δυϊκ. τοῦ
ىلڤىڤرط تاراڤەيىنلى، ἐ. τ. ἀμοιβαῖος.
قرط تاروڑق، πλ. τοῦ قىرط.
ملامقرط تاڕمالاڕماڭ، ρ. τ. ἐκδέρειν μὲ τοὺς ὄνυχας.
قىرط تاڕناڭ καὶ
قرط تاڕناڭ، οὐ. τ. ὄνυξ.
قىاڕط تاڕىاڭ، οὐ. ἀ. θηριακή.
قىاڕط تاڕىاكڑ، οὐ. ἀ. ἄνθρωπος ἔκδοτος εἰς ὄπιον، καπνὸν ἢ καφέν· μεταφ. ἰδιότροπος.
ىرط تاڕىد (ىرط)، ἐ.ἀ.δεδιωγμένος.
قىرط تاڕىق، οὐ. ἀ. ὁδός· τρόπος· ἔθος· κανών· στάδιον.
قىقرط تاڕىقاڑ، οὐ. ἀ. ὁδός· τρόπος· γραμμή· θρησκεία· στάδιον.
قلسط تاسلاق، οὐ. τ. σχεδίον.
شط تاڑ، ἐπ. καὶ ἐ. τ. ἔξω· ἐξωτερικός.
قشط تاساق، οὐ. τ. ὄρχις.
قلقشط تاساكلڑ، ἐ. τ. ὁ ἔχων ὄρχεις· ἰδιότητας ἀνδρικάς· διάσημος εἴς τι.
ەشط تاسڑا، οὐ. τ. τὸ ἔξω· τὸ ἐξωτερικόν· — ἐπ. τ. ἔξω.
لەشط تاسڑالڑ، οὐ. τ. ἐξωμερίτης.
ملط تا'اڭ، οὐ. ἀ. φαγητόν· γεῦμα· .ا — تا'اڭ ەت.، τρώγειν.
عملط تا'اڭى، ἐ. ἀ. θρεπτικός.
علط تا'ان، ἐ. ἀ. ὑβριστής· κακολόγος.
ملط تا'اڭ، οὐ. ἀ. γεῦσις.
ملط تو'اڭ، οὐ.ἀ.φαγητόν· τροφή.
علط تا'ان، οὐ. ἀ. κατηγορία. ὕβρις· μομφή.
ڭرط تووگڑا، οὐ. π. μονόγραμμα σουλτανικόν، τιθέμενον ἐπὶ νομισμάτων καὶ φιρμανίων κτλ.
قڑجق طڑاجاردزڑك، οὐ. τ. πήρα، σάκκος.
علڤط تووگ-گىاڭ، οὐ. ἀ. ὑπέρβασις ὁρίων· κάχωσις.
ەڤط تاڤڤا، οὐ. ἀ. ὑπερηφάνεια.
لەڤط تاڤڤالڑ، ἐ. π. ὑπερήφανος.
لڤط تڑڤل، οὐ. ἀ. νήπιον.
لڤط تڑڤل، οὐ.ἀ. παιδικὴ ἡλικία.
لڤط تڑڤىلڑ، ἐ. ἀ. παράσιτος.
لڤلىت تووڤولىگەت، οὐ. ἀ. παιδικὴ ἡλικία.
لڤىل تووڤەيىل، ὑποκορ. τοῦ لڤ παιδάκι. [ρασιτία.
لڤىلىت تووڤەيىلىگەت، οὐ. ἀ. παقلڤ تىكاڭز، οὐ. τ. πῶμα.

طلمق تاكامأخ, ρ. τ. ἐπιφράσσειν.
طلمقلق تاكانمأخ, ρ. τ. ἐπιφράττεσθαι.
طلسان توخسάν, ἐ. ἀριθμ. τ. ἐννενήκοντα· لق — توخسانلήχ, ἐννενηκοντούτης.
طلوز توخούζ, ἐ. ἀριθμ. τ. ἐννέα.
طكوز تونούζ, ἴδ. طموز.
طلا تηλά, οὐ. ἀ. τὸ ἀλείφειν (χρυσῷ, ἀργύρῳ χρώματι).
طلاوز تηλαδούζ, οὐ. π. χρυσοχεντητής.
طلاش تηλάς, οὐ. ἀ. ῥυκανίσματα.
طلاق تηλάχ, οὐ. ἀ. διάζευξις· διαζύγιον· ولى — تηλαχναμέ, οὐ. ἀ. π. διαζύγιον.
طلاكار تηλακιάρ, οὐ. π. χρυσωτής.
طلاوت تηλαβέτ, οὐ. ἀ. ὡραιότης, ἐρασμιότης.
طلب تηλέπ, οὐ. ἀ. τὸ αἰτεῖν· ἐπιθυμία, ἀπαίτησις.
طلبدار تηλεπδάρ, ἐ. ἀ. καὶ
طلبكار تηλεπκιάρ, ἐ. καὶ οὐ. π. ὁ αἰτῶν, ὁ ἐπιζητῶν.
طلبه تηλεπέ, ἐ. ἀ. πλ. τοῦ طلب.
طلسم تηλσήμ, οὐ. ἀ. φυλακτήριον, περίαμμα.
طلعت ταλ'άτ, οὐ. ἀ. ὄψις, ἐμφάνισις, πρόσωπον.
طلق τάλχ, οὐ. ἀ. ἀπολυθείς, ἥσυχος, διαυγής.
طلوع τουλού', οὐ. ἀ. τὸ ἀνατέλλειν· τὸ ἀναβαίνειν ἐπὶ ὑψώματος. [λοῦμι.
طلوم τολούμ, οὐ. τ. ἀσκός· τυ— طلومبه τολούμπα, οὐ. τ. ἀντλία.
طلومبه جى τουλούμπαδζι, οὐ. τ. κατασκευαστὴς ἀντλιῶν· πυροσβέστης. [πορική.
طاليه تαλικά, οὐ. τ. ἅμαξα δδοι-
طمار ταμάρ, οὐ. π. φλέψ· — ساق ἀχταμάρ. ἀρτηρία.
طمرق τομρούχ, οὐ. τ. βλαστός· καυλὸς φυτῶν· πέδαι· φυλακαί.
طمرقلمق τομρουχλαμάχ, ρ. τ. βλαστάνειν.
طمراق τομτράχ, οὐ. τ. πομπή, μεγαλοπρέπεια.
طمراقلى τομτραχλή, ἐ. τ. μεγαλοπρεπής· ἐπιδεικτικός.
طمع ταμά', κ. ταμάχ, οὐ. ἀ. πλεονεξία, ἀπληστία.
طمعكار ταμιχιάρ, οὐ. π. ἄπληστος· φιλάργυρος.
طمعكارلق ταμιχιαρλήχ, οὐ. τ. φιλαργυρία. [στάζειν.
طملامق ταμλαμάχ, ρ. τ. ἀποطملمه ταμλά, οὐ. τ. σταγών· ἀποπληξία.
طموز τομούζ, οὐ. τ. χοῖρος, μεταφορ. ἠλίθιος· ἀχρεῖος.
طنبور τανπούρ, οὐ. ἀ. τύμπανον.
طنبورا τανπουρά, ὡς τὸ προηγ.
طنبه تανπά, οὐ. ἀ. πομπή.
طنطنالى τανταναλή, ἐ. τ. πομπώδης· πολυτελής.

طوڤلمق تهنلامأخ، ρ.τ. ἀντηχεῖν.
طوڤمق تهنمأخ، ρ. τ. ὁμιλεῖν· ἀκούειν. [πουν.
طوار تاباڕ، οὐ. τ. ζῷον τετρά-
طواف تاباڤ، οὐ. ἀ. τὸ περιοδεύειν· τὸ περιστρέφεσθαι· στροφὴ περὶ τὸ τέμενος τῆς Μέκκας.
طوافچی تاببآڤ، ἐ. ἀ. ὁ περὶ τὸ τέμενος τῆς Μέκκας στρεφόμενος.
طوان تاباڼ، οὐ. τ. στέγη، ὀροφή.
طوائف تهباٸڤ، πλ. τοῦ طائف.
طوپ تۆپ، οὐ. τ. σῶμα σφαιρωτόν· σφαῖρα τηλεβόλου· τηλεβόλον· ـــ ـــ توپوڭ توپوڭ، τὸ ὅλον· ـــ ـــ توپخانه، ἐν συνόλῳ· طوپلامق — τۆپ ألمأخ، ρ. τ. κανονιοβολεῖν· χρεωκοπεῖν.
طوپلو تۆپ، ἐπ. τ. ὅλως· طولو — τὸπ تولوڭ، πληρέστατος.
طوپارلق توپارلأخ، ἐ. τ. στρογγύλος. [γειν.
طوپارلامق توپارلامأخ، ρ. τ. συνάγειν، συναθροίζειν· συγκαλεῖν.
طوپاق توپاخ، ἐ. τ. στρογγύλος.
طوپال توپأل، ἐ. τ. χωλός.
طوپالامق توپاللامأخ، ρ. τ. χωλαίνειν.
طوپاللق توپاللٰخ، οὐ. τ. χωλότης.
طوپچی توپجٰی، οὐ. τ. στρατιώτης τοῦ πυροβολικοῦ· χρεωκόπος.
طوپخانه توپخانه، καὶ ـــ ـــ توپ — τοπγχανὲ καὶ ـــ ـــ — τοπ-γχανὲ-ι-ἀμιρέ، οὐ. τ. τηλεβολοποιεῖον· ὑπουργεῖον τοῦ πυροβολικοῦ.
طوپراق توپراخ، ἰδ. طپراق.
طوپلامق توپلاتمأخ، ρ. τ. συλλέγειν δι' ἄλλου.
طوپلامق توپلامأخ، ρ. τ. συνάγειν، συναθροίζειν· συγκαλεῖν.
طوپلانمق توپلانمأخ، ρ. τ. συλλέγεσθαι· συνέρχεσθαι.
طوپوز توپوخ، οὐ. τ. ἀστράγαλος.
طوپلو توپلوڭ καὶ ـــ ـــ — توپلوڭ ایینه، οὐ. τ. καρφίς· καρφίδζα.
طوپوق توپوخ، οὐ. ἀ. ἀστράγαλος (ἀνατ.).
طوت توت، προστ. τοῦ طوتمق توتماخ، λάβε، κράτησον.
طوتارق توتارٰخ، οὐ. τ. ἐπιληψία، σεληνιασμός.
طوتارقلی توتارٰخلٰی، ἐ. τ. ὁ ἐκ σεληνιασμοῦ πάσχων. [δράξ.
طوتام توتام، ἐ. τ. δραγμή.
طوتامق توتامأخ، οὐ. τ. δράξ· στήριγμα· μονιμότης· πρόφασις. [λωτος.
طوتسق توتساخ، οὐ. τ. αἰχμά-
طوتشدرمق توتوشدٰرمأخ، ρ. τ. ἀναφλέγειν· παροργίζειν.
طوتشمق توتوشمأخ، ρ. τ. ἀνάπτειν· μαλόνειν.
طوتغون توتغون، ἐ. τ. πιασμένος· συλλῃφθείς· κωλυθείς· ἀφανής.

τουτούχ, ἐ. τ. ὁ ἔχων κώλυμα, ἐμπόδιον.

τουτχάλ, οὐ. τ. κόλλα.

τουτχαλλαμάχ, ρ. τ. κολλᾶν.

τουτχούν, ἴδ. τουτ.

τουτουλμάχ, ρ. τ. συλλαμβάνεσθαι.

τουτουλμά, οὐ. τ. σύλληψις.

τουτμάχ, ρ. τ. πιάνειν, λαμβάνειν· κολλᾶν· κρατεῖν· ἐμποδίζειν· φυλάττειν· κατέχειν· ὑποθέτειν· θεωρεῖν· — بخ τουτμάχ, ἐνοικιάζειν οἰκίαν· — بج πᾶχς τουτμάχ, στοιχηματίζειν· — معزور μαζοὺρ τουτμάχ, συγχωρεῖν· — يوّل ἀτοὺπ τουτμάχ, μεγαλαυχεῖν· — بسو σὸς τουτμάχ, ὑπακούειν· — لقا καφὰ τουτμάχ, μεθύσκεσθαι· μεγαλαυχεῖν.

تودάχ τουδάχ, οὐ. τ. χεῖλος.

تور τάβρ, οὐ. ἀ. συμπεριφορά, διαγωγή· ἦθος· τρόπος ἀγέρωχος.

تور τούρ, οὐ. ἀ. ὄρος· βουνόν.

تورات οὐ. τ. στάσιμος· σταθμός· κατοικία.

تورانس ταβρανίς, οὐ. τ. διαγωγὴ θαρραλέα· τρόπος.

توراندمάχ ταβρανμάχ, ρ.τ. ἐπιχειρεῖν· ἀνθίστασθαι· ἀναρρωννύναι.

تورپά τορπὰ καὶ تورپاق τοπρά, οὐ. τ. σάκκος μικρός.

تورپ τούρπ, οὐ. τ. ῥάφανος.

تورپیل τορπήλ, ξ. νάρκη, τορπίλλη.

تورتو τορτού, οὐ. τ. ὑποστάθμη· ἀποστάλαγμα.

تورتورمάχ τουρδηρμάχ, ρ. τ. σταματᾶν. [σις.

تورش τουρούξ, οὐ. τ. στάσις, θέ-

تورغون τουργούν, ἐ. τ. ἀκίνητος, στάσιμος.

تورغونلق τουργουνλήχ, οὐ. τ. στασιμότης.

تورفاندا τουρφανδά, ἐ. καὶ οὐ. τ. πρώϊμος (καρπός)· ἀπαρχαί.

تورفا τουρφά, οὐ. τ. ἀπηγορευμένα τινὰ ἐδώδιμα παρ' Ἑβραίοις.

تورات τουράχ, οὐ. τ. σταθμός.

تورلاق τορλάχ, ἐ. τ. ἀκατάστατος. [σταλάζειν.

تورلمάχ τουρουλμάχ, ρ. τ. κατα-

تورمάχ τουρμάχ, ρ. τ. ἵστασθαι· σταματᾶν· παύειν. [μένειν.

تورماقلق τουρμαχλήχ, οὐ. τ. τὸ

تورناوید τουρναβίδ, ξ. κοχλιοστρόφιον.

تورنو τόρνο, ξ. τόρνος.

تورنا τουρνά, οὐ. τ. γέρανος.

تورو τορού, ἐ. τ. μελαγχροινοκόκκινος (ἐπὶ ἵππων).

تورو τουρού, ἐ. τ. διαυγής, κατεσταλαγμένος.

دورومطورو توروما, οὐ. τ. θέσις· στάσις.
دورون طورون, οὐ. τ. ἔγγονος.
دوز طوز, οὐ. τ. κόνις.
دوز طوز, οὐ. τ. ἅλας.
دوزاق طوزاق, οὐ. τ. παγίς· ἐνεδρα· θέλγητρον.
دوزسز طوزسز, ἐ. τ. ἀνάλατος.
دوزلامق طوزلامق, ἴδ. دوزلمق.
دوزلانمق طوزلانمق, ρ. τ. ἁλατίζεσθαι.
دوزلق طوزلق, οὐ. τ. ἁλατηρόν.
دوزلو طوزلو, ἐ. τ. ἁλμυρός· ἀκριβός. [ζειν.
دوزلمق طوزلامق, ρ. τ. ἁλατί-
دوزلمق طوزلامق, ρ. τ. σκονίζειν.
دوزلنمق طوزلانمق, ρ. τ. ἁλατίζεσθαι. [σθαι.
دوزلنمق طوزلانمق, ρ. τ. σκονίζε-
دوزلو طوزلو, ἐ. τ. ἁλατισμένος.
دوزلو طوزلو, ἐ. τ. ἐσκονισμένος.
دوزلا طوزلا, οὐ. τ. ἁλική.
دوسباغی طوسباغی, οὐ. τ. χελώνη.
دوشان طوشان, οὐ. τ. λαγώς· ἀντικλεῖδι. [δοχή.
دوغ طاب, οὐ. ἀ. ὑπακοή· παρα-
دوغان طاب, ἐπ. ἀ. ἑκουσίως.
دوغ طوغ, οὐ. τ. ἵππουρις.
دوغرام طوغرام, οὐ. τ. διαμελισμός· τεμάχιον.
دوغرامق طوغرامق, ρ. τ. κόπτειν εἰς τεμάχια. [γμα.
دوغرامه طوغرامه, οὐ. τ. λεπτούργημα. [Ὀόνειν.
دوغرامه جی طوغرامه جی, οὐ. τ. λεπτουργός.
دوغرتمق طوغرتمق, ρ. τ. διορθόνειν.
دوغرولتمق طوغرولتمق, ρ. τ. διορθόνειν.
دوغرولمق طوغرولمق, ρ. τ. ἰσοῦσθαι· διευθύνεσθαι· ἀκολουθεῖν ὁρόμου.
دوغرو یا دوغری طوغرو, ἐ. τ. εὐθύς· ἀληθής· ὀρθός· τίμιος· δίκαιος.
دوغری طوغرو, ἐπ. τ. κατ' εὐθεῖαν ὀρθῶς· ἀκριβῶς· τιμίως.
دوغریلق طوغرولق, οὐ. τ. εὐθύτης, εἰλικρίνεια· τιμιότης.
دوغش طوغوش, οὐ. τ. γέννησις· ἀνατολὴ ἡλίου. [πτή.
دوغلا طوغلا, οὐ. τ. πλίνθος ὀ-
دوغمش طوغموش, μετ. τ. γεννημένος· καταγόμενος.
دوغمق طوغمق, ρ. τ. γεννᾶσθαι· κατάγεσθαι· ἀνατέλλειν.
دوغمه طوغمه, οὐ. καὶ ἐ. τ. γέννησις· γεγεννημένος· — دولی آنادان طوغما, ἐκ γενετῆς· ὁλόγυμνος.
دوغورتمق طوغورتمق, ρ. τ. μαιεύειν· ξεγεννᾶν.
دوغورمق طوغورمق, ρ. τ. τίκτειν· γεννᾶν. [τόκος.
دوغورمه طوغورمه, οὐ. τ. λοχεία·
دوغی طوغو, οὐ. τ. ἀνατολή (ἡλίου)· — دوغ یرینه دوغو, Ἀνατολή.

طوك τάβρ, οὐ. ἀ. τὸ περιστρέφεσθαι. [σμός
طوفان τουφάν, οὐ. ἀ. κατακλυ-
طوفانى τουφανί, ἐ. ἀ. προκατακλυσμιαῖος. [ναιος.
طوك τάβκ, οὐ.ἀ. περιδέραιον· δύ-
طوك τόκ, ἐ. τ. κεκορεσμένος, χορτάτος.
طولك τοκλούκ, οὐ. τ. κόρος.
طوقمك τοκμάκ, οὐ. τ. κόπανος· σφύρα· ῥόπτρον θύρας. [ἔρις.
طوشك τοκούς, οὐ. τ. σύγκρουσις,
طوشك τοκούς, οὐ. τ. ὕφασμα.
طوشدرمق τοκουσὸηρμάκ, ρ. τ. συγκρούειν· παλαίειν.
طوشمق τοκουσμάκ, ρ. τ. συγκρούεσθαι.
طوندرمق τοκουνὸηρμάκ, ρ. τ. ποιεῖν· ἐγγίζειν.
طونقلو τοκουνακλοὺ καὶ
طونقلى τοκουνακλή, ἐ. τ. πειρακτικός.
طونمق τοκουνμάκ, ρ. τ. ἐγγίζειν· πειράζειν· προσβάλλειν.
طومق τοκουμάκ, ρ.τ. ὑφαίνειν.
طوم τοκουμά, οὐ. τ. ὕφανσις· εἶδος ὑφάσματος.
طوه τοκά, οὐ.τ. πόρπη, χρίκος.
طوه τόκα, ξ. σύγκρουσις ποτηρίων· .ا— τόκα ἐτ. προπίνειν.
طوك τόν, οὐ. τ. πάγος, παγετός· یاغ — τὸν γιαγή, στέαρ, ἄλειμμα.
طونكدرمق τονὸηρμάκ, ῥ. τ. πηγνύναι.
طونكدرمه τονὸηρμά, οὐ.τ.παγωτόν.
طونك τογούκ, οὐ. τ. παγωμένος· ψυχρός. [γώς.
طونمش τονμούς, μετ/. τ. πεπη-
طونمق τονμάκ, ρ. τ. πήγνυσθαι. παγόνειν. [χοῦρος.
طونوز τονούζ, ὸνμούζ, οὐ. τ. ὗς
طول τούλ, οὐ. ἀ. μῆκος· ـه — τοὺλ-ι-ὄμρ, μακροβιότης· — ساعت τοὺλσαᾶτή, χρονόμετρον.
طول τούλ, ἢ طول ὸούλ, ἐ. τ. χῆρος, χήρα.
طولاى τουλεν. ἐπ.ἀ. κατὰ μῆκος.
طوللق τουλλήκ, οὐ. τ. χηρεία.
طولاشدرمق τολαὸηρμάκ, ῥ. τ. περιάγειν, περιφέρειν.
طولاشمق τολαὸμάκ, ρ. τ. περιφέρεσθαι· περιπατεῖν.
طولاشيلق τολαὸήκ, ἐ. τ. ἑλικοειὸής, πλάγιος.
طولاشيلقلق τολαὸηκλήκ,οὐ τ. ἑλιγμός· περιστροφή· ὑπεκφυγή.
طولامق τολαμάκ, ρ. τ. περιστρέφειν· περικλείειν.
طولانمق τοβλανὸηρμάκ, ρ. τ. παχύνειν ἵππον.
طولانمق τολανὸηρμάκ, ρ. τ. ἀπατᾶν· κλέπτειν· περιφέρειν.
طولانيى τολανὸηρὸζί, οὐ. τ. ἀπατεών, ψεύστης· κίσηροχερδής.

بقلاطولو ταβλανμάκ, ρ.τ.παχύνειν.
بقلاطولو τολανμάκ, ρ. τ. τριγυρίζειν, περιχυκλεῖν.
بقلاطولو τολαγί, πρ. καὶ ἐπ.τ. ἐκ, ὡς, σχετικῶς πρός, ἕνεκα.
بقلدرمق طولو τολδουρμάκ, ρ. τ. πληροῦν. [ρωσις.
بقلدرمه طولو τολδουρμά, οὐ. π. πλήبقلغون طولو τολγούν, ἐ. τ. πλήρης· παχύς. [χύτης
بقلغونلق طولو τολγουνλήκ, οὐ. τ. παبقلمق طولو τολμάκ, ρ. τ. πληροῦσθαι.
بقلمه طولو τολμά, οὐ.τ. παραγέμισμα· εἶδος φαγητοῦ.
بقلو طولو τολού, ἐ. τ. πλήρης. γεμᾶτος· بيكر — τολοὺ δηζκήν, ἀπὸ ῥυτῆρος· — پوب τὸπ τολοῦ, ὑπέρπλεως.
بقلو طولو τολού, οὐ. τ. χάλαζα.
بقلوم طولو τουλούμ, οὐ. τ. ἀσκός.
بقلومه طولو τουλούμπα, οὐ.τ.ἀντλία.
بقلومجي طولو τουλούμπαδζι, οὐ. τ. κατασκευαστὴς ἀντλιῶν· πυροσβέστης.
بقله طولو τάβλα, οὐ. τ. σταῦλος.
بقلى طولو τολή, ἴδ. طولو.
بقمان طومان τουμάν, οὐ. τ. περισκελίς.
بقمبالاق طومبالاق τομπαλάκ, ρ. τ. εὐσαρκος· κυβίστησις. [στησις.
بقمباله طومباله τούμπαλα, οὐ. τ. κυβίبقمبول طومبول τουμπούλ, ἐ. τ. τρόφις.
بقمجق طومجق τομουρδζάκ, οὐ. τ. σποροθήκη (βοτ.)· βλαστός (βοτ.)· ὀφθαλμὸς ἀμπέλου ἢ ἑτέρου φυτοῦ (βοτ.).
بقمجقلامق طومجق τομουρδζακλανμάκ, ρ. τ. βλαστάνειν.
بقمجق طومجق τομουρούκ, οὐ.τ.βλάστημα· κλῶνος φυτῶν.
بقمجقلامق طومجق τομουρουκλανμάκ, ρ. τ. βλαστάνειν (ἐπὶ φυτῶν).
بقمق طومق τομούζ, οὐ. τ. χοῖρος.
بقمقون طومقون τόν, οὐ. τ. ἐσώβρακον.
بقناق طوناق τοναμάκ, ρ. τ. περικοσμεῖν· ἁρματόνειν· ἐπιπλήττειν.
بقنلى طونلاتا, ξ.τόνος(μέτρ.).
بقناغى طونپάγι, οὐ. τ. βούβαλος.
بقنه طونا, οὐ. τ. ὁ ποταμὸς Δούναβις.
بوغداى τόγι, οὐ.τ.μωρός·ἀγροῖκος.
بوغدا تαβά, ἴδ. بوغله.
بوغله تαβήλ, ἐ. ἀ. μακρός· ὕψηλὸς τὸ ἀνάστημα.
بوغلامق τογιουλμάκ, ρ. τ. ἀκούεσθαι, διαδίδεσθαι.
بوغم τογιούμ, οὐ. τ. λεία· κόρος.
بويماز τουϊμαζ καὶ
بويماز τουϊμάζ, ἐ. τ. ἀπειθής.
بويماز τοϊμάζ, ἐ. τ. ἀκόρεστος.
بويمازلق τοϊμαζλήκ, οὐ.τ. ἀπληστία. [θεια.
بويمازلامق τουϊμαζλήκ, ρ. τ. ἀπάبويماق τοϊμάκ, ρ. τ. κορέννυσθαι.
بويماق τουϊμάκ, ρ. τ. αἰσθάνεσθαι· ἀκούειν.

طيورغق τουγιουρτμάκ, ρ. τ. ἴδ. طيورمق.

طيورغق τογιουρτμάκ, ρ. τ. κορεννύναι (δι' ἄλλου).

طيورمق τογιουρμάκ, ρ. τ. κορεννύναι.

طيورمق τουγιουρμάκ, ρ. τ. διαδίδειν, δημοσιεύειν.

طهارت τεχαρέτ, οὐ. ἀ. καθαριότης· ἁγνότης.

طى τάγι, οὐ. ἀ. τὸ διπλόνειν· συλλέγειν· τὸ ὑπονοεῖν.

طيانمق ταγιατμάκ, ρ. τ. στηρίζειν· θεμελιόνειν.

طيار ταϊγιάρ, ἐ. ἀ. πτερόεις· ὠκύπους.

طيانمق ταϊγιάκ, οὐ. τ. ἔρεισμα· στύλος· ξυλοκόπημα.

طيامق ταγιαμάκ, ρ. τ. στηρίζειν.

طيانمق ταγιανήκ, ἐ. τ. μόνιμος, διαρκής· — οὐ. τ. μονιμότης.

طيانلق ταγιανακλή, ἐ. τ. μόνιμος· διαρκής.

طيانمق ταγιανμάκ, ρ. τ. στηρίζεσθαι· βασίζεσθαι ἐπί τινος· ἐμμένειν· ἀνθίστασθαι.

طيب ταϊγήπ, ἐ. ἀ. καλός, ὡραῖος· ἔννομος.

طيبه ταϊγιπέ, θηλ. τοῦ προηγ.

طير ταίρ, οὐ. ἀ. τὸ πετᾶν, πτῆσις· πτηνόν.

طيران ταγεράν, οὐ. ἀ. πτῆσις.

طيره تηγερέ, οὐ. ἀ. οἰωνὸς ἀπαίσιος.

طيش τής, οὐ. τ. τὸ ἔξω.

طيشى τής, ἐ. τ. ἐξωτερικός.

طيشارلق τηδαρληκλή, ἐ. τ. ἐξωμερίτης.

طيشارى τηδαρή, οὐ. τ. τὸ ἔξω, ξένη χώρα· — ἐπ. τ. ἔξω.

طيف ταΐφ, οὐ. ἀ. φάσμα.

طيقه τικάτς, οὐ. τ. ἐπίπωμα, ἐπίφραγμα.

طيقامق τηκαμάκ, ρ. τ. φράττειν.

طيقانمق τηκανμάκ, ρ. τ. φράττεσθαι.

طيقسيرمق τηκσηρμάκ, ρ. τ. πταρνίζεσθαι.

طيقيرداق τηκηρδή, οὐ. τ. κροταλισμός.

طيقمق τηκμάκ, ρ. τ. σφίγγειν· καταβυθίζειν· φράττειν.

طيقناز τηκνάζ, ἐ. τ. χονδρόκοντος.

طينت τηνέτ, οὐ. ἀ. φύσις, ῥοπὴ ἔμφυτος.

طيور τουγιούρ, πλ. τοῦ طير.

طيورتمق τουγιουρτμάκ, ρ. τ. γνωστοποιεῖν.

ظ

ظ ζὰ ἢ ζή, 20ον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 900.

ظارى ζαρί, ἐ. ἀ. ὁ ῥέων.

ظالم ζαλήμ (ظ), ἐ. ἀ. ἄδικος, τυραννικός· — οὐ.τ τύραννος.

ظالمجه ζαλιμανέ, ἐπ. π. τυραννικῶς.

ظالملق ζαλιμλίκι, οὐ. τ. ἀδικία, τυραννία.

ظان ζάνν, οὐ.ἀ. ὁ νομίζων· φιλοπτος.

ظاهر ζαχήρ (ظ), ἐ. ἀ. ὁ ὁρατός· βέβαιος· σαφής· νικητής· — οὐ. ἀ. τὸ ἐξωτερικόν· — ἐπ. ἀ. βεβαίως. [βεβαίως.

ظاهرجه ζαχήρεν, ἐπ.ἀ.ἐξωτερικῶς·

ظاهرپرست ζαχηρπερέστ, ἐ. π. ὁ λατρεύων τὸ ἐξωτερικόν.

ظاهرى ζαχιρέ, θ. τοῦ ظاهر.

ظاهرى ζαχηρή, οὐ.ἀ. ἐξωτερικός.

ظبى ζηπά, θ. τοῦ [νέος.

ظبى ζαπή, οὐ.ἀ. ἔλαφος· — ἐ. ἀ.

ظبيه ζαπηγέ, θ. τοῦ προήγ.

ظرافت ζεραφέτ, οὐ. ἀ. ἀγχίνοια, πνεῦμα· χάρις· ὡραιότης.

ظرافتسز ζεραφετσήζ, ἐ.τ ἄκομψος.

ظريف ζεραίφ, πλ. τοῦ ظريف.

ظرف ζάρφ, οὐ. ἀ. φάκελλος, θήκη· ἐπίρρημα (γραμμ.).

ظريف ζουρεφά, πλ. τοῦ ظريف.

ظروف ζουρούφ, πλ. τοῦ ظرف.

ظريف ζαρίφ, ἐ. ἀ. ἀγχίνους· χαρίεις· εὐάρεστος.

ظريفانه ζαριφανέ, ἐπ. ἀ. κομψῶς.

ظريفجه ζαρίφζε, ἐπ.τ.ὡς τὸ προηγ.

ظريفه ζαριφέ, οὐ.ἀ.πρᾶγμα κομψόν.

ظريفلك ζαριφλίκι, οὐ. τ. κομψότης· χάρις.

ظفر ζαφέρ, οὐ.ἀ. ἐπιτυχία· νίκη· θρίαμβος.

ظفر ζούφρ, ζουφούρ, οὐ. ἀ. ὄνυξ.

ظفرياب ζαφεργιάπ, ἐ. π. ὁ νικήσας.

ظل ζήλλ, οὐ. ἀ. σκιά· προστασία· σκότος.

ظلال ζαλάλλ, ἐ. ἀ. σκιερός.

ظلال ζηλάλ, πλ. τοῦ ل.

ظلام ζαλάμ, οὐ ἀ. σκότος· σκιά.

ظلم ζούλμ, οὐ. ἀ. ἀδικία, τυραννία. [ἀδίκως.

ظلماً ζούλμεν, ἐπ. ἀ. τυραννικῶς·

ظلمانى ζουλμανί, ἐ. ἀ. σκοτεινός.

ظلمت ζουλμέτ, οὐ. ἀ. σκότος.

ظلمكار ζουλουμκιάρ, ἐ. π. ἄδικος· καταπιεστής.

ظلمى ζουλμί, ἐ. ἀ. ἄδικος, τυραν-
ظلمه ζουλμέ, πλ. τοῦ ظلم. [νικός.
ظولف ζουλούφ, πλ. τοῦ ظلف ζίλφ.
ظولل ζουλούλ, πλ. τοῦ ظل.
ظوم ζαλούμ, ὑπερθ. τοῦ ظلم.
ظلمه ζαλιμέ, θ. τοῦ ظلم.
ظلله ζουλλέ, οὐ. ἀ. σκιά· νέφος σκιερόν.
ظليت ζηλλιγέτ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι (τὸν Σουλτάνον) σκιάν (Θεοῦ).
ظليل ζαλίλ, οὐ. ἀ. σκιερός.
ظمى ζαμί, οὐ. ἀ. ὁ διψῶν.
ظن ζάνν, οὐ. ἀ. γνώμη· εἰκασία· συμπερασμός· — حسن ظن χοὺσν -ι-ζάνν, καλὴ ἰδέα· — سوء ظن σοὺ -ι-ζάνν· κακὴ ἰδέα· ὑποψία· — ه كوره ظنمه ζαννημὰ γκιορέ, κατὰ τὴν ἰδέαν μου. [ψία.
ظنه ζηννέ, οὐ. ἀ. σφάλμα· ὑπο-
ظنون ζουνούν, πλ. τοῦ ظن.
ظنى ζαννί. ἐ. ἀ. ὑποθετικός.
ظواهر ζεβαχίρ, πλ. τοῦ ظاهر.
ظهر ζάχρ, οὐ. ἀ. ῥάχις, βοήθεια.
ظهر ζούχρ, οὐ. ἀ. μεσημβρία.
ظهريه ζαχριέ, οὐ. τ. ἐπιγραφή.
ظهور ζουχούρ, οὐ. ἀ. τὸ ἐμφανίζεσθαι· τὸ συμβαίνειν· τὸ νικᾶν.
ظهورات ζουχουράτ, πλ. τοῦ προηγ. πράγματα αἰφνίδια· ἔκτακτα· ταχυδρόμος ἔκτακτος· ἐπεισόδιον.
ظهير ζαχήρ (ظهر), ἐ. ἀ. βοηθός.
ظهيره ζαχηρέ, οὐ. ἀ. μεσημβρία.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ع

عاجلانه

ع ʿáïn, 21ον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 70.

عابد ʿábid (عبادت), ἐ. ἀ. λάτρης· δοῦλος Θεοῦ· εὐλαβής.

عابد ʿábid (عبودیت), ἐ. ἀ. ταπεινός· ἀπονέμων σέβας.

عابدانه ʿabidáné, ἐ. καὶ ἐπ. π. ταπεινός· αἰδήμων· ταπεινῶς· αἰδημόνως· εὐλαβῶς.

عابر ʿábir (عبور), ἐ. ἀ. διαβάτης.

عاتق átíḳ, ἐ. ἀ. ἀπελεύθερος.

عاج ʿáǧ, οὐ. ἀ. ἐλεφαντόδους.

عاجب ʿáǧib, ἐ. ἀ. παράδοξος.

عاجز ʿáǧiz, ἐ. ἀ. ἀμήχανος· ἀνίκανος· εὐτελής.

عاجزانه ʿáǧizáné, ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. π. ἀσθενής· ἀδύνατος· ἀσθενῶς· ταπεινῶς.

عاجزلك ʿáǧizlíḳ, οὐ. τ. ἀσθένεια· ἀδυναμία.

عاجزی ʿáǧizí, οὐ. ἀ. ἀδυναμία.

عاجل ʿáǧil, ἐ. ἀ. ὁ σπεύδων, ἐνεστώς, παρών. [γόντως.

عاجلاً ʿáǧilen, ἐπ. ἀ. κατεπειγ-

عاجلانه ʿáǧilané, ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. ἐσπευσμένος, -ως.

عارضه

عاجی ʿáǧí, ἐ. ἀ. ἐλεφάντινος.

عادت ʿádét, οὐ. ἀ. ἔθος, σύστημα.

عادة ʿádé, οὐ. ἀ. ἔθος· ἕξις.

عادتا ʿádéta, ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. συνήθης, -ως. [εἰωθός.

عادتجه ʿádétǧe, ἐπ. τ. κατὰ τὸ

عادتسز ʿádétsiz, ἐ. τ. ἀσυνήθης.

عادل ʿádil, ἐ. ἀ. δίκαιος, ἀξιόπιστος· πλ. عدول, عادلان, عدال. [πρεπῶς.

عادلانه ʿádilané, ἐπ. ἀ. δικαιος

عادی ʿádí (عادت), ἐ. ἀ. συνήθης, κοινός. [ἀτιμία.

عار ʿár, οὐ. ἀ. αἰσχύνη, αἰδώς·

عارسز ʿársíz, ἐ. τ. ἀναίσχυντος.

عارلانمق ʿárslanmaḳ, ρ. τ. παρεκτρέπεσθαι.

عارسزلق ʿársízlíḳ, οὐ. τ. ἀναίδεια· προπέτεια.

عارض ʿáríz, ἐ. ἀ. ἐπιφοιτῶν· ἐμφανι όμενος, ἀπροσδόκητος.

عارض ʿáríz (عرض), ἐ. ἀ. ὁ προσφέρων, ὁ παρουσιάζων· او — ʿáríz ὁλ. συμβαίνειν, ἐπέρχεσθαι.

عارضاً ʿárízen, ἐπ. π. τυχαίως.

عارضه ʿárízá, ἐ. ἀ. ὀηλ. τοῦ عارض

— οὐ. ἀ. σύμπτωμα· πᾶν ἀπρόοπτον.

عارضی ἀριζί, ἐ. ἀ. τυχαῖος.

عارف ἀρίφ (عرف), ἐ. ἀ. ὁ γινώσκων· νοήμων.

عارفانه ἀριφανέ, ἐπ. π. νοημόνως.

عارلیق ἀρλανμάζ, ἐ. τ. ἀναιδής.

عارلیقلق ἀρλανμάχ, ρ. τ. αἰσχύνεσθαι.

عاری ἀρί (عريان ουργιάν), ἐ. ἀ. γυμνός· ἐλεύθερος τινός· καθαρός.

عاریت ἀριέτ, οὐ. καὶ ἐ.ἀ. χρησιδάνειον· προσωρινός.

عاریتی ἀριγιετί, ἐ. ἀ. δανεικός· πρόσκαιρος·πρόσθετος. [ρινῶς.

عاریتاً ἀρίγιετεν, ἐπ. ἀ. προσωπ

عازم ἀζίμ (عزم), ἐ. ἀ. ὁ ἀναχωρῶν.

عاشر ἀσίρ, ἐ ἀριθμ. ἀ. δέκατος· — οὐ. ἀ. δεκατιστής.

عاشراً ἀσίρεν, ἐπ. ἀ. δέκατον.

عاشق ἀσήκ, ἐ.ἀ.ὁ ἐρῶν·ἐραστής.

عاشقانه ἀσικανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἐρωτικός, -ῶς.

عاشورا ἀσουρά, οὐ. ἀ. ἡ δεκάτη ἡμέρα τοῦ μηνὸς μουχαρρέμ· —ἀσουρές (εἶδοςγλυκύσματος)

عاصم ἀσήμ (عصمت), ἐ. ἀ. ἁγνός, καθαρός.

عاطر ἀτήρ, ἐ. ἀ εὐώδης.

عاطل ἀτήλ, οὐ. ἀ. διψαλέος.

عاطف ἀτήφ (عطف), ἐ.ἀ. ὁ προσβλέπων ἐμμανῶς, καλοκάγαθος· συνδετικός.

عاطفت ἀτηφέτ, οὐ. ἀ. εὐμένεια.

عاطفه ἀτηφέ, ὁ. τοῦ عاطف ἀτήφ· — واو βάβ-ι-ἀτηφέ, ὁ συνδετικὸς σύνδεσμος و βὲ=καί.

عاطل ἀτήλ, ἐ. ἀ. ἀκίνητος.

عافیت ἀφιγέτ, οὐ. ἀ. ὑγεία, εὐεξία.

عاقب ἀκήπ, ἐ. ἀ. ὁ ἀκολουθῶν· διάδοχος· τελευταῖος.

عاقبت ἀκηπέτ, οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. τὸ ἀποτέλεσμα· τὸ ἔπεσθαι· ἐπὶ τέλους. [βλλόμενος.

عاقبه ἀκήβ, ἐ.ἀ. ὁ συνδέων, συμ-

عاقل ἀκήλ (عقل), ἐ. ἀ. συνετός, ἐμβριθής.

عاقلانه ἀκηλανέ, ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. συνετός, -ῶς.

عاکف ἀκήφ, ἐ. ἀ. καρτερικός.

عالم ἀλέμ, οὐ. ἀ. κόσμος· τὸ σύμπαν.

عالم ἀλήμ (علم), ἐ.ἀ.σοφός. [τός.

عالمی ἀλεμί, ἐ. ἀ. κοσμικός· θνη-

عالمیان ἀλεμιγιάν, πλ. τοῦ προηγ.

عالمانه ἀλιμανέ, ἐπ. π. σοφῶς.

عالمک ἀλεμούν, πλ. τοῦ عالم ἀλέμ καὶ τοῦ عالم ἀλήμ.

عالی ἀλί (علو), ἐ. ἀ. ὑψηλός, μέγας, ἔξοχος· —باب ἀπ-ι-ἀλί, ἡ Υ. Πύλη.

عام ἄμμ, οὐ. ἀ. ἔτος.

عام ἄμμ, ἐ. ἀ. κοινός, παγκό-

σμιος· —οὐ. ἀ. ὁ χύδην λαός, ὄχλος· — يق· تارﻳخ-ﺍ-ﺍﻣﻣ, ἡ δημοσία ὁδός.

عامه ﺍﻣﻣﻪ ἄμμετεν, ἐπ. ἀ. δημοσίᾳ.

عامه ﺍﻣﻣﻪ ἀμέ, θ. τοῦ عام.

عامر ﺍﻣﻳﺭ ἀμίρ (عمران ἡμράν), ἐ. ἀ. κατῳκημένος· πλούσιος.

عامره ﺍﻣﻳﺭﻩ ἀμιρέ, θ. τοῦ προηγ· ﺭﺳﺎ — τερσανεῖ ἀμιρέ, ὁ αὐτοκρατορικός (καλῶς ἐφωδιασμένος) ναύσταθμος.

عامل ﺍﻣﻳﻝ ἀμίλ (مل), ἐ. ἀ. ὁ ἐνεργῶν· δραστήριος.

عامه ﺍﻣﻣﻪ ἀμμέ, θ. τοῦ عام ἄμμ.

عامی ﺍﻣﻣﻲ ἀμμί, ἐ. ἀ. καὶ οὐ. ὄχλος· ἐτήσιος.

عائد ﺍﻳﺩ ἀΐδ (عودت ἀϐδέτ), ἐ. ἀ. ὁ ἐπιστρέφων· ὁ ἀνήκων, ἀφορῶν.

عائده ﺍﻳﺩﻩ ἀϊδέ, θ. τοῦ προηγ. πρόσοδος· μερίδιον.

عائله ﺍﻳﻟﻪ ἀϊλέ, οὐ. ἀ. οἰκογένεια.

عبا ﻋﺑﺍ ἀπά, οὐ. ἀ. εἶδος ἐριούχου χονδροῦ, ἐπανωφόριον.

عباد ﻋﺑﺍﺩ ἡπάδ, πλ. τοῦ عبد.

عبادت ﻋﺑﺍﺩﺕ ἡπαδέτ, οὐ. ἀ. λατρεία· εὐλάβεια· προσευχή. [λαβής.

عبادتکار ﻋﺑﺍﺩﺕﻛﺍﺭ ἡπαδετκιάρ, οὐ. π. εὐ-

عبادتخانه ﻋﺑﺍﺩﺕﺧﺎﻧﻪ ἡπαδετχιάχ, οὐ.π.νός.

عباره ﻋﺑﺍﺭﻩ ἡπαρέ, οὐ.ἀ. κείμενον· ἔννοια· λύπη. [συγχείμενος.

عبارت ﻋﺑﺍﺭﺕ ἡπαρέτ. ἐ. ἀ. σύνθετος,

عباس ﻋﺑﺎﺱ ἀππάς, οὐ. ἀ. λέων.

عباسی ﻋﺑﺎﺳﻲ ἀππασή, ἐ. ἀ. λεόντειος.

عبث ﻋﺑﺙ ἀπές, ἐ.ἀ.κενός, ἀνωφελής.

عبد ﻋﺑﺩ ἄπδ, οὐ. ἀ. ὑπηρέτης· δοῦλος· ἄνθρωπος (ὡς δοῦλος Θεοῦ)

عبر ﻋﺑﺭ ἀπέρ, οὐ. ἀ. τὸ διαβαίνειν· ἑρμηνεία.

عبران ﻋﺑﺭﺍﻥ ἡπράν, οὐ. ἀ. Ἑβραῖος.

عبرانی ﻋﺑﺭﺍﻧﻲ ἡπρανί, ἐ. ἀ. ἑβραϊκός

عبرت ﻋﺑﺭﺕ ἡπρέτ, οὐ. ἀ. παραδειγματισμός.

عبرتنما ﻋﺑﺭﺕﻧﻣﺍ ἡπρὲτ νουμοὺν καὶ

عبرتنما ﻋﺑﺭﺕﻧﻣﺍ ἡπρὲτ νουμά, ἐ.π. ὁ δεικνύων τὸ παράδειγμα.

عبودیت ﻋﺑﻭﺩﻳﺕ οὐπουδὲτ καὶ

عبودیت ﻋﺑﻭﺩﻳﺕ οὐπουδιγιέτ, οὐ. ἀ. δουλεία· ὑπακοή· λατρεία.

عبور ﻋﺑﻭﺭ οὐπούρ, οὐ.ἀ. τὸ διαβαίνειν.

عبوس ﻋﺑﻭﺱ ἀπούς, ἐ. ἀ. χαλεπός, δύστροπος.

عبوست ﻋﺑﻭﺳﺕ ἀπουσέτ, οὐ. ἀ. δυστροπία χαρακτῆρος.

عتبه ﻋﺗﺑﻪ ἀτεπέ, οὐ. ἀ. κατώφλιον· — αὐλὴ ἡγεμόνος· عتبه — ἀτεπέ-ι-ἁλιγέ, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐλή.

عتیقه ﻋﺗﻳﻘﻪ ἀτηκά, πλ. τοῦ عتیق.

عتو ﻋﺗﻭ οὐτούϐ, οὐ. ἀ. τύφος· ἀλαζονεία.

عتیق ﻋﺗﻳﻖ ἀτήκ, ἐ. ἀ. παλαιός· μὴ δοῦλος· ἔνδοξος.

عثمان ﻋﺛﻣﺎﻥ ὀσμάν, ὄν. κύρ. Ὀσμάν.

عثمانلی ﻋﺛﻣﺎﻧﻟﻲ ὀσμανλή, οὐ. καὶ ἐ. τ. ὀθωμανός· μετφ. μεγαλόδωρος· γενναῖος.

عثانى ὀσμανί, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. ὀθωμανός· ὀθωμανικός· — نشان νισὰν ὀσμανί, τὸ ὀθωμανικὸν παράσημον ὀσμανί.

عثمانيه ὀσμανιγέ, θηλ. τοῦ πργ.

عجائب ἀὸζαΐπ, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. πλ. τοῦ عجيب καὶ τοῦ عجيب ἀὸζίπ.

عجائب ἀὸζαΐπ, ἐ. ἀ. περίεργος.

عجب ἀὸζέπ, οὐ. ἀ. θαυμασμός, ἔκπληξις· — ἐπῳ. καὶ ἐπ. τ. ἄρα γε! μήπως.

عجب ουὸζπ, οὐ. καὶ ἐπῳ. ἀ. θαυμασμός· ἆρα γε!

عجبا ἄὸζεπα, ἐπῳ καὶ ἐπ. ἀ. ἆρά γε! μήπως. [χτικός.

عجباك ἀὸζεπνάκι, ἐ. π. ἐκπλη-

عجز ἄὸζ, οὐ. ἀ. ἀσθένεια, ἀπορία· ἀδυναμία· ἔνδεια.

عاجز ἀὸζιζέ, θ. τοῦ عاجز.

عجله ἀὸζελέ, οὐ. ἀ. βία.

عجم ἀὸζέμ, οὐ. ἀ. Πέρσης· — ἐ. ἀ. ξένος· ὁ μὴ Ἄραψ.

عجمى ἀὸζεμί, ἐ. ἀ. περσικός· — ἐ. τ. ἀρχάριος.

عجميلك ἀὸζεμιλίκι, οὐ. τ. ἀπειρία.

عجوز ἀὸζούζ καὶ

عجوزه ἀὸζουζέ, οὐ. ἀ. γραῖα.

عجيب ἀὸζίπ, ἐ. ἀ. ἐκπληκτικός· περίεργος.

عجيبه ἀὸζιπέ, θ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. πρᾶγμα περίεργον.

عجيبيت ἀὸζιπιγέτ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι περίεργον.

عجز ἀὸζίζ (ژ), ἐ. ἀ. ἀσθενής, ἀδύνατος· ἄπορος

عجل ἀὸζίλ (ژ), ἐ. ἀ. βιαστικός. —

عد ἄδὸ, οὐ. ἀ. τὸ ἀριθμεῖν· ὑπολογισμός· ἐκτίμησις· τὸ θεωρεῖν. [λογισμός.

عداد ἠδάδ, οὐ. ἀ. ἀρίθμησις, ὑπο-

عدالت ἀδαλέτ, οὐ. ἀ. δικαιοσύνη· εὐθύτης.

عدالتسز ἀδαλετσήζ, ἐ. τ. ἄδικος.

عدالتسزلك ἀδαλετσηζλίκι, οὐ. τ. ἀδικία.

عدالتكار ἀδαλετκιάρ, ἐ. π. δίκαιος· τίμιος. [καιος.

عدالتلو ἀδαλετλοῦ, ἐ. τ. εὐθύς, δί-

عداوت ἀδαβέτ, οὐ. ἀ. μνησικακία· ἐχθροπάθεια.

عدد ἀδέδ, οὐ. ἀ. ἀριθμός· ἀρίθμησις· صحيح — ἀδέδ-ι-σαχήχ. ἀριθμὸς ἀκέραιος· مركب — ἀδέδ-ι-μουρεκέπ, ἀριθμὸς μικτός.

عددى ἀδεδί, ἐ. ἀ. ἀριθμητικός.

عدسه ἀδεσέ, οὐ. ἀ. φακή· φακός (φυσ.).

عدل ἄδλ, οὐ. ἀ. δικαιοσύνη.

عدل ἤδλ, οὐ. ἀ. ὁμοιότης· ἰσορροπία.

عدلسز οὐδελά, πλ. τοῦ عدل.

عدلى ἀδλί, ἐ. ἀ. ὁ τῇ δικαιοσύνῃ ἀνήκων· نظارت — ἀδλιγὲ νεζαρετή, ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης·

مدد ἀδέμ, οὐ. ἀ. ἔλλειψις· στέρησις· سبات — ἀδὲμ-ι-σεπάτ, ἀσταθεια· وفا — ἀδὲμ-ι-βεφά, δολιότης· ἀπιστία.

مدد ἀδίμ, οὐ. ἀ. ἐνδεής, πτωχός, ἄπορος.

مدد ἀδεμί, ἐ. ἀ. στερητικός.

مدو ἀδούβ (دوامد), οὐ.ἀ.ἐχθρός· ἀντίπαλος.

مدوان ουδβάν, οὐ. ἀ. ἔχθρα.

مدى ἠδά, πλ. τοῦ مدو ἀδούβ.

مديد ἀδήδ, ἐ. ἀ. πολυάριθμος.

مدل ἀδίλ, οὐ. ἀ. ὅμοιος· ἴσος· — ى πὶ ἀδίλ, ἀπαράμιλλος.

مدم ἀδήμ, ἐ. ἀ. ὁ μὴ ὑπάρχων· ὁ στερούμενος τινός. الوفا — ἀδὴμ-ουλ-βεφά, ἄπιστος· — الامكان ἀδὴμ-ουλ-ἰμκιάν, ἀδύνατος. [νή.

مذد ἀζάπ, οὐ. ἀ. βάσανος· ποι-

مذد ἄζπ, οὐ. ἀ. γλυκύς· ἀγαπητός.

مذر ὄζρ, οὐ.ἀ. δικαιολογία, πρόφασις· αἴτησις συγγνώμης· طلب — ὄζρ διλεμέκι, ζητεῖν συγγνώμην.

مذرا ἀζρά, οὐ. ἀ. παρθένος.

مذوذ ουζουπέτ, οὐ.ἀ.γλυκύτης.

مذى ἀζίρ, ἐ. ἀ. ὁ δικαιολογούμενος· ὁ ζητῶν συγγνώμην.

مرا ἀραπά, οὐ.τ.ἄμαξα· ὄχημα.

مرابجى ἀραπαδζί, οὐ. τ. ἁμαξοποιός· ἁμαξηλάτης.

مرض ἀραίζ, πλ. τοῦ عرض.

مرط ἀρέπ, κ. ἀράπ, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. Ἄραψ· ἀραβικός (λαός).

مرعبجه ἀράπδζε, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ἡ ἀραβικὴ γλῶσσα· ἀραβιστί, κατὰ τὸν τρόπον τῶν Ἀράβων.

مرستان ἀρεπισδάν, οὐ.τ.Ἀραβία.

مرغون οὐρπούν, οὐ. ἀ. ἀρραβών, προκαταβολή.

مرى ἀρεπί, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. ἡ ἀραβικὴ γλῶσσα· ἀραβικός.

مزد ἀρέδ, οὐ. ἀ. τὸ χωλαίνειν.

مزد ουρδ, πλ. τοῦ مزد ἀρέδ.

مزدان ουρδάν, πλ. τοῦ مزد.

مزر ἄρ, οὐ.ἀ.σύζυγος (ὁ καὶ ἡ).

مزرع ἄρ, οὐ. ἀ. θρόνος, ἕδρα· ὑποστήριγμα· علم — ὄρ ἀλά, ὁ ἀνώτατος οὐρανός.

مزرع ἄρ. ἐπφν. τ. ἐμπρός!

مرصع ἀρσά, οὐ. ἀ. γήπεδον.

مرض ἄρζ, οὐ. ἀ. ὑποβάλλειν· ἐκτιθέναι· τὸ προσφέρειν· — حلوص ἄρζ χουλούς ἐτ., διαβεβαιοῦν περὶ τῆς εἰλικρινοῦς φιλίας.

مرض ἄρζ, οὐ. ἀ. πλάτος γεωγραφικόν.

مرض ἤρζ, οὐ. ἀ. τιμή, ἀρετή· اهل — ἔχλ-ι-ἤρζ, τίμιος· طلب — ἤρζηνὰ κετσμέκι, προσβάλλειν τὴν τιμὴν τινός.

مرض ἀράζ, οὐ. ἀ. τὸ τυγχάνον.

مرضا ἄρζαν, ἐπ.ἀ. κατὰ πλάτος·

عرعر ἄρχζαν, ἐπ.ἀ. τυχαίως, ἀπροσδοκήτως.

عرعال ἀρζουχάλ, οὐ.ἀ. ἀναφορά.

عرعسز ἠρζσήζ, ἐ. τ. ἄτιμος.

عرعسزلق ἠρζσηζλήκ, οὐ. τ. ἀτιμία· ἀνυπολημψία.

عرعی ἀραζή, οὐ. ἀ. τυχαῖος· ἐπουτιώδης. [μανθάνειν.

عرف ἤρφ, οὐ. ἀ. τὸ παρ' ἄλλων

عرف οὔρφ, οὐ. ἀ. τὸ γνωρίζειν· δῶρον· μεγαλοδωρία· ἡ παρὰ Θεοῦ τῷ μονάρχῃ καὶ τοῖς ἀντιπροσώποις αὐτοῦ ἐξουσία· ἐξουσία ἀπόλυτος· διοίκησις· σύστημα δικαστικόν· νόμος ἄγραπτος· ἔθος· δικαιοσύνη· ἀδικία· ἀπειλή· χαίτη, πλόκαμος.

عرفی οὐρεφά. πλ. τοῦ عرف.

عرفی οὔρφεν, ἐπ. ἀ. δυνάμει ἐξουσίας αὐθαιρέτου· κατ' ἔθος.

عرفان ἠρφάν, οὐ. ἀ. γνῶσις· σοφία· ἀγχίνοια. [ἄδικος.

عرفلو οὐρφλού, ἐ. τ. αὐθαίρετος·

عرفه ἀρεφέ, οὐ. ἀ. παραμονή.

عرفی οὐρφί, οὐ.ἀ.συνήθης, κοινός.

عرق ἤρκ, οὐ. ἀ. φλέψ· ῥίζα δένδρου· καταγωγή.

عرق ἀρέκ, οὐ. ἀ. ἰδρώς· ῥακή.

عروق οὐρούζ, οὐ. ἀ. ἀνύψωσις, ἀνάβασις.

عروس ἀρούς, οὐ. ἀ. νύμφη.

عروسی ἀρουσί, ἐ. ἀ. νυμφικός.

عروف ἀρούφ, ὑπερθ. τοῦ عرف.

عریان οὐργιάν, ἐ. ἀ. γυμνός.

عریض ἀρίζ, οὐ.ἀ. εὐρύς, πλατύς.

عریضه ἀριζά, οὐ. ἀ. ἔκθεσις· ἀναφορά.

عریف ἀρίφ, ἐ. ἀ. ὁ εἰδώς· διορατικός· σοφός· ἀγχίνους.

عکریه ἀρικέ, οὐ. ἀ. χαίτη καμήλου· φύσις· χαρακτήρ.

عز ἤζζ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι ἔνδοξον, ἔξοχον· δόξα· τιμή· σέβας.

عزا ἀζά, οὐ. ἀ. ὑπομονή.

عزاجه ἀζαζέτ, οὐ. ἀ. τιμή, δόξα.

عزاب ἀζέπ καὶ

عزابان ἀζπάν, οὐ. ἀ. ἄγαμος.

عزاجه ἠζζέτ, οὐ. ἀ. τιμή· σέβας· δόξα· μεγαλεῖον.

عزاجه ἠζζετλεμέκ, ρ. τ. τιμᾶν· ἐγκωμιάζειν.

عزلو ἠζζετλοῦ, ἐ. τ. ἔντιμος, ἀξιότιμος· τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς ὑπαλλήλους φέροντας τὸν β' βαθμόν· ἐντιμώτατος.

عزرائل ἀζραΐλ, οὐ. ἀ. παρὰ μουσουλμάνοις ὄνομα τοῦ τὰς ψυχὰς τῶν ἀποθνησκόντων παραλαμβάνοντος ἀγγέλου· μετφ. θάνατος. [πηρεσίας).

عزل ἄζλ, οὐ. ἀ. παῦσις (τῆς ὑ-

عزلت οὐζλέτ, οὐ. ἀ. μοναξία, ὁ μονήρης βίος.

عزلتگاه οὐζλετγιάχ, οὐ. ἀ. ἐρημητήριον.

عزم ἄζμ, οὐ. ἀ. σκοπός· ἀπόφασις· ἀναχώρησις.

عزيب ἀζήπ, ἐ. ἀ. ἄγαμος.

عزيز ἀζήζ (تزيز), προσφιλής· ἔξοχος· σπάνιος· σεβαστός· ἔνδοξος· ἱερός· ἅγιος· εὐλογημένος.

عزيم ἀζίμ (تعزيم), ἐ. ἀ. ὁ ἀναχωρῶν.

تعزيز ἀζιμέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἄρχεσθαι ἔργου μετὰ σταθερότητος· τὸ ἀπέρχεσθαι.

عساكر ἀσακίρ, πλ. τοῦ عسكر.

عسر οὔσρ, οὐ. ἀ. δυσχέρεια· ἀπορία· πτωχεία.

تعسر οὐσρέτ, ὡς τὸ προηγ.

عسكر ἀσκέρ, οὐ. ἀ. στρατός· στρατιώτης.

عسكرى ἀσκερί, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. στρατιωτικός.

عسل ἄσελ, οὐ. ἀ. μέλι.

عسلى ἀσελί, ἐ. ἀ. μελιτόχρους· κίτρινος.

عسير ἀσίρ (تعسر), ἐ. ἀ. δυσχερής.

عشا ἀσά, οὐ. ἀ. δεῖπνον.

عسيلة οὐσειλέ, οὐ. ἀ. ὑποκορ. τοῦ عسل ἀσέλ, σπέρμα ἀνδρός.

عشار ἀσσάρ (عشر οὔσρ), οὐ. ἀ. δεκατιστής.

عشارى ἀσαρί, ἐ. ἀ. δεκαδικός· — كسر كέσρ-ι-ἀσαρί, δεκαδικὸν κλάσμα.

عشاق οὐσσάκ, πλ. τοῦ عاشق.

عشائر ἀσαΐρ, πλ. τοῦ عشير.

عشر ἀσέρ, ἐ. ἀριθμ. ἀ. δέκα.

عشر οὔσρ, οὐ. ἀ. τὸ δέκατον· ἡ δεκάτη.

عشرة ἠσρέτ, οὐ. ἀ. δεσμός, φιλία· εὐζωΐα· χραιπάλη.

عشرون ἠσρούν καὶ

عشرين ἠσρίν, ἐ. ἀριθμ. ἀ. εἴκοσι.

عشق ἤσκ, κ. ἄσκ, οὐ. ἀ. ἔρως· ἀφοσίωσις· عشق ايچمك — ἀσκηνὰ ἰτσμέκι, προπίνειν εἰς ὑγείαν τινός· .i — توقات ير تيز توكات ἄσκ ἐτ., καταφέρειν κόλαφον· اولسون سكا — ἄσκ ὁλσοὺν σανά, εὖγέ σοι!

عشقباز ἀσκπάζ, ἐ. π. ἐρωτοτρόπος.

عشقبازلق ἀσκπαζλήκ, οὐ. τ. ἐρωτοτροπία.

عشقه ἠσβὲ καὶ

عشوزن ἠσβεζὲν καὶ

عشوكر ἠσβεγκὲρ καὶ

عشومند ἠσβεμένδ, οὐ. ἀ. ἐρωτοτροπία· νεῦμα ἐρωτικόν.

عشوكار ἠσβεκιάρ, ἐ. π. ἐρωτοτρόπος· ὁ νεύματα ἐρωτικὰ ῥίπτων.

عشير ἀσίρ, οὐ ἀ. συγγενής· ἑταῖρος.

عشيرت ἀσιρέτ, οὐ. ἀ. φυλή· συγγενής.

عصا ἀσά, οὐ. ἀ. ῥάβδος.

عصار οὐσὰρ καὶ

عصاره οὐσαρέ, οὐ. ἀ. τὸ συνθλίβειν· χυμός.

عصار ἀσαήρ, πλ. τοῦ προηγ.

عصب ἀσάπ, οὐ. ἀ. νεῦρον.
عصبه ἀσαπά, οὐ. ἀ. συγγενεῖς (ἀπομεμακρυσμένοι).
عصر ἄσρ, οὐ.ἀ. ἡμέρα· νύξ· χρόνος· ἐποχή· αἰών· τὸ συνθλίβειν.
عصر ἄσρ, οὐ. ἀ. δειλινόν, ἡ μετὰ μεσημβρίαν ὥρα τῆς προσευχῆς.
عصمت ἠσμέτ, οὐ. ἀ. διαγωγή· ἀγνότης· ἐγκράτεια.
عصمتلو ἠσμετλοῦ, ἐ. τ. ἐνάρετος (τίτλος τῶν κυριῶν).
عصور οὐσούρ, πλ. τοῦ عصر.
عصير ἀσὴρ καὶ
عصيره ἀσηρέ, οὐ.τ.χυμός, ἔλαιον.
عضد ἀδούδ, οὐ.ἀ. βραχίων· πῆχυς· βοηθός. [(ἀνατ.)
عضله ἀδαλέ, οὐ. ἀ. μῦς, μυών
عضو οὔζβ, οὐ. ἀ. μέλος τοῦ σώματος.
عضويت οὐζβιγέτ, οὐ. ἀ. ὀργανικότης (ζωϊκή). [συγγνώμη.
عفو ἀτά, οὐ. ἀ. δωρεά· δῶρον·
عفار ἀττάρ, κ. ἀκτάρ, οὐ. τ. λιανοπωλητής (μύρων, φαρμάκων κτλ.)· γελγοπώλης.
عفالت ἀταλέτ, οὐ. ἀ. ἀδράνεια· ὀκνηρία.
عفلو ἀταγιά, πλ. τοῦ عفو.
عفر ἤτρ. οὐ. ἀ. εὐωδία· ἄρωμα.
عفرى ἠτρί, ἐ. ἀ. ἀρωματικός, εὐώδης.
عفش ἀτάς, οὐ. ἀ. δίψα.
عفف ἄτφ, οὐ. ἀ. τὸ στρέφεσθαι, τὸ κλίνειν πρός τι·κλίσις·συμπάθεια· — σύνδεσμος (γραμμ.) ⁂ — ἄτφ-ι-πεγιάν, ἐπεξηγηματικὸς προσδιορισμός· ⁂ — χάρτφ-ι-ἄτφ, σύνδεσμος.
عفوف ἀτούφ, οὐ. ἀ. συμπαθής· οἰκτήρμων.
عفوفت ἀτουφέτ, οὐ. ἀ. κλίσις· συμπάθεια· εὐεργεσία.
عفوفتلو οὐτουφετλοῦ, ἐ. τ. ἀγαθός· εὔσπλαγχνος (τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς μεγιστᾶνας φέροντας τὸν πολιτικὸν βαθμὸν ⁂ βαλιζᾶ).
عفيه ἀτηγέ, οὐ. ἀ. δωρεά· εὐεργέτημα.
عظام ἠζάμ, πλ. τοῦ عظم.
عظام οὐζάμ, ἐ. ἀ. μέγας. [λον.
عظم ἄζμ, οὐ. ἀ. ὀστοῦν, κόκκα-
عظم ἠζάμ, οὐ. ἀ. μεγαλεῖον.
عظم οὔζμ, οὐ.ἀ. ὑπερηφάνεια.
عظمه οὐζαμά, πλ. τοῦ عظم.
عظمت ἀζαμέτ, οὐ.ἀ. μεγαλεῖον· ἔπαρσις· δόξα· ἰσχύς.
عظمتلو ἀζαμετλοῦ, ἐ. τ. ἔνδοξος· μεγαλοπρεπής· μεγαλειότατος (Σουλτάνος).
عظمى οὐζμά, ἐ. ἀ. μέγιστος· — صدارت-ى-οὐζμά. ἡ μεγάλη βεζυρεία· ὁ μέγας βεζύρης.

ـمظـه ἀζήμ, ἐ. ἀ. μέγας· ἐπίσημος· μεγαλοπρεπής.
ـمظـه ἀζημέ, θ. τοῦ προηγ.
ـتفـه ἠφιέτ, οὐ. ἀ. ἐγκράτεια· ἁγνότης.
ـولتفـه ἠφιετλοῦ, ἐ. τ. κόσμιος· ἐνάρετος (ἐπὶ γυναικός).
ـتيرفـه ἠφρήτ. ἐ. ἀ. μοχθηρότατος· διάβολος.
ـنفـه ἄφν, οὐ.ἀ. σῖψις, ἡ ἐκ τῆς σήψεως δυσωδία.
ـوفـه ἄφβ, οὐ. ἀ. συγγνώμη· — ـمـلـه — ἄφβ διλεμέχι, αἰτεῖσθαι συγγνώμην. [(ἐπὶ θεοῦ).
ـوفـه ἀφούββ, ἐ. ἀ. ἐπιεικέστατος
ـتـوفـه οὐφουνέτ, οὐ. ἀ. σῖψις· οἴδησις.
ـفيفـه ἀφίφ, ἐ. ἀ. ἐγκρατής.
ـفيفـه ἀφιφέ, θ. τοῦ προηγ.
ـبلـه ἠκάπ, οὐ. ἀ. ποινή.
ـبلـه οὐκάπ, οὐ. ἀ. ἀετός.
ـرلـه ἀκάρ, οὐ. ἀ. πᾶσα ἰδιοκτησία ἀκίνητος.
ـترلـه ἀκαρέτ, ὡς τὸ προηγ.
ـدلـه ἀκαΐδ, πλ. τοῦ ـمـلـه.
ـبـه ἀκάπ, οὐ.ἀ.πτέρνα (ἀνατ.)· ὀπίσθιος· ὁ ἀμέσως ἐπερχόμενος χρόνος· — ـبـرکـه ἀκάπ, ἀμέσως, ἔπειτα.
ـمـه ἀκαπέ, οὐ. ἀ. γεννεά· ἀπόγονος· κλεισώρεια· φρούριον· τέλος.
ـدـه ἄκδ, οὐ. ἀ. δεσμός· τὸ ἐνθύμιον· τὸ συνδέειν· τὸ συνομολογεῖν· τὸ συγκαλεῖν.
ـتـه οὐκτέ, οὐ. ἀ. δεσμός· δυσκολία. [κία.
ـرـه ἄκρ. οὐ. ἀ. στείρωσις, ἀτο-
ـبرـه ἀκρέπ, οὐ. ἀ. σκορπιός· δείκτης ὡρολογίου.
ـلـه ἄκὶ ἢ ἀκήλ, οὐ. ἀ. νοῦς· διάνοια· κρίσις· ὀρθὸς λόγος· μνημονικόν· γνώμη, συμβουλή· ـكـرکـه — ἀκὴλ ὀγρετμέχι καὶ ـمـوه — ἀκὴλ βερμέχι, συμβουλεύειν· ـيرمـه — ἀκὴλ ἐρμέζ, ἀκατανόητος· ـصغيرـه — ἀκλὲ σηγμάζ, ἀπίθανος· παράδοξος· ـكـلـكـه ـشـه — ἀκὴλ παὰ κελμέχι. συνέρχεσθαι· ـشـه — ـكـرکـه ἀκὴλ παὰν γκιτμέχι, παραφρονεῖν.
ـلـه ἄκλεν, ἐπ. ἀ. νοερῶς.
ـلـه οὐκελά, πλ. τοῦ ـلـه.
ـلسزـه ἀκηλσηζλήκ, οὐ. τ. ἄ-
ـللـه ἀκηλλή, ἐ. τ. νουνεχής.
ـللـيلـه ἀκηλληλήκ, οὐ. τ. σύνεσις, φρόνησις.
ـلـه ἀκλή, ἐ. ἀ. διανοητικός.
ـلـيلـه ἀκληγιάτ, οὐ. ἀ. τὰ διὰ τοῦ νοὸς ἐξερευνώμενα.
ـمـه οὔκμ, οὐ. ἀ. στείρωσις.
ـمـه οὐκεμά, πλ. τοῦ ـمـه.
ـدـه οὐκούδ, πλ. τοῦ ـدـه.

لمحه οἰκούλ, πλ. τοῦ لمحه ἄκλ· — اربا ἐρτὰπ οἰκούλ, καὶ — ال ذوی ζὲβ ιλ-οἰκούλ, νοήμονες. [ἐπόμενον.

عمحه ἀκήπ, οὐ. ἀ. τὸ ἀμέσως

لمحه ἀκήδ, ἐ.ἀ. σύμφωνος· στερεός.

عدمحه ἀκηδέ, οὐ. ἀ. δόγμα· πίστις· ىركش — ἀκηδὲ ὲσκερί, σκχαρόκαυστον·κ. καραμέλα.

ممحه ἀκήμ, ἐ. ἀ. στεῖρος· ἀνωφελής.

هممحه ἀκημέ, θ. τοῦ προηγ.

عكس ἄκς, οὐ. ἀ. τὸ ἀνατρέπειν· τὸ ἀντίθετον· ἀνταπάκλασις· ى — ἀκιτί, هى — ἀκσινέ, — سنعه ἀκσίνδζε, — ىل πὶλ ἀκίς, ἀντιθέτως, τοὐναντίον· صدا — ἄκς σαδά, ἠχώ· معنى — ἄκς μαὶνή, παρεξήγησις· عمل — ἄκς ἀμέλ, ἀντίδρασις.

عكسى ἀκισί, ἐ. ἀ. ἐνάντιος.

علا ἠλά, οὐ. ἀ. τὸ ἀνυψοῦσθαι·

جلا ἠλάδζ, οὐ.ἀ. τὸ ἰᾶσθαι· ἰατρικόν· ىز — ἠλὰδζ πεζίρ, δεκτικὸς θεραπείας. [πευτος.

علاجز ἠλαδζσήζ, ἐ. τ. ἀθεράه علا ἀλακά, οὐ. ἀ. σχέσις, δεσμός· ἀγάπη· دار — ἀλακαδάρ, ἐνδ.αφερόμενος· σχετικός.

تعلا ἀλαμέτ, οὐ.ἀ. τεκμήριον· σημεῖον.

علا ἀλανί, ἴδ. على ἀλενί.

ءانيلا ἀλανίγετεν, ἐπ. ἀ. δημοσίᾳ· φανερῶς.

ءولا ἰλαβέ, οὐ. ἀ. προσθήκη· παράρτημα.

ءولا ἰλάβετεν, ἐπ.ἀ.προσθέτως.

ملا ἀλαίμ, πλ. τοῦ تعلا ἀλαμέτ· السما — ἀλαὶμ ου-σ-σεμά, ἴρις, οὐράνιον τόξον· جوه — ἀλαὶμ δζεβιγέ, μετέωρον.

تلا ἠλέτ, οὐ. ἀ. νόσος· πάθος· αἰτία· λόγος·

لال ἠλέλ, πλ. τοῦ تلا.

لم ἀλέμ, οὐ. ἀ. σημαία· — اسم ἴσμ-ι-ἀλέμ, ὄν.κύρ. (γραμμ.).

علم ἤλμ, οὐ. ἀ. γνῶσις· ἐπιστήμη· παιδεία· σοφία. [κτικόν.

علموجر ἤλμ-ου-χαπέρ, ἀποδειعلما οὐλεμά, πλ. τοῦ لم· σοφός· θεολόγος· νομοδιδάσκαλος.

علمدار ἀλεμδάρ, ἐ.π.σημαιοφόρος.

علمدار ἠλιμδάρ, ἐ.π.εὐπαίδευτος.

علمز ἠλιμσίζ, ἐ. τ. ἀπαίδευτος· ἀμαθής.

علمى ἠλμί, ἐ. ἀ. ἐπιστημονικός.

علميه ἠλμιγέ, θ. τοῦ προηγ. ἱεραρχία τῶν ὀθωμανῶν νομοδιδασκάλων, θεολόγων.

علن ἀλέν, οὐ. ἀ. δημοσιότης.

علنا ἄλενεν, ἐπ. ἀ. δημοσίως.

علنى ἀλενί, ἐ. ἀ. δημόσιος, πασίγνωστος. [σιότης.

علنيت ἀλενιγέτ, οὐ. ἀ. δημοσ-

علو ἀντὶ عال ἀλέβ, οὐ. τ. φλόξ.

علو οὐλλούδ, οὐ. ἀ. ὕψος, μεγαλεῖον· ἐξοχότης.

علولندرمك ἀλεβλενδηριμέχι, ρ. τ. ὑπεκκαίειν (πῦρ)· ἐρεθίειν.

علولمك ἀλεβλενμέχι, ρ. τ. φλέγεσθαι.

علوم οὐλούμ, πλ. τοῦ لم ἤλιμ· — جوامع ال δζεβάμι-ἔλ-οὐλούμ, ἐγκυκλοπαιδεία.

علوى οὐλβί, ἐ. ἀ. ὑψηλός· ἀνώτερος· οὐράνιος· علوى بار ἀσὰρ οὐλβιγέ, φαινόμενα μετεωρολογικά.

علوى οὐλβή, οὐ. ἀ. οὐράνιον σῶμα (ἀστήρ)· ἄγγελος.

علويات οὐλβιγιὰτ καὶ

علويان οὐλβιγιάν, πλ. τοῦ علو.

علوت οὐλβιγιέτ, οὐ. ἀ. ὕψος· μεγαλεῖον.

على ἀλά, πρόθ. ἀ. ἐπί· ἐν· ἐκτός· διά· ἐκ· ἐναντίον· السحر — ἀλὶ-ἔσ-σεχάρ, περὶ ὄρθρον· — العموم ἀλὶ ἔλ οὐμούμ, γενικῶς· السويه — ἀλὶ-ἔσ-σεβηγέ, ἀδιακρίτως· السلم ك — ἀλεϊκιοὺμ-ἔσ-σελάμ, εἰρήνη ἐφ' ὑμᾶς· ذلك — ت πινάεν ἀλὲ ζάλικε, ἑπομένως.

على ἀλί (علو), ἐ. ἀ. μέγας, ὑψηλός· ἔνδοξος.

عليه οὐλγιά, θ. τοῦ προηγ.

عليك ἀλέϊκε, ἐπφ. ἀ. ἐπὶ σέ! م — ἀλεϊκούμ, ἐφ' ὑμᾶς.

علیل ἀλίλ (علة), ἐ. ἀ. ἀσθενής· νοσῶν.

عليم ἀλίμ (علم), ἐ. ἀ. ὁ τὰ πάντα γιγνώσκων· παντογνώστης (Θεός). [τίον.

عليه ἀλέϊχ, πρόθ. ἀ. κατά, ἐναν-

عليه ἀλιγέ, ἐ. ἀ. θ. τοῦ على, — دير δὲρ-ι-ἀλιγέ, μεταφ. Κωνσταντινούπολις.

عم ἄμμ, οὐ. ἀ. θεῖος ὁ ἐκ πατρός.

عمى καὶ عم ἀμμά, οὐ. ἀ. τύφλωσις· τυφλότης.

عمار ἐμάρ, οὐ. ἀ τὸ κατοικίζειν.

عمارت ἐμαρέτ, οὐ. ἀ. οἴκημα· πτωχοκομεῖον· οἶκος φιλόξενος. [νος.

عمالة ἐμαλέ, οὐ. ἀ. μισθός.

عمان οὐμμάν, οὐ. ἀ. ὠκεανός, πέλαγος. [τρός.

عمة ἀμμέ, οὐ. ἀ. θεία ἡ ἐκ πα-

عمد ἄμδ, οὐ. ἀ. σκοπός, προμελέτη.

عمداً ἄμδεν, ἐπ. ἀ. ἐκ προμελέτης.

عمر ὄμρ, οὐ. ἀ. ζωή, βίος· τὸ ἐν ῥαστώνῃ ζῆν· عمر اولدم — ὄμρουμ ὀλδήκδζα, ἐν ὅσῳ ζῶ.

عمران οὐμράν, οὐ. ἀ. χώρα εὐήμερος· [ἐξάδελφος.

عمزاده ἀμζαδέ, οὐ. ἀ. ἀδελφιδοῦς,

عمق οὔμκ, οὐ. ἀ. βάθος.

عمل ἀμέλ, οὐ. ἀ. ἐργασία· ἐνέργεια· ἀποτέλεσμα· διάρροια.

عملسز ἀμελσίζ, ἐ. τ. μὴ τελεσφόρος· ἀδρανής.

عمله أمله، پل. توى عمل أمل، أنتى ين. ارگاتس، خيروناخ.
عملى أملى، ص. أ. پراكتيكوس.
عمليات أملياتى، وى. أ. پل. ايگخيريسيس· أسكيسيس (تيوم.).
عموجه أمووزى، وى. ت. ى اك پاترس تيوس.
عمود أمووذ، وى. أ. ستولوس، ستيريگما· كاثيتوس.
عموديًا أمووذين، اپ. أ. كاثيتوس.
عمودى أمووذى، ص. أ. كاثيتوس· أپوروس.
عموم أومووم، وى. أ. أماس، تو أولون· — ال عملى أل-ين-أومووم، ين گينى.
عمومًا أومووميين، اپ. أ. گينيكوس.
عمومى أومووميى، ص. أ. گينيكوس، ديميوسيوس، كينوس.
عموميت أومووميگيت، وى. أ. تو سينولون· گينيكوتيس.
عمى أما، وى. أ. تيفلوسيس.
عمى أمى، ص. أ. تيفلوس، أوماتوس· بلاكس.
عميق أميخ (عف)، ص. كاى اپ. أ. باثيوس· كاتا باثوس.
عميقًا أميخان، اپ. أ. باثيوس.
عميم أميم، ص. أ. گينيكوس.
عن أن، پروث. أ. اك، أپو، ميتا.
عناد ينادو، وى. أ. پيسما· — ص. ت. ايسخيروگنومون.
عناجى عنادزى، ص. ت. ايسخيروگنومون.
عنادلشمق ينادلاسماخ، ر. ت. ايسخيروگنوميين.
عنادلق ينادليخ، وى. ت. پيسما.
عناصر أناسير، پل. توى عنصر.
عنايت ينايت، وى. أ. أروگى، يفيرگيسيا· ولى — ينايت ولا، و ثيوس نا سوس ليفيسى.
عنايتكار ينايتكيار، ص. پ. كاى عنايتلو ينايتلوى، ص. ت. أگاثوس، ليفيمون.
عنب ينيپ، وى. أ. بوتروس، ستافيلى.
عنبر أنبير، وى. أ. أمباron (ايدوس أروماتوس).
عند ينود، وى. كاى ص. أ. گنومى· پليسيون· پارا· الله — ينود أللاخ، پارا توى ثيوى· الحاجة — ينود-ين-خاجزى، ين وورا أناگكيس· عاجزانه — ينود أوزيزانيمدى، كات' يمى.
عندليب أندليپ، وى. أ. أيدون.
عنصر ونسور، وى. أ. باسيس، ثيميليون· ستويخيون.
عنف ونف، وى. أ. دينامىس· بيا.
عنفًا ونفين، اپ. أ. بياوس.
عنفوان ونفوندان، وى. أ. أپارخى· ايسخوس· انثوس· شباب — ونفوندان-ى-نيپيو، تو انثوس تيس نيوتيتوس.
عنيف ونفى، ص. أ. سفودروس، بيايوس.
عنق ونق، وى. أ. لاكيموس.
عنوان ونوان، وى. أ. تيتلوس· تيتلوس يفگينيياس، أكسيوماتوس يى بيبليو.
عنوانلى ونوانلى، ص. ت. تيتلوخوس.

ἀπ' ἄνχ, ἀντ. ἀ. ἐξ αὐτοῦ, παρ' αὐτοῦ.

ἀπὸ ἄνχα, ἀντ. ἀ. ὁ. ἐξ αὐτῆς.

ἀπχόμαι, πληθ. τῶ προηγ.

ἀπχόμαα, ὁμ. τῶν πργ.

ἀπχούνε, πλ. τοῦ ἀπὸ.

ἀνήδ, ἐ. ἀ. ἰσχυρογνώμων.

ἀνίφ, οὐ. ἀ. σκληρός· βίαιος.

ἀνήν, ἐ. ἀ. ἀνίκανος πρὸς συνουσίαν.

ἀβατίχ, πλ. τοῦ ἀβὶ.

ἀβαρίζ, πλ. τοῦ ἀβαρὶ.

ἀβατήφ, πλ. τοῦ ἀβλὶ.

ἀβαλήμ, πλ. τοῦ ἀβλὶ.

ἀβάμ, πλ. τοῦ ἀβὶ, ὁ λαός (ὁ χύδην)· οἱ πολλοί· σὶ — ἀβάμ-ι-νάς, ὁ χύδην λαός.

ἀβαμήλ, πλ. τοῦ ἀβὶ.

ἀβάν (ἰσχ.), οὐ. ἀ. βοηθός.

ἀβαΐδ, πλ. τοῦ ἀβὶ.

ἀβδ ἄβδ, οὐ. ἀ. ἐπάνοδος.

ἀβδ οὔβδ, οὐ. ἀ. βάρβιτος, λαοῦτον (μουσ. ὄργ.).

ἀβδέτ, οὐ. ἀ. ἐπάνοδος.

ἀβράτ, πλ. τοῦ ἐπομ.

ἀβρέτ, οὐ. τὰ αἰδοῖα.

ἀβρέτ, οὐ. ἀ. γυνή· σύζυγος· γυνὴ ὕπανδρος.

ἀβζ ἠβάζ, οὐ. ἀ. ἀμοιβή· — ἀβζ ἠβάζ βερμέκι, ἀμοίβειν· — ἀβ πίλα ἰβάζ, δωρεάν.

ἀβζ ἠβάζεν, ἐπ. ἀ. δωρεάν.

ἀβζ ἄβ ἄβ, οὐ. ἀ. ὑλακή.

ἀβν ἄβν, οὐ. ἀ. ἀρωγή· βοηθός.

ἀβνί, οὐ. ἀ. βοηθητικός.

ἀπὸ ἄχδ, οὐ. ἀ. ὑπόσχεσις· ὅρκος· συνθήκη· αἰών, ἐποχή· — ἀβ βελὶ-ι-ἄχδ, ἐπίδοξος διάδοχος θρόνου.

ἀπὸμπὸ ἀχδλεσμέκι, ρ. τ. συνθηκολογεῖν. [θήκη.

ἀπὸμπὸ ἄχδ νομέ, οὐ. ἀ. συν-

ἀπὸ οὐχδέ, οὐ. ἀ. ὑπογρέωσις· εὐθύνη· ἐγγύησις· .ا — ر δὲρ οὐχδὲ ἐτ., ἀναλαμβάνειν.

ἀπὸ οὐχούδ, πλ. τοῦ ἀπὸ.

ἀπὸ ἀχίδ, ἐ. ἀ. ὁ ὑποσχεθείς.

ἀγιάρ, οὐ. ἀ. τὸ δοκιμάζειν τὸν χρυσὸν ἢ ἄργυρον· τίτλος (χρυσοῦ ἢ ἀργύρου νομίσματος ἢ κοσμήματος).

ἀγιάρ, οὐ. τ. κανόνισις (ὡρολογ.ου).

ἀϊγιάρ, ἐ. ἀ. πανοῦργος· ψεύστης· ἀπατεών. [ψεῦδος.

ἀϊγιαρί, οὐ. ἀ. ἀπάτη,

ἀϊγιάξ, οὐ. ἀ. οἰνόφλυξ· ἄσωτος. [σύζυγος.

ἀγιάλ, οὐ. τ. (ὁ καὶ ἡ)

ἠγιάλ, οὐ. ἀ. οἰκογένεια.

ἀγιάν, ἐ. ἀ. σαφής.

ἄγιανεν, ἐπ. ἀ. δημοσία.

ἀγιανέ, οὐ. ἀ τὸ ἐπιτηρεῖν· κατασκοπεύειν. [σχύνη.

ἀΐπ, οὐ. ἀ. ἐλάττωμα· αἰ-

ἀΐπ, ἐπφν. τ. ἐντροπή!

عيسى ἀϊπσίζ, ἐ. τ. ἄνευ ἐλαττώματος· τέλειος.
عيكو ἀϊπκού, οὐ. π. κατήγορος.
عيلق ἀϊπλαμάκ, ῥ. τ. ἀποδοκιμάζειν.
عيلو ἀϊπλοῦ, ἐ. τ. ἐλαττωματικός· ἀϊπνάκι, ἐ. π. ὁ περιπίπτων εἰς πρᾶξιν ἀτιμωτικήν.
عيد ἤδδ, οὐ. ἀ. ἑορτή· شريف — ἤδδ σερίφ, ἡ ἱερὰ ἑορτή (τοῦ Βαϊραμίου).
عيسوى ἠσεβή, ἐ.ἀ. χριστιανικός.
عيسوى ἠσεβή, οὐ. ἀ. χριστιανός.
عيسى ἠσά, οὐ. ἀ. Ἰησοῦς.
عيش ἀήξ, οὐ. ἀ. ζωή· διασκέδασις· ترشه و — ἀήξ-ου-ήρετ. εὐωχία.
عيل ἀίλ, οὐ.ἀ. μέλος οἰκογενείας.
عين ἀίν, οὐ. ἀ. ὀφθαλμός· βασκανία· κατάσκοπος· πηγή· φρέαρ· ἡ οὐσία τοῦ πράγματος· χρυσός, ἄργυρος· δούλη.
عينا ἄϊνεν, ἐπ. ἀ. εἰς εἶδος (οὐχὶ εἰς χρήματα).
عينى ἀϊνή, ἐ. ἀ. οὐσιώδης· ἀληθής· πρωτότυπος.
عينى ἀϊνή, ἐ. τ. ἀπαράλλακτος.
عينيت ἀϊνιγέτ, οὐ. ἀ. ταὐτότης.
عيوب οὐγιούπ, πλ. τοῦ عيب ἀίπ.
عيون οὐγιούν, πλ. τοῦ عين ἀίν.

غ

غ γάϊν, 22ον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 1,000.

غاى γαπήτ, ἐ. ἀ. ζηλότυπος· φθονερός.

غادر γαδήρ, ἐ. ἀ. ἄδικος.

غار γάρ, οὐ.ἀ. σπήλαιον· ἄντρον.

غارت γαρέτ, οὐ. ἀ. ἐρήμωσις· λεηλασία.

غارس γαρίς (غرس), ἐ. ἀ. ὁ φυτεύων.

غارستان γαριστάν, οὐ.π. τόπος λαχανώδης καὶ πλήρης ἄντρων.

غارق γαρήχ (غرق), ἐ. ἀ. πεπνιγμένος, καταπεποντισμένος.

غاز γχάζ, ξ. ἀέριον (χημ.), πετρέλαιον.

غازى γαζί, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. μαχητής (ὑπὲρ τῆς θρησκείας)· νικητής, τροπαιοῦχος.

غاشيه γασιέ, οὐ. ἀ. επικάλυμμα.

غاصب γασίπ (غصب), ἐ.ἀ. ἅρπαξ.

غافر γαφίρ (غفران), ἐ. ἀ. πολιεύστ·λαγχνος.

غاغ γχαγχά, οὐ. τ. ῥάμφος.

غاغالامق γχαγαλαμάχ, ρ. τ. νύσσειν.

غافل γαφήλ (غفلة), ἐ.ἀ. ἀμελής, ὀλίγωρος.

غايب γαΐπ, ἐ. ἀ. ἀπών· ἀόρατος·

غافلاً γάφιλεν καὶ غافلانه γαφιλανέ, ἐπ. ἀ. ἀμελῶς, ἀπροσόητως· ἐξ ἀπροόπτου.

غافلك γαφιλλήκι, οὐ. τ. ἀμέλεια, ἀκηδία.

غالب γαλήπ (غلبة), ἐ.ἀ. νικητής· كلك — γαλὴπ κελμέκι, ἐπικρατεῖν, νικᾶν. [ἴσως.

غالباً γάλιπεν, ἐπ. ἀ. νικηφόρως· غالبا γάλιπα, ἐπ. ἀ. πιθανῶς, ἴσως.

غالبانه γαλιπανέ, ἐπ.ἀ.νικηφόρως.

غالى γαλί (غلا), ἐ. ἀ. βαρύτιμος.

غامض γαμίζ, ἐ. ἀ. ἀσαφής, σκοτεινός. [(παθ.).

غانغرن γανγρέν, (ξ.) γάγγραινα·

غانم γανήμ (غنم), ἐ. ἀ. λαφυραγωγός. [εὔπορος.

غانى γανί (غنا), ἐ. ἀ. πλούσιος,

غاوى γαβί, οὐ. ἀ. ἀπειθής· ἀποπεπλανημένος. [τέλος.

غايت γάγετ, ἐπ. καὶ οὐ. ἀ. λιαν·

غايه γαγέ, οὐ. καὶ. ἐπ. ἀ. ὡς τὸ προηγ. — غايت γάγετ-ουλγαγέ, τέλος πάντων· — غايه γαγέ, ἀτελεύτητος.

غايب γαΐπ, ἐ. ἀ. ἀπών· ἀόρατος·

ἄφαντος· — τὸ γ' πρόσωπον (γραμμ.).

غيب غائبانه، ἐπ. ἀ. ἀοράτως· ἐν ἀπουσίᾳ.

غيبة غائلة، οὐ. ἀ. μέριμνα· ἀ- [μηχανία.

غيبة غائلة، οὐ. ἀ. μέριμνα· ἀ-

غيبة غائبة، ἐ. ἀ. τελευταῖος· ὑπερ- βολικός.

غبار غوبّار، οὐ. ἀ. κόνις· χῶμα.

غباوة غاوانة، οὐ. ἀ. εὐήθεια· βλακεία.

غباوة غاوابة، οὐ. ἀ. βλακεία.

غبة غبّة καὶ

غبة غبّة، οὐ. ἀ. ἅμιλλα· τὸ ἐποφθαλμιᾷν.

غبي غاوي، ἐ. ἀ. βλάξ· ἀμαθής.

غبين غابين، ἐ. ἀ. πτωχὸς τῷ πνεύματι. [ειν.

غدلة غدلة γηδζιρδατμάκ، ρ. τ. βρύ-

غد غاد (ἀντὶ غد غاد)، οὐ. ἀ. ἡ ἐπιοῦσα.

غدا غدا، οὐ. ἀ. τροφή.

غدار غدّار، ὑπερθ. τοῦ غدر.

غدارلغ غدّارلغ، οὐ. τ. ἀπι- στία· δολιότης. [ἀδικία.

غدارى غدّارى، οὐ. ἀ. ἀπισ ία·

غدالمق غدالمق γηδαλαμάκ، ρ.τ. τρέφειν.

غدالمق غدالمق γηδαλανλάκ، ρ. τ. τρέ- φεσθαι

غدائى غدائى γηδαϊ، οὐ. ἀ. θρεπτικός.

غدر غدر، οὐ. ἀ. ἀπιστία· ἀδι- κία· ζημία· καταπίεσις.

غدو غدو γουδούδ، οὐ. ἀ. πρωΐα.

غده غدة، οὐ. ἀ. ἀδήν (ἀνατ.).

غذا غذا γηζά، οὐ. ἀ. τροφή.

غر غرّ γαρρά، ἐ. ἀ. θηλ. τοῦ γάρρ، λευκός· στιλπνός σαφής.

غرابة غرابة γαραπέτ، οὐ. ἀ. τὸ εἶναι παράδοξον، ἔκτακτον.

غرام غرام γαράμ، οὐ. ἀ. ἔρως· πόθος ἄμετρος.

غرامة غرامة γαραμέτ، οὐ. ἀ. ἐκπλή- ρωσις ὑποχρεώσεως· ἀπότι- σις χρέους.

غرب غرب γαραΐπ، πλ. τοῦ غربى.

غرب غرب γάρπ، οὐ. ἀ. δύσις· αἱ δυ- τικαὶ χῶραι. [δυσμάς.

غربا غربا γάρπεν، ἐπ.ἀ. δυτικῶς، πρὸς

غربى غربى γουρπά، πλ. τοῦ غربى.

غربال غربال γηρπάλ، οὐ. ἀ. κρησέρα· κόσκινον.

غربت غربت γουρπέτ، οὐ. ἀ. ξενιτεία· διατριβὴ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ

غربى غربى γαρπή، ἐ. ἀ. δυτικός.

غرتلاق غرتلاق γηρτλάκ، οὐ. τ. λάρυγξ.

غرس غرس γάρς، οὐ. ἀ. τὸ φυτεύειν· φυτόν. [σικακία.

غرض غرض γαράζ، οὐ. ἀ. σκοπός· μνη-

غرضا غرضا γαράζαν، ἐπ. ἀ. ἐξ ἔχθρας· μερολη πτικῶς.

غرضانه غرضانه γαραζανέ، ἐπ.π. ἐχθρικῶς، κακοβούλως.

غراضسز غراضسز γαραζσήζ، ἐ. τ. ὁ μὴ διακείμενος ἐμπαθῶς.

غرضكار غرضكار γαραζκιάρ καὶ

غرضمند غرضمند γαραζμὲνδ καὶ

غرطى غرطى γαραζλή، ἐ.τ. μνησίκακος.

غرغرة γαργαρά, οὐ. ἀ. γαργάρα.
غرق γάρκ, οὐ. ἀ. τὸ καταβυθίζεσθαι· πνίγεσθαι. [χμή.
غروب γουρούπ, οὐ.ἀ.δύσις· παραγουρούρ, οὐ. ἀ. τὸ πλανᾶσθαι, ἀλαζονεύεσθαι· ματαιότης· ἀλαζονεία.
غروب γουρούξ, οὐ. τ. γρόσιον.
غرة γουρρέ, οὐ. ἀ. νουμηνία· ἡ πρώτη τοῦ μηνός· κηλὶς λευκὴ ἐπὶ τοῦ μετώπου ἵππου· τὸ ἄωτον· ἡ ἀπαρχὴ πράγματός τινος.
غريب γαρήπ (غربت), ἐ. ἀ. ξένος· ἀλλοδαπός· παράξενος· θαυμαστός.
غريبپرور γαριπερβὲρ καὶ [ξενος.
غريبنواز γαριπνουβάζ, ἐ. τ. φιλό-
غريبلك γαριπλίκι, οὐ. τ. ἀποδημία· πτωχεία.
غريبه γαριπέ, θ. τοῦ غريب.
غريزه γαριζέ, οὐ. ἀ. ἰδιότης φυσική, ἔμφυτος. [φυτος.
غريزى γαριζί, ἐ. ἀ. φυσικός, ἔμ-
غريق γαρήκ (غرق), ἑ. ἀ. ὁ ἐν ὕδατι βεβυθισμένος, πεπνιγμένος· μετφρ. πεπληρωμένος.
غريم γαρίμ, οὐ.ἀ. ὀφειλέτης· δανειστής.
غريو γηρήβ, οὐ.π. κραυγή· ὀδυρμός· θόρυβος.
غريوان γηρηβάν, ἐ. π. ὁ κραυγάζων, ὁ ὀδυρόμενος.
غزا γαζά, οὐ. ἀ. πόλεμος (ἰδίως ὁ ὑπὲρ πίστεως).
غزات γουζάτ, πλ. τοῦ غازى.
غازته γαζέτα, οὐ. τ. ἐφημερίς.
غازته جى γαζεταδζί, οὐ. τ. ἐφημεριδογράφος· διανομεὺς ἐφημερίδος.
غزل γαζέλ, οὐ. ἀ. ᾠδή· ποίημα ἐρωτικόν·πτῶσις τῶν φύλλων.
غزلى γαζίλ, οὐ.ἀ. ποιητὴς ᾠδῆς.
غسال γασσάλ, οὐ. ἀ. ὁ πλύνων σῶμα θανόντος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς θρησκείας. [κρόν.
غسل γάσλ, οὐ. ἀ. τὸ πλύνειν νε-
غسل γούσλ, οὐ.ἀ. πλύσιμον· καθαρισμὸς τοῦ σώματος.
غسيل γασίλ, ἐ. ἀ. πεπλυμένος· κεκαθαρμένος.
غشيان γασεγιάν, οὐ. ἀ. λειποθυμία· ναυτίασις.
غصب γάσπ, οὐ. ἀ. τὸ διὰ βίας λαμβάνειν· βία. | — γάσπ ἐτ. ἐκπορθεῖν· κατέχειν.
غضب γαζάπ, οὐ. ἀ. θυμός· ἀγανάκτησις· ◌ — γαζαπὰ κελμέκι, ὀργίζεσθαι· ◌ — غضبه اوغرامق γαζαπὰ ὀγραμάκ,ὑποπίπτειν εἰς τὴν ὀργὴν τινός.
غضبه γαζάπεν, ἐπ. ἀ. ἐν θυμῷ, ὀργίλως.
غضبان γαζπάν, ἐ. ἀ. θυμώδης, ὀργίλος. [παρωργισμένος.
غضب الود γαζὰπ ἀλσύδ, ἐ. π.

غزاپلاندیزمάκ, ρ. τ. παροργίζειν. [γίζεσθαι.
غضبغ γαζαπλανμάκ, ρ. τ. ὀργ-
غضبلی γαζαπλή, ἐ. τ. καὶ
غضبناك γαζαπνάκ, ἐ. ἀ. ὀξύθυμος, ὀργίλος.
غضغ γαζανφέρ, οὐ. ἀ. λέων· ἥρως.
غطس γάτς. οὐ. ἀ. τὸ βυθίζειν· τὸ βυθίζεσθαι ἐν ὕδατι.
غغ γαγά, ἰὸ. ἐλέ.
غفار γαφφάρ, ἐ. ἀ. ἐπιεικής· οἰκτίρμων (Θεός).
غفران γουφράν, οὐ. ἀ. ἄφεσις ἁμαρτιῶν. ολιٍ — γουφρὰν πενάχ, μακαρίτης. [κηδία.
غفلت γαφλέτ, οὐ. ἀ. ὀλιγωρία· ἀ-
غفلة γάφλετεν, ἐπ. ἀ. αἰφνιδίως.
غفور γαφούρ, ἐ. ἀ. ὁ συγχωρῶν (Θεός).
غفول γουφούλ, οὐ. ἀ. ὀλιγωρία.
غفير γαφίρ, ἐ. ἀ. πολυάριθμος· ἄπειρος.
غل γάλλ, οὐ. ἀ. δίψα.
غل γήλλ, οὐ. ἀ. ὑπόκρισις.
غلا γαλά, οὐ. ἀ. ὑπερτίμησις·
غلاق γηλάζ καὶ [σιτοδεία.
غلاظ γηλαζάτ, οὐ. ἀ. παχύτης, χονδρότης· τραχύτης.
غلاف γηλάφ, οὐ. ἀ. θήκη· κολεός.
غلام γουλάμ, οὐ. ἀ. μείραξ· δοῦλος· ὑπηρέτης.
غلبه γαλεπέ, οὐ. ἀ. ἐπικράτησις· νίκη· περίσσεια.
غلبه γαλεπελίκ, οὐ. τ. πλῆθος· σύγχυσις· σκεύη.
غلط γαλάτ, οὐ. ἀ. πλάνη, λάθος.
غلظت γηλζάτ, οὐ. ἀ. παχύτης.
غلغل γουλγούλ καὶ
غلغله γουλγουλέ, οὐ. ἀ. θόρυβος· γουργουρισμός.
غلق γάλκ, οὐ. ἀ. τὸ κλείειν θύραν.
غلق γαλέκ, οὐ. ἀ. μάνδαλος· μοχλός· κλειδίον. [θεσις.
غلو γουλσύβ, οὐ. ἀ. οἴησις· ἐπί-
غلومغلو γουλουμὲτ καὶ [νεότης.
غلومغلو γουλουμιέτ, οὐ. ἀ. ἐφηβία,
غليان γαλεγιάν, οὐ. π. τὸ βράζειν· τὸ ὑπερβαίνειν τὰ ὅρια· ὀργασμός.
غيظ γαλίζ, ἐ. ἀ. χονδρός· τραχύς.
غليل γαλίλ, οὐ. ἀ. δίψα· δυσμένεια· φθόνος. [μέριμνα.
غم γάμμ, οὐ. ἀ. θλίψις, λύπη,
غمخوار γὰμμ-χὰρ καὶ
غمخور γὰμμ-χὸρ καὶ
غم الود γὰμμ-ἀλούδ, ἐ. π. μελαγχολικός, τεθλιμμένος· φίλος εἰλικρινής.
غماز γαμμάζ, ἐ. ἀ. συκοφάντης, κατήγορος.
غمازلامق γαμμαζλαμάκ, ρ. τ. συκοφαντεῖν, διαβάλλειν.
غمازلق γαμμαζλήκ, οὐ. τ. διαβολή, συκοφαντία.
غمزه γαμμαζέ, οὐ. ἀ. γυνὴ ἐρωτοτρόπος.

غمخوار γαμχάρ, ἐ. π. μελαγχολικός· θλιβόμενος.

غمدیڤ γαμδιδέ, ἐ. π. ὁ πολλὰς ὑποστὰς συμφοράς.

غمڤ γάμζ. οὐ.ἀ. τὸ συκοφαντεῖν.

غمزەڤ γαμζεδέ, ἐ.π. ὁ λύπαις πεπληγμένος.

غمضڤ γάμζ, οὐ. ἀ. τὸ κλείειν τοὺς ὀφθαλμούς· τὸ προσποιεῖσθαι ἄγνοιαν· ἐπιείκεια.

غمکین γαμκὶν καὶ

كنمڤ γαμνάκι, ἐ.π. τεθλιμμένος.

ڤنڤ γανά, οὐ.ἀ. ὠφέλεια· περίσσεια. [πλοῦτος.

ڤنڤ γηνά, οὐ. ἀ. ᾠδή, ᾆσμα·

ڤنمڤ γαναΐμ, πλ. τοῦ ڤنڤ γανὲμ καὶ τοῦ ڤنڤ γανημέτ.

غنجڤ γούνδζ, οὐ. π. ἐρωτατροπία· χάρις.

ڤنجڤ γουνδζέ, οὐ. π. κάλυξ.

ڤنڤ γανέμ, οὐ. ἀ. πρόβατον.

ڤنڤ γανέμ, οὐ. ἀ. λεία· λάφυρον.

ڤنی γανί, ἐ. ἀ. βαθύπλουτος· πλ. ڤنیڤ ἀγνηγιά.

ڤنیڤ γάνιγεν, ἐπ. ἀ. πλουσίως.

ڤنیلك γανιλίκι, οὐ. τ. πλοῦτος.

ڤنی γανίμ, οὐ. ἀ. λεία· λάφυρον.

ڤنڤ γανημέτ, οὐ. ἀ. λεία, λάφυρον· ἀφθονία.

غوائبڤ γαβαΐπ, πλ. τοῦ ڤبلڤ.

غوائلڤ γαβαήλ, πλ. τοῦ ڤبلڤ.

غوچوق γοτσούχ, οὐ. τ. τρίβων.

غورە γουρέ, οὐ. ἀ. καὶ

غوڤ γουζέ, οὐ. π. βομβύκιον· βαμβακοβάλανος· اپ — γουζέ-ι-ἄπ, πομφόλυξ.

غوص γάβς, οὐ. ἀ. κατάδυσις· μεταφ. ἐπιχειρεῖν τι μετ' ἐπιμελείας.

غوغاڤ γαβγά, οὐ. π. πόλεμος, ἔρις, διαφωνία.

غوغاجی γαβγαδζί, ἐ.τ. φιλόνεικος.

غول γούλ, οὐ. ἀ. φάντασμα, πνεῦμα κακοποιόν.

غوی γαβί, ἐ. ἀ. πεπλανημένος.

غیاب γουγιάπ, οὐ. ἀ. ἀπουσία· τὸ εἶναι σπάνιον.

غیابت γουγιαπέτ, οὐ. ἀ. ἀπουσία· τὸ κρύπτεσθαι.

غیابیاً γηγιάπεν, ἐπ. ἀ. ἐν ἀπουσίᾳ· ἐρήμην (καταδίκασις).

غیابە γαγιαπέτ, οὐ. ἀ. βάθος, βαθύτης· σκέπη.

غیبڤ γαΐπ, οὐ. ἀ. τὸ ἄδηλον· ἀπώλεια· — ἐ. ἀ. ἄγνωστος, ἀόρατος· ἀπολωλός· — علم ἀλὲμ γαΐπ, ὁ νοερὸς κόσμος.

غیبەڤ γαϊπέτ, οὐ. ἀ. ἀπουσία.

غیبتڤ γηϊπέτ, οὐ. ἀ. κακολογία περὶ ἀπόντος. [σία.

غیبوبت γαϊπουπέτ, οὐ. ἀ. ἀπου-

غیبی γαϊπί, ἐ. ἀ. ἀόρατος· οὐράνιος.

غیرقلامق γηδζηκλαμάκ, ρ. κνήθειν. [κνήθεσθαι.

غیرقلانمق γηδζηκλανμάκ, ρ. τ-

غير γαΐρ, ἐ. ἀ. ἄλλος.

غير γαΐρ, ἀ. μόριον στερητικόν, ἀ (τὸ στερητικόν)· ممكن — γαΐρ-ι-μουμκίν, ἀδύνατος· — مستعمل γαΐρ-ι-μουσταμέλ, ἄχρηστος· عموم — γαΐρ-ι-μεσμούν, ἀνήκουστος· رائج — γαΐρ-ι-μουχαρέρ, ἀβέβαιος· — محدود γαΐρ-ι-μαχδούδ, ἀπεριόριστος· رسمى — γαΐρ-ι-ρεσμί, ἀνεπίσημος· مشروع — γαΐρ-ι-μεσρούγ, παράνομος· عضوى — γαΐρ-ι-ούσβί, ἀνόργανος· — طبيعى γαΐρ-ι-ταπιΐ, ἀνώμαλος, ἀντιφυσικός· متجانس — γαΐρ-ι-μουτεδζανίς, ἑτερογενής· من حد — μὶν γαΐρ-ι-χαδδίν, καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ὅρου· من حيث — πὶ γαΐρ-ι-χακκίν, ἀδίκως· من احتراش — μὶν γαΐρ-ι-ἰτίραζιν, ἀδιαφιλονεικήτως· من رسم — μὶν γαΐρ-ι-ρεσμίν, ἀνεπισήμως· الا — ἀλλὰ γαΐρ-ι-νιγαγέ, αἰωνίως· الا — γαΐρ-ι-ζαλίχε, πλὴν τούτου· و — βὲ γαΐρ-ι-χοὺ καὶ πληθ. — و هم βὲ γαΐρ-ι-χοὺμ=κτλ.

غيران γαϊράν, ἐ. ἀ. δραστήριος· ἐνεργητικός· ζηλότυπος.

غيرت γαϊρέτ, οὐ. ἀ. ζῆλος, ἄμιλλα, ἐπιμονή· γενναιότης· ἐπιμέλεια· — اهل غيرت ἔχλ-ι-γαϊρὲτ καὶ — صاحب غيرت σαχήπ-ι-γαϊρέτ, δραστήριος.

غيرتسز γαϊρετσίζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ὀλίγωρος, -ως.

غيرتسزلك γαϊρετσιζλίκι, οὐ. ἀ. ὀλιγωρία, ἀθυμία.

غيرتلنمك γαϊρετλενμέκι, ρ. τ. ἐνθαρρύνεσθαι, ἐπιμελεῖσθαι.

غيرتلى γαϊρετλή, ἐ. τ. ἔνζηλος· ἐπιμελής.

غيرى γαϊρί, ἀντὶ غير, ἐ. τ. ἄλλος· — πρόθ. τ. ἐκτός, πλήν· — ἐπ. τ. πλέον, περιπλέον.

غيطان γαϊτάν, οὐ. τ. ταινίδιον.

غيظ γαΐζ, οὐ. ἀ. ὀργή· πεῖσμα.

غيوب γαϊγιούπ, πλ. τοῦ غيب.

غيوبت γουγιουπέτ, οὐ. ἀ. μυστήριον.

غيور γαγιούρ (ἐκ غيرة), ἐ. ἀ. ἔνζηλος· δραστήριος· ζηλότυπος.

غيورانه γαγιουρανέ, ἐ. π. ὁ ἀνήχων ἢ ἁρμόζων τῷ ἐνζήλῳ· — ἐπ. π. δραστηρίως.

غيهب γαϊχάπ, οὐ. ἀ. σκότος.

ف

ف φέ, 23ον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 80.

ف φέ, μόρ. ἀ. ἄρα· λοιπόν.

فابريقه φάπρικα, ξ. ἐργοστάσιον.

فابريقه‌جى φαπρικαδζί, οὐ. τ. ἐργοστασιάρχης.

فات φάτ, οὐ. ἀ. θάνατος.

فاتح φατήχ (فتح), ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ὁ ἀνοίγων· καταχτητής· πορθητής.

فاتحه φατηχά, θ. τοῦ πργ.

فاتحه φατηχά, οὐ.ἀ. ἔναρξις, προοίμιον· τὸ πρῶτον σουράτιον (κεφάλαιον) τοῦ Κορανίου.

فاتر φατήρ (فتور), ἐ.ἀ. ὁ ἐλαύων, ἐξασθενίζων· ὁ ἀτονῶν, ὁ μαλακιῶν.

فاتق φατήκ, ἐ. ἀ. ὁ ἀνοίγων.

فاتك φατίκ, ἐ. ἀ. ἀνδρεῖος.

فاتوره φατοῦρα, οὐ.τ. τιμολόγιον.

فاجر φαδζίρ, ἐ. ἀ. ἁμαρτάνων· ἀδικῶν· ἀκόλαστος.

فاجع φαδζί (فجع) φέδζ', ἐ. ἀ. ἀλγεινός, ἀνιαρός.

فاجعه φαδζι'ά, θ. τοῦ προηγ. τραγωδία.

فاحش φαχίς (فحش) φούχς, ἐ. ἀ. ἄσεμνος.

فاحشه φαχισέ, θ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. γυνὴ ἄσεμνος· πόρνη.

فاخر φαχίρ (فخر) φάχρ, ἐ. ἀ. σεμνυνόμενος· μεγαλοπρεπής.

فارغ φαρίγ, ἐ. ἀ. εὔθυμος.

فارس φαρίς (فرس), ἐ. ἀ. ἱππεύς.

فارس φαρίς, οὐ. ἀ. Περσία.

فارسى φαρισί, ἐ. ἀ. περσικός· — οὐ. ἀ. ἡ περσικὴ γλῶσσα.

فارغ φαρίγ (فارغ), ἐ. ἀ. ἄεργος, ἀμέριμνος.

فارفارا φαρφαρά, οὐ.τ. ἐλαφρόνους· φλύαρος· κομπορρήμων.

فارفارالق φαρφαραλήχ, οὐ.τ. ἐλαφρόνοια· φλυαρία· κομπορημοσύνη.

فارق φαρήχ (فرق), ἐ. ἀ. ὁ διακρίνων· ὁ διαχωρίζων.

فاروق φαρούχ, ἐ. ἀ. ὁ διακρίνων τὸ δίκαιον· λίαν ὀξυδερκής.

فاره φαρέ, οὐ. ἀ. μῦς, ποντικός.

فاسخ φασήχ (فسخ) φέσχ, ἐ.ἀ. ὁ διαλύων (συνθήκην, συμφωνίαν, γάμον)· ὁ ἀνατρέπων.

فاسد φασίδ (فساد), ἐ. ἀ. κακός· διεφθαρμένος· ψευδής· ἔκνομος· ἄχυρος.

فاسق φασίκ, ἐ. ἀ. ἁμαρτωλός.
فاش φάς, ἐ. π. φανερός· δεδημοσιευμένος.
فاصل φασήλ, ἐ. ἀ. ὁ διαχωρίζων· ὁ ἀποφασίζων.
فاصلة φασηλέ, οὐ. ἀ. τὸ διαχωρίζον· διαίρεσις· διακοπή· τάξις.
فاصلة سز φασηλεσήζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἀδιάκοπος, -ως.
فاصوليا φασούλγια, οὐ. τ. φάσηλος, φασοῦλι.
فاضل φαζὴλ καὶ φαδήλ (فضيلت καὶ فضل) ἐ. ἀ. ἐνάρετος, πολυμαθής.
فاطر φατήρ (ὁ فطر) φιτρέτ, ἐ. ἀ δημιουργός (Θεός). [τικός.
فاطن φατήν, ἐ. ἀ. νοήμων· διορα-
فاعل φαὴλ (فعل), ἐ. ἀ. ὁ ποιῶν, ὁ ἐνεργῶν· — οὐ. ἀ. ὑποκείμενον (γραμμ.)· — اسم ἴσμ -ι-φαὴλ, ἐνεργητικὴ μετοχή.
فاعلة φαϊλέ, ἐ. ἀ. θ. τοῦ προηγ.
فاق φάκ, οὐ. τ. παγίς.
فال φάλ, οὐ. ἀ. οἰωνός, τύχη· μαγεία· πρόγνωσις.
فالجي φαλδζί, οὐ. τ. μάντις, οἰωνοσκόπος.
فالجيلق φαλδζιλήκ, οὐ. τ. μαντεία· μαγεία· οἰωνοσκοπία.
فالح φαλίχ, ἐ. ἀ. ὁ σωζόμενος· νικητής.
فام φάμ, οὐ. π. (ἐν συνθ.) χρῶμα· — كل χιοὺλ φάμ, ροδόχρους.
فأما φεὲμά, σύνδ. ἀ. ὅμως.
فاميلية φαμίλιγια, οὐ. τ. οἰκογένεια.
فانتازيا φαντάζια καὶ فنطازيا φαντάζια, οὐ. τ. ξ. πολυτέλεια· τύφος. [φασμα μάλλινον.
فانلة φανέλα, οὐ. τ. φλανέλα· ὕ-
فانوس φανός, οὐ. ἀ. φανός, λυχνία· κ. λάμπα
فاني φανί (فنا), ἐ. ἀ. φθαρτός· θνητός· ματαιότης.
فانيلة φανιλίκι, οὐ. τ. ματαιότης.
فاه φάχ, οὐ. ἀ. στόμα.
فائدة φαϊδέ, οὐ. ἀ. ὠφελεια· κέρδος· — بلا φαϊδέ, ἀνωφελῶς.
فائدة سز φαϊδεσήζ, ἐ. τ. ἀνωφελής· μάταιος.
فائدة سزلك φαϊδεσιζλίκι, οὐ. τ. τὸ ἀνωφελές· ματαιότης.
فائدة لندرمك φαϊδελενδηρμέκι, ρ. τ. ὠφελεῖν τινά.
فائدة لنمك φαϊδελενμέκι, ρ. τ. ὠφελεῖσθαι· κερδαίνειν.
فائدة لو φαϊδελοῦ, ἐ. τ. ἐπωφελής.
فائدة مند φαϊδεμένδ, ἐ. π. ὁ μετέχων κέρδους· ὁ ὠφελούμενος.
فائز φαΐζ, ἐ. ἀ. ὁ νικήσας· ὁ τυχὼν τοῦ σκοποῦ.
فائض φαήζ (فيض φεΐζ, فيوض φουγιούζ καὶ فيضان φεγεζάν), ἐ. ἀ. ὑπέρπλεως· ὁ πλημμυρῶν· προοδεύων.

فائض فائِز, οὐ. τ. τόκος χρημάτων.
فائق فائِق (فوق), ἐ. ἀ. ὑπέροχος (τινός)· ἔξοχος.
فائقة فائِقة, θ. τοῦ προηγ.
فبركة فبْرِكة, ἐπ. ἀ. καλά· ἔχει καλῶς. [δαλον.
فتة فِتّ, οὐ. τ. ὑποβολή· σκάν-
فتاة فتاة, οὐ. ἀ. μειράκιον.
فتاح فتّاح, ὑπερθ. τοῦ ؛ .
فتاح فتّاح. ἐ.ἀ. κριτής (Θεός).
فتاة فتاة, ἐ. π. ὁ περιπεσὼν εἰς ἔρωτα· ἔκπτωτος.
فتاش فتّاش, ἐ. ἀ. ὁ ἀναζητῶν, ἐξετάζων. [Σατανᾶς.
فتان فتّان, ἐ. ἀ. ῥαδιοῦργος·
فتاوة فتاوة, πλ. τοῦ فتوة .
فتح فتح, οὐ. ἀ. τὸ ἀνοίγειν· τὸ ἄρχεσθαι· ἔναρξις· κατάκτησις· νίκη· τὸ προφέρειν γράμμα τι διὰ τοῦ فتحة, ἤτοι τοῦ οὐστούν· .ا مكـ — فتح كلام ἐτ., ἄρχεσθαι τοῦ λόγου.
فتحنامه فتحنامه, οὐ.π. ἐπιστολὴ ἀγγέλουσα τὴν ἥτταν τῶν πολεμίων.
فتحة فتحة, οὐ. τ. τὸ σημεῖον ( ), ὅπερ τιθέμενον ἐπὶ τῶν γραμμάτων δηλοῖ τὴν προφορὰν αὐτῶν διὰ τοῦ α ἢ ε.
فترت فترت, οὐ.ἀ. μεσοβασιλεία· διακοπή· — فترت ἀλλὰ فترتين, κατὰ διακοπήν, ἐνίοτε.
فتش فتش, οὐ. ἀ. τὸ ἀνερευνᾶν.
فتق فتق, οὐ. ἀ. τὸ σχίζειν, τὸ διαρρηγνύειν· ἔρις.
فتلك فتلك, ρ. τ. ὑποκινεῖν, παροξύνειν· ῥαδιουργεῖν.
فتنة فتنة, οὐ. ἀ. διαφωνία, ἔρις· ὑποκίνησις· διαβολή· σκάνδαλον· συμφορά.
فتنه انكيز فتنه انكيز, οὐ. καὶ ἐ. π. σκανδαλοποιός.
فتنه جو فتنه جو, οὐ. καὶ ἐ. π. σκανδαλοποιός. [λοποιός.
فتنه كار فتنه كار, ἐ. π. σκανδα-
فتنه لمك فتنه لمك, ρ. τ. ῥαδιουργεῖν. [διουργεῖσθαι.
فتنه لنمك فتنه لنمك, ρ. τ. ῥα-
فتوا فتوا, οὐ. ἀ. ἀπόφασις νομολογικὴ ἢ νομοδιδασκαλική, فتوای — ... ... χαζρèt فتوا پنجی, ἡ Α. Υ. ὁ Σεϊχ-ουλ-ισλάμης. [δωρία.
فتوتخانه فتوتخانه, οὐ. ἀ. μεγαλο-
فتوتلو فتوتلو, ἐ. τ. ἐλευθέριος· γενναιόδωρος· τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς τοὺς ὑποταγματάρχας καὶ τοὺς φέροντας τὸν δ' πολιτικὸν βαθμόν.
فتوق فتوق, πλ. τοῦ فتح .
فتوحات فتوحات, πλ. τοῦ فتوح.
فتور فتور, οὐ. ἀ. ἀδυναμία, χαύνωσις· κόρος· ἀηδία.
فتورسز فتورسز, ἐ. τ. σύντονος· ἀκάματος.
فتوى فتوى, ἰδ. فتوا .

ڤ φετά, οὐ. ἀ. μειράκιον, νεανίας.

فتيل φιτίλ, οὐ. ἀ. θρυαλλίς· ἔναυσμα· κ. φιτύλι· κυλίνδριον ξαντοῦ εἰσαγόμενον εἰς τὰς πληγάς· كلم — φιτὶλ βερμέκι διεγείρειν, ἐρεθίζειν· — قلق φιτὶλ ἀλμάκ, θορυβοῦσθαι.

ڤِذَه φιδζὲ· καὶ

ڤِذَه φουδζαὲ καὶ φεδζαέ, οὐ. ἀ. γεγονὸς ἀπροσδόκητον.

ڤِذَه φουδζετεν, ἐπ. ἀ. αἰφνιδίως.

ڤذار φεδζάρ, οὐ. ἀ. ἀσωτία, μοχθηρία.

ڤِذَى φουδζαί, ἐ. ἀ. αἰφνίδιος.

ڤژ φεδζρ, οὐ. ἀ. ἠώς, αὐγή· — ڤژك φεδζ ι-κιαζίπ, λυκαυγές.

ڤج φεδζ, οὐ. ἀ. τὸ λυπεῖν.

ڤوژ φουδζούρ, οὐ. ἀ. τὸ ψεύδεσθαι· ἁμαρτία· ἀσωτία· μοχθηρία.

ڤوج φεδζού (ڤج), ἐ.ἀ. ἀλγεινός.

ڤيعه φεδζιά, οὐ. ἀ. συμφορά, δυστυχία. [κόλαστος.

فحاش φεχχάς, ἐ. ἀ. αἰσχρός· ἀ-

فحاشت φεχαϑέτ, οὐ. ἀ. αἰσχρολογία· ἀκολασία. [ἀκολασία.

فحش φούχς, οὐ. ἀ. αἰσχρότης·

فحشا φαχϑά, οὐ. ἀ. φιλαργυρία.

فحشا φαχϑά, οὐ.ἀ.βαναυσολογία.

فحشيات φουχϑιγιάτ, οὐ. ἀ. ἀναίδεια· ἀσέλγεια. [ἐξέτασις.

فحص φάχς, οὐ. ἀ. ἀνερεύνησις·

فحم φάχμ, οὐ. ἀ. ἄνθραξ.

فحمى φαχμί, ἐ. ἀ. ἀνθρακοῦχος· ἀνθρακικός.

فخار φεχάρ, οὐ. ἀ. τὸ σεμνύνεσθαι· τὸ προτιμᾶν. [ὕψος.

فخامت φεχαμέτ, οὐ ἀ. μεγαλεῖον·

فخامتلو φεχαμετλοῦ, ἐ. τ. ὑψηλότατος· τίτλος ἀπονεμόμενος τῷ Μεγάλῳ Βεζύρῃ καὶ τῷ Ἀντιβασιλεῖ τῆς Αἰγύπτου.

فخذ φάχζ, οὐ. ἀ. μηρός.

فخر φάχρ, οὐ. ἀ. καύχημα, σέμνημα.

فخرانيت φαχρανιγέτ, οὐ. ἀ. κόμπος, οἴησις. [μνύνεσθαι.

فخرلنمك φαχρλενμέκ, ρ. τ. σε-

فخرى φαχρί, ἐ. ἀ. ἐπίτιμος.

فخور φεχούρ, ἐ. ἀ. κομπαστής.

فخيم φεχίμ, ἐ. ἀ. μέγας, ἰσχυρός, ἔνδοξος.

فدا φεδά, οὐ.ἀ.θυσία· ἀφοσίωσις.

فداكار φεδακιάρ, ἐ. π. ὁ ἔχων αὐταπάρνησιν.

فداكارلق φεδακιαρλήχ, οὐ. τ. θυσία (μεταφορ.). [ριον.

فدان φιδάν, οὐ. τ. θαλλός· φυτά-

فدائى φεδαΐ, ἐ. ἀ. ὁ ἀφοσιούμενος εἴς τι, ὁ ἐκτιθεὶς ἑαυτὸν δι' ἔργων κινδυνώδες καὶ ἀξιέπαινον.

فدانلق φιδανλήχ, οὐ.τ. φυτώριον.

فدوى φουδούλ, ἐ. τ. ὑπερήφανος.

فدیه φιδγέ, οὐ. ἀ. λύτρον, θυσία.

فراش فرّاش, πλ. τοῦ ἑπομ.

فراشة فراشة, οὐ. ἀ. ἀποτελεσμα, συμπέρασμα, ἐπιτροπή.

فر فرّ, οὐ.π. πομπή, στολισμός.

فر فرّ, οὐ.ἀ. τὸ φεύγειν· φυγή.

فراجه فراجه, οὐ.τ. κ. فراجات, ἐπενδύτης τῶν ὀθωμανίδων.

فراخ فراخ, ἐ. π. πλατύς, εὐρύς· ἄφθονος· — — فراخ فراخ, ἐν ἀφθονίᾳ· πολύ· βεβαίως.

فراخحكام فراخحكام, ἐ. π. τίμιος· εὐδαίμων· πλούσιος.

فراخى فراخى, οὐ. π. εὐρύτης· ἀφθονία· εὐθηνία.

فراد فراد καὶ

فرادًا فرادًا, ἐπ.ἀ. ἰδιαιτέρως· κεχωρισμένως.

فراده فراده, οὐ. ἀ. μοναξία.

فرار فرار, οὐ.ἀ. τὸ δραπετεύειν· φυγή· λιποταξία.

فرارى فرارى, οὐ. ἀ. δραπέτης.

فراز فراز, οὐ. π. ὕψωμα· ἀνήφορος· (ἐν συνθ.) ὑψηλός.

فرازى فرازى, οὐ. π. ὕψος· μεγαλεῖον.

فراست فراست, οὐ.ἀ. ὀρθοκρισία· ὀξύνοια· ἀγχίνοια.

فراستلو فراستلو, ἐ. τ. ὀξυδερκής· ἀγχίνους. [(τέχνη).

فراست فراست, οὐ.ἀ. ἱππευτική

فراش فراش, οὐ. ἀ. κλίνη, σύζυγος· γυνή· — صاحب فراش, ἀσθενής, κλινήρης.

فراش فراش, οὐ.ἀ. θαλαμηπόλος.

فراغ فراغ, οὐ. ἀ. ἀνάπαυσις· ἀπαλλαγή· τὸ παραιτεῖσθαι τινός. [προηγ.

فراغت فراغت, οὐ. ἀ. ὡς τὸ

فراق فراق, οὐ. ἀ. ἀποχωρισμός, ἢ ἐξ [ἀλλήλου] θλῖψις.

فرامش فرامش, [ἀ]ραμοὺς καὶ

فراموش فراموش, [ἀ]ραμούς. οὐ. π., λήθη.

فراموشى فراموشى, [ἀ]ραμουσί, οὐ. π. ὡς τὸ προ

فرانجله فرانجله, [κ]ονζέλα, οὐ. τ. εἶδος λευ[κοῦ] ἀρτίσκου.

فرانسز فرانسز, [Φ]ρανσέζ. οὐ. καὶ ἐ. τ. Γάλ[λος] γαλλικός.

فرانسزجه فرانسزجه, [Φ]ρανσέζα, οὐ. καὶ ἐπ. τ. [γ]αλλικὴ γλῶσσα, γαλλιστ

فرانسزكارى فرانسزكارى, [Φ]ρανσεζκαρή, ἐπ. τ. κατ[ὰ τὸ] γαλλικὸν τρόπον.

فرانسزلمق فرانسزلمق, [Φ]ρανσεζλατμάχ, ρ. τ. ἐχγα[λλίζειν].

فرانسزلمق فرانسزلمق, [Φ]ρανσεζλανμάχ, ρ. τ. ἐχγα[λλίζεσθαι.

فرانسزوارى فرانسزوارى, [Φ]ρανσεζβαρί, ἐπ. π. ἴδ. [Φ]ρανσεζκαρή.

فرانسا فرانسا, [Φ]ράνσα, οὐ. τ. Γαλλία.

فرانسوى فرانسوى καὶ

فرانسوى فرانسوى, [Φ]ρανσεβί, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. Γάλ[λος] γαλλικός.

فرانق فرانق, [Φ]ράγκα, οὐ. τ. φράγκον (νόμισμα).

فرايض فرايض, πλ. τοῦ فريضه.

توڕ فرتوت, ἐ. π. ὑπέργηρως· παλίμπαις.

ئوڕ فرتوتە, θ. τοῦ προηγ.

ڵوڕ فرتوتی, ἐ. π. γῆρας βαθύ. [κός.

ژ فەرۆژ, οὐ. ἀ. αἰδοῖον γυναι-

ژ فرەژ, οὐ. ἀ. χαρά· εὐθυμία. [ποτέλεσμα.

جام فرۆژام, οὐ. τ. τέλος· ἀ-

جە فوورۆژە, οὐ. τ. ψήκτρα· βρούτσα.

ملجە فوورۆژەلامەک, ρ. τ. καθαρίζειν διὰ ψήκτρας. [της.

ڕ فرەڤ, οὐ. ἀ. χαρά, φαιδρό-

ڕ فرێڤ, ἐ. ἀ. περιχαρής.

ڕە فرێڤان, ἐπ. ἀ. εὐθύμως.

ان فرڤان, ἐ.π. φαιδρός. [μία.

ت فرڤات, οὐ. ἀ. χαρά, εὐθυ-

دمق فرەڤلاندرمق, ρ. τ. φαιδρύνειν. [δρύνεσθαι.

ق فرەڤلامەک, ρ. τ. φαι-

ڵی فرەڤڵێ, ἐ. τ. καὶ

ناك فرەڤناخ, ἐ. π. φαιδρός.

خ فرڤوخ, οὐ.π. αἴσιος· εὐηδής.

اد فرڤاد, ἐ. π. νικητής.

ندە فرڤندە, ἐ. π. αἴσιος· ساڵ—فال ساڵ-ی-فرڤوندەفاڵ, ἔτος εὐοιώνιστον· ی— فرڤوندە ڕێ, ὁ εὐστόχως κρίνων· ی— فرڤوندە ئاتی, αἴσιος.

کی فرڤندەکی, οὐ. π. αἰσιότης.

د فەرد, οὐ. ἀ. ἄτομον· τὸ ἐνιαῖον· ἀριθμὸς περιττός· جۆ- دزەڕ-ی-فەرد, μόριον, ἄτομον (χημ.). [παύριον.

ا فەردا, οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. ἡ ἐ-

ملاق فەردەلامەک, ρ. τ. διανυκτερεύειν.

ئیت فەردانیگەت, οὐ. ἀ. τὸ ἐνιαῖον (τοῦ Θεοῦ).

وس فیردەوس, οὐ. ἀ. παράδεισος, κῆπος.

ند فەرزەند, οὐ π. υἱός.

ئاند فرزەندانە, ἐ. π. υἱϊκός.

ندی فەرزەندی, ἐ. π. υἱϊκός.

س فەرەس, οὐ. ἀ. ἵππος.

س فوورس, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. Πέρσης· περσικός.

ستادە فریستادە, οὐ. π. ἀπεσταλμένος· ἀπόστολος.

ستکان فرەستیکان, πλ. τοῦ ἐπμ.

ستە فریستە, οὐ. π. ἴδ. فرستادە.

خ فرسەخ, οὐ.ἀ. παρασάγγης.

ناك فرسەنگ, οὐ.π. ὡς τὸ πρηγ.

سودە فرسوودە, ἐ. π. τετριμμένος, πεπαλαιωμένος.

ش فەرش, οὐ. ἀ. τὸ στρωννύειν· ψίαθος, τάπης.

شتکان فریشتەکان, πλ. τοῦ ἐπ.

شتە فریشتە, οὐ. π. ἄγγελος.

صت فورسەت, οὐ. π. εὐκαιρία· τὸ ἐπίκαιρον· ی کوڵك — فورسەتێ خۆڵەمێخ, καιροφυλακτεῖν· ولف — فورسەت ئوولمەخ, ρ. τ. εὐκαιρεῖν· —

قاچرمق فورصات κατσιρμάκ, χάνειν τὴν εὐκαιρίαν.

چوصت فرصت فورصάτ-δζού, ἐ. π. ὁ καιροδοκῶν εὐκαιρίας.

یاب فرصت فورσάτ-γιάπ, ἐ. π. ὁ τυχῶν εὐκαιρίας.

ضرف φάρζ, οὐ. ἀ. τὸ ὑποθέτειν· ἐπιχείρημα· ἐντολὴ θεία. [ὅτι

فرضه φάραζα, ἐπ. ἀ. ὑποτεθέντος

فرضی φαρζί, ἐ. ἀ. ὑποθετικός.

برف φέρτ, οὐ. ἀ. ὑπερβολή.

فرع φέρ', οὐ. ἀ. κλάδος· παράγωγον· τιμῆμα δευτερεῦον.

فرعی φερ'ή, ἐ. ἀ. παράγωγος.

فرفره φαρφαρά, οὐ. ἀ. ἀνοησία· κουφότης· — ἐ. τ. φλύαρος, κοῦφος. [ρία· ἀνοησία.

فرفرالغ φαρφαραλήχ, οὐ. τ. φλυα-

فرق φέρκ, οὐ. ἀ. τὸ διαχωρίζειν· διάκρισις· διαφορά· ἡ κορυφὴ τῆς κεφαλῆς.

فرقت φουρκάτ, οὐ. ἀ. ἀποχωρισμός.

فرقه φιρκατέϊν, οὐ. τ. ἡμιολία, φρεγάτα.

فرقه φιρκά, οὐ. ἀ. ὅμιλος ἀνθρώπων· σωματεῖον· σῶμα στρατιωτικόν.

فورلاتمق φουρλατμάκ, ρ. τ. ῥίπτειν· ὑψόνειν τὴν τιμήν.

فورلاق φουρλάκ, οὐ. τ. στρόβιλος· ὑψωμένος (ἐπὶ τιμῆς).

فورلامق φουρλαμάκ, ρ. τ. οἴχεσθαι· — ὑπερτιμᾶσθαι.

فرلداق φιριλδάκ, οὐ. τ. βέμβιξ, ῥόμβος· δόλος.

فرما φερμά, ἐ. π. ὁ διατάσσων.

فرماسون φαρμασόν, ξ. ἐλεύθερος τεκτων, φαρμασόνος.

فرمان φερμάν, οὐ. ἀ. διαταγή, αὐτοκρατορικὸν διάταγμα· δίπλωμα.

فرمانبر φερμανπὲρ καὶ [πειθής.

فرمانبردار φερμανπερδάρ, ἐ. π. εὐ-

فرمانبرداری φερμανπερδαρὶ καὶ

فرمانبری φερμανπερί, οὐ. π. εὐπείθεια· ὑποταγή.

فرمانفرما φερμανφουζάρ, ἐ. π. ὁ διατάσσων· βασιλεύς.

فرموده φερμουδέ, οὐ. π. πρόσταγμα. [συμπέρασμα.

فرجام φερεντζάμ, οὐ. π. τέλος·

فرنگ φρένκ, οὐ. καὶ ἐ. τ. Φράγγος, Εὐρωπαῖος· εὐρωπαϊκός· علق — φρένκ ἡλλετί, ἴδ. فرنگی φρενκί.

فرنگستان φρενκιστάν, οὐ. π. ἡ δυτικὴ Εὐρώπη.

فرنگی φρενκί, οὐ. τ. πάθος ἀφροδισιακόν, σύφιλις.

فروخت φουρούχτ, οὐ. π. τὸ πωλεῖν, πώλησις. [λημένος.

فروخته φουρουχτέ, μετ. π. πεπω-

فرود φουρούδ, οὐ. καὶ ἐπ. π. κατάβασις· κάτω.

فروز φουρούζ, οὐ. καὶ ἐ. π. λάμψις· ὁ λάμπων· καίων.

فروزان فروزان, ἐ. π. ὁ καίων, ὁ λάμπων.

فروس فروس, πλ. τοῦ فرس.

فروش فروش, ἐ. π. (ἐν συνθ.) πωλῶν, πωλητής· — بده فروش, πωλῶν ἑαυτόν, ἀλαζών.

فروشنده فروشنده, ἐ. π. πωλητής.

فروض فروض, πλ. τοῦ فرض.

فروغ فروغ καὶ

فروغات فروغات, πλ. τοῦ فروغ.

فروغ فروغ, οὐ. π. φῶς, ἀκτίς· στιλπνότης.

فروغ فروغ, οὐ. ἀ. ἄνεσις· κατάπαυσις ἐργασίας. [νος.

فرون فرون, ξ. χλίβανος, φοῦρ-

فرهنگ فرهنگ, οὐ. π. πλεονέκτημα· τέχνη. [βοηθείας.

فریاد فریاد, οὐ. ἀ. ἐπίκλησις

فریادرس فریادرس, ἐ. π. ὁ σπεύδων εις βοήθειαν. [θεια.

فریادرسی فریادرسی, οὐ. π. βοή-

فریب فریب, οὐ. π. δόλος· ἀπάτη· — ἐ. π. ὁ ἀπατῶν, θέλγων.

فریبا فریبا, ἐ. π. (ἐν συνθέσει), ἀπατεών.

فریج فریج, ἐ. π. περιχαρής.

فرید فرید, ἐ. ἀ. ἐνιαῖος, ἀπαράμιλλος.

فرید فرید, ἐ. ἀ. ἀδάμας πολύτιμος· ὁρμαθὸς μαργαριτῶν.

فریضه فریضه, οὐ. ἀ. καθῆκον θρησκευτικόν· — فریزه ζان-ι-ζیمیت, καθῆκον ἱερόν.

فریق فریق, οὐ. ἀ. κλάσις ἢ σῶμα ἀνθρώπων· σῶμα πολυάριθμον· στρατηγός.

فریقان فریقان, πλ. τοῦ προηγ. —

فزا فزا, ἐ. π. (ἐν συνθ.) ὁ αὐξάνων.

فزایش فزایش, οὐ. π. αὔξησις.

فزع فزع, οὐ. ἀ. φόβος· κραυγή.

فزون فزون, ἐ. π. ηὐξημένος· πολυάριθμος. [πλῆθος.

فزونی فزونی, οὐ. π. αὔξησις·

فس فس, οὐ. τ. φέσιον.

فساد فساد, οὐ. ἀ. ἀταξία· ἔρις· ταραχή· μοχθηρία· κατάγρησις· διαφθορά.

فسادجی فسادجی, ἐ. τ. ταραξίας.

فستان فستان, ξ. ξυστίς, ἔγκυκλον. [κ. φιστίκι.

فستق فستق, οὐ. ἀ. φηστάκιον,

فسحت فسحت, οὐ. ἀ. εὐρυχωρία.

فسخ فسخ, οὐ. ἀ. διάλυσις, ἀκύρωσις.

فسفور فسفور, ξ. φοσφόρ (χημ.)

فسفوریت فسفوریت, οὐ. ἀ. φωσφοροῦχον (χημ.).

فسق فسق, οὐ. ἀ. τὸ ἁμαρτάνειν.

فسقوس فسقوس, ἴδ. فسفس فسفیلدή.

فسقیه فسقیه, οὐ. ἀ. πίδαξ, πηγὴ ἀναπηδητική.

فسل فسل, οὐ. ἀ. ἄχθος ἀρούρης.

فسلامق فسلامق, ρ. τ. ἴδ. τὸ ἐπ. فسلدامق فسلدامق, ρ. τ. σφυ-

ρίζειν εἰς τὸ οὖς· ὑ-
فسلدى φησηλδή, οὐ. τ. ψιθυρισμός.
فسلكن φεσλεγέν, οὐ. τ. βασιλικός (φυτ.).
فسوس φουσούς (συνηθέστ. افسوسى) ἐπφ. ἀ. φεῦ! ἀλλοίμονον.
فسول φουσούλ, πλ. τοῦ فسل.
فسولت φουσουλέτ, οὐ. ἀ. ἀγένεια, εὐτέλεια. [δόλος.
فسون φουσούν, οὐ. ἀ. μαγεία·
فسيح φεσήχ, ἐ. ἀ. εὐρύς, πλατύς.
فشا φισάν, ἐ. π. ὁ διαχέων.
فشقرمق φισκηρμάχ, οὐ. τ. ἀναβρύειν.
فشقرمه φισκηρμά, οὐ. τ. ἀνάβλυσις.
فشقريق φισκηρήχ, οὐ. τ. σίφων, σύριγξ.
فشق φησήχ, οὐ. τ. κόπρος.
فشقلامق φησκηλαμάχ, ρ. τ. βάλλειν κόπρον· λιπαίνειν.
فشكه φισέκι καὶ فشه φισένκι, οὐ. τ. πυριτιδοβολή· — دلى δελὶ φισένκι, ὁρμητικός· ἀπερίσκεπτος.
فشكلك φισεκλίκι, οὐ. τ. πυριτιδοβολοθήκη. [βεῖν.
فشلدامق φισιλδαμάχ, ρ. τ. θορυ-
فشلدى φισιλδή, οὐ. τ. ψίθυρος φύλλων· φλοῖσβος θαλάσσης.
فصاحت φεσαχάτ, οὐ. ἀ. καλλιέπεια· εὐγλωττία.
فصاد φισάδ, οὐ. ἀ. φλεβοτομία.
فصاد φεσσάδ, οὐ. ἀ. φλεβοτόμος.
فصال φεσσάλ (فصل), ἐ. ἀ. κατήγορος, ἐλεγκτής.
فصايح φεσαΐχ, πλ. τοῦ فصيح.
فصد φέσδ, οὐ. ἀ. φλεβοτομία.
فصل φάσλ, οὐ. ἀ. τὸ χωρίζειν· τὸ διασαφεῖν· μομφή, κεφάλαιον· ὥρα τοῦ ἔτους· ربيع — φάσλ ρεπί' καὶ بهار — φάσλ πεχάρ, ἔαρ· صيف — φάσλ σαΐφ, θέρος· خريف — φάσλ χαρίφ, φθινόπωρον· شتا — φάσλ-ι-σιτά, χειμών. ا— φάσλ ἐτ. διαχωρίζειν, δικάζειν, ψέγειν.
فصلدامق φησηλδαμάχ, ρ. τ. ὁμιλεῖν εἰς τὸ οὖς τινός· ὑποβάλλειν.
فصلدى φησηλδή, οὐ. τ. ψιθυρισμός.
فصول φουσούλ, πλ. τοῦ فصل.
فصوليا φασούλγια, ξ. φάσηλος.
فصيح φεσήχ, ἐ. ἀ. γλαφυρός, εὔγλωττος. [φυρός.
فصيحه φεσηχά, οὐ. ἀ. λόγος γλα-
فضا φεδὰ καὶ فضاء φεζά, οὐ. ἀ. πεδιὰς εὐρεῖα. [ὄνειδος.
فضاحت φεζαχάτ, οὐ. ἀ. αἶσχος·
فضائل φεδαΐλ καὶ فضايل φεζαΐλ, πλ. τοῦ فضيلت.
فضه φιδδά, οὐ. ἀ. ἄργυρος (μέτλ.).
فضل φάζλ, οὐ. ἀ. ἀρετή, πλεονέκτημα· σοφία· ἀφθονία.
فضله φουδελά, πλ. τοῦ فاضل.
فضله φάζλεν, ἐπ. ἀ. ἐκ περισσοῦ, πρὸς δέ.

فضله فضلά, οὐ. ἀ. περίσσευμα.
فضله فضλά, ἐ. τ. περιττός.
فضول فضούλ, πλ. τοῦ فضل.
فضولا فضουζούλεν, ἐπ. ἀ. ἀδίκως, ματαίως.
فضولاق فضουζουλλήκ, οὐ. τ. ματαιότης, ἀλαζονεία.
فضولی فضουζουλί, ἐ. ἀ. ἀπερίσκεπτος· πολυπράγμων· — ἐπ. ἀ. ματαίως.
فضه فιδδά, οὐ. ἀ. ἄργυρος.
فضیل فαδήλ, ἐ. ἀ. ἐνάρετος.
فضیلت فαδήλανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἐνάρετος, -ως.
فضیلت فαζηλέτ, οὐ. ἀ. ἀρετή, τὸ ὑπερτερεῖν· σοφία.
فضیلتلو فαζηλετλοῦ, ἐ. τ. ἐνάρετος, σεβαστός· (τίτλος τοῦ μουσουλμανικοῦ κλήρου).
فطام φιτάμ, ἐ. ἀ. τὸ ἀπογαλακτίζειν.
فطانت φετανέτ, οὐ. ἀ. ὀξύνοια· [διορατικότης.
فطانتلو φετανετλοῦ, ἐ. τ. περίνους, διορατικός.
فطرت φητρέτ, οὐ. ἀ. φυσικὴ διάπλασις, ἰδιοσυγκρασία.
فطره φητρέ, οὐ. ἀ. ἐλεημοσύνη κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ βαϊραμίου διδομένη.
فطری φητρί, ἐ. ἀ. ἔμφυτος.
فطن φέτν, φούτν, φήτν, οὐ. ἀ. ἀγχίνοια· περίνοια.
فطین φετίν, ἐ. ἀ. περίνους, διορατικός.
فعال φι'άλ, πλ. τοῦ فعل.
فعال φε'άλ (فعل), ἐ. ἀ. ὁ ἐνεργῶν.
فعل φί'λ, οὐ. ἀ. ἐνέργεια, ὁρμή· ἔργον· ῥῆμα (γραμμ.). — اسم ἴσμ-ι-φί'λ, ῥ. κωφόν· ماضی — — فعل φί'λ μαζή, ἀόριστος (γραμμ.)· مستقبل — فعل φί'λ μουτεαδδί, ῥ. μεταβατικόν· غیر مستقبل — فعل φί'λ-ι-γαὶρ μουτεαδδή, ῥ. ἀμετάβατον· امر — فعل φί'λ-ι-λαζίμ, ῥ. οὐδέτερον· مضارع — فعل φί'λ μουζαρί, ἐνεστῶς (χρόν. γραμμ.)· معلوم — فعل φί'λ-ι-μα'λούμ, ῥ. ἐνεργητικόν· مجهول — فعل φί'λ μεδζχούλ, ῥ. παθητικόν· — حال πίλ φί'λ, πραγματικῶς· τῷ ὄντι, ἐν ἐνεργείᾳ· حقیقی — فعل φιλὲ τσικαρμάκ, πραγματοποιεῖν· ἐκτελεῖν.
فعلا φί'λεν, ἐπ. ἀ. ἔργῳ.
فعلی φι'λί, ἐ. ἀ. πρακτικός· ῥηματικός.
فعلیه φι'λιγέ, θ. τοῦ προηγ.
فغان φιγάν, οὐ. π. κραυγή· ὀδυρμός.
فغفور φαγφούρ, οὐ. π. ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Σινικῆς· σινοκέραμος.
فغفوری φαγφουρί, ἐ. π. σινοκέραμος· σινοκεραμεύς.
فق φάκ, οὐ. τ. παγίς.
فقار فεκάρ, πλ. τοῦ فقره.
فقاره φικαρέ, οὐ. ἀ. πτωχεία. πενία.

فقاهت فقاهت φιχαχέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἐννοεῖν, γινώσκειν τὸ μουσουλμανικὸν δίκαιον.

فقد فقد φάκδ, οὐ. ἀ. τὸ ἀπολλύναι· ἐγκατάλειψις· στέρησις.

فقدان فقدان φικδάν, οὐ. ἀ. σπάνις· ἔλλειψις. [ἔνδεια· πενία.

فقر فقر φάκρ, οὐ. ἀ. τὸ σκάπτειν·

فقرا فقرا φουκαρά', πλ. τοῦ فقير.

فقرا فقرا φουκαρά, ἐ.τ.πένης.πτωχός.

فقراجه فقراجه φουκαραδζά, ἐπ. τ. πτωχικῶς.

فقرالق فقرالق φουκαραλήκ, ἐ.τ.πτωχεία.

فقره فقره φικρά, οὐ. ἀ. σπόνδυλος· φρᾶσις· περικοπὴ συγγράμματος· ἀνέκδοτον.

فقط فقط φέκατ, σύνδ. ἀ. ἀλλά.

فقه فقه φίκχ, οὐ. ἀ. τὸ ἐννοεῖν· — ἤλμ-ι-φίκχ, τὸ ἱερὸν δίκαιον (Μουσουλμανικόν).

فقهاء فقهاء φουκεχά, πλ. τοῦ فقيه, οἱ νομοδιδάσκαλοι.

فقير فقير φακήρ, ἐ.ἀ. πένης, πτωχός.

فقيرانه فقيرانه φακηρανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. πτωχικός, -ῶς.

فقيرلق فقيرلق φακηρλήκ, οὐ. τ. πενία.

فقيه فقيه φεκήχ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. νομοδιδάσκαλος· νομομαθής.

فك فك φέκι, οὐ. ἀ. τὸ διαχωρίζειν· τὸ ἐλευθερόνειν· σιαγών· τὸ ἀπαλλάττειν· ἐνέχυρον.

فكار فكار φικιάρ, ἐ. π. (ἐν συνθ.) πεπληγμένος· τεταραγμένος.

فكاك فكاك φικιάκ, οὐ. ἀ. τὸ ἐλευθερόνειν, λύειν ἐνέχυρον· τὸ ἀπελευθερόνειν δοῦλον.

فكر فكر φίκρ, οὐ. ἀ. σκέψις· ἰδέα· γνώμη· μνήμη· μέριμνα. — فكر ايت. σκέπτεσθαι.

فكرت فكرت φικιρέτ, ὡς τὸ προηγ.

فكرسز فكرسز φικιρσήζ, ἐ. τ. ἀκηδής, ἀπερίσκεπτος.

فكرسزلك فكرسزلك φικιρσιζλίκι, οὐ. τ. ἄνοια· ἀπερισκεψία.

فكرلى فكرلى φικιρλί, ἐ. τ. σύννους, ἔμφρων. [τικός.

فكرى فكرى φικρί, ἐ.ἀ. νοερός, διανοη-

فكيف فكيف φεκέϊφ, μόρ. ἀ. ἑπομένως, τοιουτοτρόπως. [σωτηρία.

فلاح فلاح φελάχ, οὐ. ἀ. νίκη· ἄνεσις·

فلاح فلاح φελλάχ, οὐ.ἀ. γεωργός· χωρικὸς ἄραψ.

فلاحت فلاحت φελαχάτ, οὐ. ἀ. γεωργία· καλλιέργεια τῆς γῆς.

فلاسفه فلاسفه φελασιφέ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ فيلسوف φεϊλοσόφ.

فلشك فلشك φελιαὐέκι, ἐπ.ἀ. βεβαίως· ἀναμφιβόλως. [δοκάτη.

فلاكه فلاكه φάλακα, οὐ. τ. χοῖνιξ, πο-

فلاكت فلاكت φελακέτ, οὐ. ἀ. συμφορά, ἀτυχία.

فلان فلان φιλάν, ἀντ. ἀ. ὁ δεῖνα.

فلح فلح φέλχ, οὐ. ἀ. τὸ γεωργεῖν.

فلز فلز φίλζ καὶ φουλούζ, οὐ.ἀ. σκωρία· μέταλλον ἀκαθάριστον.

فلز فلز φιλίζ, οὐ. τ. βλαστός.

فلازلمك φιλιζλενμέχι, ρ. τ. βλαστάνειν.

فلسفة φελσεφέτ, οὐ.ἀ. φιλοσοφία·

فلسفيات φελσεφιγιάτ, οὐ. ἀ. αἱ φιλοσοφικαὶ ἐπιστῆμαι.

فلق φελέχ, οὐ. ἀ. ἡ ἠώς, αὐγή· — οὐ. ἀ. τὸ σχίζειν.

فلق φελχ, οὐ. ἀ. τὸ σχίζειν.

فلك φούλχι, οὐ. ἀ. πλοῖον, ναῦς.

فلك φελέχι, οὐ.ἀ. οὐρανός· περιστροφὴ τοῦ οὐρανοῦ· κόσμος, σφαῖρα· τύχη· αἰών· — چرخ تەارخ-ι-φελέχι, ἡ οὐράνιος σφαῖρα· πλ. افلاك.

فلكى φελεχί, οὐ. ἀ. ἀστρονόμος.

فلكى φελεχί, ἐ.ἀ. οὐράνιος, ἀστρονομικός.

فلكيات φελεχιγιάτ καὶ — علم ἤλμ-ι-φελεχιγιάτ, ἀστρονομία.

فليذ φιλίζ, ἀντὶ τοῦ ἐπ.

فليس φιλίς, οὐ. τ. βλαστός.

فليسلمك φιλισλενμέχι, ρ. τ. βλαστάνειν.

فم φέμ, οὐ. ἀ. στόμα

فمى φεμεβί καὶ φεμί, οὐ. ἀ. στοματικός.

فن φέννν, οὐ. ἀ. ἐπιστήμη· τρόπος·τέχνη·δόλος·στρατήγημα.

فنا φέννεν, ἐπ.ἀ. ἐπιστημονικῶς· πανούργως.

فنا φενά, ἐ. καὶ ἐπ. τ. κακός· ἐπικίνδυνος· μοχθηρός· κακῶς.

فنا φενά, οὐ. ἀ. φθορά· καταστροφή.

فنار φενάρ, κ. φενέρ, οὐ. π. φανός· φάρος· Φανάριον (συνοικία Κων[πόλεως).

فنجان φινδζάν, οὐ. τ. κύπελον.

فنالاشمق φεναλαξμάχ, ρ. τ. χειροτερεύειν.

فند φένδ, οὐ. τ. τέχνασμα· πανουργία.

فندق φουνδούχ, κ. φηνδήχ, οὐ.— ἀ. τ. λεπτοκάρυον· صچاقى — φουνδούχ σητσανί, μυῖδιον (ζ.) جى — φουνδουχδζί, δόλιος·κόλαξ.

فنر φενέρ, ἴδ. فنار.

فنون φουνούν, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ فن φέννν· — دار ال δὰρ-συλ-φουνούν, πανεπιστήμιον.

فواتح φεβατήχ, πλ. τοῦ فاتحه.

فواحش φεβαχίς, πλ. τοῦ فاحشه.

فواضل φεβαδ(ζ)ήλ, πλ. τοῦ فضل καὶ فاضلت.

فواد φουάδ, οὐ. ἀ. καρδία· ψυχή· [πνεύμων.

فوائد φεβαΐδ, πλ. τοῦ فائده.

فوت φέβτ, οὐ.ἀ. τὸ ἀπόλλυσθαι· τὸ ἀπολλύναι· ἀποθνήσκειν.

فوته φουτά, ἴδ. فوطه φότα.

فوج φέβτζ, οὐ. ἀ. ὁμάς, ὅμιλος. — فوجا φέβδζα-φέβτζ, καθ'ὁμάδας.

فوچو φουτσού, οὐ.τ. βοῦτις, βρελοποιός.

فوچيجى φουτσουδζού, οὐ. τ. βαρ-

فوحان φεβεχάν, οὐ. ἀ. τὸ διαχέεσθαι (ἐπὶ εὐωδίας)· τὸ ῥέειν (ἐπὶ αἵματος).

فودولا φόδουλα, οὐ τ. πῆττα, κ. φόδουλα (σιτηρέσιον τοῦ κατωτέρου μουσουλμανικοῦ κλήρου).

فور φέβρ, οὐ. ἀ. σπουδή· ταλ فورا φόρα, ξ. ἔξωθεν! ἀνοίξατε!

فوران φεβράν, οὐ. ἀ. ἀνάζεσις.

فورطه φουρτοῦνα, ἐ. τ. τριχυμία, θύελλα.

فورطه لى φουρτουναλή, οὐ. τ. τριχυμιώδης.

فورما φόρμα, ξ. πλάξ, πλαίσιον ἢ φύλλον (τυπογραφ.)· στολή.

فوز φέβζ, οὐ. ἀ. σωτηρία· ἐπιτυχία.

فوزى φεβζί, ἐ. ἀ. θριαμβευτικός, νικητής.

فوطوغراف φοτογράφ, οὐ. τ. (ξ.) φωτογράφος.

فوطوغرافيا φοτογραφία, οὐ. τ. φωτογραφία.

فوطه φουτά, οὐ. ἀ. περίζωμα.

فوق φέβκ, οὐ. ἀ. τὸ ὑπερκείμενον· ὕψωμα.

فوق φέβκ, οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. ἐπί, ἐπάνω· ὑπέρ, ὑπεράνω· ἐκτάκτως· λίαν.

فوقانى φεβκανί, οὐ. ἀ. ὑπερκείμενος· ἀνώτερος· τὸ ἀνώτερον πάτωμα.

فوقيت φεβκηγέτ, οὐ. ἀ. ὑπεροχή.

فول φόλ, οὐ. τ. τὸ ἐν τῇ φωλεᾷ ὄρνιθος ᾠόν· φωλεά· μετφρ. ἀφορμή, προζύμη.

فوليه φουλιγιά, οὐ. τ. χρυσονάρ-

فونده φούνδα, οὐ. τ. ὁ πυθμὴν τῆς θαλάσσης

فوه φουχέ, οὐ. ἀ. στόμιον.

فوه φόγια, οὐ. τ. (ξ.) τιμή, ἀξία (μετάλλου).

فهامت φεχαμέτ, οὐ. ἀ. νοημοσύνη· [ἀντίληψις.

فهرس φιχρὶς καὶ

فهرست φιχρίστ, οὐ. ἀ. πίναξ τῶν περιεχομένων.

فهم φέχμ, οὐ. ἀ. νόησις· κατάληψις. [νους.

فهم φεχήμ, ἐ. ἀ. νοήμων, ἀγχί-

فى φί, ἐπ. καὶ πρόθ. ἀ. μετά· ἐν· διά· ἐπί· ἐπάνω· εἰς· ἀπό· μεταξύ· ال اصل — φὶ ἔλ ἄσλ, ἀρχῆθεν.

فى φί, ἐπ. ἀ. τῇ (ἐν ταῖς ἡμερομηνίαις).

فى φί πρόθ. ἀ. πρός· اون غروش — φὶ ὂν γρούς, πρὸς δέκα γρόσια.

فى φί, ἐπ. καὶ πρόθ. ἀ. ἐν· μετά· ὁμοῦ· διά· ἐπί· εἰς· ἀπό· μεταξύ.

فى φεΐ, οὐ. ἀ. λεία· λάφυρον· τιμή· ἀξία· عطيه — φεΐμακτού, τιμὴ ὡρισμένη. [ματική.

فيات φιάτ, οὐ. ἀ. τιμή· ἀξία χρη-

فياض φεϊγιάζ, ἐ. ἀ. ὑπρθ. τοῦ فائض.

فياضة φεϊγιαζάτ, οὐ. ἀ. ἀφθονία.

فيت φίτ, οὐ. τ. ἐρέθισις· ὄτρυνσις.

فيتلمك φιτλεμέκ, ρ. τ. ἐρεθίζειν· παροτρύνειν.

فيروز φιρούζ, ἐ. καὶ οὐ. π. νικητής· εὐδαίμων· βοήθεια· νίκη.

فيروزى φιρουζί, ἐ. π. νικητής· καλότυχος.
فيض φεγίζ, οὐ.ἀ. ἀφθονία· δόξα· εὐεργεσία· πρόοδος.
فيضان φεγεζάν, οὐ. ἀ. ἐκχείλισις, πλημμύρα. [θάνατος.
فيغ φεγίζ, οὐ. ἀ. τὸ τελευταῖον,
فيظان φεγιζάν, οὐ. ἀ. τὸ ἀποθνήσκειν.
فيف φεΐφ, οὐ. ἀ. ἐρημία. [φεΐφά, οὐ. ἀ. ἐρημία.
فيل φίλ, οὐ. ἀ. ἐλέφας.
فيلسوف φειλοσόφ, οὐ.ἀ.φιλόσοφος.
فيلسوفانه φελοσοφανέ, ἐ. καὶ ἐπ.ἀ. φιλοσοφικός, -ῶς. [λοσοφία.
فيلسوفلق φελοσοφλούκ, οὐ. τ. φιفيلسوف φειλοσοφί, ἐ.ἀ.φιλοσοφικός.
فيلو φίλο, ξ. στολίσκος.
فيما φίμα, μόρ.ἀ. ἐν τούτῳ· بعد — φιμα πά'δ, τοῦ λοιποῦ· قبل — φιμα κάπλ, πρότεροι.
فيه φί'χ καὶ φίχι, μόρ. ἀ. (συνθ. ἐκ τοῦ μορ. ق καὶ τῆς ἀντ. ه) ἐν τούτῳ, περὶ οὗ· —ايله مونازق-اون-فى'χ, τὸ περὶ οὗ πρόκειται· ἡ ἔρις.
فيها φί'χα, θηλ. τοῦ προηγ.
فيهم φιχίμ, πλ. τοῦ فيه.
فيهن φιχίννε, πλ. τοῦ فيها.
فيه φιέτ, οὐ. ἀ. ἐπάνοδος, ἐπιστροφή.

ق

قابليت

ق κάφ, 24ον γράμμα τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου καὶ 21ον τοῦ ἀραβικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 100.

قاپ κάπ, οὐ. ἀ. διάστημα· ποσότης.

قاپ κάπ, οὐ. τ. δοχεῖον· θήκη· κάλυμμα· πλάξ· ς—قاپاق ἀγιάκ καπή, ὑπόδημα.

قاپصالیورمك καπσαλὴ-βερμέκι, ρ. τ. ἐγκαταλείπειν· ἀφίνειν αἰφνηδίως.

قاپض καπήζ (ض ὄ κάπζ), ἐ. ἀ. ὁ λαμβάνων· ἁρπάζων· δυσκοίλιος.

قابل καπήλ, ἐ. ἀ. ἐνδεχόμενος· προσεχής (ἐπὶ ἔτους)· ἐπιδεκτικός· τὸ πιθανόν· تحمل — καπὴλ τεχαμμούλ, ὑποφερτός· —مر ἄμ-ι-καπήλ, τὸ ἀκόλουθον ἔτος· — ل νὰ καπὴλ καὶ

قابلسز καπηλσήζ, ἐ.τ. ἀδύνατος, ἀπίθανος. [ἀπιθανότης.

قابلسزلك καπηλσηζλίκι, οὐ. τ.

قابلمه καπηλέ, οὐ. ἀ. μαῖα.

قابليت καπηλιγέτ, οὐ. ἀ. ἱκανότης, ἐπιτηδειότης· πιθανότης.

قابليجه καπηλιγετσήζ, ἐ. τ. ἀνίκανος, ἀνεπιτήδειος.

قابليجسزلك καπηλιγετσηζλίκι, οὐ. τ. ἀνικανότης.

قابليتلى καπηλιγετλή, ἐ. τ. ἱκανός.

قابورغه καπουργά, οὐ. τ. πλευρόν (ἀνατ.).

قاپوق καπούκ, οὐ. τ. φλοιός, κέλυφος, κόγχη, περικάλυμμα.

قاپوقلامق καπουκλαμάκ, ρ. τ. σχηματίζειν φλοιόν.

قاپوقلى καπουκλού, ἐ. τ. περικεκαλυμμένος φλοιῷ.

قاپ κάπ, ἐπ. τ. ὅλως.

قاپسول καπσούλ, ξ. ἐκπύρωτρον.

قاپشمق καπησμάκ, ρ. τ. διαρπάζειν.

قاپلامق καπλαμάκ καὶ قپلامق καπλαμάκ, ρ. τ. καλύπτειν.

قاپلامه καπλαμά, οὐ. καὶ ἐ. τ. ἐπαργύρωσις, ἐπιχρύσωσις· ἐπικεχρισμένος.

قاپلق καπηλμάκ, ρ. τ. ἁρπάζεσθαι· ἀπατᾶσθαι. [χελώνη.

قاپلومبه καπλοὺ(μ)πά, οὐ. τ.

قاپلوجه καπλουδζὰ καὶ

قاپلیجه κάπλιδζα, οὐ. τ. θερμὰ λουτρά.

قاپه کاپما، οὐ. τ. κλοπή، ἁρπαγή. [φιστρίς.
قاپوت کاپόت، οὐ. τ. τρίβων، ἐ-
قاپیجی کاπιδζί، ἐ. τ. ὁ ἁρπάζων·
قاپ کάτ، οὐ. τ. μέρος· πτυχή· πάτωμα· φορά.
قاپو کατήχ، οὐ. τ. προσφάγιον.
قاپل کατήλ، ἐ. ἀ. φονεύς.
قاپلمق کατλαμάχ، ρ. τ. συμπτύσσειν.
قاپلندرمق کατλανδηρμάχ، ρ. τ. πείθειν ἢ ποιεῖν τινα νὰ ὑποφέρῃ· διπλόνειν.
قاپلنمق کατλανμάχ، ρ. τ. περιμένειν· ὑπομένειν· διπλοῦσθαι.
قاپلمق کατηλμάχ، ρ. τ. προστίθεσθαι، ἀναμιγνύεσθαι.
قاپلو کατμὲρ καὶ
قاپلی کατμερλή، ἐ· τ. διπλοῦς.
قاپمق کατμάχ، ρ. τ. προσθέτειν· συμπαραπέμπειν. [θετον.
قاپه کατμά، οὐ.τ. πρᾶγμα πρός-
قاچ κάτς، ἀντ. τ. πόσον; — پر κὶρ κάδζ، τινές، μερικοί· — کاچ κατσά، εἰς πόσα; εἰς ποίαν τιμήν; [θρεμπόριον.
قاچاق κατσάκ، ἐ. τ. φυγάς· λα-
قاچاق کατσαμάκ، οὐ. τ. πρόφασις· ὑπεκφυγή· δραπέτευσις.
قاچرمق κατσηρμάκ، ρ. τ. διευκολύνειν τὴν φυγήν· ἐξίστασθαι τῶν φρενῶν.
قاچرمه κατσηρμά، ἐ. τ. τὸ λαθραίως καὶ παρανόμως γινόμενον.
قاچق κατσήκ، ἐ.τ. φρενοβλαβής.
قاچقین κατσκήν، ἐ. τ. φυγάς· λιποτάκτης. [ἀποφεύγειν.
قاچمق κατσμάκ، ρ. τ. φεύγειν·
قاچه κατσμά، οὐ. τ. φυγή.
قاچینمق κατσηνμάκ، ρ. τ. ἀποφεύγειν، ἀποσύρεσθαι.
قاچیق κατσήκ، ἐ τ. φρενοβλαβής.
قادر καδήρ (تورد κουδρέτ)، ἐ. ἀ. κρατεικός· ἰσχυρός.
قادرغه καδηργά، οὐ. τ. κάτεργον، πλοῖον πολεμικόν. [(ὀθωμ.).
قادین καδήν، οὐ. τ. γυνή· κυρία
قار κάρ، οὐ. ἀ. ἄσφαλτος.
قار κάρ، οὐ. τ. χιών.
قاربون καρπόν، ξ. ἄνθραξ· ἀνθράκιον (χημ.).
قاربوز καρπούζ، οὐ.τ. ὑδροπέπων.
قارت κάρτ، ἐ. τ. παλαιός· γεγηρακώς· σκληρός.
قارتلاشمق καρτλασμάκ، ρ. τ. γηράσκειν· σκληρύνεσθαι.
قارتلق καρτλήκ، οὐ. καὶ ἐ. τ. τὸ εἶναι ἀρχαῖον· σκληρότης.
قارش کαρίς، οὐ. τ. σπιθαμή· — مورش καρὶς μουρούς، σύγχυσις· — قارمه καρμὰ καρής، ἄνω κάτω.
قارشدرمق καρησδηρμάκ، ρ. τ. ἀναμιγνύειν· ἐξερευνᾶν· συγχέειν.

قارشدرمه χαρηδόηρμά, οὐ.τ. σύγχυσις· ἐξερεύνησις.

قارشدریجی χαρηδόηρηδζή, ἐ. τ. ὁ ἀναμιγνύων, συνταράττων· ῥαδιοῦργος.

قارشمق χαρηόμάκ, ρ. τ. ἀναμιγνύεσθαι· περιπλέκεσθαι· ἐμβαίνειν.

قارشو χαρόύ, ἐπ. τ. ἀπέναντι, ἄντικρυ· قرمق — χαρὸ κομὰκ καὶ طورمق — χαρὸ τουρμάκ, ... — χαρὸ καρόιγὰ καὶ ... — χαρὸ-πε-καρό, κατέναντι· چیقمق — χαρὸ τσικμάκ, ἀντιπαρατάσσεσθαι· — ... ἀκόαμὰ καρό, πρὸς τὸ ἑσπέρας· — ... γιουζὲ καρσί, κατὰ πρόσωπον.

قارشولاشدرمق χαρόυλαόδηρμάκ, ρ. τ. παραβάλλειν· ποιεῖν συναντᾶσθαι.

قارشولاشمق χαρόυλαόμάκ, ρ. τ. συναντᾶσθαι· ἀνταποκρίνεσθαι· ἰσοσταθμίζειν.

قارشولامق χαρόυλαμὰκ καὶ

قارشیلق χαρόηλαμάκ, ρ. τ. συναντᾶσθαι· ἰσοσταθμίζειν· ἀντοιχεῖν· προϋπαντᾶν· ... — σὸζ χαρόηλαμάκ, ἀντιλέγειν.

قارشولق χαρόυλὴκ καὶ

قارشیلق χαρόηλήκ, οὐ. τ. ἀπάντησις· ἀντιλογία· ἀντίτιμον.

قارشولمق χαρόυλαμάκ, ἴδ. قارشیلق χαρόηλαμάκ.

قارشیق χαριτζκ, ἐ. τ. ἀνάμικτος· — ... χαρμὰ χαρηόήκ, ἄνω κάτω.

قارشیلق χαρηόηκλήκ, οὐ. τ. ἀνωμαλία· σύγχυσις.

قارغه χαργά, οὐ. τ. κόραξ.

قارغی χαργή, οὐ. τ. λόγχη.

قارلق χαρλήκ, οὐ. τ. ἀποθήκη χιόνος· τόπος χιονώδης.

قارلو χαρλού, ἐ. τ. χιονώδης· ψυχρός.

قارماشدرمق χαρμαόδηρμάκ, ρ. τ. μασᾶν· δάκνειν.

قارمه کارش χαρμὰ χαρ'ς, οὐ. καὶ ἐπ. τ. περιπλοκή· φύρδην μίγδην.

قارن χαρήν, οὐ. τ. κοιλία· ... — ... ἀδζηκδή, ἐπείνασα· — ... χαρὶν χαρινά, ἐπ. τ. παραλλήλως, πλησίον.

قارنجه χαρινδζά, οὐ. τ. ἴδ. قرنجه.

قارنداش χαρινδάς, ἴδ. قرنداش.

قارنوال χαρναβάλ, οὐ.τ. ἀπόχρεως.

قاری χαρί (ت ... κηραέτ), ἐ. ἀ. ὁ ἀναγιγνώσκων.

قاری χαρή, οὐ. τ. γυνή· — ... χοδζὰ χαρή, γραῦς· — ... ἐβλὶ χαρή, γυνὴ ὕπανδρος· ... — χαρὴ ἀλμάκ, νυμφεύεσθαι· وشامق — χαρὴ ποόκμάκ, διαζευγνύναι.

قارا χαρί, ἐ. ἀ. χωρικός.
قارشیق χαρησήχ, ἐ. τ. ἀνάμικτος· συγκεχυμένος.
قارشیقلق χαρησή·λήχ, οὐ.τ. σύγχυσις· ἀνωμαλία· ταραχή.
قارشلامق χαρησλαμάχ, ρ. τ. μετρεῖν διὰ τῆς σπιθαμῆς.
قارین χαρήν, ἴδ. ڤرن.
قاز χάζ, οὐ. τ. χήν.
قازان χαζάν, ἰδ. ڤزغان.
قازدرمق χαζδηρμάχ, ρ. τ. σκάπτειν (δι' ἄλλου).
قازق χαζήχ, οὐ. τ. πάσσαλος· ἀπάτη, παγίς (μεταφ.).
قازقجی χαζηχδζί, ἐ. τ. ὁ ἐμπήγων πασσάλους· ἀπατεών (μεταφ.).
قازقلامق χαζηχλαμάχ, ρ. τ. ἀνασχολοπίζειν· ἐξαπατᾶν.
قازقلانمق χαζηχλανμάχ, ρ. τ. ἀνασχολοπίζεσθαι· ἀπατᾶσθαι.
قازمق χαζμάχ, ρ. τ. σκάπτειν, ἀνορύττειν.
قازمه χαζμά, οὐ. τ. λίσγος· μάχελλα.
قازیق χαζήχ, ἴδ. قازق.
قازمیر χαζμήρ, οὐ. τ. λεπτὸν ἐριοῦχον, καζμίρι.
قازیجی χαζιδζί, οὐ. τ. σκάπτης.
قازیمق χαζιμάχ, ρ.τ.ξέειν γλύφειν.
قازیندی χαζινδή, οὐ. τ. ῥυκανίδιον· πρίμματα· ξέσμα.
قاسق χασήχ, ἴδ. قاصیق.
قازینو χαζίνο, ξ. μέγα καφεῖον.

قاسم χασήμ (قسم κησμέτ), ἐ.ἀ. διανομεύς.
قاسم χασήμ, οὐ. τ. ἀρχὴ χειμῶνος· — نوروز-ی-قاسم, ἡ ἡμέρα τοῦ ἁγ. Δημητρίου.
قاسی χασί, ἐ.ἀ. τραχύς, σκληρός.
قاش χάς, οὐ. τ. ὀφρύς.
قاشغی χασαγή, οὐ. τ. ξύστρα (ἵππου).
قاشغلامق χασαγηλαμάχ, ρ. τ. στλεγγίζειν.
قاشان χασάν, οὐ.τ. οὖρον (ἵππου).
قاشانمق χασανμάχ, ρ. τ. οὐρεῖν (ἐπὶ ἵππου, ὄνου κτλ.).
قاشر χασέρ, οὐ. τ. τυρὸς τῆς Θράκης, κ. κασέρι.
قاشیق χασήχ, οὐ. τ. κοχλιάριον.
قاشینمق χασινμάχ, ρ. τ. (οὐδ. καὶ μέσ.) κνήθεσθαι· ξύνεσθαι ἐκ φαγούρας· οὐρεῖν.
قاشیمق χασιμάχ, ρ. τ. ξύνειν.
قاصد χασήδ (قصد), ἐ. ἀ. ὁ ἔχων ἀπόφασιν.
قاصد χασήδ, οὐ. ἀ. ὁ σκοπῶν· γραμματοκομιστής· ἀγγελιαφόρος (πεζός).
قاصر χασήρ (قصر κάσρ καὶ قصور χουσούρ), ἐ. ἀ. ἐλλιπής.
قاصره χασηρέ, θ. τοῦ προηγ.
قاصرغه χασηργά, οὐ. τ. ἀνεμοστρόβιλος.
قاصمق χασμάχ, ρ. τ. βραχύνειν (ἔνδυμα).
قاصناق χασνάχ, οὐ. τ. λύγος.
قاصندی χασηνδή, οὐ. τ. πτύγμα.

قاصه χάσα, ξ. ταμεῖον.

قاصه‌طوه χασατόρ, ξ. ταμίας.

قاصيق χασήκ, οὐ. τ. βουβών· ἀχρομήριον (ἀνατ.)· ـغلى — χασὴκ παγή, ἐπίδεσμος ἐντεροκήλης· كسك — χασὴκ κεμιγή, ἤβη (ἀνατ.)· ياردغى — χασὴκ γιαρηγή, ἐντεροκήλη.

قاضى χαδή (ـقضا), οὐ. ἀ. δικαστής, χαδῆς· πλ. ـلر قضا χουζάτ.

قاضعسكر χαζὴ ἀσχέρ, κ. χαζασχέρ, οὐ. ἀ. δικαστὴς τοῦ στρατοῦ, μέγας δικαστής· χαζεσχέρης.

قاطر χατήρ, οὐ. τ. ἡμίονος.

قاطع χατή' (قا κάτ'), ἐ. ἀ. κότων· ἀποφασιστικός· τελεσίγ قا κά', οὐ. ἀ. πεδιάς. [δικος.

قاعت κα'άτ, οὐ. ἀ. ἔρημος, εὐρεῖα· προαύλιον.

قاعد κα'ήτ (قعود κου'ούδ), ἐ. ἀ. ὁ ἐγκαθιδρύων.

قاعده κα'ηδέ, οὐ. ἀ. κανών· ἀξίωμα· σύστημα· βάσις· χρηπίς· ـلر — καϊδὲ-ι-χιουλλιμέ, κανὼν γενικός.

قاغشاق καγσατμάχ, ρ. τ. προξενεῖν χαύνωσιν. [νοῦσθαι.

قاغشامق καγσαμάχ, ρ. τ. χαυ-

قافيه καφιγέ, οὐ. ἀ. ὁμοιοκαταληξία· ποίημα.

قاق κάκ, οὐ. τ. ξηρὸς καρπός.

قاقشدرمق καϰηδὴρμάχ, ρ. τ. γρονθοκοπεῖν. [ζιλονικεῖν.

قاقشمق καϰηδμάχ, ρ. τ. ἐρίζειν.

قاقمق καϰμάχ, ρ. τ. κρούειν· ἐμπηγνύειν· — باشى παὸὰ καϰμάχ, ἐπιπλήττειν.

قاقرمق καννηρμάχ, ρ.τ. κάμπτειν πρὸς θραῦσιν· ἀποσπᾶν· μυκᾶσθαι.

قال κάλ, οὐ. τ. λέξις, λόγος.

قال κάλ, οὐ. τ. τὸ δοκιμάζειν (μεταλλ.) δι' ἀναλύσεως.

قالا κάλεν, ἐπ. ἀ. προφορικῶς.

قالاى καλάγι, οὐ. τ. κασσίτερος.

قالاجى καλαγιδζί, οὐ.τ.γανωτής.

قالايلامق καλαγιλαμάχ, ρ. τ. γανόνειν· κασσιτεροῦν.

قالب καλίτ, οὐ.ἀ. τύπος· πρότυπον· σχῆμα· σῶμα· ἀπάτη.

قالپيجى καλιπδζού, ἐ.τ. χύτης· ἀπατεών.

قالپلامق καλιπλαμάχ, ρ.τ. προτυποῦν· πλάσσειν.

قالپور καλπούρ, οὐ. τ. κόσκινον.

قالپورلمق καλπουρλαμάχ, ρ.τ. κοσκινίζειν.

قالپاق καλπάκ, οὐ. τ. πῖλος· κάλυμμα κεφαλῆς.

قالتق καλτάκ, οὐ. τ. γυνὴ βυπαρά, πόρνη.

قالچق καλτσάκ, οὐ. τ. μηρός.

قالچه καλτσά, οὐ. τ. περικνημίς.

قالچين καλτσίν, οὐ.τ. εἶδος περικνημίδων χονδρῶν.

قالدیرم καλδηρήμ, οὐ. τ. λιθόστρωτον.

قالدیرمق καλδηρμάχ, ρ. τ. ὑψεῖν· ἐξαίρειν· ὑποφέρειν· σηκόνειν (βάρος)· καταργεῖν· ἀφυπνίζειν.

قالفات καλαφάτ, οὐ. τ πίσσωσις, κ. καλαφάτισμα.

قالفاتلامق καλαφατλαμάχ, ρ. τ. πισσόνειν.

قالفه κάλφα, οὐ. τ. ἀρχιτέκτων· βοηθὸς τεχνίτου.

قالقان καλκάν, οὐ. τ. ἀσπίς· — بالغی καλκὰν παλιγή, σύαξ (ἰχθύς).

قالقش καλκής, οὐ. τ. ἔγερσις.

قالقشمق καλκησμάχ, ρ. τ. ἐξανίστασθαι· βάλλειν ἐν νῷ.

قالقمق καλκμάχ, ρ.τ. ἐγείρεσθαι.

قالمق καλμάχ, ρ. τ. μένειν· — آز آز کالمق καλμάχ, μικροῦ δεῖν· — یاغمور کالمق καλμάχ, μὴ βρέχειν· — یانه کالمق καλμάχ, μιχροῦ δεῖν· — یانه کالمق καλμάχ, μένειν ἀτιμώρητον· — سنده کالمق πανὰ καλσά, τὸ κατ' ἐμέ.

قالوش καλός, ξ. πηλοβατίς.

قاله καλά. πρόθ. τ. μεῖον· ἧττον· πρό· — اوچ کون اوتس γκιοὺν καλά, πρὸ τριῶν ἡμερῶν — چارشمبه یه قالا τσαργὲχ καλά, μεῖον τετάρτου. [ἀγροῖκος.

قالین καλήν, ἐ.τ.παχύς· χονδρός·

قالینلمق καλληνλατμάχ, ρ. τ. παχύνειν· χονδρύνειν.

قالینلشمق καλληνλασμάχ, ρ. τ. καὶ قالینلمق καλληνλανμάχ, ρ. τ. χονδραίνειν· παχύνειν. [πάχος.

قالینلق καλληνλήχ, οὐ.τ.παχύτης·

قالیون καλιόν, οὐ. τ. πολεμικὸν σκάφος τῆς γραμμῆς.

قالیونجی καλιονδζού, οὐ. τ. ναύτης τοῦ ναυτικοῦ. [θαμβοῦν.

قاماشدرمق καμασδηρμάχ, ρ.τ. ἐκ-

قاماشماق καμασμαχ, ρ. τ. θαμβοῦσθαι.

قامبور καμπούρ, ἰδ. قنبور καμπούρ.

قامپیال καμπιγιάλ, οὐ. τ. συναλλαγματική.

قامت καμέτ, οὐ. ἀ. ἀνάστημα.

قامجی καμδζί, οὐ. τ. μάστιξ.

قامجیلامق καμδζιλαμάχ, ρ. τ. μαστιγόνειν.

قامره κάμαρα, ξ. αἴθουσα· θάλαμος (πλοίου).

قامش καμίς, οὐ. τ. κάλαμος.

قامشلق καμισλήχ, οὐ.τ. καλαμών.

قامشمق καμασμάχ, ρ. τ. θαμβοῦσθαι· αἰμωδιᾶν.

قاموش καμούς, οὐ. ἀ. πέλαγος· ὠκεανός· λεξικὸν ὁμώνυμον.

قامه κάμα, οὐ. τ. ἀκινάκης.

قان κάν, οὐ.τ. αἷμα· — قان آلمق κὰν ἀλμάχ, φλεβοτομεῖν· — قیرمق κιρμέχ, φονεύειν· — قانه کیرمک κανὲ κιρμέχ, φονεύειν· — قانی صیجاق κανὶ σηδζάκ, εὐπροσήγορος· — قان ایچمک κὰν ἐτ. φονεύειν.

قاناپه κανατέ, ξ. ἀνάκλιντρον.

هارلا قاوه، οὐ. τ. σφαγεῖον.
قنامق قاوماخ، ρ. τ. αἱμάσσειν.
قانجق قاوزلخ، οὐ. τ. θηλυκόν (ζῷον)· προδότης. [κιστρον.
هنجه قاوزلق، οὐ.τ. ἁρπάγη· ἅγ-
هنجه‌لمق قاوزلاماق، ρ.τ. δράττεσθαι διὰ τῆς ἁρπάγης· χρεμᾷν· ἀναρριχᾶσθαι. [ξενεῖον.
هنجيلرية قاوزلخارية، οὐ.τ. προ-
قاندرمق قاوندرماخ، ρ. τ. καταπείθειν· ἀπατᾶν.
قانع قاوه (حلوا) قاوات، ἐ. ἀ. ὀλιγαρκής. [μοβόρος.
قانلى قاولى، ἐ. ἀ. αἱματηρός· αἱ-
قانمق قاومماخ، ρ. τ. καταπαύειν τὴν δίψαν· πείθεσθαι.
قانون قانون، οὐ. ἀ. νόμος, κανών· κώδηξ· ψαλτήριον (μους. ὄργαν.). [στρατιωτικός.
قانونى قانونى، οὐ. τ. ἀστυνόμος
قانونلمق قانونلاماق، ἐ. ἀ. νομίμως.
قانونجه قانونجه، ἐπ. τ. ὡς τὸ προηγ. [νόμος.
قانونسز قانونسز، οὐ.π. κανο-
قانونى قانونى، οὐ. καὶ ἐ. ἀ.νομοθέτης· νόμιμος· — ال ἓλ قانونى (ἐπώνυμον τοῦ Σουλτὰν Σουλεϊμὰν τοῦ Α΄.).
هه قاه، ἐν τῇ φράσει : هه هه ἐπ. τ. χορταστικά.
نه قانى، ἀντ. τ. ποῦ ;
قاب قاب، οὐ. τ. ὕσκα.
قاورمق قاوراماخ، ρ. τ. δράτ-
τεσθαι· ἁρπάζειν· μετφρ. παραδέχεσθαι ἐνδομύχως.
قاچلمق قاوچلاماخ، ρ. τ. φρύγεσθαι· εἶναι εἰς πόνους (μετφρ.
قاچرمق قاوچراماخ، ρ.τ. φρύγειν.
قاورمه قاوورمه، οὐ. καὶ ἐ. τ. φρυκτόν· φρυκτός.
قاوشدرمق قاوشدرماخ. ρ. τ. συνδεῖν· γίνεσθαι αἴτιον τῆς συναντήσεως τινῶν.
قاوشمق قاوشماخ، ρ. τ. συναντᾶσθαι· συνέρχεσθαι· συνουσιάζειν.
قاوشمه قاوشمه، οὐ. τ. συνάντησις· συνέντευξις.
قاوق قاووق، οὐ.τ.κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.
قاولمق قاوولماخ، ρ. τ. ξεφλουδίζεσθαι· ἐκλεπίζεσθαι.
قاؤن قاوون، οὐ. τ. πέπων.
قاهر قاهر، ἐ. ἀ. ὁ ὑποτάσσων διὰ τῆς ἰσχύος.
قايماق قايماخ، ἐ. τ. ὀλισθηρός.
قايمق قايماخ، ρ. τ. ὀλισθαίνειν.
قايدرمق قايدرماخ، ρ. τ. ποιεῖν ὀλισθαίνειν.
قايرلمق قايرلماخ، ρ. τ. περιθάλπεσθαι, βοηθεῖσθαι· διορίζεσθαι.
قايرمق قايرماخ، ρ. τ. φροντίζειν περὶ τινός· ὑπερασπίζειν.
قايسى قايسى، οὐ. τ. βερύκοκκον τὸ γλυκοπύρηνον.
قايش قايش، οὐ. τ. ἱμάς, λουρίον

δερματινον·ὀλίσθημα·ἔλκηθρον.
قايمو كاغيد، οὐ.τ. μέριμνα·λύπη.
قايق كاΐκ، οὐ.τ. ἀκάτιον،λέμβος.
قايماق كاϊμάκ، οὐ. τ. πίαρ، ἀνθόγαλα.
قايمچى كاϊκδζί، οὐ. τ. πορθμεύς، κωπηλάτης.
قائد كائδ، οὐ.ἀ. ἡγεμών· ὁδηγός· ἀρχιστράτηγος.
قائل كائل (ڤول كاβل)، ἐ. ἀ. ὁ λέγων· παραδεχόμενος.
قائم كائμ (ڤيام كηγιάμ)، ἐ. ἀ. ὄρθιος، ἱστάμενος. [θιος.
قائم كائμ، οὐ.ἀ. λαβὴ ξίφους· ὄρ-
قائمك كαίμεν، ἐπ. ἀ. ὀρθίως. κατὰ κάθετον.
قائمقام كαϊμ-μακάμ، οὐ.ἀ. τοποτηρητής· ὑποδιοικητής· ἀντισυνταγματάρχης.
قائمقاملق كαϊμ-μακαμλήκ، οὐ. τ. ὑποδιοίκησις·τοποτηρησία.
قائمه كαϊμέ، θ. τοῦ قائم كαήμ· — قوبۇ زاويه-ى-كαϊμέ، ὀρθὴ γωνία.
قائمه كαϊμέ، οὐ.τ. χαρτονόμισμα.
قاين كαΐν، οὐ. τ. γυναικάδελφος· φηγός· ν — كαΐν ἀτὰ ἢ — كαΐν πεδέρ، πενθερός· ν — كαΐν ἀνὰ ἢ والده — كαΐν βαλιδέ، πενθερά. [(ἐνεργ.).
قاينامق كαϊναμάκ، ρ. τ. βράζειν
قاينامق كαϊναμάκ، ρ. τ. βράζειν· (μεσ.) ψήνεσθαι.
قبا كαπά، ἐ. τ. γονδροειδής، πρόστυχος، ἀγροῖκος· قبا — كαπὰ δαγί، κομπαστής.
قباجه كαπάζα، ἐπ. τ. χονδροειδῶς، ἀγροίκως،
قباحت كαπαχάτ،οὐ.ἀ.ἁμάρτημα· πλημμέλημα.
قباحتسز كαπαχατσίζ، ἐ. τ. ἀθῶος، ἀνεύθυνος.
قباحتلى كαπαχατλή، οὐ.τ. ἐγκληματίας· ἔνοχος.
قبارتمق كαπαρτμάκ، ρ. τ. ποιεῖν ἐξογκοῦσθαι. [πομφόλυξ.
قبارجق كαπαρζήκ، οὐ.τ.οἴδημα·
قبارمق كαπαρμάκ، ρ. τ. φουσκόνειν، ὑπερηφανεύεσθαι.
قبارمه كαπαρμά، οὐ. τ. ἀνάγλυφον· πρήξιμον.
قباريق كαπαρήκ، ἐ. τ. ὀγκώδης.
قباق كαπάκ، οὐ. τ. κολοκύνθη.
قبالاشمق كαπαλαύμάκ، ρ. τ. χονδρύνεσθαι.
قبالق كαπαλήκ، οὐ. τ. τὸ χονδροειδές· τὸ ἄχαρι.
قباله كαπαλέ، οὐ ἀ. ἐκμίσθωσις δημοσίων προσόδων.
قباله كηπαλέ، οὐ. ἀ. τὸ μαιεύειν· τὸ εἶναι μαῖαν.
قبايه كαπαΐχ، πλ. τοῦ قبيه.
قبائل كαπαΐλ، πλ. τοῦ قبله.

قبچ κούπχ, οὐ. ἀ. δυσειδία· ἀσχημία.

قبر κάπρ, οὐ. ἀ. τάφος, μνῆμα· πλ. قبور. [ταφεῖον.

قبرستان καπριστάν, οὐ. τ. νεκροقبض κάπζ, οὐ. ἀ. τὸ λαμβάνειν, τὸ δράττεσθαι· τὸ κατέχειν· δυσκοιλιότης.

قبضمال καπζημάλ, οὐ. ἀ. εἰσπράκτωρ, ταμίας. [δραχμή.

قبضه καπζά, οὐ.ἀ.λαβὴ (ξίφους)·

قبط κήπτ, οὐ. ἀ. κάτοικος τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου.

قبطی κηπτή, ἐ. ἀ. Αἰγύπτιος· Αἰθίοψ· Ἀθίγγανος· Κόπτης.

قبل κάπλ, πρ. ἀ. πρό, πρότερον· προηγουμένως· الزوال — καπλ-ελ-ζεβάλ, πρὸ μεσημβρίας· الوفات — κὰπλ ἐλ βεφάτ, πρὸ τοῦ θανάτου· الوقوع — κὰπλ ἐλ βουκού', πρὸ τῆς ἐκβάσεως· الوقت — κὰπλ ἐλ βάκτ, προώρως· — لما κὰπλ, τὸ προηγούμενον· المسيح κὰπλ ἐλ μιλάδ, πρὸ Χριστοῦ.

قبل κούπλ,οὐ.ἀ.αἰδοῖον(γυναικ.).

قبل κηπέλ, οὐ. ἀ. μέρος.

قبله κηπλέ, οὐ. ἀ. μέρος, τὸ μέρος πρὸς ὃ στρέφουσι τὸ πρόσωπον προσευχόμενοι οἱ Μουσουλμάνοι· ὁ ναὸς τῆς Μέκκας· Νότος· νότιος ἄνεμος.

قبلتين κηπλετέϊν, οὐ. ἀ. δυΐκ. τοῦ πργ. οἱ δύω ναοί (ὁ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ὁ τῆς Μέκκας).

قبله نما κηπλεναμὲ καὶ [κας).

قبله نما κηπλε-νουμά, οὐ.ἀ. πηξίς.

قبوق καπούχ, ἐ. ἀ. δυσειδής· ἀπρεπής.

قبور كوپور,οὐ.τ.ὀχετός σωλήν.

قبور كوپούρ, πλ. τοῦ πρ.

قبورغه كαπουργά, οὐ. τ. πλευρά (τοῦ θώρακος).

قبوق καπούχ, οὐ. ἀ. φλοιὸς· κέλυφος· κόγχη. [παραδοχή.

قبول καπούλ, οὐ. ἀ. ἀποδοχή,

قبولی καπουλί, ἐ. ἀ. παραδεκτός.

قبوليت καπουλιγέτ, οὐ. ἀ. παραδοχή, συγκατάθεσις.

قبه κουπέ, οὐ. ἀ. θόλος. [ειδής.

قبه‌لی κουπελί, ἐ.τ. θολωτός·θολο-

قپاق καπήχ, ἐ. ἀ. δυσειδής,φαῦλος, αἰσχρός.

قپاغه καπηχά, θ. τοῦ προηγ.

قپل καπίλ, οὐ. ἀ. εἶδος, τάξις· αἰτία.

قپله καπηλέ, οὐ. ἀ. φυλή.

قپ κὴπ καὶ κάπ, μόρ. τ. σημαῖνον ἐπίτασιν· προηγεῖται τῶν ἀπὸ ق ἀρχομένων ὀνομάτων· قره — κὰπ καρά, κατάμαυρος. [περικλείειν.

قپاتمق καπατμάκ, ρ. τ. κλείειν·

قپاق καπάκ, οὐ.τ. κάλυμμα·πῶμα· σκέπασμα· πλοῖον γραμμῆς· σῶμα.

قپالی καπαλί, ἐ. τ. κεκλεισμένος· ἀσαφής.

قپامق καπαμάκ, ρ. τ. κλείειν, ἐμφράττειν· καλύπτειν.

قپان καπάν, οὐ. τ. παγίς, ἀγορά.

قپان καπάν, οὐ. τ. ὁ ἁρπάζων· ـــ — καπὰν καπανά, ὅποιος πρωταρπάζῃ. [παγίς.

قپانجه καπάνδζα, οὐ. τ. μυάγρα·

قپانیق καπανήκ, ἐ. τ. κεκλεισμένος, ἀσαφής. [φράττεσθαι.

قپانمق καπανμάκ, ρ. τ. κλείεσθαι·

قپاردامق κηπηρδατμάκ, ρ. τ. μεταχινεῖν τι. [νεῖσθαι.

قپاردامق καπηρδανμάκ, ρ. τ. κι-

قپلامق καπλαμάκ, ρ. τ. καλύπτειν· περιτυλίσσειν.

قپلامه καπλαμά, ἴδ. قپلامه.

قپلان καπλάν, οὐ. τ. τίγρις.

قپلانمق καπλανμάκ, ἴδ. قپلامق.

قپلیجه καπληδζά, οὐ. τ. θερμὰ λουτρά (φυσικά).

قپو καπού, οὐ. τ. θύρα· διοικητήριον· سی — ایشی παδὰ καπουσή, ἡ Υ. Πύλη· τὸ διοικητήριον (ἐν ταῖς ἐπαρχίαις)· قپامجه — καποὺ καπαμαδζά, ἐπ. τ. συλλήβδην· آدمی — καποὺ ἀδαμή, ἄνθρωπος τῆς Κυβερνήσεως· کتخدامسی — καποὺχ κετχουδασί, χ. καποὺ κεχαγιασή, ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Πύλῃ· ὁ ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑψηλοῦ προσώπου καὶ ἀντιπροσωπεύων αὐτόν· چوقدار — καποὺ τσοχδάρ, καποὺ τσοχαδάρης, ὁ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του Καποῦ Κεχαγιά· یولداشی — καποὺ γιολδασή, συνάδελφος.

قپوت καπότ, οὐ. τ. ἐτενδύτης.

قپوجی καπουδζή, οὐ. τ. θυρωρός.

قپودان καπουδάν, οὐ. τ. πλοίαρχος· ایشی — καπουδὰν πασά, ἀρχιναύαρχος· ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν. [αρχία.

قپودانلق καπουδανλήκ, οὐ. τ. πλοι-

قپولاندرمق καπουλανδηρμάκ, ρ. τ. βάλλειν τινὰ εἰς ὑπηρεσίαν.

قپولنمق καπουλανμάκ, ρ. τ. εὑρίσκειν ὑπηρεσίαν.

قت κήτ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. σπάνιος· ὀλίγος· σπανίως.

قتال κητάλ, οὐ. ἀ. μάχη· ἀλληλοκτονία.

قتال کتتάλ, πλ. τοῦ قتال. [δος.

قتر κητήρ, οὐ. τ. τραγανός· ψεῦ-

قتراق κητηρδάκ, οὐ. τ. χόνδρος (ἀνατ.). [νος.

قتل κάτλ, οὐ. ἀ. τὸ φονεύειν· φό-

قتلق κητλήκ, οὐ. τ. σπάνις· ἀκρίβεια· ἀφορία· σιτοδεία.

قتلنمق κατλανμάκ, ρ. τ. διπλοῦσθαι· ὑπομένειν. [καθολικός.

قتولك κατολλίκ, οὐ. καὶ ἐ. τ.

قتی κατή, ἐ. τ. σκληρός· τραχύς.

قتیل κατήλ, ἐ. ἀ. πεφονευμένος.

قتيلاشدرمق κατηλαόδηρμάκ, ρ. τ. τραχύνειν· σκληρύνειν.

قتيلاشمق κατηλαόμάκ, ρ. τ. τραχύνεσθαι.

قتيلق κατηλήκ, οὐ.τ. σκληρότης, τραχύτης.

قتا كنسا, οὐ. ἀ. σικυός, ἀγγούριον.

قردامق καὶ قدامق κηδζηρδατμάκ, ρ. τ. τρίζειν.

قردامق καὶ قدامق κηδζηρδαμάκ, ρ. τ. τρίζειν.

قردى κηδζηρδή, οὐ. τ. βρυγμός.

ققلمق κηδζηκλαμάκ, ρ. τ γαργαλίζειν.

ققلنمق κηδζηκλανμάκ, ρ.τ. γαργαλίζεσθαι.

قچاق καδζάκ, οὐ. τ. φυγάς.

قچامق κατσαμάκ, οὐ. τ. ὑπεκφυγή.

قچان κατσάν, πρ. τ. ὅταν· — كلورسه قچان كلسون, ἐπειδή, ἐνῷ.

قچين κητσίν, ἐπ. τ. ὀπίσω· — يورى قچين كتمك — κητσὶν κητσὶν γιουριμέκι, ὀπισθοβατεῖν.

قحبه καχπὲ καὶ

قحپه καχπέ, οὐ. ἀ. πόρνη.

قحپهلك καχπελήκ, οὐ. τ. πορνεία· δολιότης.

قحط κάχτ, οὐ. ἀ. λιμός, πεῖνα.

قحطلق καχτλήκ, οὐ. τ. ὡς τὸ προήγ.

قحقحه καχκαχά, οὐ. ἀ. καχγαμός.

قدا κάδδ, οὐ. ἀ. ἀνάστημα.

قدام κουδάμ, ἐπ. τ. ἐνώπιον, ἐμπρός.

قدام كوبكى κουδάμ, πλ. τοῦ قدا كادم.

قدامت كهنه κηδαμέτ, οὐ.ἀ.ἀρχαιότης.

قدح كادح, οὐ. ἀ. ποτήριον, κύλιξ.

قدر كادر, οὐ. ἀ. ἀξία, τιμή· ἰσχύς, ἱκανότης· — على قدر, κάδρ. μεγάτιμος.

قدر كادر, οὐ. ἀ. ἡ μοῖρα, τὸ πεπρωμένον.

قدر كادر, οὐ. καὶ πρόθ. ἀ. ποσόν, ἀριθμός· κατά· — بو قدر كادر, τόσον, πρόθ. τ. μέχρι.

قدرت كودρέτ, οὐ. ἀ. δύναμις· ἱκανότης· εὐπορία.

قدرتسز كουδρετσήζ, ἐ. ἀ. ἀδύνατος.

قدرتسزلك κουδρετσιζλίκι, οὐ. τ. ἀδυναμία.

قدرتلو κουδρετλού, ἐ. τ. κραταιός (Σουλτάνος).

قدردان καδρδάν, ἐ. π. ὁ ἐκτιμῶν τὴν ἀξίαν.

قدرشناس καδρσινάς, ἐ. π. ὡς τὸ προήγ.

قدرشناسى καδρσινασί, οὐ. π. τὸ ἐκτιμᾶν τὴν ἀξίαν.

قدرغه καδηργά, ἴδ. قدرغه.

قدس κούδς, οὐ. ἀ. ἁγνότης, ἁγιότης· شريف — κοὺδς σερίφ, ἡ Ἱερουσαλήμ.

قدسى κουδσί, ἐ. ἀ. ἅγιος, θεῖος.

قدسيان κουσιγιάν, οὐ. π. πλ. ἄγγελοι.

قدسية κουδσιγέτ, οὐ. ἀ. ἁγιότης.

قدقلق κηδηκλαμάκ, ρ. τ. γαρ-

قرا خورا، πλ. τοῦ قره.
قرا خورما، πλ. τοῦ قره.
قرابت قرابتلیك، οὐ ἀ. συγγένεια· ἐγγύτης.
قرابینه قرابینه، οὐ. τ. καραβίνα.
قاراجه قاراجه، οὐ. τ. ὁρκάς (ζ.).
قرار قرار، οὐ. ἀ. μονιμότης, εὐσταθεία· ἀπόφασις· κατοικία· ورمك — قرار بیرمك، ἀποφασίζειν· بولق — قرار طوتمق، κατοικεῖν, ἀναπαύεσθαι· دده — قرار ویرمك، ἀποφασισθείς· لرنده — قرارلرینده، περί· — بر یره قرار، μόνιμος· ἀναλλοίωτος· — بی قرار، ἀσταθής· — معلوم قرار، δίκαιος· قرینه — قرار-ی-قرینه، προδικαστικὴ ἀπόφασις· قطعی — قرار قطعی، τελεσίδικος ἀπόφασις· — داران قرار-اولمیان، ἡ μέλλουσα ζωή.
قرارتمق قراردمق، ρ. τ. μαυρίζειν· (μετφ.) καταισχύνειν.
قرارتی قرارتی، οὐ.τ.μελανότης.
قرارداد قراردادلی، ἐ. π. ἀποφασισμένος. [προηγ.
قراردادلی قراردادلی، ἐ. π. ὡς τὸ
قرارسز قرارسز، ἐ. τ. ἀσταθής.
قرارسزلق قرارسزلق، οὐ. τ. ἀστάθεια.
قراركاه قراركاه، οὐ.π. ἡσυχαστήριον.

قرالمق قرالمق، ρ. τ. γαλίζειν. [γαλίζεσθαι.
قرامق قرامق، ρ. τ. γαρδαμίζειν.
قرامك قرامك، οὐ. ἀ. πρωτοκαθεδρία· ἀρχαιότης.
قرامل قرامل، οὐ. ἀ. ποῦς, βῆμα· μετφρ. καλὸς οἰωνός.
قرامن قرامن، ἐπ. ἀ. ἱεραρχικῶς.
قرامه قرامه، πλ. τοῦ قرمه.
قرامان قرامان، οὐ. ἀ. ἄφιξις· ἔλευσις. [προδρόμημα.
قرامپوسی قرامپوسی، οὐ. π. τὸ
قرامسز قرامسز، ἐ. τ. ἀπαίσιος.
قرامی قرامی، ἐ. τ. αἴσιος.
قرامه قرامه، οὐ. ἀ. βαθμίς.
قرامیت قرامیت، ἴδ. قرامك.
قرامش قرامش، μετ. (ἀντὶ ἐ.) λυσσῶν· λυσσώδης.
قرامق قرامق، ρ. τ. λυσσᾶν.
قرامز قرامز، οὐ. τ. λύσσα.
قرامس قرامس، ἐ. ἀ. πανάγιος (Θεός). [φιξις.
قرام قرام، οὐ. ἀ. ἔλευσις, ἄ-
قرامید قرامید، οὐ. ἀ. ξηρός, λίαν ἰσχνός. [γευτόν.
قرامیز قرامیز، οὐ. ἀ. κρέας ταρι-
قرامیر قرامیر، ἐ. ἀ. παντοδύναμος.
قرامیل قرامیل (قره کیلیم), ἐ. ἀ. προαιώνιος (Θεός)· ἀρχαῖος· παλαιός.
قرامیلمن قرامیلمن، ἐπ. ἀ. τὸ πάλαι.
قرامیلی قرامیلی، ἐ. ἀ. ἀρχαῖος, ἀρχικός.
قرمق قرمق، οὐ. τ. πεδιάς, ἀγρός.

قراكير καραρχίρ, ἐ. π. ἀποφασισμένος.

قرارلاشدرمق καραρλαάδηρμάκ, ρ.τ. συμφωνεῖν· ἀποφασίζειν.

قرارلاشمق καραρλαάμάκ, ρ.τ. συμφωνεῖν (ἀμοιβαίως).

قرارلامق καραρλαμάκ, ρ. τ. ἀποφασίζειν.

قرارمق καραρμάκ, ρ.τ. μαυρίζειν.

قراط κηράτ, οὐ. ἀ. κεράτιον.

قراغول καραγόλ, οὐ. τ. φρουρά· φρουρός.

قراغولخانه καραγολχανέ, οὐ. τ. σταθμός (φρουρᾶς).

قراغى κηραγή, οὐ. τ. πάχνη, στίβη.

قركلك καρανλήκι, οὐ. τ. σκότος.

قرال κράλ, ξ. βασιλεύς.

قرالتى καραλτή, οὐ. τ. μαυρίλα.

قراليت καραλιγέτ, οὐ. τ. βασιλεία· τὸ ἀξίωμα τοῦ βασιλέως. [σα.

قراليچه κράλιτσα, οὐ. τ. βασίλισ-

قران κηράν, οὐ. τ. ἐπιδημία· صاچ — σάτς κηράν, τριχίασις (παθολ.).

قران κηράν, οὐ. ἀ. προσέγγισις· συνάφεια· βασιλεία· σύνοδος τῶν δύο πλανητῶν Διὸς καὶ Ἀφροδύτης (ἀστρ.)· — صاحب سعيد-ى-كيران, μονάρχης.

قرآن κουρ'άν, οὐ. ἀ. Κοράνιον.

قرانتينه καραντίνα, οὐ. τ. λοιμοκαθαρτήριον.

قرانتى κηράντα, ἐ. τ. μεσῆλιξ.

قراوانه καραβάνα, οὐ. τ. λοπάς.

قرائت κηρα'έτ, οὐ. ἀ. ἀνάγνωσις.

قرب κούρπ, οὐ. ἀ. ἐγγύτης, συγγένεια. [σίον.

قربا κούρπεν, ἐπ. ἀ. ἐκ τοῦ πλη-

قرباچ κηρπάτς, οὐ. τ. μάστιξ, βούνευρον. [μαστιγοῦν.

قرباچلامق κηρπατσλαμάκ, ρ. τ.

قربان κουρπάν, οὐ. ἀ. προσέγγισις· σαρκικὴ μίξις· θυσία.

قربت κουρπέτ, οὐ. ἀ. ἐγγύτης· συγγένεια.

قربه κηρπά, οὐ. ἀ. ἀσκὸς πρὸς μεταφορὰν ὕδατος.

قربيت κουρπιγέτ, οὐ. ἀ. ἐγγύτης.

قرپمق κηρπμάκ, ρ.τ. κείρειν· κουρεύειν.

قرپنتى κηρπηντή, οὐ. τ. ἀποψαλίδιον, περίκομμα.

قرپوز καρπούζ, οὐ. τ. ὑδροπέπων.

قرتال καρτάλ, οὐ. ἀ. ἀετός.

قرح κάρ, οὐ. ἀ. τραῦμα.

قرح كورمق κούρ, οὐ. ἀ. τὸ πληγόνειν· πληγή.

قرداش καρδάς, ἴδ. قرنداش καρινδάς.

قردون κορδόν, ξ. τ. κινία· περιφέρεια.

قرض κάρζ, οὐ. ἀ. ἀπώλεια· θάνατος· δάνειον.

قرضاً κάρζαν, οὐ. ἀ. δανεικῶς.

قرطاس κηρτάς, οὐ. ἀ. γραφικὸς χάρτης. [χαρτοπώλης.

قرطاسى κηρτασί, ἐ. ἀ. χάρτινος·

قره قوپ'ا، οὐ. ἀ. κλῆρος· λαχεῖον· كمچ — قوپ'ه تسخمه، κληροῦν.
قرفیه قارفیتسا، ξ. καρφίς.
قرق خیرخ، ὄν. ἀριθμ. τεσσαράκοντα· يرلى — خیرخ تاغر، πτύα.
قر خیرخ، οὐ. ἀ. ἀρχή· καταγωγή· ἔθος· οἰκογένεια.
قرق خیرخ، ἐ. τ. τεθραυσμένος.
قرقلق خیرخلیخ، οὐ. τ. ῥῆγμα· κάταγμα· κόπωσις. [κόπτειν.
قرقمق خیرخماخ، ρ. τ. κουρεύειν·
قرقنجی خیرخیندزی، οὐ. τ. τεσσαρακοστός.
قرقیجی خیرخلانغیچ، οὐ. τ. χελιδών.
قرمزی خیرمیز، οὐ. ἀ. πρινοκόκκιον.
قرمزی خیرمیزی، ἐ. τ. ἐρυθρός.
قرمزیلق خیرمیزیلیخ، οὐ. τ. ἐρυθρότης. [θρωπός.
قرمزیجه خیرمیزیدزه، οὐ. τ. ἐρυ-
قرمزیلانمق خیرمیزیلانماخ، ρ. τ. ἐρυθριᾶν. [ρυθρος.
قرمزیمسی خیرمیزیمسی، ἐ. τ. ὑπέ-
قرمق خیرماخ، ρ. τ. συντρίβειν· προεξοφλεῖν.
قرن خارن، οὐ. ἀ. κέρατον· αἰών· ἀρχηγὸς φυλῆς· ὁμῆλιξ.
قرن آرین، οὐ. τ. κοιλία. — آچمق خارین آدزیخماخ، πεινᾶν.
قرنابیت خارناپیت، οὐ. τ. ἀνθοκράμβη.
قرناوال خارناباڵ، ξ. ἀπόκρεως.
قرنجه خارینجا، οὐ. τ. μύρμηξ.
قرنداش خارینداش، οὐ. τ. ἀδελφός· — — اوز اوز خارینداش، ἀμφιθαλὴς ἀδελφός· — اوكی اوبگی خارینداش، ἑτεροθαλὴς ἀδελφός.
قرنداشجه خارینداشجا، ἐπ. τ. ἀδελφικῶς. [εἶναι ἀδελφόν.
قرنداشلق خارینداشلیخ، οὐ. τ. τὸ
قرنفیل خارنفیل، οὐ. ἀ. μοσχοκάρφι.
قرنوال خارناباڵ، ἴδ. قارنوال.
قرنین خارنیین، ὀυϊκ. τοῦ قرن خارن.
قرون خورون، πλ. τοῦ قرن خارن.
قروی خورویی، ἐ. ἀ. ἀγροτικός· χωρικός.
قره خارا، οὐ. τ. γῆ, ξηρά· يه — ايچك خارایا ائیچی، καραγιὰ ἐνιέχι καὶ يه — چيقمق خارایا تسیخماخ، ἀποβιβάζεσθαι· يه — اورمك خارایا اورماخ καὶ يه — اوطورمق خارایا اوتورماخ، ἐξοκείλειν· يه — يناشمق خارایا یاناشماخ، προσεγγίζειν τῇ ξηρᾷ.
قره قاره خارا، ἐ. τ. μέλας, μαῦρος· عاط — خارا تاغ، Μαυροβούνιον· اغاج — خارا آغاج، πτελέα (φυτ.)· — قاپ خاپ خارا، κατάμαυρος· ار — خارا یومورطا، τύφος (παθ.)· — جكر خارا جیگیر، ἦπαρ (ἀντ.)· قوش — خارا قوش، ἀετός· — باش خارا باش، χριστιανὸς λληρικός· خبز — خارا یاپیر، κακὴ εἴδησις· سوء — خارا

σεδδά, μελαγχολία (παθ.)· قیش — καρὰ κήϛ, βαρὺς χειμώ.· — ϛ̧ɣ γɨουζὶ καρά, μαυροπρόσωπος, κατηϛχυμένος· ﻝ — καρὰ γέλ, ἄνεμος βορυοδυτικός· ﺱ — ɣ̧ γɨοὺζ καρασή, αἰσχύνη.

قرابینا καραπίνα, ἴδ. قرابینا.

قرهجه καράδζα, ἐ.τ.μελαγχροινός.

قرهجه καραδζά, οὐ. τ. δορκάς.

قرلق καραλήκ, οὐ.τ. μελανότης.

قرلامق καραλαμάκ, ρ. τ. μελανίζειν. [λόνειν.

قرتلامق καραλατμάκ, ρ. τ. μαυ-

قرالامق καραλανμάκ, ρ. τ. μαυρίζειν (παθ.). [γενής.

قریب καρίπ, ἐ.ἀ. προσεχής· συγ-

قریباً καρίπεν, ἐπ. ἀ. προσεχῶς.

قریلی καρίλ, ἐ. ἀ. τετραυματισμένος.

قریجه καριϛά, οὐ. ἀ. ὕδωρ καθαρόν· φύσις· φυσικὴ κλίσις· ἀντίληψις· συμπέρασμα.

قریر καρίρ, ἐ. ἀ. φαιδρός.

قرین καρίν, ἐ. ἀ. προσεχής· σύντροφος· ὅμοιος· ﻝﻮﻗ — καρὶν καπούλ, παραδεκτός· — عزت ἠζὲτ καρίν, ἀξιότιμος· — شوکت ϛεβκὲτ καρίν, κραταιός· — سعادت σα'αδὲτ καρίν, εὐτυχής.

قرینه καρινέ, θ. τοῦ προηγ. — ﻲﻠا καρινὲ ἰλέ, κατὰ συμπέρασμόν.

قرینه καρινέ, οὐ. ἀ. συνόμιλος· συνδιασμός· συμπερασμός.

قریه καριέ, οὐ. ἀ. χωρίον.

قز κήζ, οὐ. τ. θυγάτηρ, κόρη· — خانم κὴζ χανὴμ κήζ, δεσποσύνη· — اوغلان — κὴζ ὀγλὰν κήζ, παρθένος· قرداش — κὴζ καρινδάϛ, ἀδελφή· — اغاسی — κηζλὰρ ἀγασή, ἀρχιευνοῦχος τῶν ἀνακτόρων· قیلمق — κὴζ πὸζμάκ, διακορεύειν.

قزاق καζάζ, οὐ. ἀ. μέταξα ἄβραξος.

قزاقچی καζζάζ, οὐ. ἀ. μεταξέμπορος, μεταξουργός.

قزارتمق κηζαρτμάκ, ρ. τ. κοκκινίζειν, περιφρύγειν.

قزارتمه κηζαρτμά, οὐ. τ. κοκκινιστόν (ραγ.).

قزارمق κηζαρμάκ, ρ. τ. ἐρυθριᾶν.

قزامق κηζαμούκ, οὐ.τ. ἐρυθρῖτις, (κ. ἱλαρά).

قزان καζάν, ἴδ. قزغان. [φέλεια.

قزانج καζάνδζ, οὐ. τ. κέρδος, ὠ-

قزانمق καζανμάκ. ρ.τ. κερδαίνειν.

قزدرمق κηζδὴρμάκ, ρ. τ. θερμαίνειν· ἐρεθίζειν.

قزغان καζγάν, οὐ. τ. λέβης.

قزغانجی καζγανδζί, οὐ. τ. χαλκεύς, χαλκουργός.

قزشمق κηζηϛμάκ, ρ. τ. θερμαίνεσθαι· ἐξάπτεσθαι.

قزغین κηζγήν, ἐ. π. πυρόεις, ἠρεθισμένος.

قزل خزیل, ἐ. τ. ἐρυθρός· κόκκινος.
قزلق خزیلیق, οὐ. τ. παρθενία.
قزلق خزیللیق, οὐ. τ. ἐρυθρότης· ψιμμύθιον.
قزمق خزمάκ, ρ. τ. πυροῦσθαι· θυμόνειν.
قزمیر خازمίρ, ἴδ. قزیل.
قسام خασσάμ, οὐ. ἀ. διανομεύς (ὑπάλληλος ἐπιτετραμμένος τὴν διανομὴν κληρονομίας).
قسامت خασσαμέτ, οὐ. ἀ. ὅρκος.
قساوت خασαβέτ, οὐ. ἀ. ἀπανθρωπία· θλῖψις. [θλίβεσθαι.
قساوتلنمك خασαβετλενμέκ, ρ. τ.
قساوتلی خασαβετλί, ἐ. τ. τεθλιμμένος. [φοράδα.
قسراق خισράκ, οὐ. τ. φορβάς, κ.
قسطنطنیه خωνσταντινιγέ, ὄν. κύρ. ἡ Κωνσταντινούπολις.
قسقانج خισκάνδζ, ἐ. καὶ οὐ. τ. ζηλότυπος, ζηλοτυπία· φθόνος.
قسقانمق خισκανμάκ, οὐ. τ. ζηλεύειν, φθονεῖν.
قسم خίσμ, οὐ. ἀ. τιμῆμα· εἶδος.
قسم خασέμ, οὐ. ἀ. τὸ ὁρκίζεσθαι· ὅρκος.
قسمن خίσμεν, ἐπ. ἀ. κατά.
قسمت خισμέτ, οὐ. ἀ. διαίρεσις, διανομή· μοῖρα· — خارج خαρίδζ-ι-χισμέτ, πηλίκον (ἀρθ.).
قسوت خασβέτ, οὐ. ἀ. τραχύτης· τὸ κίβδηλον.
قسی خασίγ, ἐ. ἀ. τραχύς, κίβδηλος. [(χριστ.).
قسیس χισσίς, οὐ. ἀ. ἀρχιερεύς
قشاغی χασαγή, οὐ. τ. ξύστρα.
قشاغیلامق χασαγηλαμάκ, ρ. τ. ξυστρίζειν (ἵππον).
قشر χάσρ, οὐ. ἀ. τὸ ἐκδέρειν.
قشر خήσρ, οὐ. ἀ. φλοιός· δέρμα.
قشلا خησλὰ καὶ
قشلاق χησλάκ, οὐ. τ. παραχειμάδιον· στρατῶν. [μάζειν.
قشلامق χησλαμάκ, ρ. τ. διαχειμερινός.
قشلق χησλήκ, ἐ. τ. χειμερινός.
قصاب χασσάπ, ἐ. ἀ. (ἀντὶ οὐ.) κρεωχόπος, κρεωπώλης.
قصابخانه χασαπχανέ, οὐ. π. κρεωπωλεῖον.
قصاچ χησάζ, οὐ. τ. λαβίς.
قصاص χησάς, οὐ. ἀ. ἡ διὰ φόνου ἀντεκδίκησις· ἀντίποινον.
قصالمق χησαλμάκ, ρ. τ. βραχύνειν. [σθαι.
قصالمق χησαλμάκ, ρ. τ. βραχύνε-
قصب χάσπ, οὐ. ἀ. τὸ κόπτειν.
قصب χάσπ, οὐ. ἀ. καυλός (σιτηρῶν).
قصبه χασαπά, οὐ. ἀ. θ. κωμόπολις· κάλαμος· βρύαυλος.
قصبه χασαπέ, οὐ. ἀ. τραχεῖα· (ἀνατ.). [(ἀνατ.).
قصبی χασαπί, οὐ. ἀ. βρόγχειος
قصد χάσδ, οὐ. ἀ. πρόθεσις, σκοπός· συνωμοσία· — سوء سوء-ι-

κάσδ, ἐπιβουλή· — عن ἄν κάσδιν καὶ —: πικάσδιν καὶ

قصد κάσδεν, ἐπ.ἀ.ἐκ προθέσεως, ἐπίτηδες.

قصر κάσρ, οὐ. ἀ. τὸ συντέμνειν· τὸ ἀποσύρειν· τὸ λευκαίνειν· τὸ καθείργειν· τὸ ἀμελεῖν· περίπτερον.

قصر κ.ισρ καὶ κησήρ, ἐ. ἀ. ἄγονος, στεῖρος.

قصراق κησράκ, ἴδ. قسراق.

قصرغه κασηργά, οὐ.τ. καταιγίς, ἀνεμοζάλη.

قصرلق κησηρλήκ, οὐ. τ. στείρωσις· τὸ ἄγονον.

قصق κησήκ, ἐ. τ. συντεθλιμμένος· βραγχνός. [βραγχνιάζειν.

قصلق κησηλμάκ, ρ.τ. πιέζεσθαι·

قصم κάσμ, οὐ. ἀ. σύντριψις, διαχώρισις· ἀπώλεια. [τέρμα.

قصو κουσβά, οὐ.ἀ. ἄκρα, τέλος·

قصور κουσούρ, πλ. τοῦ قصر.

قصور κουσούρ, οὐ. ἀ. ἔλλειψις, ἀτέλεια· σφάλμα· τὸ ὑπόλοιπον.

قصورات κουσουράτ, πλ. τοῦ πργ.

قصورسز κουσουρσήζ, ἐ. τ. ἀνελλιπής· ἀναμάρτητος.

قصورلی κουσουρλοῦ, ἐ. τ. πλημμελής· ἐλαττωματικός.

قصه κησά, ἐ. τ. ἐπίτομος, σύντομος· βραχύς. [γημα.

قصه κησσά, οὐ. ἀ. ἱστορία· διήقصه لمق κησαλατμάκ, ρ. τ. συντέμνειν· βραχύνειν.

قصه كسدى κασηδέ, οὐ. ἀ. ἐλεγεῖον.

قصير κασήρ, ἐ.ἀ. βραχύς, κοντός.

قضا καζά, οὐ. ἀ. ἀπόφασις δικαστική· τὸ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἑνὸς ἱεροδικαστοῦ μέρος· ὑποδιοίκησις· θεία βουλή· δυστύχημα· ἐξόφλησις χρέους· حاجت — καζά-ι-χαδζέτ, ἐκπλήρωσις ἀνάγκης (φυσικῆς)· — واجب ال βαδζίπ-ουλ-καζά, πληρωτέος· اوغرامق — καζαγι̇ὰ ὀγραμάκ, ἐμπίπτειν εἰς δυστύχημα· الله — καζὰ ἰλὲ καὶ

قضا كزمك καζάεν, ἐπ. ἀ. κατὰ συνέπειαν δυστυχήματος.

قضات κουζάτ, πλ. τοῦ قاضى.

قضارا καζάρα, ἐπ.π. κατὰ τύχην.

قضايا καζαγιά, πλ. τοῦ ἐπ.

قضيه καζηγέ, οὐ. ἀ. ὑπόθεσις· συμβεβηκός· ζήτημα, πρότασις (λογικῆς).

قطار κατάρ, οὐ. ἀ. σειρὰ (καμήλων ἵππων).

قطع κητά', οὐ. ἀ. τομή.

قطع كوتتا, πλ. τοῦ قطع.

قطت κούτπ, οὐ. ἀ. πόλος· ἀρχηγὸς φυλῆς.

قطبى κουτπί, ἐ. ἀ. πολικός.

قطر κάτρ, οὐ. ἀ. τὸ στάζειν, σταγών.

قطر κούτρ, οὐ. ἀ. μέρος, ἐπαρ-

χίαι· διάμετρος (γεωμ.). [τος.
قطران قατράν, οὐ. ἀ. πισσάσφαλ-
قطران قατράν, οὐ. ἀ. τὸ στάζειν.
قطر قατρέ, οὐ. ἀ. σταγών.
قطع κάτ', οὐ.ἀ. τὸ κόπτειν· διά-
βασις· ἀπόφασις· قاطع — κατ'-
η-ναχίς, ἔλλειψις (γεωμ.)· —
قاف κατ'-η-μουκιαφί, παραβο-
λή (γεωμτ.).
قطعة κατ'ὰ καὶ قطة κατ'άν, ἐπ.ἀ.
παντελῶς· οὐδόλως.
قطعة κητ'ά, οὐ. ἀ. τμῆμα· σχῆ-
μα· τμῆμα κύκλου· στροφὴ
ποιητική. [ὁριστικός.
قطعي κατή (قطع), ἐ. ἀ. θετικός,
قطعة κατ'ήεν, ἐπ. ἀ. θετικῶς,
ὁριστικῶς. [σπάνις.
قطلق κητλήκ, οὐ. τ. ἔλλειψις·
قطن κούτν, οὐ. ἀ. βάμβαξ.
قطني κουτνί, οὐ. ἀ. βαμβακερός.
قطيفة κατηφέ, οὐ.ἀ. ὁλοσηρικόν,
κ. κατιφές. [θύτης.
قعارت κα'αρέτ, οὐ. ἀ. βάθος, βα-
قعب κά'π, οὐ. ἀ. κνάθος, ξύλινον
πινάκιον.
قعر κά'ρ, οὐ. καὶ ἐ.ἀ. βάθος· πά-
τος· — لا νὰ κά'ρ, λίαν βαθύς.
قعود κου'ούδ, οὐ.ἀ. τὸ κάθησθαι·
κάθισμα.
قفجير κηγηλδζίμ, οὐ.τ. σπινθήρ.
قفوجي κογουδζού, ἐ.τ. κατήγορος.
قفا καφά, οὐ. ἀ. κρανίον, κεφα-
λή· χονδρὰ κεφαλή.
قفادار καφαδάρ, ἐ.π. φίλος· συνά-
δελφος. [κάνδυς.
قفتان καφτάν, οὐ. τ. ἐφεστρίς,
قفس καφές, οὐ. π. τ. κλωβίον,
δικτυωτὸν παραθύρου.
قفسلي καφεσλή, ἐ.τ. δικτυοειδής.
ققرداق κηκηρδάκ, οὐ. τ. χόνδρος.
قلاب καλλὰπ (قلب κάλπ), ἐ. ἀ.
κιβδηλοποιός.
قلابدان κηλλαπδάν, οὐ. τ. σύρμα
χρυσοῦ ἢ ἀργύρου.
قلاوز κουλαούζ, οὐ. τ. ὁδηγός·
πρωρεύς.
قلاي καλάϊ, οὐ. τ. κασσίτερος.
قلب κάλπ, οὐ.ἀ. καρδία· κέντρον·
— دقيق القلب ρεκήκ-ουλ-κάλπ,
εὐαίσθητος· — رقة القلب ρικκὰτ-
ου-κάλπ, εὐαισθησία· اضطراب
— ἰζτιρὰπ-ι-κάλπ, στενοχω-
ρία· ἔλεγχος συνειδήσεως.
قلب κὰλπ καὶ قلپ κάλπ, ἐ. τ.
κίβδηλος.
قلبا κάλπεν, ἐπ. ἀ. ἐκ καρδίας.
قلبزن καλπζέν, κ. καλπουζάν, οὐ.
π. κιβδηλοποιός.
قلبزنلق καλπζανλήκ, οὐ. τ. κι-
βδηλεία· δολιότης.
قلبكاه καλπκιάχ, οὐ. π. κέντρον.
قلباق καλπλήκ, οὐ.τ. κιβδηλεία·
δολιότης (μετφρ.).
قلبور καλπούρ, οὐ.τ. κόσκινον.
قلپه κούλιπε, οὐ. τ. καλύβη.
قلبي καλπί, ἐ. ἀ. καρδιακός.

قلپاق καλπάκ, οὐ. τ. κάλυμμα κεφαλῆς· σκοῦφος μοναχικός,
قلة κηλλέτ, οὐ. ἀ. σμικρότης· ἔλλειψις· σπάνις.
قله κουλλέ, οὐ. ἀ. κορυφή· πύργος· ὅμιλος ἀνθρώπων.
قلتق καλτάκ, ἴδ. قالتق.
قلج κηλήδζ, οὐ. τ. ξίφος· بالغی — κηλήδζ παληγή, ξιφίας (ἰχθ.)
قلجلامق κηληδζλαμάκ, ρ. τ. κτυπᾶν διὰ τῆς σπάθης. [καλον.
قلجق κηλδζήκ, οὐ. τ. ψαροκόκ-
قلع κάλ', οὐ. ἀ. ἐκρίζωσις.
قلعه καλ'ά, οὐ. ἀ. φρούριον, ὀχύρωμα· سلطانیه — καλά-ϊ-σουλτανιγέ, Ἑλλήσποντος, κ. Δαρδανέλλια· بن — καλ'ὰ πένδ, καθειργμένος· δέσμιος· — ایچ ἴτς καλ'ά, ἀκρόπολις. [θήκη.
قلف κηλήφ, οὐ. τ. περικάλυμμα·
تاقلف καλαφάτ, οὐ. τ. ἦ
تفلف καλαφάτ, οὐ. τ. πάκτωμα, καλαφάτισμα.
قلفه κολφα, οὐ. τ. ὑπάλληλος· προγυμναστής· ἀρχιτέκτων.
قلق κηλήκ, οὐ. τ. μορ.ή.
قلقان καλκάν, οὐ. τ. ἀσπίς· — بالغی καλκὰν παληγή, σύαξ.
قلل κουλέλ, πληθ. τοῦ قله κουλλέ.
قلم καλέμ, οὐ. ἀ. κάλαμος· γραφεῖον· —ارباب ἐρπάπ-ι-καλέμ, συγγραφεῖς· قلمی — καλεμὲ ἀλμάκ, συντάττειν· کلمی — καλεμὲ γκελμέζ, ἀπερίγραπτος· ج — ات τερδζουμὲ καλεμί, τὸ μεταφραστικὸν γραφεῖον. [λομάχαιρον.
قلمتراش καλεμτράς, οὐ. ἀ. κονδυ-
قلب χλούπ, ξ. λέσχη.
قلمق κηλμάκ, ρ. τ. κάμνειν.
قلمیه καλεμιγέ, οὐ. ἀ. δικαίωμα γραφείου.
قلوب κουλούπ, πλ. τοῦ قلب.
قلور κλόρ, ξ. χλώριον (χημ.).
قلوی καλεβί, οὐ. ἀ. ἀλκάλιον (χημ.)
قله κουλλέ, οὐ. ἀ. τ. κορυφὴ ὄρους· πύργος· ج — چاڭ τσὰγ κουλεσί, κωδωνοστάσιον· بکجی ج — تپه‌جی κουλεσί, ἀποσκοπεῖον.
قليچ κηλήδζ, οὐ. τ. ξίφος.
قليل καλίλ, ἐ.ἀ. ὀλίγος, σπάνιος.
قليلًا καλίλεν, ἐπ. ἀ. σπανίως.
قما κάμα, οὐ. τ. ἀκινάκης.
قمار κουμάρ, οὐ. ἀ. τυχηρὸν παίγνιον· κῦβος.
قمارجی κουμαρδζί, ἐ. τ. ὁ παίζων τυχηρὰ παιγνίδια. [παίκτης.
قمارباز κουμαρπάζ, οὐ. τ. χαρτο-
قمارخانه κουμαρχανέ, οὐ. ἀ. π. κατάστημα τυχηρῶν παιγνιδίων. [πλοίου.
قماره κάμαρα, οὐ. τ. δωμάτιον
قماش κουμάς, οὐ. ἀ. ὕφασμα.
قماشدرمق καμασδηρμάκ, ρ.τ.ἐνργ. τοῦ ἐπ.

قماشمق χαμαϑμάχ, ρ. τ. μουδιάζειν (ἐπὶ ὀδόντων). θχμβοῦσθαι (ἐπὶ ὀφθαλμῶν).
قمر χαμέρ, οὐ. ἀ. σελήνη.
قمری χουμρού, οὐ. ἀ. τρυγών.
قمری χαμερή, ἐ. ἀ. σεληνιακός.
قمریه χαμεριγέ, θ. τοῦ προηγ.
قمیلدامق χαμηλδατμάχ, ρ. τ. κινεῖν· μετακινεῖν. [νεῖσθαι.
قمیلدانمق χημηλδανμάχ, ρ. τ. κι-
قمیلدی χημηλδή, οὐ. τ. κίνησις.
قمیص χαμίς, οὐ.ἀ. χιτών.
قن χήν, οὐ. ἀ. δοῦλος.
قن χήν, οὐ. τ. κολεός· θήκη.
قنا χηνά, οὐ.τ. κύπρος, κ. κνᾶς.
قناپه καναπέ, οὐ. τ. ἀνάκλιντρον.
قناد κανάδ, οὐ. τ. πτέρυξ.
قنادیل καναδίλ, πλ. τοῦ قندیل.
قناره καναρέ, οὐ. τ. σφαγεῖον.
قناریه κανάρια,οὐ.τ.κανάρι(πτν.).
قناعت καναάτ, οὐ.ἀ. αὐτάρκεια, ὀλιγάρκεια. [γαρκής.
قناعتکار καναατκιάρ, ἐ. π. ὀλι-
قناعتکارلق καναατκιαρλήχ, οὐ. τ. ὀλιγάρκεια.
قناعتکش καναατκές, ἐ. π. καὶ
قناعتلی καναατλῆ, ἐ. τ. ὀλιγαρκής.
قنا قنا κηνὰ κηνά, οὐ. τ. φλοιὸς ἀντιπυρετικὸς δένδρου τινὸς τῆς Περουβίας, κίνα.
قنال κανάλ, ξ. διώρυξ.
قنالمق κιναλατμάχ, ρ. τ. καὶ
قنالمق κηναλαμάχ, ρ. τ. βάφειν μὲ κνᾶν.
قنامق κιναμάχ, ρ. τ. ἐλέγχειν.
قنبره κουνπαρά, ἴδ. κοχ χουνπαρά.
قنبور κανπούρ, ἐ.τ. ὑβός· — οὐ. τ. κυφότης. [ξενεῖον.
قنتساریه καντσαλάρια, οὐ. τ. προ-
قنداق κονδάκ, οὐ. τ. σπάργανον· ἔμπρησμα· [στής.
قندافجی κονδακδζή, οὐ. τ. ἐμπρη-
قندرمق κανδηρμάχ, ρ.τ. πείθειν· παρακινεῖν.
قندره κουνδούζ, οὐ. τ. κάστωρ.
قندیل κανδίλ, οὐ. ἀ. λύχνος· کور — κιὶρ κανδήλ, οἰνοβαρής· کیچه سی — κανδὴλ κιδζεσί, νὺξ φωτοχυσίας.
قنطار καντάρ, οὐ.ἀ. στατήρ (βάρος 44 ὀκάδων).
قنطارجی κανταρδζή, οὐ. τ. δημόσιος ζυγιστής.
قنغی κάνκη, ἀντ.τ. ποῖος ; ποία;
قنه قنه κηνά-κηνά, οὐ. τ. κίνα.
قنی κανί, ἐπ. τ. ποῦ ; ποῦ εἶναι;
قنیعت κανί' (قناعت), ἐ.ἀ. αὐτάρκης.
قو κό, προστακτικὴ τοῦ τ.ρ.قومق κομάχ, βάλλε, ἄφες· ὑπόθες· طورسون — κὸ τουρσούν, ἄφες ἡσυχον· مالدم — κὸ κι ἀλδήμ, ὑπόθες ὅτι ἔλαβον.
قوا κουβά, πλ. τοῦ قوت.
قواره καβάρα, οὐ. τ. πορδή.

قواص καββάς, οὐ. ἀ. τοξότης· ὁ κατασκευάζων τόξα. [βάσης.
قواص καβάς, οὐ. τ. κλητήρ, κα-
قواعد καβαήδ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ واعد καηδέ, عيانيه — καβαήδ -ι-δσμανιγέ, ἡ τουρκικὴ γραμματική.
قواف καβάφ, οὐ.τ. κατὰ παραφθ. ἐκ τοῦ ἀ. حواف χαφφάφ, ὑποδηματοποιός, ὑποδηματοπώ-
قواق καβάκ, οὐ.τ.αἴγειρος. [λης.
قوال καββάλ (قول), ἐ. ἀ. πολύλογος. [γέρα.
قوال καβάλ, οὐ. τ. αὐλός, φλο-
قوالمق κοβαλαμάκ, ρ.τ. καταδιώκειν, κυνηγᾶν.
قوام κηβάμ, οὐ. ἀ. πυκνότης, ἡ ἁρμοδία κατάστασις.
قوان κοβάν, οὐ. τ. κυψέλη.
قوانمق κηβανμάκ, ρ. τ. καυχᾶσθαι ἐπὶ τινί.
قوانس καβανός, μᾶλλον δὲ
قوانز καβανόζ, οὐ. π. κελέβειον, καβανόζι.
قوانين καβανίν, πλ. τοῦ قانون.
قوائم καβαΐμ, πλ. τοῦ قائمه.
قوپارمق κοπαρμάκ, ρ.τ. ἐκριζοῦν· ἀποσπᾶν· δρέπειν· ὑποκινεῖν· — قيامتی κηγιαμετὴ κοπαρμάκ, ἐξοργίζεσθαι·ἀνακράζειν.
قوپچه κόπτσα, οὐ. τ. πόρπη.
قوپچەلامق κοπτσαλαμάκ, ρ.τ. ἐμπορπᾶν.
قوپمق κοπμάκ, ρ.τ. ἀποσπᾶσθαι· προέρχεσθαι· ἐκρήγνυσθαι· او — ὄδ κοπμάκ,τὸ ἐκπτοεῖσθαι· — ىدن كوكلوندن κιονουλδὲν κοπμάκ, τὸ προέρχεσθαι ἐκτῆς καρδίας, τὸ δίδειν ἀσμένως.
قوپوق κοπούκ, ἐ. τ. κεκομμένος, ἀποσπασθείς.
قوپه κούπα, ξ. ποτήριον.
قوپه κουπέ, ξ. εἶδος ἀμάξης.
قوپيا κόπια, ξ. ἀντίγραφον.
قوپياجی κοπιαδζί, ἐ. τ. ἀντιγραφεύς.
قوت κουββέτ, οὐ ἀ. δύναμις· αἴσθησις· ἐνέργεια.
قوت κούτ, οὐ. ἀ. τροφή· βρῶσις.
قوتسز κουβετσίζ, ἐ. τ. ἀδύνατος· ἄπορος· πτωχός.
قوتلندرمك κουβετλενδηρμέκι, ρ.τ. ἐνισχύειν. [σχύεσθαι.
قوتلنمك κουβετλενμέκι. ρ. τ. ἐνι-
قوتلی κουβετλί, ἐ. τ. ἰσχυρός.
قوجاق κοδζάκ, οὐ.τ. κόλπος, ἀγκάλη. [καλίζεσθαι.
قوجاقلامق κοδζακλαμάκ, ρ.τ. ἐναγ-
قوجامش κοδζαμήζ, μετ. τ. γεγηρακώς.
قوجامق κοδζαμάκ,ρ.τ. γηράσκειν.
قوجان κοδζαμάν, ἐ. τ. ὑπερμεγέθης.
قوجمق κοδζουνμάκ,ρ.τ.κνήθεσθαι· λυπεῖσθαι· ὑποπτεύεσθαι.
قوجه κοδζά, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ἀνήρ,

σύζυγος· ὑπερμεγέθης· γέρων· قارى ى — خوجه‌لق خوجه‌لغی· ὑπανδρεύεσθαι· قارى — خوجه‌ قارى، قراتا· — قارى قارى خوجه‌، οἱ σύζυγοι (ἀνὴρ καὶ γυνή).

قوچ خوجه‌لق خوجه‌لغ، οὐ. τ. γῆρας.

قوچ قوچ، οὐ. τ. κριός.

قوچاق قوچاق توتسه‌ق، ἐ. τ. τολμηρός· γενναῖος· μάχιμος.

قورمق قوردورمق قوردورماق، ρ. τ. βάλλειν (δι' ἄλλου).

قورمه قوردورمه قوردورمه، ὡς τὸ προηγ.

قورمه قوردورمه قوردورمه، ἴδ. قورمه.

قورولق قوردوزلق قوردوزلغ، οὐ. τ. λύσσα, ὑδροφοβία.

قوراق قوراق قوراق، ἐ. καὶ οὐ. τ. ξηρός.

قوراقلق قوراقلق قوراقلغ، οὐ. τ. ξηρασία.

قورامق قورابمق قورابماق، ρ. τ. δράττεσθαι· συλλαμβάνειν.

قوربغه قوربغه قوربغه، καὶ

قوربغی قوربغی قوربغی، οὐ. τ. βάτραχος.

قورت قورت قورت، οὐ. τ. σκώληξ

قورتارمق قورتارمق قورتارماق، ρ. τ. ἐλευθερόνειν.

قورتلامق قورتلامق قورتلامق، ἴδ. قورتلمق.

قورتولش قورتولش قورتولش، οὐ. τ. ἀπαλλαγή, σωτηρία.

قورتولمق قورتولمق قورتولماق، ρ. τ. σώζεσθαι· ἀπαλλάττεσθαι.

قورتلامق قورتلامق قورتلامق، ρ. τ. σκωληκιάζειν.

قورتلو قورتلو قورتلو، ἐ. τ. σκωληκόβρωτος· σκωληκιάρης.

قورقوتمق قورقوتمق قورقوتماق، ρ. τ. ξηραίνειν.

قورد قورد قورد کورت، οὐ. τ. λύκος· — اسکی اسکی کورت، (ἄνθρωπος) λίαν πονηρός.

قوردله قوردله قوردله، οὐ. τ. ταινία.

قورساق قورساق قورساق καὶ

قورسق قورسق قورساق، οὐ. τ. προηγορεών (γοῦσα τῶν πτηνῶν).

قورسه قورسه قورسه، ξ. στηθόδεσμος.

قوروشون قوروشون قوروشون، οὐ. τ. μόλυβδος· σφαῖρα μολυβδίνη· ى — قورشونه قورشونه قورشونه διζμέκι، τυφεκίζειν. [βδινος.

قورشونلو قورشونلو قورشونلو، ἐ. τ. μολύ-

قورشونی قورشونی قورشونی، ἐ. τ. μολυβδόχρους.

قورشونلامق قورشونلامق قورشونلامق، ρ. τ. μολυβδοῦν· τυφεκίζειν.

قورصان قورصان قورصان، οὐ. τ. πειρατής.

قوروق قوروق قوروق، οὐ. τ. ὄμφαξ, ἀγουρίδα. [χρόψυχος.

قورقاق قورقاق قورقاق، ἐ. τ. δειλός, μι-

قورقمق قورقمق قورقماق، ρ. τ. ἐκφοβίζειν, ἀπειλεῖν.

قورقمق قورقمق قورقماق، ρ. τ. φοβεῖσθαι· δειλιᾶν. [τριχώδης.

قورقونج قورقونج قورقونج، ἐ. τ. ἐπίφοβος,

قورقو قورقو قورقو، οὐ. τ. φόβος· τρόμος.

قورقوسز قورقوسز قورقوسز، ἐ. τ. ἄφοβος· ἀκίνδυνος· ἀσφαλής.

قورقولق قورقولق قورقولق، οὐ. τ. φόβητρον· μορμολύκειον.

قورقولو χορ•ουλού, ἐ.τ. τρομερός· ἐπικύνδυνος.

قورقونج χορχούνδζ, ἐ.τ. φρικώδης· ἐπίφοβος.

قورقهجق χορχαδζάχ, ἐ. τ. ἐπικύνδυνος.

قورلدامق χουρουλδαμάχ, ρ.τ. γουργουρίζειν.

قورلمق χουρουλμάχ, ρ. τ. ἀλαζονεύεσθαι.

قورمق χουρμάχ, ρ. τ. ἀνεγείρειν· στήνειν· σχεδιάζειν· — اردو ὀρδοὺ χουρμάχ, στρατοπεδεύειν· — جادر δζαδὴρ χουρμάχ, στήνειν σκηνήν· — مجلس μεδζλὶς χουρμάχ, συγκαλεῖν συμβούλιον· — بنا πινὰ χουρμάχ, ἐγείρειν οἰκοδομήν· — ساعت σαὰτ χουρμάχ, χορδίζειν ὡρολόγιον. [νοῦργος.

قورناز χουρνάζ, ἐ.τ. ἔξυπνος· παζ قورناز χουρναζλήχ, οὐ. τ. πανουργία· εὐφυΐα.

قورنتی χουρουρτὴ καὶ قورونی χουρουνδή, οὐ. τ. ὑποψία· φαντασιοπληξία. [πτος.

قورنتیلی χουρουνδηλή, ἐ. τ. ὑπο-

قورنا χούρνα, ξ. δεξαμενή, λουτήρ.

قوری χουρή, ἐ. τ. ξηρός.

قوری χουρή, ξ. φθείρ, سی — تخته ταχτὰ χουρουσί, κόριζα.

قوری χουρή, οὐ. τ. δάσος.

قوریجی χοριδζή, οὐ.τ. δασοφύλαξ.

قوریق χουρουμὰχ καὶ قورمق χουρουμάχ, ρ. τ. ξηραίνεσθαι.

قورت χορβέτ, οὐ. τ. δρόμων, πλοῖον πολεμικὸν μονόκροτον.

قوروق χορούχ, οὐ. τ. ὄμφαξ.

قورم χουρούμ, οὐ.τ. θεμελίωσις.

قورمق χουρημάχ, ἴδ. قوریق.

قورمیلش χουρουλούς, οὐ. τ. χομπασμός. [τεύειν.

قوریق χορουμάχ, ρ. τ. προστα-

قوز χόζ, οὐ. τ. κάρυον.

قوزه χοζά, οὐ.τ. βομβύκιον, χοκκοῦλι (μεταξοσκώληκος ἢ ἄλλων ἐντόμων), βομβύκιον βάμβακος.

قوزی χουζού, οὐ. τ. ἀρνίον· — قولاغی χουζοὺ κουλαγή, ὀξαλίς (βοτ.).

قوس χάβς, οὐ. τ. τόξον· τοξότης· σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου.

قوسمق χουσμάχ, ρ. τ. ἐμεῖν.

قوش χούς, οὐ. τ. πτηνόν.

قوش χός, οὐ. τ. ζεῦγος (ἵππων ἢ βοῶν).

قوشاتمق χουσατμάχ, ρ. τ. περιζωννύειν· πολιορκεῖν.

قوشاق χουσάχ, οὐ. τ. ζώνη.

قوشامه χουσανδή, οὐ. τ. ἱματισμός· στολή.

قوشانمق χουσανμάχ, ρ. τ. ζώννυσθαι. [ρας.

قوشباز χουσπάζ, οὐ. τ. ὀρνιθοθή-

قوشجی χουσδζί, οὐ. τ. ὀρνιθο-

θήρας, ὀρνιθοτρόφος. [νειν.
ڤومدوشڤ قوصۆηρμάχ, ρ. τ. ἐλαύ-
ڤوششڤ قوصۆύς, οὐ. τ. τρεξιμον, δρόμος.
ڤومششڤ قوصۆυσμάχ, ρ. τ. τρέχειν (πολλοὶ ὁμοῦ).
ڤولڤ قوصۆλούχ, οὐ. τ. ἡ μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου μέχρι τῆς ἑνδεκάτης πρὸ μεσημβρίας ὥρα· ὀρνιθῶν.
ڤومڤ قوصۆμάχ, ρ. τ. τρέχειν· ζευγνύειν (ἅμαξαν, ἵππον κτλ.)
ڤوشڤ قوصۆὰ καὶ ڤوشڤ قوشڤ قوصۆὰ καὶ
رڤوشڤ قوصۆαράχ, ἐπ.τ. δρομικίως.
ڤومدڤ قوصۆυσδηρμάχ, ρ. τ. προξενεῖν ναυτίασιν.
ڤومڤ قوصۆυσμάχ, ρ. τ. ἐμεῖν.
ڤوطڤ قوصۆυτή, οὐ. τ. κυτίον· θήκη.
ڤوغڤ قوصۆβγά, ἴδ. ڤوغه. [νηγᾶν.
ڤوغلهڤ قوگαλαμάχ, ρ. τ. κυ-
ڤوغانڤ قوگάν, οὐ. τ. κυψέλη.
ڤوغانڤ قوگάν, μετ. τ. ὁ καταδιώχων. [σθαι.
ڤوغلڤ قوگουλμάχ, ρ. τ. διώκε-
ڤوغلهڤ قوگλαμάχ, ρ. τ. διαβάλλειν· καταμηνύειν.
ڤوغڤ قوγμάχ, ρ. τ. διώκειν.
ڤوغڤ قوγού, οὐ. τ. διαβολή.
ڤوغوشڤ قوγούς, οὐ. τ. αἴθουσα· σταθμὸς ἀστυνομικός.
ڤوغوقڤ قوγούχ, οὐ. τ. κοιλότης.
ڤوغه قوγά, οὐ. τ. κάδος.
ڤوغيچڤ قوγουδζί, οὐ.τ. διαβολεύς· συκοφάντης.
ڤوفڤ قόφ, ἐ. τ. κοῖλος.
ڤوقڤ κόχ, ξ. ἀνθρακοτίτανος.
ڤولڤ κούκλα, ξ. πλαγγών.
ڤولڤ قوكلاμάχ, ρ. τ. δίδειν τι εἰς ἄλλον νὰ ὀσφρανθῇ.
ڤومڤ قوكوتμάχ, ρ. τ. διαχέειν ὀσμήν (εὐάρεστον ἢ δυσάρεστον).
ڤولڤ قوكουλατμάχ, ρ. τ. ὀσφραίνειν, δίδειν εἰς ἄλλον νὰ μυρίσῃ.
ڤولڤ قوكλαμάχ, ρ. τ. ὀσφραίνεσθαι· μυρίζειν. [ρόσπαστον.
ڤولهڤ κούκλα, οὐ. τ. νανίον, νευ-
ڤوشڤ قوكμούς, μετ. τ. ἑώλος· διαφθορεύς. [ἀπόζειν.
ڤومڤ قوκμάχ, ρ. τ. μυρίζειν·
ڤومهڤ قوκμά, οὐ. τ. ὀσμή.
ڤوڤ قوκού, ὡς τὸ προηγ. سى—
ڤيقمڤ قوكουσ̀τσικμάχ, ἀνα-(ἀπο)καλύπτεσθαι. [τος.
ڤورورڤ قوκορόζ, οὐ. τ. ἀραβόσιζڤ قوκόζ, ἐ. τ. ἄπορος, χρημάτων. [νεσθαι.
ڤوزلامڤ قوκοζλαμάχ, ρ. τ. πέ-
ڤوزلڤ قوκοζλούχ, οὐ. τ. πενία.
ڤوليا قوκουκούλια, ξ. βομβύκιον.
ڤوڤ قوκόνα, οὐ. τ. κυρία.
ڤوشو قوگοχού, οὐ. τ. γείτων.
ڤوشولڤ قوگοχουλούχ, οὐ. τ. γειτονία.
ڤوشى قوگοχή, ἴδ. ڤوشو. [τονία.

قول كابل, οὐ. ἀ. λόγος· συμφωνία· ἔρις.

قول كول, οὐ. τ. βραχίων· πτέρυξ στρατοῦ· περιπολία· περίπολος· طوشمق — كول دولاشماك, περιπολεῖν· — قره كاره كول, περίπολος· اغاسی — كول آغασή, ὑποταγματάρχης· دمير — كول دمیرجی, μοχλός· ديوار — كول كولا, περιπλέγδην.

قول كوول, οὐ. τ. δοῦλος.

قولاب كابلمق, ἐπ. ἀ. προφορικῶς· κατὰ συμφωνίαν.

قولاج كولاتی, οὐ. τ. ὀργυιά.

قولاچه كولاتسقا, οὐ. τ. ὄρνις ἐπωάζουσα.

قولاغوز كولاغوزی, οὐ.τ. ὁδηγός.

قولاغوزلق كولاغوزلوق, οὐ. τ. τὸ ὁδηγεῖν. [ὁδηγεῖν.

قولاغوزلامق كولاغوزلاماق, ρ.τ.

قولاق كولاق. οὐ. τ. οὖς· آصمق — كولاق اسماق καὶ دیرمك — كولاق برمك, τείνειν τὸ οὖς· εἰσακούειν τινός· مسافری — كولاق مسافری, ὠτακουστής· اولمق — كولی كولاق اولماق, εἶναι λίαν προσεκτικόν· — دوه دیبه كولاق, ἀσύγκριτος· دلیك قولاغی كولاغι δελίκι, ἔξυπνος.

قولامق كوبلاماق, ρ. τ. καταγγέλλειν. [που).

قولان كولان, οὐ. τ. ὑπόζωμα (ἵπ-

قولانيلش كولايلی, ἐ. τ. εὐχερής, εὔκολος· — οὐ. τ. ἄνεσις, εὐκολία· μέσον· — ἐπ. τ. εὐχερῶς.

قولايلق كولايلیغ καὶ قولايلی καὶ قولايلق كولايلیق, οὐ. τ. εὐχέρεια· ἄνεσις.

قولايلامق καὶ قولايلاماق καὶ قولايلاماق κολαϊλαμάκ, ρ.τ.διευκολύνειν.

قولايلانمق καὶ قولايلانماق κολαϊλανμάκ, ρ. τ. εὐκολύνεσθαι.

قولپ κουλπ καὶ

قولپ κούλπ, οὐ. τ. λαβή, χειρίς· μίσχος.

قولوپه كولوپه, οὐ. τ. καλύβη.

قولتق كولتوخ, οὐ. τ. μασχάλη· προστασία.

قولتق كولتوخ, οὐ.τ. οἰνοπνευματοπωλεῖον.

قولتقلق كولتوخلαμάκ, ρ. τ. περιπτύσσεσθαι

قولتوق كولتούκ, ἴδ. قولتق.

قولجی كولجί,οὐ.τ. φύλαξ,φρουρός.

قولچاق كولτσάκ, οὐ. τ. ψέλλιον· χειρίδιον.

قولرا كولέρα, οὐ. τ. χολέρα.

قوللاندرمق كوللανδηρμάκ, ρ. τ. μεταχειρίζεσθαι· ποιεῖν τι εὔχρηστον.

قوللانمق كوللανμάκ, ρ. τ. μεταχειρίζεσθαι.

قوللانيقلی كوللανηκλή, ἐ. τ. εὔχρηστος. [χρῆσις.

قوللانيلش كوللανηλής, οὐ. τ.

قوللانیلمق κουλλανηλμάκ, ρ. τ. εἶναι ἐν χρήσει. [χωνεῦν.
قوللشمق κουλλεσμέκ, ρ. τ. συμ-
قوللق κουλλούκ, οὐ. τ. δουλεία.
قوللق κολλούκ, οὐ. τ. χειρίς.
قوللنلمق κουλλανηλμάκ, ρ. τ. τὸ εἶναι μεταχειρίσιμον, εὔχρη-
قولة κόλα, οὐ. τ. κόλλα. [στον.
قولامق κολαλαμάκ, ρ τ παιπα-λᾶν. [φυλή.
قوم κάβμ, οὐ. ἀ. λαός· ἔθνος·
قوم κούμ, οὐ. τ. ἄμμος.
قوماندار κομανδάρ, οὐ. τ. διοικη-τής, ἀρχηγός.
قوماندان κομανδάν, ὡς τὸ προηγ.
قوماندة κομάνδα, οὐ. τ. διεύθυν-σις, διοίκησις. [πλοίου.
قومانیه κουμάνια, οὐ. τ. σίτισις
قومپره κουμπαρά, ἴδ. ανχ.
قومپانیه κουμπάνια, ξ. ἑταιρεία.
قومدیه κομεδία οὐ. τ. κωμῳδία.
قومرال καὶ قمرال κουμράλ, ἐ. τ. καστανόχρους.
قومرو κομρού, οὐ. τ. τρυγών.
قومسال κουμσάλ, οὐ. τ. παραλία, τόπος ἀμμώδης· — ἐ. τ. ἀμ-μώδης.
قومق κομάκ, ρ. τ. βάλλειν· θέ-τει·· ἐπιτρέπειν· — ال ἔλ κομάκ, ἐπιχειρεῖν εἴς τι· امانت — ἐμανὲτ κομὰκ καὶ — رهن ρέγεν κομάκ, ἐνεχυριάζειν· ایچرو — ἰτσεροὺ κομάκ, εἰσηγεῖ-σθαι· — بحر پاکی کومك καὶ — — سط πὲστ κομάκ, στοιχη-ματίζειν· — ایلو یلولونه کو-μάκ, διευθετεῖν· — ایلو یلو-λὰ κομάκ, ἀποστέλλειν.
قوملق κουμλούκ, οὐ. τ. τόπος ἀμμώδης.
قومه κουμά, عود — κουμὰ ἀ-βρέτ, οὐ. τ. γυνὴ πρόστυχος.
قومیسر κομισέρ, οὐ. τ. ἐπίτροπος· πληρεξούσιος· ς— پولیس πο-λ'ς κομισερί, ὑπαστυνόμος.
قومیسیون κομισιόν, ξ. συμβούλιον, ἐπιτροπή, μεσιτεία.
قومیسیونجی κομισιονζού, οὐ. τ. μεσίτης.
قونه κονάκ, οὐ. τ. μέγαρον· δι-οικητήριον· δρόμος μιᾶς ἡμέ-ρας· κατάλυμα· πιτυρίασις.
قونداق κοντάκ, οὐ. τ. σπάργανον. πρηστήριον· ξυστόν, κοντά-κιον πυροβόλου. [πρηστής.
قونداقجی κονδακζί, οὐ. τ. ἐμ-
قوندرمق κονδηρμάκ, ρ.τ. χορηγεῖν τινι κατάλυμα· ἐπιβάλλειν.
قوندره κονδούρα, οὐ. τ. ὑπόδημα.
قوندوره جی κουνδουρατζί, οὐ.τ. ὑπο-δηματοποιός.
قوندوقتور κονδοκτόρ, ξ. ἀγωγεύς· ὁδηγός. [ξενεῖον.
قونسولاتو κονσολάτο, οὐ. τ. προ-
قونسولوس κόνσολος, οὐ. τ. πρό-ξενος.

قوی κουβέ, οὐ. τ. κολπίσκος.
قویلق καβιλίκ, οὐ. τ. στερεότης.
قویو καὶ قوروق κουγιρούκ, οὐ. τ. οὐρά, (μεταφ.) τέκνον· ς— κουγιρουγὴ δικδί, ἀπέθανε. [φειν· διπλόνειν.
قوریق κηβηρμάκ, ρ. τ. συστρέ-
قوغلق κογιουλμάκ, ρ. τ. ἐμβάλλεσθαι· ἀναμιγνύεσθαι.
قوغمق κογμάκ, ρ. τ. ἐμβάλλειν.
قوین κογιούν, οὐ. τ. θυλάκιον· κόλπος.
قویو κουγιού, οὐ. τ. φρέαρ.
قویو κογιού, ἐ.τ. πηκτός· βαθύς (ἐπὶ χρώματος).
قویولاشمق κογιουλασμάκ, ρ. τ. πηκταίνειν· ἀμαυροῦσθαι.
قویولق κογιουλούκ, οὐ. τ. βαθύτης (χρώματος)· πυκνότης.
قویوجی κουγιουμτζί, ἴδ. قیوجی.
قیون κογιούν, οὐ. τ. πρόβατον.
قویورمق κοϊβερμέκ, ρ.τ. ἀφίνειν· ἐπιτρέπειν.
قوی κογιού, ἴδ. قویو.
قهر κάχρ, οὐ. ἀ. καταδυνάστευσις· ὀργή· λύπη.
قهراً καχράν, ἐπ. ἀ. βίᾳ· ἐκ βαθείας λύπης.
قهرمان καχραμάν, οὐ. π. ἥρως.
قهرمانلق καχρεμανλήκ, οὐ. τ. ἡρωϊσμός.

قونسولید κονσολιδέ, ξ. τίτλος δημοσίου χρέους.
قونشدرمق κονουσδηρμάκ, ρ. τ. φέρειν τινὰ εἰς γνωριμίαν μετά τινος. [λεῖν.
قونشمق κονουσμάκ, ρ. τ. συνομι-
قونشمنتو κονισμέντο, ξ. φορτωτική.
قونشو κονσού, οὐ. τ. γείτων.
قونطراتو κοντοράτο καὶ [λιον.
قونطرتو κοντράτο, οὐ. τ. συμβό-
قونغره κονγρέ, ξ. συνέδριον· συνθήκη. [σκεψις.
قونفرانس κονφεράνς, ξ. συνδιά-
قونلق κονουλμάκ, ρ. τ. τίθεσθαι.
قوماق κομμάκ, ρ. τ. τίθεσθαι· καταλύειν· κοιτάζεσθαι, κουρεάζειν (ἐπὶ πτηνοῦ).
قوان κοβάν, οὐ. τ. κυψέλη.
قولامق κοβλαμάκ, ρ. τ. καταγγέλλειν.
قوللق κοβουλμάκ, ἴδ. قوغلق.
قوومق κοβμάκ, ἴδ. قوغمق.
قوه κουββέ, οὐ. ἀ. δύναμις· αἴσθησις· حفظ ـ κουβέϊ χαφιζά, τὸ μνημονικόν· عقل ـ κουβέϊ μουμεϊζέ, ἡ διάκρισις· مدرکه ـ κουβέϊ μουτρικέ, ἡ διανοητικὴ δύναμις· مالیه ـ κουβέϊ μαλιέ, μέσα οἰκονομικά, πόροι· دفع چیقارمق ـ κουββεδὲν φὶ λὲ τσικαρμάκ, πραγματοποιεῖν.
قوی καβί (قوّت), ἐ. ἀ. ἰσχυρός· στερεός· παντοδύναμος (Θεός).
قویاً καβίγεν, ἐπ. ἀ. ἰσχυρῶς· ἐντόνως.

قهرمانی χαχρεμανί, οὐ. καὶ ἐ. π. ἡρωϊσμός· ἡρωϊκός.

قهرناك χαχιρνάχι, οὐ. π. καταδυναστευτικός· τεθλιμμένος.

قهقهه χαχχαχά, οὐ. ἀ. καχχασμός, χαχλάνισμα.

قهوه χαχβέ, οὐ. ἀ. καφές· الق — χαχβὲ ἀλτή, προάριστον· — خانه χαχβεπαρασί, φιλοδώρημα.

قهوه‌جی χαχβετζί, οὐ. τ. καφεψός.

قی καί, οὐ. ἀ. ἐμετός. [λος.

قیا χαγιά, οὐ. τ. βράχος· σκόπε-

قیاد χηγιάδ, οὐ. ἀ. χαληνός.

قیادت χηγιαδέτ, οὐ. ἀ. τὸ διευθύνειν.

قیاس χηγιάς, οὐ. ἀ. ἀναλογία· παραβολή· ὑπόθεσις· γνώμη· ...دن — χηγιαστὲν ζιγιαδέ, πλέον τοῦ πιθανοῦ· — على ال ἀλ-ἐλ-χηγιάς, δυσαναλόγως· — حلاف ال ἀλ-ἐλ-χηλὰφ ἐλ χηγιάς, δυσαναλόγως· باطل — χηγιὰς χιαζίπ, συλλογισμὸς ψευδής· به — χηγιάσημδζα, κατὰ τὴν γνώμην μου· — بی πὶ χηγιάς, ἀπίθανος, ἄμετρος· قبول ایتز — χηγιὰς καπούλ, ἀσύγκριτος.

قیاسًا χηγιάσεν, ἐπ. ἀ. κατὰ σύγκρισιν, ἀναλόγως πρός . . ., ὑποθετικῶς.

قیاسی χηγιασή, ἐ. ἀ. σύμφωνος τῷ παραδείγματι· ὁμαλός (γραμ.)

قیاصره χαγιασηρέ, πλ. τοῦ قیصر.

قیافت χηγιαφέτ, οὐ. ἀ. μορφή, σχῆμα· ἐνδυμασία — علم — χηγιαφέτ, ἡ φυσιογνωμική. [ρης βράχων.

قیالق χαγιαλήχ, οὐ. τ. τόπος πλή-

قیام χηγιάμ, οὐ. ἀ. τὸ ἐγείρεσθαι· ἐγκαρτέρησις· ἀνάστασις.

قیامت χηγιαμέτ, οὐ. ἀ. ἡ Δευτέρα Παρουσία· σύγχυσις· πάταγος. [σπανίως.

قیت χήτ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. σπάνιος·

قیتلاشمق χητλαϑμάχ, ρ. τ. ἀποκαθίστασθαι σπάνιον.

قیتلق χητλήχ, οὐ. τ. σπάνις, σιτοδεία.

قیچ χήτς, οὐ. τ. τὸ ὄπισθεν μέρος· πρύμνα (πλοίου).

قید καγίδ, οὐ. ἀ. τὸ δένειν· τὸ ἐγγράφειν· φροντίς· πρωτόκολλον· حیات — καγίδ-ι-χαγιάτ, ἰσοβίως· — بی πὶ καγίδ, ἄφροντις.

قیر κήρ, οὐ. τ. πεδίον.

قیر κίρ, ἐ. τ. φαιός.

قیراچ κηράτς, οὐ. τ. (γῆ) ἀκαλλιέργητος.

قیراط κηράτ, οὐ. ἀ. κεράτιον.

قیرغین κηργήν, ἐ. τ. καταβεβλημένος· τεθλιμμένος· ἡττημένος· — οὐ. τ. ἧττα· ἐπιδημία.

قیرغینلق κηργηνλήχ, οὐ. τ. κατάπτωσις· χαύνωσις· ψυχρότης (σχέσεων)· θραῦσις· ἐπιδημία.

قيرلمق κηρηλμάκ, ρ. τ. συντρίβεσθαι· δυσαρεστεῖσθαι· σκοτότεσθαι· ἐκπίπτειν.

قيرمق κηρμάκ, ρ. τ. συντρίβειν· δυσαρεστεῖν·προεξοφλεῖν·θραύειν· τρέπειν εἰς φυγήν. [πλα.

قيرمه κηρμά, οὐ. τ. πτυχή, δίقيرنتى κηρηντή, οὐ. τ. ψιχίον· σύντριμμα.

قيرندى κηρηνδή, ὡς τὸ προηγ.

قيريق κηρήκ,ἐ.τ.συντετριμμένος.

قيز κήζ, ἴδ. قز .

قيزارتمق κηζαρτμάκ, ρ. τ. ἐριθραίνειν· ψύνειν. [(κρέας).

قيزارتمه κηζαρτμά, οὐ. τ. ψητὸν

قيزارمق κηζαρμάκ, ἴδ. قزارمق .

قيزاق κηζάκ, οὐ. τ. ἕλκηθρον.

قيزدرمق κηζδηρμάκ, ἴδ. قزدرمق .

قيزشمق κηζηϣμάκ, ἴδ. قزشمق .

قيزغين κηζγήν, ἴδ. قزغين .

قيزلق κηζλήκ, οὐ. τ. παρθενία.

قيزل κηζήλ, οὐ. τ. ἐρυθρός.

قيزللق κηζηλλήκ, οὐ.τ.ἐρυθρότης.

قيزمق κηζμάκ, ἴδ. قزمق .

قيس καϊσί, οὐ. τ. βερύκοκκον.

قيش κήϣ, οὐ. τ. χειμών.

قيشلا κηϣλά, ἴδ. قشلا .

قيشلاق κηϣλάκ, οὐ. τ. χειμάδιον· στρατών.

قيشلامق κηϣλαμάκ, ἴδ. قشلامق .

قيشلق κηϣλήκ, ἐ. τ. χειμερινός.

قيصاج κησάζ, οὐ. τ. λοστός.

قيصالتمق κησαλτμάκ,ρ.τ.συντέμνειν

قيصالمق κησαλμάκ, ρ. τ. συντέμνεσθαι.

قيشين κήϣιν, ἐπ.τ. τὸν χειμῶνα.

قيصر καϊσέρ, οὐ. ἀ. Καῖσαρ.

قيصراق κησράκ, οὐ. τ. φορβάς.

قيصقاج κησκάνδζ, ἐ. τ. ζηλότυπος· φθονερός.

قيصقاج κησκάνδζ, ἐ.τ.ζυλότυπος. φθονερός· φθόνος.

قيصلمق κησηλμάκ, ρ.τ.πιέζεσθαι· σφίγγεσθαι.

قيصمق κησμάκ, ρ. τ. πιέζειν.

قيصير κησήρ, ἐ.τ. στεῖρος· ἄγος.

قيصيرلق κησηρλήκ, οὐ.τ. ἀγωνία· στείρωσις.

قيصيق κησήκ, ἐ. τ. ἐσφιγμένος.

قيغانه καὶ قيغه καϊγανά,οὐ.τ. ὠοτηγανίτης. [χαρίζειν.

قيغردامق κηγηρδαμάκ, ρ. τ. καقيغو καϊγοὺ καὶ قيغى καϊγκή, οὐ. τ. μέριμνα· κατήφεια.

قيل κήλ, οὐ. ἀ. ἐλέχθη· λόγος· وقال — κὴλ-ου-κάλ, θρυλλήματα· σκάνδαλον.

قيل κήλ, οὐ. τ. θρίξ, μαλλίον.

قيلچق κηλτϛήκ, οὐ. τ. ἄκανθα· ψαροκόκκαλον. [σθαι.

قيلانمق κηλλανμάκ, ρ. τ. τριχοῦ-

قيليق κηλήκ, οὐ. τ. μορφή· εἰκών· στολή· ἱματισμός.

قيلق κηλμάκ, ἴδ. قلق . [γαλα.

قيماق καϊμάκ, οὐ. τ. πίαρ, ἀνθό-

قيمت κηγμέτ, οὐ. ἀ. τιμή, ἀξία·

— ىه ζὴ κηΐμέτ, βαρύτιμος.
جسمز قيمتسز κηΐμετσήζ, οὐ.τ. μὴ ἔχων ἀξίαν.
كمدرلندمك قيمتلندرمك κηΐμετλενδηρμέκ, ρ.τ. αὐξάνειν τὴν τιμήν.
كمنلمك قيمتلمك κηΐμετλενμέκ ρ. τ. τιμᾶσθαι· αὐξάνειν τὴν τιμήν.
قيمتلى κηΐμετλή, ἐ. τ. πολύτιμος.
قيمق καΐμάκ, ἴδ. قايمق.
قين κήν, οὐ. τ. κολεός, θήκη.
قينا κηνά, ἴδ. ليه. [στός.
قينار καγινάρ, ἐ. τ. θερμός, βρα-
قيناق καΐνάκ, οὐ. τ. πηγή· ἴδ. قاياق.
قينالمق κηναλατμάκ, ἴδ. قنالمق.
قينالمق κηναλανμάκ, ἴδ. قنالمق.
قينامق καΐναμάκ, ἴδ. قاينامق.
قيود κουγιούδ, πλ. τοῦ قيد.
قيوراق κηβράκ, ἐ.τ.βοστρυχώδης.
قيورجق κηβηρδζήκ, ἐ.τ. βοστρυχοειδής· εἶδος προβάτου ἔχοντος μικρὰν τὴν οὐράν.
قيورم κηβρὴμ καὶ
قيوريم κηβρήμ, οὐ. τ. βόστρυξ. —
قيورمق κηβηρμὰκ καὶ [φειν.
قيورمق κηβηρμάκ, ρ. τ. συστρέ-
قيوم καΐγούμ, ἐ. ἀ. ὑπερθ. τοῦ قيم· ὁ αἰώνιος ὑπάρχων Θεός· κανδηλανάπτης (ὄζαμίου).
قيوميت καΐγουμιγέτ, οὐ. ἀ. αἰωνιότης. [χόος.
قيومجى κουγιουμδζί, οὐ.τ. χρυσο-
قيون κογιούν, οὐ. τ. πρόβατον.
قيه κηγέ, οὐ. τ. ὀχά.
قيى κηγί, οὐ. τ. ὄχθη, παραλία.
قيم κηγίμ, οὐ. τ. ὁ τρόπος τὸ κόπτειν τὸν καπνόν.
قيمق κηγιμάκ, οὐ. τ. τὸ κατατέμνειν· λεπτοκοπεῖν κρέας· βλάπτειν· θυσιάζειν τι.
قيمه‌لامق κηγιμαλαμάκ, ρ.τ.κατατέμνειν· λεπτοκοπεῖν.
قيمه‌لق καγημαλήκ,οὐ.τ.τὸκατάλληλον διὰ περίκομμα κρέας.

ك

ك κιάφ, 25ον γράμμα τοῦ τουρκ. ἀλφαβήτου καὶ 22ον τοῦ ἀραβικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 20.

ك κέ, ἐπ. ἀ. ὡς, καθώς· ایـ— κέζα, ὡς τοῦτο· ἐπίσης.

كچ κιατίρ, ἐ. ἀ. μέγας, ἔξοχος.

سوكچ κιατούς, οὐ. ἀ. ἐφιάλτης

چوكچ κιατήπ, μετ. ἀντὶ οὐ. γραφεύς· δημόσιος γραφεύς· ایل— κιατηπ-ι-ἐζιλλί, Θεός· —پاش πὰς κιατήπ, ἀρχιγραμματεύς· ایـ— معیت μα'γὲτ κιατηπί, ἀκόλουθος πρεσβείας· فلك — κιατὴπ-ι-φελέκι, ὁ Ἑρμῆς (ἄστρον).

قلمچوكچ κιατηπανέ, ἐπ. π. γραμματικῶς· ἀξίως γραμματεῖ.

مكچ κιατήμ, ἐ. ἀ. ὁ κρύπτων.

كچ κιαχήρ, ἐ. ἀ. πολύς.

چوكچ κιαζήπ, οὐ. ἀ. ψεύστης·— ἐ. ἀ. ψευδής, κίβδηλος· —قچ φὲδζρ-ι-κιαζίπ, λυκαυγές.

كچ κιάρ, οὐ. π. ἐργασία, πρᾶξις· μάχη· λόγος· ἐπιτήδευμα· ὠφέλεια, κέρδος· — ἐ.π. ὁ πράττων· ὁ ἐπαγγελόμενος· —صنعت σανδηκκιάρ, ταμίας· — خدمتچی χηδμετκιάρ, ὑπηρέτης· اوكچ — κιουναχκιάρ, ἁμαρτωλός· — صنعت σανα'ατκιάρ, τεχνίτης· —سنكچ σενακκιάρ, ἐγκωμιαστής· —در δὲρ κιάρ, πρόδηλος.

كارلكچ κιαρακιάχ, ἐ. π. ὁ εἰδὼς τὰ πράγματα.

كارپان κιαρπάν, οὐ. π. ξενών· συνοδία ἰδοιπόρων. [σιον.

كارخانه κιαρχανέ, οὐ. π. ἐργοστά-

كاردار κιαρδάρ, ἐ. π. πολυάσχολος.

كاردان κιαρδάν, ἐ. π. ἔμπειρος.

كاردانی κιαρδανί, ἐ. π. ἐμπειρία.

كاردیده κιαρδηδέ, ἐ. π. πολύπειρος.

كارسز κιαρσήζ, ἐ. π. ἄεργος· ἀνωφελής. [πειρος.

كارشناس κιαρσινάς, ἐ. π. πολύ-

كارفرما κιαρφερμά, ἐ. π. ἰσχυρός.

كارگاه κιαρκιάχ, οὐ. π. ἐργοστάσιον.

كارگذار κιαρκιουζάρ, ἐ. π. ἱκανός (ἐν τοῖς ἔργοις).

كارگه κιαρκέχ, ἴδ. كركچ.

كارگير κιαρκήρ, ἐ. π. δραστικός· — οὐ. π. οἰκοδομὴ λιθίνη.

كاروان خاربان, οὐ. π. συνοδία ὁδοιπόρων.

كاروانسراى خαρβὰν σεραΐ, οὐ. π. ξενὼν ὁδοιπόρων.

كار خαρί, ἐ. καὶ οὐ. π. ἐργαζόμενος, ἐργασία.

كاس كε'ές, οὐ. ἀ. ποτήριον.

كاسب κιασήπ, ἐ.ἀ. ὁ κερδαίνων.

كاسر κιασήρ, ἐ. ἀ. ὁ συντρίβων.

كاسه κιασέ, οὐ. π. ποτήριον· — οὐ. τ. τρυβλίον.

كاشانه κιασάνέ, οὐ. π. οἶκος· δωμάτιον· ῳλεά.

كاشف κιασήφ (كشف κεύφ), ἐ. ἀ. ὁ ἀνακαλύπτων· ὁ διασαφῶν.

كاشكى κιάσκι, ἴδ. كشكى.

كاظم κιαζήμ, ἐ. ἀ. ὁ συγκρατῶν τὴν ὀργήν.

كاغذ κιαγήδ, κ.κιαάτ, οὐ.π.χάρτης· ἐπιστολή· παιγνιόχαρτον.

كاغذجى κιαγηδζί, οὐ. τ. χαρτοπώλης, χαρτέμπορος.

كاغذخانه κιαγηδχανέ, οὐ.π. χαρτοποιεῖον· — ὄν. κύρ. Κιαατχανὲς.

كاف κιαφέ, οὐ. ἀ. τὸ ὅλον· ὅλος.

كافه κιάφετεν, ἐπ. ἀ. ὅλως, ἀνεξαιρέτως.

كافر κιαφίρ (كفر κιούφρ), ἐ. π. ὁ κρύπτων τὴν ἀλήθειαν· ὁ ἀρνούμενος τὸν Θεόν, τὴν εὐεργεσίαν· ἄπιστος· μεταφρ. κακός, μοχθηρός.

كافرانه κιαφιρανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. ὡς ἄπιστος· ἀπίστως. —

كافل κιαφήλ (كفالت), ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ἀντιπρόσωπος, ἐπίτροπος· ἐγγυητής.

كافور κιαφούρ, οὐ. ἀ. καφουρὰ ἢ κάμφουρα.

كافورى κιαφουρί, ἐ.ἀ. καμφορώδης.

كافه κιάφφε, οὐ. ἀ. τὸ ὅλον· ὅλος.

كافه κιάφετεν, ἐπ. ἀ. καθ'ὅλου, ἀνεξαιρέτως.

كاى κιαφί, ἐ. ἀ. ἔπαρκής.

كاميران κιαμιράν, ἐ. π. εὐτυχής.

كام κιάμ, οὐ.π. οὐρανίσκος· εὐχή· — ى — κιάμ νὰ κιάμ, ἐχὼν ἄχων.

كامبخش γκιαμπάχς, ἐ. π. ὁ ἐκπληρῶν τὴν εὐχήν· ὁ δωρούμενος τὸ ποθούμενον.

كامبخش κιαμπίν, ἐ. π. ὁ τυγχάνων τοῦ ποθουμένου.

كامران κιαμράν, οὐ. π. εὐτυχής· νικητής.

كامرانلق κιαμρανλήκ, οὐ. τ. ἐπιτυχία· εὐτυχία.

كامرانى κιαμρανί, ἐ. π. ἐπιτυχία· νίκη.

كامكار κιαμκιάρ, ἐ. καὶ οὐ. π. κραταιός· ἔνδοξος· εὐτυχής· βασιλεύς.ῳ τὰ πάντα ὑπείκει.

كامكارانه κιαμκιρανέ, ἐπ. π. βασιλικῶς, κραιταιῶς.

كامكارى κιαμκιρί. ἐ. καὶ οὐ. π. βασιλικός, βασιλεία.

كامل κιαμήλ, ἐ.ἀ.πλήρης, ἐντε-

كامل χιαμήλ, ἐ.τ.αἰδήμων, σώφρων. [ρου.
كاملاً χιαμίλεν, ἐπ.ἀ. ἐξ ὁλοχλήρ-
كاملق χιαμιλλίκ, οὐ.τ. ἐντέλεια.
كامياب χιαμγιάπ, ἐ. π. ὁ ἐπιτυχών· ἐπιτυ, ής.
كأنّ κε'έννε, μόρ. ἀ. ὡσανεί.
كانون χιανούν, οὐ.ἀ. θερμάστρα.
اول — χιανοὺν ἐββέλ, Δεκέμβριος· يلّ — χιανοὺν σανή, Ἰανουάριος. [τάγα
كأنّ κὲ-ἔννεχου, πρόθ.ἀ. ὡς, ἐάν,
كاو γχιάβ, οὐ. π. βοῦς, ταῦρος.
كاه γχιάχ, οὐ. καὶ ἐπ. π. τόπος· χαιρός· ἐνίοτε· — تحت τὰχτ γχιάχ, πρωτεύουσα· — — γχιὰχ γχιάχ, ἐνίοτε.
كاهربا χιαχρουπά, ἐ. π. ὁ ἁρπάζων ἄχυρον· — οὐ.π.ἤλεκρον.
كاهكشان χιαχκεσάν, οὐ. π. ὁ Γαλαξίας. [νωθρός.
كاهل χιαχίλ, ἐ. ἀ.π. μιξοπόλιος·
كاهلانه χιαχιλανέ, ἐπ.π.βραδέως, νωθρῶς.
كاهلك χιαχιλλίκ, οὐ.τ.βραδύτης.
كاهن χιαχίν, ἐ. ἀ. ἀστρομάντις· μάντις.
كاهى χιαχί, ἐπ. π. ἐνίοτε.
كائن χιαΐν, ἐ.ἀ.ὁ ὤν, ὁ ὑπάρχων.
كائنات χιαϊνάτ, πλ. τοῦ προηγ. τὰ πλάσματα· ὁ κόσμος.
كبات κεπάτ, οὐ.π. ψητόν (κρέας
كبار κιπάρ, πλ. τοῦ كبير. [κτλ.).

كبار κιπάρ, ἐ. τ. εὐγενής· ἀξιοπρεπής.
كبارجه κιπάρδζε, ἐπ. τ. εὐγενῶς.
كبارلاشمق κιπαρλασμάκ, ρ.τ.ἐξευγενίζεσθαι.
كبارلق κιπαρλήκ, οὐ.τ. εὐγένεια.
كبد κεπέδ, οὐ. ἀ. ἦπαρ.
كبر κίπρ, οὐ. ἀ. ἀλαζονεία.
كبرى κουπερά, πλ. τοῦ كبير.
كبريا κιπιρλί, ἐ. τ. ἀλαζών.
كبرمك κεπερμέκι, ρ. τ. ψοφᾶν, ἀποθνήσκειν.
كبريت κιουπρέ, οὐ. τ. κόπρος.
كبرى κιουπρά, θ. τοῦ كبير.
كبرى κιουπρά, οὐ. ἀ. ἡ μείζων πρότασιστοῦσυλλογισμοῦ(λογ.)
كبريا κιπριγιά, οὐ.ἀ. ἡ θεία μεγαλειότης.
كبريت κιπρίτ, οὐ.ἀ.θεῖον, θειάφι, φώσφορον. [θειοῦχος.
كبريتى κιπριτί, ἐ. ἀ. φωσφορικός·
كبك κεπέ, ἐ. τ. ἔγκυος. [σύνη-
كبكلك κεπελίκι, οὐ. τ. ἐγκυμο-
كبكى κιπί, ἐπ.τ.ὡς, οὕτω, τοιούτῳ τρόπῳ· ἅμα· εὐθύς· ὡς (ἐπὶ
كبير κεπίρ, ἐ.ἀ. μέγας. [χρόνου).
كبيرلك κιπιρλίκι, οὐ. τ. ὑπερηφάνεια.
كبيره κεπιρέ, θ. τοῦ كبير κεπίρ.
كبيسه κεπισέ, οὐ. ἀ. ἡ κατὰ τετραετίαν τῷ Φεβρουαρίῳ προστιθεμένη ἡμέρα· — سنه كبيسه κεπισέ, ἔτος βίσεκτον.

كپازه كپازه, ἐ. τ. ἀκριτόμυθος, γελοῖος. [μέρπεια.

كپازه‌لك كپازه‌لیخ, οὐ. τ. χα-

كپچه كپتسه, οὐ. τ. ἀρυτήρ, κύχεθρον· ἐξαφριστής· σαγήνη ἰχθυδόκος.

كپك كپه‌خ, οὐ. τ. πίτυρον.

كپنك كپه‌نخ, οὐ. τ. καταπακτή· σκέπαστρον.

كپورمك كپورخ‌ومه‌خ, ρ. τ. ἀφρίζειν.

كپوك كپوخ, οὐ. τ. ἀφρός.

كتاب كیتاپ, οὐ. ἀ. βιβλίον· حساب — χεσὰπ κητάπ, τέλος πάντων. [σύνταξις.

كتابت كیتاپέت, οὐ. ἀ. σύνθεσις,

كتابجى كیتاپجή, οὐ. τ. βιβλιοπώλης. [θήκη.

كتابخانه كیتاپχανέ, οὐ. π. βιβλιο-

كتابسز كیتاپσήζ, οὐ. τ. ἄπιστος.

كتابى كیتاپί, ἐ. ἀ. μονοθεϊστής· βιβλιοφύλαξ.

كتان كیτάν, οὐ. ἀ. λίνον, λινάρι.

كتب كیούτπ, πλ. τοῦ كتاب· حافظ — ال χαφὴζ ἓλ χιούτπ, βιβλιοφύλαξ.

كتبخانه كیουτουπχανέ, ἴδ. كتابخانه.

كتخدا كετχουδά, κ. κεχαγιά, οὐ. π. οἰκονόμος, διαχειριστής· ἐπίτροπος· ἀντιπρόσωπος συντεχνείας.

كتدكسته كετδίκστε, ἐπ. τ. βαθμηδόν· ὁλονέν.

كترم كیουτρούμ, ἐ. τ. παράλυτος.

كتم κέτμ, οὐ. ἀ. τὸ προσποιεῖσθαι ἄγνοιαν· τὸ κρύπτειν.

كتمك κετμέχ, ρ. τ. πηγαίνειν· ἀπέρχεσθαι· χάνεσθαι.

كتورتمك κετουρτμέχ, ρ. τ. μεταπέμπεσθαι.

كتورتى κιουτουρτή, οὐ. τ. σύγχυσις, θόρυβος. [φέρειν.

كتورمك κετουρμέχ, ρ. τ. ἄγειν,

كتوم κετούμ, οὐ. ἀ. ἐχέμυθος.

كتوك κιουτούχ, οὐ. τ. κορμὸς δένδρου· ξύλον. [πέμπεσθαι.

كتيرتمك κετιρτμέχ, ρ τ. μετα-

كتيرديلمك κετιρδηλμέχ, ρ.τ.μεταπέμπεσθαι (ρ. παθ.).

كتيرش κετιρίς, οὐ. τ. φέρσιμον.

كتيرمك κετιρμέχ, ρ. τ. ἄγειν, φέρειν.

كثافت κεσαφέτ, οὐ. ἀ. πυκνότης.

كثرت κεσρέτ, οὐ.ἀ. ἀφθονία.

كثرتلى κεσρετλή, ἐ.τ.πολυάριθμος.

كثير κεσίρ (كثرت), ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. πολύς, ἄφθονος· πολύ.

كثيرا κεσίρεν καὶ [ἀφθόνως.

كثيرة κεσρέτεν, ἐπ.ἀ. λίαν·πολύ·

كثيف κεσίφ, ἐ. ἀ. χονδρός· πυκνός.

كج κέδζ, ἐ. π. ἀνάποδος· κυρτός· — κὲδζ πὶν καὶ چشم — κὲδζ τσέσμ, παραβλώψ· نظر — κὲδζ ναζάρ, ὁ ὑποβλέπων·φθονερός.

كجا κιουδζά, ἐπ. π. ποῦ· πῶς.

كمردشچ خیذزیذۆرمەخ، ρ.τ.προξενεῖν φαγοῦραν. [γοῦραν.

كمشچ خیذزیذمەخ، ρ.τ. ἔχειν φα-

كمردكچ خەذزیخذۆرمەخ، ρ τ. βραδύνειν. [ρεῖν.

كمكچ خەذزیخمەخ، ρ. τ. ἀργοπο

ەكچ خەذزە، ἴδ. ەكچ.

كچ گخەتس، ἐ. τ. ἐξώρας، ἀργά.

دكچ گخەتسیذ،οὐ.τ.δίοδος·διάβασις.

رچ گخەتسەر، γ' ἐν. πρόσ. τ῎ς ὁριστικῆς τοῦ كمچ ἀντὶ ἐπιθέτου· ἔχων ἀγοραίαν ἀξίαν، πέρασιν.

نكچ καὶ ینكچ گخەتسخین، ἐ. τ. περατμένος· πεπτωκός.

زمچ گخەتسمەز، ἐ. τ. κίβδηλος· ἄχρηστος.

شمچ گخەتمί́ς، μετ. τ. παρελθών، ἔωλος.

كمچ گخەتسمەخ، ρ.τ. διέρχεσθαι· διαβαίνειν· εἰσδύειν· παρέρχεσθαι· —اله ایلە خەتسمەخ، ἀποκτᾶσθαι· συλλαμβάνεσθαι· ایش — ىسشا ῖ̔ς ἰσδὲν خەتسمەخ، εἶναι λίαν ἀργά·τετελεσμένον· — ىسمكز خینذیندەن خەتسمەخ، παραμελεῖν· — زاو βάζ خەتسمەخ، ἐγκαταλείπειν· ەیشە ىر — گەریν تیپینە̀ خەتسمەخ، καταισχύνεσθαι.

نچ گخەتسەن،οὐ. τ. καὶ ἐ. διαβαίνων·παρελθών· ەز—گخەذزەندە́، πρὸ ἡμερῶν.

كمنچ گخەتسینمەخ، ρ. τ. ζῆν· πορίζεσθαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

كمردنچ خەذزینذۆرمەخ، ρ. τ. ἀποζῆν.

كمنچ خەذزینمەخ، ρ. τ. ἀποζῆν· συντηρεῖσθαι· ζῆν ἐν ἁρμονία μετά τινος.

كمۆرچ خەتسۆرمەخ، ρ. τ. διαβιβάζειν· ἀπαλλάττεσθαι.

ەچ خەتسە́، οὐ. τ. πίλημα· ναχτόν، κ. خەتسە́ς.

یچ خەتسί، οὐ. τ. αἴξ· یىۆزى — خەتسὶ πουϊνουζή، ξυλοχέρατον.

دچ خەتسίذ، οὐ. τ. δίοδος،στενόν.

كمەرچ گخەتسیرمەخ، ρ. τ. διαπερᾶν· διαπλέειν· ἀπαλλάττειν.

لحال خەχχὰل (لحل خیۆχل)، ἐ. ἀ. ὀφθαλμοϊατρός.

ادگ گخەذά، ἐ. καὶ οὐ. π. πτωχός، ἐπαίτης· ἐπαιτεία.

ىاگ گخەذαῖ́، οὐ. ἀ. ἐπαιτεία.

رگ خەذέρ، οὐ.ἀ. ἀθυμία، θλῖψις· βλάβη. [βεσθαι.

كمگ خەذەرلەنمەخ، ρ. τ. θλί-

لگ خەذەرلί́، ἐ. τ. τεθλιμμένος.

كگ گخەذίχ، οὐ. τ. ἐργοστάσιον προνομιοῦχον· ὁδούς· ῥῆγμα τοίχου.

كمگ گخەذمەخ، ρ. τ. κάμνειν ὀδόντια· κάμνειν ῥῆγμα.

ەگ خەذέ، οὐ. π. οἶκος· (ἐν συνθ.) τόπος ὡρισμένος.

یگ خەذί، οὐ. τ. γαλῆ.

كديك گچه‌دیكی، οὐ. τ. ἐργοστάσιον προνομιοῦχον· ὁδούς· ῥῆγμα.
كدكلى گچه‌دیكلی، ἐ. τ. προνομιοῦχος.
كدى گچیدی، ἐ. τ. οἶος, ὁποῖος (ἄνθρωπος)· οὐ. τ. μαστρωπός.
ايله كذله، μόρ. ἀ. ἐπίσης, ὡσαύτως.
كذاب كذّاب، ἐ. ἀ. ψεύστης· — صوى كذّاب صوغوق، νιτρικὸν ὀξύ (χειμ.).
كذاب كذّاب، οὐ. τ. ὑδροχλωρονιτρικὸν ὀξύ, νιτρικὸν ὀξύ (χμ.).
گچيوزار گچیوزار، οὐ. π. τὸ διαβαίνειν, τὸ παρέρχεσθαι· — ἐ. π. (ἐν συνθ.) ὁ παρερχόμενος· ὁ ἐκπληρῶν· ὁ διεκπεραιῶν, ὁ ἀποτίων ὀφειλήν· ὁ δωρούμενος· — خراج گچیوزار، ὁ φόρου ὑποτελής· — مصلحات گچیوزار، ἐπιτετραμμένος, πράκτωρ.
گچير گچیوزیر، οὐ. π. τὸ διαβαίνειν· δίοδος.
گچيران گچیوزیران، οὐ. π. τὸ παρέρχεσθαι — ἐ. π. παρερχόμενος.
گچيوزرگاه گچیوزیرگاه، οὐ. π. πέρασμα· στενόν· διάβασις ποταμοῦ.
گچيوزدت گچیوزدت، οὐ. π. τὸ διαβαίνειν· — سر گچيوزدت سیر گچیوزدت، σύμβαμα· βιογραφία
گچيوزدته گچیوزدته، ἐ. π. προγενέστερος, παρελθών· — οὐ. π. τόκος χρημάτων.
كلك كزلك، μόρ. ἀ. οὕτω παρομοίως.
كر كر، ἐ. π. κυφός.
كر گكر گیر، πρ. π. ἐάν.
كر گكر گیر، π. κατάληξις δηλοῦσα τὸν ἐργαζόμενον ἢ ἀσχολούμενον· — زر گكر زیر گكر، χρυσοχόος.
كراى كرای، οὐ. ἀ. ἐνοίκιον· μίσθωμα.
كرات كراوات، πλ. τοῦ ور.
كراب كراب، πλ. τοῦ بر.
كراتا كراتا، οὐ. τ. κεραίας, κερατᾶς· μαστρωπὸς τῆς γυναικός του.
كراجى كراجی، οὐ. τ. ἐνοικιαστής, μισθωτής· ἀγωγιάτης.
كراز كراز، οὐ. τ. κεράσιον.
كراس كراس، ὡς τὸ προηγ.
كراسته كراسته، οὐ. π. ὕλη, ξυλεία οἰκοδομήσιμος.
كراله كراله‌مك، ρ. τ. ἐνοικιάζειν (δι' ἄλλου). ζειν.
كراله كراله‌مك، ρ. τ. ἐνοικιάگكراله كراله‌نمك، ρ. τ. ἐνοικιάζεσθαι.
كرام كرام، πλ. τοῦ رم.
كرامت كرامت، οὐ. ἀ. τιμή, μεγαλεῖον· εὐγένεια· ἁγιότης· θαῦμα ἀνθρώπων εὐλαβῶν.
كرامتلو كرامتلو، ἐ. τ. μεγαλοπρεπής· ὅσιος· ἐλευθέριος· — Μεγαλειότατος (τίτλος τοῦ Σουλτάνου).
كران گچه‌ان، οὐ. π. ἄκρα· ὄχθη·

τέρμα· ὅριον· — بی πὶ γκεράν, ἄνευ ὁρίων. [τιμος.

كران كιράν, ἐ. π. βαρύς, πολύ-

كرانبها كιρανπεχά, ἐ.π. βαρύτιμος.

كرانجان γκιρανδζάν, ἐ. π. ὁ βαρυνθεὶς τὴν ὕπαρξιν, καταβεβλημένος· ὀχληρός.

كرانسست كιρανδέστ, ἐ. π. βραδύς· ἀδρανής.

كرانسايه كιρανσαγέ, ἐ. π. ἔξοχος· ἔχων ἐπιρροήν.

كرانسر كιρανσέρ, ἐ.π. ὑπερήφανος.

كرانى كιρανί, οὐ.π. βαρύτης, βάρος. [στρέφεσθαι

كراهت كεραχέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἀποكراهت كιράχετεν, ἐπ. ἀ. δυσαρέστως.

كرپال كιρπάλ, οὐ. ἀ. κόσκινον.

كرپت كουρπέτ. οὐ. ἀ. θλῖψις· μέριμνα.

كرپيت كιρπίτ, οὐ. τ. πλίνθος ἐκ λάσπης καὶ ἀχύρου ἐξηραμένη εἰς τὸν ἥλιον.

كرپك كιρπίκ, οὐ. τ. βλεφαρίς.

كرپى كιρπί, οὐ. τ. ἐχῖνος.

كرپيك كιρπίκ, οὐ. τ. βλεφαρίς.

كرر كιουρρέ, οὐ. ἀ. σφαῖρα.

كرّه كέρρετεν, ἐπ.ἀ. μίαν φοράν· ποτέ· بعد احرى — κερρέτεν πὰτ οὔρα, ἀλλεπαλλήλως.

كرتك كερτίκ, οὐ. τ. ῥωγμή, χαραγμάδα. [χαραγμάδαν.

كرتمك كερτμέκ, οὐ.τ. τὸ ἀνοίγειν

كرتنكلك كερτενκελέ, οὐ. τ. σαῦρα.

كرت كερτέ, οὐ.τ. περίστασις· εὐκαιρία· ἐγκοπή.

كرج كιρέτζ, οὐ. τ. ἄσβεστος.

كرچك كερτσέκ, ἐ. τ. ἀληθής· — οὐ. τ. ἀλήθεια. [θῶς.

كرچكدن كερτσεκτέν, ἐπ. π. ἀληكرچكلمك كερτσεκλεμέκ, ρ. τ. ἀληθεύειν. [ληθεύειν.

كرچكلنمك كερτσεκλενμέκ, ρ.τ.ἐπαكرچه كερτσέ, μόρ. π. καίτοι, μολονότι. [γεγονός.

كرد κέρδ, οὐ. π. ἔργον· πρᾶξις,

كرد κίρδ, ἐ.τ. στρογγύλος· ὁ πέριξ στρεφόμενος.

كرداب γκιρδάπ, οὐ. π. δίνη. [ξις.

كردار γκιρδάρ, ἐ. τ. ἔργον· πρᾶ-

كرداكرد κιρδακέρδ, ἐπ.π. κύκλῳ, πέριξ· πανταχόθεν.

كردان γκερδάν, οὐ. π. λαιμός· — ἐ. π. ὁ στρεφόμενος· ὁ στρέφων. [δέραιον.

كردانلق γκερδανλήκ, οὐ. τ. περι-

كردك γκιρδέτζ, οὐ. π. νυμφικὸς θάλαμος· ἐκτέλεσις γάμου· كيجه سى — γκιρδὲκι γκεδζεσί, ἡ πρώτη νὺξ τοῦ γάμου.

كردكار κιρδικιάρ, οὐ. π. ὁ δημιουργός· θάλαμος.

كردن γκερδέν. οὐ. π. λαιμός· ἥρως, ἀνδρεῖος.

كردنلك γκερδενλίκ, ἴδ. كردانلق.

كرده γκερδέ, μετ.π.τετελεσμένος,

τεπσιημένος· — οὐ. π. ἔργον.
كردون كردون χερδούν, οὐ. π. τροχός· σφαῖρα οὐράνιος· τύχη.
كرده كرده γχερδέρ, ἐ. καὶ οὐ. π. πεπραγμένος· ἔργον· πρᾶξις.
كرسته كرسته χερεστέ, οὐ. τ. ὕλη οἰκοδομήσιμος, ξυλεία.
كرستهجى كرستهجى χερεστεδζί, οὐ. τ. ξυλέμπορος.
كرسى كرسى χιουρσή, οὐ.ἀ.θρόνος· ἕδρα· ἄμβων· θεμέλιον· حكومت — χουρσού-ι-χοκουμέτ, ἕδρα κυβερνήσεως.
كرفت كرفت χιρίφτ, οὐ. π. τὸ συλλαμβάνειν· τὸ χρατεῖν.
كرفتار كرفتار χιριφδάρ, ἐ. π. ἐαλωχώς, αἰχμάλωτος. [φθείς.
كرفته كرفته χιριφτέ, μετχ. π. συλλη-
كرك كرك γχερέχι, ἐ. τ. προσήχων, χατάλληλος· — οὐ.τ.ἀνάγχη· — πρ. τ. δεῖ, πρέπει, εἴτε, εἴτε· در — γχερέχι δίρ, δέον ἐστί· كى كى — γχερεγὶ γχιπί, ὡς δεῖ· باشلاسى باشلاسى — γχερὲχι ὁ γχερὲχι πασχασί, εἴτε ἐχεῖνος εἴτε ἄλλος· — نه نه νεμὲγχερέχι, τί μὲ μέλλει· كيتمك كيتمك — γχερὲχι ἠδδίχι, ἔπρεπε νά . . . — كيتسم كيتسم χετσὲμ χερέχι, πρέπον εἶναι νὰ ὑπάγω. [χερως.
كركدان كركدان γχερχεδάν, οὐ. τ. ῥινόκ
كركف كركف γχερχέφ, οὐ. τ. μάγγανος (ὅπου χεντοῦν).
كركچ كركچ γχερεχλήμι οὐ.τ. ἀνάγχη.
كركى كركى χερεγί, ἐ. καὶ ἐπ. τ. δεόντως· τὸ δέον.
كركين كركين γχιρχήν, ἐ.τ. ὁ εἰσχωρῶν· ὁ ἐπεμβαίνων.
كرم كرم χέρμ, ἐ. ἀ. θερμός· εὐερέθιστος· ζέστη.
كرم كرم χερέμ, οὐ. ἀ. μεγαλεῖον· γενναιοδωρία· ἀγαθότης· εὐεργεσία.
كرما كرما γχερμά, οὐ.τ. θέρος· ζέστη.
كرماكرم كرماكرم χερμαχέρμ, ἐ. π. ἐξημμένος. [ἁπλόνειν.
كرمك كرمك χερμέχι, ρ. τ. ἐχτείνειν·
كرمكار كرمكار χερμχιάρ, ἐ. π. εὐεργετικός. [ποιία.
كرمكارى كرمكارى χερμχιαρί, οὐ. π. εὐ-
كرمى كرمى χερμί, οὐ.π.θερμότης·ζέστη.
كرميد كرميد χερεμίδ, ξ. κέραμος.
كرنمك كرنمك χερνμέχι, ρ.τ.ταννύεσθαι.
كروان كروان χερβάν, οὐ. π. συνοδία ὁδοιπόρων· سراى — χερβὰν σεράϊ, ξενών.
كروت كروت χιρεβέτ. ξ. χλίνη.
كرور كرور χιουρούρ, οὐ.ἀ.ἐπανάληψις.
كروه كروه γχιουρούχ, οὐ.π. λαός· συμμορία· ὅμιλος.
كروى كروى γχιουρεβί, ἐ. ἀ. σφαιρικός.
كرويز كرويز χερεβίζ, οὐ. τ. σέλῆνον.
كره كره χέρχ, οὐ. ἀ. ἀπέχθεια.
كره كره χερέ, οὐ. ἀ. φορά· — بعض بعض πὰζ χερρέ, ἐνίοτε· — چوق چوق τσὸχ χερρέ, πολλάχις.

كرز χιουρρέ, οὐ. ἀ. σφαῖρα· ˙ — ارض كرز χιουρρεΐ ἄρζ, ἡ ὑδρόγειος σφαῖρα· ˙ — كرز χιουρρεί σεμά, ἡ οὐράνιος σφαῖρα.

كرها χέρχεν, ἐπ. ἀ. ἀκουσίως, δυσαρέστως· — و طوعاً تά6'αν βὲ χέρχεν, ἐκὼν ἄκων.

كريان γκιργιάν, ἐ. π. ὁ κλαίων· — ἐπ. π. δακρυέντως.

كريز γκιρίζ, οὐ. π. τὸ δραπετεύειν· φυγάς.

كويزان γκιριζάν, ἐ. π. ὁ φεύγων· — ἐπ. π. φυγῇ.

كريزكاه γκιριζκιάχ, οὐ. π. ἄσυλον.

كريزنده γκιριζενδέ, ἐ. π. δραπέτης.

كريش γκιρίς, οὐ. τ. χορδή.

كريشلمك γκιριϑλεμέκ, ρ. τ. ἐντείνειν τὰς χορδάς (ὄργαν.), τιθέναι χορδάς.

كريشلمه γκιριϑλεμέ, οὐ. τ. δοκάριον.

كريم γκερίμ, ἐ. ἀ. γενναιόδωρος· εὐγενής· σεβαστός· — الله كريم ἀλλὰχ κερίμ, ἐχ' ὁ Θεός.

كريمانه γκεριμανέ, ἐπ. π. καὶ ἐ. γενναιοδωρικός, -ῶς.

كريمه γκεριμέ, οὐ. ἀ. θυγάτηρ· — θ. τοῦ كريم.

كريه γκερίχ, ἐ. ἀ. εἰδεχθής.

كريه γκιργέ, οὐ. π. στεναγμός· ὀδυρμός· δάκρυον.

كريه γκεριχέ, οὐ. ἀ. πόλεμος· αἱματοχυσία.

كزنى, τ. κατάληξις τοῦ β' προσ. τῆς κτητικῆς ἀντων.· كزليكزات عالى-نίζ, τὸ ὑψηλόν σας πρόσωπον.

كزار γκιουζάρ, οὐ. π. νυστήριον· — ἐ. π. ὁ ἀποτίων.

كزدرمك γκεζδηρμέκ, ρ.τ. περιάγειν, περιφέρειν.

كزدرجى γκεζδηριδζί, οὐ. τ. ὁ περιάγων.

كزلمك γκιζλεμέκ, ῥῆ. كيزلمك.

كزمك γκεζμέκ, ρ. τ. περιφέρεσθαι· περιηγεῖσθαι.

كزنتى γκεζιντή, οὐ. τ. περίπατος.

كزنمك γκεζινμέκ, ρ. τ. περιπατεῖν· περιδιαβάζειν.

كزيد κεζίδ, οὐ. π. δῶρον· δωροδοκία.

كزيد κουζίδ, ἐ. π. βοήθεια· μέσον ἰατρικόν.

كزيده κουζιδέ, ἐ. π. ἐκλεκτός.

كزين κουζίν, ἐ. π. ὁ προτιμῶν· ὁ ἐκλελεγμένος.

كس κές, ἀντ. π. τίς· — هر كس χὲρ κές, ἕκαστος.

كسادى κεσάδ, οὐ. ἀ. ὑποτίμησις· ἀπραξία· δυσκοπὴ ἐργασιῶν.

كسادلق κεσαδλήκ, οὐ. τ. ἀκινησία· καχεξία ἐμπορίου.

كسافت κεσαφέτ, οὐ. ἀ. πάχος· ἐπισκότισις· ἔκλειψις (ἀστρ.).

كسالت κεσαλέτ, οὐ. ἀ. ὀκνηρία.

كسان κεσάν, πλ. τοῦ كس κές.

كسانى κεσανέ, ἐ. π. καὶ ἐπ. ἀνθρώπινος, ἀνθρωπίνως.

كسب κὲσπ καὶ κίσπ, οὐ. ἀ. τὸ

χερδαίνειν· κέρδος· ἐπάγγελμα.

كسبت كسبت χισπέτ, οὐ. τ. ἐνδυμασία.

كسبة كسبة χισπέτ, οὐ. ἀ. κέρδος.

كسپى كسپى χεσπί, ἐ. ἀ. ἐπίκτητος.

كستاخ كستاخ χιουστάχ, ἐ. π. ἀνιδὴς· θρασύς.

كستاخانه كستاخانه χιουσταχανέ, ἐπ. π. ἀναιδῶς· αὐθαδῶς.

كستاخى كستاخى κουσταχί', οὐ. π. ἀναίδεια.

كستنه كستنه κεστανέ, οὐ. τ. κάστανον· كستنه رنكى — κεστανὲ ρενκί, καστανόχρους.

كستر كستر χιουστέρ, ἐ. π. ὁ διαδιδῶν, [διαχέων.

كسديرمك كسديرمك κεσδηρμέκ, ῥ. τ. κόπτειν (δι' ἄλλου)· καταπαύειν· συντέμνειν.

كسديرمه كسديرمه κεσδηρμέ, ἐ.τ. σύντομος.

كسر كسر κεσέρ, οὐ. τ. σκεπάρνι..

كسر كسر κέσρ, οὐ. ἀ. τὸ συντρίβειν· τὸ νικᾶν· τμῆμα· κλάσμα (ἀρθ.) كسرى — κέσρ-ι-ἀσάρί, κλάσμα δεκαδικόν· كسر — κέσρ-ι-δζεπρί, κλάσμα ἀλγεβρικόν· — كسر κέσρ-ι-νέφς, νέκρωσις τῆς σαρκός.

كسره كسره κεσρέ, ἀ. τὸ φωνητικὸν σημεῖον (ِ), τὸ ἄλλως كسره ἐσρέ, ὅπερ ὑποτιθέμενον τοῖς γράμμασι δηλοῖ, ὅτι πρέπει αὐτὰ νὰ προφερθῶσι διὰ τῆς φωνῆς ι ἢ η.

كسرى كسرى κεσρί, ἐ. ἀ. κλασματικός.

كسرى كسرى κεσρίγι, ἐ. ἀ. τίτλος τῶν ἀρχαίων βασιλέων τῆς Περσίας.

كسمك كسمك κεσιδμέκ, ῥ. τ. συμφωνεῖν· ἀποφασίζειν.

كسف كسف κέσφ, οὐ. ἀ. τὸ κόπτειν· ἔκλειψις ἡλίου ἢ σελήνης.

كسك كسك κεσίκ, ἐ. τ. κεκομμένος· κεχωρισμένος.

كسكى كسكى κεσκί, οὐ. τ. ἀξινάριον.

كسكين كسكين κεσκίν, ἐ. τ. ὁριμύς· τραχύς· ὀξύς· αὐστηρός· ὀξύνους· ταχύς.

كسكينلك كسكينلك κεσκινλίκ, οὐ. τ. ὁριμύτης· ὀξύτης· τραχύτης.

كسلمك كسلمك κεσιλμέκ, ῥ.τ. κόπτεσθαι· ἀποτέμνεσθαι· ἐμποδίζεσθαι· παύεσθαι· ἀποφασίζεσθαι· اميدى — οὐμιδὶ κεσιλμέκ, ἀπελπίζεσθαι· — سودن سودن σουδδὲν κεσηλμέκ, ἀπογαλακτίζεσθαι· — طاش τὰς κεσιλμέκ, ῥ. τ. ἀπολιθοῦσθαι. [φόρος.

كسم كسم κεσίμ, οὐ.τ. ὡρισμένη τιμή·

كسمك كسمك κεσμέκ, ῥ.τ. κόπτειν· κερματίζειν· σφάζειν· σταματᾶν· ἀποφασίζειν· — سسى سسى κεσινὶ κεσμέκ, σιγᾶν· — اميدى اوموذى κεσμέκ, ἀπελπίζεσθαι· قلمق — ἀκλὴ κεσμέκ, κατανοεῖν· πείθεσθαι· — مدن مدن μεμεδὲν κεσμὲκ καὶ — سودن سودن σουδδὲν κεσμέκ, ἀπογαλακτίζειν· باشى — πασινὶ κεσμέκ, ἀποκε-

φαλίζειν· — ﻱﻠﻴ ἀγιαγηνὴ κεσμέχι, ἐκδιώκειν· — ﻱ πεχὰ κεσμέχι καὶ — ﻱﻠﻴ φιγιὰτ κεσμέχι, ἐκτιμᾶν· — ﻱﻨﻴ σινὸρ κεσμέχι, ὁροθετεῖν· — ﻱﺴﻜ ἐκσὲρ κεσμέχι, τρέμειν ἐκ τοῦ ψύχους· ﻱﻮﺴﻜ ﻱﻠﻴ κεσοὺπ ἀτμάκ, ἀποφασίζειν τι ἀσκέπτως.

ﻱﻨﺪﺴﻜ κεσινδή, οὐ.τ. περίκομμα· σύντριμμα. [φόριον

ﻩﻮﺴﻜ κισβέτ, οὐ.ἀ.ἔνδυμα ἐπανω-

ﺭﻮﺴﻜ κχουσούρ, πλ.τοῦ ﺮﺴﻜ.

ﺕﺭﻮﺴﻜ κχουσουράτ, πλ. τοῦ πργ.

ﻑﻮﺴﻜ κχουσούρ, οὐ. ἀ. ἔκλειψις ἡλίου· ﺝﺮﻜ— κχουσοὺρ δζουζί, μερικὴ ἔκλειψις· ﻙﻜ — κχουσοὺφ κχουλλί.

ﻱﺴﻜ κεσιδζί, οὐ. τ. (ἐν συνθ.) ὁ κόπτων· — ﻱﻠ γιὰν κεσιδζί, βαλαντιοτόμος.

ﺪﺴﻜ κεσίδ (ﻩﻠﺴﻜ κεσάὴ), ἐ. ἀ. ὁ μὴ ἔχων ζήτησιν.

ﺮﺴﻜ κεσίρ (ﺴﻜ), ἐ. ἀ. συντετριμένος· ἡττημένος.

ﻡﺴﻜ κεσίμ, οὐ. τ. τομή· σχῆμα· τιμὴ ὡρισμένη.

ﺵﻜ κεέ, ἐ. τ. ἡλίθιος.

ﺵﻜ κεέ, ἐ.π. ὁ ἑλκύων· ὁ φέρων· ὁ ὑψῶν· — ﺝﻠ διλκεέ, θελξικάρδιος. [κτημένος.

ﻝﺵ κεσά, ἐ. π. ὁ φέρων· ὁ κε-

ﻝﺵ κχουσά, ἐ. π. ὁ ἀνοίγων· ὁ φαιδρύνων· ὁ καταχτῶν· —ﻝﺟ διλκχουσά, τερψίθυμος.

ﻩﻝﺵ κχουσάδ, οὐ.π. τὸ ἀνοίγειν.

ﻩﻝﺵ κχουσάδ, ἐ π. ἀνοικτός.

ﻩﻩﻝﺵ κχουσαδέ, ἐ. π. ἀνοικτός· φαιδρός.

ﺵﺵﻝﺵ κεσακές, οὐ.π. ἔρις· διαμάχη· θλῖψις. [διαφάνεια.

ﺱﻝﺵ κουσαΐς, ἐ. π. ἄνοιγμα·

ﻩﻥﻝﺵ κχουσαγενδέ, μετ. π. ὁ ἀνοίγων· ὁ κυριεύων.

ﺭﻝﺵ κχουσαγκεέτ-ι-γκχουζάρ, οὐ. π. τὸ διαβαίνειν, περίπατος.

ﺵﺵ κεσίς, οὐ. π. ἔλξις· χαριεντισμός, ἐρωτοτροπία.

ﻑﺵ κεσφ, οὐ. ἀ. τὸ ἀποκαλύπτειν· τὸ ἐξετάζειν· ὑπολογισμὸς δαπάνης.

ﺕﻑﺵ κεσφιγιάτ, πλ. τοῦ πργ.

ﻡﺵ κισνεμέχι, ρ.τ.χρεμετίζειν.

ﻩﻥﺵ κχουσενδέ, ἐ. π. φονεύς.

ﺩﺵ κχουσοὺδ καὶ [φαιδρός.

ﻩﺩﺵ κχουσουδέ, ἐ.π.ἠνεῳγμένος·

ﺭﺵ κισβέρ, οὐ.π. χώρα· ﻝﺵ— κισβὲρ κεσά, καταχτητής.

ﺵﺵ κισί, οὐ.τ. πρόσωπον· ἄτομον.

ﻩﺵﺵ κεσιδέ, μετ. παθ. ἠγμένος· ὁ ἀγαγών· ὁ ὑπομείνας· — οὐ. π. γραμμή· ﻑﻟﺗ ﺍ — τελεγρὰφ κεσιδὲ ἐτ., τηλεγραφεῖν.

ﺵﺵﺵ κεσίς, οὐ. π. μοναχὸς ἢ ἱερεύς (ἀνύπανδρος).

كشيشلمه χεσιδλεμέ, οὐ. τ. καταπηληώτης (ἄνεμος).
كظم κεζμ, οὐ. ἀ. ἐγκράτεια.
كعب χιάπ. οὐ. ἀ. ἀστράγαλος (ἀνατ.)· κύβος· ὀόξα· κάλαμος.
كعبه χιαπέ, οὐ. ἀ. Κιαπές (ὁ ἐν Μέκκᾳ ναός)· —κύβος, κ. ζάρι.
كعبتين χιαπετεῖν, δυΐκ. τοῦ πργ. οἱ δύο ναοί (ὁ τῆς Μέκκας καὶ ὁ τῆς Ἱερουσαλήμ).
كف κέφ, οὐ. π. ἀφρὸς ὕδατος.
كف κέφφ, οὐ. ἀ. χείρ· παλάμη· τὸ ἀπέχεσθαι.
كفار χιουφφάρ, πλ. τοῦ ڤاڤ χιαφίρ.
كفاف κεφάφ, οὐ. ἀ. τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα· μισθός.
كفالت κεφαλέτ, οὐ. ἀ. ἐγγύησις· لالى — κεφαλὲτ πιλμάλ, ἐγγύησις χρηματική· بالنفس — κεφαλὲτ πιλνέφς, ἐγγύησις προσωπική· مشاهده — κεφαλὲτ μουτεσελσιλέ, ἐγγύησις ἀλληλέγγυος. [γυητικόν.
كفالتنامه κεφαλετναμέ, οὐ. π. ἐγ-
كفايت κιφαγέτ, οὐ. ἀ. ἱκανότης.
كفايت κιφαγέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἀρκοῦν· ايدر — κιφαγὲτ εδὲρ, ἀρκεῖ.
كفت γκιούφτ, οὐ. π. λέξις· λόγος.
كفتار γκιουφτάρ, οὐ. π. λέξις· λόγος· συνομιλία.
كفتكو γκιουφτικιού, οὐ. π. λόγοι τῶν πολλῶν.
كفته γκιουφτέ, ἐ. π. λεχθείς· μνημονευθείς. [τές).
كفته κιοφτέ, οὐ. τ. ἰσίχιον (κιοφ-
كفچه κεφτσέ, οὐ. π. ἴδ. كچه.
كفر κέφρ, οὐ. ἀ. τὸ καλύπτειν· τὸ σκότος τῆς νυκτός· τάφος.
كفر κιούφρ, οὐ. ἀ. τὸ ἑτεροδοξεῖν· βλασφημία· ἀγνωμοσύνη.
كفران κιουφράν, οὐ. ἀ. ἄρνησις· ἀχαριστία· ἀγνωμοσύνη.
كفره κεφερέ, πλ. τοῦ ڤاڤ χιαφίρ.
كفن κέφν, οὐ. ἀ. τὸ ἐνταφιάζειν, σαβανόνειν· — κεφέν, κ. κεφίν, σάβανον.
كفنلمك κεφινλεμέκ, ρ. τ. σαβανόνειν· ἐνταφιάζειν. [νος.
كفنلى κεφινλή, ἐ. τ. ἐνταφιασμέ-
كفه κεφέ, οὐ. ἀ. πλάστιγξ· δίσκος πλάστιγγος.
كفى κεφίγ, οὐ. ἀ. ἐπαρκής.
كفيل κεφίλ, οὐ. ἀ. ἐγγυητής.
ككورد κκιουκιούρδ, οὐ. τ. θεῖον (θειάφι).
ككرمسى κκερεμσί, ἐ. τ. πικρίδιες, ὑπόστρυφνος. [σθαι.
ككرمك κκεγιρμέκ, ρ. τ. ῥεύγε-
ككره κκεγκερέ, ἐ.τ. πικρός, στυφός.
ككرەلمك κκεγκερελίκ, οὐ. τ. στυφότης. [φίζειν.
ككرەلمك κκεγκεγκερεμέκ, οὐ. τ. στυ-
ككز κκενίζ, οὐ. τ. ὀπὴ ῥωθώνων (ἐν τῷ στόματι).
ككش κκενίς, ἴδ. ككيش.
كلك κκελίκ, οὐ. τ. πέρδιξ.

ككك χεχέ, ἐ. τ. τραυλός.

كككك χεχελεμέχι, ρ. τ. τραυλίζειν.

ككيش γχενίς, ἐ.τ. εὐρύς· ὑπομονητικός.

كككيشلمك γχενισλετμέχι, ρ. τ. εὐρύνειν.

كككيشلنمك γχενισλενμέχι, ρ. τ. εὐρύνεσθαι.

كككيشلك γχενισλίχι, οὐ.τ.εὐρύτης.

كل κέλ, οὐ. καὶ ἐ. τ. τὸ κνύος (κασύδα)· κασυδιάρης.

كل χιούλ, οὐ. τ. στάκτη.

كل γχιϑύλ, οὐ. π. ῥόδον.

كل χιούλλου, οὐ.ἀ. πᾶς· τὸ ὅλον· ρ — χιοὺλλ-ου-γέβμ, καθ' ἑκάστην.

كل κίλ, οὐ. π. ἄργιλος.

كك κιλά, ἀντ. ἀ. ἀμφότεροι.

كلب γχιϑλάπ, οὐ. ἀ. ῥοδόσταγμα.

كلبك γχιϑλαπδάν, οὐ. π. ἀγγεῖον ῥοδοστάγματος.

كلر κιλάρ, κ. κελέρ, οὐ. τ. ἀποθήκη.

كلرجى κιλαρδζί, οὐ. τ. ὀψοφύλαξ, οἰκονόμος.

كلك κελάλ, οὐ. ἀ. κόπος, κούρασις.

كلم κελάμ, οὐ. ἀ. λέξις· λόγος, φράσις· ـلل — κελὰμ-ουλλάχ, λόγος Θεοῦ· ـلر — κελὰμ-ικιπάρ, ἀξίωμα· ἀπόφθεγμα· — ـمير μὶρ-ι-κελὰμ καὶ — فصيح ال φασὴχ-ουλ-κελάμ, στωμύλος, εὔγλωττος· ال — ـر ῥεδδ ικελὰμ ἐτ., ἀνταπαντᾷν· ـلمخ — χουλεσά-ικελὰμ καὶ ـنيه — νετιδζέ-ι κελάμ, συνελόντι εἰπεῖν· — ـلم ἴλμ-ι-κελάμ, θεολογία.

كلمك χιουλάχ, οὐ. π. κάλυμμα κεφαλῆς ἐπίμηκες· μεταφορ. δόλος, ἀπάτη· ـقرنه — χιουλὰχ καπμάκ, κερδίζειν δι' ἀπάτης· ـكيدلمك — χιουλὰχ κεϊδηρμέχι, ἀπατᾷν.

كلب κέλπ, οὐ. ἀ. κύων (σκύλος).

كلبتن κελπετέν, οὐ. ἀ. λαβίς· ὀδοντάγρα.

كلبتن χιϑλπετέν, ἐ. π. τρυφερὸς καὶ ὡραῖος ὡς ῥόδον.

كلبكلك χιϑλπερχι, οὐ. π. φύλλον ῥόδου.

كلبك κελεπέχι, οὐ. τ. χρυσαλλίς.

كلبن χιϑλπούν, οὐ. π. ῥοδωνιά, κ. τριανταφυλλέα.

كلبه χιουλουπέ, οὐ. π. καλύβη.

كلپ κελπί, ἐ. ἀ. κυνικός.

كلپچه κελεπτσέ, οὐ.π. χειροπέδαι.

كلچك χιουλδζέ, οὐ. τ. ὄγκος μετάλλου.

كلغان χιουλχάν, οὐ. π. λιβάνος λουτροῦ ـى — χιουλχὰν πεί, ἀλήτης· ἄσωτος.

كلغانى χιουλχανί, ἐ. τ. ψεύστης· ἀνόητος· κάθαρμα· παῖς ἀγοραῖος.

كلاستە γχιόλ-δεστέ, οὐ. π. ἀνθοδέσμη.

كلرخسار γχιόλ-ρουχσάρ, ἐ. π. ῥοδοπάρειος.

كلرنكى γχιόλ-ρένκι, ἐ. π. ῥοδόχρους.

كلروى γχιόλ-ρουΐ, ἐ. π. ῥοδοπρόσωπος.

كلزار γχιόλζὰρ καὶ γχιόλιστάν, οὐ. π. ῥοδών.

كلستان κίλς, οὐ. ἀ. τίτανος.

كلسى κελεσί, ἐ. τ. ὁ ἐρχόμενος· ὁ μέλλων.

كلش γχελίς, οὐ. τ. ἄτιξις.

كلش κελές, ἐ. τ. κασυδιάρης.

كلشمك γχελισμέκι, ῥ. τ. παχύνεσθαι.

كلشن γχιόλσέν, ἐ. π. ῥοδών.

كلعذار γχιόλ-ιζάρ, οὐ. π. ῥοδοπάρειος.

كلغچه γχιόλ-γοντσέ, οὐ. π. κάλυξ ῥόδου.

كلفت χιουλφέτ, οὐ. ἀ. ἔργον· κόπος.

كلفتلى χιουλφετλή, ἐ. τ. κοπιώδης.

كلك κελέκι, οὐ. π. νυστήριον· εἶδος σχεδίας· κακὸς οἰωνός· γλαύξ· κεφαλαλγία.

كلك κελέκι, οὐ. τ. πέπων ἄωρος.

كللك κελλίκ, οὐ. τ. τὸ εἶναι κνυώδη.

كللك κόλλόκι, οὐ. τ. ῥοδών.

كللو κόλλό, ἐ. τ. ῥόδινος· πλήρης ῥόδων.

كلم κελίμ, πλ. τοῦ كلك κελιμέ.

كلمات κελιμάτ, διπλοῦς, πλ. τοῦ كلك κελιμέ.

كلمك γχελμέκι, ῥ. τ. ἔρχεσθαι. φθάνειν· — خندان γχαχινδὰν κελμέκι, ἐκδικεῖσθαι, τιμωρεῖν· — راست ράστ-γχελμέκι, συντυγχάνειν· τὸ εὐτυχῶς συμβαίνειν· — الى ἐλὲ γχελμέκι, ῥ.τ. κτᾶσθαι· — ارقه ἀρκανδὰν γχελμέκι, ἀκολουθεῖν· — الدن ἐλδὲν γχελμέκι, εἶναι δυνατόν· — املى ἰμλαγιὰ γχελμέκι, διορθοῦσθαι· — اصلاحه ἰστιγφαρὰ γχελμέκι, μετανοεῖν· — ايشه ἰδὲ γχελμέκι, εἶναι καλόν, χρήσιμον· — ايلرو ἰλεροῦ γχελμέκι, προεξάρχειν, προκύπτειν· — ايمانه ἰμανὰ γχελμέκι, ἔρχεσθαι εἰς θεογνωσίαν· — پلمزدن πιλμεζδὲν γχελμέκι, προσποιεῖσθαι ἄγνοιαν· حوشونه — χουσουνὰ γχελμέκι, ἀρέσκειν· — قارشو καρσοῦ γχελμέκι, ἀνθίστασθαι· — قوعدن فعله χουβετὶν φι'λὲ γχελμέκι, πραγματοποιεῖσθαι· — وجود بولدزوب χελμὲκι καὶ — حصوله χουσουλὲ γχελμέκι, συμπληροῦσθαι· τελειοῦσθαι.

كلندر κιλινδέρ, οὐ. τ. μέτρον χωρητικότητος δύο ὀκάδων σχεδόν.

كلمك γχελμέ, οὐ. τ. ἔλευσις.

كلمه κελιμέ, οὐ. ἀ. λόγος· λέξις·

—! — χελιμὲ πὲ χελιμέ, λέξιν πρὸς λέξιν.

كلك χιουλούνχι, οὐ. τ. ἐργαλεῖον εἰς σύντριψιν λίθων χρησιμεῦον. [τῆς Διαθήκης.

جلاك χιλβάζ, οὐ. ἀ. ἡ Κιβωτὸς

ڤك χελλέ, οὐ. π. κεφαλή.

ڤك χιουλλέ, οὐ. π. σφαῖρα τηλεβόλου.

كجڤك γχελεδζέχι, οὐ. τ. μέλλων, ἐλευσόμενος.

كك χιουλλί, ἐ. ἀ. κοινός, γενικός· πολυάριθμος.

ڵك χιούλλιγεν, ἐπ. ἀ. ὁλοσχερῶς, ἐντελῶς.

تڵك χιουλλιγιάτ, πλ. τοῦ ڵك χιουλλιγέτ, γενικαὶ ἀρχαὶ ἢ θεωρίαι· τὰ ἅπαντα (συγγραφέως). [ολον.

ڵك χιουλλιγέτ, οὐ. ἀ. τὸ σύν-

ڵڵك χιουλλιγετλή, ἐ. τ. ἀρχετός, ἄφθονος. [ἀρκούντως.

ڵڵچك χιουλλιγετλίδζε, ἐπ. τ.

كچك χελιδζί, ἐ. τ. ὁ ἐρχόμενος.

ڵك χιλίδ, οὐ. π. χλεῖς, κλειδίον.

ڵڵك χιλιδλεμέχι, ρ. τ. χλειδόνειν.

ڕك χελήρ, οὐ. τ. εἰσόδημα.

ڛك καὶ ڛك κέλισα, οὐ. π. ἐκκλησία.

شك χελίς, οὐ. τ. ἐρχομός, ἄφιξις· ڵڵ ڳ — χελισὶ γχιουζέλ, ὅπως ἔτυχε.

ڴك χελίμ, ἐ. π. πληγωμένος· ὁ συνδιαλεγόμενος· ڴ — χελίμουλ-ἀλλάχ, ὁ Μωϋσῆς.

ڴك χιλίμ, οὐ. π. τάπης· σῶμα.

كيڀك χελιμιγέτ, οὐ. ἀ. εὐγλωττία. [νύμφη.

كيك χελίν, οὐ. τ. ἡ νεόνυμφος,

كيڵك γχελινλίχι, οὐ. τ. κατάστασις ἢ θέσις νεονύμφου· ὥρα γάμου· προίξ· ڳ — γχελινλίχι χήζ, νεᾶνις· κόρη ἐπί-

ڤك χέμ, οὐ. π. ἔλλειψις. [γαμος.

ڤك χέμ, ἐ. π. ὀλιγάριθμος· εὐτελής· μυχθηρός.

ڤك χέμμ, οὐ. ἀ. ποσότης, ἀριθμός· — ἀντ. ἐρωτ. πόσος;

ڤك χιούμ, οὐ. π. ἀπολεσθείς· ἀ-

ڤك χέμ, οὐ. τ. χαλινός. [φανής.

ڭك χεμά μόρ. ἀ. ὡς, οὕτως· — χεμάφι-εσ-σαπτήχ, ὡς προηγουμένως· ڭك — χεμὰ χιάν, ὡς ἦν, ὡς ἄλλοτε· — ينبغي χέμα γενπεγί, ὡς πρέπει.

ڭشك χεμαστέ, οὐ. π. ἀντιπρόσωπος· πληρεξούσιος· ὑπουργός.

ڭك χεμαχιάν, ἐπ. ἀ. ὡς ἄλλοτε.

ڵك χεμάλ, οὐ. τ. τιμή· ἀξία.

ڵك χεμάλ, οὐ. ἀ. ἐντέλεια· ἀρετή· πλεονέκτημα· ڵ — χεμὰλ μερτεπεδέ, ἐντελῶς· وارمق ڵ — χεμαλὲ βαρμάχ, τελειοποιεῖσθαι.

ⲥⲁⲗⲁⲧ. πλ. τοῦ προηγ.

ⲥⲁⲗⲁⲧⲏⲍ, ὲ. τ. ἀτελής· ἀμαθής· μικρᾶς ἀξίας.

ⲥⲁⲍ χεμάν, οὐ. ἀ. τόξον βιολίου· Τοξότης (σημεῖον τοῦ Ζωδιακοῦ)· ⲁⲗⲁⲙ — χεμάν-ι-ἀσουμάν, τὸ οὐράνιον τόξον· ⲁⲍⲓ — χεμὰν ἐπρού, ὁ ἔχων τοξοειδεῖς ὀφρεῖς· ⲁⲗⲁⲙ — χεμὰν ὄζαλμάχ, παίζειν βιολίον. [βολία.

ⲥⲁⲍ χεμουμάν, οὐ. π. ἰδέα· ἀμφ-

ⲥⲁⲍⲓⲍ χεμαντσέ, οὐ. π. βιολίον.

ⲥⲁⲕⲓⲍ χεμαντσές, οὐ.π. τοξότης

ⲥⲁⲍ χεμανέ, οὐ.π. τόξον τοῦ βιολίου· βιολίον· ἀψίς.

ⲥⲁⲍⲓ χεμανί, ὲ. καὶ οὐ. π. τοξοειδής· βιολιστής.

ⲥⲁⲙⲁⲍ χεμαχσουδὲ καὶ

ⲥⲁⲙⲁⲍ χεμα, ἱ, ἐπ. ἀ. ὡς, οὕτω, τοιουτοτρόπως. [πει.

ⲥⲁⲙⲁⲍⲓⲍ χεμαγενλεί, ἐπ.ἀ. ὡς πρό-

ⲗⲁⲍ χεμπεχά, ὲ. π. εὐθηνός.

ⲁⲗⲁⲍ χεμπαγέ, ὲ. π. κατώτερος (τὸν βαθμόν).

ⲗⲍ χευτέρ, συγκρ. τοῦ (χ) ταπεινότερος. [νῶς.

ⲁⲗⲗⲍ χεμτεραγέ, ἐπ. π. ταπει-

ⲁⲗⲍ χεμτερίν, ὲ. π. ὑπερθ. ταπεινότατος· εὐτελέστατος.

ⲍ χεμέρ, οὐ.π. ζωὴ· θόλος· ἀψίς.

ⲁⲗⲍ χουμαχέ, ὲ. π. ὁ ἀποπλανηθείς. [τρέπεσθαι.

ⲁⲗⲁⲍ χουμαχί, οὐ. π. τὸ ἐκ-

ⲁⲍ χουμαρούχ, οὐ.π. τελωνεῖον· — ⲣⲉⲥⲙ ρέσμ-ι-χουμαρούχ, τελωνιακὸν τέλος.

ⲁⲙⲍ χεμερ-ι-άχ, οὐ. π. μέση· ὀσφύς. [λώνης.

ⲁⲕⲍ χουμαρουχτσί, οὐ. τ. τε-

ⲁⲗⲕⲍ χεμερλενμέχ, ῥ.τ. λαμβάνειν σχῆμα θόλου.

ⲁⲗⲍ χεμερλί, ὲ. τ. θολωτός.

ⲁⲗⲙⲍ χεμιρμέχ, ῥ. τ. περιτρώγειν, ῥοκανίζειν.

ⲁⲗⲙⲁⲍ χεμιτμέχ, μέσ. τοῦ πργ.

ⲗⲙⲍ χεμσάλ, ὲ. π. νέος (τὴν ἡλικίαν).

ⲥⲙⲍ χιμσενέ, ἀντ. τ. τίς.

ⲥⲙⲍ χίμσε, ἀντ. τ. τίς· ἀρνητ. οὐδείς.

ⲁⲙⲍ γχεμουμούχ, οὐ. τ. ἄργυρος.

ⲁⲗⲁⲙⲍ γχεμουμουσλεμέχ, ῥ. τ. ἐπαργυρεῖν.

ⲗⲙⲍ χεμάχλ, ὲ. π. βλαξ.

ⲁⲙⲍ χεμκουδέτ, ὲ.π. ἀδύνατος.

ⲁⲙⲍ χεμχηϊμέτ, ὲ.π. εὐθηνός.

ⲁⲙⲍ χεμίχ, ἴδ. ⲁⲙⲍ.

ⲁⲗⲍ χεμχιάρ, ὲ. π. ὁ ἐργαζόμενος ὀλίγον. [χυλόγος.

ⲗⲙⲍ χεμ-χουφτάρ, ὲ. π. βρα-

ⲁⲙⲍ χεμλίχ, οὐ. τ. μοχθηρία.

ⲁⲙⲍ χεμμαχέ, ὲ. π. ὁ ἔχων ὀλίγον κεφάλαιον· εὐτελής.

ⲁⲍ χουμούρ, οὐ. τ. ἄνθραξ.

ⲙⲗⲍ χεμνάμ, ὲ.π.ἀχλεύς· ἄσημος.

ⲙⲗⲍ χουμνάμ, ὲ.π. ὁ λησμονηθείς.

كنان χιουμούρ, ἴδ. كومور.
كنان χιουμούρ, οὐ. ἀ. τὸ ἐνεδρεύειν.
كى χεμί, οὐ. τ. πλοῖον.
كىك χεμίγι, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. ἀνδρεῖος· ἔνοπλος· στρατιώτης.
كيت χεμμιγέτ, οὐ. ἀ. ποσόν, ποσότης· ἀριθμός (γραμμ.).
كميجى γχεμιδζί, οὐ. τ. ναύτης.
كميجيلك γχεμιδζιλίκι, οὐ. τ. ναυτιλία· τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ ναύτου.
كيك χεμίκι, οὐ. τ. ὀστοῦν.
كين χεμίν, οὐ. ἀ. στρατός· ἐνεδρεύων· ἔνεδρα. [ἔνεδραν.
كينسز χεμινσάζ, ἐ. π. ὁ στήνων
كينكز χεμινκιάχ καὶ [ὅρας.
كينكاى χεμινκέχ, οὐ. π. τόπος ἐνέ-
كينه χεμινέ, ἐ. π. ἀμήχανος· ταπεινός.
كن κέν, μετ. τ. κατὰ συγκοπ. ἐκ τοῦ يكن ἰκέν, ὤν.
كن χιούν (προστ. τοῦ ἀ. ρ. كل), ἔσο, γενοῦ — γενηθήτω!
كن κέννι, οὐ. ἀ. τὸ καλύπτειν τὸ κρύπτειν.
كن κίννι, οὐ. ἀ. ἐπικάλυμμα· πέπλος.
كنار κενάρ, οὐ. π. ἄκρα· γωνία· ὄρθη· ὅριον· περιθώριον· — ز πὲρ κενάρ, κατὰ μέρος.
كنارلى κεναρλή, ἐ. τ. ὁ ἔχων κράσπεδον ἢ παρυφήν.
كنان χιουνάν, ἐ. π. (ἐν συνθ.) ὁ ποιῶν, ὁ πράττων· — دلى ναλὶ χιουνάν, ὁ θρηνῶν.
كناه χιουνάχ, οὐ. π. ἁμαρτία· كيرمك — χιουναχὰ γκιριμέκι, ἁμαρτάνειν. [μάρτητος.
كناهسز χιουναχσήζ, ἐ. τ. ἀνα-
كناهكار χιουναχκιάρ, ἐ. π. ἁμαρτωλός.
كناهكارلق χιουναχκιαρλήκ, οὐ. τ. τὸ εἶναι ἁμαρτωλόν.
كنايه κινάγέ, οὐ. ἀ. ὑπαινιγμός· — آنتونومیا (γραμμ.).
كنت κενέτ, οὐ. τ. σύνδεσμος συγκόλλητρον· ὀχεύς. [λᾶν.
كنتلمك κενετλεμέκι, ρ. τ. συγκολ-
كنج γκένδζ, οὐ. π. νέος· τρυφερός.
كنج κένδζ, ἐ. π. θησαυρὸς κατωρυγμένος. [πτυχή.
كنج κούνδζ, οὐ. π. γωνία· ἄκρα·
كنجايش γκιουνδζαΐς, οὐ. π. τὸ χωρεῖν· τὸ περιέχεσθαι ἔν τινι· ز — γκιουνδζαὶς πεζίρ, περιεχόμενος· بخش — γκιουνδζαὶς πάχς, μεγαλόδωρος.
كنجدار κενδζδάρ, οὐ. π. θησαυροφύλαξ.
كنجلك κενδζλίκι, οὐ. τ. νεότης.
كنجلمك κενδζελμέκι καὶ
كنجلنمك κενδζλενμέκι, ρ. τ. ἀνηβᾶν.
كنجه γκιουνδζιδέ, ἐ. π. ὁ ἐμπεριεχόμενος.
كنجينه γκενδζινέ, οὐ. π. θησαυρός· ἀποθήκη.

كندير κενδίρ, οὐ.τ. κάνναβις·σχοινίον ἢ πανίον κανναβίνον.

كندو κενδοὺ καὶ

كندى κενδί, ἀντ.τ.αὐτός, ὁ ἴδιος· كندى — κενδιλιγινδέν, αὐθορμήτως.

كنز κένζ, οὐ. ἀ. θησαυρός.

كنشى γκενίς, οὐ.ἀ. πλατύς· εὐρύχωρος· πλούσιος. [νειν.

كنلشى γκενισλετμέκι,ρ.τ. εὐρύ-

كنلشى κενισλενμέκι, ρ. τ. εὐρύνεσθαι.

كنف κενέφ, οὐ. ἀ. μέρος· καταφύγιον· ἄκρα. [ἀπόπατος.

كنف κενέφ, οὐ. τ. ἀναγκαῖον,

كنك κιούνκι, οὐ. τ. σωλὴν ὑδραγωγείου· ὀχετός.

كنو κενεβίρ, οὐ. τ. κάνναβις.

كنور κενεβίρ, οὐ.τ.καναβόσπορος.

كنكار κιουναχ-κιάρ. ἐ. π. ἁμαρτωλός.

كناكار κιουναχ-κιαρί. τὸ αὐτὸ.

كنيه κιουνγέ, οὐ. ἀ. ὄνομα καὶ ἐπώνυμον

كنين κενίν, οὐ. ἀ. κεκαλυμμένος.

كو κιού, οὐ. π. λόγος· σφαῖρα· — ἐ. π. ὁ λέγων.

كو κιού, οὐ. π. λευχόρος.

كو γκέβ, οὐ. τ. κοιλία.

كو γκιού, καταλήξις τ. προστιθεμένη εἰς τὴν ῥίζαν ῥημάτων τινῶν σχηματίζει ὀνόματα ἀφῃρημένα: كيرو βερμέκι, διδόναι· — كو βερκιού, δόσιμον· φόρος.

كوكب κεβακίπ, πλ. τοῦ كوكب κεβκέπ· كولى — κεβακὶπ σατιτέ, ἀπλανεῖς ἀστέρες· — ساره κεβακίπ-ι-σιγιαρέ, πλανῆται.

كوك κιούπ, ἐ.π.(ἐν συνθ.) ὁ τύπτων· ὁ κατατέμνων· ὁ διαρρηγνύων· — οὐ. π. τύψις· κτύπημα. [μνος, πίθος.

كوب κιούπ, οὐ. ἀ. λάγηνος, σά-

كوپرو κιουπρέ, οὐ. τ. κόπρος.

كوپرولمك κιουπρελεμέκι, ρ. τ. κοπρίζειν. [γεννεά.

كوپك κιοπέκι, οὐ. τ. ὀμφαλός·

كوپ κιούπ, οὐ. τ. πίθος· كوپ — κιουπὲ πινμέκι, ἐξοργίζεσθαι.

كوپرمك κιοπουρμέκι,ρ.τ.ἀφρίζειν.

كوپرى κιοπρού, οὐ. τ. γέφυρα· — قايق كوپرى καζὴκ κιοπρού, γέφυρα καταπηγοστήρικτος· — طومبار توμπὰζ κιοπρού, γεφυρα σχεδιόζευκτος· — دوبه كوپرى δουπὰ κιοπρού, γέφυρα πλοιόζευκτος· — طاغار كوپرى ταγιὰρ κιοπρού, γέφυρα μετακινητή· — اصما كوپرى ἀσμὰ κιοπρού. γέφυρα κρεμαστή.

كوپكچى κιοπέκι, οὐ. τ. κύων (σκύλος)· باغچى — κιοπέκι παληγή, καρχαρίας· كوپكلر — κιοπὲκι διδί, κυνόδους· كوپكچى — κιο-

πὲχ μεμεσί, βουβών (παθ.).
كپ كوخوپούχ, οὐ. τ. ἀφρός.
كپورتوكو خوپουρτμέχ, ρ. τ. ποιεῖν ἀφρίζειν. [φρίζειν.
كپورتوكو خουτουρμέχ, ρ. τ. ἀ-
كپو كو خουπούχ, οὐ. τ. ἀ.ρός.
پو كو خουπέ, οὐ. τ. ἐνώτιον.
توكو خότ, οὐ. τ. ωλος· (μετφ.) θάρρος, τόλμη.
طو كو خουτάχ, ἐ. π. μικρός· — ين خουτὰχ πίν, μύωψ.
دوتو كو خουτουρδή, οὐ. τ. σύγχυσις, ταραχή, θόρυβος.
مرتو كو خουτρούμ, οὐ. τ. παράλυτος. [παραλυσία.
كلومرتو كو خουτρουμλούχ, οὐ. τ.
ىرتو كو خουτουρί, ἐπ. τ. συλλήβδην, ἀθρόως.
كتو كو خουτούχ, οὐ. τ. κορμὸς δένδρου· ἀρχεῖα· κώδηξ.
كتو كو خοτέχ, οὐ. τ. δάρσιμον.
كمتو كو γχουτμέχ, ρ. τ. βόσκειν· — ين κὶν γχουτμέχ, μνησικακεῖν. [χθηρός.
توكو خοτού, ἐ. τ. κακός, μο
كتو كو خοτούχ, ἴδ. كتو كو.
كمورتو كو خοτουρμέχ, ρ. τ. φέρειν, σηκόνειν
كمشولتو كو خουτουλεσμέχ, ρ. τ. χειροτερεύειν φθείρεσθαι.
كلوتو كو خοτουλούχ, οὐ. τ. κακία, μοχθηρία· βλάβη.
كلوتو كو خουτουλεμέχ, ρ. τ. διαφθείρειν· ἐξευτελίζειν.
كوتو كو خοτού, ἴδ. توكو.
كمتيلتو كو خοτουλετμέχ, ρ. τ. χαλᾶν, διαφθείρειν.
جوكو γχόδζ, οὐ. π. τὸ μετοικεῖν.
جوكو خούδζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. δυσχερής· δυσχερῶς.
جوكو γχούδζ, οὐ. τ. ἐργασία· ἰσχύς· πόνος· βία· ايلا — γχοὺδζ ἰλέ, δυσκόλως· — ش ἰξ γχούδζ, ἐργασία καὶ ἀσχολία· ىرم — γχουδζοὺμ γέτμεγορ, ἡ δύναμις μου δὲν ἀρκεῖ· كيمك — γχουδζουνὲ γχιτμέχ, τοῦ κακοφαίνεσθαι.
جسوكو γχουδζσήζ, ἐ.τ. ἄεργος.
كمجوكو γχουδζλετμέχ, ρ. τ. παρεμβάλλειν δυσκολίας.
كمشدرجوكو γχουδζλεσὸηρμέχ, ρ. τ. δυσκολεύειν.
كمشجوكو γχουδζλεσμέχ, ρ. τ. τὸ καθίστασθαι δύσκολον.
كلجوكو γχουδζλούχ, οὐ. τ. δυσ-ολία.
كمجوكو γχουδζλενμέχ, ρ. τ. τὸ καθίστασθαι δύσκολον.
جلوكو γχουδζλού, ἐ. τ. δύσκολος βίαιος· δυνατός· πολυάσχολος.
كمندرجوكو γχουδζενδιρμέχ, ρ.τ. δυσαρεστεῖν.
كمجوكو γχουδζενμέχ, ρ. τ. δυσαρεστεῖσθαι.

ξηρὸς γκιόνι, οὐ. τ. (κατὰ παραφ. τοῦ π. ξηρὸς γκιούδι), μετοίκησις· ἀναχώρησις· ἀποδημία· θάνατος.

ψηλὸς γκιοτσιλής, οὐ. τ. νομάς.

μικρὸς κιουτσουρέκι, ὲ. τ. μικρότερος, ἐλάχιστος.

μικρὸς γκιοτσουρμεκιάζω, ῥ. τ. μετοικίζειν.

μικρὸς κιουτσούκι, ὲ. π. μικρὸς (τὴν ἡλικίαν, τὸν βαθμὸν κτλ.), ταπεινός.

μικρὸς κιοτσέκι, οὐ. τ. χρεωστῆσαι νεογνὸν καμήλου.

μικρὸς κιουτσουκλατμέκι, ῥ. τ. σμικρύνεσθαι.

μικρὸς κιουτσουκλούκι, οὐ. τ. σμικρότης· χαμέρπεια.

μικρὸς κιουτσουκλεμεκιάζω, ῥ. τ. σμικρύνεσθαι.

μικρὸς κιουτσουλτμεκιάζω, ἴδ. μικρὸς γκιοτσιάζω. [ζειν.

μικρὸς γκιοτσιεκιάζω, ῥ. τ. μετοικίζω

μικρὸς κιουτσουλμεκιάζω, ῥ.τ. σμικρύνεσθαι. [πορχαμηνή.

σιτος γκιουδερί, οὐ.π. μεμβράνη,

μικρὸς κιουδμεκιάζω, ῥ. τ. βόσκειν.

μικρὸς κιοδέν, οὐ.π. κῦλον, μονέντερον (ἀνατ.). [δύσμορφος.

μικρὸς κιουδούκι, ὲ. τ. δυσειδής,

μικρὸς κιοδζέ, οὐ. τ. σῶμα.

μικρὸς κιουδζελή, ὲ.τ. εὔσαρκος.

μικρὸς κιοδζμεκιάζω, ῥ.τ.ὑποφέρειν

μικρὸς κιοδδζί, ὲ. τ. βοσκός.

μικρὸς κιόφ. ὲ. π. τυφλός· ἐξ — — κιὸφ κιοτσέ, τυφλῶς· — μὲ νὰν κιόφ. ἀχάριστος.

ψηλὸς κορπέ, οὐ.τ τριφερὸς·νέος.

μικρὸς κιουρδζιστάν, ὄν. χώρ. Γεωργία (ἐπαρχία τῆς Καυκασίας).

μικρὸς κιουρδζί, ὲ τ.κάτοικος τῆς Γεωργίας.

μικρὸς κιορδεμεκιάζω, ῥ. τ. ὀσφραίνειν.

μικρὸς κιουρτζέ, οὐ τ. παλὴ.

μικρὸς γκιοροὺκ, οὐ. τ. ὄψις, θέαμα· συνάντησις. [στυφός.

μικρὸς κιουρτσοδζί, οὐ. τ παλαιὸς κιοτσεπέκι, οὐ. τ. ἀσπάλαξ.

μικρὸς γκιορουδζεμεκιάζω, ῥ. τ. ῥίπτειν τινὰ εἰς συνάντευξιν, γνωριμίαν. [λαίσιον.

μικρὸς γκιουρτσεμεκιάζω, ῥ. τ. πα-

μικρὸς κιορουσμεκιάζω, ῥ.τ. ἐντυγχάνειν τινί·συναναστρέφεσθαι· συνδιαλέγεσθαι. [λάσσης).

ψηλὸς κιορτσέζ, οὐ.τ. κόλπος (θαλ-

μικρὸς κιουρκιέ,οὐ. τ.στεφάνη,γοῦνα.

μικρὸς κιορσούκι, οὐ.τ.φυστικέρι.

μικρὸς κιουρσέκι, οὐ.τ. πτύον· κώπη· ὠμοπλάτη· κάτεργον.

μικρὸς γκεβρέκι, οὐ.τ. δικυρίτης· — ὲ. τ. εὔθραυστος.

μικρὸς κιουρκοζί, οὐ. τ. στεφο-

ράπτης (γούναρις). [λάτης.
كوركوجى χιουρεχδζί, οὐ. τ. χωπη-
كوركورك χιορουχλεμέχι, ρ. τ. φυ-
σᾶν τὸ πῦρ (μὲ τὴν φυσούναν)· ἐρεθίζειν (μετφρ.).
كوركورلمك χιουρχλενμέχι, ρ.τ.περι-
βάλλεσθαι σισύραν.
كوركى χιουρχλή, ἐ. τ. σισύρα ὑπερραμμένος· σισυροφόρος.
كوركورلمك χιορλετμέχι,ρ.τ.τυφλοῦν.
كوركورلتى γχιουρουλτού, ἴδ. كوركورلى.
كوركورلك χιόρλούχι, οὐ. τ. τύφλω-
σις· τυφλότης. [τος.
كوركورلى γχιουρουλδή, οὐ τ. χρό-
كوركورلمك γχιουρουλδεμέχι καὶ
كوركورلمه γχιουρουλδεμέχι, ρ.τ.
θορυβεῖν.
كوركورلمك γχιορλενμέχι, ρ. τ. τυ-
φλοῦσθαι· ἀμβλύνεσθαι.
كوركورلمك γχιορουλμέχι, ρ. τ. ὁρᾶ-
σθαι· παρατηρεῖσθαι· ἐξετά-
ζεσθαι
كوركورلمك γχιουρλεμέχι, ρ. τ. θορυ-
βεῖν· βροντᾶν.
كوركورلك χιορλεμέ, οὐ. τ. τύφλω-
σις· ἀμάθεια. [δέλφη.
كوركوجه γχιορούμδζε, οὐ.τ. ἀνδρα-
كوركورمز γχιορμέζ, ἐ. τ. τυφλός.
كوركورمزلك γχιορμεζλήχι, οὐ. τ. τὸ
προσποιεῖσθαι τυφλότητα.
كوركورمش γχιορμούς, μετ. τοῦ ἐπ.
ὁ ἰδών· ὁ δοκιμάσας.
كوركورمك γχιορμέχι, ρ. τ. βλέπειν·
ἐπιθεωρεῖν χρίνειν· δοκιμά-
ζειν· ἐπιστατεῖν, φροντίζειν· ἐξοικονομεῖν· — حيض γχίζ γχιορμέχι, ἔχειν τὰ ἐμμηνα (ἐπὶ γυναικός)· — تدارك τε-
δαριχιὰτ γχιορμέχι, προπαρα-
σκευάζεσθαι — دوشدوك γχιορ-
μέχι. ὀνειρώττειν· — ضرار ζαρὰρ γχιορμέχι, ὑφίστασθαι ζημίαν. [μηρυκάζειν.
كوركورمك γχεβιρμέχι, ρ.τ. εἰσάγειν·
كوركورمك χιουρεμέχι, ρ. τ. πτυα-
ρίζειν.
كوركورمه γχιορμέ, οὐ. τ. βλέψις.
— صوكرصه σονραδὰν γχιορμέ, ὀψίπλουτος. [ἄγνωστος.
كوركورمز γχιορουμέζ, ἐ. τ. ἀόρατος·
كوركورمك γχιορουνμέχι, ρ. τ. φαίνε-
σθαι· — (ἀπροσ.)· φαίνεται, δοκεῖ. [ριον.
كوركوى χιορούχι, οὐ. τ. φυσητή-
كوركورم γχιορούμ, οὐ. τ. βλέψις.
كوركوجه γχιορούμδζε, οὐ. τ. ἀν-
δραδέλφη.
كوركورمه γχιουρεμέχι, ἴδ. كوركورمك.
كوركورر γχιουρρέ,οὐ.ἀ.ἐπαρχία·χώρα.
كوركور γχιορέ, πρ. τ. κατά, καθ' ὅσον· — كى πανὰ χιορέ,ὡς πρὸς ἐμέ· — كاپاغاتينه καπαγατινὰ χιορέ, ἀναλόγως τοῦ πταίσμα-
τός του.
كوركوجى γχιορουδζή, ἐ. τ. ὁ βλέ-
πων· ὀξυδερκής· ἐπιμελής· —

οὐ. τ. γυνὴ ἐρχομένη ἐκ μέρους γαμβροῦ ἵνα ἴδῃ νύμφην.

كوريس گوزلوروونوق, οὐ. τ. ὄψις· τὸ φαινόμενον.

كوريور گوزلوروونوڤر, γ' ἐν. πρόσ. τοῦ ἐνεσ. τῆς ὁριστ. τοῦ كەرگ, ἐκλαμβανόμενον ἀντὶ ἐ., ὁρατός, φανερός

كوز گوزٛ, οὐ. τ. ὀφθαλμός· ὄμμα· او— يوز گوزلوڤ گوزٛ ὁλ., λαμβάνειν θάρρος· كيكدى — گوزٛ دیكمەك, ἐποφθαλμιᾶν· كەگ — گوزٛ دەگمەك, βασκαίνεσθαι· يەجەك — گوزٛ ئاچغى, ἀπατεών, μάγος· قاپاق — گوزٛ ئاتمەق, γίνεσθαι προσεκτικός· بكى — گوزٛ پەپەگی, κόρη ὀφθαλμοῦ· شىك — گوزٛ ياشی, δάκρυον· قوروغى — گوزٛ كۆزىرگی, κανθὸς ὀφθαλμοῦ· كەمەدن — گوزٛدەن دوشمەك, ἐμπίπτειν εἰς δυσμένειαν· دن— كەمرگ گوزٛدەنكەتسىرمەك, ἐπιθεωρεῖν· قپق—گوزٛ كەپمەق, νεύειν· كەمەك — گوزٛ دونمەك, ταράττεσθαι· ἀποθολοῦσθαι· قرارمەسى — گوزٛ قاراسی, σκοτοδινίασις (παθ.)· كەمەز— گوزٛ سوزمەك, βλέπειν λοξῶς, ἀλλοιοθωρίζειν· او. قولاق—گوزٛ قولاق ὁλ. γίνεσθαι ὅλως ὀφθαλμὸς καὶ ὦτα, μεταχειρίζεσθαι πᾶν μέσον εἰς τὸ ἀκούειν καὶ βλέπειν· كەسمەدن — گوزٛ گەسمەك, ἀχρεῖν· گردمەك — گوزٛ گەزدىرمەك, βλέπειν· قارا — گوزٛ قاراڤی, καταμέτρησις διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ· يۈز — گوزٛ ياڤی, ὀφθαλμόδεσμος. ماگیا· طوقماق — گوزٛ تۆيماق, εὑρίσκειν ἀρκετόν· ×ورەنمەك· طوق ق — گوزٛلۆك, ὀλιγαρκής· كەـ— نورى گوزٛلۆمۈن نورى, φῶς μου, μάτια μου· يۈگمەك— گوزٛ پوندوزلوگو, εἶδος κυανόχρου ψήφου ὃν ἀναρτῶσι κατὰ τῆς βασκανίας· ەرمك —گوزٛ گوزٛلۆرە, παρρησία· ق— قارا تەپاگوزٛ, πλάστιγξ· ق— بولاپ گوزٛلۆ. διαχώρισμα ἑρμαίου· كەمەك ە— گوزٛدە گىرمەك, κτᾶσθαι τὴν εὔνοιαν τινός· گوزٛ خۆ, οὐ. τ. ἀνθρακιά.

گوزٛ گوزلۆ, οὐ. τ. φθινόπωρον.

كەزمك گوزٛدەتمەك, ρ. τ. ἐπιτηρεῖν· προσέχειν.

گوزجى گوزٛلۆجۈ, οὐ. τ. ἐπιτηρητής, φύλαξ.

كەلمەك گوزٛدەلمەك, ρ. τ. ἐπιτηρεῖσθαι· προστατεύεσθαι.

گوزسز گوزٛسۆز, ἐ. τ. ἀόμματος.

كەگرمك گوزٛلۆكمەك, ρ. τ. φαίνεσθαι· εἶναι θεατόν· φαίνεσθαι μακρόθεν.

گوزل گوزٛەل, ἐ. τ. καλός, ὡ-

ρατος· χαρίεις· — ἐπ. τ. καλῶς, καλά· — ك پێ پەخ چیوزێل، κάλιστα.

كوزجه γχιουζέλδζε, ἐπ. τ. ἀρχετὰ καλῶς· καθὼς πρέπει.

كوزلك γχιόζλούχι, οὐ.τ.διόπτρα.

كوزللشمك γχιουζελλεσμέχι, ρ. τ. ρ. τ. καλλύνεσθαι.

كوزللمك γχιουζελλετμέχι, ρ. τ. καλλύνειν, ἐξωραΐζειν. [της.

كوزلك γχιουζελλίχι, οὐ.τ. ὡρειό-

كوزللمك γχιουζελλενμέχι, ρ.τ. ὡραΐζεσθαι.

كلزكوز γχιοζλεμέχι, ρ. τ. ἐπαγρυπνεῖν· προφυλάττειν.

كوزلو γχιόζλού, ἐ. τ. ὁ ἔχων ὀφθαλμόν· — ـ پێر γχιόζλού, μονόφθαλμος· — چێ ادز γχιόζλού, ἄπληστος, ἀκόρεστος· — چچ اتسێخ γχιόζ, εὐφυής, ἔξυπνος.

كوزه γχεβεζέ, ἐ.καὶ οὐ. τ. πολύλογος· βωμολόχος.

كوزەلك γχεβεζελίχι, οὐ.τ. πολυλογία. [λαξ.

كوستبك γχιοστεπέχι, οὐ.τ. ἀσπά-

كوشتش γχιουστερίς, οὐ. τ. ἐπίδειξις.

كوشتشلك γχιουστεριτλή, ἐ.τ.ἐπιδεικτικός. [κνύειν.

كوسترمك γχιοστερμέχι, ρ. τ. δει-

كوستك χιοστέχι, οὐ. τ. πέδη· ἁλυσίδα (ὡρολογίου).

كوسكيك كوسكچ γχιοστεχλεμέχ, ρ.τ. περιτιθέναι πέδην.

كوسكتورى كوسكچ γχιουσχιουτουρού, ἐπ.τ. συλλήβδην.

كوسكى كوسكچ γχιουσχιού, οὐ. τ. δαυλός· πυροσκάλεθρον· πυράγρα.

كوسله كوسلە γχιοσελέ, οὐ.τ.εἶδος βύρσης.

كوسمك كوسمك γχιουσμέχι,ρ.τ. χαλεπαίνειν, κακιόνειν.

كوسه كوسە γχιουσέ, οὐ. π. σπανός.

كوش كوش γχεβίς, οὐ. τ. μηρυκασμός.

كوش كوش γχιούς, οὐ. π. οὖς· τὸ ἀκούειν· — ἐ. π. ὁ ἀκούων.

كوشمك كوشمك γχεβσετμέχι, ρ. τ. ἐκλύειν, χαλαρόνειν· ψυχραίνειν (μετφρ.).

كوشش كوشش γχιουσίς, ἐ. π. ἀγών· ἐπιμέλεια.

كوشك كوشك γχεβσέχι, ἐ. τ. ἀνειμένος· χαλαρός· ἐλαφρός· νωθρός.

كوشك كوشك γχιόσχι, οὐ. π. περίπτερον.

كوشكلمك كوشكلمك γχεβσεχλετμέχι, ἴδ.كوشمك.

كوشكلك كوشكلك γχεβσεχλίχι,οὐ.τ. ἐλαφρότης· μαλθακότης· βραδύτης.

كوشكلو كوشكلو γχιοσχλού, οὐ. τ. εἰδοποιὸς πυρκαϊᾶς.

كوشمك كوشمك γχεβσεμέχι, ρ. τ. χαλαροῦσθαι· ψυχραίνεσθαι.

كوشه كوشە γχιοσέ, οὐ. π. γωνία· ἡσυχαστήριον· — اوچ كوشه οὖτς γχιοσέ, τρίγωνον· — — γχιοσὲ γχιοσὲ καὶ — ـ — γχιοσὲ πὲ γχιοσὲ καὶ يوچاق — γχιοσὲ πουδζάκ,

παντα γοῦ· — كجِ ὄζεγὲρ χιοὰέ, λοβὸς τοῦ ἥπατος· ἀγαπητός, ἐράσμιος. [γωνιώδης.

لو كوش καὶ لى كوش χιοσελί, οὐ. τ.

كملوش كوγχεβὸεμέχι, ρ. τ. χαλαροῦσθαι.

كوف χιούφ, οὐ.τ.εὐρώς, μοῦχλα.

كفه كوχιοφτέ, οὐ. τ. ἰσίκιον.

كملف كوχιουφλεμμέχι, ρ. τ. εὐρωτιᾶν.

كوه كوχιουφέ, οὐ. π. τ. κόφινος (κοῦια)· كل— χιουφελίχι, οἰνόφλυξ.

كوك χιόχι, οὐ. τ. ῥίζα, βάσις.

كوك γιόχι, οὐ. τ. οὐρανός· — سملوك γχιὸχι γχιουρλεμεσί, βροντή· كوك— γχιὸχι γιουζί, στερέωμα· —مكوك γχιὸμ γχιόχι, ὁλοκύανους.

كوك γχιόχι, ἐ. τ. κυανοῦς.

كوكب κεβχέπ, οὐ. ἀ. ἀστήρ.

كوكب κεβχεπί, ἐ. ἀ. ἀστερόεις.

كوكر γχιουκέρτα, οὐ. τ. κατάστρωμα (πλοίου).

كوكرجن γχιουκεροζίν καὶ [στερά.

كوكرجين γχιουκεροζίν, οὐ.τ.περι-

كوكرچله γχιογέρτσιλε,οὐ.τ.(κατὰ παραφθ ἐκ τοῦ π. كهارچا) νίτρον. ![θειάφι).

كوكرود κεουχιούρὸ, οὐ. π. θεῖον

كوكرمك κεοχρεμέχι, ρ. τ. μυκᾶσθαι, κογλάζειν· βράζειν.

كوكر γχιοβέζ, ἐ. τ. ἰσχρους.

كوكس γχιογίς, οὐ. τ. στῆθος.

كوكسلك γχιογουσλούχι, οὐ. τ. στηθόδεσμος.

كوكل γχιόνούλ, οὐ. τ. καρδία· ἔρως· ἐπιθυμία· θάρρος· قلق — γχιόνούλ καλμάχ,δυσαρεστεῖσθαι· جلجل — γχιόνούλ ἀδζιλμάχ,ἱλαρύνεσθαι· كل — γχιόνούλ πιρλιγί, ὁμόνοια· غيلو— γχιόνούλ πουλαμμάχ, ναυτιᾶν· غرق — γχιόνούλ κπρμάχ, δυσαρεστεῖν· غيل — γχιόνούλ γιαπμάχ.εὐαρεστεῖν· ملو— γχιόνούλ βερμέχι,ἔχειν κλίσιν· طارلغى — γχιόνούλ ταρλιγή, ἀθυμία· وجه — γχιόνούλνὸζε, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του· كيك .و ر — ικὶ γχιόνούλ πὶρ ὁλμάχ, ἀνταγαπᾶσθαι· و جان ن— ὀζὰν-ου-γχιόνουλδέν, ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας.

كوكلسز كوγχιόνουλσούζ, ἐ.καὶ ἐπ.τ. ἀκούσιος, -ως. [δυσαρέσκεια.

كوكلسزلك كχιόνουλουσιζλίχι, οὐ. τ.

كوكلشدرمك κοχλεὸμέχι, ρ. τ. ἐνεργ. τοῦ ἑπομ.

كوكلشمك κοχλεὸμέχι, ρ. τ. ῥιζοῦσθαι (μετφρ.) στερεοῦσθαι.

كوكللنمك γχιόνουλλεμμέχι, ρ. τ. ἐρωτεύεσθαι.

كوكللو γχιόνουλλή. ἐ. τ. ἐρωτευμένος· θαρραλέος· — οὐ. τ. ἐθελοντής.

كوكلى χιοχλί, ἐ. τ. ἐρριζωμένος.
كوكم γχιουγχιούμ, οὐ.τ. ἀγγεῖον.
كول γχιόλ, οὐ. π. λάκκος ὕδατος· λίμνη· τέλμα.
كول γχιούλ, οὐ. τ. τέφρα.
كولج γχιουλέδζ, ἐ.τ. ἱλαρός, χαρίεις. [ζιζάνιον.
كولجه γχιουλδζέ, οὐ. τ. αἶρα· κ.
كولدمك γχιουλδημέκ, ρ. τ. γελωτοποιεῖν.
كولر γχιουλέρ, γ' ἐν. πρόσ. τῆς ὁρις. τοῦ كلمك, ἐκλαμβανόμενον ἀντὶ ἐπιθ. ἱλαρός, φιδρός.
كولش γχιουλές, οὐ. τ. πάλη.
كولش γχιουλούς, οὐ. τ. γέλως.
كولشمك γχιουλεσμέκ, ἴδ. كوشمك.
كولكه γχιόλκέ, οὐ. τ. σκιά.
كولكه لك γχιόλκελίκ, οὐ. τ. τόπος σύσκιος.
كولكه لندرمك γχιόλκελενδιρμέκ, ρ. τ. ἐπισκιάζειν.
كولكه لنمك γχιόλκελενμέκ, ρ. τ. ἐπισκιάζεσθαι ἀναπαύεσθαι ὑπὸ σκιάν· (μετφρ.) ἀπολαύειν προστασίας.
كوللمك χιουλλεμέκ, ρ. τ. καλύπτειν διὰ στάκτης.
كوله χιουλλέ, οὐ. τ. σφαῖρα.
كولمسمك γχιουλουμσεμέκ, ρ. τ. μειδιᾶν.
كولمك γχιουλμέκ, ρ. τ. γελᾶν.
كوله γχιουλμέ, οὐ. τ. γέλως.
كولنك χιουλούνκ, οὐ. τ. σφῦρα.
كولنج γχιουλούνδζ, οὐ. τ. περίγελως· — ἐ.τ. ἄξιος γέλωτος.
كوله χιόλέ, οὐ. τ. δοῦλος· ی — χιόλελερὶ καὶ ز — χιολενίζ, ὁ δοῦλός σας.
كوله جك γχιουλεδζέκ, γ' ἐν. πρόσωπον τοῦ μέλλ. τῆς ὁριστ. τοῦ كلمك, ἐκλαμβανόμενος ἀντὶ ἐ. γελοῖος.
كوله مك χιόλεμέν, οὐ. τ. δοῦλος.
كومرده γχιουμουρδού, οὐ. τ. φωνὴ ἐλέφαντος. [ὠρύεσθαι.
كومرده مك γχιουμουρδεμέκ, ρ. τ.
كومس χιουμές, οὐ. τ. ὀρνιθών.
كومس γχιουμούς, οὐ. τ. ἄργυρος.
كومشلمك γχιουμουσλεμέκ, ἴδ. كمشلمك. [γυροῦς.
كوملشو γχιουμουσλοῦ, ἐ. τ. ἀρ-
كوملك γχιόμλέκ, οὐ. τ. χιτών.
كوملمك γχιόμουλμέκ, ρ. τ. θάπτεσθαι. [εῖν.
كوملمك χιουμλεμέκ, ρ. τ. ἀντη-
كومك γχιόμμέκ, ρ. τ. θάπτειν.
كومور γχιόμούρ, οὐ. τ. ἄνθραξ.
كومورلك γχιόμουρλούκ, οὐ. τ. ἀνθρακοθήκη.
كومه γχιουμέ, οὐ. τ. σωρός.
كون κέβν, οὐ. οὐσία· ὕπαρξις.
كون γχιούν, οὐ. τ. ἡμέρα, ἥλιος· φῶς· بیسی — γχιοὺν πατησί, δύσις ἡλίου· θέσις· ζέφυρος· — اولیسی ἐβελισὶ γχιούν, προχθές· كوندز — γχιοὺν γχιορμεζ,

ζοφερός· ـيڭ — ـس— γχιουνὶ γχιουνινέ, αὐθημερόν· — ـوڤ χαρὰ γχιούν, ἡμέρα ἀπαισία.

ـيڭ γχιουνά, πρ. π. ὡς, καθώς· ـيڭ — γχιουν-α-γχιούν, ἐ.π. ποικίλος.

ـيڭ γχιόν, οὐ. τ. δέρμα· βύρσα.

كلىـيڭ γχιονδεριλμέχι, ρ. τ. πέμπεσθαι. [λειν.

كلىـدـيڭ γχιονδερμέχι, ρ.τ. στελ-

كلىـدـيڭ γχιονδερμέ, οὐ. τ. ἀποστολή. [ρῶν ἡμέρας.

ـيڭـدـيڭ γχιουνδούζ, ἐπ.τ. ἐν καιـيڭـدـيڭ γχιουδουζίν, ὡςτὸ πρηγ.

كلىـيڭ γχιουνδελήχι, οὐ. τ. ἡ μερομίσθιον.

كلىـيڭـلكچى γχιουνδεληκζί, ἐ. τ. ἡμερομίσθιος ἐργάτης.

ـيڭـنش γχιουνές, οὐ. τ. ἥλιος· — ـيڭ γχιουνὲς χιπί, ἐναργής· φασινός.

كلىـنشـيڭ γχιουνεσλεμέχι, ρ. τ. προσηλιάζεσθαι. [γωγός.

ـيڭ χιούνχι, οὐ. τ. ὀχετός, ἀ-

كلىـيڭ γχιουνλούχι, οὐ. τ. χρόνος· διάρκεια μιᾶς ἡμέρας· ἔνδυμα· καθημερινόν.

كلىـيڭ γχιουνλούχι, οὐ. τ. θυμίαμα.

كلىـيڭ γχιουδενμέχι, ρ. τ. σεμνύνεσθαι· βρενθύνεσθαι.

ـيڭ γχιόνε, οὐ. π. εἶδος· τρόπος.

كلىـيڭ γχιουνουλεμέχι, ρ. τ. φθονεῖν.

ـيڭـيڭ γχιουνὶ-γχιούν, ἐ.τ. ποικίλος, διάφορος.

ـيڭ χιονγέ, ξ. γωνιάμετρον.

ـيڭ γχιοδζδζ, οὐ.τ. κρίβανος, τὸ ἐντὸς αὐτοῦ ψηνόμενον φαγητόν.

ـيڭ γχιουδέ, οὐ.τ.σής, βόστριδα.

ـيڭ χιούχ, οὐ. π. ὄρος, βουνόν, λόφος· — γχιούχ, περίττωμα (σκατόν)· — χιουδδέ, οὐ. ἀ. παράθυρον.

ـيڭ γχεβχέρ, οὐ. π. λίθος πολύτιμος· ἡ οὐσία τινός. [τρον.

ـيڭ γχιουχεροζιλέ, οὐ. π. νί-

ـيڭ γχιουχιστάν, οὐ. π. τόπος ὀρεινός.

ـيڭ γχιουδεγί, ἴδ. ـيڭ.

كلىـيڭ γχεβελεμέχι, ρ. τ. μασᾶν· μηρυκάζειν.

ـيڭ χιόγχ, οὐ. π. χωρίον, κώμη· ἔξοχή.

ـيڭ γχιούγχ, οὐ.π. λέξις· λόγος· σῶμα. σχαιροειδές· — ἐ. π. (ἐν συνθ.) ὁ λέγων.

ـيڭ χιουγχά, ἐ. π. ὁ λέγων· — σύνδ. π. τάχα,δῆθεν, ὡσανεί.

ـيڭ γχιουγχά, πρ. π. τάχα· δῆθεν· ـيڭ — γχιοδγχάχι, ὡσανεί.

ـيڭ χεβίζ, οὐ. τ. μηρυκασμός· كلىـيڭ — χεβίζ γχετουρμέχι, μηρυκᾶσθαι.

ـيڭ καὶ ـيڭ γχιουδεγί, οὐ. τ. γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρί.

كهك كهلّه, οὐ. τ. φθείρ.

كهك كهلّه لمك χεχλελεμμέχι, ρ. τ. φθειριᾶν.

كهك كهلّه لى χεχλελί, ἐ. τ. φθειριῶν.

كهن χιουχέν, ἐ. π. ἀρχαῖος· γέρων· πεπαλαιωμένος.

كهنسال كهن لمس χιουχενσάλ, ἐ. π. προβεβηκώς (τὴν ἡλικίαν). [της.

كهنكى كهن لمك χιουχενκί, οὐ. π. ἀρχαιότης.

كهنه كهن لمه χιουχνέ (χ. χιοχνέ), ἴδ. كهن χιουχέν.

كهولت كهن لمك لت χιουχουλέτ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναί τινα μέσης ἡλικίας.

كهيلان كهن لمك ى لمن χιουχεϊλάν, ἐ. π. ἵππος ἀραβικός, εὐγενής.

ك گ χί, κατάληξις περσ., ἥτις προστιθεμένη ἐν τέλει τῶν μετοχῶν καὶ ἐπιθέτων σχηματίζει ὀνόματα ἀρρημένα.

ك خ χί, ἀντων. τ., ἥτις ἐν τέλει μέν τινων επιρρημάτων τιθεμένη σχηματίζει ἐπίθετα· ἐν τέλει δὲ τῶν ἀντ. καὶ ὀνομ. ἀντιστοιχεῖ ἐνάρθρῳ κτητικῇ ἀντωνυμίᾳ· — ى πένιμ χι, ὁ ἐμός.

ك گ χί, τ. κατάλ. ὡς τὸ گ گ χιού, سوگ σεβμέχι, ἀγαπᾶν· — گ σεβχιού, ἀγάπη.

ك كى χέγι, π. πότε ;

كياست گ لمس ت χιασέτ, οὐ. ἀ. ἀγχίνοια.

كيان كى لمن χεγιάν, οὐ. ἀ. φυσικόν· χαρακτήρ.

χειμών, οὐ. π. ἀστήρ.
χειμωνός, ξ. χυανογόνον (χυ)
χειμωνί, ἐ. ἀ. βασιλικός.
χειτ-χειδὲ › καὶ
χειδδίχτσ, ἐπ. τ. βαθμηδόν.
χειτμέχ, ρ. τ. πηγαίνειν· ἀπέρχεσθαι· φθείρεσθαι· — ἀραλιγὰ χειτμέχ καὶ — ἐλδὲν χειτμέχ, ἀπόλλυσθαι· — ἀχὴλπαδδὰν χειτμέχ, παραφρονεῖν· — χεσσὺχειτμέχ, ὀπισθοχωρεῖν· — ἱλερὺ χειτμέχ, προβαίνειν, προοδεύειν· — ἰζινὲ χειτμέχ, ἀκολουθεῖν· — δικὲ χειτμέχ, ἀντιλέγειν· — χοδὰ χειτμέχ, εὐχαριστεῖν· χαθηδύνειν· χοδουμὰ χειτδί, εὐχαριστήθην· — ρὲνχ χειτμέχ, ὠχριᾷν· ὀλδὴ χειτδί, ὤχετο θανών.
χειτί, οὐ. π. ὁ κόσμος· — χειτὶ ἀραΐ, ὁ ὢν κόσμημα τοῦ κόσμου· — χειτὶ πάν, φύλαξ καὶ κύριος τοῦ κόσμου, μοναρχής.
χεδζέ, οὐ. τ. νύξ· ἑσπέρα· — ἐπ. τ. νύκτωρ· — χεδζὲ ὀλ. βραδυάζειν.
χεδζεγί, ἐ. τ. ἑσπερινός, νυκτερινός· τῆς χθεσινῆς ἑσπέρας.
χεδζελλίχ, οὐ. τ. ἔνδυμα νυκτερινόν.
χεδζελεμὲχ καὶ
χεδζελενμέχ, ρ. τ. καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τῆς νυκτός· περνᾷν τὴν νύκτα.
χεδζελείν, ἐπ. τ. νύκτωρ.
χέτς, ἐπ. τ. ἀργά.
χεδερμέχ, ρ. τ. ἀπομακρύνειν· σβύνειν.
χειδίς, οὐ. τ. βάδισμα· ἀναχώρησις· διαγωγή.
χειδερέχ, οὐ. τ. πορευόμενος· καθ' ὁδόν.
χεδὶς, ἴδ. χεδς.
χὶρ, οὐ. τ. ἀκαθαρσία.
χ'ὶρ καὶ
χιρά, ἐ. καὶ οὐ. π. ὁ ὀραττόμενος λῆψις.
χιρεδζ, οὐ. τ. ἄσβεστος.
χιρδὰρ, οὐ. π. μάχη· θόρυβος μάχης.
χιρδιρμέχ, ρ. τ. εἰσάγειν· ὁδηγεῖν.
χιρίς, οὐ. τ. εἴσοδος.
χιρισμέχ, ρ. τ. ἀναμιγνύεσθαι, ἐπεμβαίνειν. [νος
χιργίν, ἐ. τ. ῥιψοκίνδυ-
χιρχινλίχ, οὐ. τ. τόλμη.
χιρλετμέχ, ρ. τ. ῥυπαίνειν.
χιρλίχ, οὐ. τ. κατοχή, καταίχτησις· — ἀλὲμ χιρ-

λίκη, κατάκτησις τοῦ κόσμου.

كيرلنمك كيرلنمك, ρ. τ. ῥυπαίνεσθαι.

كيرلى كيرلى, ἐ. τ. ἀκάθαρτος.

كيرمك كيرمك, ρ.τ. εἰσέρχεσθαι· — اراى آراى آراى آراى, μεσολαβεῖν· — دمك دمك, ταχτοποιεῖσθαι, ἐπανέρχεσθαι εἰς τὴν εὐθεῖαν.

كيرى كيرى, οὐ. τ. εἴσοδος, στρόφιγξ.

كيرينمك كيرينمك, οὐ.τ. μέρος· γωνία εἰσέχουσα.

كيرو كيرو, ἐπ τ. ὀπίσω· قلق — كيرو كيرو, καθυστερεῖν· كيرو — كيرو كيرو, ἐπιστρέφειν· آلمق — كيرو آلمق, ἀναλαμβάνειν· ἀναιρεῖν· — آلمق سنى كيرو آلمق, λαμβάνειν τὸ ὑπόλοιπον· ἀποπερατοῦν· بر — كيرو بر, μακρόθεν· — شمديدن صوكرا كيرو, εἰς τὸ ἑξῆς.

كيرولمك كيرولمك, ρ.τ. μένειν ὀπίσω· ἀργοπορεῖν.

كيريجى كيريجى, ἐ. τ. ὁ εἰσερχόμενος, ἀναμιγνυόμενος· اراى — آراى آراى آراى, ὁ μεσολαβών, μεσίτης.

كيزلنمك كيزلنمك, ρ. τ. κρύπτειν (δι' ἄλλου).

كيزلى كيزلى, ἐπ. τ. κρυφίως.

كيزلمك كيزلمك, ρ.τ. κρύπτειν.

كيزلنمك كيزلنمك, ρ. τ. κρύπτεσθαι.

كيزلى كيزلى, ἐ. τ. λαθραῖος· μυστικός.

كيزلچه كيزلچه, ἐπ.τ. λαθραίως. μυστικῶς.

كيزلمه كيزلمه, οὐ. τ. εἴσοδος.

كيس كيس, οὐ. ἀ. ἀγγίνοια, ὀξυδέρκεια.

كيس كيس, οὐ.ἀ. βαλάντιον.

كيسكى كيسكى, οὐ.π. βόστρυξ.

كسك كسك, οὐ. π. (κατὰ παραθ. ἐκ τοῦ ἀ. كيس) θυλάκιον· βαλάντιον· πουγγίον (ποσότης 500 γροσίων).

كيسه كيسه, οὐ. π. τρίπτης (λουτροῦ).

كيسه دار كيسه دار, οὐ. π. ταμίας.

كيسه لمك كيسه لمك, ρ. τ. τρίβειν μὲ τρίπτην.

كيرش كيرش, ἐ. τ. εἴσοδος.

كيس كيس, οὐ.π. θρησκεία· πίστις.

كيشمك كيشمك, οὐ. τ. χρεμετίζειν.

كيف كيف, οὐ. ἀ. ὑγιεία· διάθεσις· εὐθυμία· μέθη· κ. κέφι· نصل كز — كيفينيز نصل؛ πῶς ἔχετε;

كيفسز كيفسز, ἐ. τ. κακοδιάθετος· ἄθυμος.

كيفسزلك كيفسزلك, οὐ.τ. ἀδιαθεσία.

كيفسزلنمك كيفسزلنمك, ρ. τ. ἀδιαθετεῖν.

كيفلنمك كيفلنمك, ρ. τ. εὐθυμεῖν.

كيفلى كيفلى, ἐ. τ. εὔθυμος.

كيفما كيفما, ἐπ. ἀ. ὁπωσδήποτε· ὅπως ἂν ἔχῃ· اقق —

κεϊφίμα ἰττιφά·, ὅπως ἔτυχε· ᵓلشي — κεϊφίμα γεσά, ὅπως ἂν βούληται.

كيفيت κεϊφιγέτ, οὐ. ἀ. τρόπος· τὸ γεγονός μέθη·γένος (γρμ.).

كيك κεγίκ, οὐ. τ. ἔλαφος.

كيل κεγίλ, οὐ. ἀ. τὸ μετρᾶν σιτηρά· κοιλόν.

كيلار κιλάρ, ἴδ. ﻛﺮ.

كيلوس κεγιλούς, οὐ. ἀ. (κατὰ τὸ καμοὺς ἐκ τοῦ ἑλλ.) χυλός· ﻛﻮ — κεγιλοὺς βακτή, ἡ πέψις.

كيلى κιλέ. οὐ. ἀ. κοιλόν.

كيم κίμ, ἀντ.τ. τίς; ποῖος; σύνδ. τ. ἵνα,ὅπως· ﻛﻴﺮﺳﻪ — κὶμ γκελούρσε, ὅποιος ἔλθει· ﻟ — κιμέ, εἰς τίνα· ﻛﺴﻰ — κιμισί, τινές· ﻛﺮ — κιμινίζ, τινὲς ὑμῶν.

كيمسه κίμσε, ἀντ. τ. τίς, οὐδείς (βοηθός, προστάτης)· — ﻫﺮ χὲρ κίμσε, ἕκαστος.

كيمك γκεϊμέκ, ρ. τ. φορεῖν.

كيوس κεγιμούς, οὐ. ἀ. (κατὰ τὸ καμοὺς ἐκ τοῦ ἑλλ.), χυμός.

كيميا κίμγια, οὐ. ἀ. π. ἀλχημία· ὅ,τι σπάνιον· δόλος· χημεία (ἐπιστ.).

كيمياجى κιμγιαδζί, οὐ τ. ἀλχημιστής· ὁ περὶ τὴν χημείαν ἀσχολούμενος.

كيمياكر κιμγιακέρ, οὐ.π.χημικός.

كين κίν, οὐ.π. μίσος,ἔχθρα· μνησικακία.

كينا كينا κινὰ κινά, ἴδ. ﻟﺎ ﻟﺎ.

كينتلمك κινετλεμέκ, ρ.τ. συνδέειν στερρῶς.

كينجى κινδζί, ἐ. τ. μνησίκακος.

كينمك γκεγινμέκ, ρ. τ. ἀμφιέννυσθαι.

كيجك γκεγεδζέκ, μέλ. τῆς ὁρ. τοῦ كيمك γκεγιμέκ, ἐκλαμβανόμενον καὶ ἀντὶ ἐ. καὶ οὐ. ἱκανὸς νὰ φορέσῃ· κατάλληλος ὅπως φορεθῇ.

كيم γκεγίμ, οὐ. τ. ἔνδυμα· ἐνδυμασία.

كينمك γκεγινμέκ, ρ. τ.ἐνδύεσθαι.

كئول κε'ούλ, οὐ. ἀ. οἰνόπνευμα.

ل

ل λιάμ, 26ον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου καὶ 23ον τοῦ ἀραβικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 30.

ل λί, πρ. ἀ. διά· ἕνεκα.

لا λά, μόρ. ἀ. ἀρντ. ἢ στερητ. شى — لὰ σεΐ, οὐδέν, μηδέν.

لالا λὰ-ου-παλή, ἐ. ἀ. ἄφροντις· ἐπ. ἀ. ἀπερισκέπτως· φιλικῶς.

لالالا λὰ-ου-παλιγιανέ, ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. ὡς τὸ προηγ.

لب λί'επιν, ἐ. ἀ. ὁμοπάτριος.

لبلا λά-π'ες, ἐ. ἀ. ἀβλαβής.

لبد λαπούδδ, ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. ἀναγκαῖος· ἐξάπαντος.

لبس λαπίς, μετχ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ὁ ἐνδύων· ἐνδεδυμένος.

لبن λαπίν, οὐ. ἀ. γαλακτοπώλης.

لبون λι'επουβεΐν, ἐ. ἀ. ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος.

لپا λαπά, οὐ. τ. κατάπλασμα· — ἐ. τ. ὀκνηρός.

لتين λατίν, οὐ. τ. Λατῖνος, καθολικός.

لتى λα-σανί, ἐ. ἀ. ἀπαράμιλλος.

لجرم λα-δζερέμ, ἐπ. ἀ. βεβαίως· ἀκουσίως.

لجم λί-ἔδζλ, πρόθ. ἀ. ἕνεκα, ἐπὶ σκοπῷ.

لجواب λα-δζεβάπ, οὐ. ἀ. ἀνεπίδεκτος ἀπαντήσεως.

لجورد λαδζιβέρτ, οὐ. ἀ. π. τὸ κυανοῦν χρῶμα.

لحاج λαχῆκ, ἐ. ἀ. ὁ συνερχόμενος· διάδοχος· ὁ ἐν ἐνεργείᾳ (ὑπουργὸς ἢ ὑπάλληλος)· — οὐ. ἀ. συνέχεια φράσεως.

لحاجة λαχηκά, οὐ. ἀ. συνέχεια φράσεως ἢ προτάσεως.

لحانة λάχανα, οὐ. τ. κράμβη.

لحيب λα-ρεΐπ, ἐ. ἀ. ἀναμρίβολος.

لزم λαζὶμ (لوزوم λουζούμ), ἐ. ἀ. ἀναγκαῖος· οὐδέτερον ῥῆμα (γραμ.)· لزم — λαζὶμ-ουλ-εδά, πληρωτέος· غير مفارق — λαζιμ-ι-γαϊρ-ι-μουφαρίκ, ἀπαραίτητος.

لزمة λαζιμέ, οὐ. ἀ. θ. τοῦ πργ. ἀνάγκη, ὑποχρέωσις, καθῆκον.

لزملى λαζιμλί, οὐ. τ. ἀναγκαῖος.

لزوال λαζεβάλ, ἐ. ἀ. ἄφθαρτος· ἀθάνατος.

لستيق λαστίκ, ξ. ἐλαστικὸν κόμμι· πηλοβατὶς ἐξ ἐλαστικοῦ.

لسم لα-σέγιμα, ἐπ. ἀ. πρὸ πάντων. [τος.
لشبم لα-σεπίχ, ἐ. ἀ. ἀπαράβλη-
لكشم لα-σέχι, ἐ. καὶ ἐπ.ἀ. ἀναμφίβολος, ως.
لشم لα-σέ, οὐ. π. πτῶμα.
لشثم لα-σέΐ, οὐ. ἀ. πρᾶγμα οὐτιδανόν, μηδέν.
لصم لασήχ, ἐ. ἀ. ὀπαδός.
لغم λάγ, οὐ. ἀ. ἀστεϊσμός.
لغم λαγάρ, ἐ. π. ἰσχνός, ξηρός.
لغرم λαγαρί, ἐ. π. ἰσχνότης.
لغيم λαγηγέ, οὐ. ἀ. λόγος κενός· αἰσχρολογία.
لفم λάφ, οὐ. π. φλυαρία· λόγος κενός· μεγαληγορία· συνομιλία· .ا — λὰφ ἐτ. συνομιλεῖν.
لزفم λαφζέν (κ. λαφζάν), ἐ. π. [φλύαρος.
لقزفم λαφζενλὴχ καὶ
لزفم λαφζενί, οὐ. π. φλυαρία.
لدرم λακηρδή, οὐ. τ. λόγος· συνομιλία. [ρητος.
لمكم λακελάμ, οὐ. ἀ. ἀναντίρ-
لم λάλ, ἐ. π. βωβός. [λης.
ل'م λε'άλ, οὐ. ἀ. μαργαριτοπώ-
لم λαλά, οὐ. π. παιδαγωγός.
لثم λαλαΐ, οὐ. π. παιδαγωγία.
لم λαλέ, οὐ. π. λείριον.
لم λάμ, οὐ. ἀ. φόβος· τὸ σχῆμα τοῦ ἀνθρώπου· تعريف — λαμ-ιταρίφ, ἄρθρον (γραμμ.) جر — لام جزم γιόχ, οὐδεμία ἔνστασις ὑπάρχει.

لم λι'ούμμιν, ἐ. ἀ. ὁμομήτριος.
لمس λαμίς (لس λέμς), μετ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἁπτόμενος.
لمسم λαμισέ, θ. τοῦ προηγ. ἐφ — κουδέΐ λαμισέ, ἡ ἁφή.
لمع λαμί (لعل λεμε'άν), μετ. ἀντὶ ἐ. λαμπρός.
لكمم λαμεχιάν, ἐ. ἀ. ὁ μὴ ἔχων κατοικίαν (Θεός).
لمى λαμί, ἐ. ἀ. φοβερός.
لنو λανὸ, ξ εἶδος ἁμάξης.
لهاى λανιγαγέ, ἐ. ἀ. ἀπέραντος.
لوط λαοῦτα, οὐ. τ. λαοῦτον.
لوهم λαχούδ, οὐ. ἀ. θεότης.
لوهى λαχουτί, ἐ. ἀ. θεϊκός.
لبتدل λα-γιουτεπέδδελ, ἐ. ἀ. ἀναλλοίωτος.
لجزى λα-γετεδζέζζι, ἐ. ἀ. ἀδιαίρετος· ἄτομον. [βλητος.
لتغير λα-γετεγάΐρ, ἐ. ἀ. ἀμετά-
لجوز λα-γεδζούζ, ἐ. ἀ. ἀπηγορευμένος· ἀθέμιτος.
لحى λαήχ (لحى λέδ), ἐ. ἀ. δῆλος, σαφής.
لحية λαΐχά, ἐ. ἀ. θ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. ὑπόμνημα, ἔκθεσις ἔγγραφος. [μητος.
لحصى λα-γιουχσά, ἐ. ἀ. ἀναρίθ-
لخطى λα-γιουχτή, ἐ. ἀ. ἀναμάρτητος. [λησπτος.
لدرك λαγιουδρέκι, ἐ. ἀ. ἀκατά-
لعد λα-γιουάδ, ἐ. ἀ. ἀναρίθμητος.

لا يعقل لا-ڠيعقل, ἐ. ἀ. ἀναίσθητος.
لا يعقل لا-ڠيعقل, ἐ. ἀ. ἀκατάληπτος.
لا يعنى لا-ڠيعنى, ἐ. ἀ. ἀνωφελής.
لا يغلب لا-ڠيغلب, ἐ. ἀ. ἀήττητος.
لا يفهم لا-ڠيفهم, ἐ. ἀ. ἀκατανόητος.
لا يموت لا-يموت, ἐ.ἀ. ἀθάνατος.
لا ينبغى لا-ينبغى, ἐ.ἀ. ἀπρεπής.
لا ينفك لا ينفك, οὐ. ἀ. ἀδιάσπαστος.
لا ينكسر لا-ينكسر, ἐ.ἀ. ἀδιαίρετος.
لائق لا'ئق (لياقت لياڠاكات), μετ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἄξιος. ἀξίως.
لائقا لائقا, ἐπ.ἀ. πρεπόντως, ἐ لائم (لوم), μετ. ἀ. αντὶ ἐ. ἐπιτιμητής.
لائمة لائمة, οὐ. ἀ. ἐπιτίμησις.
لب لب, οὐ. π. χεῖλος· ἄκρα.
لبث لبث, οὐ. ἀ. διαμονή.
لبد لبد, οὐ. ἀ. δηλητήριον. ἡ οὐσία παντὸς πράγματος.
لبا لبا, οὐ. ἀ. πρωτόγαλον.
لباب لباب, ἐ. ἀ. ἐκλεκτόν.
لبابة لبابة, οὐ. ἀ. φρόνησις, σύνεσις. [ριον.
لبادة لبادة, οὐ. ἀ. ἐπανωφόλباس لباس, οὐ. ἀ. ἔνδυμα.
لبّس لبّس, ἐπ.ἀ. ἐνδεδυμένως.
لبالب لبالب, ἐ. ἀ. πλήρης μέχρι χειλέων.
لبان لبان, πλ. τοῦ ب لب.
لبان لبان, ἐ.ἀ.γαλακτοπώλης.

لبريز لبريز, οὐ.ἀ. πλήρης μέχρι χειλέων.
لبس لبس, οὐ. ἀ. φόρεμα· — لبوس, τὸ περιβάλλεσθαι.
لبلبى لبلبى, οὐ. τ. ῥεβίνθιον φρυγανισμένον.
لبن لبن, οὐ. ἀ. γάλα.
لبن لبن, οὐ. ἀ. πλίνθος.
لبنى لبنى, ἐ. ἀ. γαλάκτινος.
لبنيات لبنيات, πλ. τοῦ πργ.
لج لج, οὐ. ἀ. πλῆθος ἀνθρώπων· πέλαγος· ξίφος.
لجة لجة, ὡς τὸ προηγ.
لحاق لحاق, οὐ. ἀ. τὸ προφθάνειν.
لحام لحام. πλ. τοῦ لحم لحم.
لحام لحام, ἐ. ἀ. πολύσαρκος.
لحد لحد, οὐ. ἀ. τάφος· λάρναξ.
لحظة لحظة, οὐ. ἀ. ῥιπὴ ὀφθαλμοῦ.
لحم لحم, οὐ. ἀ. κρέας.
لحن لحن, οὐ. ἀ. ἦχος· φωνή.
لحوق لحوق, οὐ. ἀ. προσθήκη· τὸ προφθάνειν.
لحوم لحوم, πλ. τοῦ لحم لحم.
لحن لحن, πλ. τοῦ لحن لحن.
لحوسه لحوسه, οὐ. τ. (ξ.) لحوسه = لحوسه.
لدوس لدوس, οὐ. τ. νότος.
لذات لذات, πλ. τοῦ لذت لذت.
لذائذ لذائذ, πλ. τοῦ لذيذ لذيذ.
لذت لذت, οὐ. ἀ. οὐσία· γνῶσις· ἡδονή· οἶνος.
لذتلى لذتلى, ἐ. τ. νόστιμος.
لذتسز لذتسز, ἐ. τ. ἄνοστος.

لذيذ لعزيز، ع. ا. دستوري، مستحسن، لذيذ. — دس. ا. دستور.

لذيذة لعزيزة، دس. ا. لذة.

لزيز لعزيز، ع.ص. ذليل، حقير.

لزيزة لعزيزة، دس. ا. ذلة.

لزيز لعزيز، دس. ص. ذليل.

لزيزنكي لعزيزنكي، ع.ص. مذل.

لزوم لعزوم، دس.ا. ضرورة.

لزومي لعزومي، ع. ا. ضروري.

لزوم لوازم وكذا [لوازم.

لوازمات لوازمات، دس.ا. ملزمة.

لوازماتي لوازماتي، ع. ا. ملزم.

لوازم لوازم، دس. ا. حاجة، ضرورة.

لسان لسان، دس. ا. لغة، لهجة. [لغوي.

لساني لساني، ع. ا. لغوي، لساني.

لسانيات لسانيات، ع.ا. لغويات.

لسعة لسعة، دس. ا. سعادة.

لشكر لشكر، دس. ا. جيش.

لشكرجي لشكرجي، ع. ا. قائد الجيش.

لشكركشي لشكركشي، ع. ا. قائد الجيش.

لصوق لصوق، دس.ا. ملازمة.

لطافت لطافت، دس. ا. ظرافة، لطف.

لطائف لطائف، ج. لطيفة، هدايا، تحف. [ظريف.

لطيف لطيف، ع. ا. لطيف، رقيق، ظريف.

لطيفه لطيفة، دس.ا. نكتة، مزحة.

لطيفه‌جي لطيفه‌جي، ع. ا. مزاح، مضحك.

لطيفه‌سوز لطيفه‌سوز، ع. ا. مزاح، مضحك.

لطيفه‌لك لطيفه‌لك، دس. ا. مزاح، مضحك.

لطيفه‌لمك لطيفه‌لمك، ع. ا. مزاح، مضحك.

لطيفه‌لمك لطيفه‌لم

لغتجه λογάτδζε, ἐπ.τ. κατὰ λέξιν· — λεξικὸν ἐπιτομον.

لغم λαγούμ, οὐ. τ. ὑγετός, ἀμάρα, κ. λαγοῦμι· ὑπονόμος.

لغمجى λαγουμδζί, οὐ. τ. ὑπονομοκαθαριστής.

لغو λάγδ, οὐ.ἀ. ἀκύρωσις, κατάργησις.

لغوى λαγδή, ἐ. ἀ. κενός· λόγος κενός.

لف λέφφ, οὐ. ἀ. τὸ περικλείειν· τὸ ἐσωκλείειν.

لفا λέφφεν, ἐπ. ἀ. ἐσωκλείστως.

لفظ λάφζ, οὐ. ἀ. τὸ ῥίπτειν τί· (μετφρ.) λέξις· λόγος.

لفظا λάφζαν, ἐπ. ἀ. προφορικῶς· κατὰ λέξιν.

لفظى λαφζί, ἐ. ἀ. ἡ κατὰ λέξιν (ἔννοια).

لفيف λεφὶφ (لف), ἐ. ἀ ἐσώκλειστος· — οὐ. ἀ. πλῆθος.

لق λήκ, λούκ, τ. καταλῆξις, ἥτις προστιθεμένη εἰς ἐπίθετα σχηματίζει τὰ ἀφηρημένα των

لقا لικά', οὐ. ἀ. συνάντησις· φυσιογνωμία.

لقب λακάπ, οὐ.ἀ. ἐπώνυμον· τίτλος.

لقرلق λακηρδή, οὐ.τ.λόγος· συνομιλία.

لقلق λακλάκ, οὐ. ἀ. πελαργός.

لقلقة λακλακά, οὐ. ἀ. φωνὴ πελαργοῦ.

لقلقيت λακλακηγέτ, οὐ. ἀ. σύγχυσις.

لقمان λουκμάν, οὐ.ἀ. κα ὄν. κύ. Λοκμὰν (προφήτης καὶ ἔξοχος ατρὸς ἀναφερόμενος ἐν τῷ Κορανίῳ)· ἰατρός.

لقمة λουκμά, οὐ.ἀ. βλωμός· βουκα· εἶδος ζυμαρίου.

لقوم λουκούμ, οὐ.τ. (κατὰ παφθ. ἐκ τοῦ ἀ. لقوم حلقوم γουλκούμ)· τὸ γνωστὸν λοκοῦμι.

لكلك لεϊλέκι, οὐ. τ. πελαργός.

لكن λεκέν, οὐ. π. λεκάνη.

لكن λάκιν, σύνδ. ἀ. ἀλλά, ὅμως· ἐν τούτοις.

لكه λεκέ, οὐ. π. κηλίς. [μένος.

لكه دار λεκεδάρ, ἐ. τ. κεκηλιδω-

لكه جى λεκεδζί, οὐ. τ. γναφεύς.

لكه لمك λεκελεμέκ, ρ. τ. κηλιδόνειν. [δοῦσθαι.

لكه لنمك λεκελενμέκ, ρ. τ. κηλι-

لكه لى λεκελί, ἐ. τ. κεκηλιδωμένος.

لم λέμ, μόρ. ἀρνητ. ἀ. لم يـ — λὲμ γεζέλ, ὁ μὴ παρακμάζων, (αἰώνιος).

لمعة λεμγά, οὐ.ἀ. ῥιπὴ ὀφθαλμοῦ· στιγμή.

لمس λέμς, οὐ. ἀ. τὸ ἅπτεσθαι.

لمسى λεμσί, οὐ. ἀ. τὸ ἀκτινοβολεῖν.

لمعة λεμά, οὐ. ἀ. λάμψις.

لمعاتين λεμάτεν, ἐπ.ἀ. ἀστραπηδόν.

لمن λιμέν, φρᾶσις ἀ. δι' ἐκεῖνον, ὅς-

لمنفعى λενφεβί, ἐ. ἀ. λεμφατικός.

لنك λένκ, ἐ ἀ. ἀνάπηρος, χωλός· — تيمور لنك τιμοὺρ λένκ, ὁ χωλὸς Τεμοὺρ, ὁ Ταμερλάνος.

لنكان λενκιάν, ἐ. π. χωλός· — ἐπ. π. ὑποσκαζόντως (κούτσα κούτσα).

لنكر λενκέρ, οὐ. π. ἄγκυρα.

لنكي λενγκί, οὐ. π. χωλότης.

لو λέβ, σύνδ. ἀ. ἐάν· — و βελέβ, καὶ ἐὰν ἀκόμη· ـلو — λεβλὰ καὶ ـلم — λεβλέμ, ἐκτὸς ἐάν.

لوا λιβά, οὐ.ἀ. σημαία,ἐπαρχία· — مير μίρ-ι-λιβά, ὑποστράτηγος.

لواحق λεβαχίκ, πλ. τοῦ حقـ.

لوازم λεβαζίμ, πλ. τοῦ زمـ.

لوازمات λεβαζιμάτ, πλ. τοῦ رمـ.

لوامع λεβαμί, πλ. τοῦ معـ.

لوائح λεβαΐχ, πλ. τοῦ ىحـ.

لوح λεβχ/ καὶ

لوحه λεβχά, οὐ. ἀ. ἄβαξ, πίναξ.

لودوس λόδος, οὐ.τ.νότιος ἄνεμος.

لورك λεβρέκ, ξ. λάβραξ (ἰχθ.).

لوز λέβζ, οὐ. ἀ. ἀμύγδαλον· ἀμυγδαλῆ· παρίσθιον (ἀνατ.).

لوزتان λεβζτάν, πλ. τοῦ προηγ. ἀμυγδαλαῖ (ἀνατ.).

لوستره λούστρα, ξ. στίλβωμα, κ. λοῦστρον· جى — λουστραδζί, ὑποδηματοστιλβωτής.

لوش λόϕ, ἐ.τ. σκοτεινός.

لوغاريتمه λογαριτμέ,ξ. λογάριθμος.

لوقنطه λοκάντα, οὐ.τ.ξενοδοχεῖον.

لوقوموثيف λοκομοτίφ, οὐ. τ. (ξ.) ἡ τὴν σιδηροδρομικὴν ἁμαξοστοιχίαν ἕλκουσα ἀτμάμαξα.

لوك λόκ, ἐ.τ. βραδύς, νωχελής.

لؤلؤ λού'λού, οὐ. ἀ. μαργαρίτης.

لول λουλέ, οὐ. τ. σωλήν· μέτρον ὕδατος· δοχεῖον τοῦ καπνοῦ εἰς τὰς καπνοσύριγγας καὶ ὑδροσύριγγας, ὁ κ. λουλᾶς.

لوم λέβμ, οὐ. ἀ. ἔλεγχος,μομφή.

لؤم λού'ούμ, οὐ. ἀ. χαμέρπεια.

لون λέβν, οὐ. ἀ. χρῶμα· εἶδος· πλ. الوان. [ματιστήριον.

لونجه لόνδζα, οὐ. τ. λέσχη· γρη-

لوند λεβένδ, οὐ. π. ἀνδρεῖος.

لوندره λόνδρα, τὸ Λονδῖνον.

له λέ, μόρ. τ. (κατὰ ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ ىله ilé)· ὁμοῦ, μετά.

له λέχ καὶ λέχου, φρ. ἀ. αὐτῷ, ὑπὲρ αὐτοῦ· مه — λεχιμέ,ὑπὲρ ἐμοῦ.

له لέχ, ἐ. καὶ οὐ. π. Πολωνός.

لها λέχα, ερ.ἀ.αὐτῇ,ὑπὲραὐτῆς.

لهب λεχέπ, οὐ.ἀ. φλόξ ἄκαπνος.

لهبان λεχπάν, οὐ. ἀ. τὸ φλογίζεσθαι.

لهجه λεχδζέ, οὐ.ἀ. γλῶσσα·πρόσωπον· φυσιογνωμία· ἦθος.

لهجه لέχδζε, ἐπ. τ. πολωνιστί.

لهم λεχίμ, οὐ. τ. συγκόλησις.

لهملك λεχιμλεμέκ,ρ.τ.συγκολᾶν.

لى λί, φράσις ἀ. ἐμοί, δι' ἐμέ.

ليائت λιγιαχάτ, οὐ. ἀ. ἀξία, ἱκανότης.

ليال λεγιάλ καὶ

ليالى λεγιαλί, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ ليل.

ليسه λέγισε ρ.ἀ.ἀπρόσ. οὐκ ἔστιν.

ليطوغرافيا λιτογράφια, ἴδ. λιτογραφία.
ليف λίφ, οὐ. ἀ. ἴς· χλωστή.
ليل λείλ, οὐ. ἀ. νύξ· نهار — λειλ-ου-νιχάρ, οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. νυχθήμερον· νυχθημερόν.
ليلاً λείλεν, ἐπ. ἀ. νυκτός.
ليلاق λειλάκ, οὐ. τ. πασχαλιά (φ.)
ليلك λειλέκι, ἴδ. لكلك.
ليله λειλέ, οὐ. ἀ. μία νύξ· المعرج — λειλὲ τ-ουλ-μιράδζ, ἡ νὺξ τῆς ἀναλήψεως (τοῦ Μωάμεθ)· زفاف — λειλέ-ι-ζεφάφ, ἡ πρώτη νὺξ τοῦ γάμου.
ليلى λειλί, ἐ. ἀ. νυκτερινός.
ليمان λιμάν, οὐ. τ. (ἐκ τοῦ ἑλλ.) λιμήν· ريئسى — λιμὰν ρεϊσί, λιμενάρχης.
ليمانلق λιμανλήκ, οὐ. τ. γαλήνη. [εὐδία.
ليمون λιμόν, οὐ. τ. λεμόνιον.
ليموناته λιμονάτα, οὐ. τ. λεμονάδα.
لين λείν, κατάληξ. τ. χρόνου· كيجه — γκεδζὲ λείν, νύκτωρ.
لين λείν, οὐ. ἀ. γλυκύς, χαρίεις, φιλόφρων.
لينت λινέτ, οὐ. ἀ. μαλακότης· εὐχοιλιότης.
ليم λείμ, ἐ. ἀ. εὐτελής· ἐπονείδιστος.

ر میم, 27ον γράμμα τοῦ τ. ἀλφαβήτου καὶ 24ον τοῦ ἀραβικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 40· — ر م. καταληκτικὴ κτητικὴ ἀντωνυμία τοῦ α΄ προσώπου· — ابی πατήρ μου· — م. προσωπικ., ἀντ. τοῦ α΄ προσώπου ἐν τῇ κλήσει τῶν ῥημάτων· — زابی γιαζάριμ, γράφω.

ما, ἀντ. ἀ. ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον, ὅ,τι, πᾶν ὅ,τι· — مۇر. ἀ. ἐφ' ὅσον· οὐχί.

ما, ἀντ. π. ἡμεῖς.

ماء, οὐ. ἀ. ὕδωρ, χυμός· πλ. مياه μιάχ.

مأبه με'άπ, οὐ. ἀ. ἑστία, κέντρον· — شوكت ثوبكه με'άπ, (ἡ ἑστία τῆς μεγαλειότητος) Μεγαλειότατος (ὁ Σουλτᾶνος).

مابه μα-πακή, οὐ. ἀ. τὸ πόλοι πον.

مانع μα-πείν, ῥῆ. ἀ. διάλειμμα· διαμέσον· مانعسى — μα-πείν-ιχουμαγιού, τὰ Αὐτοκρατορικὰ Ἀνάκτορα· مانع — μα-πείν σενετί, τὸ μὴ ἐπίσημον ἔγγραφον· مشرى — μα-πείν μουσουρί, ὁ αὐλάρχης· مشرى — μα-πεϊνμιζδέ, μεταξὺ ἡμῶν.

مابينجى μαπεϊνδζί, οὐ. τ. ὁ τῷ Σουλτάνῳ ὑπηρετῶν αὐλικός.

ماتهاى ματεκάδδεμ, οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. τὸ προηγηθέν· πάλαι.

ماتم ματέμ, οὐ. π. θρῆνος· πένθος· — ماتم پوصى ματὲμ πουρσί, παρηγορία. [μένος.

ماتمزده ματεμζεδέ, ἐ. π. τεθλιμ-

ماتمخانه ματεμχερέ, οὐ. π. οἰκία πένθους.

ماتمجى ματεμτζουνάν, ἐ. π. ὁ πενθῶν.

مايتيه μιετεῖν, οὐ. ἀ. διακόσιοι.

مأثمه με'θεμέ, οὐ. ἀ. ἔγκλημα· ἁμαρτία.

مأتوم με'θούμ, μετ. παθ. ἀ. ἐγκληματίας· ὁ θεωρούμενος πταίστης. [ἔνδοξος.

ماجد μαδζίδ, ἐ. ἀ. περιφανής,

ماجرا μαδζρὰ καὶ

ماجرى μαδζρά, ῥῆ. ἀ. τὰ συμβάντα· πρωτόκολλον· πρακτικά.

ماچ μάτς, οὐ. π. φίλημα.

ماحصل μα-χασάλ, οὐ. ἀ. προϊόν. εἰσόδημα.

ماحی μαχὴ (محو μάχῳ), ἐ. ἀ. ὁ ἀφανίζων, ἐκμηδενίζων.

ماخأم με'χὰς (ماخا ἄχζ), οὐ.ἀ. ἀρχή· πηγή.

ماخوذ με'χοὺς (ماخا ἄχζ), μετ. παθ. ἀ. ὁ ληφθείς· παραγόμενος (γραμμ.).

ماخولیا μαχούλια, οὐ. π. (ἐκ τοῦ ἑλλ.) ὀνειροπώλησις· μελαγχολία.

مادر μαδέρ, οὐ. π. μήτηρ.

مادراندر μαδέρενδέρ, οὐ.π.μητρυιά.

مادرانه μαδερανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. μητρικός, -ῶς.

مادری μαδερί, ἐ.π. μητρικός.

مادون μαδούν, ἐ. ἀ. κατώτερος.

مادّه μαδδέ, οὐ. ἀ. ὕλη, ἀντικείμενον· ἄρθρον (κώδηκος· συμβολαίου κτλ.)· ὑπόθεσις·παράγραφος· πλ. مواد μεβάδ.

ماده μαδέ, οὐ. π. θῆλυ (ζῷον).

مادّه‌تاً μαδδέδεν, ἐπ. ἀ. ὑλικῶς.

مادی μαδδί, ἐ. ἀ. ὑλικός.

ماذون μα'ζοὺν (ماذا ἴζν), μετ.παθ. ἀ. ὁ ἔχων τὴν ἄδειαν· τελειόφοιτος· διπλωματοῦχος.

ماذونیت μαζουνιγέτ, οὐ. ἀ. ἄδεια.

مار μάρ, οὐ. π. ὄφις.

مار μάρρ, μετ. ἀ. ἀντὶ ἐπιθ. ὁ διερχόμενος· مار-اوزی — μαρ-ουζζίχρ, ὁ εἰρημένος.

مارانگوز μαρανγόζ, ξ. λεπτουργός.

مارپوش μαρποὺς καὶ μαρπίτς, οὐ. π. ὀφιοειδὴς σύριγξ ὑδροσύριγκος.

مارت μάρτ, οὐ. τ. Μάρτιος.

مارد μαρίδ, ἐ. ἀ. πείσμων· ἄτακτος.

مارصیق μαρσήχ, οὐ. τ. φέψαλος.

مارض μαρὴζ (مرض μαράζ), ἐ. ἀ. ἀσθενής. [ροῦλι).

مارول μαρούλ, οὐ. τ. θρίδαξ (μαζὶ μαζοὺ καὶ

مازی μαζή, οὐ. τ. κηκίς.

ماس μάς, ἐπ. τ ὅλως· λίαν.

ماس μάς, οὐ. ἀ. ὁ ἁπτόμενος· συγγενής. [γηθείς.

ماسلف μα-σαλέφ, φρ. ἀ. ὁ προη-

ماسور μα-σούρ(اسارت ἐσαρὲτ),μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. αἰχμάλωτος.

ماسوف μα-σοὺφ (اسف ἐσέφ), μετ. παθ. ἀ. τεθλιμμένος.

ماشاءالله μα'ὰ'ἀλλάχ, φρ. ἀ. ὁπόσον ὡραῖον· εὖγε!

ماشوره μαὰουρέ, οὐ. π. ὀχετός· σωλήν.

ماشه μαὰά, οὐ.π. λαβίς·πυράγρα.

ماشی μάὰί,ἐ.ἀ. πεζός(περιπατῶν).

ماشیاً μαὰίγεν, ἐπ. ἀ. πεζῶς.

ماشیه μαὰιγέ, θ. τοῦ ماش μάὰ· — οὐ. ἀ. γυνὴ πολύτεκνος· ζῷον τετράπουν· πλ. مواشی μεβάὰ.

ماص μάς, ἐ. ἀ. ὁ βυζάνων. [νος.

ماصدق μα-σαδάχ, ἐ.ἀ.ἐπικυρωμέ-

ماصه μάσα, οὐ. τ. τράπεζα.

ماضی μαζή, ἐ. ἀ. παρελθών, ἀρ-

χαῖος· ὁ ἀόριστος χρόνος (γρ.) — فعل فيل مازى, ὁ ἀόριστος χρόνος (γραμ.)· — فعل يچه γιχαγέ-ι-μαζή, παρατατικός (γρ.) — مازى-ى-ديچوتى, ἀόριστος (γραμ.)· قلى — مازى-ى-ناخلى, παρακείμενος (γρ.).

ماعلا μα-αδά, φρ. ἀ. τὸ ὑπόλοιπον· ἐκτός. [τηγός.

ماعونه μα-ούνα, οὐ. τ. λέμβος φορ-

مافات μαφάτ, φρ. ἀ. τὸ παρελθόν· τὸ ἀπολεσθέν· — فوتى لەلافى-ι-μαφάτ, ἡ ἐπανόρθωσις, ἀνάκτησις τῶν ἀπολεσθέντων.

مافوق μαφέβχ, φρ. ἀ. ἀνώτερος.

مافى μα-φί, φρ. ἀ. ἐκεῖνο ὅπερ εἶναι ἐντός· البال — μα-φι-ἐλ-πὰλ καὶ الضمير — μα-φι-ἐλ-ζαμίρ καὶ الفؤاد — μα-φι-ἐλ-φουάδ, ἐπιθυμία· σκοπός. [γούμενον.

ماقبل μα-χάπλ, φρ. ἀ. τὸ προη-

ماكان μα-χιάνε, φρ. ἀ. ἐκεῖνο ὅπερ εἶναι ἢ ὑπῆρξε.

مأكل μα'χελ, οὐ. ἀ. τροφή, ζωοτροφία· ξενοδοχεῖον.

مأكله μα'χελέ, οὐ. ἀ. ἐδώδιμον.

مأكول μα'χούλ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. φαγωμένος· ἐδώδιμον.

مأكولات μα'χουλάτ, πλ. τοῦ πργ.

مال μάλ, οὐ. ἀ. κτῆμα· περιουσία· — بيت المال πεϊτ-ουλ-μάλ, τὸ δημόσιον ταμεῖον. [ἔννοια.

مأل μα'άλ, οὐ. ἀ. σκοπός· οὐσία·

ملاكلام μα-λα-κελάμ, φρ. ἀ. ἀνέκφραστος· ἀναντίρρητος.

ملامال μαλαμάλ, ἐ. π. ἔμπλεως.

ملاينهاي μα-λα-νιχαγέ, φρ. ἀ. ἄπειρος.

ملايعنى μα-λα-γιανή, φρ. ἀ. ἀνωφελής, μάταιος. [γυρος.

مالپرست μαλ-περέστ, ἐ. π. ειλάρ-

ماخوليا μαλ χούλγια, ἴδ. ماخوليا.

مالدار μαλδάρ, ἐ. π. πλούσιος.

مالزم μα-λ-ζίμ, ἐ. ἀ. ἀναγκαῖος· — οὐ. ἀ. τὰ ἀναγκαῖα.

مالك μαλίκι, ἐ. ἀ. ἰδιοκτήτης, κύριος· ἡγεμών· μονάρχης· Θεός.

مالكانه μαλικιανέ, ἐ. π. κτῆμα, ἰδιοκτησία ἀπόλυτος.

ملكه μαλικέ, θ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. βασίλισσα.

مالكيت μαλικιγέτ, οὐ. ἀ. κατοχή, δικαίωμα κατοχῆς.

مألوف με'λοὺφ (مألوف ουλφέτ), μετ. παθ. ἀ. εἰωθώς, οἰκεῖος.

مألوم με'λοὺμ (مألم ελέμ), μετ. παθ. καὶ ἐ. ἀ. τεθλιμμένος. [λᾶς).

ملا μαλέ, οὐ. π. μυστρίον (μα-

مالى μαλί, ἐ. ἀ. χρηματικός· ἀνήκων τῇ περιουσίᾳ.

ماليه μαλιγέ, θ. τοῦ προηγ. — قوة كهربائيه μαλιγέ, ἡ χρηματικὴ δύναμις· πλοῦτος· نظارة — μαλιγὲ ναζαρετή, τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν.

لمأمل με'μέλ, οὐ. ἀ. μέρος ἐξ οὗ ἐλπίζει τις. [σία.

ملمأمله μα'μελέχ, οὐ. ἀ. περιου-

جهمأمله μαλιγέδζε, ἐπ.τ. ὡς πρὸς τὰ οἰκονομικά· κατὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν.

نمأمن με'μοὺν (من ἔμν), οὐ. ἀ. ἄσυλον.

رمأمور με'μοὺρ (مر ἔμρ), μετ.παθ. ἀ. ἀντὶ οὐ. διατεταγμένος· δημόσιος ὑπάλληλος.

يتمأموريت με'μουριγέτ, οὐ. ἀ. ὑπούργημα· θέσις· δημόσιον ὑπούργημα.

ينمأمورين μεμουρίν, πλ. τοῦ رمأمور.

لمأمول με'μοὺλ (مل ἔμλ), μετ.παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. προσδοκώμενος· — οὐ. ἀ. προσδοκία· ἐλπίς.

نمأمون με'μοὺν (من ἔμν), μετχ.π. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἐξησφαλισμένος.

ترمأنتار μαντάρ, οὐ τ. μύκης, ἀμανίτης, φελλός. [μάνδρα.

دراماندرا μάνδρα, οὐ.τ.(ἐκ τοῦ ἑλλ.)

داماندا μανδά, οὐ. τ. βούβαλος.

داماندي μανδέ, ἐ. π. ὁ μένων ὀπίσω· ἀπηυδηκώς· — مي ἀμὲλ μανδέ, ὁ μὴ δυνάμενος πλέον ἐργασθεῖναι· ἀπόμαχος.

عمانع μανή', ἐ. ἀ. ὁ ἐμποδίζων.

نغرمانغر μανγήρ, οὐ. τ. ὀβολός· χαλκοῦν νόμισμα κίβδηλον.

دنمانند μανὲνδ καὶ داماندنمانندي, ἐ. καὶ ἐπ. π. ὅμοιος, ὁμοίως.

دراماندرا μανέδρα, (ξ.) γυμνάσιον (στρατιωτικὸν ἢ ναυτικόν).

مأنوس με'νοὺς (انس οὔνς), μετ. παθ. ἀ. συνειθισμένος εἴς τι· —ἐ.ἀ. τιθασσευμένος, ἥμερος.

مانی μανί, οὐ. τ. ᾄσμα, τραγῴδιον.

ماورا μα-βερά, ἐ.ἀ. ὁ ὄπισθεν, πέραν· κατώτερος.

مابعد μα'-βεκά', φρ. ἀ. τὸ συμβάν, γεγονός. [κρίζειν.

ماولق μαβλαμάχ, ρ.τ.νιαουρίζειν·

مابی μαβί, ἐ. τ. κυανοῦς, γαλάζιος.

ماه μάχ, οὐ.π. σελήνη· μήν· — —: μάχ-πε-μάχ, κατὰ μῆνα.

ماهيكر μαχπεϊκέρ, ἐ. π. ὡραῖος ὡς ἡ σελήνη.

ماهتاب μαχτάπ, οὐ. π. αἴγλη, λάμψις σελήνης· εἶδος πυροτεχνήματος· σκῶψις.

ماهچه μαχτσέ, ἐ. π. ἡμισέληνος.

ماهر μαχὶρ (ماهر μεχαρέτ), ἐ. ἀ. ἔμπειρος.

ماهموز μαχμούζ, οὐ.τ.(κατὰπαραφθορὰν τοῦ ἀ. ممزح μιχμέζ), πτερνιστήρ. [πτερνίζειν.

ماهموزلامق μαχμουζλαμάχ, ρ. τ.

ماه μαχέ, οὐ.π. λάμψις σελήνης.

ماهی μάχι, ἐ. π. ἰχθύς.

ماهيت μαχιγέτ, οὐ. ἀ. ἡ οὐσία· τὸ συστατικόν. [νιαῖος).

ماهيه μαχιγέ, οὐ. π. μισθός (μη-

مأتين μετεῖν, ἐ. ἀ. διακόσιοι.
مايحوش μαϊχός, ἐ. π. ὑπόξυνος.
ماس μαΐς, οὐ. τ. ὁ Μάϊος· كچچ — μαὶς τσιτσεγί, μαιάνθημον.
مائ مائ, ἐ.ἀ.ὑδατώδης· ῥευστός.
مائى مائ, ἐ.ἀ. ἔνυδρος· ὑδατώδης.
مائيت مائيّگت, ἐ. ἀ. ὑδροξείδιον (χημ.).
مائل مائل (ميل), ἐ. ἀ. ὁ κλίνων.
مايعرف مايعرف,ἐ.ἀ.ἄγνωστος.
مايمون مايمون, οὐ. τ. πίθηξ
مأيوس مأيوس. μετ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἄπελπις. [πελπισία.
مأيوسيت مأيوسيت, οὐ. ἀ. ἀ-
مايه مايه, οὐ. π. οὐσία· ὕλη· ῥίζα,θεμέλιον· ζύμη· κεφάλαιον· χάμηλος θηλεία.
مايه‌سز مايه‌سز, ἐ. τ. ἄζυμος· ἄνευ κεφαλαίου.
مايه‌لمك مايه‌لمك, ῥ.τ. βάλλειν ζύμην.
مايه‌لنمك مايه‌لنمك, ῥ.τ. ζυμοῦσθαι, φουσκόνειν (ἐπὶ ζύμης).
مايه‌لى مايه‌لى, ἐ. τ. ἔνζυμος.
مائى مائ, ἴδ. ماى.
مائى مائ, ἐ.ἀ. ὑδατώδης·ῥευστός.
مائيت مائيّگت, οὐ. ἀ. ὑγρότης.
مباح مباح (مبحل ἰπαχάτ), ἐ. καὶ οὐ. ἀ. θεμιτός.
مباحات مباحات, πλ.τοῦ προηγ.
مباحث مباحث, πλ. τοῦ مبحث.
مباحث مباحث, ἐ. ἀ. ὁ συζητῶν, ἐρίζων.
مباحثه مباحثه (مبحث πάχς),οὐ. ἀ. συζήτησις· ἔρις.
مبادر مبادر, ἐ. ἀ. ὁ ἀρχόμενος· ὁ σπεύδων.
مبادرت مبادرت, οὐ.ἀ.ἔναρξις.
مبادله مبادله (مبدل πεδέλ), ἀνταλλαγή.
مبادى مبادى, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ مبدأ.
مباراة مباراة, οὐ.ἀ.διαζύγιον.
مبارز مبارز, ἐ. ἀ. ἥρως· μαχητής. [πόλεμος.
مبارزه مبارزه, οὐ. ἀ. πάλη,
مبارك مبارك, μετ.παθ.ἀ. εὐτυχής· εὐλογημένος.
مباركلك مباركلك, ἐ.τ. εὐλογία· ἁγιότης.
مباركلمك مباركلمك, ῥ.τ.εὐλογεῖν, εὔχεσθαι.
مباشر مباشر, ἐ. ἀ. ὁ ἀρχόμενος· δικαστικὸς χλητήρ.
مباشرت مباشرت, οὐ. ἀ. ἔναρξις· τὸ ἐπιχειρεῖν.
مباشريه مباشريه, ἐ. ἀ. τὸ δικαίωμα ἢ ἀμοιβὴ χλητῆρος.
مباعده مباعده (مبعد πούδ), οὐ. ἀ. ἀποχωρισμός· ψυχρότης (ἐν ταῖς σχέσεσιν). [σεῖν.
مبالغه مبالغه, οὐ. ἀ. τὸ μι-
مبالات مبالات, οὐ. ἀ. τὸ φροντίζειν, τὸ περιθάλπειν.
مبالغ مبالغ, πλ. τοῦ مبلغ.
مبالغه مبالغه, οὐ. ἀ. τελοιοποίησις·ὑπερβολή(ἐντῷλόγῳ)·

مبانى μεπανί, πλ. τοῦ مبى.

مباهات μουπαχάτ, οὐ.ἀ. ὑπερηφάνεια.

مباهى μουπαχή, ἐ. ἀ. ὁ ἐπαιρόμενος.

مبايعه μουπαγιὰ (بيع πέη), οὐ.ἀ. τὸ ἀγοράζειν.

مبايعه‌جى μουπαγιαδζί, οὐ.τ. μεσίτης χρεωγράφων.

مباين μουπαΐν, ἐ. ἀ. κεχωρισμένος, διάφορος· ἐνάντιος.

مباينت μουπαγενέτ, οὐ. ἀ. διαφωνία· χωρισμός· διαφορά.

مبتدا μουπτεδά', οὐ. ἀ. ὑποκείμενον (γραμμ.).

مبتدع μουπτεδή', ἐ.ἀ.καινοτόμος.

مبتدى μουπτεδή' (ابتدا ἰπτιδά), ἐ. ἀ. ἀρχάριος· ἄπειρος.

مبتدىلك μουπτεδιλίκι, οὐ. τ. τὸ εἶναι ἀρχάριον.

مبتسم μουπτεσὲμ (ابتسام ἰπτισάμ), ἐ. ἀ. ὁ ὑπομειδιῶν. [μητός.

مبتغى μουπτεγά, ἐ. ἀ. ὁ ἐπιθυ-

مبتلا μουπτελά, μτχ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ὑποκείμενος εἴς τι· ἐπιρρεπής.

مبتنى μουπτενὶ (ابتنا ἰπτινά), μετ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἐστηριγμένος.

مبحث μεπχάς, οὐ. ἀ. συζήτησις· κεφάλαιον. [σιμος.

مبحوث μεπχούς, ἐ. ἀ. συζητήΙمبدء μεπδέ, οὐ.ἀ. ἔναρξις· πηγή.

مبدع μουπδή', ἐ. ἀ. ὁ ἐπινοῶν· δημιουργός· καινοτόμος.

مبدل μουπδά', ἐ. ἀ. ἐπινενοημένος.

مبدل μεπεδδίλ, μετ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ὁ μεταβάλλων.

مبدل μουπεδδέλ, μετ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ὁ μεταβαλλόμενος.

مبذول μεπζούλ, μτχ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ὁ ἐπιδαψιλευόμενος· ὁ ἀφθονῶν.

مبذوليت μεπζουλιγέτ, οὐ.ἀ. ἀφθονία. [γεσία.

مبر μεπέρρ, οὐ. ἀ. δωρεά, εὐερ-

مبرا μουπερρά, ἐ. ἀ. ἀπηλλαγμένος· ἄμωμος (ἐπὶ Θεοῦ).

مبرات μουπερράτ, πλ. τοῦ ἐπ.

مبرة μουπερρέ, οὐ. ἀ. κοινωφελὴς πρᾶξις· φιλανθρωπικὸν κατάστημα.

مبرى μουπρὶδ (ابرا ἰπρὰδ) καὶ

مبرى μουπερρὶδ (مبرّى τεπρίδ), ἐ. ἀ ὁ ψυχραίνων· —μουπερράδ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ψυχρανθείς· ψυχρός.

مبرز μεπρέζ, ἐ. ἀ. πεδίον μάχης.

مبرز μουπρέζ (ابراز ἰπράζ), μετ. παθ. ἀ. δηλωθείς.

مبرم μουπρέμ (ابرام ἰπράμ), μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. βεβιασμένος· ἀναπόφευκτος.

مبروده μεπρούδ (مبرودت πουρουδέτ), μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. κατεψυγμένος· δυσηρεστημένος.

مبروز μεπρούζ, μετ. παθ. ἀ. δηλωθείς.

مبول موسّبرمّ, ε. ά. ἀγαθοεργία· φιλανθρωπικὸν κατάστημα.

مبسط موسّبسوط (مبسوط πάστ), μετ/. παθ. ά. ἐστρωμένος· ῥαιδρός.

مبسوط موسّبσούτεν, ἐπ. ά. ἁπλοϊκῶς· καθ' εὐθὺν λόγον· ἀναλόγως.

مبشر موسّبσίρ (مبشار ιπσάρ), ε. ά. ὁ κομίζων ἀγγελίαν εὐάρεστον· — موسّبσέρ, μετ/. παθ. ά. ὁ εἰς ὃν δίδοται ἡ ἀγγελία.

مبشر موسّبσεσίρ (مبشّر τεπσίρ), ε. ά. ἀγγελιαφόρος.

مبشرة موسّبσερέτ, οὐ. ά. εὐαγγέλιον· ἀγαθὴ ἀγγελία.

مبطل موسّπτήλ (مبطال ιπσάλ), ε. ά. ὁ ἀχυρῶν· — موسّπταλ, μετ/. παθ. ἠχυρωμένος.

مبعوث μεπ'σούς (مبعوث πάς), μετ/. παθ. ά. ἀπεσταλμένος· ἀντιπρόσωπος· βουλευτής· προφήτης. [ε. ά. βδελυκτός.

مبغوض μεπγούζ, μετ. παθ. ἀντὶ

مبلغ μεπλάγ (مبلغ πελάγ), οὐ. ά. ποσότης χρηματική.

مبنى μεπνά, οὐ. ά. κτηπίς, θεμέλιον· κτίριον.

مبنى μεπνί (مبنى πινά), μετ/. παθ. ά. θεμελιωμένος· — ἐπίρ. ά. ἐπὶ τῇ βάσει· ἕνεκα· κατὰ συνῳδά.

مبول μιπβέλ (مبول πούβουλ), οὐ. ά. σὺροδοχεῖον.

مبول μουπβίλ (مبول πούβουλ), ε. ά. διουρητικός

مبهم μουπ,έμ (مبهم ιπ/άμ), ε. ά. ἀμερίβολος· ἀόριστος· ἀθέμιτος· — مبهم ζαμίρ μουπ/έμ, ἀντωνυμία ἀόριστος.

مبهمات μουπ/εμάτ, πλ. τοῦ πρ/. ἀντωνυμίαι ἀόριστοι.

مبهوت μεπ/ούτ (مبهوت πε/τ), ε. ά. ἐκθαμβος. [στασις.

مبهوتية μεπ/ουτιγέτ, οὐ. ά. ἔκ-

مبيض μουπεϊγίζ (مبيّض τεπ/ί-), ε. ά. ἀντιγραφεύς· — μουπεϊγέζ, μετ/. παθ. ά. ἀντιγεγραμμένος.

مبيض μεπιγέζ, οὐ. ά. ὠοθήκη.

مبيد μουπαγιά', ε. ά. πεπωλημένος.

مبين μουπίν (مبين ιπανέ), ε. ά. ὁ διακρίνων. [δηλωτικός.

مبين μουπεγίν, ε. ά. ὁ ἐξηγῶν·

مبيّت μουταπε'άτ (مبيّت τεπαγέτ), οὐ. ά. τὸ ἀκολουθεῖν· τὸ συμμορτοῦσθαι.

متأدب μουτεεσσίρ (متأدّب τεεσσούρ), ε. ά. ὁ συγκινούμενος· τεθλιμμένος.

متأدب μουτεε//ήβ, ε. ά. συντονωμένος.

متأخر μουτε/χίρ, ε. ά. ἀναβεβλημένος· νεώτερος.

متأدب μουτε'εδδίπ, ε. ά. χρηστός, κόσμιος.

مترمتر μουταρρίχι, ἐ. ἀ. ὁ ποιῶν ἀναχωχήν· ὁ παραιτῶν.

مترکه μουταρεκέ (كِ τέρκι), οὐ. ἀ. ἀναχωχή.

متأسف μουτε'εσσίφ (أسف τε'εσσούφ), ἐ. ἀ. τεθλιμμένος.

متاع μετά', οὐ. ἀ. ἐμπόρευμα· ἔπιπλα (οἰκίας)· κέρδος.

متعب μεταΐπ, πλ. τοῦ متعب μετ'άπ. [μένος.

متأكد μουτεεκίδ, ἐ. ἀ. ἐστερεω-

متألم μουτεελίμ (ألم τε'ελούμ), ἐ. ἀ. τεθλιμμένος.

متأمر μετε'εμμίρ, ἐ ἀ. ὁ συζητῶν· ὁ διατάττων· ἄρχων.

متأمل μουτε'εμμίλ (أمل τε'εμμούλ) ἐ. ἀ. ὁ σκεπτόμενος καλῶς.

متأمم μουτε'μμίμ, ἐ. ἀ ὁ προστιθέμενος.

متأمن μουτε'εμμίν (أمن τεεμμούν), ἐ. ἀ. ἀσφαλής. [δύναμις.

متانت μετανέτ, οὐ. ἀ. στερεότης·

متأنس μουτεεννίς, ἐ. ἀ. οἰκεῖος· ἥμερος.

متأنی μουτε'ενί (أنی τε'εννί), ἐ.ἀ. σοβαρός· ὁ μετὰ σκέψεως ἐνεργῶν.

متأهل μουτεεχχίλ (أهل τεεχχούλ), ἐ. ἀ. νενυμφευμένος.

متأيد μουτε'εγγίδ (أيد τε'εγγούδ), ἐ. ἀ. ἐνδυναμωμένος.

متبادر μουτεπαδίρ, ἐ. ἀ. ὁ προκύπτων· ὁ ἀναφαινόμενος.

متبادل μουτεπαδίλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀνταλλάσσων τι ἀντὶ τινός.

متباعد μουτεπαήτ, ἐ. ἀ. μεμακρυσμένος. [μενος.

متباقی μουτεπαχή, ἐ.ἀ. ὑπολοιπόμ

متباين μουτεπαΐν, ἐ. ἀ. διάφορος, ἐνάντιος.

متبدل μουδεπεδδίλ (بدل τεπεδδούλ), ἐ.ἀ. ὁ μεταβαλλόμενος.

متبحر μουτεπεχχήρ, ἐ. ἀ. ἄβυσσος γνώσεων· πολυμαθής.

متبرع μουτεπερρί, ἐ. ἀ. ὁ δωρούμενος.

متبرئ μουτεπερίχι, ἐ. ἀ. αἴσιος.

متبسط μετεπεσσίδ (بسط τεπεσούδ), ἐ. ἀ. τεταμένος· ἐστρωμένος.

متبسم μουτεπεσσίμ (بسم τεπεσσούμ), ἐ. ἀ. ὁ χαμογελῶν.

متبصبص μουτεπεσπίς, ἐ.ἀ .κόλαξ.

متبطی μουτεπεττή, ἐ. ἀ. βραδυκίνητος.

متبع μουττεπί (بع ittιπά'), ἐ.ἀ. ὁ ἀκολουθῶν, ὁ συμφωνῶν.

متبوع μετπού' (بوع ταπιϊγέτ), ἐ. ἀ. ὁ ἀκολουθούμενος· ἡγεμών· μονάρχης.

متبول μουτεπεββίλ (بول τεπεββούλ), ἐ. ἀ. ὁ οὐρῶν.

متبين μουτεπείν, ἐ. ἀ. σαφής.

متتابع μουτεταπί (تابع τεταπού), ἐ. ἀ. ἀδιάκοπος. [κόπως.

متتابعاً μουτετάπιεν, ἐπ. ἀ. ἀδια-

متتبع μουτετεπτή', ἐ. ἀ. ὁ κατα-

διώκων· ὁ ἐρευνῶν. [χήρα.

مجيب μουτεσεϊγίπ, ἐ. ἀ. ζωντο-

مجادل μουτεζχαδίλ (مجادل τεζχαδούλ), ἐ.ἀ. ὁ ἐρίζων.

مجاسر μουτεζχασίρ, ἐ. ἀ. (ὁ τολμῶν), τολμητίας.

مجانب μουτεζχανίπ (مجانب τεζχανούπ), ἐ. ἀ. ὁ ἀποσυρόμενος.

مجانس μουτεζχανίς (مجانس τεζχανούς), ἐ. ἀ. ὁμοειδής.

مجانين μουτεζχανίν (مجانين τεζχανούν) ἐ. ἀ. φρενοβλαβής.

مجاوب μουτεζχαβίπ, ἐ. ἀ. ὁ κατ' εὐθεῖαν ἀπαιτῶν.

مجاور μουτεζχαβίρ (مجاور τεζχαβούρ), ἐ. ἀ. ὁ γειτνιάζων.

مجاوز μουτεζχαβούς, ἐ.ἀ. ὁ ὑπερπηδῶν τὰ ὅρια· ὁ συγχωρῶν.

مجاهد μουτεζχαχίδ, ἐ. ἀ. ὁ προσπαθῶν.

مجاهل μουτεζχαχήλ (مجاهل τεζχαχούλ), ἐ. ἀ. ὁ προσποιούμενος ἄγνοιαν.

مجدد μουτεζεδδίδ (مجدد τεζεδδούδ), ἐ. ἀ. ὁ ἀνανεώνων.

مجرد μουτεζερρίδ (مجرد τεζερρούδ) μετ/. παθ. ἀ. ἀπεκδεδυμένος, γυμνός.

مجزى μετεζεζζί (مجزى τεζεζζί), μετ/. παθ.ἀ. ἀντὶ ἐ. ὑποδιαιρούμενος· διαιρέσιμος.

مجسد μουτεζεσσίδ (مجسد τεζεσσούδ), ἐ. ἀ. σαρκωθείς.

مجسس μουτεζεσσίς, ἐ. ἀ. ἐρευνητής· κατάσκοπος.

مجسم μουτεζεσσίμ (مجسم τεζεσσούμ), ἐ. ἀ. (μετ/. ἀντὶ ἐ.) ὁ σαρκωθείς· μεταφρ.πραγματοποιηθείς· σωματώδης.

مجلجل μουτεζελλίδ, ἐ. ἀ. ἰσχυρογνώμων.

مجلى μουτεζελλί (مجلى τεζελλί), ἐ. ἀ. ὁ στίλβων· σαφής.

مجمد μουτεζεμμίδ (مجمد τεζεμμούδ), ἐ. ἀ. πεπηγώς.

مجمع μουτεζεμμί (مجمع τεζεμμού), ἐ. ἀ. ὁ συνεργόμενος.

مجمل μουτεζεμμίλ, ἐ. ἀ. ὁ καλωπιζόμενος.

مجنب μουτεζεννίπ, ἐ. ἀ. ὁ ἀποσυρόμενος, ὁ παραμερίζων.

مجن μουτεζεννίν, ἴδ. مجانين.

مجوز μουτεζεββίζ (مجوز τεζεββούζ), ἐ.ἀ. ὁ ἀλληγορικῶς λαλῶν· ὁ παρορῶν (συγχωρῶν).

مجهز μουτεζεχχίζ (مجهز τεζεχχούζ), ἐ. ἀ. παρασκευασθείς, ἕτοιμος. [χόμενος, πολέμιος.

محارب μουτεχαρίπ, ἐ. ἀ. ἀντιμα-

محاسد μουτεχασίδ (محاسد τεχασούδ), ἐ. ἀ. ἀντιζηλευόμενος.

محاشى μουτεχαπί, ἐ.ἀ.ὁ ἀπέχων.

محامل μουτεχαμμίλ, ἐ. ἀ. ὁ ἐπιδεικνύμενος ἠπιότητα.

محامى μουτεχαμί, ἐ. ἀ. ὁ προφυλαττόμενος.

متدلدل مُوتِيَخَدِّدِيس, ἐ. ἀ. ὁ ἐπιγιγνόμενος, ἀναφαινόμενος.

متشرش مُوتِيَخَرِّيس, ἐ. ἀ. ὁ ἀπέχων.

متجبر مُوتِيَخَدْزِير (متجبر تِيَخَدْزُور) ἐ. ἀ. ὁ ἀπολιθωθείς.

متدد مُوتِّيَخِيد (متدد إِتِّيخَاد), ἐ. ἀ. σύμφωνος.

متحرف مُوتِيَخَرِّيف (متحرف تِيَخَرُّوف), ἐ. ἀ. ὁ ἔχων χλίσιν.

متحرق مُوتِيَخَرِّيخ (متحرق تِيَخَرُّوخ), ἐ. ἀ. καεὶς.

متحرك مُوتِيَخَرِّيكِ (متحرك تِيَخَرُّوكِ), ἐ. ἀ. κινητός· γράμμα φέρον φωνητικὸν σημεῖον.

متحرم مُوتِيَخَرِّيم, ἐ. ἀ. ὁ τῶν ἀναξίων ἀπέχων

متحرى مُوتِيَخَرِّي (متحرى تِيَخَرِّي), ἐ. ἀ. ὁ ἐρευνῶν.

متحزن مُوتِيَخَزِّين (متحزن تِيَخَزُّون) ἐ. ἀ. τεθλιμμένος.

متحسر مُوتِيَخَسِّير (متحسر تِيَخَسُّور), ἐ. ἀ. ὁ στενάζων (ἐπὶ τῇ στερήσει τινός).

متحسس مُوتِيَخَسِّيس (متحسس تِيَخَسُّوس), ἐ. ἀ. ὁ ἐξεταζων, κατασκοπεύων.

متحفظ مُوتِيَخَفِّيظ (متحفظ تِيَخَفُّوظ), ἐ.ἀ.ὁ προφυλαττόμενος.

متحقق مُوتِيَخَقِّيق (متحقق تِيَخَقُّوق), ἐ. ἀ. ὁ ἐπαληθεύσας.

متحكم مُوتِيَخَكِّيم (متحكم تِيَخَكُّوم), ἐ. ἀ. ὁ ἐξουσιάζων.

متحلل مُوتِيَخَلِّيل (متحلل تِيَخَلُّول), ἐ. ἀ. διαλελυμένος.

متحلم مُوتِيَخَلِّيم (ἐ. ἀ. ὁ ἐπιδεικνύμενος ἠπιότητα.

متحمل مُوتِيَخَمِّيل (متحمل تِيَخَمُّول), ἐ. ἀ. ὁ ὑπομένων· ὁ ἱκανὸς ὑπομεῖναι.

متحول مُوتِيَخَوِّيل (متحول تِيَخَوُّول), ἐ. ἀ. ὁ ἀλλοιούμενος.

متحير مُوتِيَخَيِّير (متحير تِيَخَيُّور), ἐ. ἀ. ἔκθαμβος.

متحيز مُوتِيَخَيِّيز, ἐ. ἀ. συνηθροισμένος· πρόκριτος.

متحيض مُوتِيَخَيِّيض (متحيض تِيَخَيُّوض), οὐ. ἀ. γυνὴ ἐν ἐμμήνοις εὑρισκομένη.

متخاش مُوتِيَخَاش, ἐ. ἀ. ἔντρομος.

متخاصم مُوتِيَخَاصِم (متخاصم تِيَخَاصُم), ἐ. ἀ. ἀντίπαλος.

متخاصمين مُوتِيَخَاصِمِين, δυϊ. τοῦ προηγ. τὰ δύο ἀντίθετα.

متخالف مُوتِيَخَالِف (متخالف تِيَخَالُف), ἐ. ἀ. ἀσύμφωνος· ἀντίθετος.

متدد مُوتِّيَخِيد (متدد إِتِّيخَاد), ἐ. ἀ. ὁ λαμβάνων· ὁ ἀκολουθῶν.

متدد مُوتِّيَخِيد, ἐ. ἀ. ὁ λαμβανόμενος.

متخصص مُوتِيَخَصِّيص (متخصص تِيَخَصُّوص), ἐ. ἀ. ἴδιος, εἰδικός.

متخلص مُوتِيَخَلِّيص (متخلص تِيَخَلُّوص), ἐ. ἀ. ἀπηλαγμένος.

متخلف مُوتِيَخَلِّيف (متخلف تِيَخَلُّوف

λούφ), ἐ. ἀ. ἀσύμφωνος.

متغلق μουτεχαλλήχ (تغلّق τεχαλλούχ), ἐ. ἀ. πεπλασμένος.

متغوف μουτεχαββίφ (تغوّف τεχαββούφ), ἐ. ἀ. πειραδισμένος.

متفيل μουτεχαΐλ (تفيّل τεχαγιούλ), ἐ. ἀ. φανταζόμενος.

متفيل μουτεχαγέλ, ἐ.ἀ. τὸ διὰ τῆς φαντασίας πλαττόμενον.

متفيله μουτεχαϊλέ, θ. τοῦ προηγ. — οὐ.ἀ. φαντασία, φαντασιοπληξία.

متقيم μουτεχαϊγίμ, ἐ. ἀ. ἐσκηνωμένος. [βαίνων.

متداخل μουτεδαχχήλ, ἐ. ἀ. ὁ ἐμ-

متدارك μουτεδαρίκ (تدارك τεδαρούκ), ἐ. ἀ. ὁ παρασκευάζων· ὁ προμηθεύων.

متداول μουτεδαββήλ (تداول τεδαββούλ), ἐ. ἀ. ὁ κυκλοφορῶν· ὁ ἐν χρήσει ὤν.

متداوى μουτεδαβί, ἐ. ἀ. ὁ νοσηλευόμενος. [ἀναφορικός.

متدائر μουτιδαΐρ, ἐ. ἀ. σχετικός·

متدبر μουτεδεπτίρ (تدبّر τεδεπτούρ) ἐ. ἀ. προβλεπτικός.

متدخل μουτεδαχχήλ, ἐ. ἀ. ὁ ἐπεμβαίνων.

متدفى μουτεδεφφίν (تدفّى τεδεφφούν), ἐ. ἀ. τεθαμμένος.

متدين μουτεδεϊγίν (تدين τεδε γιούν) ἐ. ἀ. εὐλαβής.

متذكر μουτεζεχχίρ (تذكّر τεζεχχιούρ), ἐ. ἀ. ὁ ἀναμιμνησκόμενος.

متذلل μουτεζελλίλ (تذلّل τεζελλούλ), ἐ.ἀ. ὁ ἐξευτελιζόμενος.

مترادف μουτεραδήφ (ترادف τεραδούφ), ἐ. ἀ. συνώνυμος· ὁ ἀκολουθῶν.

متراضى μουτεραζί, ἐ. ἀ. ὁ ἀμοιβαίως εὐχαριστημένος.

متراكم μουτερακίμ (تراكم τερακιούμ) ἐ. ἀ. σεσωρευμένος.

متربّ μουτερεττίπ (تربّ τερεττούπ), ἐ. ἀ. τεταγμένος, στερεός· ὁ προκύπτων.

مترجم μουτερεζζίμ (ترجم τερζζεμέ), ἐ. ἀ. μεταφραστής· — μουτερεζζέμ, μετ. παθ. μεταφρασμένος.

مترحم μουτερεχχήμ (ترحم τερεχχούμ), ἐ. ἀ. εὔσπλαγχνος.

مترديد μουτερεδδίδ (تردّد τερεδδούδ), ἐ. ἀ. ὁ διστάζων. [θυμῶν.

مترقب μουτερεγγίπ, ἐ. ἀ. ὁ ἐπι-

مترفع μουτερεφφί' (ترفّع τερεφφού'), ἐ. ἀ. ὑψωμένος.

مترقى μουτερεκκή (ترقّى τερεκκή), ἐ. ἀ. ὁ προοδεύων.

متركب μουτερεκκίπ (تركّب τερεκκιούπ), ἐ. ἀ. συγκείμενος.

متركن μουτερεκκίν, ἐ. ἀ. ἐνδυναμωμένος· ἀξιοπρεπής.

مترنم μουτερεννίμ (ترنّم τερεννούμ), ἐ. ἀ. ὁ ᾄδων.

مترو μέτρο. ξ. μέτρον.

مكترو μετροὺχι (مكرّ τέρ·ι), μετ. παθ. ἀ. ἐγκαταλελειμμένος.

تكترو μετρουχιάτ, πλ. τοῦ πργ. καὶ ἡ κληρονομία ἀποθανόντος.

مكترو μετρουκέ, οὐ. ἀ. γυνὴ ἀποπεμφθεῖσα.

مليوترو μετρεπολήδ (ἐκ τοῦ ἑλλ.) υ ητροπολίτης. [μένος.

مهاجترو μουτεζαχίυ, ἐ.ἀ. σεσωρευ-

مايجترو μουτεζαὶδ (مايجّ τεζαγιούδ), ἐ. ἀ. ὁ αὐξάνων.

مايلجترو μουτεζαίλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀποχωριζόμενος· διεσκορπισμένος.

مزلجترو μουτεζελζίλ, ἐ. ἀ. ὁ ὑπὸ σεισμοῦ χλονούμενος.

مجنجترو μουτεζεββίδζ, ἐ.ἀ. νενυφευμένος.

مجنجترو μουτεζζεχχὶδ (مجنّ τεζεχχούδ), ἐ. ἀ. εὐλαβής.

μουτεζεχχίρ, ἐ. ἀ. δεδηληριασμένος.

مزينترو μουτεζεϊγὶν(مزينّ τεζεϊγιούν) ἐ. ἀ. ἐστολισμένος·

مساوترو μουτεσαβὶ (مساوّ τεσαβί), ἐ. ἀ. ἴσος· الزوايا — μουτεσάβι-ουλ-ζεβαγιά,ἰσογώνιον(τρίγωνον)· الاضلاع — μουτεσάβι-ουλ-ἀδλά, ἰσόπλευρον (τρίγωνον)· الساقين — μουτεσάβι-ουλ-σακεΐν, ἰσοσκελές (τρίγωνον).

مسترو μουτεσεττὶρ(مسرّ τεσεττούρ) ἐ. ἀ. κεκαλυμμένος.

مفلسترو μουτεσεφφίλ, ἐ.ἀ. τεταπεινωμένος.

مسلسترو μουτεσελλὴχ (مسلّ τεσελλούχ), ἐ. ἀ. ὡπλισμένος.

مسلسلترو μουτεσελσὶλ (مسلسّ τεσελσούλ), ἐ. ἀ. ἀλληλένδοτος, συνεχής· ◂— السلاسل κεφαλὲτ μουτεσελσιλέ, τὸἀλληλέγγυον (νομ.)· ◂— الدولة καϊτέ-ι-μουτεσελσιλέ, ἡ ἱεραρχικὴ τάξις.

مسلسترو μουτεσελλὴτ (مسلّ τεσελλούτ), ἐ. ἀ. καταπιεστής.

مسلسترو μουτεσελλὶ (مسلّ τεσελλί), ἐ. ἀ. παρηγορούμενος. [θύς.

مساوترو μουτεσεββί, ἐ. ἀ. ἴσος, εὐ-

مشاوترو μουτεσαπὶχ (مشاّ τεσαπούχ), ἐ. ἀ. ὅμοιος.

مشاركترو μουτεσαρὴχι (مشاركّ τεσαρούχι), ἐ. ἀ. συνέταιρος.

مشاعترو μουτεσαὶρ(مشاعّ τεσαούρ), ἐ.ἀ.ὁ φρονῶν ἑαυτὸν ποιητήν.

مشاكلترو μουτεσακίλ, ἐ. ἀ. κατάλληλος.

مشاكترو μουτεσακὶ (مشاكّ τεσακί), ἐ. ἀ. ἀντιπαραπονούμενος.

مشاورترو μουτεσαβίρ,ἐ.ἀ.ὁσυζητῶν.

مشبترو μουτεσεπὶς (مشبّ τεσεπούς), ἐ. ἀ. ὁ ἐπιχειρῶν.

مشبترو μουτεσεπὶχ (مشبّ τεσεπούχ), ἐ. ἀ. ὅμοιος.

مشتترو μουτεσεττὶ (مشتّ τεσεττί), ἐ. ἀ. ὁ διαχειμάζων.

متشجترو μουτεσεδζίρ, ἐ.ἀ.δενδρώδης.

متشجع μουτεσεδζὴ' (متشجع τεσεδζού'), ἐ.ἀ. ὁ ἐπιδεικνύμενος γενναιότητα.

متشخص μουτεσεχχής, ἐ. ἀ. διακεκριμένος.

متشدد μουτεσεδδὶδ (متشدد τεσεδδούδ), ἐ. ἀ. δραστήριος.

متشرف μουτεσερρὶφ (متشرف τεσερρούφ), ἐ. ἀ. τετιμημένος.

متشرك μουτεσερρὶκ (متشرك τεσερρούκ), ἐ.ἀ. ὁ συνεταιριζόμενος.

متشعب μουτεσε'ὄπ (متشعب τεσε'ὄπ) ἐ.ἀ. διηρημένος (εἰστμήματα).

متشعر μουτεσε'ήρ, ἐ.ἀ. τριχώδης.

متشغل μουτεσε'ὴλ (متشغل τεσε'ούλ), ἐ. ἀ. πεφλογισμένος.

متشفع μουτεσεφὶ' (متشفع τεσεφφού'), ἐ. ἀ. ὁ μεσιτεύων ὑπέρ τινός.

متشكك μουτεσεκκήκ, ἐ.ἀ. συντετριμμένος.

متشكر μουτεσεκκιούρ (متشكر τεσεκκιούρ), ἐ. ἀ. ὁ εὐχαριστῶν.

متشكك μουτεσεκκίκ, ἐ. ἀ. ὁ ἀμφιβάλλων.

متشكل μουτεσεκκὶλ (متشكل τεσεκκιούλ), ἐ. ἀ. ὁ ἐσχηματισμένος, μορφωμένος.

متشكى μουτεσεκκί, ἐ. ἀ. ὁ παραπονούμενος.

متشمم μουτεσεμμὶμ (متشمم τεσεμμούμ), ἐ. ἀ. ὁ ὀσφραινόμενος.

متشيخ μουτεσεϊγὶχ (متشيخ τεσεγιούχ), ἐ. ἀ. γεγηρακώς.

متصادف μουτεσαδὶφ (متصادف τεσαδούφ), ἐ. ἀ. ὁ συναντῶν· ὁ συμπίπτων.

متصادق μουτεσαδὴκ (متصادق τεσαδούκ), ἐ. ἀ. ὁ εἰλικρινῶς φιλιούμενος.

متصادم μουτεσαδὴμ (متصادم τεσαδούμ), ἐ. ἀ. ὁ συγκρουόμενος.

متصاعد μουτεσα'ὴδ (متصاعد τεσα'ούδ), ἐ. ἀ. ὁ ὑψωθείς.

متصاغر μουτεσαγήρ, ἐ. ἀ. ὁ σμικρυνθείς· ταπεινός.

متصالح μουτεσαλὴχ (متصالح τεσαλοὺχ), ἐ. ἀ. συνδιηλλαγμένος.

متصبر μουτεσαππὶρ (متصبر τεσαππούρ), ἐ. ἀ. ὁ ὑπομένων.

متصدد μουτεσαδδὴκ (متصدد τεσαδδούκ), ἐ. ἀ. ἐλεήμων.

متصرف μουτεσαρρὶφ (متصرف τεσαρρούφ), ἐ.ἀ. κάτοχος· κτήτωρ· κλιτός (γραμμ.) — μουτασαρρέφ, κτῆμα.

متصرف μουτεσαρήφ, οὐ. ἀ. διοικητὴς (ἐπαρχίας), μουτεσαρίφης.

متصعد μουτεσα'ὴδ (متصعد τεσα'ούδ), ἐ.ἀ. ὑψωμένος· δύσκολος.

متصف μουττεσὴφ (متصاف ittisáf), ἐ. ἀ. πεπροικισμένος· χαρακτηριζόμενος.

متصل μουττεσὴλ (متصال ittsál), ἐ. ἀ. συνημμένος· συνεχής.

متصلاً μουττέσιλεν, ἐ. ἀ. συνεχῶς· διαδοχικῶς.

متصلب مُوتَصَلِّب, ἐ. ἀ. ἐσκληρυμένος.

متصور مُوتَصَوِّر (متصوّر تصوّر), ἐ. ἀ. ὁ φανταζόμενος· — مُوتَصَوَّر, μετ. παθ. ὁ σχεδιαζόμενος

متصيف مُوتَصَيِّف (متصيّف تصيّف γιούφ), ἐ. ἀ. ὁ κάμνων ἐξοχήν, ὁ περνῶν τὸ θέρος.

متضاد مُوتَضَاد (متضادّ تضادّ τεζάδδ), ἐ. ἀ. ἀντίθετος.

متضارب مُوتَضَارِب (متضارب تضارب τεδαρούπ), ἐ. ἀ. ἀλληλοτυπτόμενος.

متضاعف مُوتَضَاعِف, ἐ. ἀ. διπλάσιος· πολλαπλάσιος.

متضائق مُوتَضَائِق, ἐ. ἀ. ἐστενοχωρημένος.

متضح مُوتَضِح (متضحّ ἰττιζάχ), ἐ. ἀ. σαφής, ἐναργής.

متضحك مُوتَضَحِّك, ἐ. ἀ. ὁ μειδιῶν. [νούμενος.

متضرب مُوتَضَرِّب, ἐ. ἀ. ὁ χι-

متضرر مُوتَضَرِّر (متضرّر تضرّر τεζαρρούρ), ἐ. ἀ. βεβλαμμένος, ἠδικημένος [ζρων.

متضرع مُوتَضَرِّع, ἐ. ἀ. μετριό-

متضمن مُوتَضَمِّن (متضمّن تضمّن τεζαμμούν), ἐ. ἀ. ὁ διαλαμβάνων, περιέχων.

متضيق مُوتَضَيِّق, ἐ. ἀ. ἐσφιγμένος· ἐστενοχωρημένος.

متطاول مُوتَطَاوِل (متطاوِل τετα-βούλ), ἐ. ἀ. ἐπιμήχης· ὁ ἐπαιρόμενος ὁ δυναστεύων.

متطير مُوتَطَيِّر, ἐ. ἀ. διεσκορπισμένος

متطهر مُوتَطَهِّر (متطهّر τεταχχούρ), ἐ. ἀ. καθαρισμένος· ἁγνός.

متظاهر مُوتَظَاهِر, ἐ. ἀ. ὁ στηριζόμενος· ὁ ἔχων προστασίαν.

متظرف مُوتَظَرِّف (متظرّف تظرّف τεζαρρούφ), ἐ. ἀ. ὁ προσποιούμενος τὸν κομψόν, τὸν ἀστεῖον.

متظلل مُوتَظَلِّل, ἐ. ἀ. ὁ σκιαζόμενος· ὁ ὑπὸ προστασίαν διατελῶν.

متظلم مُوتَظَلِّم (متظلّم تظلّم τεζαλλούμ) ἐ. ἀ. ὁ παραπονούμενος ἐπὶ καταπιέσει.

متظنن مُوتَظَنِّن (متظنّن تظنّن τεζαννούν), ἐ. ἀ. ὁ νομίζων, ὁ ὑποπτευόμενος. [σούμενος.

متعادى مُوتَعَادِى, ἐ. ἀ. ἀντιμι-

متعارض مُوتَعَارِض, ἐ. ἀ. ἐνάντιος, ἀντίθετος.

متعارف مُوتَعَارِف (متعارف تعارف τεαρούφ), ἐ. ἀ. γνωστός.

متعاظم مُوتَعَاظِم (متعاظم تعاظم τεαζούμ) ἐ. ἀ. ὁ προσποιούμενος τὸν μεγάλον.

متعاقب مُوتَعَاقِب (متعاقب تعاقب τεαχούπ), ἐ. ἀ. ὁ ἀμέσως μετὰ τὸν ἄλλον ἐπερχόμενος, συνεχής.

مداعة μουτε'αχηδ(αλαϊ τε'ακούδ), ἐ. ἀ. δεδεμένος διὰ συνθήκης· σύμφωνος.

مداعة μουτε'αχηδέϊν, δυϊκ. τοῦ προηγ. τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη ἐν συνθήκῃ κτλ. .

مكاسة μουτε'ακίς, ἐ. ἀ. ἀνάποδος, ἀτελέσφορος.

معالة μουτε'αλ (لاعا τε'αλί), ἐ.ἀ. ὕψιστος (Θεός .

عالة μουτε'αλί, ἐ. ἀ. ὑψηλός, ἔξοχος.

عاونة μουτε'αβδίν (عاونا τε'αβούν), ἐ. ἀ. ὁ ἀλληλοβοηθῶν.

داخلة μουτε'αχ'ιδ(داخلا τε'αχούδ), ἐ.ἀ. ὁ συμβαλλόμενος εἰς συμφωνίαν ἢ συνθήκην, κτλ.

عايب μουτε'αγιπ (عايبا τε'αγιούπ), ἐ. ἀ. ὁ ἐλέγχων.

عجب μουτε'αδζιπ (عجبا τε'αδζούπ , ἐ. ἀ. ὁ θαυμάζων.

عجبانى μουτε'αδζιπανέ, ἐπ.π. μετὰ θαυμασμοῦ.

عجل μουτε'αδζίλ(عجل τε'αδζούλ) ἐ. ἀ. ὁ σπεύδων.

عدد μουτε'αδδίδ(عددا τε'αδδούδ), ἐ. ἀ. πολυάριθμος.

عدى μουτε'αδδί, ἐ.ἀ. ὁ ἐξασκῶν βίαν· — ρ.μεταβατικόν(γρμ.)

عرض μουτε'αρρήζ (عرض τε'αρρούζ) ἐ. ἀ. ὁ χωλύων.

عرف μουτε'αρίφ (عرف τε'αρούφ', ἐ. ἀ. ὁ ἐξετάσας καὶ μαθών.

عزل μουτε'αζζίζ (عزل τε'αζζούζ), ἐ. ἀ. ὁ ἐξαγιασμείς.

عزل μουτε'αζζίλ (عزل τε'αζζούλ), ἐ. ἀ. ὁ τῶν βιωτικῶν ἀποχωρήσας· ὁ παυθεὶς ὑπηρεσίας.

عسر μουτε'ασσάρ, ἐ. ἀ. δεινός· δύσκολος· ἀδύνατος.

عشق μουτε'αδζήκ, ἐ. ἀ. ἐρωτόληπτος.

عصب μουτε'ασίπ (عصبا τε'ασούπ), ἐ.ἀ. φανατικός. [μων.

عطب μουτε'αττίζ, ἐ. ἀ. οἰκτίρ-

عطل μουτε'αττίλ, ἐ. ἀ. ἄεργος.

عظم μουτε'αζζίμ (عظما τε'αζζούμ), ἐ. ἀ. ὑπερήφανος.

عفن μουτε'αφφίν (عفنا τε'αφφούνι, ἐ.ἀ. σεσηπώς, δυσώδης.

علق μουτε'αλλήκ (علقا τε'αλλούκ), ἐ.ἀ. ὁ ἀνήκων, ὁ ἔχων σχέσιν.

علقات μουτε'αλληκάτ, πλ. τοῦ προηγ. ἐξαρτήματα· οἱ συγγενεῖς· αἱ περιστάσεις.

علل μουτε'αλλίλ, ἐ. ἀ. ὁ προφασιζόμενος.

علم μουτε'αλλίμ (علما τε'αλλούμ), ἐ.ἀ. ὁ διδασκόμενος, μαθητής.

عمل μουτε'αμμίλ, ἐ. ἀ. ὁ ἐκ προμελέτης πράττων.

عملان μουτε'αμμίλεν, ἐπ. ἀ. ἐκ προμελέτης.

عمق μουτε'αμμίκ (عمقا τε'αμμούκ), ἐ. ἀ. ὁ ἐμβαθύνων.

متعمل μουτε'αμμίλ, ἐ. ἀ. ὁ μετ' ἐπιμονῆς ἐργαζόμενος.

متعاشر μουτε'αχχὶδ (متعاشر τε'αχχούδ), ἐ. ἀ. ὁ ἀναλαβών τι· ὁ ὑποσχόμενος.

متعين μουτε'αγίν, ἐ. ἀ. ὡρισμένος· ἐπίσημος· πρόκριτος.

متغافل μουτεγαφίλ, ἐ. ἀ. ὁ προσποιούμενος ἀπροσεξίαν.

متغالب μουτεγαλὴπ (متغالب τεγαλούπ), ἐ. ἀ. ὁ ἀλληλοδιαδόχως νικῶν.

متغاير μουτεγαΐρ, ἐ. ἀ. μεταβεβλημένος· διάφορος· ποικίλος.

متغالب μουτεγαλίπ, ἐ. ἀ. ὁ ἀδίκως κρατῶν.

متغالبانه μουτεγαλιπανέ, ἐπ. π. ἀδίκως καὶ βιαίως.

متغنى μουτεγαννὶ (متغنى τεγαννί), ἐ. ἀ. ὁ ᾄδων.

متغير μουτεγαὶρ (متغير τεγαΐγιρούρ) ἐ. ἀ. μεταβεβλημμένος· χαλασμένος.

متفاخر μουτεφαχχήρ, ἐ. ἀ. ὁ ἐρίζων ὑπὲρ τιμῆς καὶ δόξης.

متفاوت μουτεφαβήτ, ἐ. ἀ. διάφορος, ἀνόμοιος.

متفخر μουτεφεχχήρ, ἐ. ἀ. ὑπερόπτης, ὑπερήφανος.

متفرد μουτεφερρὶδ (متفرد τεφερρούδ) ἐ. ἀ. μεμονωμένος.

متفرق μουτεφερρὴχ (متفرق τεφερρούχ), ἐ ἀ. κεχωρισμένος· διαχεχριμένος· διάφορος.

متفرقات μουτεφερικά, θ. καὶ πλ. τοῦ προηγ.

متفسح μουτεφεσσίχ, ἐ. ἀ. εὐρύς.

متفصح μουτεφεσσὴχ (متفصح τεφεσσούχ), ἐ.ἀ. εὔγλωττος· ὁ ἐπιδεικνύμενος εὐγλωττίαν.

متفطن μουτεφεττίν, ἐ.ἀ. νοήμων.

متفق μουττεφὶχ (متفق ἰττιφάχ), ἐ.ἀ. σύμφωνος· σύμμαχος· — الرای متفق μουτεφιχ-ουλ-ρεΐ, ὁμογνώμων· علیه —μουτεφιχ-ουλαλεΐχ, τὸ ἀντικείμενον τῆς συμφωνίας.

متفحص μουτεφεχχήχ, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν ἵνα εὕρῃ.

متفكر μουτεφεκὶρ(متفكر τεφεκιούρ), ἐ. ἀ. σκεπτόμενος· μελετῶν.

متفنن μουτεφεννίν, ἐ. ἀ. πολυμαθής. [ἔχων.

متفوق μουτεφεββίχ, ἐ. ἀ. ὁ ὑπερ-

متفهم μουτεφεχχὶμ (متفهم τεφεχχούμ), ἐ. ἀ. ὁ ἐννοῶν.

متقابل μουτεκαπὶλ (متقابل τεκαπούλ), ἐ. ἀ. ἀντικείμενος.

متقارب μουτεκαρίπ, ἐ. ἀ. ὁ πλησιάζων (ἀλληλοπαθές).

متقاسم μουτεκασὶμ(متقاسم τεκασούμ) ἐ.ἀ.ὁ μεριζόμενός τι μετ'ἄλλου.

متقاسم μουτεκασὶμ (متقاسم κασέμ), ἐ. ἀ. ὁ συνορχιζόμενος.

متقاطع μουτεκαττή, ἐ. ἀ. κεχωρισμένος· κεκομμένος.

معاند μουτεχαντής, ἐ. ἀ. συνταξιοῦχος· ἀπόμαχος.
متقاعد μουτεχαπέζ, ἐ. ἀ. ὑφηρπασμένος.
مسدد μουτεχαδδίς, ἐ.ἀ.ἄμωμος.
مقدم μουτεχαδδίμ (مقدّم τεχαδούμ), ἐ.ἀ. προηγούμενος,ἀρχηγός· ἀρχαῖος. [προηγ.
مقدمين μουτεχαδδιμίν, πλ. τοῦ
مقرب μουτεχαρίπ (مقرّب τεχαρρούπ), ἐ. ἀ. προσεγγίζων.
مقرر μουτεχαρρίρ, ἐ. ἀ. ἀποφασισμένος. [πων.
مقطع μουτεχαττή, ἐ. ἀ. διαλεί-
موسع μουτεχαββίς, ἐ. ἀ. τοξοειδής. [μένος.
موسع μουτεχαββί, ἐ. ἀ. ἐνισχυ-
متكبر μουτεχιαπίρ, ἐ.ἀ. ἀλαζών.
متكتب μουτεχιατήπ, ἐ.ἀ. ὁ ἀλληλογραφῶν.
متكاثر μουτεχιασίρ, ἐ. ἀ. πολυάριθμος.
متكاثف μουτεχιασίφ, ἐ. ἀ. (متكاثف τεχιασούφ), σκληρυνθείς, πυκνωθείς.
متكبر μουτεχεππίρ (متكبّر τεχεππούρ), ἐ. ἀ. ὑπερήφανος.
متكبرانه μουτεχεππιρανέ, ἐπ. π. ὑπερηφάνως. [πληθής.
متكثر μουτεχεσσίρ, ἐ. ἀ. πολυ-
متكدر μουτεχεδδίρ, ἐ. ἀ. τεθλιμμένος. [δόμενος.
متكذب μουτεχεζζίπ, ἐ. ἀ. ὁ ψευ-
متكرر μουτεχερρίρ, ἐ. ἀ. ἐπανειλημμένος.
متكره μουτεχερρί, ἐ. ἀ. ὁ ἀποστρεφόμενος τινός.
متكسر μουτεχεσσίρ, ἐ. ἀ. συντετριμμένος. [τής.
متكفل μουτεχεφίλ, ἐ. ἀ. ἐγγυη-
متكلم μουτεχελλίμ, ἐ. ἀ. ὁ ὁμιλῶν· τὸ πρῶτον πρόσωπον (γραμμ.). [ποιημένος.
متكمل μουτεχεμμίλ, ἐ. ἀ. τελειο-
متكون μουτεχεββίν, ἐ.ἀ. παραχθείς· πεποιημένος.
متكيف μουτεχεϊγίφ, ἐ. ἀ. φέρων χαρακτηρισμόν.
متلاحق μουτελαχήκ, ἐ. ἀ. προσηρτημένος, προσεχής.
متلاشى μουτελασί, ἐ. ἀ. ἔμφρονtις, ἀνήσυχος.
متلاشيانه μουτελασιγιανέ, ἐπ. π. ἀνησύχως.
متلاصق μουτελασσήκ, ἐ. ἀ. συμφυής. [νής.
متلاطف μουτελατήφ, ἐ. ἀ. εὐμε-
متلاطم μουτελατίμ, ἐ. ἀ. κυμαινόμενος.
متلاقى μουτελαγί, ἐ.ἀ. ὁ ἀναχτῶν.
متلبث μουτελεππίς, ἐ. ἀ. ἐνδεδυμένος.
متلزلز μουτελεζζίζ, ἐ.ἀ. ὁ γευόμενος, ὁ καθηδυνόμενος.
متلطف μουτελετίφ, ἐ. ἀ. γλυκύς, ἁβρόφρων.

مالتە μετλέφ, ἐ. ἀ. τόπος ἐπικίνδυνος.

مالتە μουτλίφ, ἐ. ἀ. ἄσωτος.

مالتە μουτελεφφίφ, ἐ. ἀ. περιβεβλημένος. [νομαζόμενος.

مالتە μουτελεχχήπ, ἐ. ἀ. ὁ ἐπο-

مالتە μουτελεχχή, ἐ. ἀ. ὁ συναντῶν τινί.

مالتە μουτελεββίν, ἐ. ἀ. κεχρωματισμένος· εὐμετάβλητος.

مالتە μουτελεΐν, ἐ. ἀ. ἥπιος, γλυκύς.

مەتە μουτὶμμ (ρλ. ἰτμάμ), ἐ. ἀ. ὁ συμπληρῶν.

ماتەمە μουτεμασίλ, ἐ. ἀ. ὅμοιος.

ماداتەمە μουτεμαδί, ἐ. ἀ. διαρκής, ἀδιάκοπος. [κῶς.

ماداتەمە μουτεμαδίγεν, ἐπ.ἀ. διαρ-

مارەتەمە μουτεμαρίζ, ἐ. ἀ. ὁ προσποιούμενος τὸν ἀσθενῆ.

مالالەتەمە μουτεμαλήχι, ἐ. ἀ. ὁ κρατῶν ἑαυτοῦ.

مايلەتەمە μουτεμαΐλ, ἐ. ἀ. ὁ ρέπων.

متەمە μουτεμεττί, ἐ.ἀ. ὁ καρπούμενός τι. [σμένος.

مزەتەمە μουτεμεδζίδ, ἐ. ἀ. δεδοξα-

مدەتەمە μουτεμεδδίχ, ἐ. ἀ. περιαυτολόγος. [ταμένος.

مدەتەمە μουτεμεδδίδ, ἐ. ἀ. παρατε-

مدەتەمە μουτεμεδδίν, ἐ. ἀ. πεπολιτισμένος. [χος.

مكەتەمە μουτεμεχχίν, ἐ. ἀ. κάτοι-

مالەتەمە μουτεμελλίχι, ἐ.ἀ.κάτοχος.

مەتەمە μουτεμμίμ, ἐ. ἀ. ὁ συμπληρῶν.

ماتەمە μουτεμεννά, μετ. παθ. ἀ. ὁ ἐπιθυμούμενος.

مەتەمە μουτεμεννί, ἐ.ἀ. ὁ ἐπιθυμῶν.

زوجەتەمە μουτεμεββίδζ, ἐ. ἀ. κυματώδης.

ميزەتەمە μουτεμεϊγήζ, ἐ.ἀ. ὁ ἐξέχων· διακεκριμένος. [ζων.

مزاتەمە μουτεναζή, ἐ. ἀ. ὁ ἀντερί-

مناسبتەمە μουτενασίπ, ἐ. ἀ. σχετικός· ἀνάλογος. [βουλεύων.

مناصحتەمە μουτενασήχ, ἐ. ἀ. ὁ συμ-

مناظرتەمە μουτεναζήρ, ἐ. ἀ. ὁ βλέπων (ἀλλήλους). [τικός.

مقاقتەمە μουτενακίς, ἐ. ἀ. ἀντιφα-

مناوبتەمە μουτενααββίπ, ἐ.ἀ. ὁ ἐναλλὰξ γινόμενος.

مناولتەمە μουτενααβίλ, ἐ. ἀ. ὁ λαμβάνων καὶ τρώγων ἢ πίνων.

مناهتەمە μουτεναχί, ἐ. ἀ. τελειωμένος· — غەγαΐρ-ι-μουτεναχὶ καὶ — ﻟ νὰ μουτεναχί, ἀπέραντος. [νοῶν.

مندتەمە μουτενεδδίμ, ἐ. ἀ. ὁ μετα-

مزاجتەمە μουτενεζζίλ, ἐ. ἀ. ὁ κατερχόμενος· καταδεκτικός.

مشتەمە μουτενεσσίρ, ἐ. ἀ. διαδεδομένος· διεσκορπισμένος.

مظرتەمە μουτενεζζίρ, ἐ. ἀ. ὁ παρατηρῶν, ὁ προσδοκῶν.

منظمتەمە μουτενεζζίμ, ἐ.ἀ. τεταχτοποιημένος· ὠργανισμένος.

متنمّس μουτενεφφίζ, ἐ. ἀ. ἰσχυρός.
متنمّس μουτενεφφίρ, ἐ. ἀ. ἀπεχθανόμενος.
متنفّس μουτενεφφίς, ἐ. ἀ. ὁ ἀναπνέων· ὁ ἀναπαυόμενος.
متنوع μουτενεββί, ἐ. ἀ. διάφορος, ποικίλος.
متواتر μουτεβατήρ, ἐ.ἀ. ὁ ἐκ παραδόσεως· κοινῶς παραδεδεγμένος.
متوارث μουτεβαρίς, ἐ. ἀ. ὁ διαδοχικῶς κληρονομῶν.
متوارد μουτεβαρίδ, ἐ. ἀ. ὁ ἐρχόμενος.
متوازى μουτεβαζί, ἐ. ἀ. παράλληλος. [νων.
متواصل μουτεβασήλ, ἐ. ἀ. ὁ φθάνων· συνημμένος.
متواضع μουτεβαζή', ἐ.ἀ. ταπεινόφρων.
متواضعانه μουτεβαζη'ανέ, ἐπ. ἀ. ταπεινῶς. [σχνούμενος.
متواعد μουτεβα'ήτ, ἐ. ἀ. ὁ ὑπισχνούμενος· ὁ ἀπειλῶν.
متوفر μουτεβαφήρ, ἐ. ἀ. πολυπληθής. [φωνος.
متوافق μουτεβαφήχ, ἐ. ἀ. σύμ-
متوالى μουτεβαλί, ἐ. ἀ. ὁ διαδοχικῶς ἢ συνεχῶς τεταγμένος.
متواليا μουτεβαλίεν, ἐπ. ἀ. διαδοχικῶς· συνεχῶς.
متوجها μουτεβεδζίχεν, ἐπ. ἀ. τοῦ ἐπ.
متوجه μουτεβεδζίχ, ἐ.ἀ. ἀπευθυνόμενος.

متوحد μουτεβεχχήδ, ἐ. ἀ. εἷς· μόνος· ἀπαράμιλλος.
متوحم μουτεβεχχήμ, ἐ. ἀ. ἀγροῖκος· ἐπιβλαβὴς τῇ ὑγείᾳ.
متورم μουτεβερρίμ, ἐ.ἀ. φθισικός.
متوزع μουτεβεζζή', ἐ. ἀ. ὁ μερίζων τι· — μουτεβεζζά', μετ. παθ. ἀ. μεμερισμένος.
متوسط μουτεβεσσήτ, ἐ. ἀ. μεσολαβών. [κτηριζόμενος.
متوصف μουτεβεσσήφ, ἐ. ἀ. χαρα-
متوصل μουτεβεσσήλ, ἐ. ἀ. ὁ φθάνων· συνημμένος. [δῆλος.
متوضح μουτεβεζζήχ, ἐ. ἀ. σαφής·
متوطن μουτεβεττίν, ἐ. ἀ. ἐγκατεστημένος· κάτοικος.
متوفا μουτεβεφφὰ καὶ
متوفى μουτεβεφφί, ἐ.ἀ. ἀποθανών· μακαρίτης.
متوقر μουτεβεκκήρ, ἐ. ἀ. σοβαρός.
متوقف μουτεβεκκήφ, ἐ. ἀ. ὑποκείμενος· ὁ ἀκολουθῶν.
متوقى μουτεβεκκή, ἐ. ἀ. προφυλακτικός.
متوكل μουτεβεκκίλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀνατιθεὶς ἑαυτὸν τῷ Θεῷ.
متولد μουτεβελλίδ, ἐ. ἀ. γεγεννημένος.
متولى μουτεβελλί, ἐ. ἀ. ἔφορος· ὁ διαχειριζόμενος τὰς προσόδους τοῦ Βακουφίου.
متوهم μουτεβεχχίμ, ἐ. ἀ. ὁ νομίζων· ὁ εἰκάζων.

مثمم μουττεχίμ, ἐ. ἀ. ὁ ἐνοχοποιῶν· — μουττεχέμ, μετ. παθ. ἀντὶ ἐ. ὕποπτος· κατηγορούμενος.

مثمم μουτεχεββίρ, ἐ. ἀ. σφοδρός, βίαιος, ἀπερίσκεπτος.

مثمم μουτεχεββιρανέ, ἐπ. π. σφοδρῶς· ἀπερισκέπτως.

مثمم μουτεγεσσίρ, ἐ. ἀ. εὐκατόρθωτος.

مثمم μουτεγεχήν, ἐ.ἀ. ὁ γιγνώσκων ἀκριβῶς. [ρεός.

متين μετίν, ἐ. ἀ. ἰσχυρός, στε-

مثلث μεσαπέ, οὐ. ἀ. συνέλευσις· βαθμός· دول — مثلث μεσαπεδέ, εἰς τοιοῦτον βαθμόν.

مثل μισάλ. οὐ. ἀ. παράδειγμα· παραβολή· ὄνειρον· — ἐ. ἀ. ὅμοιος.

مثانه μεσανέ, οὐ. ἀ. κύστις.

مثبت μεσπίτ, ἐ.ἀ. ὁ ἀποδεικνύων· ὁ στερεών· — μουσπέτ, μετ. παθ. ἀ. ἀποδεδειγμένος.

مثبت μουσεππίτ, ἐ. ἀ. ὁ παγιῶν· — μουσεππέτ, μετ παθ. ἀ. πεπαγιωμένος.

مثقال μισκάλ, οὐ. ἀ. μέτρον βάρους (= 1 1)2 δράμιον)· εἶδος καλαμίνου μουσικοῦ ὀργάνου.

مثل μίσλ, ἐ.ἀ. ἴσος, ἴδ·ος, ὅμοιος.

مثل μεσέλ, οὐ. ἀ. ἠθικὸν διήγημα· μῦθος· παροιμία· — ضرب مثل μέσελεν (μέσελα), ἐπ. ἀ. παραδείγματος χάριν.

مثلث μουσελλές, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. τριπλοῦς· τρίγωνον· حاد الزاوية — μουσελλέσ-ι-χατ-ουλ-ζαβιγέ, ὀξυγώνιον τρίγωνον· قائم — الزاوية μουσελλέσ-ι-καϊ-ουλ-ζαβιγέ, ὀρθογώνιον τρίγωνον· متساوى الاضلاع μουσελλέσ-ι-μουτεσάβι-ουλ-ἐδλά, ἰσόπλευρον τρίγωνον· مختلف الاضلاع — μουσελλέσ-ι-μουχτελιφ-ουλ-ἐδλά, σκαληνὸν τρίγωνον. متساوى الساقين — μουσελλέσ-ι-μουτεσάβι-ουλ-σακ'ήν, ἰσοσκελὲς τρίγωνον· منفرج الزاوية — μουσελλέσ-ι-μουνφερίδζ-ουλ-ζαβιγέ, ἀμβλυγώνιον τρίγωνον.

مثلثات μουσελλεσάτ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ προηγ. τριγωνομετρία· كروية — μουσελλεσάτ-ι-χιουρεβιέ, σφαιρικὴ τριγωνομετρία.

مثلو μισιλλού, ἐ. τ. ὅμοιος· — ἐπ. τ. ὡς, οἷον.

مثمر μουσμίρ, ἐ. ἀ. καρποφόρος· τελεσφόρος.

مثمن μουσεμμὲν (ثمان σεμάν), ἐ.ἀ. ὀκταπλάσιος· ὀκτάγωνος.

مثمن μουσεμὲν (ثمن σεμέν), ἐ. ἀ. πολύτιμος.

مثنى μουσεννά, ἐ. ἀ. διπλοῦς· δίστιχος (γραμμ.),

مجانسة μεσουπέτ, οὐ.ἀ. πληρωμή, ἀνταμοιβή. [μενος.
مجاهد μουδζάπ, ἐ. ἀ. ὁ εἰσαχουό-
مجاور μουδζαδήλ, ἐ. ἀ. φιλόνειχος.
مجاورة μουδζαδελέ, οὐ.ἀ.ἔρις· ῥῆξις.
مجاز μουδζαζεπέ, οὐ. ἀ. ἔλξις· ἔρις.
مجار μαδζάρ, ὄν. ἔθν. Οὔγγρος.
مجارستان μαδζαριστάν, ὄν. χώρας, Οὐγγαρία.
مجاری μεδζαρί, πλ. τοῦ مجر.
مجاز μεδζάζ, οὐ. ἀ. ἔκφρασις μεταφορική· ὑπαινιγμός.
مجاز μουδζὰζ (تجاز ἰδζαζέτ), ἐ.ἀ. νόμιμος· θεμιτός.
مجازاً μεδζάζεν, ἐπ. ἀ. ἀλληγορικῶς· μεταφορικῶς.
مجازات μουδζαζάτ, οὐ. ἀ. ἀνταμοιβή· τιμωρία.
مجازی μεδζαζί, ἐ. ἀ. μεταφορικός· ἀλληγορικός.
مجال μεδζάλ, οὐ. ἀ. ἰσχύς, δύναμις, ἱκανότης.
مجالس μεδζαλίς, πλ. τοῦ مجلس.
مجالست μουδζαλεσέτ, οὐ. ἀ. συνεδρίασις.
مجامعة μουδζαμεʼάτ, οὐ. ἀ. σαρκικὴ μίξις, συνουσία.
مجان μεδζάν, ἐ.ἀ. προίκιος, ὁ δωρεὰν προσγιγνόμενος.
مجاناً μεδζάνεν, ἐπ. ἀ. δωρεάν.
مجانبة μουδζανιπέτ, οὐ. ἀ.ἀποχή.
مجانس μουδζανίς, ἐ. ἀ. ὁμοειδής· ὅμοιος. [μοιάζειν.
مجانسة μουδζανεσέτ. οὐ. ἀ. τὸ ὁ-
مجانن μεδζανίν, πλ. τοῦ مجنون.
مجاوب μουδζαβίπ, ἐ. ἀ. ὁ ἀποκρινόμενος. [κρισις.
مجاوبة μουδζαβεπέτ, οὐ. ἀ. ἀπό-
مجاور μουδζαβίρ, ἐ. ἀ. γείτων.
مجاورة μουδζαβερέτ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι γείτονα.
مجازف μουδζαβίζ, ἐ.ἀ. ὑπερβολικός.
مجازفة μουδζαβεζέτ, οὐ. ἀ. ὑπερβολή.
مجاهد μουδζαχίδ, ἐ. ἀ. ὁ φροντίζων· ὁ ὑπερνικῶν τῆς σαρκός· ὁ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ.
مجاهدة μουδζαχεδέ, οὐ.ἀ. προσπάθεια, ἐπιμέλεια· ὁ κρατῶν τῆς σαρκός· τὸ ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ.
مجاهدين μουδζαχιδίν, πλ.τοῦ مجاهد.
مجاهز μουδζαχίζ, ἐ.ἀ. ὁ προικίζων.
مجبر μουδζπέρ, ἐ. ἀ. ὁ βιασθείς.
مجبور μεδζπούρ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἠναγκασμένος. [τικός.
مجبوری μεδζπουρί, ἐ.ἀ. ὑποχρεω-
مجبوریت μεδζπουριγέτ, οὐ. ἀ. ὑποχρέωσις· ἀνάγκη.
مجتمع μουδζτερίμ, ἐ. ἀ. ἔνοχος, ἐγκληματίας. [θρασύς.
مجترى μουδζτερί, ἐ. ἀ. τολμηρός,
مجتمع μουδζτεμή, ἐ. ἀ. συνηθροισμένος· ἡνωμένος.

مجرداد μουδζτεμήἀν, ἐπ. ἀ. ἀθρόως. [ὁ ἀφιστάμενος.

مجتنب μουδζτενίπ, ἐ.ἀ.ὁ ἀπέχων,

مجتهد μουδζτεβίρ, ἐ. ἀ. γείτων.

مجتهد μουδζτεχίδ, ἐ. ἀ. ὁ προσπαθῶν· αἱρεσιάρχης.

مجد μέδζδ, οὐ. ἀ. τιμή, δόξα, λαμπρότης.

مجددانه μουδζεδδίδ, ἐ. ἀ. ἀνακαινιστής· καινοτόμος· — μουδζεδδέδ, μετ. παθ.ἀ. ἀνανεωμένος.

مجددا μουδζεδδέδεν, ἐπ.ἀ. ἐκ νέου, ἐξ ἀρχῆς.

مجذوب μεδζ-ζούπ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. εἰλκυσμένος (πρὸς τὸν Θεόν).

مجذوذ μεδζ-ζούζ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. διακεκομμένος.

مجذور μεδζζοὺρ (مجذر δζέζρ), μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ οὐ. ἡ τετραγωνικὴ ρίζα ἀριθμοῦ ἢ ἀριθμός, οὗ ζητεῖται ἡ τετραγωνικὴ ρίζα (μαθμτκ.).

مجر μεδζρά, ἴδ. مجرى.

مجذوم μεδζζούμ, ἐ. ἀ. λεπρός.

مجرب μουδζερρέπ, ἐ. ἀ. δεδοκιμασμένος.

مجرد μουδζερρεδ, ἐ. ἀ. γυμνός· μόνος· στεῖρος· ἄγαμος·ἀθῶος· ἄϋλος· —ἐπ. ἁπλῶς· βεβαίως· — Ὀνομαστικὴ (γραμμ.).

مجرداد μουδζερρεδάδ, πλ. τοῦ πργ. καὶ —, ὄντα ἄϋλα.

مجردلك μουδζερεδλίκι, οὐ. τ. ἀπομόνωσις· ἄγαμος βίος.

مجرم μουδζρίμ, ἐ. ἀ. ἔνοχος, ἐγκλημάτιας.

مجروح μεδζρούχ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. τετραυματισμένος· ἄκυρος (νόμος).

مجروحاً μεδζρούχαν, ἐπ. ἀ. τετραυματισμένως.

مجرور μεδζρούρ, μετ. παθ. ἀ. εἰλκυσμένος.

مجرى μεδζρά, ἐ. ἀ. κοιτὶς ποταμοῦ· σωλήν (ἀνατ.).

مجزوم μεδζζούμ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἀποφασισμένος· (γράμμα) φέρον τὸ φωνητικὸν σημεῖον مجزى δζέζμ.

مجسم μουδζεσσέμ, μετ. παθ. ἀ. σεσωματωμένος, σωματώδης· σῶμα στερεόν (γεωμετ.).

مجلد μουδζελλά, μετ. παθ.ἀ. ἀντὶ ἐ. στιλπνός· λαμπρός·φαεινός.

مجلد μεδζελλέ, οὐ. ἀ. βιβλίον· ἐγχειρίδιον· ἀστυκὸς κώδηξ.

مجلد ουδζελλίδ, ἐ. ἀ. βιβλιοδέτης· —μουδζελλέδ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. δεδεμένον (βιβλίον)· τόμος.

مجلس μεδζλίς, οὐ. ἀ. συμβούλιον· συναναστροφή· .ا — مجلس ἄχδ -ι-μεδζλὶς ἐτ. καὶ قورمق —μεδζλὶς κουρμάχ,συγκαλεῖν συμβούλιον.

مجلوب μεδζλούπ, μετ. παθ. ἀ. προσκεκλημένος.

مجلة μιδζελλέ, οὐ. ἀ. ἐγχειρίδιον· ἀστυκὸς κώδηξ.

مجلى μουδζελλά, ἴδ. مجلة · — μουδζελλί, ἐ.ἀ. στιλβωτής· ὁ σαφηνίζων. [ταμεῖον· βιβλίον.

مجمع μεδζμά', οὐ. ἀ. ἀπάνθισμα·

مجمعة μεδζμεά, οὐ.ἀ. ὡς τὸ πργ.

مجمل μουδζμέλ, ἐ. ἀ. ἐπίτομος.

مجمل μουδζεμμέλ, ἐ ἀ. ἐξωραϊσμένος. [πτικῶς.

مجملة μουδζμέλεν, ἐπ. ἀ. συνο-

مجمود μεδζμού', μετ.παθ.ἀ. συννηνωμένος· ὁλικός· — οὐ. ἀ. τὸ σύνολον. [κλήρως.

مجموعة μεδζμουά'ν, ἐπ. ἀ. ὁλο-

مجموعة μεδζμουά, ἴδ. مجمعة.

مجنون μεδζνούν, ἐ. ἀ. παράφρων, μανιώδης.

مجنونانه μεδζουνανέ, ἐπ. π. μανιωδῶς. [νία.

مجنونيت μεδζνουνιγέτ, οὐ. ἀ. μα-

مجوز μουδζεββέζ, μετ. παθ. ἀ. συγκεχωρημένος· ἐπιτετραμμένος. [τρης.

مجوسى μεδζουσί, οὐ. ἀ. πυρολάτρης.

مجوسيت μεδζουσιγέτ, οὐ. ἀ. πυρολατρεία.

مجوف μουδζεββέφ, ἐ. ἀ. κοῖλος.

مجوهر μουδζεβχέρ, ἐ. ἀ. λίθοις πολυτίμοις κεκοσμημένος· — οὐ. ἀ. λίθος πολύτιμος.

مجهز μουδζεχχίζ, ἐ. ἀ. ἐξαρτύων· παρασκευάζων· — μουδζεχχέζ, μετ. παθ. ἀ. παρασκευασμένος.

مجهود μεδζχούδ, μετ. παθ. ἀ. τὸ προσπαθούμενον· τὸ ἐπιποθούμενον· — οὐ. ἀ. προσπάθεια.

مجهول μεδζχούλ, ἐ. ἀ. ἄγνωστος· — فعل مجهول φὶλ-ι-μεδζχούλ, ῥῆμα παθητικόν· — صيغهٔ مجهول σιγά-ι-μεδζχούλ, φωνὴ παθητική(γρμ.).

مجيب μουδζίπ, ἐ. ἀ. ἀποκρινόμενος εἰσακούων. [χλεής.

محبب μεδζίπ, ἐ. ἀ. ἔνδοξος· περι-

محبّ μουδζίζ, ἐ. ἀ. ὁ ἐπιτρέπων.

محابس μεχατίς, πλ. τοῦ حبس.

محاسب μεχαπίπ, πλ. τοῦ حسب μαχπούπ καὶ حساب μαχπουπέ.

محاذير μεχαζήρ, πλ. τοῦ محذور μαχζούρ.

محارب μουχαρίπ, ἐ.ἀ. ἐμπόλεμος· πολεμιστής.

محاربه μουχαρεπέ, οὐ. ἀ. μάχη, πόλεμος. [χρέμ.

محارم μεχαρήμ, πλ. τοῦ حرم μα-

محاسب μουχασήπ, οὐ.ἀ. λογιστής.

محاسبه μουχασεπέ, οὐ. ἀ. λογαριασμός· τὸ ἐπιθεωρεῖν λογαριασμόν· علم — μουχασεπὲ χαλεμί, λογιστικὸν γραφεῖον (ἐν τοῖς ὑπουργείοις καὶ τοῖς διοικητηρίοις)· كاتب — μου-

χασεπὲ γκιορμέκι, ἐπιθεωρεῖν λογαριασμόν.

جحاسب محاسبه μουχασεπεδζί, οὐ. τ. λογιστής (ὑπουργείου ἢ διοικήσεως).

محاسن محاسن μεχασίν, πλ. τοῦ حسن χούσν.

محاصر محاصر μουχασήρ, ἐ.ἀ. πολιορκῶν· πλ. محاصرين μουχασιρίν. [χία.

محاصره محاصره μουχασαρά, οὐ. ἀ. πολιορ-

محاصرين محاصرين μουχασηρήν, πλ. τοῦ محاصر μουχασήρ.

محاط محاط μουχάτ, μετ. παθ. ἀ. περικυκλωμένος, περιεχόμενος, περιεζωσμένος.

محافظ محافظ μουχαφίζ, ἐ. ἀ. φύλαξ· διοικητὴς φρουρίου.

محافظه محافظه μουχαφηζά, θ. τοῦ προηγ. — μουχαφεζά, οὐ. ἀ. διαφύλαξις· ὑπεράσπισις.

محاكم محاكم μουχακίμ, πλ. τοῦ حكم.

محاكمات محاكمات μουχακεμάτ, πλ. τοῦ ἑπ.

محاكمه محاكمه μουχακεμέ, οὐ. ἀ. δίκη, κρίσις· ا — μουχακεμὲ ἐτ., δικάζειν· او — μουχακεμὲ ὁλ. δικάζεσθαι.

محال محال μεχάλ, οὐ. ἀ. ὀξύνοια· πανουργία.

محال محال μουχάλ, ἐ. ἀ. ἀδύνατος (γενέσθαι)· μάταιος· παράλογος.

محال محال μεχχάλ, πλ. τοῦ محل μαχὰλ καὶ محله μαχαλέ. [μεχάλ.

محلات محلات μεχαλάτ, πλ. τοῦ محل

محالفت محالفت μουχαλεφέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἐνόρκως συμφωνεῖν.

محاورات محاورات μουχαβεράτ, πλ. τοῦ

محاوره محاوره μουχαβερέ, οὐ. ἀ. συνδιάλεξις.

محب محب μουχίπ, οὐ. ἀ. φίλος.

محبانه محبانه μουχιππανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. φιλικός, ὡς.

محبت محبت μουχαπέτ, οὐ. ἀ. φιλία· ἀγάπη· حالی — μουχαπετναμέ, ἐπιστολὴ φιλική, ἐρωτική.

محبتلنمك محبتلنمك μουχαπετλεσμέκι, ρ. τ. τὸ ἀνταγαπᾶσθαι.

محبتلو محبتلو μουχαπετλοῦ, ἐ. τ. προσφιλής. [στολὴ φιλική.

محبتنامه محبتنامه μουχαπετναμέ, οὐ. π. ἐπι-

محبس محبس μαχπές, οὐ. ἀ. εἱρκτή.

محبوب محبوب μαχπούπ, μετ. παθ. ἀ. ἀγαπητός· ὡραῖος· ἐραστής.

محبوبه محبوبه μαχπουπέ, θ. τοῦ προηγ. ἐρωμένη.

محبوس محبوس μαχπούς, μετ. παθ. ἀ. φυλακισμένος.

محبوسخانه محبوسخانه μαχπουσχανέ, οὐ. π. εἱρκτή. [θειρξις.

محبوسيت محبوسيت μαχπουσιγέτ, οὐ. ἀ. κάμحبی محبی μουχιππί, ἐ. ἀ. φιλικός.

محتاج محتاج μοχταζ, ἐ. ἀ. χρήζων· πτωχός, ἐνδεής.

محتاجين محتاجين μοχταζίν, πλ. τοῦ πργ.

محتت محتت μουχτές, ἐ.ἀ. ὁ παρακινῶν, πείθων· — μετ. παθ. ἀ. πεπεισμένος

μουλτεδίζω, ἑ. ἀ. κεκομμένος, κεκαλυμμένος.

μουλτεδόω, μετ. παθ. ἀ. ὁρισμένος, ὡρίσθημος· — οὐ. ἀ. ἐμπόδιον.

μουλτεμίω, ἑ. ἀ. ὁ πολεμῶν.

μουλτεμός, ἑ. ἀ. ὁ ἐκ προσκλήσεως ἀπέρχων.

μουλτεμός, ἑ. ἀ. ὁ ἀπέρχων.

μουλτεμός, ἑ. ἀ. τεχνίτης.

μουλτεμόω, ἑ. ἀ. πυροπολημένος.

μουλτεμόω, ἑ. ἀ. κοντός.

μουλτεμόω, ἑ. ἀ. ἐντελῶς τεθνεώτος.

μουλτεμίν, ἑ. ἀ. τεχνίτης.

μουλτεμίω, οὐ. ἀ. ἀγγειοπώλης.

μουλτεμίω (ἄλλως μουλτεμίω), ἑ. ἀ. μεγαλοπρεπής.

μουλτεμίω (ἄλλως μουλτεμίω), ἑ. ἀ. ἀδιάκριτος.

μουλτεμός, ἑ. ἀ. ὁ προσκαλούμενος.

μουλτεμός, ἑ. ἀ. ὁ περιπροσκαλούμενος.

μουλτελήμα, ἑ. ἀ. ἔρημος.

μουλτεμίλ, ἑ. ἀ. ὁ ἀναλαμβάνων τι· — μουλτεμέλ, μετ. παθ. ἀ. πιθανός, ἐνδεχόμενος.

μουλτεμόν, ἑ. ἀ. ὁ περιέχων.

μουλτίς, ἑ. ἀ. ὁ παρακινῶν καὶ πείθων.

μουλτεμόω, μετ. παθ. ἀ. τυφλός· κεκαλυμμένος πέπλῳ ἀδήμων.

μουλτεμόω, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἑ. ἀδιέμιτος.

μουλτεμόω, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἑ. κωφός.

μουλτεμός, ἑ. ἀ. ἐφευρέτης· — μουλτεμέ, μετ. παθ. ἀ. ἐφευρημένος· πρόσφατος.

μουλτεμόω, ἑ. ἀ. ὁ τιθεὶς ὅρια· — μουλτεμέ, μετ. παθ. ἀ. ὡρισθείς.

μουλτεμόω, ἑ. ἀ. ὁ διορθετήσεις.

μουλτεμός, ἑ. ἀ. ὁ ἐκτοξεύων καὶ πυροβολῶν.

μουλτεμόν, οὐ. ἀ. ἐμπόδιον.

μουλτεμέ, οὐ. ἀ. ὅρος· κώλυμα.

μουλτεμόω, μετ. παθ. ἀ. ἐκτεθειλημένος (πρᾶγμα).

μουλτεμόν, οὐ. ἀ. βάθρον, ἐφ' οὗ ἱστάμενος ὁ θυμάμενος προσεύχεται.

μουλτεμός, οὐ. ἀ. συντάκτης, συγγραφεύς· ὁ ἀπελευθερῶν δοῦλον — μουλτεμέ, μετ. παθ. ἀ. συντεταγμένος, τεταγμένος· ἐλευθερωθεὶς (δοῦλος)· — μουλτεμέ, οὐ. ἀ. ἔγγραφον, ἐπιστολή.

μουλτεμέτ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ μουλτεμέ. ἔγγραφα, συγγράμματα. [ὁ κτίσμενος.

μουλτός, ἑ. ἀ. ὁ κτίσμενος,

محرمجي μουχαρρέφ, ἐ. ἀ. ἠλλοιωμένος, διεφθαρμένος.

محرمجي μουχρήχ, ἐ. ἀ. ὁ χαίων, χαυτηρός.

محرمجي μουχαρρίχι, ἐ. ἀ. ὁ χιῶν, ὁ διεγείρων· ταραξίας.

محرمجي μιχρέχι, οὐ. ἀ. τροχιά· — محرمجي μιχρέχι μερμή, παραβολή (γεωμ.).

محرم μαγρέμ, οὐ. ἀ. οἱ πλησίον συγγενεῖς, ὧν ἡ σύζευξις ἀπαγορεύεται· φίλος ἐπιστήθιος· — لی νὰ μαγρέμ, ξένοι ἢ συγγενεῖς, ὧν ἐπιτρέπεται ἡ σύζευξις.

محرم μουχαρρέμ, ἐ. ἀ. ἀπηγορευμένος, ἀθέμιτος· — μουχαρρέμ, ὁ πρῶτος ἀ. σεληνιακὸς μήν.

محرملر μουχαρρεμάτ, πλ. τοῦ πργ.

محرمانه μαγρεμανέ, ἐπ π. μυστικῶς, ἐμπιστευτικῶς.

محرميت μαγρεμιγέτ, οὐ. ἀ. μυστικότης· τὸ δικαίωμα τοῦ βλέπειν τοὺς πλησίον συγγενεῖς (ἄνδρας ἢ γυναῖκας) ἐλευθέρως.

محروس μαγρούς, μετ. παθ. ἀ. πεφυλαγμένος· προστατευόμενος.

محروسه μαγρουσά, θ. τοῦ προηγ. — ممالك محروسه μεμαλίκ-ι-μαγρουσέ-ι-όσγανέ, αἱ χῶραι ἃς περιλαμβάνει ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία.

محروسه μαγρουσέ, οὐ. ἀ. πόλις· ἐπαρχία. [πυρπολημένος.

محروق μαγρούκ, μετ. παθ. ἀ.

محروم μαγρούμ, μετ. παθ. ἀ. ἐστερημένος, ἀποκεκλεισμένος.

محرومیت μαγρουμιγέτ, οὐ. ἀ. ἔλλειψις, στέρησις.

محزون μαγζούν, μετ. παθ. ἀ. τεθλιμμένος. [μένος.

محزونانه μαγζουνανέ, ἐπ. π. τεθλιμ-

محسن μουγσίν, ἐ. ἀ. εὐεργετικός· ἐλευθέριος.

محسن μουγασέν. μετ. παθ. ἀ. ἐπιδεδοκιμασμένος.

محسن μουγασσίν, ἐ. ἀ. ὁ ὡραΐζων.

محسنات μουγασσενάτ, οὐ. π. πλ. πλεονεκτήματα, ἀρεταί, ἀγαθοεργίαι.

محسوب μαγσούπ, μετ. παθ. ἀ. λελογισμένος.

محسوبًا μαγσούπεν, ἐπ. ἀ. διὰ λογαριασμόν.

محسود μαγσούδ, οὐ. ἀ. φθονούμενος· ζηλευόμενος.

محسوس μαγσούς, μετ. παθ. ἀ. ὑποκείμενος εἰς τὰς αἰσθήσεις· δῆλος.

محشر μαγσέρ, οὐ. ἀ. ἡ δευτέρα παρουσία· συνέλευσις· πλῆθος.

محشی μουγασί, οὐ. ἀ. ἑρμηνευτής, σχολιαστής.

محصد μηγσάδ, οὐ. ἀ. δρέπανον.

محصل μουγασσήλ, ἐ. ἀ. ὁ συνα-

γων· — μουχασσάλ, μετ. παθ. ἀ. συνηγμένος· — μουχασσάλ, οὐ. ἀ. σύνοψις.

محصن μουχσήν, ἐ.ἀ. ὁ προφυλάττων, ὁ ὀχυρῶν· ὁ προφυλάττων καὶ προφυλαττόμενος ἐξ ἀθεμίτων.

محصنة μουχσηνέ, θ. τοῦ προηγ. (γυνὴ) σώφρων.

محصود μαχσούδ, μετ. παθ. ἀ. τεθερισμένος.

محصور μαχσούρ, μετ. παθ. ἀ. περιωρισμένος· πολιορκούμενος.

محصور μαχσουρίν, πλ. τοῦ محصور μαχσούρ.

محصول μαχσούλ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ οὐ. καὶ ἐ. προϊὸν καὶ προσερχόμενος.

محصولات μαχσουλάτ, πλ. τοῦ πργ.

محصولدار μαχσουλδάρ, ἐ.π. εὔφορος.

محصوللو μαχσουλλού, ἐ. τ. καρποφόρος.

محضر μαχσούν, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ὀχυρός.

محض μάζ, ἐ.ἀ. καθαρός, ἀμιγής.

محضاً μαζάν, κ. μάζα, ἐπ. ἀ. καθαρῶς, ἁπλῶς μόνον.

محضر μαχζάρ, οὐ. ἀ. ἀναφορὰ χαρακτήρ.

محضر μουζήρ, ἐ. ἀ. κλητήρ.

محفوظ μαχζούζ, μετ. παθ. ἀ. ἀπηγορευμένος· — ἐ. ἀ. ἀθέμιτος.

محفوظ μαχζούζ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. εὔθυμος.

محفوظجي μαχζουζιγέ, οὐ ἀ. τέρμα μαχζεζέ, οὐ. ἀ. φάκελλος· θήκη.

محقور μαχζούρ, μετ. παθ. ἀ. ἐσκαμμένος· λακκώδης.

محقوق μαχζούζ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. διατετηρημένος, πεφυλαγμένος. [δίκαιος.

محق μουζήχ, ἐ. ἀ. ἀμερόληπτος· محقانه μουζηχανέ, ἐπ. π. ἀμερολήπτως, εὐθέως.

محقق μουζαχχήρ, ἐ.ἀ. ὁ ἐξιτυελίζων· ὁ κατα.ρονῶν.

محقيق μουζαρέτ, οὐ. ἀ. περιφρόνησις.

محقيقي μουζαχχήχ, ἐ. ἀ. ὁ ἐξαχριβῶν καὶ ἀνερευνῶν τὴν ἀλήθειαν· σοφός· — μουζαχκάκ, μετ. παθ. ἀ. ἐξηκριβωμένος, βέβαιος.

محكم μουχάχχαχαν, ἐπ. ἀ. βεβαίως. ἀρεύκτως. [φῶς.

محكمه μουχαχχηχανέ, ἐπ. π. σχέλε μεχάχη, οὐ.ἀ. (κ. μεχένχη), λυδία λίθος. [σχυρός.

محكم μουχκεμ, ἐ. ἀ. στερεός, ι-

محكمه μαχκεμέ, οὐ. ἀ. δικαστήριον.

محكوم μαχκιούμ, μετ. παθ. ἀ. γεγυμνωμένος· διαγεγραμμένος.

محكوم μαχκιούμ, μετ. παθ. ἀ.

ἐξαρτώμενος, καταδεδικασμένος· ﻋﻠﻲ — μαχιοὺμ-ι-ἀλεΐχ, καταδεδικασμένος.

ﻣﻜﻞ μάχλ, οὐ. ἀ. σιτοδεία· δόλος· κακολογία, συκοφαντία.

ﻣﻜﻞ μεχάλ, οὐ. ἀ. τόπος, θέσις· — ἐ. ἀ. ἀνήκων· πρέπων.

ﻣﻜﻞ μουχήλλ, ἐ. ἀ. ὁ θεωρῶν ἀθέμιτόν τι ὡς θεμιτόν.

ﻣﻜﻞ μεχήλλ, οὐ. ἀ. ἀνάγκη.

ﻣﻜﻼﺕ μεχαλλάτ, πλ. τοῦ ἐπ.

ﻣﻜﻠﻪ μεχαλλέ, οὐ. ἀ. συνοικία.

ﻣﻜﻠﺴﺰ μεχαλσήζ, ἐ. τ. ἀνοίκειος, παράκαιρος.

ﻣﻜﻮﻝ μαχλούλ, μετ. παθ. ἀ. λελυμένος· ἐγκαταλελειμμένος· θεμιτός.

ﻣﻜﻠﻪ μεχαλλέ, οὐ. ἀ. συνοικία, ἐνορία.

ﻣﺤﻤﺪﻱ μαχμεδέτ, οὐ. ἀ. ἔπαινος, πρόσὸν ἀξιέπαινον.

ﻣﺤﻤﺪﺍﻧﻲ μουχαμεδί, ἐ. ἀ. μωαμεθανός· μωαμεθανικός.

ﻣﺤﻤﺪﻳﻪ μουχαμμεδιγέ, θ. τοῦ πργ.

ﻣﺤﻤﺮ μουχαμμίρ, ἐ. ἀ. ἐρυθραίνων.

ﻣﺤﻤﺺ μουχαμμίς, ἐ. ἀ. ὁ φρύγων· — μουχαμμάς, πεφρυγμένος.

ﻣﺤﻤﺾ μουχαμμάζ, ἐ. ἀ. ὠξειδωμένος.

ﻣﺤﻤﻮﺩ μαχμούδ, μετ. παθ. ἀ. ἐπαινετός, τετιμημένος· — ὄν. κύρ. Μαχμούδ. [(μ.)

ﻣﺨﻮﺯ μαχμούζ, ἐ. ἀ. ὀξυδώδης

ﻣﺨﻮﻝ μαχμούλ, μετ. παθ. ἀ. φορτωμένος· — κατηγόρημα (λογική).

ﻣﺨﻲ μαχμί, ἐ. ἀ. ὁ προστατευόμενος· ἀσφαλής.

ﻣﺨﻴﻦ μιχάν, πλ. τοῦ [χορά.

ﻣﺨﻴﻨﺖ μηχνέτ, οὐ. ἀ. θλίψις, συμ-

ﻣﺨﻴﻨﺘﺠﻲ μαχνετζεδέ, ἐ. π. τεθλιμμένος.

ﻣﺨﻴﻨﺘﺠﻲﻟﻚ μηχνετχές, ἐ. π. ὁ ὑποφέρων συμφοράς.

ﻣﺨﻴﻨﺘﺠﻠﻚ μηχνετχεδέ, οὐ. π. τόπος ἢ οἰκία θλίψεως.

ﻣﺨﻪ μάχβ, οὐ. ἀ. τὸ ἐξαλείφειν, καταστροφή.

ﻣﺨﻮﺭ μηχβέρ, οὐ. ἀ. ἄξων.

ﻣﺨﻮﻝ μουχαββίλ, ἐ. ἀ. ὁ μεταβάλλων· — μουχαββέλ, μετ. παθ. μεταβεβλημένος· ἐπιστραφείς· ἀνατεθειμένος.

ﻣﺨﻮﻱ μαχβί, ἐ. ἀ. περιεχόμενος, — μαχβά, περιέχων.

ﻣﺨﻮﻳﺖ μαχβέτ, οὐ. ἀ. σεμνότης.

ﻣﺨﻴﺮ μουχαΐγίρ, ἐ. ἀ. ὁ ἐκπλήττων.

ﻣﺨﻴﻂ μουχήτ, ἐ. ἀ. ὁ περιλαμβάνων, περιζωννύων· — ἐπίθετον τοῦ Θεοῦ· — οὐ. ἀ. περιφέρεια· μετφρ. ἄνθρωπος λίαν πεπαιδευμένος· — ﻣﺨﻴﻂ ﺃﺑﻴﺾ μουχίτ, ὠκεανός (μετφρ.) ὠκεανὸς γνώσεως (ἐπὶ ἀνθρώπου λίαν σοφοῦ).

ﻣﻲ μουχή, ἐ. ἀ. ζωογόνος.

مخ μούχ, οὐ. ἀ. ἐγκέφαλος, μυελός.

مخابره μουχαπερέ, οὐ. ἀ. συνεννόησις, ἀνταπόκρισις.

مخاتله μουχατεμέ, οὐ. ἀ. ἀποπεράτωσις.

مخادم μεχαδίμ, πλ. τοῦ مخدوم.

مخارج μεχαρίζ, πλ. τοῦ مخرج.

مخازن μεχαζίν, πλ. τοῦ مخزن.

مخاصم μουχασήμ, ἐ. ἀ. ἐχθρός.

مخاصمه μουχασεμέ, οὐ. ἀ. ἐχθροπάθεια.

مخاطب μεχατήπ, ἐ. ἀ. ὁ ὁμιλῶν· — μουχατάπ, μετ. παθ. ἀ. ὁ πρὸς ὃν ἀποτείνεταί τις τὸ δεύτερον πρόσωπον (γραμμ.).

مخاطبه μουχαταπά, οὐ. ἀ. τὸ ἀποτείνειν τὸν λόγον.

مخاطره μουχαταρά, οὐ. ἀ. κίνδυνος.

مخاطرهسز μουχαταρασήζ, ἐ. τ. ἀκίνδυνος.

مخاطره‌لی μουχαταραλή, ἐ. τ. ἐπικίνδυνος.

مخافه μεχαφέ, οὐ. ἀ. φόβος· φόβητρον.

مخالصت μουχαλεσάτ, οὐ. ἀ. φιλία εἰλικρινής· τὸ ζῆν ἐν ἀνέσει καὶ ὁσιότητι.

مخالطت μουχαλετάτ, οὐ. ἀ. ἀνάμιξις, ἐπιμιξία· σχέσις.

مخالف μουχαλήφ, ἐ. ἀ. ἀντίθετος, ἐνάντιος.

مخالفت μουχαλεφέτ, οὐ. ἀ. ἀντίστασις, διαφορά.

مخاوف μεχαβήφ, πλ. τοῦ مخافه.

مخائف μεχαΐφ, πλ. τοῦ مخافه.

مخبث μουχπής, ἐ.ἀ. ὁ σχετιζόμενος μὲ εὐτελεῖς ἀνθρώπους.

مخبثیسه μουχπισέ, οὐ. ἀ. μοχθηρία· αἰσχρουργία.

مخبر μουχπήρ, ἐ. ἀ. ὁ εἰδοποιῶν, ὁ πληροφορῶν, ὁ καταγγέλων· ἀνταποκριτής (ἐφημερίδος).

مختار μουχτάρ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἐκλεκτός· — μουχτάρης συνοικίας· — فاعل φαΐλ-ι-μουχτάρ, ὁ ἐνεργῶν κατ' ἰδίαν βούλησιν· ἐνῆλιξ.

مختان μουχτάν, ἐ. ἀ. ἄπιστος, ἄδικος· — μετ. παθ. ἀ. ἠδικημένος.

مختبر μουχτεπήρ, ἐ. ἀ. ὁ καλῶς πεπληροφορημένος.

مخترع μουχτερί, ἐ. ἀ. ἐφευρέτης· — μουχτερά, μετ. παθ. ἀ. ἐφευρημένος.

مختزن μουχτεζέν, μετ. παθ. ἀ. ἀποθηκευμένος.

مختصر μουχτασάρ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. σύντομος.

مختصم μουχτεσήμ, ἐ. ἀ. ὁ ἐχθρικῶς διακείμενος.

مختفی μουχτεφί, ἐ.ἀ. κεκρυμμένος.

مختل μουχτέλλ, μετ. παθ. ἀ. τεταραγμένος.

مختلط μουχτελίτ, ἐ. ἀ. μικτός· περίπλοκος.

ﻣﻠﻒ μουχτελίφ, ἐ. ἀ. ποικίλος, διάφορος· ἀντίθετος.

ﻣﻠﻖ μουχτελίχ, οὐ. ἀ. ἀρτιμέλειαν.

ﻣﻨﻖ μουχτενίχ, οὐ. ἀ. πεπνιγμένος.

ﻣﻮﺥ μαχτούμ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἐσφραγισμένος· ὁ λαβὼν τέλος.

ﻣﻮﺥ μαχτούν, ἐ. ἀ. περιτετμημένος.

ﻣﺰﺥ μουχαδζίλ, ἐ. ἀ. ὁ καταισχύνων.

ﻣﺪﻭ μαχδούμ, ἐ. ἀ. ὁ ἔχων ὑπηρέτας· — οὐ. ἀ. υἱός.

ﻣﺰﻭ μαχζούλ, ἐ. ἀ. εὐτελής· ἄθλιος.

ﻣﺮﺥ μουχαρίχ, ἐ. ἀ. ὁ καταστρέφων, ὁ ἐρημῶν· — μουχαρρέχ, μετ. παθ. ἠρειπωμένος.

ﺝﺮﺥ μαχρέδζ, οὐ. ἀ. ἔξοδος, τόπος ἐξόδου· βαθμός τις παρὰ τῷ μουσουλμανικῷ κλήρῳ· — παρονομαστής (ἀριθμ.).

ﺝﺮﺥ μουχρέδζ, μετ. παθ. ἀ. ἐξηγημένος.

ﺝﺮﺥ μουχαρρέδζ, μετ. παθ. ἀ. τελειοποιημένος· τελειόφοιτος (εἰς τέχνην ἢ ἐπιστήμην).

ﺝﺮﺥ μαχρεδζί, ἐ. ἀ. σχετικὸν ἐκ τοῦ ﺝﺮﺥ μαχρέδζ.

ﺏﻮﺭﺥ μαχρούτ, οὐ. ἀ. κῶνος.

ﻱﻮﺭﺥ μαχρουτί, ἐ. ἀ. κωνικός.

ﺯﺝﺥ μαχζέν, οὐ. ἀ. ἀποθήκη.

ﺯﻭﺝﺥ μαχζούν, μετ. παθ. ἀ. ἀποτεταμιευμένος.

ﺯﺝﺮ μουχζί, ἐ. ἀ. ὁ καταισχύνων.

ﺷﺨﺮ μουχαδί, ἐ. ἀ. ὁ φοβίζων.

ﺻﺼﺨﺮ μουχασσίς, ἐ. ἀ. ὁ προσδιορίζων, ὁ εἰδικεύων· — μαχασσάς, μετ. παθ. προσδιωρισμένος.

ﺕﺎﺻﺼﺨﺮ μουχασσασάτ, οὐ. ἀ. πλ. πράγματα ὡρισμένα· κανονικὰ δικαιώματα.

ﻩﺼﺼﺨﺮ μουχασσὴσὰ καὶ μουχασσασά, ἐ. ἀ. καὶ μετ. παθ. ὡρισμένον, ἐπεξηγημένον.

ﺹﻮﺹﺨﻣ μαχσούς, μετ. παθ. ἀ. προσδιωρισμένος· εἰδικός· ἴδιος· ἀνήκων.

ﺹﻮﺹﺨﻣ μαχσούσαν, ἐπ. ἀ. ἰδιαίτερως.

ﺕﻱﺹﻮﺹﺨﻣ μαχσουσιγέτ, οὐ. ἀ. ἰδιότης.

ﺏﺮﺥ μουχτήρ, ἐ. ἀ. ὁ ὑπενθυμίζων.

ﺏﻮﺏﺨﻣ μουχαττήτ, ἐ. ἀ. ὁ διαγράφων γραμμάς, ὁ ζωγραφῶν· — μουχαττάτ, μετ. παθ. ἀ. ῥαβδωτός, ὁ ἔχων γραμμάς.

ﻁﻮﻁﺨﻣ μαχτούτ, μετ. παθ. ἀ. διαγεγραμμένος, χαραχωμένος.

ﺕﺮﺥ μουχτί, ἐ. ἀ. σφαλματίας.

ﻑﺮﺥ μουχαρρίφ, ἐ. ἀ. ὁ ἐλαττώνων· ὁ ὑποτιμῶν, ὁ περιφρονῶν· ὁ βραχύνων συλλαβήν (τὴν μακράν)· — μουχαρρέφ, μετ. παθ. ἠλαττωμένος.

μαχρί, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. κεκρυμμένος· μυστικός.

μαχρίγεν καὶ

μαχρίζε, ἐπ. τ. κρυφίως.

μουχήλλ, ἐ. ἀ. ταραχῶδης· ἐπιζήμιος.

μουχαλλά, μετ. παθ. ἀ. κενωθείς· ἐγκαταλελειμμένος.

μαχλάς, οὐ. ἀ. ἐπώνυμον.

μουχαλλής, ἐ. ἀ. σωτήρ.

μουχλής, ἐ. ἀ. ἀχρωστωμένος, εἰλικρινής.

μουχλισανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. εἰλικρινής, εἰλικρινῶς.

μουχαλλέφ, μετ. παθ. ἀ. ἡ μετὰ θάνατον ἀρεθεῖσα (περιουσία).

μουχαλλεφάτ, πλ. τοῦ προηγ. ἀντὶ οὐ. κληρονομία.

μαχλούτ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. μεμιγμένος· συγχεχυμένος· διεσολωμένος.

μαχλοῦ', μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἀποκεκηρυγμένον (τέχνον).

μαχλούχ, μετ. παθ. ἀ. πεπλασμένος· πλάσμα.

μαχλουχάτ, πλ. τοῦ πργ.

μουχμίρ, ἐ. ἀ. ὁ χρύπτων· ὁ βάλλων ζύμην.

μουχμμέρ, μετ. παθ. ἀ. ζυμωτός, φουσκωμένος· κεκαλυμμένος.

μουχαμμές, μετ. παθ. ἀ. τὸ ἐκ πέντε ἡμιστίχων ποίημα· — οὐ. ἀ. πενταγωνον(γεωμ.).

μουχαμμίν, ἐ. ἀ. ὁ εἰκάζων, ἐκτιμητής.

μαχμούρ, ἐ. ἀ. μεθυσμένος· ζαλισμένος συνεπείᾳ μέθης ἢ ἀγρυπνίας.

μαχμουρλήχ, οὐ. τ. κατάστασις προερχομένη ἐκ μέθης ἢ ἀγρυπνίας.

μουχαννήχ, ἐ. ἀ. ὁ πνίγων· — μαχαννάχ, μετ. παθ. ἀ. πεπνιγμένος.

μαχνεκά, οὐ. ἀ. περιδέραιον.

μαχνού, μετ. παθ. ἀ. πεπνιγμένος. [γμοῦ.

μαχνούκαν, ἐπ. ἀ. διὰ πνι-

μεχούφ, ἐ. ἀ. ἐπίφθονος.

μουχαββίφ, ἐ. ἀ. ὁ φοβίζων· — μουχαββέφ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἔντρομος.

μεχουφέ, οὐ. ἀ. φόβητρον.

μεχαΐγέρ, ἐ. ἀ. αἱρετός, προσωρινός. ΔΙΙ —μουχαΐγὲρ ἀλμάχ, ἀγοράζειν ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ ἐπιστρέψαι τὸ ἀγοραζόμενον ἐὰν μὴ ᾖ ἀρεστόν.

μουχαΐγέμ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἐσκηνωμένος· — οὐ. ἀ. στρατόπεδον.

μεδδ, οὐ. ἀ. τὸ ἐκτείνειν· τὸ ἐκτείνεσθαι· μήκυνσις· παλ-

λίρροια· τὸ σημεῖον (ˉ), ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τῶν γραμμάτων ὡς φωνητικόν· ـِـ و — μεδδου-δζεδ̇, παλίρροια.

مداخ مεδδάχ, ἐ. ἀ. ὑπερθ. ἐγκωμιαστής· μυθολόγος· γελωτοποιός.

مداخل مεδαχήλ, πλ. τοῦ مدخل.

مداخل μουδαχήλ, ἐ. ἀ. ὁ ἐπεμβαίνων.

مداخلة μουδαχελέ, οὐ. ἀ. ἐπέμβασις. [μέθοδος.

مداد μιδάδ, οὐ. ἀ. μελάνη· ὁδός·

مدار μεδάρ, οὐ. ἀ. κέντρον, ἄξων· ἕδρα· μέσον· πόρος· τροπικὸς (κύκλος)· ὁ κύριος σκοπός· — مدار السرطان μεδὰρ-ουσ-σερετάν, ὁ τροπικὸς τοῦ καρκίνου· — مدار الجدي μεδὰρ-ουλ-δζεδδί, ὁ τροπικὸς τοῦ Αἰγόκερω (ἀστρ.).

مداراة μουδαρά, οὐ. π. ὑπόκρισις.

مداراة μουδαράτ, οὐ. ἀ. ὑπόκρισις.

مدارس μεδαρίς, πλ. τοῦ مدرسة.

مدارست μουδαρεσέτ, οὐ. ἀ. διδασκαλία.

مدافع μουδαφή', ἐ. ἀ. ὁ ἀποκρούων· ὁ ἀμυνόμενος.

مدافعة μουδεφεά', οὐ. ἀ. ἄμυνα.

مدام μουδάμ, ἐ. ἀ. συνεχής, ἐνδελεχής· αἰώνιος· — οὐ. ἀ. οἶνος.

مدامة μουδαμέ, οὐ. ἀ. οἶνος.

مداوات μουδαβάτ, οὐ. ἀ. νοσηλεία.

مداوم μουδαβήμ, ἐ. ἀ. ὁ ἐξακολουθῶν, ἐπιμελής. [μέλεια.

مداومة μουδαβεμέτ, οὐ. ἀ. ἐπι-

مداوي μουδαβί, ἐ. ἀ. νοσηλευτής.

مداهن μουδαχίν, ἐ. ἀ. κόλαξ· ἀπατεών.

مداهنة μουδαχενέ, οὐ. ἀ. κολακεία· δόλος. [λαξ.

مداهنجي μουδαχενεδζί, οὐ. τ. κόμدخل μεδαήχ, πλ. τοῦ مدخ.

مدن μεδαΐν, πλ. τοῦ مدينة.

مدر μουδπίρ, ἐ. ἀ. ἀμελής· δυστυχής.

مدبر μουδεππίρ, ἐ. ἀ. συνετός· ἀνώτερος δημόσιος ὑπάλληλος.

مدبرلك μουδεππιρλίκι, οὐ. τ. σύνεσις· διαχείρισις καλή.

مدبغ μουδπήγ, ἐ. ἀ. βυρσοδέψης.

مدبغ μεδπούγ, μετ. παθ. ἀ. κατεργασμένος (ἐπὶ δέρματος).

مدة μουδδέτ, οὐ. ἀ. χρονικὸν διάστημα· διάρκεια· προθεσμία.

مدح μεδχ, οὐ. ἀ. ἔπαινος.

مدحت μιδχάτ, οὐ. ἀ. ἔπαινος· προσὸν ἀξιέπαινον· — ὄν. κύρ. Μιδχάτ. [μιαστής.

مدحتكر μιδχατκέρ, ἐ. π. ἐγκω-

مدخل μεδχάλ, οὐ. ἀ. εἴσοδος· ἐπέμβασις· ἐπιρροή· — مدخل ذي μεδχὰλ ὁλ., συμμετέχειν.

مدخول μεδχούλ, μετ. παθ. ἀ. ὁ εἰσαχθείς· ὁ εἰς ὃν εἰσῆλθέ τι.

مدد μεδέδ, οὐ. ἀ. βοήθεια.

مدخواه μεδεδχάχ, ὲ. π. ὁ ζητῶν βοήθειαν.

مدكر μεδστχχάρ, ὲ.π. ὁ βοηθῶν

مدر μεδέρ, οὐ. ὰ. ἀργιλώδης γῆ· πλίνθος· κέραμος· πόλις· χωρίον.

مدرس μουδερρίς, ὲ.ὰ. καθηγητής.

مدرسه μεδρεσέ, οὐ.ὰ. σχολή (ἰδίως ἱερατική).

مدرك μουδρίχχ, ὲ.ὰ. ὁ καταλαμβάνων· ὁ προφθάνων.

مدركه μουδρικέ, θ.τοῦ προηγ. ὃ — κουδέϊ μουδρικέ, ἡ ἀντιληπτικὴ δύναμις.

مدروك μεδρούχχ, μετ. παθ. ὰ. ἀντὶ ὲ. καταληπτός.

مدرهاز μεδραπάζ, οὐ. π. μεταπράτης.

مدعا μουδδεὰ καὶ

مدعا μουδδεά, μετ. παθ. ὰ. ἀπαιτούμενος· ἐπίδικος· مدعا — μουδδεὰ ἀλεΐχ, ὁ ἐναγόμενος· ἀγωγή· ἀπαίτησις.

مدعى μουδδεΐ, ὲ. ὰ. ἐκ μὲν τοῦ دعوا δὰ βά, ὁ ἐνάγων· ἐκ δὲ τοῦ علم ἰδά, ὁ ἐπιμένων.

مدغم μουδγάμ, μετ παθ.ὰ. γράμμα συνῃρημένον (δύο γράμματα ὁμοιόσχημα).

مدفع μιδφά, οὐ. ὰ. τηλεβόλον.

مدفن μεδφέν, οὐ. ὰ. τάφος· κρυπτήριον.

مدفنه μεδφενέ, οὐ.ὰ.νεκροταφεῖον.

مدقوق μεδχούχ, οὐ. ὰ. ἀποδεδιωγμένος. ἀπομαχρυνθείς.

مدكوك μεδχούν, μετ. παθ. ὰ. τεθαμμένος.

مدقق μουδεκκήκ, ὲ. ὰ. ὁ ἐξετάζων λεπτομερῶς· σοχός.

مدقيقانه μουδεκκηκανέ, ἐπ. π. σοφῶς, ἀκριβῶς.

مدلل μουδελλίλ, μετ. παθ. ὰ. ἀποδεδειγμένος.

مدلو μιδιλλοὺ καὶ

مدلى μιδιλλή. — μιδιλλὶ ἀδασή, ἡ νῆσος Μιτυλήνη· — οὐ. ὰ. ἱππάριον, γίννος.

مدلول μεδλούλ, μετ. παθ. ὰ. ἀποδεδειγμένος· — οὐ. ὰ. σημασία, ἔννοια. [βλάξ.

مدمغ μουδεμμάγ, οὐ. ὰ. εὐήθης,

مدمغ μεδμούγ, μετ. παθ. ὰ. βεβλαμμένος τὰς φρένας· βλάξ.

مدنى μεδενί, ὲ. ὰ. πολίτης, πεπολιτισμένος. [σμός.

مدنيت μεδενιγέτ, οὐ. ὰ. πολιτι-

مدور μουδεββίρ, ὲ. ὰ. ὁ στρέφων· — μουδεββέρ, μετ.παθ. στρογγύλος. [χός.

مدهش μουδχίς, ὲ. ὰ. ἐκπληκτι-

مدهوش μεδχούς, μετ. παθ. ὰ. ἐκπεπληγμένος· ἔντρομος.

مذ μίδχα, ξ. μύαξ, χ. μύδιον.

مذاق μεδήχ καὶ

مذاقه μεδηχέ, θ. τοῦ πργ. προσὸν ἀξιέπαινον.

مدّ μεδήδ, ἐ. ἀ. μακρός, πολύς.
مدير μουδίρ, ἐ. ἀ. ὁ διευθύνων, ὁ οἰκονομῶν καλῶς· — οὐ.ἀ. διευθυντής·μουδίρης(δήμαρχος).
مديرلك μουδιρλίκ, οὐ. τ. τὸ ἀξίωμα τοῦ μουδίρι.
مدينه μεδινέ, οὐ ἀ. πόλις· — مدينه-ى-منوره μεδινὲ-ι-μουνεββερέ, Μεδίνα (ἡ ἱερὰ καὶ φωτισθεῖσα πόλις).
مدیون μεδγιούν, μετ. παθ. ἀ. χρεώστης. [λελυμένος.
مذلّ μουζάπ, μετ. παθ. ἀ. ἀναمذلّه μουζαχερέ, οὐ. ἀ. συζήτησις, μνεία. [μεζχέπ.
مذلّه μεζαχίπ, πλ. τοῦ مذلّ
مذبح μεζπάχ, οὐ. ἀ. σφαγεῖον· βωμός, θυσιαστήριον· — οὐ. ἀ. μάχαιρα πρὸς σφαγήν.
مذبوح μεζπούχ, μετ. παθ. ἀ. ἐσφαγμένος· τεθυσιασμένος.
مذروء μεζρού, μετ. παθ. ἀ. μεμετρημένος διὰ πήχεως.
مذكر μουζεκκίρ, ἐ. ἀ. ὁ ἐνθυμίζων· ὁ ἀναφέρων τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου καὶ δοξολογῶν.
مذكر μουζεκκέρ, οὐ. ἀ. ἀρσενικόν (ζῷον ἢ ἄνθρωπος)· — γένος ἀρσενικόν (γραμμ.).
مذكره μεζκερέ, οὐ. ἀ. γραμμάτιον.
مذكره μουζεκκερέ, οὐ.ἀ.σημείωσις· ἐπιστολὴ σύντομος.
مذكور μεζκιούρ, μετ. παθ. ἀ. εἰρημένος. [ζων.
مذكّر μουζίλλ, ἐ. ἀ. ὁ ἐξευτελίمذلّه μεζελλέτ, οὐ. ἀ. χαμέρπεια· ἐξευτελισμός.
مذلّ μουζελλίλ, ὡς τὸ مذلّ.
مذمّت μεζεμμέτ, οὐ. ἀ. πρᾶξις ἀξιοκατάκριτος.
مذمّم μουζεμμὲμ καὶ
مذموم μεζμούμ, μετ. παθ. ἀ. ἀξιοκατάκριτος. [θρησκεία.
مذهب μεζχέπ, οὐ. ἀ. πίστις·
مذهب μουζεχχέπ, μετ. παθ. ἀ. κεχρυσωμένος.
مذهب μουζεχχίπ, μετ. ἐνεργ. ἀ. χρυσωτής.
مر μέρρ, οὐ. ἀ. διάβασις.
مر μούρρ, ἐ. ἀ. πικρός· — οὐ.ἀ. σμύρνα.
مرا μερά, πλ. τοῦ مرآت.
مرا μιρά', οὐ. ἀ. τὸ ἐρίζειν.
مرا μερά, οὐ. ἀ. ἀνήρ.
مرا μερά, ἀντ. π. α' προσώπου δοτ. καὶ αἰτ. ἐμοί, ἐμέ.
مراچه μουρεπεχά, οὐ. ἀ. τοκογλυφία. [χογλύφος.
مراچه جى μουρεπεχαδζί, οὐ. τ. τοمرات μεράτ, οὐ. ἀ. ὄψις, θέα· πρόσωπον.
مرآت μιρ'άτ, οὐ. ἀ. κάτοπτρον.
مرار μερράτ, πλ. τοῦ مر μερρέ.
مرائب μερατήπ, πλ. τοῦ مرتبه μερτεπέ.

مراجعت μουραδζεάτ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιστρέφειν· καταφύγιον· τὸ προστρέχειν.

مراح μεράχ, οὐ. ἀ. τόπος ἀναψυχῆς· — ἐν γένει μέρος, τόπος.

مرحم μεραχήμ, πλ. τοῦ مرحمت μερχαμέτ.

مراد μουράδ, μετ. παθ. ἀ. ἐπιθυμούμενος· — οὐ ἀ. θέλησις· σχέδιον· — ὄν. κύριον Μουράτ.

مرادات μουραδάλ, πλ. τοῦ προηγ.

مردبخش μουραδπάχς, ἐ. π. ὁ δωρούμενος τὸ ποθούμενον.

مرادف μουραδήφ, ἐ.ἀ. συνώνυμος.

مرادفت μουραδεφέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἕπεσθαι· τὸ συνοδοιπορεῖν· συνωνυμία.

مرارا μιράρεν, ἐπ. ἀ. πολλάκις· συνεχῶς· — مرارکرا χεράρεν μιράρεν, ἐπανειλημμένως.

مرار μιράρ, πλ. τοῦ مرة.

مراسله μουρασελέ, οὐ. ἀ. ἀλληλογραφία· ἐπιστολή.

مراسم μερασήμ, πλ. τοῦ مرسوم μερσούμ, διατυπώσεις.

مراسیم μερασήμ, ὡς τὸ προηγ.

مراصده μουρασαδέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιτηρεῖν.

مراض μιράζ, πλ. τοῦ مریض.

مراضع μεραδή, οὐ.ἀ.πλ. τοῦ مرضع.

مراعی μουραΐ, ἐ. ἀ. ὁ ζροντίζων· ὁ εὐλαβούμενος.

مراعی μεραή, πλ. τοῦ مرعا.

مراغب μουραγήπ, ἐ. ἀ. ὁ ἐπιθυμῶν.

مراغبت μουραγεπέτ, οὐ.ἀ. κλίσις· ἐπιθυμία.

مرافع μουραφή, ἐ. ἀ. ὁ ἐνάγων.

مرافعه μουρεφεά, οὐ. ἀ. τὸ διαδικάζεσθαι.

مرافق μουραφήκ, οὐ. ἀ. σύντροφος, συνοδοιπόρος.

مرافقت μουρεφεκάτ, οὐ.ἀ.συνοδία.

مراق μεράκ, οὐ. τ. κλίσις εἴς τι· ταραχή· μέριμνα· λύπη· περιέργεια·ἰδιοτροπία·μονομανία.

مراقد μεράκήδ, πλ. τοῦ مرقد.

مراقلق μεράκλανμάκ, ρ. τ. θλίβεσθαι.

مراقی μεράκλή, ἐ. τ. ἰδιότροπος· ἀνήσυχος· μονομανής, ὑποχονδριακός.

مراکب μερακκήπ, πλ. τοῦ مرکب.

مراکز μερακκίζ, πλ. τοῦ مرکز.

مرام μεράμ, οὐ. ἀ. ἐπιθυμία·σκοπός.

مرانغوز μαρανγκόζ, οὐ.τ.λεπτουργός.

مراهق μεραχήκ, οὐ.ἀ. πρόσηβος.

مراهقت μουραχεκάτ, οὐ. ἀ. τὸ πλησιάζειν τῇ ἐφηβικῇ ἡλικίᾳ.

مراهم μεραχήμ, πλ. τοῦ مرهم.

مراوغه μεραγιά, πλ. τοῦ مراء.

مرایات μουραγιάτ,οὐ.ἀ.ὑπόκρισις.

مرائی μουραΐ, ἐ. ἀ. ὑποκριτής.

مرائیانه μουραγιανέ, ἐπ. π. ὑποκριτικῶς.

مرائيلق μουραϊλήχ, οὐ. τ. ὑποχρισία. [πτερον.
مربع μερπά', οὐ. ἀ. ἐαρινὸν περί-
مربع μουρεπτά', οὐ. ἀ. τετράγωνος· — οὐ. ἀ. τετράγωνον· τετράστιχον ποίημα.
مربوط μερπούτ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. συνδεδεμένος· ἀναγόμενος.
مربوطة μερπούτεν, ἐ. ἀ. προστηρτημένος.
مربوطيت μερπουτιγέτ, οὐ. ἀ. δεσμός, σχέσις· ἐξάρτησις.
مربي μουρεπτί, ἐ. ἀ. ὁ ἀνατρέφων, παιδαγωγῶν· — μουρεπτά, μετ. παθ. ἀ. πεπαιδαγωγημένος· — οὐ. ἀ ζαχαρ
مرة μερρέ, οὐ. ἀ. φορά. [ρωτόν.
مرة μιρρέ, οὐ. ἀ. χολή.
مرة μουρρέ, ἐ. ἀ. πικρός.
مرتب μουρεττίπ, ἐ. ἀ. ὁ τακτοποιῶν· στοιχειοθέτης· — μουρεττέπ, μετ. παθ. ἀ. τεταγμένος, συντεθειμένος.
مرتبات μουρεττεπάτ, πλ. τοῦ πργ.
مرتبه μερτεπέ, οὐ. ἀ. βαθμός, τάξις· ἀξίωμα
مرتبط μουρτεπίτ, ἐ. ἀ. ὁ ἀφορῶν.
مرتحل μουρτεχήλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀποδημῶν, ἀποθνήσκων. [σκος.
مرتد μουρτεδδ, ἐ. ἀ. ἀρνησίθρη-
مرتسم ουρτεσήμ, ε. ἀ. στερεό.
مرتسم μουρτεσέμ, μετ. παθ ἀ. εἰκονογραφημένος.

مرتشى μουρτεσί, ἐ. ἀ. δωροδοκούμενος· ὑπακουόμενος.
مرتفع μουρτεφή', ἐ. ἀ. ὑψηλός.
مرتقب μουρτεκήπ, ἐ. ἀ. ὁ παρατηρῶν
مرتقى μουρτεκή, ἐ. ἀ ὁ ἀναβαίνων· προοδεύων. [λος.
مرتكز μερτέκι, οὐ. τ. δοκός. στύ-
مرتكب μουρτεκίπ. ἐ. ἀ. ὁ διαπράττων πᾶν εἶδος ἐγκλήματος· ὁ δωροδοκούμενος.
مرتكز μουρτεκίζ, ἐ. ἀ. στερεός, μόνιμος.
مرتين μουρτεχίν, ἐ. ἀ. ὁ λαμβάνων ἐνέχυρον· — μουρτεχέν. μετ. παθ. ἀ. τὸ ἐνεχυριαζόμενον.
مرج μέρδζ, οὐ. ἀ. τὸ ἀναμιγνύειν.
مرج μέρδζ, οὐ. ἀ. λειμών.
مرجان μερδζάν, οὐ. ἀ. κοράλλιον.
مرجب μουρεδζδζέπ, μετ. παθ. ἀ. ἀξιότιμος, ἀξιοσέβαστος.
مرجح μουρεδζδζάχ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. προτιμητέος.
مرجع μερδζί, οὐ. ἀ. ἐπάνοδος· καταφύγιον.
مرجل μερδζιμέκ, οὐ. π. φακή.
مرجو μερζούχ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. προτετιμημένος.
مرحمة μέρχαπα. ἐπιφ. ἀ (ἐπὶ χαιρετισμοῦ), ὡς παρέστης! εἰρήνη ἐπ. σέ.

مرحله μερχαλέ, οὐ. ἀ. σταθμός.
مرحم μουρεχχήμ, ἐ. ἀ. εὔσπλαγχνος· ἐπιεικής. [χνία.
مرحمت μερχαμέτ, οὐ. ἀ. εὐσπλαγ-
مرحمتلو μερχαμετλοῦ, ἐ. τ. φιλάνθρωπος.
مرحوم μερχούμ, μετ. παθ. ἀ. καὶ ἐ. μακαρίτης.
مرخص μουρεχχάς, μετ. παθ. ἀ. ἐπιτετραμμένος· πληρεξούσιος.
مرد μέρδ, οὐ. π. ἄνθρωπος· ἀνδρεῖος· τολμηρός· ιδε — μὲρδ -ι-χουδά, θεοσεβής· خور — μὲρδ χόρ, σαρκοφάγος.
مرد μούρδ, ἐ. π. τεθνηκώς. [νη.
مرد μερρεδ, ἐ. ἀ. ἰσχυρογνωμοσύ-
مردار μουρδάρ, ἐ. π. ῥυπαρός, ἀκάθαρτος.
مردارلق μουρδαρλήχ, οὐ. τ. ἀκαθαρσία.
مرداسنك μουρδασένκ, οὐ. π. λιθάργυρος (χημ.).
مردان μερδάν, πλ. τοῦ مرد μέρδ.
مردانكی μερδανκί, οὐ. π. ἀνδρεία.
مردانه μερδανέ, οὐ. π. ἀνδρεῖος· — ἐπ. π. γενναῖος· — οὐ. π. κύλινδρος (τυπογραφ.).
مردباز μερδπάζ, οὐ. π. πόρνη.
مردبازی μερδπαζή, οὐ. π. πορνεία
مردد μουρεδδέδ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἀπωθημένος· ἔκθαμβος.
مردشناس μερδσινάς, ἐ. π. ὁ διακρίνων τοὺς ἀνθρώπους.

مردشوی μουρδσουί, ἐ. π. ὁ πλύνων νεκρόν.
مردکیان μουρδκιάν, πλ. τοῦ مرد.
مردلك μερδλήκ, οὐ. τ. γενναιότης.
مردم μερδούμ, οὐ. π. ἄνθρωπος· چشم — μερδούμ-ι-δζέσμ, κόρη ὀφθαλμοῦ.
مردمخوار μερδουμχάρ, ἐ. π. ἀνθρωποφάγος. [πίσκος.
مردمك μερδουμέκ, οὐ. π. ἀνθρω-
مردمه μερδουμέ, οὐ. π. κόρη ὀφθαλμοῦ.
مردمی μερδουμί, ἐ. π. ἀνθρώπινος· — οὐ. π. ἀνθρωπότης.
مردود μερδούδ, μετ. παθ. ἀ. ἀπαράδεκτος· ἀπερριμμένος.
مردودیت μερδουδιγέτ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι ἀπαράδεκτον. [χρός.
مرده μουρδέ, ἐ. π. τεθνηκώς, νε-
مرده‌دل μουρδεδήλ, ἐ. π. (νεκρὸς τὴν καρδίαν), ἄσπλαγχνος· τεθλιμμένος.
مرده‌سنك μουρδεσένκ, ἴδ. مرداسنك.
مردی μερδί, οὐ. π. ἀνδρεία.
مرزاغ μερζάγ, οὐ. ἀ. τέλμα· ἕλος.
مرزوق μερζούχ, μετ. παθ. ἀ. τροφοδοτημένος.
مرسا μερσά, οὐ. τ. λιμήν.
مرسل μουρσίλ, ἐ. ἀ. ὁ στέλλων· — μουρσέλ, μετ. παθ ἀ. ἀπόστολος· προφήτης· الله — μουρσέλουν ἀλεϊχ, ὁ πρὸς ὃν στέλλεταί τι.

مرسلات μουρσελάτ, πλ. τοῦ προηγουμένου, τὰ ἀπεσταλμένα.

مرسلة μουρσελέ, οὐ.ἀ. ἐπιστολή· ἀποστολή· — θ τοῦ مرسل.

مرسلين μουρσελίν, πλ.τοῦ μερσέλ.

مرسم μερτέμ, οὐ. ἀ. ἦθος, συνήθεια.

مرسم μουρεσσέμ, μετ. παθ. ἀ. ῥαβδωτός (ἐπὶ ὑφάσματος)· εἰκονογραφημένος.

مرسوم μερσούμ, μετ. παθ. ἀ. σεσημασμένος· ἐζωγραφημένος· εἰθισμένος· γεγραμμένος· — οὐ. ἀ. διάταγμα.

مرسى μερσά, ἴδ. مرسا.

مرسين μερσίν, οὐ. ἀ. μυρσίνη, μύρτος· غلى — μερσὶν παληγή, ὀξύρυγχος (ἰχθ.).

مرشد μερσέδ, οὐ. ἀ. εὐθεῖα ὁδός· — οὐ.ἀ. πατὴρ πνευματικός.

مرصع μουρεσσή', ἐ. ἀ. ὁ λίθοις τιμίοις κοσμῶν· — μουρεσσά, μετ. παθ. ἀ. ἀδαμαντοκόλλητος.

مرض μαράζ, οὐ.ἀ. νόσος·ἀσθένεια.

مرضع μερδά', οὐ. ἀ. μαστός.

مرضع μουρδή', ἐ. ἀ. γυνὴ θυλάζουσα (τὸ τέκνον της).

مرضعة μερδη'ά, ἐ.ἀ.τροφός,τίτθη.

مرضى μαραζλή, ἐ. τ. ἐμπαθής.

مرضى μερζή, ἐ. ἀ. εὐάρεστος.

مرطوب μερτούπ, μετ. παθ. ἀ. ὑγρός.

مرعى μερ'ά, οὐ. ἀ. βοσκή.

مرعى μερ'ά, ὡς τὸ προηγ.

مرعى μερ'ή', μετ. παθ. ἀ. σεβαστός· ἰσχύων (ἐπὶ νόμων).

مرغ μούργ, οὐ. π. πτηνόν· — مرغ الهى μούργ-ι-ιλλαχί, ἡ ψυχή (μετ.)· مرغ — μούργ-ι-ρούζ, ὁ ἥλιος· مرغ — μούργ ι-δίλ, δειλός· φαντασιόπληκτος· ψυχή· مرغ عيسى — μούργ-ι-'Ισά, νυκτερίς· مرغ لب — μούργ-ι-λέπ, ἔπος, λόγος.

مرغاب μουργάπ, οὐ. π. νῆσσα.

مرغان μουργάν, πλ. τοῦ ἐρ.

مرغانه μουργανέ,οὐ.π.ᾠὸν πτηνοῦ.

مرغباز μουργπάζ, οὐ. π. ἀνατρέφων πτηνά.

مرغوب μεργούπ, μετ.παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἐπιθυμητός· σεβαστός.

مرفوع μερφού', μετ. παθ. ἀ. ὑψωμένος· ὑψηλός.

مرفه μουρεφφίχ, ἐ. ἀ. ἀναπαυτικός· — μουρεφφέχ, μετ. παθ. ἀ. ἀναπεπαυμένος.

مرقات μερχάτ, οὐ. ἀ. κλίμαξ.

مرقب μερχὰπ καὶ

مرقبه μερχαπέ, οὐ. ἀ. σκοπιά.

مرقد μερχάδ, οὐ.ἀ. κλίνη·τάφος.

مرقم μουρεχχάμ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. διαγεγραμμένος.

مرقم μιρχάμ, οὐ. ἀ. γραφίς.

مرقوم μερχούμ, μετ.παθ. ἀ. μνησθείς.

مركب μερχέπ, οὐ. ἀ. ζῷον ἱππεύσιμον (ἰδίως ὄνος)· ἄ. ἀξχ. πλοῖον.

مركب μουρεχχέπ, μετ. παθ· ἀ. σύνθετος· — οὐ. ἀ. μελάνη.

مركب μουρεχεπάτ, πλ. τοῦ πργ.

مركد μερχέδ, οὐ. ἀ. τόπος ἀναπαύσεως.

مركز μερχέζ, οὐ. ἀ. σταθμός· ὅρια (διοικήσεως)· κέντρον· στρατηγεῖον.

مركوز μερχεύζ, μετ. παθ. ἀ. στερεωμένος· ἐστημένος.

مرمل μιρηλδχμάχ καὶ

مرمل μηρηλδχμάχ, ρ. τ. ψιθυρίζειν, ὑποτονθορίζειν.

مرمل μιρηλδή, οὐ. τ. ψιθυρισμός, γογγυσμός. [σις.

مرمت μερμμέτ, οὐ. ἀ. ἐπιδιόρθωμرمر μερμέρ, οὐ. ἀ. μάρμαρον.

مرمر μηρμήρ, οὐ. τ. μαρμαρισμός.

مرموز μερμούζ, μετ. παθ. ἀ. συμβολικός.

مروت μουρουββέτ, οὐ. ἀ. φιλανθρωπία· εὐμένεια.

مروتسز μουρουββετσίζ, ἐ. τ. ἀπάνθρωπος.

مروتلو μουρουββετλοῦ, ἐ. τ. φιλάνθρωπος· εὐμενής.

مروج μουσεββίζ, ἐ. ἀ. ὁ συνιστῶν· — μουσεββέζ, μετ. παθ. ἀ. συνιστημένος.

مرور μιρούρ, οὐ. ἀ. διάβασις· διαβατήριον· γραμ — μιρούρ-ι-ζεμάν, παραγραφή (νομ.).

مروريه μουρουριγέ, οὐ. ἀ. διόδιον, πορθμεῖον· διαβατήριον.

مروع μερβί, μετ. παθ. ἀ. ἀναφριόμενος, διαθρυλλούμενος.

مرهم μερχέμ, οὐ. ἀ ἀλοιφή.

مرهون μερχούν, μετ. παθ. ἀ. ἐνεχυριασμένος.

مرى μερρίχ, οὐ. ἀ. Ἄρης ἀστρ.

مريد μουριδ, ἐ. ἀ. ἐφιέμενος· μαθητής.

مريض μερίδ, ἐ. ἀ. πείσμων.

مريض μεριζ, ἐ. ἀ. ἀσθενής.

مرئى μερΐ, μετ. παθ. ἀ. ὁ φαινόμενος. [νόμενα.

مرئيات μεριγιάτ, οὐ. ἀ. τὰ φαι-

مرج μεργέμ, ὄν. κύρ. Μαρία· — حضرت مرجه χαζρετ-ι-μεργέμ, ἡ Παναγία.

مزاج μιζάζ, οὐ. ἀ. κρᾶσις· διάθεσις· ὑγεία· — ال مزاج χαδίδ-ουλ-μιζάζ, ὀργίλος· — ال مسامحه μουσαμαχέ-ουλ-μιζάζ, ἀδιάθετος.

مزاجدان μιζαζζιδάν, ἐ. π. ὁ γνωρίζων τὴν κρᾶσιν.

مزاجسز μιζαζζιζ, ἐ. π. ὁ ἀρρωστος τι. [θετος.

مزاجسزلق μιζαζζιζλίκ, οὐ. τ. ἀδιά-

مزاحم μουζάχ, οὐ. ἀ. χαριεντισμός — μιζάχ, τὸ ἀστειζε-

σθαι· — μεζάχ, ἐ.ἀ. ὁ ἀστεϊζόμενος.

مزاحمت μουζαχεμέτ, οὐ. ἀ. ἐνόχλησις· συσσώρευσις πλήθους.

مزاد μεζάδ, οὐ. ἀ. πλειστηριασμός, δημοπρασία.

مزار μεζάρ, οὐ. ἀ. τόπον ὃν ἐπισκέπτεταί τις χάριν εὐλαβείας· τάφος. [πτης.

مزارجی μεζαρδζί, οὐ. τ. νεκροθά-

مزارستان μεζαριστάν, οὐ. π. νεκροταφεῖον.

مزارعه μουζαρεά, οὐ. ἀ. ἡ συμφωνία τοῦ σπείρειν ἀγρόν, χορηγοῦντος τοῦ μὲν τὸν σπόρον καὶ τὸν ἀγρόν, τοῦ δὲ ἑτέρου ἐργαζομένου.

مزارلق μεζαρλήκ, οὐ. τ. νεκροταφεῖον.

مزامنه μεζαμενέ, οὐ. ἀ. τὸ συμφωνεῖν ἐπὶ ὡρισμένῳ μόνον χρόνῳ.

مزانات μουζανάτ, οὐ. ἀ. τὸ μοιχεύειν.

مزاوجت μουζαβεδζέτ, οὐ. ἀ. τὸ συζεύγνυσθαι. [ζιγέτ.

مزایا μεζαγιά, πλ. τοῦ مزیه μεόαده مزایده μουζαγεδέ, οὐ. ἀ. πλειστηριασμός.

مزبله μεζπελέ, οὐ.ἀ. σκουπιδαριό.

مزج μέζδζ, οὐ.ἀ. τὸ ἀναμιγνύειν.

مزجی μεζδζί, ἐ. ἀ. ἀνάμικτος.

مزح μέζχ, οὐ. ἀ. τὸ ἀστείζεσθαι

مزمزه μουζχάμ, μετ. παθ. ἀ. σεσωρευμένος.

مزمزه μεζχάμ, οὐ. ἀ. στενοχωρία.

مزد μούζδ, οὐ. ἀ. μισθός.

مزدار μουζδάδ, ἐ. π. ηὐξημένος.

مزدان μουζδάν, μετ. παθ. ἀ. κεκοσμημένος.

مزدحم μουζδεχήμ, ἐ. ἀ. ὁ συνωθούμενος (ἐπὶ πλήθους).

مزراق μιζράκ, οὐ. ἀ. λόγχη, ἀκόντιον. [φόρος.

مزراقلی μιζρακλή, οὐ. τ. λογχο-

مزرع μιζ'ρὰ καὶ

مزرعه μιζρε'ά, οὐ. ἀ. ἀγρός.

مزروع μεζρού, μετ. παθ. ἐσπαρμένος· — οὐ. ἀ. σπόρος.

مزغ μιζγαμάκ, ρ. τ. κοιμᾶσθαι ἐλαφρῶς.

مزمار μιζμάρ, οὐ. ἀ. σφυρίκτρα· βαρύαυλος· φλογέρα· ψαλμὸς Δαυίδ.

مزمز μηζμήζ, ἐ. τ. ἀκριβολόγος, βραδυκίνητος.

مزمن μουζμίν, ἐ. ἀ. ἀρχαῖος· παλαιός· — ومه ἠλλὲτ μουζμίν, χρονία νόσος.

مزمور μεζμούρ, οὐ. ἀ. μελῳδία· ψαλμὸς Δαυίδ. [χαλίς.

مزنه μεζνιγέ, μετ. παθ. ἀ. μοι-

مزوج μουζεββίδζ, ἐ. ἀ. ὁ συζευγνύων· — μουζεββέδζ, μετ. παθ. ἀ. συζευγνυόμενος, -η.

مزور μουζεββίρ, ἐ. ἀ. στρεψόδι-

χος· ἀπατεών· — μουζεββέρ, μετ. παθ. ἀ. χίβδηλος, ψεύστης.

مزوزلق μουζεββιρλήχ, οὐ. τ. ἀπάτη, στρεψοδικία.

مزه μεζέ, οὐ. π. προσφάγιον· μετφρ. ἀστεϊσμός· — یه πὶ μεζέ, ἀνούσιος.

مزلمك μεζελεμέχ, ρ. τ. σχώπτειν.

مزلمه μεζελενμέχ, ρ. τ. σχώπτεσθαι· λαμβάνειν ἀκράτισμα.

مزه μεζή, ἐ. ἀ. χαρίεις· τερπνός.

مزيت μεζιγέτ, οὐ. ἀ. ἀρετή, πλεονέκτημα.

مزيد μεζίδ, μετ. παθ. ἀ. ηὐξημένος· — οὐ. ἀ. τὸ αὔξάνειν.

مزيل μουζήλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀφαιρῶν, ὁ ἐκμηδενίζων.

مزين μουζεϊγήν, ἐ. ἀ. ὁ κοσμῶν· — μουζεϊγέν, μετ. παθ. ἀ. ἐστολισμένος.

مژده μουζδέ, οὐ. π. ἀγγελία (χαροποιός). [φόρος.

مژدهجي μουζδεδζί, οὐ. τ. ἀγγελιαμژدهرسان μουζδερσάν, οὐ. π. ἀγγελιαφόρος.

مژدهلق μουζδελίχ, οὐ. τ. δῶρον τῷ κομίζοντι ἀγγελίαν.

مس μέσς. οὐ. ἀ. τὸ ἅπτεσθαι.

مسابقه μουσαπακάτ, οὐ. ἀ. διαγωνισμός· τὸ ὑπερτερεῖν.

مسآره μουσατερέ, οὐ. ἀ. τὸ καλύπτειν πέπλῳ.

مسجد μεσαδζίδ, πλ. τοῦ مسجد.

مساح μεσσάχ, ἐ. ἀ. γεωμέτρης.

مساحة μεσαχχά, οὐ. ἀ. καταμέτρησις· ἀπόστασις· سطح — μεσάχε-ι-σατχιγέ, τὸ ἐμβαδόν (γεωμτ.). [δειν.

مسارعت μουσαρεάτ, οὐ. ἀ. τὸ σπεύ-

مساعد μουσαίδ, ἐ. ἀ. εὐνοϊκός.

مساعده μουσααδέ, οὐ. ἀ. βοήθεια· — ἄδεια· χάρις.

مساغ μεσάγ, οὐ. ἀ. θεμιτόν· ἄδεια.

مساغ μουσάγ, μετ. παθ. ἀ. θεμιτός, νόμιμος· κεχωνευμένος (ἐπὶ φαγητοῦ).

مسافه μεσαφέ, οὐ. ἀ. διάστημα.

مسافر μουσαφίρ, οὐ. ἀ. ξένος· συνοδοιπορῶν· ἀλλοδαπός· ταξειδιώτης.

مسافرخانه μουσαφίρ χανέ, οὐ. π. ξενοδοχεῖον.

مسافرلق μουσαφιρλήχ, οὐ. τ. τὸ εἶναι ξένον.

مساك μεσάχ, οὐ. ἀ. φιλαργυρία.

مساكن μεσαχχίν, πλ. τοῦ مسكن.

مساكين μεσαχχίν, πλ. τοῦ مسكين.

مسأله μεσε'λέ, οὐ. ἀ. ζήτημα· πρόβλημα.

مسالك μεσαλίχ, πλ. τοῦ مسلك.

مسالمت μουσαλεμέτ, οὐ. ἀ. συμφιλίωσις· εἰρηνοποίησις.

مسام μεσάμ καὶ

مسامات μεσαμάτ, πλ. τοῦ مسامه.

مسامع μουσαμήχ, ἐ. ἀ. πρᾶος.

مسامه μουσαμεγά, οὐ. ἀ. πραό τῆς· ἀδιαφορία.
مسانه μουσανεχά, οὐ. ἀ. τὸ προκύπτειν, τὸ προέχεσθαι.
مسانه μεσανήδ, πλ. τοῦ مسنه.
مساوات μουσαβάτ, οὐ. ἀ. ἰσότης.
مساوعت μουσαβεάτ, οὐ. ἀ. τὸ συμφωνεῖν καθ' ὥραν.
مساوی μουσαβί, ἐ. ἀ. ἴσος· τὸ σημεῖον =) τῆς ἰσότητος (μθμ).
مساهل μουσαχήλ, ἐ. ἀ. εὐσυμβίβαστος· ὀλίγωρος. [λία.
مساهلات μουσαχελέτ, οὐ. ἀ. εὐ ο-
مساهم μουσαχήμ, ἐ. ἀ. συνέταιρος.
مساهمت μουσαχιμέτ, οὐ. ἀ. ἑταιρία. [δεῖ πορεῖν.
مسارت μουσαγερέτ, οὐ. ἀ. τὸ συνο-
مسافت μουσαγεφέτ, οὐ. ἀ. τὸ ξιφομαχεῖν.
مسائل μεσαήλ, πλ. τοῦ مسئله.
مسبب μουσεππέπ, ἐ. ἀ. αἴτιος.
مسببات μουσεππεπάτ, πλ. τοῦπργ.
مسبوت μεσπούτ, μετ. παθ. ἀ. νεκρός.
مسبوق μεσπούχ, μετ. παθ. ἀ. προηγούμενος· — ὁ νὰ μεσπούχ, πρωτοφανής.
مست μέστ, οὐ. τ. εἶδος ἐ δάδων.
مست μέστ, οὐ. π. μεθυσμένος.
مستأجر μουστεὀζήρ, ἐ. ἀ. ἐνοικιαστής· — μουστεὀζέρ, μετ. παθ. ἀ. ἐνοικιαζόμενος.
مستأجل μουστεὀζήλ, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν προθεσμίαν· — μουστεδζέλ, μετ. παθ. ἀ. ἐμπρόθεσμος. [βάλλων.
مستأخر μουστεχήρ, ἐ. ἀ. ὁ ἀνα-
مستأدب μουστεὀδήπ, ἐ. ἀ. ὁ παιδευόμενος [ἄδειαν.
مستأذن μουστεζήν, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν
مستأسر μουστεσήρ, ἐ. ἀ. δοῦλος· παραδεδομένος.
مستأمر μουστεμήρ, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν συμβουλὴν ἢ διαταγήν.
مستأمن μουστεμήν, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν βοήθειαν· ὁ ἀσφαλίζων· — μουστεμέν, μετ. παθ. ἀ. ἠσφαλισμένος. [σιβάλλων.
مستأنف μουστενήφ, ἐ. ἀ. ὁ ἐφε-
مستانه μεστανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. ὅμοιος μεθύσω.
مستبان μουστεπάν, μετ. παθ. ἀ. δεδηλωμένος· σαφής.
مستبدل μουσδεπδήλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀνταλλάσσων.
مستبشر μουστεπσήρ, ἐ. ἀ. ὁ εὐαγγελιζόμενος· ὁ χαίρων.
مستبصر μουστεπσήρ, ἐ. ἀ. ὁ σαφηνίζων· σαφής· ὀξυδερκής.
مستبكا μουστεπκὶὸ, ἐ. ἀ. μεμακρυσμένος.
مستبق μουστεπκή, ἐ. ἀ. ὁ σφόδρα ἐπιθυμῶν τινός. [νίζων.
مستبقى μουστεπκή, ἐ. ἀ. ὁ διαιω-
مستبين μουστεπίν, ἐ. ἀ. ὁ σαφηνίζων· σαφής.

مستكم μουστετήρ, μετ. παθ. ἀ. κεχαλυμμένος.

مستكم μουστετίμ, ἐ. ἀ. ὁ τελειοποιῶν.

مستسنا μουστεσνὰ καὶ

مستسنا μουστεσνά, ἐ. ἀ. ἐξηρημένος. [δεκτός.

مستجاب μουστεδζάπ, ἐ. ἀ. παρα-

مستجلب μουστεδζλίπ, ἐ. ἀ. ὁ ἑλκύων· ὁ προξενῶν.

مستجمع μουστεδζμή', ἐ. ἀ. συνηθροισμένος.

مستجاسه μουστεχασέ, ἐ. ἀ. ἀπολιθωθείς (γεωλ.).

مستحب μουστεχίπ, ἐ.ἀ. ὁ ἀγαπῶν.

مستخدع μουσταχδίς, ἐ. ἀ. ὁ ἐφευρίσκων· — μουσταχδές, ὁ ἐφευρημένος.

مستحسن μουσταχσέν, μετ. παθ. ἀ. ἀρεστός, ἀξιέπαινος.

مستحضر μουσταχζήρ, ὁ μεταπεμπόμενος· — μουσταχζάρ, ὁ προσκαλούμενος ἵνα παρουσιασθῇ.

مستحفظ μουσταχφήζ, ἐ. ἀ. φύλαξ· ὁ ἀποστηθίζων.

مستحق μουστεχήχ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἄξιος.

مستخفر μουστεχχάρ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. περιφρονούμενος.

مستكم μουσταχχίμ (κοιν. μουσταχκέμ), μετ. παθ. ἀ. στερεωμένος· ὀχυρός.

مستخبر μουσταχπήρ, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν πληροφορίας.

مستخدم μουσταχδέμ, μετ. παθ.ἀ. ἀντὶ οὐ. διωρισμένος εἰς ὑπηρεσίαν· ὑπάλληλος.

مستخرج μουστεχρίδζ, ἐ. ἀ. ὁ ἐξάγων· — μουστεχρέδζ, μετ. παθ. ἀ. ἐξηγμένος.

مستخفى μουσταχφή, ἐ. ἀ. ὁ κρυπτόμενος.

مستخلص μουσταχλής, ἐ. ἀ. ὁ ἐλευθερῶν· — μουσταχλάς, μετ. παθ. ἀ. ἠλευθερωμένος

مستدعا μουστεδὰ καὶ

مستدعى μουστεδή', μετ. παθ. ἀ. ὁ ζητούμενος, ὁ ἐναγόμενος.

مستدعى μουστεδή', ἐ. ἀ. αἰτῶν, ἐνάγων. [δάνειον.

مستدين μουστεδίν, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν

مستزلل μουστεζήλλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀποδοκιμάζων.

مستدعا μουστερδζὰ καὶ

مستدعى μουστερδζί, μετ. παθ. ἀ. ἐλπιζόμενος. [τεύων.

مستدعى μουστερχάμ, ἐ. ἀ. ὁ ἱκε-

مستدعى μουστερσί, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν δωροδοκίαν.

مستدهن μουστερχίν, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν ἐνέχυρον.

مستدعى μουστερήχ, ἐ. ἀ. ἤσυχος.

مستزاد μουστεζάδ, ἐ.ἀ. αὐξηθείς.

مستشار μουστεσάρ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ οὐ. συμβουλευόμενος,

σύμβουλος, ὑφυπουργός.

μπεσαπάτσο μουστεσχάπ, μετ. παθ. ἀ. προστατευόμενος.

μπουσαπάτσο μουστεσβήπ, ἐ.ἀ. ὁ ἐπιδοκιμάζων· — μουστεσβέπ, μετ.παθ.ἀ.ἐπιδεδοκιμασμένος.

μπουτετήλ μουστετήλ, ἐ. ἀ. μακρός· — οὐ. ἀ. παραλληλόγραμμο, (γεωμτρ.).

μπουτεζήλ μουστεζήλ, ἐ ἀ. ἐσκιασμένος· ὁ ὑπὸ προστασίαν ὤν.

μπουτεζαχήρ μουστεζαχήρ, ἐ.ἀ. ὁ ζητῶν βοήθειαν.

μπουτε'άρ μουστε'άρ, μετ. παθ. ἀ. δεδανεισμένος· μεταφορικός.

μπουτε'άν μουστε'άν, μετ. παθ. ἀ. ἐκεῖνος, οὗ τὴν προστασίαν ἐπικαλεῖταί τις.

μπουστα'ζίλ μουστα'ζίλ, ἐ. ἀ. ὁ ἐπισπεύδων· — μουστα'ζέλ, μετ. παθ. ἀ. ἐσπευσμένος.

μπουστα'ζίλεν μουστα'ζίλεν, ἐπ. ἀ. ἐσπευσμένως.

μπουστε'ίδ μουστε'ίδ, ἐ.ἀ. ἱκανός, ἄξιος.

μπουστα'λίμ μουστα'λίμ, ἐ. ἀ. ὁ ἐπιθυμῶν νὰ μάθῃ τι.

μπουστα'λί μουστα'λί, ἐ.ἀ. ὑψωμένος.

μπουστα'μίρ μουστα'μίρ, ἐ. ἀ. ὁ κατοικίζων ἢ πλουτίζων (τόπον).

μπουστα'μέλ μουστα'μέλ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. μετεχειρισμένος.

μπουστε'ίρ μουστε'ίρ, ἐ. ἀ. ὁ δανειζόμενος.

μπουσταγρίπ μουσταγρίπ, ἐ. ἀ. ὁ ἀπορῶν· —μουσταγρέπ,μετ.παθ. ἀ. παράδοξος.

μπουστεγράχ μουστεγράχ, μετ.παθ. ἀ. βεβυθισμένος.

μπουσταγφίρ μουσταγφίρ, ἐ. ἀ. ὁ αἰτούμενος ἄφεσιν (παρὰ Θεοῦ).

μπουσταγνί μουσταγνί, ἐ. ἀ. ὁ μὴ ἔχων ἀνάγκην· — μουσταγνὶ-ι πεγιανδίρ, οὐ χρήζει ἐξηγήσεως.

μπουστεφάδ μουστεφάδ, μετ. παθ. ἀ. κερδαινόμενος, ἐξαγόμενος· — οὐ. ἀ. ἔννοια.

μπουστεφτή μουστεφτή, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν ἱερονομικὴν ἀπόφασιν(φετβάν).

μπουστεφρίγ μουστεφρίγ, ἐ.ἀ.ἐμετικός.

μπουστεφχήμ μουστεφχήμ, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν πληροφορίας.

μπουστεφίδ μουστεφίδ, ἐ. ἀ. ὠφελούμενος· κερδαίνων· μανθάνων.

μπουσταχπίλ μουσταχπίλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀντικρύζων, ὁ προϋπαντῶν· — μουσταχπέλ, μετ. παθ. ἀ. μέλλων, ἐπερχόμενος· — ὀλιζεμὰν-ι-μουσταχπέλ, ὁ μέλλων χρόνος (γραμμ.)· — ἐξὰ χειαγέ-ι-μουσταχπέλ, μέλλων παρωχημένος.

μπουσταχδήμ μουσταχδήμ, ἐ.ἀ. ὁ προηγούμενος· ἥρως· ὁ ἀσχολούμενος ἀνενδότως.

μπουστεχάρ μουστεχάρ, μετ. παθ. ἀ.

ἐγκατεστημένος· μόνιμος· διαρκής· — οὐ. ἀ. τόπος ἐγκαταστάσεως. [δάνειον.

μουστεχρίζ, ἐ.ἀ.ὁ ζητῶν

μουστεχήλ, ἐ. ἀ. ἀνεξάρτητος· ἀπόλυτος· — ἐπ. π. ἰδιαιτέρως.

μουστέκιλεν, ἐπ. ἀ. ἀνεξαρτήτως· ἰδιαιτέρως.

μουστεχήμ, μετ. παθ. ἀ. τίμιος· δίκαιος· — μουστεχήμ, εὐθεῖα γραμμή.

μουστεχημανέ, ἐπ.ἀ. εὐθύ· τιμίως.

μουστεχρίζ, ἐ. ἀ. ὁ ἀποστρεφόμενος· — μουστεχρεζ, οὐ. ἀ. ἐπαχθής. [στής.

μουστεχρί, ἐ. ἀ. ἐνοικιαμουστεχιλίλ, ἐ. ἀ. ὁ τελοιοποιῶν. [πρόξενος.

μουστελζίμ, ἐ. ἀ. αἴτιος·

μεστλήκ, οὐ. τ. μέθη.

μουστεμιδδ, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν βοήθειαν· — μουστεμέδδ, μετ. παθ. ἀ. βοηθηθείς.

μουστεμίρ, ἐ. ἀ. μόνιμος, διαρκής.

μουστεμίρεν, ἐπ. ἀ. σταθερῶς· αἰωνίως.

μουστεμήν, ἐ. ἀ. ὁ ἀκούων· ὁ παραδεχόμενος. [χοῖς.

μουστεμήαν, ἐπ. ἀ. ἐξ ἀ-

μουστεμένδ, ἐ. π. ἠδιχημένος· τεθλιμμένος· ἄπορος.

μουστενέδ, ἐ. ἀ. ἐπειδόμενος.

μουστενσήχ, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν συμβουλήν.

μουστεντήχ, ἐ. ἀ. ἀναχριτής· — μουστενταχ, μετ. παθ. ἀ. ἀναχρινόμενος.

μουστεχήχ, ἐ. ἀ. ὁ νυμφευόμενος. [νούμενος.

μουστενχίρ, ἐ. ἀ. ὁ ἀρμουστεβδζίπ, ἐ. ἀ. ὁ ἀνήκων, πρέπων· αἴτιος.

μουστεβδή, ἐ. ἀ. ὁ ἐμπιστευόμενός τινί τι· — μουστεβδά, οὐ. ἀ. μέρος ἐν ᾧ παρακαταθέτει τίς τι· μήτρα (ἀνατ.).

μεστούρ, μετ. παθ. κεκαλυμμένος.

μεστουρέ, θ. τοῦ προηγ. — (γυνὴ) κεκαλυμμένη, σώφρων.

μουστεβζήχ, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν ἐξηγήσεις.

μουστεβτήν, ἐ.ἀ. ὁ θεωρῶν τὸ μέρος, ἐν ᾧ ἐγκατεστάθη, ὡς πατρίδα του.

μουστεβρί, ἐ. ἀ. ὁ λαμβάνων ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα.

μουστεβλί, ἐ. ἀ. νικητής, καταπιεστής.

μουστεβί, ἐ.ἀ. ἴσος· εὐθύς.

μουστεΐμεν, ἐπ. ἀ. ἐξ ἴσ.

مسرق μουστεχζί. ἐ. ἀ. ὁ χλευάζων.

مسلك μουστεχλίκι, ἐ. ἀ. ἀπολλύων· ὁ καταναλίσκων.

مستى μεστή, οὐ. π. μέθη.

مستسم μουστεγεσίρ, ἐ. π. εὐχολυνόμενος· παρασκευαζόμενος.

مستهم μουστεγεκήν, ἐ. ἀ. ὁ γινώσκων τι καλῶς. [χρόν).

مسجد μεσδζίδ, οὐ. ἀ. τέμενος (μι-

مسجع μουσεδζά', μετ. παθ. ἀ. ἔρρυθμος· ὁμοιοκατάληκτος.

مسجل μουσεδζέλ, ἐ. ἀ. κατακεχωρισμένος ἐν τῷ κώδηκι (τοῦ δικαστηρίου).

مسحور μεσχούρ, μετ. παθ. ἀ. μεμαγευμένος.

مسخر μουσεχχήρ, ἐ.ἀ.ὁ κυριεύων· — μουσεχχάρ, μετ. παθ. ἀ. κατακεκτημένος.

مسخر μεσχὰρ καὶ — [ποιΐα.

مسخرت μεσχαρέτ, οὐ. ἀ. γελωτο-

مسخرلق μασχαραλήκ, ἴδ. مسخره.

مسخن μουσαχχήν, οὐ. ἀ. θερμαντικός.

مسدس μεσεδδές, μετ. παθ. ἀ. ὁ ἀπὸ ἓξ συγκείμενος ἢ εἰς ἓξ διῃρημένος· — οὐ. ἀ. ἑξάγωνον (γεωμτ.).

مسدود μεσδούδ, μετ. παθ. ἀ. κεκλεισμένος.

مسرت μεσερρέτ, οὐ ἀ. χαρά.

مسرف μουσρίφ, ἐ. ἀ. σπάταλος.

مسرفلك μουσριφλίκι, οὐ. τ. ἀσωτία. [μονευθείς.

مسرود μεσρούδ, μετ.παθ. ἀ.μνη-

مسرور μεσρούρ, μετ. παθ. ἀ. ἡδυχοριστημένος. [πιμαῖος.

مسروق μεσρούχ, μετ. παθ.ἀ.κλο-

مسطح μουσεττάχ, ἐ. ἀ. ἐπίπεδος.

مسطحه μουσεττταχά, θ. τοῦ πργ— ἔμμα χενδεσέ-ι-μουσεττα-χά, ἐπιπεδομετρία.

مسطر μιστάρ, οὐ.ἀ. εὐθύγραμμον (χ. χάρακας).

مسطر μουσεττάρ, μετ.παθ.ἀ. γεγραμμένος. [τρον.

مسطره μισταρέ, οὐ. ἀ. γωνιάμε-

مسطور μεστούρ, μετ.παθ. ἀ. γεγραμμένος, εἰρημένος.

مسعده μεσα'δέτ, οὐ. ἀ. εὐτυχία.

مسعود μεσού'δ,οὐ.ἀ. (μετ.παθ.ἀ.) εὐτυχής.

مسفوح μεσφούχ, ἐ.ἀ. κεχυμένος.

مسقره μασκαρά, ἐ. τ. καταγέλαστος· προσωπιδοφόρος.

مسقرلق μασκαραλήκ, οὐ. τ. γελωτοποιΐα· αἰσχύνη.

مسكات μεσκάτ, οὐ. ἀ. τόπος ἐν ᾧ πίπτει τι· πατρίς· الرأس — μεσκὰτ-ουρ-ρές, πατρίς.

مسكوب μοσκόβ, οὐ. καὶ ἐ.τ. Ῥῶσσος· ῥωσσικός.

مسكه μίσκι, οὐ. ἀ. μόσχος.

مسكت μουσκίτ,ἐ.ἀ. ὁ ἱκανοποιῶν-

مسكر μουσκίρ, ἐ. ἀ. μεθύσκων.

مسكير μουσκιράτ, πλ. τοῦ πργ. ποτὰ μεθυστικά.

مسكن μεσκέν, οὐ. ἀ. κατοικία.

مسكوك μεσκιούχ, μετ. παθ. ἀ. σεσημασμένος· τετυπωμένος (ἐπὶ νομίσματος).

مسكوكات μεσκιουκιάτ, πλ. τοῦ προηγ. νομίσματα.

مسكون μεσκιούν, μετ. παθ. ἀ. ἡσυχάζων· κατῳκημένος· ع — ρουπ'-ι-μεσκιούν, τὸ κατῳκημένον τέταρτον τῆς γῆς.

مسكونه μεσκιουνέ, θ. τοῦ προηγ.

مسكين μισκίν, ἐ. ἀ. πτωχός· ἄθλιος· λεπρός.

مسكينلك μισκινλίχ, οὐ. π. πτωχεία· ἀθλιότης.

مسلح μουσελλάχ, μετ. παθ. ἀ. ὡπλισμένος.

مسلسل μουσελσέλ, μετ. παθ. ἀ. ἀλληλένδοτος, συνεχής.

مسلط μουσελλάτ, ἐ. ἀ. ὁ ἐξουσιάζων· νικητής.

مسلخ μεσλέχ, οὐ. ἀ. σταῦλον· σύστημα· διαγωγή.

مسلم μουσλήμ, ἐ.ἀ. ἀντὶ οὐ. Μουσουλμάνος.

مسلم μουσελλίμ, οὐ. ἀ. διοικητὴς πόλεως· ὁ χαιρετίζων· ὁ ὑποχωρῶν, ὁ παραδεχόμενος· ὁ ἐννοῶν.

مسلم μουσελλέμ, μετ. παθ. ἀ. ἀ. ναντίρρητος· ἀνεγνωρισμένος.

مسلمان μουσλεμάν, πλ. τοῦ مسلم.

مسلمه μουσλιμέ, θ. τοῦ مسلم.

مسلمين μουσλιμίν, πλ. τοῦ مسلم.

مسلوك μεσλούχ, μετ. παθ. ἀ. ἀκολουθούμενος.

مسمى μουσεμμὰ καὶ مسمى μουσεμμά, μετ. παθ. ἀ. καλούμενος.

مسمع μισμά', οὐ. ἀ. οὖς· λαβίς.

مسموع μεσμού', μετ. παθ. ἀ. ἀκουστός.

مسمومه μεσμουμέ, μετ. παθ. ἀ. δηλητηριασμένος· δηλητηριώδης.

مسمى μουσεμμά, ἴδ. مسم.

مسن μουσίν, μετ. παθ. ἀ. ἡλικιωμένος.

مسند μεσνέδ, οὐ.ἀ. ὑποστήριγμα· βαθμὸς· ὑπηρεσία.

مسندة μουσνέδ, μετ.παθ.ἀ. ὁ ἀναφερόμενος· ὑποκείμενος· ع — μεσνέδ-ουν-ἀλεϊχ, κατηγορούμενον.

مسنن μουσνέν, ἐ. ἀ. ὀδοντωτός.

مسنن μουσνίν, οὐ.ἀ.ὀδοντοϊατρός.

مسودة μουσβεδδέ, οὐ. ἀ. σχέδιον ἐγγράφου.

مسودة μουσεββεδέ, οὐ. ἀ. (تسويد τεσβίδ), ὡς τὸ προηγ.

مسؤل μεσσούλ, μετ. παθ. ἀ. ἐρωτώμενος· ὑπεύθυνος· —οὐ. ἀ. αἴτησις.

مسؤليت μεσσουλιγέτ, οὐ.ἀ. εὐθύνη.

مسهل μουσχίλ, ἐ. ἀ. εὐκολυντικός· καθαρτικός· — οὐ. ἀ.

καθάρσιον. [ὀλίγωρος.
مسيب μουσειϊγίπ, μετ. παθ ἀ.
مسيح μεσήχ, οὐ. ἀ. ὁ Μεσσίας.
مسيحى μεσηχή, ἐ. ἀ. χριστιανός.
مسير μεσίρ, οὐ. ἀ. περίπατος· θέαμα.
مسيرت μεσιρέτ, ὡς τὸ προηγ.
مسيرتخاى μεσιρετχιάχ, οὐ. π. τόπος περιπάτου.
مسيف μουσίφ, μετ. παθ. ἀ. ἐζωσμένος ξίφος.
مشابه μουσαπίχ, ἐ. ἀ. ὅμοιος.
مشابهت μουσαπεχέτ, οὐ. ἀ. ὁμοιότης. [ριλονεικία.
مشاتمه μουσατεμέ, οὐ. ἀ. ὕβρις·
مشار μουσάρ, μετ. παθ. ἀ. ὑποδεδειγμένος· الیه — μουσάρουν ιλέϊχ, εἰρημένος· الیها — μουσάρ-ουν ιλεϊχά, ἡ εἰρημένη· الیهما — μουσάρ-ουν-ιλεϊχιμά καὶ الیهما — μουσάρουν ιλεϊχιμά, οἱ εἰρημένοι (ὀυϊκ.). [φωνεῖν.
مشارطه μουσαρετά, οὐ ἀ. τὸ συμ
مشارك μουσαρίχ, ἐ. ἀ. συνέταιρος, συμμέτοχος.
مشاركت μουσαρεκέτ, οὐ. ἀ. συνεταιρισμός· συμμετοχή· ἀλληλοπάθεια.
مشاطرت μουσατερετ, οὐ. ἀ. τὸ μερίζεσθαι ἐξ ἡμισείας.
مشاع μεσά', οὐ. ἀ. τὸ φανεροῦσθαι· — ἐ. ἀ. διαδεδομένος· κοινός.
مشاع μουσά', μετ. παθ. ἀ. διαδεδομένος.
مشاعل μεσα'ήλ, πλ. τοῦ مشعل μεσὰ'λ καὶ مشعله μεσα'λέ.
مشاغل μεσαγήλ, πλ. τοῦ مشغله.
مشاق μεσάκ, πλ. τοῦ مشقه.
مشاكرت μουσακερέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἐκφράζειν εὐγνωμοσύνην.
مشام μεσάμ, οὐ. ἀ. ῥίς.
مشامه μεσαμέ, οὐ. ἀ. τὸ ὀσφραίνεσθαι· ὄσφρησις.
مشاور μουσαβίρ, ἐ. ἀ. ὁ συζητῶν, σύμβουλος· — μουσαβέρ, μετ. παθ. ἀ. ὁ συζητούμενος. [ζήτησις.
مشاورت μουσαβερέτ, οὐ. ἀ. συ
مشاهشاه μουσαχίδ, ἐ.ἀ. αὐτόπτης.
مشاهده μουσαχεδέ, οὐ.ἀ. τὸ βλέπειν· παρατηρεῖν.
مشاهير μεσαχήρ, πλ. τοῦ مشهور.
مشبك μουσεπέχ, μετ. παθ. ἀ. δικτυωτός.
مشبه μουσεπέχ, μετ. παθ. ἀ. παρωμοιωμένος· ὁ — μουσεπέχ-ουν-πίχ, ὁ πρὸς ὃν παρομοιάζει τίς τι. [χειμών.
مشتا μεστά, οὐ. ἀ. χειμάδιον·
مشتاق μουστάχ, ἐ.ἀ. ὁ εὐχόμενος.
مشتاقانه μουσταχανέ, ἐπ. π. διαχαῶς.
مشتبه μουστεπίχ, ἐ.ἀ. ἀμφίβολος.
مشتد μουστέδ, μετ. παθ. ἀ. ἐνδυναμωμένος· δεδεινωμένος.

μουστερά, μετ. παθ. ἀ. ἠγορασμένος.

μουστερέκι, μετ. παθ. ἀ. συντροφικός, κοινός.

μουστερί, οὐ. ἀ. ἀγοραστής· ὁ Ζεύς (πλανήτης).

μουστεῖλι, ἐ. ἀ. ὁ ὁλεγόμενος. [λούμενος.

μουστεγίλι, ἐ. ἀ. ὁ ἀσχο-

μουστερί, ἐ. ἀ. ὁ ἀναρρωνύων. [ράγωγος.

μουστάκ, μετ. παθ. ἀ. πα-

μουστεκιὰ καὶ

μουστεκιά, μετ. παθ. ἀ. ὁ καθ' οὗ γίνονται παράπονα· — οὐ. ἀ. παράπονον.

μουστεκί, ἐ. ἀ. παραπονούμενος.

μουστεμίλι, ἐ. ἀ. περιέχων· — μουστεμέλ, μετ. παθ. ἀ. περιεχόμενος.

μουστεμιλάτ, πλ. τοῦ μουστεχά, μετ. παθ. ἀ. ἐπιθυμητός.

μουστερίρ, ἐ. ἀ. περιώνυμος.

μουστερί, ἐ. ἀ. φιλήδονος· — μουστερά, μετ. παθ. ἀ. ἐπιθυμητός. [ὀρόφυτος.

μεσόζερ, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. δεν-

μουσεζέρ, μετ. παθ. ἀ. δενδρώδης. [χριμένος.

μουσεγχάς, ἐ. ἀ. διακε-

μουσεδδίδ, ἐ. ἀ. ὁ ἐνισχύων· — μουσεδδέδ, μετ. παθ. ἀ. ἐνισχυμένος· γράμμα φέρον τὸ σὰλ τεδδίδ.

μουσρέπ, οὐ. ἀ. ποτόν· μέρος ἐν ᾧ πίνει τις· φυσικὸς χαρακτήρ.

μουσερίχ, οὐ. ἀ. ἀνατόμος· — μουσερέχ, διάτομος (ἀντ.)

μουσρίφ, ἐ. ἀ. ὁ πλησιάζων, ὁ ὢν εἰς τὴν ἀκμήν. —

μουσερρέφ, μετ. παθ. ἀ. δεδοξασμένος.

μεσρούπ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ποθείς· πόσιμος.

μεσρουπάτ, πλ. τοῦ πργ. ποτά (ἰδίως πνευματώδη).

μεσρούχ, μετ. παθ. ἀ. ἐξηγημένος· εἰρημένος.

μεσρούτ, μετ. παθ. ἀ. συμπεφωνημένος. [μιμος.

μεσρούρ, μετ. παθ. ἀ. νό-

μουσήρ, ε. ἀ. ὀπίσθιος.

μουσαδά, μετ. παθ. ἀ. λαμπρός.

μεσαλέ, οὐ. ἀ. φῶς. καντήλι.

μεσγαλέ, οὐ. ἀ. ἀσχολία.

μεσγουλ, μετ. παθ. ἀ. ἀπησχολημένος. [σχολία.

μεσγουλιγέτ, οὐ. ἀ. ἀ-

μουσχίχ, ἐ. ἀ. φιλόστοργος, συμπαθής. [παθῶς.

μουσικανέ, ἐπ. π. συμ-

μουσεκκάτ, οὐ. ἀ. δυσκολία.

مشمش μούσχι, οὐ. π. μόσχος.
مشکبار μουσχιπάρ, ἐ. π. εὐώδης.
مشکبیز μουσεχχέχι, ἐ.ἀ.ἀμφίβολος.
مشکل μουσχίλ, ἐ. ἀ. διφορούμενος· δύσκολος.
مشکلات μουσχιουλάτ, πλ.τοῦ πργ.
مشکلپسند μουσχιλ-πεσένδ, ἐ. ἀ. ὁ ἀρεσκόμενος εἰς τὰς δυσκολίας.
مشکلکشا μουσχίλ-χιουσά, ἐ. π. ὁ λύων τὰς δυσκολίας.
مشکوک μεσχιούχι, μετ. παθ. ἀ. ἀμφίβολος.
مشکی μουσχί, μετ. παθ. ἀ. ὁ καθ' οὗ γίνονται παράπονα.
مشمس μουσεμές, ἐ.ἀ. ἡλιασμένος (παθ.). [κηρωμένος.
مشمع μουσεμμά', μετ. παθ. ἀ.
مشمله μούσμουλα, οὐ τ.μέσπιλον.
مشمول μεσμούλ, μετ. παθ. ἀ. περιεχόμενος.
مشموم μεσμούμ, μετ. παθ. ἀ. εὐώδης· — οὐ. ἀ. μόσχος.
مشورت μεσβερέτ, οὐ. ἀ. συζήτησις, συμβούλιον.
مشوش μουσεββέχ, μετ. παθ. ἀ.
مشوم μεσ'οὺμ καὶ [συγχεχυμένος.
مشوم μεσούμ, μετ. παθ. ἀ. ἀπαίσιος· δυστυχής.
مشه μεσέ, οὐ. τ. δρῦς.
مشهد μεσχέτ, οὐ. τ. τόπος ἐν ᾧ ἀποθνήσκει τις ὑπὲρ πίστεως· τάφος τοιούτου μάρτυρος· συμβούλιον.
مشهود μεσχούδ, μετ. παθ. ἀ. μεμαρτυρημένος· ὁρατός.
مشهور μεσχούρ, μετ. παθ. ἀ. διάσημος. [δοιπορεῖν.
مشی μέσγι, οὐ. ἀ. τὸ πεζῶς ὁ-
مشیاً μέσγεν, ἐπ. ἀ. πεζῇ.
مشیخت μεσεϊχάτ, οὐ. ἀ. τὸ ἀξίωμα τοῦ Σεΐχη, ἰδίως τοῦ Σεϊχ-ουλ-Ἰσλάμι· پاپ παπ-ι-μεσεϊχάτ πενα χί, τὸ Σεϊχουλισλαμᾶτον. [τάρχης.
مشیر μουσίρ, ἐ. ἀ. ἀντὶ οὐ. στρα-
مشیران μουσιράν, πλ. τοῦ προηγ.
مشیمه μεσημέ, οὐ. ἀ. περικαλύμμα ἐμβρύου· τὸ ἀκόλουθον τῆς γέννας.
مشین μεσίν, μετ. παθ. ἀ. κηλιδωμένος, αἰσχρός· — οὐ. τ. βύρσα.
مص μέσς, οὐ. ἀ. τὸ ἀπορροῆαν.
مصاب μουσάπ, μετ. παθ. ἀ.προσβληθείς (ὑπὸ δυστυχήματος)· ἐπιτευχθείς.
مصابه μεσαπέ, οὐ. τ. συμφορά.
مصاحب μουσαχήπ, ἐ. ἀ. σύντροφος· φίλος· θαλαμηπόλος τῆς A. A. M. τοῦ Σουλτάνου. — مبا پاڤ μουσαχήπ, ἀρχιθαλαμηπόλος.
مصاحبت μουσαχεπέτ, οὐ. ἀ. συνδιάλεξις· φιλία.
مصادر μεσαδίρ, πλ. τοῦ مصدر.
مصادره μουσαδερέ, οὐ.ἀ.δήμευσις.

مصادق μουσαδήχ, οὐ. ἀ. ὁ συναντῶν.

مصادقت μουσαδεχέτ, οὐ. ἀ. συνάντησις· σύμπτωσις.

مصادقت μουσαδετάτ, οὐ. ἀ. φιλία πιστή. [χρυσις.

مصاصه μουσασέμ, οὐ. ἀ. σύγ-

مصارف μεσαρίφ, πλ. τοῦ مصرف.

مصارفات μεσαριφάτ, πλ. τοῦ مصارف.

مصال μασάλ, οὐ. ἀ. διήγημα· μῦθος.

مصالح μεσαλήχ, πλ. τοῦ مصلحت.

مصالحه μουσαλεχά, οὐ. ἀ. εἰρήνη.

مصاهرت μουσαχερέτ, οὐ. ἀ. συγγένεια ἐξ ἀγχεστίας.

مصائب μεσαΐπ, πλ. τοῦ مصیبت.

مصحح μουσαχχήχ, ὲ. ἀ. διορθωτής· — μουσαχχάχ, μετ. παθ. ἀ. διωρθωμένος.

مصحف μουσχάφ, οὐ. ἀ. βιβλίον شریف — μουσχάφ ι-σερίφ, τὸ Κοράνιον.

مصحوب μασχούπ, μετ. παθ. ἀ. συνοδευόμενος.

مصحوبه μασχούπεν, ἐπ. ἀ. τοῦ πργ.

مصداق μησδάχ, οὐ. ἀ. τεκμήριον· ἀλήθεια αὐταπόδειχτος.

مصدر μασδάρ, οὐ. ἀ. πηγή. βάσις· ἀπαρέμφατον (γραμμ.).

مصدق μουσαδδήχ, ὲ. ἀ. ὁ ἐξαχριβῶν, ὁ ἐπιχυρῶν· — μουσαδδάχ, μετ. παθ. ἀ. ἐπιχυρωμένος.

مصدور μασδούρ, μετ. παθ. ἀ. ὁ ἀπορρέων· βεβλαμμένος τὸ στῆθος.

مصدوق μασδούχ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ὲ. ἀποδεδειγμένος.

مصدوقه μασδουχά, οὐ. ἀ. ἀλήθεια.

مصر μήσρ, οὐ. ἀ. πόλις μεγάλη· ἡ Αἴγυπτος· σύνορον· φρούριον — μισὴρ τουδουγή, ἡ ἰνδικὴ ὄρνις· ἰνδιάς — μισὴρ τουγδαγή, ἀραβόσιτος.

مصر μουσήρ, ὲ. ἀ. πείσμων.

مصراع μησράϊ, οὐ. ἀ. ἡμίστιχον· θυρόφυλλον. [σαφής.

مصرح μουσαρράχ, μετ. παθ. ἀ.

مصرحا μουσάρραχαν, ἐπ. ἀ. σαφῶς.

مصرف μασράφ, οὐ. ἀ. δαπάνη.

مصروف μασρούφ, μετ. παθ. ἀ. ἐξοδευθείς· ἠλλοιωμένος.

مصروفیت μασρουφιγέτ, οὐ. ἀ. ἐξόδευσις· δαψίλεια. [θερινή.

مصطاف μασταάφ, οὐ. ἀ. κατοικία

مصطلح μουσταλάχ, μετ. παθ. ἀ. τεχνικὸς ὅρος· — ὄν. κύρ. Μουσταφᾶς.

مصطفی μουσταφά, ὲ. ἀ. ἐκλεκτός.

مصطلحات μουσταλαχάτ, πλ. τοῦ προηγ. [λεκτικός.

مصطلحی μουσταλαχή, ὲ. ἀ. χυρι-

مصفر μουσαγάφ, μετ. παθ. ἀ. ἐλαττωθείς (ὑποχεχορισμένος)· — οὐ. ἀ. ὄνομα ὑποχοριστικόν.

مصف μεσάφφ, οὐ.ἀ. στρατόπεδον.

مصفا μουσαφφά, μετ. παθ. ἀ. ἐξαγνισθείς.

مصفوف μασφούφ, ὡς τὸ προηγ.

مصلا μουσαλλὰ καὶ

مصلى μουσαλλά, οὐ.ἀ. τόπος προσευχῆς ἐν ὑπαίθρῳ.

مصلب μουσαλλέπ, μετ. παθ. ἀ. ὁ φέρων τὸν τύπον τοῦ σταυροῦ.

مصلح μουσλήχ, ἐ. ἀ. ὁ διορθῶν, ὁ εἰρηνοποιῶν. [νικῶς.

مصلحانه μουσληχανέ, ἐπ. ἀ. εἰρη-

مصلحت μασλαχάτ, οὐ.ἀ. ὑπόθεσις.

مصلحتين μασλαχατπίν, ἐ. π. πολύπειρος.

مصلحتجيزار μασλαχατκιουζάρ, ἐ. οὐ. π. πολύπειρος, ἐπιτετραμμένος (πρεσβείας). [στρόφιγξ.

مصلوق μουσλούκ, οὐ. τ. κρουνός·

مصلوب μασλούπ, μετ. παθ. ἀ. ἐσταυρωμένος.

مصمم μουσαμμέμ, μετ. παθ. ἀ. ἀποφασισμένος.

مصنع μουσαννά, μετ. παθ. ἀ. τεχνικός· — ἐπ. ἀ. τεχνικῶς.

مصنف μουσαννίφ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. συγγραφεύς· — μουσαννέφ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ οὐ. σύγγραμμα.

مصنفات μουσαννεφάτ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ προηγ.

مصنوع μασνού', μετ. παθ. ἀ. τεχνικός· — ἐπ. ἀ. τεχνικῶς.

مصنوعات μασνουάτ, πλ. τοῦ πργ. τεχνουργήματα.

مصيبت μεσιπέτ, οὐ. ἀ. δυστύχημα· θλῖψις.

مصوت μουσαββέτ, ἐ. ἀ. ὁ φωνάζων ὑψηλοφώνως.

مصور μουσαββέρ, ἐ. ἀ. ὁ διδοὺς μορφὴν ζωγράφος· — μουσαββέρ, μετ. παθ. ἀ. ἐζωγραφημένος· ἐσχεδιασμένος.

مصوغ μεσούγ, ἐ.ἀ. κεχυμένος εἰς τόπον· σύμφωνος τῷ ὑποδείγματι. [φυλαττόμενος.

محفوظ μεσούν, μετ. παθ. ἀ. προ-

مصيب μουσίπ, ἐ. ἀ. ἐπιτυχής.

مصيبت μουσιπέτ, οὐ. ἀ. δυστυχία, συμφορά.

مضر μεσήρ, οὐ. ἀ. μέρος ἀφίξεως· ἐπιστροφή· ἔδρα.

مضيف μεσήφ, οὐ. ἀ. ἐαρινὴ κατοικία. [τίθετος.

مضاد μουζάδ, ἐ. ἀ. ἐναντίος, ἀν-

مضارب μουδαρίπ, ἐ. ἀ. μαχητής· ἀθλητής.

مضاربه μουδαρεπέ, οὐ. ἀ. ἀγών· μάχη· — شركت-ى-مضاربه σιρκέτ-ι-μουδαρεπέ, ἑταιρεία ἑτερόρρυθμος, καθ' ἣν ὁ μὲν καταβάλλει τὴν ἐργασίαν, ὁ δὲ ἕτερος τὰ κεφάλαια.

مضارع μουζαρή, ἐ. ἀ. ὡμοιωμένος· — οὐ. ἀ. ἐνεστώς (χρόνος ἀραβ. ῥήμ.).

مضارعت μουζαρα'άτ, οὐ. ἀ. ὁμοιότης.
مضاعف μουζα'άφ, οὐ.ἀ. διπλοῦς· [πολλαπλοῦς.
مضاف μουζάφ, μετ.παθ. ἀ. προστεθειμένος, ὄνομα μετὰ γεν. εὑρισκόμενον· ـهِ — μουζάφουν-ϊλεΐχ, γενικὴ (γρμ.).
مضافات μουζαφάτ, πλ. τοῦ πργ.
مضامين μεζαμίν, πλ. τοῦ ὀμόμ.
مضايقة μουζαγεκά, οὐ. ἀ. ταραχή, ἔνδεια. [ἔγγραφος.
مضبطه μαζπατά, οὐ. ἀ. ἔκθεσις
مضبوط μαζπούτ, μετ. παθ. ἀ. κατασχισθείς· ὑποχείριος· συνδεδεμένος· καταγεγραμμένος· ἐπίτομος· γνωστός· δόκιμος.
مضحك μουδχίκι, ἐ. ἀ. ἀξιογέλαστος.
مضحكه μουδχηκέ, οὐ. ἀ. πρᾶγμα ἀξιογέλαστον· κωμῳδία.
مضر μουζίρ, ἐ. ἀ. ἐπιζήμιος.
مضرب μαδρέπ, οὐ.ἀ.λεπὶς ξίτους.
مضرت μαζαρράτ, οὐ. ἀ. βλάβη.
مضرتلو μαζαρατλοῦ, ἐ. τ. ἐπιβλαβής.
مضروب μαδρούπ, μετ. παθ. ἀ. τετυπωμένος(ἐπὶ νομίσματος)· δαρμένος· πολλαπλασιαστέος (ἀριθμτ.)· ـهِ— μαδρουπφίχ, πολλαπλασιαστής· ـيْ — μαδρουπέϊν, οἱ παράγοντες.
مضطرب μουζταρήπ, ἐ. ἀ. τεταραγμένος, ἀνήσυχος.

مضعف μουζα'άφ, μετ. παθ. ἀ. διπλάσιος.
مضمار μιζμάρ, οὐ.ἀ. ἱπποδρόμιον.
مضمحل μουζμεχίλ, ἐ. ἀ. κατεστραμμένος.
مضموم μαζμούμ, μετ. παθ. ἀ. διὰ τοῦ φωνητικοῦ σημείου ὀτρὲ (ُ) προφερόμενος.
مضموم μαζμοὺμ (ضم ζάμμ), μετ. παθ. ἀ. προστεθειμένος.
مضمون μαζμοὺν (ضمن ζήμν), μετ. παθ. ἀ. περιεχόμενος· — οὐ. ἀ. τὸ περιεχόμενον.
مضيء μουδή', ἐ. ἀ. φωτεινός.
مضيق μουδήκ, ἐ. ἀ. ὁ στεναχωρῶν· — μεδήκ, οὐ. ἀ. τόπος στενόχωρος.
مطاع μεταπίχ, πλ. τοῦ مطـ.
مطابق μουταπήκ, ἐ.ἀ. σύμφωνος.
مطابقة μουταπεκάτ, οὐ. ἀ. συμφωνία.
مطالب μεταλήπ, πλ. τοῦ مطلب.
مطالبات μουταλεπάτ, πλ.τοῦ ἑπ.
مطالبة μουταλεπέ, οὐ.ἀ. αἴτησις.
مطالعه μουταλε'ά, οὐ.ἀ. μελέτη.
مطاوعة μουταβε'άτ, οὐ. ἀ. συμφωνία, ὁμοιότης· — فعل φ'ίλ-μουταβε'άτ, μέσον (γραμμ.).
مطبخ ματπάχ, οὐ. ἀ. μαγειρεῖον.
مطبع ματπὰ' καὶ
مطبعه ματπαά, οὐ. ἀ. τυπογραφεῖον.
مطبق ματαπήχ, ἐ. ἀ. σύμφωνος.

مطبوخ ματπούχ, μετ. παθ. ἀ. ἑψημένος· — οὐ. ἀ. φαγητὸν ἑψημένον.

مطبوع ματπού', ἐ. ἀ. τετυπωμένος.

مطبوعات ματπου'άτ, πλ. τοῦ πρ. قلمی — ματπου'ὰτ καλεμί, γραφεῖον τοῦ τύπου.

مطر μετάρ, οὐ. ἀ. βροχή.

مطرا μουταρρά, μετ. παθ. ἀ. νωπός, δροσερός· εὐώδης.

مطراپاز ματραπάζ, οὐ. τ. μεταπράτης.

مطرب μουτταρίδ, ἐ. ἀ. ὁμαλός· σύμφωνος τῷ κανόνι.

مطربا μουττάριδεν, ἐπ. ἀ. ὁμαλῶς.

مطروح ματρούχ, μετ. παθ. ἀ. ἀπωθημένος· ἀποσεσοβημένος· ἀψηφημένος· — ماتروخ-اوون-ایلیخ, ἀφαιρετέος· — ماتروخ-اوون-مینیخ, μειωτέος (ἀριθμ.).

مطرود ματρούδ, μετ. παθ. ἀ. δεδιωγμένος.

مطرپاز ματραπάζ, οὐ. τ. μεταπράτης.

مطعام ματά'μ, ἐ. ἀ. φιλόξενος.

مطعم μετά'μ, οὐ. ἀ. ἑστιατόριον.

مطعم μουτή'μ, ἐ. ἀ. ὁ ἑστιῶν· — μουτά'μ, μετ. παθ. ἀ. εἱστιασμένος.

مطفی μουτφί, ἐ. ἀ. ὁ σβύνων.

مطلب ματλάπ, οὐ. ἀ. αἴτησις· σκοπός.

مطلع μουταλλή, ἐ. ἀ. ὁ κατανοήσας.

مطلق μουταλλά, ἐ. ἀ ἐπιτετριμμένος· ἐράσμιος· εὐπρόσδεκτος.

مطمار ματκάπ, οὐ. τ. τρυπάνιον.

مطلب ματλάπ, οὐ. ἀ. πρότασις· ζήτημα· σκοπός· κεφάλαιον.

مطلق μουτλάχ, μετ. παθ. ἀ. ἀνεξάρτητος· ἀσυνάρτητος· ἐλεύθερος· ἀπόλυτος· — ἐπ. ἀ. ἐξάπαντος· βεβαίως.

مطلقا μούτλαχα, ἐπ. ἀ. ὡς τὸ πργ.

مطلوب ματλούπ, μετ. παθ. ἀ. ζητούμενος· ἐπιθυμούμενος· — پروجه مطلوب, κατὰ τὸ ποθούμενον.

مطلوبات ματλουπάτ, πλ. τοῦ πρ.

مطمح ματμάχ, οὐ. ἀ. ἀντικείμενον προσοχῆς.

مطمئن μουτμεΐνν, ἐ. ἀ. ἥσυχος· ἀσφαλής.

مطنطن μουτανδάν, ἐ. ἀ. πομπώδης.

مطول μουταββέλ, μετ. παθ. ἀ. τεταμένος· μακρός.

مطوی ματβί. μετ. παθ. ἀ. δεδιπλωμένος· ἀποβεβλημένος (γράμμα ἢ λέξις).

مطویا ματβίγεν, ἐπ. ἀ. δεδιπλωμένως.

مظهر μουταχχέρ, μετ. παθ. ἀ. ἐξηγνισμένος· καθαρός, ἁγνός.

مطیب μουταϊγίπ, μετ. παθ. ἀ. εὐωδιῶν.

مطیع μουτή', ἐ. ἀ. εὐπειθής.

مظالم μεζαλίμ, πλ. τοῦ ظلم.

مظاهر μεζαχίρ, πλ. τοῦ مظهر.

مظاهر μουζαχίρ, ἐ. ἀ. βοηθός, προστάτης.

مظاهرت μουζαχερέτ, οὐ. ἀ. συνδρομή· — ἀποπομπὴ τῆς συζύγου.

مظروف μαζρούφ, μετ. παθ. ἀ. φακελλωμένος· περιεχόμενος.

مظفر μουζαφφέρ, μετ. παθ. ἀ. τυχηρός, νικητής.

مظلل μουζαλλέλ, μετ. παθ. ἀ. ἐσκιασμένος. [δύσκολος.

مظلم μουζλήμ, ἐ. ἀ. σκοτεινός·

مظلمه μαζλιμέ, οὐ. ἀ. καταπίεσις, ἀδικία.

مظلوم μαζλούμ, μετ. παθ. ἀ. ἠδικημένος· πρᾶος.

مظلومانه μαζλουμανέ, ἐπ. π. ἠπίως, πράως. [πιότης.

مظلومیت μαζλουμιγέτ, οὐ. ἀ. ἠ-

مظن μεζάν, οὐ. ἀ. ἀντικείμενον ὕποπτον· ὑποψία.

مظنون μαζνούν, μετ. παθ. ἀ. ὑποτιθέμενος· ὕποπτος.

مظنونین μαζνουνίν, πλ. τοῦ πργ.

مظهر μουζχάρ, οὐ. ἀ. τόπος ἢ ἀντικείμενον ἐν ᾧ φαίνεταί τι· — ἐ. ἀ. δῆλος, ἄξιος.

مظهریت μουζχαριγέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἀξιοῦσθαι· ἀπόλαυσις.

مع με'ά, πρόθ. ἀ. μετά· مع‌ما — μα'μαφίχ, μόλα ταῦτα, ἐν τούτοις· المنونية — με'ὰ-ἓλ-μεμνουνιγέτ, εὐχαρίστως.

معاً με'άν, ἐπ. ἀ. ὁμοῦ.

معاً μη'ά, οὐ. ἀ. ἕντερον.

معاب με'άπ, οὐ. ἀ. αἶσχος, ὄνειδος.

معابد με'απίδ, πλ. τοῦ معبد.

معابر με'απίρ, πλ. τοῦ معبر.

معاد με'άδ, οὐ. ἀ. μέρος εἰς ὃ ἐπιστρέφει τις· ἐπιστροφή· ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου.

معادل μου'αδήλ, ἐ. ἀ. ἴσος, ὅμοιος.

معادله μου'αδελέ, οὐ. ἀ. ἰσότης· ἐξίσωσις (ἀλγ.)· درجهٔ ثانیه — δερεδζὲ-ι-σανὶγὲ μου'αδελεσί, δευτεροβάθμιος ἐξίσωσις.

معادن με'αδίν, πλ. τοῦ معدن.

معاذ με'άζ, οὐ. ἀ. καταφύγιον· الله — με'ὰζ 'Αλλάχ, φρ. ἀ. ὁ Θεός ἐστι τὸ καταφύγιον = μὴ γένοιτο !

معاذرت μου'αζερέτ, οὐ. ἀ. πρόφασις, δικαιολογία. [προηγ.

معاذير με'αζήρ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ

معارج με'αρίδζ, πλ. τοῦ معراج.

معارض μου'αρίζ, ἐ. ἀ. ἀντίπαλος· ἀντίδικος.

معارضه μου'αρεζά, οὐ. ἀ. ἔρις.

معارف με'αρίφ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ معرفت μα'αριφέτ· نظارتی — με'αρὶφ ναζαρετί, τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας· پرور — με'αρὶφ περβέρ, φιλόμουσος. [μάχη.

معارکه μου'αρεκέ, οὐ. ἀ. πόλεμος·

معاسرت μου'ασερέτ, οὐ. ἀ. δυσχέρεια· πτωχεία.

معاش مع'ᾶς, οὐ. ἀ. ζωή· πόρος· μισθός. [σύνοικος.
معاشر μου'ασ'ίρ, οὐ.ἀ. σύντροφος·
معاشرة μου'ασερέτ, οὐ.ἀ. συνοίκησις, συμβίωσις. [τερᾶσθαι.
معاكسة μου'ασεκά, οὐ. ἀ. τὸ ἀν-
معاصر μου'ασήρ, ἐ.ἀ. σύγχρονος.
معاصرة μου'ασερέτ, οὐ.ἀ. συγχρονισμός.
معافى μου'άφ, μετ. παθ ἀ. συγχεχωρημένος· ἀπηλλαγμένος· ἐλεύθερος· ἀσύδοτος.
معافاة μου'αφάτ, οὐ. ἀ. τὸ θεραπεύειν· τὸ θεραπεύεσθαι.
معافية μου'αφιγέτ, οὐ. ἀ. ἀσυδοσία.
معاقب μου'ακήπ, ἐ. ἀ. ὁ ἀκολουθῶν· ὁ τιμωρῶν· — μου'ακάπ, μετ. παθ. ἀ. ὁ ἀκολουθούμενος· τιμωρηθείς.
معاقبة μου'ακεπέτ,οὐ.ἀ.τὸ παρακολουθεῖν· τὸ τιμωρεῖν.
معاكد μου'ακάδ, μετ. παθ. ἀ. δεδεμένος (διὰ συμφωνίας).
معالجة μου'αλεδζέ, οὐ. ἀ. θεραπεία· νοσήλευσις· ἰατρικόν.
معامل μου'αμίλ, ἐ. ἀ. ὁ ἐνεργῶν, ὁ πράττων.
معاملات μου'αμελάτ, πλ. τοῦ ἑπ.
معاملة μου'αμελέ, οὐ. ἀ. ἐργασία· συμπεριφορά· τόκος.
معاملجي μου'αμελεδζί, οὐ. τ. τοκιστής.

معاند μου'ανίδ, ἐ. ἀ. πείσμων.
معاندة μου'ανεδέτ,οὐ.ἀ. πεῖσμα.
معانى με'ανί, πλ τοῦ معنى καὶ ἰδε.
معاودة μου'αβεδέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἐθίζεσθαι· ἐπιστροφή.
معاوضة μου'αβεζά, οὐ. ἀ. ἀνταπόδωσις, ἀνταλλαγή.
معاون μου'αβίν, ἐ. ἀ. βοηθός.
معاونة μου'αβενέτ, οὐ. ἀ. συνδρομή· βοήθεια.
معاهد μου'αχίδ, ἐ.ἀ. ὁ συνάπτων συνθήκην· σύμμαχος.
معاهدة μου'αχεδέ, οὐ. ἀ. συνθήκη, συμμαχία.
معاينة μου'αγεδέ, οὐ. ἀ. συγχαρητήριος ἐπίσκεψις.
معايب με'αίπ, πλ. τοῦ عيب.
معايشة μου'αγεσέτ, οὐ. ἀ. ἁρμονικὴ συμβίωσις.
معاينة μου'αγενέ, οὐ. ἀ. τὸ βλέπειν ἰδίοις ὄμμασιν· τὸ ἐξετάζειν· ἐποπτεία· αὐτοψία.
معبد μα'πέδ, οὐ. ἀ. ναός, ἐκκλησία· τέμενος.
معبر μα'πέρ, οὐ.ἀ. δίοδος,γέφυρα.
معبود μα'πούδ, μετ. παθ. ἀ. ὁ λατρευόμενος (Θεός).
معتاد μου'τάδ, μετ. παθ. ἀ. εἰθισμένος, συνήθης· — οὐ. ἀ. ἔθος.
معتبر μου'τεπέρ, μετ. παθ. ἀ. εὐϋπόληπτος· ἀξιότιμος· πρόκριτος.

μαρτεπιρέν, πλ. τοῦ πργ. μαρτεπιρέν, τ. ἀ. μέτριος· οὐδέτερος· μετριοπαθής.

μαρτεριζ, ἐ. ἀ. ὁ ποιῶν ἐνστάσεις.

μαρτεριζά, ἐ. ἀ. θ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. παρένθεσις.

μαρτερίφ, ἐ.ἀ.ὁ ὁμολογῶν.

μαρτεχήδ, ἐ. ἀ. ὁ νομίζων, ὁ πιστεύων· — μαρτεχάδ, μετ. παθ. ἀ. πιστευόμενος· — μαρτεχάδ, οὐ. ἀ. δόγμα.

μαρτελλ, μετ. παθ. ἀ. ἐμπαθής.

μαρτεμίδ, μετ. ἀ. ἀξιόπιστος· ἐπιστάτης.

μαρτενά καὶ μαρτενέ, μετ. παθ. ἀ. σπουδαῖος.

μαρτούχ, ἐ.ἀ.παλίμπαις.

μαρτουζίφ, ἐ. ἀ. ὁ θαυμάζων· ἀξιοθαύμαστος.

μαρτουζίχ, ἐ. ἀ. ὁ ἀδυνατίζων.

μαρτουζιζάτ, πλ. τοῦ ἐπ.

μαρτουζιζέ, οὐ. ἀ. θαῦμα.

μαρτοζοζέλ, μετ. παθ. ἀ. κατεπείγων· προκαταβολικός.

μαρτοζοζελεν, ἐπ. ἀ. κατεσπευσμένως· προκαταβολικῶς.

μαρτοζούν, οὐ. ἀ. ἔκλειγμα (μαζοῦνι).

μαρτουλλ, ἐ.ἀ.τακτοποιῶν, ὁμαλύνων· — μαρτουλλέ, τακτοποιημένος.

μαρτουλλέτ, οὐ.ἀ.δικαιοσύνη.

μαρτουλλίφ, ἐ.ἀ.ὁ ἐξολοθρεύων.

μαρτουλλέν, οὐ. ἀ. μέταλλον· μεταλλεῖον.

μαρτουλλεζί, ἐ. τ. μεταλλουργός· μεταλλευτής.

μαρτουλλανός, οὐ. τ. μαϊδανός (φ.).

μαρτουλλενί, οὐ ἀ. μεταλλικός.

μαρτουλλενιγάτ, πλ. τοῦ πργ. μεταλλικαὶ οὐσίαι.

μαρτουλλούδ, μετ. παθ. ἀ. εὐάριθμος· ἀριθμούμενος.

μαρτουλλούμ, μετ. παθ. ἀ. ἡγούμενος.

μαρτουμιγέτ, οὐ. ἀ. ἀνυπαρξία.

μαρτουμιζέδί, ἐ.ἀ. στομαχικός.

μαρτουμιζέδέ, οὐ. ἀ. στόμαχος.

μαρτουζίζίφ, ἐ. ἀ. ὁ τυραννῶν· — μαρτουζίζέφ, μετ.παθ.ἀ. τυραννούμενος· τιμωρούμενος.

μαρτουζερέτ, οὐ. ἀ. δικαιολογία, πρόφασις.

μαρτούζούρ, μετ. παθ. ἀ. ὁ ἔχων προφάσεις· συγγνωστός· συγχεχωρημένος.

μαρτιμιζάδζ, οὐ. ἀ. κλίμαξ· ἀναβιβή.

μαρτρέφ, μετ. παθ. ἀ. λέξις δεχομένη ἐν τῇ λιγούστῃ μεταβολὴν τοῦ χαρακτ.

معرض مو'رِّض، ε. ά. ὁ ἀποστρέφων τὸ πρόσωπον.

معرف مو'ارِّف، ε. ά. ὁ ἐξηγῶν, γνωστοποιῶν· — مو'ارَّف، μετ. παθ. ά. γνωστοποιημένος.

معرفت مα'ريفέت، οὐ. ά. γνῶσις· παιδεία· τέχνη· ἐπιστήμη· μεσολάβησις.

معرفتسز مα'ريفετσίζ، ε. τ. ἀμαθής.

معرفتلى مα'ريفετλή، ε. τ. πεπαιδευμένος· ἐπιτήδειος.

معرك مα'ρèκ، καὶ

معركه مα'ρεκέ، οὐ. ά. μάχη· πεδίον μάχης.

معروض مα'ρούζ، μετ. παθ. ά. ὑποβαλλόμενος· — οὐ. ά. ἔκθεσις، ἀναφορά.

معروف مα'ρούφ، μετ. παθ. ά. ἐγνωσμένος· περιώνυμος· θεμιτός· — ἐνεργητικός (γραμμ.).

معز مου'ήζζ، ε. ά. ὁ ἁγιάζων.

معزز مου'αζζέζ، μετ. παθ. ά. ἡγιασμένος.

معززاً مου'άζζεζεν، ἐπ. ά. ἐν τιμῇ καὶ ἀγάπῃ.

معزول μα'ζούλ، μετ. παθ. ά. παυθεὶς τῆς θέσεως· ἄεργος.

معزولاً μα'ζούλεν، ἐπ. ά. ἐν διαθεσιμότητι. [θεσιμότης.

معزوليت μα'ζουλιγέτ، οὐ· ά. διαمعزولين μου'αζουλίν، πλ. τοῦ معزول.

معسكر μου'ασκέρ، οὐ. ά. στρατόπεδον.

معاهده μου'ακεδέτ، οὐ. ά. συμφωνία. [μιλος.

معشر μα'σέρ، οὐ. ά. ἄθροισμα، ὅ-

معشر مου'ασέρ، μετ. παθ. ά. δεκατισμένος· — οὐ. ά. δεκάπλευρον (γεωμτ.).

معشوق μα'σούχ، μετ. παθ. ά. ἐραστής.

معشوقه μα'σουκά، οὐ. ά. ἐρωμένη.

معشوقيت μα'σουκιγέτ، οὐ. ά. τὸ ἐρᾶσθαι.

معصوم μα'σούμ، μετ. παθ. ά. ἄμωμος، ἁγνός. [διαφθορά.

معصيت μα'σιγέτ، οὐ. ά. ἁμαρτία·

معطر μου'αττάρ، ε. ά. εὐώδης.

معطل μουα'ττάλ، μετ. παθ. ά. κενός· ἀνωφελής· ἄχυρος· ἐγκαταλελειμμένος.

معطوف μα'τούφ، μετ. παθ. ά. ἐστραμμένος πρός τι. ὁ κλίνων· ὁ διὰ τοῦ συνδέσμου (و) συνδεόμενος.

معظم مου'αζζάμ، μετ. παθ. ά. μέγας، σεβαστός.

معفو μα'φούβ، μετ. παθ. ά. ἀφειμένος· συγκεχωρημένος.

معقول μα'φούλ، μετ. παθ. ά. σεσηπώς· δυσώδης.

معقب مου'ακκήπ، ε. ά. ὁ ἐπιδιώκων· ὁ ἑπόμενος.

مكدر مου'ακκάδ، μετ. παθ. ά. ὁ ἔχων κόμβον μετφρ. δυσπρόφερτος· σκοτεινή (φράσις).

معقود μα'χούδ, μετ. παθ. ἀ. δεδεμένος.

معقول μα'χούλ, μετ. παθ. ἀ. κατανοητός· λογικός.

معقولات μα'χουλάτ, πλ. τοῦ πργ. πράγματα διανοητικά.

معكوس μα'χιούς, μετ. παθ. ἀ· ἀντὶ ἐ. ἀντίθετος. [θέτως.

معكوساً μα'χιούσεν, ἐπ. ἀ. ἀντι-

معلا μου'αλλὰ καὶ

معلى μου'αλλά, μετ. παθ. ἀ. ὑψηλός· ἔξοχος.

معلق μου'αλλάκ, μετ. παθ. ἀ. ἐκκρεμής, ἀβέβαιος.

معلم μα'λέμ, οὐ. ἀ. ὁδηγός.

معلم μου'αλλίμ, ἐ. ἀ. διδάσκαλος· — μου'αλλέμ, μετ. παθ. διδασκόμενος.

معلمات μου'αλλιμάτ, πλ. τοῦ معلم μου'αλλιμέ· — دارالـ δὰρ-ουλ-μου'αλλιμάτ, ἐκπαιδευτήριον διδασκαλισσῶν. [δευτήριον.

معلمخانه μου'αλλιμχανέ, οὐ π παι-

معلمه μου'αλλιμέ, θ. τοῦ معلم διδασκάλισσα.

معلمين μου'αλλιμίν, πλ. τοῦ معلم· — دارالـ δαρ-ουλ-μου'αλλιμίν, διδασκαλεῖον. [νεια· ἀναπειρία.

معلوليت μα'λουλιγέτ, οὐ.ἀ. ἀσθέ-

معلوم μα'λούμ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἐγνωσμένος· — φίλ-ι-μα'λούμ, ῥῆμα ἐνεργητικόν (γραμμ.).

معلومات μα'λιουμάτ, πλ.τοῦ πργ.

معما καὶ معمى μου'αμμά, οὐ. ἀ. αἴνιγμα — ἐ. ἀ. ἀσαφής.

معمار μη'μάρ, ἐ. ἀ. ὑπερθ. ἀρχιτέκτων. [τεκτωνική.

معمارلق μη'μαρλήχ, οὐ. τ. ἀρχι-

معمر μουα'μμέρ, μετ. παθ. ἀ. μακρόβιος.

معمور μα'μούρ, μετ. παθ. ἀ. κατῳκημένος· καλλιεργημένος· πλούσιος.

معموره μα'μουρέ, θ. τοῦ προηγ. — οὐ.ἀ. χώρα· πολιτεία· οἰκοδομή. [τος.

معموريت μα'μουριγέτ,οὐ.ἀ. πλοῦ-

معمول μα'μούλ, μετ. παθ. ἀ.τεχνητός· λέξις προφερομένη μὲ ἓν τῶν φωνητικῶν σημείων δυνάμει τῆς μεθ' ἧς συντάσσεται λέξεως (γραμμ.)· — μαμούλ-ουν-πίχ, ἔγκυρος.

معمولات μα'μουλάτ, πλ. τοῦ πργ. τεχνητὰ προϊόντα.

معمى μου'αμμά, ἴδ. معما.

معنا μα'νὰ καὶ معنى μα'νά, οὐ. ἀ. ἔννοια, σημασία.

معناً μα'νέν, ἐπ. ἀ. κατ'ἔννοιαν.

معنون μου'ανβέν, μετ. παθ. ἀ.τιτλοφορούμενος.

معنوى μα'νεβί, ἐ. ἀ. πνευματικός, νοερός, ἀληθής.

معنوى μα'νεβιγέ, θ. τοῦ προηγ.

معنويات μα'νεβιγιάτ, πλ.τοῦ πργ.

معنى مع̓νά, ἴὸ lιεα. [μαντος.
معنيدار μἀνιδάρ, ἐ. π. πολυσήμ-
معوج μοὐαβέδζ-δζ, μετ. παθ. ἀ. κυρτός, στρεβλός.
معوم μἀχούδ, μετ. παθ. ἀ. ὡρισμένος· γνωστός.
معى μήγ, οὐ. ἀ. ἔντερον (ἀνατ.).
معيار μἠγιάρ, οὐ. ἀ. ζυγός· δοκιμαστήριον.
معيب μεἀήπ, μετ. παθ.ἀ. ἀξιόμεμπτος· — οὐ. ἀ. αἶσχος, ἐλάττωμα.
معيت μἀηγέτ, οὐ. ἀ. συντροφία· ἀκολουθία· — μἀηγὲτ βαπορού, ἐκτεωρός· — μἀηγὲτ μεμουρή, ἀκόλουθος.
معيشت μἀηδέτ, οὐ.ἀ. πόρος· μισθός· ζωή.
معين μἐήν, οὐ.ἀ.ῥόμβος (γεωμ.)· — ـه̈ διπὶχ μἐήν, παραλληλόγραμμος· ῥομβοειδής (γε.)
معين μοὐήν, ἐ. ἀ. προστάτης· βοηθός.
معين μοὐαγέν, μετ. παθ. ἀ. ὡρισμένος· — μὲ γαὶρ-ι-μοὐαγέν, ἀόριστος.
مغارب μεγαρὶπ, πλ. τοῦ مغرب.
مغاره μεγαρά, οὐ. ἀ. σπήλαιον· ὑπόγειον.
مغازه μαγαζά, οὐ. τ. κατάστημα· ὑπόγειον.
مغالطه μουγαλετά, οὐ. ἀ. τὸ ἀποπλανᾶν.
مغاير μουγαὶρ, ἀντίθετος, διάφορος· ἐνάντιος.
مغبون μαγπούτ, μετ. παθ. ἀ. ὁ φθονούμενος. [μενος.
مغتاب μουγτεδί, ἐ. ἀ. ὁ τρεφόμ-
مغتاظ μουγτεδίλ, ἐ. ἀ. ὁ πλυνόμενος. [γωγῶν.
مغتاظ μουγτενίν, ἐ. ἀ. ὁ λαφυραμغدور μαγδούρ, μετ. παθ. ἀ. ἠδικημένος· βεβλαμμένος. [χία.
مغدوريت μαγδουριγέτ, οὐ.ἀ. ἀδι-
مغدى μουγαδδί, ἐ. ἀ. θρεπτικός.
مغرب μαγρέπ, οὐ. ἀ. δύσις· πᾶσα δυτικὴ ἐπαρχία.
مغربلى μαγρεπλή, ἐ. τ. δυτικός· Ἀφρικανὸς ἢ Βαρβαρέζος.
مغربى μαγρεπί, ἐ. ἀ. δυτικός.
مغرور μαγρούρ, μετ. παθ. ἀ. πεπλανημένος· κενόδοξος· οἰηματίας.
مغروراً μαγρούρεν, ἐπ. ἀ. ὑπερηφάνως· ἠπατημένως.
مغرورلانمق μαγρουρλανμάκ, ρ. τ. ἐγκαυχᾶσθαι.
مغرورلق μαγρουρλούκ, οὐ. τ. οἴησις· ὑπερηφάνεια.
مغروس μαγρούς, μετ. παθ. ἀ. πεφυτευμένος.
مغروق μαγρούκ, μετ. παθ. ἀ. πεπνιγμένος ἐν ὕδατι· καταπεποντισμένος.
مغروقاً μαγρούκαν, ἐπ. ἀ. πεπνιγμένως (διὰ πνιγμοῦ).

مغز μάγζ, οὐ. ἀ. ἡ οὐσία· μυελός, ἐγκέφαλος· دار — μάγζ ὁάρ φρόνιμος. [πλύσιμον.

مغسل μαγσελ, οὐ. ἀ. νέρος πρὸς

مغسول μαγσούλ, μετ. παθ. ἀ. λελουσμένος.

مغشوش μαγσούξ, ἐ. ἀ. νενοθευμένος (χρυσὸς ἢ ἄργυρος).

مغصب μαγζήπ, ἐ. ἀ. ὁ παροργίζων.

مغضوب μαγζούπ, μετ. παθ. ἀ. ὠργισμένος· علیه — μαγζούπουν ἀλεΐχ, ὁ ἐπισπασάμενος τὴν ὀργὴν τινός.

مغطوس μαγτούς, ἐ. ἀ. βεβυθισμένος· βεβρεγμένος.

مغرفة μαγφιρέτ, οὐ. ἀ. ἄρεσις ἁμαρτιῶν.

مغفور μαγφρούρ, μετ. παθ. ἀ. συγκεχωρημένος.

مغلاة μαγλατά, οὐ. ἀ. σόρισμα.

مغلق μουγλαχ, μετ. παθ. ἀ. κλειστός, ἀσαφής.

مغلوب μαγλούπ, μετ. παθ. ἀ. ἡττημένος.

مغلوبية μαγλουπιγέτ, οὐ. ἀ. ἧττα.

مغمر μουγμέρ, ἐ. ἀ. καταάκλειστος.

مغموم μαγμούμ, μετ. παθ. ἀ. τεθλιμμένος· ἐκ δὲ τοῦ همّ γαμαί, συννεφώδης.

مغبي آلي μουγμὰ ἀλεΐχ, ἐ. ἀ. ὁ λιποθυμῶν.

مغناطيس μαγνατής, ξ. μαγνήτης.

مغنم μαγνέμ, οὐ. ἀ. λάφυρον.

مغني μουγνί, ἐ. ἀ. ὁ πλουτίζων· — μουγνά, μετ. παθ. ἀ. πεπλουτισμένος.

مغني μουγαννί, ἐ. ἀ. τραγῳδιστής· ὁ ᾄδων.

مغنية μουγαννιγέ, θ. τοῦ προηγ.

مغول μογόλ, οὐ. τ. Μογγόλος.

مغيب μουγαϊγέπ, μετ. παθ. ἀ. ἀφανής· κεκρυμμένος.

مغيبات μουγαϊγεπάτ, πλ. τοῦ

مغيبة μουγαϊγεπέ, οὐ. ἀ. πρᾶγμα ἀφανές· μυστήριον.

مغير μουγαγέρ, μετ. παθ. ἀ. μεταβεβλημένος.

مفتاح μεφατίχ, πλ. τοῦ فتح.

مفاخر μεφαχίρ, πλ. τοῦ فخر.

مفاخر μουφαχίρ, ἐ. ἀ. ἐγκαυχώμενος.

مفاخرة μουφαχερέτ, οὐ. ἀ. τὸ σεμνύνεσθαι. [λεια.

مفاد μουφάδ, οὐ. ἀ. ἔννοια· ὠφέ-

مفارق μουφαρίχ, ἐ. ἀ. ἀποχεχωρισμένος.

مفارقة μουφαρεχάτ, οὐ. ἀ. ἀποχωρισμός· διάζευξις.

مفاصل μεφασήλ, πλ. τοῦ

مفاصلة μουφασελέτ, οὐ. ἀ. διάλυσις.

مفاوضة μουφαβεζέ, οὐ. ἀ. ἰσότης· — شركت مفاوضة μουφαβεζέ, ἑταιρεία ὁ ὁρρυθμος. [δίον.

مفتاح μιφτάχ, οὐ. ἀ. κλείς· κλει-

مفتّش μουφεττίχ, ἐ. ἀ. ὁ ἀνοίγων· καταχτητής.

مفتّح μουφτεχήρ, ἐ. ἀ. ἐγκαυχώμενος.

مفترق μουφτερίχ, ἐ. ἀ. ἀποχωριζόμενος.

مفتري μουφτερί, ἐ.ἀ.συκοφάντης.

مفترى μουφτερά, μετ. παθ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. συκοφαντία.

مفتش μουφεττίς, ἐ.ἀ.ἐξεταστής· ἐπιθεωρητής.

مفتقر μουφτεχήρ, ἐ. ἀ. πτωχός.

مفتوح μεφτούχ, μετ. παθ. ἀ. ἠνεῳγμένος· κατακεκτημένος· ὁ διὰ τοῦ φετχὰ ἢ τοῦ οὐζοὺν προφερόμενος (γραμμ.).

مفتون μεφτούν, μετ. παθ. ἀ. ῥαδιουργημένος· παραζαλισμένος· ἐξεστηκὼς τῶν φρενῶν.

مفتى μουφτί, ἐ. ἀ. ἱεροδικαστής· ὁ ἐκδίδων ἀποφάσεις ἐπὶ ζητημάτων ἱερονομικῶν).

مفحم μουφεχχάμ, οὐ. ἀ. ἀνθρακοῦχος (χημ.).

مفخر μουφεχχάρ, ἐ. ἀ. ἔνδοξος.

مفخرت μεφχαρέτ, οὐ. ἀ. κατόρθωμα· ἀρετή.

مفخم μουφεχχάμ, μετ. παθ. ἀ. περιφανής· σεβαστός.

مفرح μουφερρήχ, ἐ.ἀ. χαροποιός, φαιδρυντικός.

مفرد μουφρέδ, μετ. παθ. ἀ. εἷς, μόνος· ἑνικός (γραμμ.).

مفرد μουφρίδ, οὐ. ἀ. ἀνηλεκτραγώγος (μυσ.).

مفردات μουφρεδάδ, πλ. τοῦ πργ. τὰ ἰδιαιτέρως ἐκτεθειμένα· — مفردات طب μουφρεδάδ-ι-τήπ, φαρμακολογία.

مفرز μουφρέζ, μετ. παθ. ἀ. κεχωρισμένος.

مفرش μουφρέ, μετ. παθ. ἀ. ἐστρωμένος.

مفرط μουφρήτ, ἐ.ἀ. ὑπερβολικός.

مفرط μουφρέτ, μετ. παθ. ἀ. ἐγκαταλελειμμένος.

مفرغ μεφρέγ, οὐ. ἀ. ὑλιστήρ.

مفرق μουφερρήγ, ἐ. ἀ. ὁ χύνων· — μουφερράγ, μετ. παθ. ἀ. κεχυμένος.

مفروش μεφρούς, μετ. παθ. ἀ. ἐστρωμένος.

مفروشات μεφρουσάτ, πλ. τοῦ πργ. οἰκιακὰ ἔπιπλα.

مفروض μεφρούζ, μετ. παθ. ἀ. ὡρισμένος (παρὰ Θεοῦ)· ὑποχρεωτικός· ὑποθετικός.

مفروضات μεφρουζάτ, πλ.τοῦ πργ.

مفروق μεφρούχ, μετ. ἀ. κεχωρισμένος.

مفسد μουφσίδ, ἐ.ἀ. ὁ διαφθείρων· ταραχοποιός.

مفسده μουφσιδέ, θ. τοῦ προηγ.

مفسدت μεφσεδέτ, οὐ. ἀ. μοχθηρία· ῥαδιουργία· σκάνδαλον.

مفسر μουφεσσίρ, ἐ. ἀ. ἑρμηνευτής, σχολιαστής.

ξορφάω με.σούμ, μετ. παθ. ά. κατηργημένος.
ξορφάωσις μεφσουμγέτ, ού. ά. κατάργησις, ακύρωσις.
ορφάω μηφσάβ, ού. ά. φλεβοτόμος (εργαλείον).
ορφάω μεφσά, ού. ά. γλώσσα.
ορφάω μεφσά, ού. ά. άρθρωσις (ανατ.).
ορφάω μουφεσσάλ, έ ά. ό σχολιάζων — μουφεσσάλ, μετ. παθ. ά. εξηγημένος εν εκτάσει εκτενώς. [έκτασει
ορφάω μυφέσσαλεν, επ. ά. εν
ορφάω μεφσούδ, έ. ά. φλεβοτομημένος. [μένος.
ορφάω μεφσούλ, έ. ά. διακεκυμ
ορφάω μουφτήρ, έ. ά ό λύων νηστείαν.
ορφάω μεφτούν, έ. ά. απότιτθος.
ορφάω μεφούλ, μετ. παθ ά. εἰργασμένος ως — μεφούλ-συν-άλεϊ, δοτική, εω — μεφούλ-συν-μεά, προσθετική, εε — μεφούλ-συν-ήνϊ, αφαιρετική, — μι ἴσημ-μεφούλ, παθητ. μετοχή, ψ — μεφούλ-συν τίν, αἰτιατική (γρμ.). [πτωχεία.
ορφάω μεφκαρέτ, ού. ά. ἔνδεια,
ορφάω μεφκούδ, μετ. παθ. ά. άχρηστος μή ὑπάρχων. [νος
ορφάω μουχκήρ, έ. ά. σκεπτόμε-
ορφάω μουχκιρέ, ό. τοῦ προηγ.
ορφάω μεχκιρούτ, μετ. παθ. ά. ἀποκεχωρισμένος, ἀπελευθερωθείς.
ορφάω μουχλίς, έ. ά. ὁ μή ἔχων ἰδιόν χρωματισμόν. [κοπία.
ορφάω μουχλισλίκ, ού. ά. χρω-
ορφάω μουχνί, έ. ά. ὁ ἐκμηδενίζων.
ορφάω μεχχίνμ, μετ. παθ. ά. ἐννοηθείς. — ού. ά. ἔννοια.
ορφάω μουχίβ, έ. ά. ὁ θηλῶν ὠφέλιμος.
ορφάω μεκατίρ, πλ. τοῦ ορφάω.
ορφάω μουκατίλ, έ. ά. ἀντικρυνός ἀντίτυπον — ἐπ. ά. ἀπέναντι.
ορφάω μουκατιλιγιέ, ἐπ. τ. ἀπέναντι εἰς ἀντάλλαγμα.
ορφάω μουκατελέ, ού. ά. ἀντίστασις παράθεσις ἀνταπόδοσις ἐξέτασις.
ορφάω μουκατέλετεν. ἐπ.ά. ἀπέναντι, ἀντικρύ, ἀντί.
ορφάω μουκατήλ, έ. ά. ὁ ἀντιμαχόμενος ὁ ἀλληλοχρονεύων.
ορφάω μουκατελέ, ού. ά. ἀλληλοκτονία.
ορφάω μεκαδίρ, πλ. τοῦ ορφάω.
ορφάω μουκαρίπ, έ. ά. ὁ πλησίον γείτων. [γισις.
ορφάω μουκαρεπέτ, ού. ά. προσέγ-
ορφάω μουκαρίν, ού. ά. ὁ πλησίον γείτων.
ορφάω μουκαρενέτ, ού. ά. προσ-

έγγισις· σχέσις, συνάφεια.
مقاسم μουκασίμ, ἐ. ἀ. διανομεύς.
مقاسمة μουκασεμέ, οὐ.ἀ. διανομή.
مقاص μακάς, οὐ. τ. ψαλίς.
مقاصد μεκασήδ, πλ. τοῦ مقصد.
مقاطعة μουκαταʾά, οὐ.ἀ. τὸ διαρρηγνύειν· τὸ συμφωνεῖν· ἐκμίσθωσις δεκάτης. [κατιστής.
مقاطعجى μουκαταʾδζί, οὐ. τ. δε-
مقال μεκάλ, οὐ.ἀ. λόγος, ὁμιλία.
مقالات μεκαλάτ, πλ. τοῦ
مقالة μεκαλέ, οὐ. ἀ. λόγος· ἄρθρον· κεφάλαιον.
مقام μεκάμ, οὐ. ἀ. θέσις·μνῆμα· βαθμός, ἀξίωμα· μέλος μουσικόν.
مقامات μεκαμάτ, πλ. τοῦ προηγ.
مقاولة μουκαβελάτ, πλ. τοῦ
مقاولة μουκαβελέ, οὐ.ἀ. τὸ συνομιλεῖν·συμφωνία· συμβόλαιον.
مقاوم μουκαβίμ, ἐ. ἀ. ἀνθιστάμενος. [στασις.
مقاومة μουκαβεμέτ, οὐ. ἀ. ἀντί-
مقايسة μουκαγεσέ, οὐ. ἀ. σύγκρισις· ἀναλογία. [κροταφεῖον.
مقبر μακπέρ, οὐ. ἀ. τάφος· νε-
مقبرة μακπερέ, ὡς τὸ προηγ.
مقبض μουκαππήζ,οὐ.ἀ.καταζαλτικός. [θλιμένος.
مقبور μακπούρ, μετ. παθ. ἀ. τε-
مقبوض μακπούζ, μετ. παθ. ἀ. εἰλημμένος· — οὐ. ἀ. παραλαβή.
مقبول μακπούλ, μετ. παθ. ἀ. παραδεκτός· εὐάρεστος· — كچمك μακπουλὰ γκετσμέκι, τὸ εἶναι εὐάρεστον· طوغرى — μακπούλ τουτμάκ, ἀρέσκεσθαι τινί· مدد — μακπουλούμδηρ, τὸ παραδέχομαι.
مقبولیت μακπουλιγέτ, οὐ. ἀ. παραδοχή, εὐαρέσκεια.
مقتدا μουκτεδά, μετ. παθ. ἀ. ἀρχηγός, διδάσκαλος· παράδειγμα.
مقتدر μουκτεδίρ, ἐ. ἀ. ἰσχυρός, ἱκανός. [μενος.
مقتدى μουκτεδί, ἐ. ἀ. ὁ μιμούμ
مقترب μουκτερίπ, ἐ. ἀ. ὁ προσεγγίζων. [ζόμενος.
مقترض μουκτερίζ, ἐ. ἀ. ὁ δανει-
مقتربن μουκτ·ρίν, ἐ. ἀ. πλησίος, προσεχής.
مقتضا μουκτεζά, μετ. παθ. ἀ. ἀναγκαῖος· — οὐ. ἀ. ἀπαίτησις· ἀνάγκη.
مقتضى μουκτεζί, ἐ. ἀ. ὁ ἀναγκάζων, αἴτιος· — οὐ. ἀ. ἀπαίτησις.
مقتفى μουκτεφί, ἐ. ἀ. ὁ συμμορφούμενος· — μουκτεφά, μετ. παθ. ἀ. ἀκολουθούμενος.
مقتل μακτέλ, οὐ. ἀ. τόπος ἐν ᾧ διεπράχθη φόνος.
مقتول μακτούλ, μετ. παθ ἀ. πεφονευμένος.

مقرار μηχδάρ, οὐ. ἀ. ποσότης· ἀξία.

مقراد μουχαδδίρ. ἐ. ἀ. ὁ ὁρίζων τὰ πάντα (Θεός)· ὁ ἐκτιμῶν — μουχαδδέρ, μετ. παθ. ἀ. ὡρισμένος

مقراداتي μουχαδδεράτ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ προηγ. τὰ γραπτά.

مقرادة μουχαδδερέτ, οὐ.ἀ. ἰσχύς.

مقرادس μουχαδδές, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἅγιος, ἱερός.

مقراده μαχδέμ, οὐ. ἀ. ἔλευσις.

مقراده μουχδίμ, ἐ. ἀ. χαρτερικός.

مقراده μουχαδδέμ, μετ. παθ. ἀ. παρελθών· προπορευόμενος — ἐπ. ἀ. πρό, ἄλλοτε.

مقرادهلا μουχαδδεμά, ἐπ. ἀ. προηγουμένως, προλαβόντως.

مقرادهلاتي μουχαδδεμάτ, πλ.τοῦ μαδ.

مقرادهلا μουχαδδεμέ, οὐ. ἀ. τὸ ἔμπροσθεν μέρος· πρόλογος.

مقرادور μαχδούρ, μετ. παθ. ἀ. προωρισμένος (ὑπὸ Θεοῦ)· — οὐ. ἀ. πλάσμα· δύναμις.

مقرادورات μαχδουράτ, πλ.τοῦ πργ. πλάσματα.

مقراره μεχάρ, οὐ.ἀ. διανομή, ἔδρα

مقراري μουχήρρ, ἐ. ἀ. ὁ ὁμολογῶν.

مقراريب μουχαρρεπ, μετ. παθ. ἀ. ὁ πλησίον· αὐλικός· ἄγγελος.

مقريبان μουχαρρεπὰν καὶ

مقريبون μουχαρρεπούν καὶ

مقريبين μουχαρρεπίν, πλ. τοῦ πργ.

مقرير μουχαρρήρ, ἐ. ἀ. ὁ ἐξηγῶν· ὁ διασαφηνίζων — μουχαρρέρ, μετ. παθ. ἀ. ἐπιβεβαιωμένος.

مقرزخ μαχρούχ, μετ. παθ. ἀ. τετραγωνισμένος.

مقرون μαχρούν, μετ. παθ. ἀ. συνημμένος.

مقرونيت μαχρουνιγέτ, οὐ. ἀ. συναφεια· σύνδεσμος.

مقسم μουχασσίμ, ἐ. ἀ ὁ διανέμων· — μουχασσέμ, μετ.παθ. ἀ διανεμημένος.

مقسوم μαχσούμ, μετ. παθ. ἀ. διαμεμοιρασμένος· ὡρισμένος.

مقص μεχάς, οὐ. ἀ. ψαλίς.

مقصد μαχσάδ, οὐ.ἀ. σκοπός· ἐπιθυμία.

مقصود μαχσούδ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ οὐ. σκοπός.

مقصور μαχσούρ, μετ. παθ. ἀ. ὁριστικός· περιωρισμένος.

مقطر μαχδάρ, οὐ. ἀ. σταγών.

مقطر μουχαττάρ, μετ. παθ. ἀ. διϋλισμένος· ἀπεσταγμένος.

مقطع υιχτάϊ, οὐ. ἀ. κοπτήρ.

مقطع μουχαττάϊ, μετ. παθ. ἀ. κεχωρισμένος· κεκομμένος.

مقطوع μαχτούϊ, μετ παθ. ἀ. κεκομμένος·ὁριστικός,ὡρισμένος.

مقعد μαχάδ, οὐ. ἀ. κάθισμα.

مقعر μουχαάρ, μετ. παθ.ἀ. λαχχώδης· κοῖλος.

مقد μουχαφφὰ καὶ

مقفى μουχαφφί, μετ. παθ. ἀ. ὁμοιοκατάληκτος.

مقلب μουχαλλήπ, ἐ. ἀ. ὁ στρέφων, ὁ μεταβάλλων.

مقلد μουχαλλίδ, ἐ. ἀ. μῖμος· ὁ ζωννὺς τὸ ξίφος· — μουχαλλέδ, ἐ. ἀ. μεμιμημένος· ὁ ζωννύμενος τὸ ξίφος· ὁ εἰς τὸν λαιμὸν χρεμάμενος.

مقلوب μαχλούπ, μετ. παθ. ἀ. ἀντεστραμμένος.

مقناطيس μηχνατής, ἴδ. مغناطيس.

مقنع μουχνή, ἐ. ἀ ὁ χατασιγάζων· ὁ ἱχανοποιῶν.

مقوس μουχαββές, μετ. παθ. ἀ. ὁ ἐν σχήματι τόξου ὤν.

مكول μεχούλ, μετ. παθ. ἀ. εἰρημένος.

مكولة μεχουλέ, οὐ. ἀ. εἶδος, γένος· χατηγορία. [ποιῶν.

مكوم μουχαββίμ, ἐ. ἀ. ὁ ταχτο-

مكوى μουχαββί, ἐ.ἀ. ὁ ἐνισχύων· — μουχαββά, μετ. παθ. ἀ. ἐνισχυμένος· — οὐ. ἀ. ναστοχάρτης μουχαββᾶς).

مكهور μαχχούρ, μετ. παθ. ἀ. νενιχημένος.

مكياس μηχγιάς, οὐ. ἀ. μέτρον· — μιχγιὰς-ουλ-χαραρέ, θερμόμετρον.

مكيد μουχαϊγίδ, ἐ. ἀ. ὁ χαταγράφων· — μουχαϊγέδ, μετ. παθ. ἀ. δεδεμένος· χαταγεγραμμένος, φροντίζων.

مكيس μεχήζ, μετ. παθ. ἀ. παραβαλλόμενος.

مكيم μουχήμ, ἐ. ἀ. ὁ διατρίβων· χάτοιχος.

مكيء μούχαϊγί, ἐ. ἀ. ἐμετιχός.

مكيافيلية μουχιαπερέτ, οὐ. ἀ. ἀλαζονεία.

مكتب μεχιατήπ, πλ. τοῦ مكتب.

مكتبة μουχιατεπέ, οὐ. ἀ. ἀλληλογραφία.

مكتم μουχιατεμέ, οὐ. ἀ. τὸ χρύπτειν· τὸ φυλάττειν μυστιχόν.

مكتوب μεχιατίπ, πλ. τοῦ مكتوب.

مكارمة μουχιαρεμέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἀμιλλᾶσθαι περὶ ἀρετῶν.

مكارمكارم μεχιαριμχιάρ, ἐ. π. ἐλεήμων. [τηγόν.

مكارة μεχιαρέ, οὐ. ἀ. ζῷον φορ-

مكارى μεχιαρί, ἐ. ἀ. ὁ ἐχμισθῶν.

مكافات μουχιαφάτ, οὐ.ἀ. ἀμοιβή· βραβεῖον.

مكافى μουχιαφί, ἐ.ἀ. ἴσος· ὅμοιος· — قطع χάτ'-ι-μουχιαφί, παραβολή (γεωμτ.).

مكالمات μουχιαλεμάτ, πλ. τοῦ πρ.

مكالمة μουχιαλεμέ, οὐ. ἀ. συνδιάλεξις· συζήτησις.

مكان μεχιάν, οὐ. ἀ. τόπος· θέσις. ἀξίωμα· οἰχία· — جنت δζεννὲτ μεχιάν, ὁ ἐν σχηναῖς μαχάρων.

مكتب μεκτέπ, οὐ. ἀ. σχολή.

مكتتم μουκτετίμ, ἐ. ἀ. ὁ τηρῶν μυστικόν· — μουκτετέμ, ἐ. ἀ. μυστικός.

مكترى μουκτερί, ἐ.ἀ.ἐνοικιαστής.

مكتسب μουκτεσίπ, ἐ. ἀ. ὁ κτώμενος· — μουκτεσέπ, ὁ κτηθείς.

مكتفى μουκτεφί, ἐ. ἀ. ὁ ἀρκούμενος· [νος· ὀλιγαρκής.

مكتوب μεκτούπ, μετ. παθ. ἀ.γεγραμμένος· — οὐ. ἀ. ἐπιστολή, ἔγγραφον.

مكتوبجى μεκτουπτζί, οὐ. τ. ἀρχιγραμματεύς (ὑπουργείου ἢ ἐπαρχίας). [ἀλληλογραφεῖν.

مكتوبلاشمق μεκτουπλασμάκ, ρ. τ.

مكتوم μεκτούμ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. μυστικός.

مكتوبى μεκτουπί, ὡς τὸ مكتوبجى.

مكث μέκς, οὐ. ἀ. διατριβή· ἀναβολή.

مكثر μουκεσσέρ, ἐ.ἀ. ηὐξημένος.

مكثف μουκεσσίφ, ἐ. ἀ. συσταλτικός· — οὐ. ἀ. ἀερόστατον.

مكدر μουκεδδίρ, ἐ. ἀ. θλιβερός· — μουκεδδέρ, μετ. παθ. ἀ. τεθλιμμένος.

مكذب μουκεζζίπ,ἐ.ἀ.ὁ διαψεύδων.

مكر μεγέρ, μόρ. π. ἐκτός· ἄνμόνον· ἔξαφνα.

مكر μεκίρ, οὐ. ἀ. δόλος· ἀπάτη.

مكرر μουκερρέρ, μετ. παθ. ἀ. ἐπανειλημμένος.

مكرر μουκέρρερεν, ἐπ. ἀ. ἐπανειλημμένως.

مكرم μουκερρέμ, μετ. παθ. ἀ. γενναῖος,ἐλευθέριος·περιφανής.

مكرم μουκερρέμ, μετ.παθ. ἀ. σεβόμενος· σεβαστός.

مكرمن μουκέρρεμεν, ἐπ. ἀ. σεβασμίως. [εὐεργεσία.

مكرمت μεκριμέτ, οὐ. ἀ. χάρις,

مكروه μεκρούχ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. βδελυκτός· ἀποτρόπαιος.

مكسبت μεκσεπέτ, οὐ. ἀ. κέρδος.

مكسر μουκεσσέρ, μετ. παθ. ἀ. τετριμμένος·τεθραυσμένος· ἔξ — δἐμι μουκεσσέρ, ἀνώμαλος πληθυντικός (γραμμ.).

مكسوب μεκσούπ, μετ. παθ. ἀ. ἀποκεκτημένος.

مكسور μεκσούρ, μετ. παθ. ἀ. συντετριμμένος· γράμμα προφερόμενον διὰ τοῦ κεσρέ.

مكعب μουκ'ιάπ, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. κύβος· κυβικός· — جذر مكعب μουκ'ιάπ,ἡ κυβικὴ ρίζα(μθμ.)

مكك μεκίκ, οὐ. τ. κερκίς.

مكلف μουκελλέφ, μετ. παθ. ἀ. ὑποχρεωμένος· πολυτελής· ὁ καταστὰς ἔφηβος.

مكمل μουκεμμέλ, μετ. παθ. ἀ. ἐντελής· ἐξαίρετος. [λῶς.

مكملا μουκεμμέλεν, ἐπ. ἀ. ἐντε-

مكنت μεκινέτ, οὐ. ἀ. δύναμις· ἱκανότης.

ملكون μελινούν, ἐ. ἀ. κεκαλυμμένος· κατὰ τάξιν τεθειμένος.

ملكون μουκεββίν, οὐ.ἀ. ὁ δημιουργῶν· — μουκεββέν, μετ. παθ. ἀ. καὶ οὐ. δημιούργημα.

ملكونات μουκεββενάτ, πλ.τοῦ πργ. δημιουργήματα· δημιουργία· —جهة-ميه-ي-μουκεββενάτ, ἀτοπολογία.

ملكيال μικιγιάλ, οὐ ἀ. μέτρον γεννημάτων, κοιλόν.

ملكيش μουκεϊγίς, ἐ. ἀ. ἔγκυστρος (βοτ.).

ملكيف μουκεϊγίφ, ἐ. ἀ. ὁ προξενῶν εὐθυμίαν.

ملكيف μουκεϊγέφ, μετ. παθ. ἀ. χαρακτηριζόμενος.

ملكيفات μουκεϊγεφάτ, πλ.τοῦ πργ. πράγματα προξενοῦντα εὐθυμίαν ἢ μέθην (ποτά).

ملكين μεκίν, ἐ. ἀ. στερεός· ἐγκατεστημένος.

ملي μελέ', οὐ. ἀ. λαός.

ملي μολλά, οὐ. τ. κληρικὸς ἔχων τὸν ἱερατικὸν βαθμὸν τοῦ Μολλᾶ (ἀνωτέρου τοῦ Καδὴ καὶ κατωτέρου τοῦ Καζασκέρη)· φοιτητὴς τῆς θεολογίας.

ملي لس μουλαπίς, ἐ.ἀ. ἴδιος, σχετικός.

ملي لسه μουλαπεσέ, οὐ. ἀ. σχέσις· αἰτία· τὸ δυσδιάκριτον.

ملي لغ μελλάχ, οὐ. ἀ. ναύτης.

ملي لغ ت μελαχτ[illegible] οὐ. ἀ. τὸ εἶναι ναύτην

ملي لغ ت μελαχ[illegible] οὐ.ἀ. ὡραιότης.

ملي لغ ات μο[illegible]άτ, πλ. τοῦ

ملي لغ ه μου[illegible]ά, οὐ ἀ. διαλογι-

ملي لق μελάζ[illegible] ἄσυλον. [σμός.

ملي لق ل μουλο[illegible] οὐ. ἀ. ὑπάλληλος ἄμισθ[illegible] καθητευόμενος)· ἀκόλουθο[illegible]λοχαγός· ـلا — μουλαζίμ[illegible]λ, ὑπολοχαγός· ـلا — μ[illegible]μ-ι-σανί, ἀνθυπολοχαγ[illegible]

ملي لق ت μουλ[illegible]ét, οὐ.ἀ. τὸ εἶναι ἄμισθ[illegible]πάλληλον· ὁ βαθμὸς τοῦ [illegible]λοχαγοῦ.

ملي لق ت ه μουλο[illegible]τεν, ἐπ. ἀ. ἐπὶ τῷ εἶναι [illegible]λληλον ἄμισθον.

ملي لق ي μιλαί[illegible]κι, ἴδ. ـلي لق.

ملي لق ش μουλο[illegible]χ, ε.ἀ. κολλητός.

ملي لق ات μουλ[illegible]άτ, οὐ. ἀ. κόλλησις.

ملي لف μουλατ[illegible], ἐ. ἀ. ἀστεῖος.

ملي لف ات μουλ[illegible]ét, οὐ. ἀ. ἀστεϊσμός.

ملي ل ـ μουλα[illegible]τ, οὐ. ἀ. συνέντευξις· συ[illegible]λία.

ملي ل ـ μουλαχ[illegible] ἐ. ἀ. ὁ συντυγχάνων· ὁ [illegible]αμβάνων συνέντευξιν. [θλίψις.

ملي لل μελάλ[illegible] οὐ. ἀ. στενοχωρία,

ملي لت μελαλέτ[illegible] ὡς τὸ προηγ.

ملي لم μελάμ[illegible] οὐ. ἀ. ἐπίπληξις· αἶσχος.

ملمت μελανέτ, ὡς τὸ προηγ.
ملمك μελαΐκι καὶ
ملمكه μελαϊκέ, πλ. τοῦ ملمك.
ملمم μουλαΐμ, ἐ. ἀ. γλυκύς, πρᾷος· εὐκοίλιος.
ملمم μουλαϊμέτ, οὐ. ἀ. γλυκύτης· εὐπροσηγορία· εὐκοιλιότης.
ملمس μελπές, οὐ. ἀ. ἔνδυμα.
ملمس μουλεππίς, ἐ. ἀ. ὁ ἐνδύων· ὁ συγχέων· — μουλεππές, μετ. παθ. ἀ. ἐνδεδυμένος, συγχεχυμένος. [δεδυμένος.
ملموس μελπούς, μετ. παθ. ἀ. ἐν-
ملموسات μελπουσάτ, πλ. τοῦ πργ. ἀντὶ οὐ. ἐνδύματα.
ملت μιλλέτ, οὐ. ἀ. ἔθνος· πλ. ملل.
ملتس μουλτεπίς, ἐ. ἀ. συγχεχυμένος· ἀμφίβολος.
ملتسم μουλτεσίμ, ἐ. ἀ. ὁ σιλῶν· — μουλτεσέμ, μετ. παθ. ἀ. πεφιλημένος.
ملتجا μουλτεδζὰ καὶ
ملتجى μουλτεδζά, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ οὐ. ἄσυλον.
ملتجى μουλτεδζί, ἐ. ἀ. ὁ καταφεύγων εἰς ἄσυλον.
ملتزم μουλτεζίμ, ἐ. ἀ. ὁ θεωρῶν τι ὡς ὑποχρέωσιν· ἐκμισθωτὴς δημοσίων φόρων· — μουλτεζέμ, ὁ θεωρούμενος ὡς ὑποχρέωσις· — οὐ. ἀ. ὑποχρέωσις· καθῆκον.
ملتسق μουλτεσήχ, ἐ. ἀ. χολλητός.
ملتفت μουλτεφίτ, ἐ. ἀ. ὁ περιποιούμενος· — μουλτεφέτ, μετ. παθ. ἀ. ὁ τυχὼν περιποιήσεως.
ملتقى μουλτεχά, οὐ. ἀ. τόπος συνεντεύξεως· συμβολή· συνάρθρωσις (παθ.).
ملتقى μουλτεκή, ἐ. ἀ. ὁ συντυγχάνων τινί.
ملتمس μουλτεμίς, ἐ. ἀ. ὁ ἀξιῶν· ὁ ζητῶν· — μουλτεμές, μετ. παθ. ἀ. ὁ αἰτούμενος· — οὐ. ἀ. αἴτιος. [γισμένος.
ملتوى μουλτεχίπ, ἐ. ἀ. πεφλο-
ملخ μελοζά, οὐ. ἀ. ἄσυλον.
ملخ μίλχ, οὐ. ἀ. ἅλας.
ملخ μουλχάχ, μετ. παθ. ἀ. προσηρτημένος.
ملخوذ μελχούδ, μετ. παθ. ἀ. τεθαμμένος. [πευόμενος.
ملخوظ μελχούζ, μετ. παθ. ἀ. σκο-
ملخوظات μελχουζάτ, πλ. τοῦ πργ. ἀντὶ οὐ. τὰ ὑπὸ σκέψιν ζητήματα.
ملخص μουλεχχάς μετ. παθ. ἀ. συντετμημένος· ἐπίτομος.
ملخصا μουλέχχασαν, ἐπ. ἀ. συνοπτικῶς. [μέλας.
ملز μελέζ, ἐ. ἀ. ἀμφιγενής· ὑπο-
ملزوم μελζούμ, μετ. παθ. ἀ. τὸ ἀναγκαιοῦν.
ملزومیت μελζουμιγέτ, οὐ. ἀ. ἀνάγκη.

مولصاق μουλσάχ, μετ.παθ. ἀ συγχε-ολλημένος.

مولصوق μελσούχ, μετ. παθ. ἀ. ὡς τὸ προηγ.

مولطيف μουλτήφ, ἐ. ἀ. προαϋντικός· μετριοπαθής.

مولعين μουλε'άν, μετ. παθ. ἀ. κατηραμένος.

مولعنيت μελα'νέτ, οὐ ἀ. κατάρα.

مولعون μελ'ούν, μετ. παθ. ἀ. επικατάρατος.

مولفيفي μουλεφφέφ, μετ. παθ. ἀ. περιτετυλιγμένος·ἐσώκλειστος.

مولفوظ μελφούζ, μετ. παθ. ἀ. προ-ερθείς· ἐρριμμένος.

مولفوظات μελφουζάτ, πλ.τοῦ πργ. λόγος.

مولفوف μελφούφ, ἴδ. مولفيفي.

مولفوفين μελφούφεν, ἐπ. ἀ. ἐσωκλείστως. [κόλαξ.

مولق μελάκ, οὐ.ἀ. φιλία· εὐγένεια·

مولقب μουλεκάπ, μετ. παθ. ἀ. ἐπικαλούμενος.

مولقح μουλεκάχ, ἐ. ἀ. γονιμοποιημένος· περιωρισμένος.

ملك μελκι, οὐ.ἀ. δύναμις· μέσον.

ملك μίλκι, οὐ. ἀ. κυριότης· βασίλειον· ἰδιοκτησία.

ملك μελέκι, οὐ. ἀ. ἄγγελος.

ملك μελίκι, οὐ. ἀ. ἡγεμών, ἄρχων, μονάρχης.

ملكي μελουκιανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. βασιλικός, ῶς· ἡγεμονικός,ῶς. — مولوكيانه, οὐ.ἀ. κτῆμα.

مولكيدار μουλκιδάρ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. βασιλεύς, ἄρχων, κτηματίας.

مولكير μουλκκίρ, ἐ. ἀ. βασιλεύς· κατακτητής.

ملكه μελικέ, οὐ. ἀ. θ. τοῦ ملك μελίκι.

ملكه μελεκέ, οὐ. ἀ. κτῆμα· δοῦλος· ἄσκησις· πεῖρα.

ملكي μελεκί, ἐ. ἀ. ἀγγελικός· — μελικί, βασιλικός.

ملكي μιουλκί, ἐ. ἀ. κυριαρχικός· πολιτικός.

ملكيه μιουλκιγέ, θ. τοῦ προηγ.

ملكيت μιλκιγέτ, οὐ. ἀ. κυριαρχία· ἰδιοκτησία.

ملل μελέλ, οὐ. ἀ. κόρος, στενοχωρία ψυχική.

ملل μιλέλ, πλ. τοῦ ملة μιλλέτ.

ملم مولمما', μετ. παθ. ἀ. ποικιλόχρους. [μελίκι.

ملوك μουλιούκι, πλ. τοῦ ملك

ملوكي μουλιουκιανέ, ἐ. ἀ. βασιλικός, ἡγεμονικός.

ملول μελούλ, ἐ. ἀ. τεθλιμμένος.

ملوم μελούμ, ἐ. ἀ. ἀξιόμεμπτος.

ملون μουλεββέν, μετ. παθ. ἀ. ποικιλόχρους· ἄστατος.

ملهم μελχέμ,οὐ.τ. κατὰ παραφθ. ἐκ τοῦ ἀ. مرمر μερχέμ.

ملهم μουλχίμ, ἐ. ἀ. ὁ ἐμπνέων (ἐπὶ Θεοῦ)· — μουλχέμ, μετ. παθ. ἀ. ἐμπνευόμενος.

μελεμέχι, ρ. τ. βελάζειν.
μιλιάρ, ξ. διλιόνιον. [ρίεις.
μελίχ, ἐ. ἀ. κομψός, χα-
μελίχι, οὐ. ἀ. μονάχης, χρταιός (Θεός).
μουλεΐγίν, ἐ. ἀ. ἀπαλυντικός, γλυκαντικός, μαλακτικός· — μουλεγέν, μετ. παθ. ἀ. (ὑπὸ τὰς ἰδίας σημασίας).
μιλιόν, οὐ. τ. ἑκατομμύριον.
μάτ, οὐ. ἀ. θάνατος.
ματί, ἐ. ἀ. θανατικός.
μουμασίλ, ἐ. ἀ. ὅμοιος· σύμφωνος. [συμφωνία.
μουμασελέ, οὐ. ἀ. ὁμοιότης·
μουμαρεσσέτ, οὐ. ἀ. ἄσκησις· ἐπιμέλειαι· ἐμπειρία.
μουμάς, ἐ ἀ. ὁ ἐγγίζων εἷς τι· — οὐ. ἀ. ἐφαπτομένη (γεωμτρ.).
μεμαλίχι, πλ. τοῦ .
μεμαλίχι, πλ. τοῦ .
μουμανής, ἐ. ἀ. ὁ ἐμποδίζων, ὁ κωλύων.
μουμανεάτ, οὐ. ἀ. παρακώλυσις, ἀπαγόρευσις.
μουμαζ, μετ. παθ. ἀ. ἐκλεκτός· διακεκριμένος· πρόνομιοῦχος.
μουμαζέ, θ. τοῦ προηγ.
μουμτεσήλ, ἐ. ἀ. εὐπειθής.
μουμτεχήν, ἐ. ἀ. ὁ δοκιμάζων· ἐξεταστής· — μουμτεχάν, μετ. παθ. ἀ. ἐξητασμένος. [ρατεταμένος.
μουμτέδ, μετ. παθ. ἀ. πα-
μουμτεζίδζ, ἐ. ἀ. συνωχειωμένος. [γενέσθαι.
μουμτενή, ἐ. ἀ. ἀδύνατον·
μουμεσσέλ, μετ. παθ. ἀ. ἐξηγούμενος· ἐξωμοιωμένος· ἐζωγραφημένος· παραδειγματισμένος· ὁ παραδείγματι ἐκφράζόμενος. [βοηθῶν.
μουμίδδ, ἐ. ἀ. παρατείνων· ὁ
μουμιδδ, μετ. παθ. ἀ. παρατεταμένος.
μεμδούχ, μετ. παθ. ἀ. ἀξιέπαινος· ἄξιος εὐχαριστίας.
μεμδουδ, μ. παθ. ἀ. παρατεταμένος· μακρός.
μεμέρρ, οὐ. ἀ. δίοδος, γέφυρα.
μουμερίζ, ἐ. ἀ. νοσηρός (ἰατρ.). [ἀναμεμιγμένος.
μεμζούδζ, μετ. παθ. ἀ.
μουσίχι, ἐ. ἀ. φιλάργυρος.
μουμζί, ἐ. ἀ. ὁ ὑπογράφων· — μουμζά, μετ. παθ. ἀ. ὑπογεγραμμένος.
μουμκίν, ἐ. ἀ. δυνατός, πιθανός· — οὐ. ἀ. πλάσμα· — ὶ νὰ μουμκίν, ἀδύνατος.
μουμκινάτ, πλ. τοῦ πρ. ἀντὶ οὐ. πράγματα πιθανά· πλάσματα.

ممل μουμίλ, ἐ. ἀ. ἀηδής.
ممله μεμλεχά, οὐ. ἀ. ἁλική.
ممللك μουμελλέκι, μετ. παθ. ἀ. κεκτημένος.
ممللكت με.λεκέτ, οὐ. ἀ. ἰδιοκτησία· κράτος· χώρα· ἐπαρχία· πόλις.
ممللكتپناه μεμλεκετπενάχ, οὐ. π. τὸ καταφύγιον τῆς χώρας· μονάρχης· διοικητής.
ملو μεμλοῦ, μετ. παθ. ἀ. πλήρης.
ملوح μεμλούχ, μετ. παθ. ἀ. ἁλατισμένος· ἁλμυρός.
ملوك μεμλιούκι, μετ. παθ. ἀ. κεκτημένος· δοῦλος.
ملوكيت μεμλουκιγέτ, οὐ. ἀ. δουλεία.
ممنو μεμνού, μετ. παθ. ἀ. ἀπηγορευμένος.
ممنوعات μεμνουάτ, πλ. τοῦ προηγ.
ممنون μεμνούν, μετ. παθ. ἀ. ἠὐχαριστημένος.
ممنونيت μεμνουνιγέτ, οὐ. ἀ. εὐχαρίστησις.
مم μεμέ, οὐ. τ. μαστός· ن— كسمك μεμεδὲν κεσμέκι, ἀπογαλακτίζειν.
ممور μουμχίλ, ἐ. ἀ. ὁ χορηγῶν προθεσμίαν.
ممور μεμχούρ, μετ. παθ. ἀ. ἐσφραγισμένος.
ممیت μουμίτ, ἐ. ἀ. ὁ διδοὺς τὸν θάνατον (Θεός).
ممیز μουμεϊγίζ, ἐ. ἀ. ἐξεταστής· ἐκλεκτής· ἀνώτερος ὑπάλληλος δημοσίου γραφείου (μουμεΐζης)· — μουμεγέζ, μετ. παθ. ἀ. ἐκλελεγμένος· ἐξητασμένος.
من μέν, ἀντ. π. ἐγώ· ὅς· ὅστις.
من μίν, πρόθ. ἀ. ἐκ· ἀπό· — غیرحید μὶν γάϊρ-ι-χαδδίν, ἄνευ δικαιώματος· ἀναξίως· الله — μὶν ἔλ-καδίμ, ἀνέκαθεν.
منا μεναπί, πλ. τοῦ منم μενπά'.
مناجات μουναδζάτ, οὐ. ἀ. δέησις πρὸς τὸν Θεόν.
مناده μουναδί, ἐ. ἀ. κῆρυξ· — μουναδά, μετ. παθ. ἀ. καλούμενος.
منار μενὰρ καὶ
منره μα(ι)ναρέ, οὐ. ἀ. φανός· φάρος· μιναρές.
منازع μουναζή', ἐ. ἀ. φιλόνεικος· — μουναζά, μετ. παθ. ἀ. φιλονεικούμενος.
منازعه μουναζεά', οὐ. ἀ. ἔρις· φιλονεικία. [ζέλ.
منزل μεναζίλ, πλ. τοῦ منزل μενمناسب μουνασίπ, ἐ. ἀ. ἁρμόδιος· εὔλογος.
مناسبات μουνασεπάτ, πλ. τοῦ
مناسبت μουνασεπέτ, οὐ. ἀ. ἁρμοδιότης· σχέσις· ἀναλογία.
مناسبتسز μουνασιπετσήζ, ἐ. τ.

ἀναριθμόβιος ἄκαιρος ὀνοματολόγος.

Μοναστηριοπετοζήλικας, οὐ. τ. ἀναριθμοβιότης.

Μοναστήρι, οὐ. τ. μοναστήριον· Μοναστήριον (Βιτώλια) [πόλις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας].

Μονασιάζω, πλ. τοῦ μονάζω· — Καὶ ἐγκ-μοναστάζω, οἱ ἐν τέλει.

Μοναστερεύω, οὐ. ἀ. τὸ μερίζειν εἰς δύο ἴσα μέρη.

Μοναστέρεμα, ἐπ. ἀ. ἡ ἡμισεία. [μωτικά.

Μοναστήκι, πλ. τοῦ Μόναστήρι, πλ. τοῦ Μοναζάρι. [τις.

Μοναζαρεύω, οὐ. ἀ. ἐξομοίωσις· Μοναρίτ, οὐ. ἀ. τὸ ἐκδιώκειν· ἀντίθεσις· ἐναντιότης.

Μοναρεμένος, οὐ. ἀ. ἀποστροφή, ἀπέχθεια (ἀμοιβαία).

Μοναρή, πλ. τοῦ Μοναρεμένος.

Μοναρίκι, ἐ. ἀ. ὑποκριτής.

Μοναρικάτ, οὐ. ἀ. ὑποκρισία.

Μοναρικλήκι, οὐ. τ. ὡς τὸ προηγ. [νάντιος.

Μοναρί, ἐ. ἀ. ἀντίθετος· ἐ-Μοναχάδε, οὐ. ἀ. ἐξέλεγξις, ἐξακρίβωσις· ἔρις.

Μοναχαστά, οὐ. ἀ. μειοδοσία.

Μοναχεχάτ, πλ. τοῦ ἐπ. Μοναχεχά, οὐ. ἀ. τὸ συνάπτειν γάμον. [μενον· κτῆμα.

Μενάλ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιτυγχάνόμενά, ἐ. ἀ. ὄπτος· ὄνειρον.

Μενάν, ἐ. ἀ. ἡ δοτὴρ παντὸς ἀγαθοῦ (θεός).

Μανάβ, οὐ. τ. ὀπωροπώλης.

Μοναβάτε, οὐ. ἀ. διαδοχή· ἀλλαγή.

Μοναβάτεμεν, ἐπ. ἀ. διαδοχικῶς· ἐναλλάξ.

Μεντάτ, οὐ. ἀ. τόπος χλόης.

Μουντάτ, ἐ. ἀ. γόνιμος, εὔφορος.

Μουντέρ, οὐ. ἀ. ἄμβων.

Μουντεσίδ, μετ. παθ. ἀ. ἐστρωμένος· περιχαρής.

Μεντά, οὐ. ἀ. πηγή.

Μουντεχής, ἐ. ἀ. ἀπεσταλμένος· προερχόμενος.

Μουντεπίζ, ἐ. ἀ. ὁ εἰδοποιῶν· ἐρεθίζων.

Μεννέτ, οὐ. ἀ. ὑποχρέωσις· εὐεργεσία· εὐχαριστία· αἶνος· — Καὶ δζαμὰ μεννέτ, = λίαν εὐχαρίστως.

Μαντάρ, οὐ. ἀ. ἴδ. μπλε.

Μαντάν, οὐ. τ. ἐπενδύτης βραχύς.

Μουντεπίζ, ἐ. ἀ. ἐγκαρ-

ρώς· ἔξυπνος· πεπληροφορημένος.

منتج μουντίδζ, ἐ. ἀ. ὁ παράγων.

منتخب μουντεχήπ, ἐ.ἀ.ὁ ἐκλέγων.

منتخب μουντεχάπ, μετ. παθ. ἀ. ἐκλελεγμένος· ἐκλεκτός.

منتخبات μουντεχεπάτ, πλ.τοῦ πργ.

منتدار μινετδάρ, ἐ.π. εὐγνώμων.

منتسب μουντεσίπ, ἐ.ἀ. σχετικός· οἰκεῖος, συγγενής.

منتشج μουντεσίδζ, οὐ. ἀ. ὑφασμένος.

منتشر μουντεσίρ, ἐ. ἀ. διαδεδομένος· δεδημοσιευμένος· διεσκορπισμένος.

منتشاس μιννετσινάς, ἐ.π. εὐγνώμων.

منتصر μουντεσίρ, ἐ. ἀ. ὁ βοηθῶν· ἐκδικούμενος.

منتظر μουντιζίρ, ἐ. ἀ. ὁ περιμένων· προσδοκῶν.

منتظم μουντεζάμ, μετ. παθ. ἀ. κανονικός· τακτικός.

منتفع μουντεφή', ἐ. ἀ. ὁ ὠφελούμενος

منتفى μουντεφί, ἐ.ἀ. ὁ ἀπομακρυνόμενος· ὁ μὴ ὑπάρχων.

منتقص μουντεκής, ἐ. ἀ. ἐλλιπής· ὁ ἐλαττῶν.

منتقل μουντεκήλ, ἐ. ἀ. μεταχομισθείς· μεταβάς.

منتقم μουντεκήμ, ἐ.ἀ. ὁ ἐκδικούμενος.

منتهى μουντεχά, οὐ.ἀ.κατάληξις. μουντεχί, ἐ. ἀ. ὁ ἀφικόμενος εἰς τὸ τέρμα· τελειόφοιτος· ὁ καταλήγων· — μουντεχά, μετ. παθ. ἀ. περατωθείς· — οὐ. ἀ. τέρμα.

منثور μενσούρ, μετ. παθ. ἀ. διακεχυμένος· γεγραμμένος ἐν πεζῷ λόγῳ.

منجذب μουνδζεζίπ, ἐ. ἀ. ὁ ἑλκόμενος, ἑλκυστός.

منجر μουνδζέρ, μετ.παθ. ἀ. ἀπηγμένος· ὁ καταλήγων.

منجم μουνεδζίμ, ἐ. ἀ. ἀστρολόγος· ἀστρονόμος.

منجمد μουνδζεμίδ, ἐ. ἀ. παγωμένος, πεπηγώς.

منجمك μουνεδζιμλίκι, οὐ. τ. ἀστρονομία· ἡ ἰδιότης ἢ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀστρονόμου.

منجنيق μενδζινήχ, οὐ. ἀ. καταπέλτης.

منجنيك μενδζινίκι, ὡς τὸ π:ογ.

منحرف μουνχαρίφ, ἐ. ἀ. ὁ κλίνων, ὁ ῥέπων· — οὐ. ἀ. τραπέζιον (γεωμτ.)· — سه ضلعي منحرف μουνχαρίφ, ὁ ἔχων σχῆμα τραπεζίου (γεωμτ.).

منحصر μουνχασήρ, ἐ. ἀ. περιωρισμένος.

منحل μουνχάλ, μετ. παθ. ἀ. λελυμένος (ἐπὶ ζητήματος)· ἀναλελυμένος· χηρεύων (ἐπὶ θέσεως).

منحنى μουνχανί, ἐ. ἀ. καμπύλος·

— bà χὰτ μουνχανί, καμπύλη γραμμή.

قنقنه μουνχανήχ, μετ. παθ ἀ. πεπνιγμένος· ἀπηγχονισμένος.

مه μένδ, κατάληξις περσικὴ ἐν συνθέσει δηλοῦσα τὸν περιέχοντα· π.χ. مه χησά, μερίς, مه مه χησὰ μένδ, μέτοχος.

مالمه μανδάλ, οὐ. τ. μάνδαλος.

مدمه μινδέρ, οὐ. ἀ. ἀνάκλιντρον· στρωμνή. [μενος.

چدمه μουνδερίδζ, ἐ. ἀ. περιεχόجاتدمه μουνδεριδζάτ, πλ τοῦ προηγ. ἀντὶ οὐ. τὰ περιεχόμενα. [μένος.

سدمه μουνδερίς, ἐ. ἀ. ἐξηλειμ-

فدمه μουνδεφή', ἐ. ἀ. ἀπωθημένος· ἀποσεσοβημένος.

لدمه μενδίλ, οὐ. ἀ. ρινόμακτρον (μανδήλιον).

مدمه μουνζήρ, ἐ. ἀ. τσβερός.

لزمه μενζήλ, οὐ. ἀ. σταθμός· ξενών· οἰκία· ταχυδρομεῖον τῆς ξηρᾶς.

لزمه μουνζέλ, μετ. παθ. ἀ. καταβιβασθείς.

لزمه μουνεζζέλ, ὡς τὸ προηγ.

تلزمه μενζελέτ, οὐ. ἀ. βαθμός, ἀξίωμα· θέσις. [δρόμος.

جلزمه μενζελδζί, οὐ. τ. ταχυ-

خانلزمه μενζελχανέ, οὐ. τ. ξενών.

لزمه μενζούλ, μετ. παθ. ἀ. ἀπόπληκτος· ἀποπληκτικός.

سزمه μουνζεβί, ἐ. ἀ. ἐρημίτης· ἀσκητής.

ازمه μουνεζζέζ, μετ. παθ. ἀ. ἐλεύθερος, ἀνώτερος.

سمه μουνσέδ, μετ. παθ. ἀ. κεκλεισμένος.

سلمه μουνσελήχ, μετ. ἀ. ὁ προχωρῶν· τετακτοποιημένος.

وسمه μενσούπ, μετ. παθ. ἀ. ὁ ἔχων σχέσιν, ἀναφοράν, ἀνήκων· — مه ἴσμ-ι-μενσούπ, ἐπίθετον σχετικόν (γραμμ.).

سمه μενσίπεν. ἐπ. τοῦ προηγ.

تسمه μενσουπιγέτ, οὐ. ἀ. σ, έσις· δεσμός. [βασμένος.

چسمه μενσούδζ, μετ. παθ. ἀ. ὑ-

خسمه μενσούχ, μετ. παθ. ἀ. ἠχυρωμένος.

سمه μενσούχ, ἐ. ἀ. τεταγμένος.

ممه μενσέ, οὐ. ἀ. πηγή, ἀρχή, αἰτία.

تمه μουνσεάτ, οὐ. ἀ. χειρόγραφον, σχέδιον· επιστολάριον.

امه μουνσίδ, ἐ. ἀ. ὁ ἀγγέλων· ποιητής. [ραιδρός.

چمه μουνσερίχ, ἐ. ἀ. εὔθυμος,

جمه μουνσεγήπ, ἐ. ἀ. διακλαδούμενος· ἀποῤῥέων.

جمه μουνσάχ, μετ. παθ. ἀ. διηρημένος.

رمه μενσούρ, μετ. παθ. ἀ. δεδημοσιευμένος· περιβόητος — οὐ. ἀ. διάταγμα Αὐτοκρατο-

ρικὸν ἢ βεζυρικόν· πρίσμα (γεωμτρ. καὶ ὀπτική),

منشی منوشί, ἐ. ἀ. συντάκτης.

منصب مانصούπ, οὐ. ἀ. θέσις· ἀξίωμα· βαθμός.

منصب مونصάπ, ἐ. ἀ. ῥέων, ἐκβάλλων (ἐπὶ ποταμοῦ).

منصرف مونصαρήφ, ἐ. ἀ. ὁ ἐπιστρέψας· ὁ ἐκκλίνας· κλιτός (γραμμ.)· — مه غάϊρ-ι-مونصαρήφ, ἄκλιτος (γραμμ.).

منصف مونσήφ, ἐ. ἀ. εὐθύς, δίκαιος· εὐσπλαγχνικός.

منصفانه مونσηφανέ, ἐπ. π. δικαίως· εὐσπλαγχνικῶς.

منصوب مενσούπ, μετ. παθ. ἀ. ἑστηνένος, ἀνυψωμένος· διωρισμένος εἰς θέσιν· — γράμμα προφερόμενον διὰ τοῦ φετχᾶ (γραμμ.).

منصور مενσούρ, μετ. παθ. ἀ. ὁ τῆς θείας ἀρωγῆς ἀξιωθείς.

منضم مουνζάμ, ἐ. ἀ. συνηνωμένος.

منضمه مونζαμέ, θ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. παράφυτος· σύμφυτος. [μένος.

منطبع مουταπή', ἐ. ἀ. τετυπω-

منطبق μουνταπήχ, ἐ. ἀ. ὅμοιος, σύμφωνος· συνάδων.

منطفی μουντεφί, ἐ.ἀ. ἐσβεσμένος.

منطق μαντήχ, οὐ. ἀ. συνδιάλεξις· λογική· — مه ἥλι-ι-μαντήχ, λογική (ἐπιστήμη).

منطق میντὰχ καὶ

منطقه μιντακά, οὐ.ἀ.ζώνη (γφ.)· κύκλος· Ζωδιακὸς κύκλος· حاره — μιντικά-ι-χαρρέ, ἡ διακεκαυμένη ζώνη· معتدله — μιντικά-ι-παριδέ, κατεψυγμένη ζώνη· معتدله — μιντικά-ι-μουτε'διλέ, εὔκρατος ζώνη.

منطقی μαντικί, ἐ. ἀ. λογικός· ὁ γινώσκων τὴν λογικὴν ἐπιστήμην. [προηγ.

منطقیون μαντικήγιουν, πλ. τοῦ

منطوق μεντούχ, μετ. παθ. ἀ. εἰρημένος· — οὐ.ἀ. ἔκφρασις· ἔννοια· πνεῦμα.

منظار μινζάρ, οὐ. ἀ. καθρέπτης.

منظر μανζάρ, οὐ. ἀ. βλέμμα· μορφή· ὄψις.

مناظر μανζαρά, οὐ. ἀ. μορφή· ὄψις· παράθυρον· μέρος ὁπόθεν φαίνονται πολλά.

منظف μουνεζζάφ, ἐ. ἀ. ἁγνός.

منظور μενζούρ, μετ. παθ. ἀ. ὁρώμενος· θεωρούμενος.

منظوم μανζούμ, μετ. παθ. ἀ. τεταγμένος· ἔμμετρος· — οὐ. ἀ. ποίημα.

منظومه μανζουμέ, θ. τοῦ προηγ. — οὐ.ἀ.σειρά· τάξις, ποίημα.

منع μέν', οὐ. ἀ. ἀπαγόρευσις, κώλυσις.

مقصل μουν'αδίμ, ε. ἀ. ἠρακισμένος· ἐκμηδενισμένος.

مقصد μουναχτήδ, ε. ἀ. δεδεμένος· συνθηκολογημένος· παραδεκτός.

مقسک μουναχίς, ε. ἀ. ἀντίστροφος· ἀνταναχλώμενος.

مقسم μουν'ήμ, ε. ἀ. εὐεργέτης (ἐπίθ. τοῦ Θεοῦ).

مقسمانه μουν'ημανέ, ε. καὶ ἐπ. π. φιλοφρονητικός· εὐεργετικός· φιλοφρόνως· εὐεργετικῶς.

مقلاء μαγ'άλ, οὐ. τ. πύραυνον.

مقلاء μαγχτήρ, οὐ. τ. ὄβολός.

مقلب μενσέ, ἴδ. ἐπ. [παρίς.

مقلب μουνσιζζίρ, ε. ἀ. ἀναβάλλω (ὕδωρ)· ἀνατέλλων.

مقلب μουνσιζζίδ, ε. ἀ. εὔθυμος· ἡμιάνοικτος· ἀμβλύς (γωνία)· ◂— ζαβιγέϊ μουνσιζζέ, ἀμβλεῖα γωνία.

مقلاع μινσάϊ, οὐ. ἀ. ὀστρακτήριον.

مقلاع μενσέζ, οὐ. ἀ. ὀλόδος· ὀπή.

مقلوب μουνσιζζίδ, ε. ἀ. μειονωμένος.

مقلوب μουνσιζζίδεν, ἐπ. ἀ. μειονωμένως· χωριστά.

مقلع μενσές, οὐ. ἀ. μέρος ἐν ᾧ δύναταί τις ἀναπνεῦσαι.

مقلع μουνσζής, ε. ἀ. πνευστικός.

مقصل μουνσασήλ, ε. ἀ. κεχωρισμένος· ◂— χαλ ζαμαΐρ-ι-μουνσασηλέ, ἀντωνυμίαι ἀπόλυτος (γραμ.).

مقصد μενσεδάτ, οὐ. ἀ. ὠφέλεια.

مقصدتسز μενσεδατσήζ, ε. τ. ἀνωφελής.

مقصدلنمك μενσεδατλανμάχ, ρ. τ. ὠφελεῖν τινά.

مقصدلنمق μουνσεδατλανμάχ, ρ. τ. ὠφελεῖσθαι.

مقصدلی μουνσεδατλή, ε. τ. ἐπωφελής· ἐπικερδής.

مقصدلی μουνσεδήλ, ε. ἀ. πεπαιδευμένος· τεθλιμμένος.

مقطر μουνσήχ, ε. ἀ. ὁ τρέφων.

مقطع μουνσέκ, ε. ἀ. ἀπεσπασμένος. [στητός.

مقطعی μενσούρ, μετ. παθ. ἀ. μισθός μενσούζ, ε. ἀ. ἐπίσημος· ἰσχύων. [νητής.

مقعد μουνσεδήλ, ε. ἀ. κατακλίνη μενσέ, οὐ. ἀ. τόπος ἔξοχίας.

مقعی μενσί, μετ. παθ. ἀ. ἀρνητικός· ἐξόριστος. [πειθής.

مقنع μουνκάδ, μετ. παθ. ἀ. εὐλλιθ μαγ'άλ, οὐ. τ. πύραυνον.

مقیض μουνκαπήζ, ε. ἀ. δυσκόλιος· στυπτικός· συλλογιθείς.

مکار μακτήρ, οὐ. τ. ὄβολός, νόμισμα χάλκινον.

مکرش μουνκαρήζ, ε. ἀ. ἐσθεσμένος, ἐξηλειμμένος.

مکسر μουνκασήμ, ε. ἀ. διαιρούμενος· διαιρέσιμος.

مکش μουνεκκέζ, μετ. παθ. ἀ. εἰκονογραφημένος.

مقضى مونكاضي، ع. ا. پراتوثيس.
مقطع مونكاطع، ع. ا. كيكومينوس· إيليپون.
مقل مي.كال، ي. مايل مان ال.
مقلب مونكاليپ، ع. ا. ميتاڤيڤليمينوس.
مكلى مينكالي، ڤ. ا. اناگوگيوس.
مكوش مينكوش، ميت. پاث. ا. إزوگرافيمينوس.
مكول مينكول، ميت. پاث. ا. ميتاكوميسثيس· ο إك پاراثوسيوس· ميتافوريكوس.
مكي مونكيپ، ڤ. ا. وميوس.
مكير مونكير، ع. ا. ارنوميوس، اگنومون· — مونكير، ميت. پاث. ا. إرنيميوس· اگنوستوس· امفيڤολος· اثيميتος.
مكير مونكيخير، ميت. پاث. ا. اوريستος· اگνωστος.
مكسر مونكيسير، ع. ا. سونتيتريميوس· ثوسيريستيميوس· ثياتيثلاسميوس (إپي فωτος).
مكسف مونكيسيف، ع. ا. سكοτισθις.
مكشف مونكيسيف، ع. ا. اپοκεχαλυμμενος.
مكين مينكينه، ου. τ. πιεστηριον.
مكينكين مينكينيليميخ، ρ. τ. πιεζειν δια του πιεστηριου.
مكينكين مينكينيليميخ، ρ. τ. πιεζεσθαι δια του πιεστηριου.
منكوحة مينكيوخا، ου. ا. η νομιμος συζυγος.
منكوس مينكيوس، ου. ا. ανατετραμμενος.
منكوش مينكيوش، ου. π. ενωτιον.
منى مونيلا، ου. ا. σο.ος θεολογος· κυριος، ي. مو.
منوال مينوال، ου. ا. τροπος، μεθοδος.
منور مونيڤير، ميت. پاث. ا. انتι ε. φωτεινος.
منوط مينوت، ميت. پاث. ا. εξηρτημενος· αποκειμενος.
منوم مينوم، ε. ا. υπνωτικος· ναρκωτικος.
منوى مينوي، ميت. پاث. ا. μελετωμενος· — ου. ا. σκοπος، προθεσις.
منوى مينوي مي.ڤيغين، ep. ا. επι σκοπω.
منى مينيخا، ep. ا. εξ αυτης· πλην.
منى مينيخو، ant. ا. εξ αυτου.
منجد مونيخيذ، ε. ا. κεχρημνισμενος.
منجز مونيخيز، ε. ا. ηττημενος· εις φυγην τετραμμενος.
منجز مونيخيزيمين، ep. ا. του προηγ. εν ηττη.
منهى مينيخي، ميت. پاث. ا. απηγορευμενος.
منيات مينيخياد، پل. του προηγ.
منى مينيه، ου. ا. σπερμα (ανδρος)· γονη.
منير مونير، ε. ا. φωτεινος، φαεινος.
منيع مونيع، ε. ا. ισχυρος· απροσιτος.

مؤثر μουνίφ, ἐ. ἀ. ὑψηλός, ἔξοχος.
مو μού, οὐ. π. θρίξ.
موات μεβάτ, οὐ ἀ. πρᾶγμα ἄ-ψυ, ον· γῆ ἀκαλλιέργητος.
موات μουβάτ, οὐ. ἀ. θάνατος.
مواج μεββάζ, ἐ. ἀ. τριχυμιώδης.
مواجهة μουβαζεχέ, οὐ ἀ. τὸ ἀν-τιπαριστᾶσθαι· παρουσία.
مواجهة μουβαζέχετεν, ἐπ. ἀ. ἀντιχρυστά· παρουσίᾳ· κατ' ἀντιμωλίαν.
مواخذ μουβαχχάζ, μετ. παθ. ἀ. ἐλεγχόμενος τιμωρούμενος· ὑ-πεύθυνος.
مواخذة μουβαχεζέ, οὐ. ἀ. ῥώρα-σις· ἐπιτίμησις· τιμωρία εὐ-θύνη.
موادّ μεβάδδ, πλ. τοῦ مادّة.
موازنة μουβαζενέ, οὐ. ἀ. ἰσορ-ροπία.
موازى μουβαζί, ἐ. ἀ. ἀντιχρυνός· παράλληλος· — ط χάττ-ι-μουβαζί, παράλληλος γραμ-μή (γεωμτ.).
مواسم μεβασίμ, πλ. τοῦ موسم· اربعه — μεβασίμ-ι-ἐρπά', αἱ τέσσαρες ὧραι τοῦ ἔτους.
مواشى μεβασί, πλ. τοῦ ماشية.
مواصلة μουβασιλέτ, οὐ. ἀ. συνέν-τευξις.
مواضعة μουβαζα'ά, οὐ.ἀ. τὸ στοι-χηματίζειν· προσποίησις· εἰ-κονικότης.

موافق μουβαφήκ, ἐ. ἀ. σύμφω-νος· καταλλήλος.
موافقة μουβαφεκάτ, οὐ. ἀ. συμ-φωνία· εὔνοια.
موافق μεβακήφ, πλ. τοῦ موقف.
مواقع μεβακή, πλ. τοῦ موقع.
مولا μουβαλάτ, οὐ. ἀ. φιλία.
مواليد μεβαλήδ, πλ. τοῦ مولود, στοιχεῖα τῆς φύσεως· علم — μεβαλήδ-ι-σελασέ, τὰ τρίαστοι-χεῖα (ζῷα, φυτὰ καὶ μέταλ-λα)· — علم ἤλμ-ι-μεβαλήδ, ἡ φυσικὴ ἱστορία.
موانع μεβανή', πληθ. τοῦ مانع.
مواهبه μουβαχεπέ, οὐ. ἀ. δωρεά· χάρις.
موبد μουπίδ, ἐ. ἀ. σοφός· περί-νους.
مؤبد μουεππέδ. μετ. παθ.ἀ. αἰώ-νιος.
مؤبدا μουεππεδεν. ἐπ. ἀ. αἰωνίως.
موبو μου-πε-μού. ἐπ. π. τρίχα πρὸς τρίχα = ἀκριβῶς, λεπτο-μερῶς.
موت μέβτ. οὐ. ἀ θάνατος.
موت μούτ. οὐ. ἀ. εὐτυχία.
مؤتلو μουτλού, ἐ. τ. εὐτυχής.
مؤتمن μουτεμίν, ἐ. ἀ. ὁ ἔχων πί-στιν τινί· ἄξιος ἐμπιστοσύνης.
موتى μεβτά, πλ. τοῦ ميت.
موتى μεβτί, ἐ.ἀ. ἐπικήδειος· ἐπι-τάφιος.
مؤثر μουεσσίρ, ἐ. ἀ. ἀποτελε-σματικός· ἐνεργητικός.

موثر μουεσσέρ, ἐ. ἀ. ὁ αἰσθανόμενος ἐντύπωσιν.

موثق μεβσήχ, οὐ. ἀ. συμφωνία· ἔγγραφον.

موج μέβδζ, οὐ. ἀ. κῦμα.

موجب μουδζίπ, ἐ. ἀ. αἴτιος· — οὐ. ἀ. αἰτία· χρεία· — μὲν μουδζίπ, συνῳδά· — μουδζέπ, μετ. παθ. ἀ. ἀναγκαῖος· — οὐ. ἀ. ἀνάγκη· γράμμα ἐπίσημον διαλαμβάνον περιληπτικῶς τὴν ἔννοιαν προεκδοθέντος ὑψηλοῦ φιρμανίου.

موجبه μουδζιπέ, οὐ. ἀ. πρότασις καταφατική (λογική). [δά.

موجبه μουδζιπίνδζε, ἐπ. ἀ. συνῳ-

موجد μουδζίδ, ἐ. ἀ. ἐφευρέτης, ὁ ἐνισχύων

موجر μουδζίρ, ἐ ἀ. ὁ ἐνοικιάζων.

موجز μουδζίζ, ἐ. ἀ. βραχυλόγος· συνοπτικός· — μουδζέζ, μετ. παθ. ἀ. συνωψισμένος.

موجز-زέν, ἐ. π. κυματώδης.

موجل μου'εδζελ, ἐ. ἀ. ὁ ἀναβάλλων ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον· — μου'εδζελ, μετ. παθ. ἀ. ἐμπρόθεσμος.

موجود μεβδζούδ, μετ. παθ. ἀ. πραγματωθείς· παρών· — οὐ. ἀ. δημιούργημα· — ἵ νὰ μεβδζούδ, ἀπών.

موجه μουβεδζίχ, ἐ. ἀ. ὁ ἑρμηνεύων· — μουβεδζέχ, ἑρμηνευθείς· ἔγχριτος· σύμφωνος τῷ κανόνι. [موجود.

موجودات μεβδζουδάτ, πλ τοῦ

موحد μουβεχχήδ, ἐ. ἀ. μονοθεϊστής.

موحدين μουβεχχιδίν, πλ. τοῦ πργ.

موحش μουβεχχήξ, ἐ. ἀ φοβερός.

موخر μου'εχχήρ, ἐ. ἀ. ὁ ἀναβάλλων· — μου'εχχάρ, μετ. παθ. ἀ. ἀναβεβλημένος· μεταβεβλημένος· μεταγενέστερος· — ἐπ. ἀ. ἔπειτα.

موخراً μου'αχχάρεν, ἐπ ἀ. ἐπὶ τέλους· προσεχῶς.

موداه μου'εδδά, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ἐξωφλημένος· ἔννοια.

مودب μου'εδδήπ, ἐ. ἀ. ὁ ἀνατρέφων· — μουεδδέπ, μετ. παθ. ἀ. χρηστοήθης.

مودت μουβεδδέτ, οὐ. ἀ. ἀγάπη.

مودتلو μουβεδδετλοῦ, ἐ. ἀ. προσφιλής.

مودو μεβδού', μετ. παθ. ἀ. καὶ οὐ. ἀνατεθείς· ἀνάπαυσις πνεύματος· ἵππος πειθήνειος.

مودة μόδα. ξ. συρμός.

مودى μουβεδδή, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ὁ ἀποτίνων· ἔννοια.

مذاكرة μου'εζζίν, ἐ.ἀ. μου'εζζίνης

مذاكرة μου'εζζή, ἐ ἀ. ἐνοχληθείς.

مور μόρ, ἐ. τ. ἰόχρους.

مور μούρ, οὐ. π. μύρμηξ.

موره μουρίς, ἐ.ἀ. ὁ κληροδοτῶν· αἴτιος.

موره μουβερρί, ἐ. ἀ. ἱστορικός· — μουβερράχ, μετ.παθ. ἀ. χρονολογημένος.

موخره μουβερρέχαν, ἐπ. ἀ. ὑπὸ χρονολογίαν.

موخره μουβερριχήν, πλ.τοῦ موره.

موره μεβρίδ, οὐ. ἀ. σταθμός· ὁδός. [κληρονομικός.

موروث μεβρούς, μετ. παθ. ἀ.

مورود μεβρούδ, μετ. παθ. ἀ. φθάσας· ἀ ικόμενος.

موينه μουρίνα, οὐ. τ. θύννος.

مؤزه μουβεζζί, ἐ. ἀ. διανομεύς.

موزون μεβζούν, μετ. παθ. ἀ. ἐζυγισμένος· ἔμμετρος· σύμμετρος· — ل νὰ μεβζούν, ἀσύμμετρος.

موز μουζέ, ξ. μουσεῖον.

موزيقه μουζίκα, ξ. μουσική (τρ.)

مسوه μουβεσσή, ἐ. ἀ. ὁ μολύνων.

مسوه μουβεσσάχ, ἐ. ἀ. μεμολυσμένος.

مؤسس μουεσσίς, ἐ. ἀ. ὁ θεμελιῶν· νομοθέτης· — μουεσσές, μετ. παθ. ἀ. τεθεμελιωμένος.

موسيقى μουσική, οὐ. ἀ. μουσική (τέχνη).

موسم μεβσήμ, οὐ. ἀ. ὥρα· καιρός· ἐποχή· ὥρα τοῦ ἔτους.

موسوس μουβεσβίς, ἐ. ἀ. λεπτολόγος, ὕποπτος ὁ ὑποκινῶν, σκιοδεής.

موسوم μεβσούμ, μετ. παθ. ἀ. ὁ ἐπί τινι διαχεχριμένος.

موسوى μουσεβί, ἐ. ἀ. μωσαϊκός· ἰουδαῖος.

موسى μουσά, ὄν κύρ. Μωϋσῆς.

مومله μούμουλα, οὐ. τ. μέσπιλον. [λόγος.

موشكار μουσιχιάρ, ἐ. ἀ. ἀκριβο-

موشكافانه μουσιχιαφανέ, ἐ. π. ἀκριβής, λεπτομερής.

موشكافى μουσιχιαφί, ἐ. π. ἀκρίβεια· ἱκανότης.

موصلوق μουσλούχ, ἴδ. مصلق.

موصوف μεβσούφ, μετ. παθ. ἀ. προσδιωρισμένος (ἐπὶ οὐσιαστικοῦ).

موصول μεβσούλ, μετ. παθ. ἀ. ὁ εἰς ὃν ἀφικνεῖταί τι.

موصى μουσή, ἐ. ἀ. ὁ παραγγέλλων τι· διαθέτης.

موصى μουβεσσά, μετ. παθ. ἀ. ἐκτελεστὴς διαθήκης· κηδεμών.

موضع μουζήγ, ἐ. ἀ. ὁ σχηνίζων.

موضع μουβζήγ, οὐ. ἀ. θέσις· τόπος.

موضعى μεβζή, ἐ. ἀ τοπικός.

موضوع μεβζού, μετ. παθ. ἀ. τεθειμένος· — οὐ. ἀ ὑποκείμενος (λογική)· θέμα ἐπιστήμης.

موطن μεβτήν, οὐ. ἀ. πατρίς· πεδίον μάχης.

موظّف μουβεζζήφ, ἐ. ἀ. ὁ ὁρίζων

τὸ καθῆκον τινός· — μουβεζζάφ, μετ. παθ ἀ. ἔμμισθος· عسكر — μουβεζζὰφ ἀσκέρ, τακτικὸς στρατός.

موعد μεβ'ήδ, οὐ. ἀ. ὑπόσχεσις· λῆξις προθεσμίας.

موعده μεβ'ηδέ, οὐ.ἀ. ὡς τὸ πργ.

موعود μεβ'οὐδ, μετ. παθ. ἀ. ὑπεσχημένος· προωρισμένος.

موفق μουβεφφήκ, ἐ.ἀ. ὁ βοηθῶν· — μουβεφφάκ, μετ. παθ. ἀ. βοηθούμενος· ἐπιτυγχάνων· ὁ κατορθώνων.

موفقیت μουβεφφακηγέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιτυγχάνειν· κατορθώνειν.

موفقیتسزلك μουβεφφαγετσιζλίκ, οὐ. τ. ἀποτυχία.

موفور μεβφούρ, μετ. παθ. ἀ. πολυάριθμος.

موفی μουφί, ἐ. ἀ. ὁ ἀποτίνων, ὁ ἐκπληρῶν· — μεβφί, ὁ ἐκτελῶν ὑποχρέωσιν· ὁ ἀποτίνων.

موقت μεβκήτ, οὐ. ἀ. καιρὸς ὡρισμένος.

موقت μουβεκκήτ, ἐ. ἀ. ὁ προσδιορίζων τὸν καιρόν· ὑπάλληλος ἔργον ἔχων νὰ κανονίζῃ τὰ δημόσια ὡρολόγια· — μουβεκκάτ, μετ. παθ. ἀ πρόσκαιρος, προσωρινός.

موقتاً μουβεκκάτεν, ἐπ.ἀ. προσωρινῶς.

موقر μουβεκκήρ, ἐ. ἀ. ὁ τιμῶν — μουβεκκάρ, μετ. παθ. ἀ. σεβαστός.

موقع μεβκή', οὐ. ἀ. τόπος, θέσις.

موقف μεβκήφ, οὐ. ἀ. σταθμός.

موقوت μεβκούτ, ἐ. ἀ. περιοδικός· ساعت — ρεσαλεΐ μεβκουτά, περιοδικόν (σύγγραμμα).

موقوف μεβκούφ, μετ. παθ. ἀ. ἀφιερωμένος· ἐξηρτημένος.

موقوفات μεβκουφάτ, πλ. τοῦ πργ.

موکب μεβκέπ, οὐ. ἀ. σύνταγμα· συνοδία· همايون — μεβκέπ-ι-χουμαγιούν, τὸ Αὐτοκρατορικὸν στρατόπεδον· πρωτεύουσα τοῦ Κράτους.

موکر μου'εκίδ, ἐ. ἀ. ὁ ὀχυρῶν· — μου'εκκέδ, μετ. παθ. ἀ. ὠχυρωμένος.

موکل μου'εκκίλ, ἐ. ἀ. ὁ διορίζων ἐπίτροπον· — μου'εκκέλ, μετ. παθ. ἀ. ἐπίτροπος· ἀντιπρόσωπος.

مولا καὶ مولی μεβλά, οὐ. ἀ. Κύριος· Θεός· εὐεργέτης· ἑταῖρος, συνάδελφος· ὁ ἀπελευθερῶν δοῦλον· δοῦλος ἀπελευθερωμένος.

مولانا μεβλανά, οὐ. ἀ. ὁ Κύριος ἡμῶν (Θεός).

مولد μεβλίδ, οὐ. ἀ. τόπος ἢ χρόνος γεννήσεως· γέννησις.

مولد μουβελλίδ, ἐ. ἀ. γεννήτωρ· μάμμος· حموضه — μουβελ-

λίδ-ουλ-χουμουζά, ὀξυγόνον· ||ιι — μουβελλίδ-ουλ-μά, ὑδρογόνον· — μουβελλεδ, μετ. παθ. ἀ. γεγεννημένος.

مولده موبيلليدي، ἐ. ἀ. θ. τοῦ προηγ. μαία· μήτηρ.

مؤلف مؤ'ελλίφ، ἐ. ἀ. συμβιβαστής· συγγραφεύς· — μου'ελλέφ، μετ. παθ. ἀ. συνδιηλλαγμένος· συμβιβαζόμενος· — μου'ελλέφ، οὐ. ἀ. σύγγραμμα.

تلفات مؤ'لفات μου'ελλεφάτ، οὐ. ἀ. πλ. τοῦ لف مؤ'ελλέφ.

مؤ'مو μου'ελλίμ، ἐ. ἀ. ὁ θλίβων· — μου'ελλέμ، τεθλιμμένος.

مولود μεβλούδ، μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ οὐ. γεγεννημένος· παιδίον· γέννησις· γενεθλια. [τος.

مولوز μολόζ، οὐ. τ. σωρὸς γώμα-

مولوى μεβλεβί، οὐ. ἀ δερβίσης، μεβλεβής.

مولويت μεβλεβιγέτ، οὐ. ἀ. τὸ ἀξίωμα· ὁ βαθμός· ἡ ὑπηρεσία τοῦ Μολλᾶ· τὸ εἶναι ἐκ τοῦ τάγματος τῶν δερβισῶν Μεβλεβήδων.

مولى μόλα، ξ. ἀνάπαυλα.

مومى μουμί، οὐ. π. ἀ. τ. κηρίον، ἀγιοκέρι.

مؤمن مؤ'μιν، ἐ. ἀ. πιστός (μουσουλμάνος).

مؤمنين مؤ'μινίν، πλ. τοῦ πργ.

مومى μουμί، ἐ. ἀ. ὁ νεύων· — μουμά، μετ. παθ. ἀ. ὑποδεδειγμένος.

اليه مومى μουμὰ ιλέϊχ، φρ. ἀ. ὁ εἰρημένος.

ميمومى μούμια، οὐ. π. μομία.

مؤ'مو μου'εννές، ἐ. ἀ. θηλυκός (γραμμ.). [ἥμερος.

مؤ'نس μου'νίς، ἐ. ἀ. ὁ ἐξοικειῶν·

موهبة μεβχιπέ، οὐ. ἀ. δῶρον.

موهوب μεβ,ούπ، μετ. παθ. ἀ. — δεδωρημένος.

موهوم μεβχούμ، μετ. παθ. ἀ. φαντασιώδης.

موى μοχ، οὐ. π. θρίξ

مؤيد مؤ'εϊγίδ، ἐ. ἀ. ὁ ἐνισχύων· — μου'εϊγέδ، μετ. παθ. ἀ. ἐνισχυμένος. [ραία.

ميه μέχ، οὐ. π. σελήνη· γυνὴ ὡ-

ميه μίχ، ἐ. π. μέγας· — ڪ χίχ-ου μίχ، μικροὶ καὶ μεγάλοι.

ميهاب μεχάπ، οὐ. ἀ. τόπος ἐπικίνδυνος.

ميهابت μεχαπέτ، οὐ. ἀ. μεγαλεῖον· δύναμις.

ميهابتلو μεχαπετλοῦ، ἐ. τ. σεβαστός· μεγαλειότατος (ὁ Σουλτάνος). [στης.

مهاجر μουχαδζίρ، ἐ. ἀ. μετανά-

مهاجرت μουχαδζιρέτ، οὐ. ἀ. μετανάστευσις.

مهاجرين μουχαδζιρίν، πλ. τοῦ مهاجر.

مهاجه μουχαδζεμέ، οὐ. ἀ. βίασπουδή.

μουχαδζεμάτ, πλ τοῦ προηγ. ἐπιθέσεις. [πεῖρα.
μεχαρέτ, οὐ. ἀ. ἱκανότης·
μιχάν, πλ. τοῦ ω.
μουχάν, ἐ.ἀ.ἐξευτελισμένος.
μεχανέτ, οὐ. ἀ. περιφρόνησις· ἐξευτελισμός.
μεχπαρέ, οὐ. π. τεμάχιον σελήνης· γυνὴ σεληνοπρόσωπος.
μεχτάπ, οὐ. π. λάμψις σελήνης· εἶδος πυροτεχνήματος.
μουχτεδί, ἐ. ἀ. ὁ τὴν τοῦ Θεοῦ ὁδὸν πορευόμενος· ὁ ἀσπαζόμενος τὸν Ἰσλαμισμόν.
μιχτέρ, ἐ. π. μείζων· ἀνώτερος· ἀκόλουθος.
μουχτέμμ, ἐ. ἀ. ὁ προσέχων· τεθλιμμένος.
μεχζούρ, μετ. παθ. ἀ. ἀποχεχωρισμένος· κεκομμένος.
μεχζέ, οὐ. π. ἡμισέληνος (σημαία). [πλόνειν.
μέχδ, οὐ. ἀ. λίκνον· τὸ ἀ-
μεχδούμ, μετ. παθ. ἀ. κεκρημνισμένος.
μεχδί, ἐ. ἀ. ὠδηγημένος εἰς τὴν εὐθεῖαν.
μουχδά, ἐ. ἀ. δεδωρημένος.
μίχρ, οὐ. π. φιλία· ἥλιος.
μούχρ, οὐ. π. σφραγίς.
μιρεπάν, ἐ. π φίλος εὔσπλαγχνος.
μιχριπανί, οὐ. π. φιλία· — ἐ. π. φιλικός.
μουχρδάρ, κ. μουχουρδάρ, ἐ. π. σφραγιδοφύλαξ.
μουχουρλετμέκι, ρ. τ. σφραγίζειν (δι' ἄλλου).
μουχουρλεμέκι, ρ. τ. σφραγίζειν.
μεχρού, ἐ. π. σεληνοπρόσωπος (γυνή).
με ρεδάρ, ἐ. π. ἐστιλβωμένος. [βόνειν.
μουρελεμέκι, ρ. τ. στιλ-
μουχρελί, ἐ. τ. ἐστιλβωμένος.
μεχζούλ, ἐ. ἀ. ἐξησθενημένος, ἰσχνός.
μεχζούμ, μετ. παθ. ἀ. κατεστραμμένος· ἠττημένος.
μεχέλ, οὐ.ἀ. ἀναβολή· προθεσμία.
μέχλεν, ἐπ.ἀ. ἐμπροθέσμως.
μουχλέτ, οὐ. ἀ. προθεσμία.
μεχλικά, ἐ. ἀ. καλλιπρόσωπος.
μουχλίκι, ἐ. ἀ. ὁ ἀπολλύς, ὁ ἐρημῶν.
μεχλεκέ, οὐ. ἀ. τόπος ἐπικίνδυνος· κίνδυνος.
μουχίμμ, ἐ. ἀ. ὁ παρέχων μερίμνας· σπουδαῖος· ἀναγκαῖος· — ἔμρ-ι-μουχίμ, ὑπόθεσις σπουδαία.

μεχμὰ ἔμχεν, φρ. ἀ. κατὰ τὸ δυνατόν.

μουχμαάτ, πλ. τοῦ μχα, θ. τοῦ μουχίμα, — οὐ. ἀ. ἐφόδια.

μιχμαάζ, οὐ. ἀ. πτερνιστήρ.

μιχμάν, ἐ. π. ξένος· ἀλλ — μιχμὰν γανέ, ξενών.

μιχβὰν περβέρ, ἐ. π. φιλόξενος.

μιχμανδάρ, ἐ. π. φιλόξενος· ὁ ὡρισμένος εἰς ὑποδοχὴν ξένου. [φιλοξενία.

μιχμανδαρλήκ, οὐ. τ.

μιχμανί, οὐ. π. φιλοξενία· εὐωχία· γάμος.

μιχμαέζ, οὐ. ἀ. πτερνιστής.

μουχμίλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀμελῶν ὁ ὀλιγωρῶν· — μουχμέν,μετ. παθ. ἀ. παρημελημένος.

μουχμελάτ, οὐ. ἀ. πράγματα ἀνωφελῆ, κάταια.

μεχμεύζ, μετ. παθ. ἀ. ὁ ἐρέων τὸ σημεῖον (*) χεμζέ.

μαχμούζ, κατὰ παραλθ. τοῦ μιχμαέζ.

μαχμουζλαμάχ, ρ. τ. πτερνίζειν.

μουχμμέ, θ. τοῦ μχα.

μουχενδίς, ἐ. ἀ. μηχανικός.

μεχβάρ, ἐ. π. σεληνοειδής.

μουχειγιά, μετ. παθ. ἀ. ἡτοιμασμένος· — οὐ. ἀ. τὸ παρασκευάζεσθαι.

μεχίφ, ἐ. ἀ. φοβερός.

μουγεγεμίν, ἐ. ἀ. ὁ ἀσχαλίζων· ὁ περιμερουρῶν.

μιχίν, ἐ. π. ἀνώτατος, μέγιστος.

μουχίν, ἐ.ἀ. ὁ περιμερουρῶν.

μουχειγή, ἐ. ἀ. ὁ ἑτοιμάζων· διατεθείς.

μί, προθ. ἀ. μήπως· — σὺβ γιαπδήμι, μήπως ἔκανε;

μέγι, οὐ. π. οἶνος· — μεγι χὰρ καὶ — με χόρ, οἰνοπώλης· — μέγι φεσούζ, οἰνοπώλης. [ταδες.

μιάτ, πλ. τοῦ μία, ἑκατόν-

μίραν, πλ. τοῦ μρ. [μία.

μειγιάλ, ἐ. ἀ. ὑπερθ. τοῦ

μεγιαμίν, πλ. τοῦ μιγιάν, οὐ. ἀ. μέση· τὸ μέσον· — ἐπ. ἀ. μεταξύ· ἀναμέσον· — μεγιανεμιζδέ, μεταξὺ ἡμῶν.

μεγιανδζί, ἐ. π. ὁ μεσολαβῶν· μεσίτης.

μεγιανδζιλίχι, οὐ. τ. μεσιτεία.

μεγιανέ, οὐ. π. τὸ μεταξύ, τὸ μέσον.

μουγιαβεμέτ, οὐ. ἀ. τὸ συμφωνεῖν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ.

μιγιάχ, πλ. τοῦ μία, ὕδατα.

ميه مي'ه, ε. ἀριθμ. ἀ. ἑκατόν· — οὐ. ἀ. ἑκατοντάς.

ميت مەيت, οὐ. ἀ. νεκρός.

ميته مەيتە, οὐ. ἀ. πτῶμα ζώου.

ميثاق مەيثاق, οὐ. ἀ. συνθήκη· ὑποχρέωσις.

مج مەج, οὐ. π. καρφίον.

ميخانه مەيخانە, οὐ. π. οἰνοπωλεῖον· καπηλεῖον [πηλος.

ميخانجى مەيخانجى, οὐ. τ. κάμηλος.

ميخلاق مەيخلاق, ρ. τ. καρφόνειν (δι' ἄλλου).

ميخلمق مەيخلمق, ἴδ. مەيخلاق.

ميخلنمق مەيخلنمق, ἴδ. مەيخلاق.

ميخلداجى مەيخلداجى, οὐ.τ.μαγνήτης.

ميخلمق مەيخلمق, ρ. τ.καρφόνειν.

ميخلنمق مەيخلنمق, ρ. τ. καρφόνεσθαι.

ميخلى مەيخلى, ε. τ. καρφωμένος.

ميخوش مەيخوش, ε. π. ὑπόζυνος.

ميدان مەيدان, οὐ. ἀ. πλατεῖα· πεδίον· ἀπόστασις· ج — تى ات مەيدانى, ἱπποδρόμιον· πλατεῖα ἱπποδρομίου ἐν Κων]πόλει· ميدان — مەيدان بەرمەخ, δίδειν καιρόν· ἐπιτρέπειν.

مير مىر, οὐ.π. ἀρχηγός. Κύριος· لوا — مىر-ى-لىوا, ὑποστράτηγος· جاى — مىر-ى-آلاى. συνταγματάρχης· اخور — مىر-ى-آخور, σταυλάρχης ركب — مىر-ى-چەلەم, εὔγλωττος, ῥήτωρ

ميراث مىراث, οὐ. ἀ. κληρονομία· ميراث — مىراث بەرمەخ, κληρονομεῖν. [νόμος.

ميراث خور مىراث خور, ε. π. κληρο-

ميران مىران, πλ. τοῦ مير.

ميرزا مىرزا, ε. π. ἡγεμονόπαις, κύριος· προτασσόμενον μὲν τῶν ὀνομάτων χρησιμεύει ὡς ἐπίθετον εἰς ἄνδρας λογίους, ἐπιτασσόμενον δὲ δηλοῖ τὸν ὄντα ἐκ βασιλικῆς οἰκογενείας.

ميرى مىرى, ε. π. δημόσιος.

ميزان مىزان, οὐ. ἀ. ζυγός· Ζυγός (ἀστερισμός)· μέτρον· βάσανος, δοκιμή (ἀριθμ.)· — حرارة ميزان-اول-حرارة, θερμόμετρον.

ميسر مەيسر, ε. ἀ. ὁ δυσκολύνων· ὁ εὐωδῶν· — مەيسر, μετ. παθ. εὔκολος, εὐκατόρθωτος. [εὐπορία.

ميسرت مەيسرت, οὐ.ἀ. εὐκολία·

ميسور مەيسور, ε. ἀ. εὐκολυνόμενος, εὐκατόρθωτος.

ميشه مىشە, οὐ. τ. δρύς.

ميشه لك مىشەلك, οὐ. τ. δρυμών, δάσος δρυῶν.

ميشين مىشين, οὐ. π. δέρμα προβάτου κατηργασμένον.

ميغ مىغ, οὐ. π. ὁμίχλη· ἀτμός· νέφος.

ميفروش مەيفروش, ε. π. οἰνοπώλης· μετφρ. πνευματικὸς ἀρχηγός.

μιχάτ, οὐ. ἀ. χρόνος ὡρισμένος· ἐποχή.
μιχειδέ, οὐ. π. οἰνοπωλεῖον.
μιχιούν, οὐ. π. οἰνόχρους· ἐρυθρός.
μιλ μεῖλ, οὐ. ἀ. κλίσις, ἀγάπη· [ἔρως.
μιλ μίλ, οὐ. ἀ. μήλη (ἐργαλεῖον χειρουργικόν).
μιλ μίλ, οὐ. ἀ. μίλιον· πλ. μιλ.
μιλάδ μιλάδ, οὐ. ἀ. γέννησις· عیسی — μιλάδ-ι-ἠσά, ἡ γέννησις τοῦ Ι. Χριστοῦ· — ἔτ ταρήχ-ι-μιλάδ, ἡ ἀπὸ Χριστοῦ χρονολογία.
μιλάν μιλάν, οὐ. ἀ. κλίσις· ἀγάπη· ἐπιθυμία. [ριον.
μιλιόν μιλιόν, οὐ. τ. ἑκατομμυ-
μουγεμμέν μουγεμμέν, ἐ. ἀ. εὐτυχισμένος· εὐτυχής.
μεγιμενέτ μεγιμενέτ, οὐ. ἀ. τὸ δεξιὸν μέρος· εὐτυχία.
μαϊμούν μαϊμούν, οὐ. π. τ. πίθηκος.
μεγιμούν μεγιμούν, μετ. παθ. ἀ. εὐδαίμων.
μιμί μιμί, ἐ. ἀ. ἴδιος τῷ γράμματι μ μίμ· ὁ περιέχων ἐν τῇ ῥίζῃ αὐτοῦ μ.
μινά μινά, οὐ. π. μίλτον· ὕελος· χρῶμα κυανοῦν. [μένος.
μιναχιάρ μιναχιάρ, ἐ.π. μεμιλτωμιναχιάρι μιναχιάρι, οὐ. π. μίλτωσις.
μινέ μινέ, ἴδ. μινα. [τωμένος.
μινελί μινελί, ἐ.τ. μεμιλ-
μεϊβέ μεϊβέ, οὐ. π. καρπός· ὀπώρα· لی — μεϊβεϊ δίλ, καρπὸς τῆς καρδίας. τέκνον.
μεϊβεσίζ μεϊβεσίζ, ἐ. ἀ. ἄκαρπος· ἄνω ἐλής. [ὀπωροπώλης.
μεγιβε-ϕιρούς μεγιβε-ϕιρούς, ἐ. π.
μεγιβαδάρ μεγιβαδάρ, ἐ. π. ὀπωροπώλης· ἐπωτελής.
μεγιβελίκι μεγιβελίκι, οὐ. τ. κῆπος καρποφόρων δένδρων.
μεγιβελί μεγιβελί, ἐ.τ. καρποφόρος.
μιέ μιέ, ἐ. ἀριθμ. ἑκατόν· — οὐ. ἀ. ἑκατοντάς.
μιετεΐν μιετεΐν, ἐ. ἀριθμ. ἀ. διακόσιοι.

ن

ن νούν, 25ον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, 28ον δὲ τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 50.

نا νά, μόρ. τ. ἰδού· λάβε.

نا νά, μόρ. ἀρνητ. π. ἀντιστοιχοῦν τῷ παρ' ἡμῖν στερητικῷ α. [σταθής.

نا استوار νὰ-οὐστουβάρ, ἐ. π. ἀ-

ناشنا νὰ-ἀσινά, ἐ. τ. ἀδαής.

نا امید νὰ-οὐμίδ, ἐ. π. ἄπελπις.

نا امیدی νὰ-οὐμιδί, οὐ. π. ἀπελπισία.

نا اهل νὰ-ἔχλ, ἐ. π. ἀνίκανος.

ناب νάπ, οὐ. ἀ. κυνόδους.

ناب νάπ, ἐ. τ. ἀγνός, ἀθῷος.

نابالغ νὰ-παλίγ, ἐ. π. ἀνῆλιξ.

ناپاسته νὰ-παγεστέ, ἐ. π. ἀπρεπής.

نابت νὰ πίτ, ἐ. ἀ. ὁ φυόμενος, βλαστάνων· — خدای نه نابت کند χουδαὶ νὰ πίτ, χόρτον αὐτοφυές.

نابجا νὰ-πεδζά, ἐ. π. ἀπρεπής.

ناپدید νὰ-πεδίδ, ἐ. π. ὁ ἐξαφανισθείς. [βλύζων.

نابع νὰ-πή', ἐ. ἀ. ὁ ἐκ γῆς ἀνα-

ناپکار νὰ-πεκιάρ, ἐ. π. ἀνωφελής

نابود νὰ-πούδ, ἐ. π. ἄφαντος.

ناپینا νὰ-πινά, ἐ. π. ὁ ἐκ γενετῆς τυφλός.

ناپیدار νὰ-παϊδάρ, ἐ. π. ἀσταθής.

ناپاك νὰ-πάκι, ἐ. π. ἀκάθαρτος.

ناپاکی νὰ-πακί, οὐ. π. ἀκαθαρσία.

ناپایدار νὰ-παϊδάρ, ἐ. π. ἀσταθής, ἐφήμερος.

ناپروا νὰ-περβά, ἐ. π. ἀτρόμητος.

ناپسند νὰ-πεσένδ, ἐ. π. ἀπόβλητος· μὴ ἐγκριθείς.

ناپسندیده νὰ-πεσενδιδέ, ἐ. π. ὁ ἀποδοκιμασθείς.

ناتمام νὰ-τεμάμ, ἐ. π. ἀτελής, ἐλλιπής.

ناتمامی νὰ-τεμαμί, οὐ. π. ἀτέλεια.

ناتوان νὰ-τουβάν, ἐ. π. ἀσθενής.

ناتوانا νὰ-τουβανά, ὡς τὸ προηγ.

ناتوانی νὰ-τουβανί, οὐ. π. ἀδυναμία.

ناجس νὰ-δζίς, ἐ. π ἀνίατος.

ناجسان νὰ-δζεσπάν, ἐ. π. ἀπρεπής.

ناجی νὰ-δζί, ἐ. ἀ. ὁ σωζόμενος.

ناچار νὰ-τσάρ, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἄπορος· ἀμήχανος· βίᾳ· ἀκουσίως· ἐξ ἀνάγκης· — ناچار نه τسὰρ νὰ τσάρ, ἑκὼν ἄκων.

ناچیز νὰ-τσίζ, ἐ. π. εὐτελής.

چیزی ناچیزی، οὐ. π. εὐτέλεια.
حق ناحق نà-χάκ, ἐ. π. ἄδικος.
حیه ناحیه نà-χηγέ, οὐ. ἀ. μέρος, γωνία· ἐξάρτημα· ὄζμος.
خلف ناخلف نà-χαλέφ, ἐ. π. ὁ ἀνάξιος διάδοχος. [ματος.
دانه ناخوانده نà-χανδέ, ἐ. π. ἀγράμ-
خواه ناخواه نà-χάχ, ἐ. π. ὁ μὴ θέλων.
خوش ناخوش نà-χόξ, ἐ. π. δυσάρεστος.
خوشنود ناخوشنود نà-χουσνούδ, ἐ. π. δυσαρεστημένος. [ἀγνοῶν.
دان نادان νà-δάν, ἐ. π. ἀμαθής· ὁ
دانی نادانی νà-δανί, οὐ. π. ἀμάθεια.
در نادر νà-δίρ, ἐ. π. σπάνιος.
دره نادره νà-δίρεν, ἐπ. ἀ. σπανίως.
درست نادرست να-δουρούστ, ἐ. ἀ. ὁ μὴ ἀκέραιος· ψευδής.
درستی نادرستی να-δουρουστί, ἐ. π. τὸ ἐλλιπές, ψευδές.
دم نادم نαδίμ, ἐ. ἀ. ὁ μετανοῶν.
دمساز نادمساز να-δεμσάζ, ἐ. π. ἀσύμφωνος.
ده نادان ναδί, ἐ. ἀ. ὁ κράζων, ὁ προσκαλῶν· μουεζζίνης.
دیده نادیده να-διδέ, ἐ. ἀ. ὁ μὴ ὁραθείς· πρωτοφανής· ἄπειρος.
ر نار νάρ, οὐ. π. πῦρ· — اهل آتش-نار, καταχθόνιος.
ر نار νάρ, οὐ. π. ῥόα (ῥόδι)· جاغی — نار آغاجی, ῥοιά· — οὐ. ἀ. πῦρ.
راست ناراست να ράστ, ἐ. π. ὁ μὴ εὐθύς· νόθος.
رده ناردهنی, οὐ. τ. ῥοΐτης· εἶδος σιροπίου.
رسا ناسزا νà-ρεσά, ἐ. π. ἀνεπιτήδειος.
رگیله نارگیله ναργκιλέ, οὐ. π. ὑδροσύριγξ (ναργκιλές).
گین نارنگین ναρενζέ, οὐ. π. χρυσόμηλον (κ. νερανζι). [χρους.
گینی نارنجی ναρενζί, ἐ. π. νερανζόνا نارو να-ρεβά, ἐ. π. ἀπρεπής.
وان ناروان να-ρεβάν, ἐ. π. ὁ μὴ ἔχων πέρασιν.
ری ناری νарί, ἐ. ἀ. (σχετικ. τοῦ نار νάρ), πυρώδης. [ἀδύνατος.
یک ناریک ναρίν, ἐ. τ. λεπτός, ἰσχνός.
یکه ناریکه ναρικέ, θ. τοῦ ری ناری.
یز نازیز νάζ, οὐ. π. χαριεντισμός· ἐρωτοτροπία· θρύψις· ἀβρότης· ἀκαταδεξία· ἐνδοιασμός· نازیدن — نازکردن νàζ-ου-νιγιàζ ἐτ., ἱκετεύειν.
پرور نازپرور νàζ-περβέρ, ἐ. π. ἐρωτοτρόπος.
ک نازک ναζίκ, ἐ. π. λεπτοφυής· ἁβρός· ὡραῖος· نازک — نازک بودن, λεπτοκαμωμένος.
کانه نازکانه ναζικανέ, ἐπ. π. κομψῶς· χαριέντως· προσηνῶς.
کدل نازکدل ναζικλίκ, οὐ. τ. καὶ
کی نازکی ναζικί, οὐ. π. χάρις· λεπτότης· προσήνεια.
ل نازل ναζήλ, ἐ. ἀ. ὁ καταβαίνων.
له نازله ναζηλέ, θ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. συμφορά· συναγχή· ἀποπληξία.

ناز نازلانماخ, ρ. τ. κομψεύεσθαι· χαριεντίζεσθαι· ἐνδοιάζειν· ἀκκίζεσθαι.

نازلی نازلی, ἐ. τ. κομψευόμενος· χαριεντιζόμενος· ὁ ἐνδοιάζων.

نازلی نازلنده, ἐ. π. χαριεντιζόμενος.

نازنین نازنین, ἐ. π. ἀγαπητός· κομψός· πολύτιμος.

ناس ناس, οὐ. ἀ. τὸ ἀνθρώπινον γένος· οἱ ἄνθρωποι· πλ. τοῦ ناسناس.

ناسار ناسار-صاز, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἄρρυθμος· παράφωνος· παράλογος· ἄτοπος· ἐναντία· — عالم تالی-ی-نه ناسار صاز, τύχη.

ناسی ناسید, ἐ. ἀ. ὁ ὑφαίνων.

ناسیج ناسیج, ἐ. ἀ. ὁ ἀκυρῶν· ὁ ἀντιγρά ων· ὁ ἐξαφανίζων.

ناسیز ناسیز-صزا, ἐ. π. ἄτοπος.

ناسوت ناسوت, οὐ. ἀ. ἀνθρωπότης, ἡ ἀνθρώπινος φύσις.

ناسی ناسی, ἐ. ἀ. ἐπιλήσμων.

ناشاد ناشاد, ἐ. π. ὁ μὴ εὐχαριστημένος.

ناشادلق ناشادلق, οὐ. π. δυσαρέσκεια.

ناشایان ناشایان-صاغیان, ἐ. π. ἀνάξιος.

ناشر ناشر-صاحب, ἐ. ἀ. ὁ δημοσιεύων, ὁ διαδίδων· ὁ διαχέων· ὁ ἁπλόνων· ὁ ζωογονῶν.

ناشناس ناشناس, ἐ. π. ἀμαθής· ἀπαίδευτος.

ناشناسی ناشناسی, οὐ. π. ἀμάθεια· ἀπαιδευσία.

ناشنیده ناشنیده-صانیده, ἐ. π. ἀνήκουστος.

ناصی ناصی, ἐ. ἀ. προκύπτων, προερχόμενος· παραγόμενος· — πρ. ἀ. ἕνεκα.

ناصاف ناصاف-صاف, ἐ. π. ὄλιος· ἀκάθαρτος.

ناصح ناصح, ἐ. ἀ. ὁ συμβουλεύων.

ناصر ناصر, ἐ. ἀ. ἀρωγός.

ناصل ناصل, ἐπ. τ. πῶς; ὅπως (τροπικόν)· οἷος, چکسز — ناصلسینیز, πῶς ἔχετε;

ناصواب ناصواب صه-صه-صاب, ἐ. π. ἄδικος· ἄτοπος.

ناصور ناصور (ناصیر), οὐ. τ. τύλος· κάλος.

ناصورلی ناصورلی-صورلو, ἐ. τ. τυλώδης.

ناصیه ناصیه, οὐ. ἀ. μέτωπον.

ناطق ناطق, ἐ. ἀ. λογικός· ὁ ὁμιλῶν· — حیوان ناطق حیوان-ی-ناطق, ζῷον λογικόν· ὁ ἄνθρωπος.

ناطقه ناطقه, θ. τοῦ προηγ. ὅ, ἔ — قوه ناطقه قوه-ی-ناطقه, ἡ δύναμις τοῦ σκέπτεσθαι.

ناظر ناظر, ἐ. ἀ. διευθυντής· ἐπιθεωρητής· ἔφορος· ὑπουργός· πλ. نظار نوزار.

ناظره ناظره, θ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. ὀφθαλμός· ὅρασις.

ناظم ناظم, ἐ. ἀ. ὁ τακτοποιῶν· ὁ στιχουργῶν.

ناعم ناعم, ἐ. ἀ. ἁβρός· ἀφανής.

ناف ناف, οὐ. ἀ. ὀμφαλός· κέντρον.

نافع نافع, ἐ. ἀ. ὁ ἐνήχων, πνέων.

λαβὶ νικητής, ὁ, ἡ, ὁ νικήσας, διαπρεπών, ἰσχυρός.

λαβὶ νικήτρι, ἐ. ἀ. ὁ ἀπεχθανόμενος.

λαβὶ νὰ φερδέσω, ἐ. π. ἄσχετος· ἀνωφελής. [λιτος.

λαβὶ νικητή, ἐ. ἀ. λυσιτελής, ὠφέ-

λαβὶ νικητή, θ. τοῦ προηγ.

λαβὶ — νικητὴ νικζαρεττή, τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν δημοσίων ἔργων.

λαβὶ νικητηλέ, οὐ. ἀ. ἐνέργεια ἢ πρᾶξις ἐκ περισσοῦ καὶ μικταίως γινομένη· λεῖα· δῶρον — ἐ. ἀ. ἀνωφελής, μάταιος· — ἐπ. τ. ἀνωφελῶς.

λαβὶ νικρί, ἐ. ἀ. ὁ ἀποδιώκων· ὁ ἀρνούμενος.

λαβὶ νὰ-κανπίλ, ἐ. π. ἀπίθανος.

λαβὶ νὰ-κήρ, ἐ. ἀ. ἐλλιπής· ἀτελής· — ἐπ. ἀ. ἥττον μεῖον· πλήν (μαθημ.).

λαβὶ νικκήζ, ἐ. ἀ. ὁ ἀκυρῶν· ὁ καταστρέφων.

λαβὶ νικκήλ, ἐ. ἀ. ὁ μεταρρέπων· κομιστής· ὁ ἀφηγούμενος.

λαβὶ νικκήρ, ἐ. ἀ. ὁ ἀναρρωννύων.

λαβὶ νάκι, κατάληξις π., δηλοῦσα τὸν ἔχοντα ἢ τὸν βρίθοντα τοῦ ὑπὸ τῆς ῥίζης δηλουμένου· (μὲ γάμ, λύπη)· — μὲ γάμ νάκι, ὁ ὑπὸ θλίψεως κατεχόμενος. [ἀποψευσθείς.

λαβὶ νὰ-κιάμ, ἐ. π. δυσάρεστος·

λαβὶ νὰ-γκιάχ, ἐπ. π. ἀήθης, ἀπροσδεκτήτως.

λαβὶ νακιχά, ἐ. ἀ. θ. τοῦ λαβὶ. ἡ νόμιμος σύζυγος· ἄλοχος.

λαβὶ νακές, ἐ. π. χαμερπής· γλίσχρος. [γλίσχρος·

λαβὶ νακίς, ἐ. ἀ. ταπεινός·

λαβὶ νὰ κεσί, ἐ. π. εὐτέλεια· χαμέρπεια.

λαβὶ νακίλ, ἐ. ἀ. ὁ ἐκ ῥόδου ἀποστυρούμενος.

λαβὶ νακὲχ καὶ

λαβὶ νακέχαν καὶ [δ'ος.

λαβὶ νακι-χανέ, ἐπ. π. αἰχνιδιώδης, -ως.

λαβὶ νακεχανί, ἐ. καὶ ἐπ. π.

λαβὶ νακὶ, οὐ. π. καλλιμος οἰκοφύλαξ.

λαβὶ νακίν, ἐ. π. ὁ οἰκοφύλαξ.

λαβὶ νὰ-λακίκ, ἐ. π. ἀνεξίτιος· ἀνεξέλεγκτος. [οἰκοφύλαξ.

λαβὶ νακίς, οὐ. π. στενοχωρός,

λαβὶ νακέ, οὐ. π. ὡς τὸ προηγ.

λαβὶ νακεχτούν καὶ [μώζων.

λαβὶ νακεχτουνκέν, ἐ. π. ὁ οἰ-

λαβὶ νάμ, οὐ. π. ὄνομα· φήμη· κλέος· — ἐ. π. ὀνομαζόμενος.

λαβὶ νὰμ-ἀβίρ, ἐ. π. ὀνομαστός, διάσημος. [δόκιμος.

λαβὶ νὰ-μεμούλ, ἐ. π. ἀπρεπής.

λαβὶ νὰ-μουπαρέκ, ἐ. π. ἀπαίσιος.

λαβὶ νὰ-μουτεσαββίρ, ἐ. π. ἀκατανόητος· ἀδύνατος.

ناماهلی νὰ-μουτεναχί, ἐ. π. ἄπειρος· ἀτελεύτητος.

نامحدود νὰ-μαχδούδ, ἐ. π. ἀπέραντος.

نامحرم νὰ-μαχρέμ, ἐ. π. ὁ μὴ οἰκεῖος, ξένος· ὁ εἰς ὃν αἱ ὀθωμανίδες δὲν φαίνονται ἀκάλυπτοι.

نامحصور νὰ-μαχσούρ, ἐ.π.ἄπειρος.

نامدار ναμδάρ, ἐ. π. ὀνομαστός· ἔνδοξος.

نامداری ναμδαρί, οὐ.π.κλέος, δόξα.

نامرتب νὰ-μερπούτ, ἐ. ἀ. ἀνώμαλος· ἀσύνθετος.

نامرد νὰ-μέρδ, ἐ. π. ἀπάνθρωπος, ἄνανδρος· πλεονέκτης.

نامردی νὰ-μερδί, οὐ. π. ἀπανθρωπεία· ἀνανδρεία· πλεονεξία.

نامرغوب νὰ-μεργούπ, ἐ. π. ἀπαρέσκων· ἐπαχθείς.

نامزاج νὰ-μιζάζ, ἐ. π. ἀδιάθετος· ἀσθενής.

نامزاد ναμζὰδ καὶ

نامزد ναμζέδ, ἐ. π. ἀρραβωνιασμένος· ὑποψήφιος.

نامزدلغی ναμζεδλήχι, οὐ. τ. ἀρραβών· ὑποψηφιότης.

نامسموم νὰ-μεσμού', ἐ. π. ἀνήκουστος.

نامطبوع νὰ-ματπού', ἐ. π. ὁ μὴ ἐκτετυπωμένος· ἀπεχθής.

نامعدود νὰ-μα'δούδ, ἐ. π. ἀναρίθμητος.

نامعروف νὰ-μα'ρούφ, ἐ.π. ἄγνωστος.

نامعقول νὰ-μα'χούλ, ἐ. π. παράλογος.

نامعلوم νὰ-μα'λούμ, ἐ. π. ἄγνωστος. [δεκτος.

نامقبول νὰ-μακπούλ, ἐ.π. ἀπαράναملکور ναμκιὸρ (κατὰ παραφθ. τοῦ ركيل), ἐ. τ. ἀγνώμων.

ناملو ναμλοὺ καὶ

نامی ναμλή, ἐ. τ. περίφημος.

نامناسب νὰ-μουνασίπ, ἐ. π. ἀκατάλληλος.

نامواقق νὰ-μουβαφήχ, ἐ. π. ἀσύμφωνος.

نامور ναμβέρ, ἐ. π. εὐκλεής, ἔνδοξος. [δόξα.

ناموری ναμβερί, ἐ. π. εὔκλεια·

ناموزون νὰ-μεζζίν, ἐ. π. ἀστάθμιστος· ὁ μὴ ἔμμετρος (πεζός)· ἀσύμμετρος.

ناموس ναμούς, οὐ. ἀ. π. τὸ δίκαιον· νόμος· τιμή· αἰδώς· ἀγνότης· φωνή· μυστικοφύλαξ· ἄγγελος·τοποτηρητής· ناموس-ی اکبر — ναμουσὶ ι-ἐκπέρ, ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ· ناموسینه طوقونمق — ναμουσινὲ τοκουνμάκ, προσβάλειν τὴν τιμὴν τινός.

ناموسسز ναμουσσούζ, ἐ.τ.ἄτιμος.

ناموسلو ναμουσλοῦ, ἐ.τ. ἔντιμος.

ناموسکار ναμουσκιάρ, ἐ.π.ἔντιμος.

نامه ναμέ, οὐ. π. ἐπιστολή· ἐγχειρίδιον βιβλίον. — نامه

διπλωμα. — بيان
διηγηματικόν. — بيان
διηγηματικόν, διηγηματικόν. — بيان
διηγηματικόν, διηγηματικόν. — بيان
διηγηματικόν,

ρισμα· ἀποτέλεσμα· بحش — νετιδζὲ πάχ̣ς, ἀποτελεσματικός· ﻣﻜﺴ — νετιδζέ-ι-χελάμ, ἐν ἑνὶ λόγῳ. [δαψιλεύειν.

نشار νισάρ, οὐ. ἀ. τὸ διαχέειν· τὸ نشار νισάρ, ἐ. π. ὁ διαχέων· ὁ δαψιλεύων· λίαν μεγαλόδωρος.

نثر νέσρ, οὐ. ἀ. τὸ διαχέειν· λόγος πεζός.

نجابت νεδζαπέτ, οὐ. ἀ. εὐγένεια.

نجابتلو νεδζαπετλού, ἐ. ἀ. εὐγενής· — دولتلو δοβλετλοὺ νεδζαπετλοῦ· ἡ Α. Α. Ὑψηλότης (τίτλος τῶν μελῶν τῆς Αὐτ. Οἰκογενείας).

نجات νεδζάτ, οὐ. ἀ. σωτηρία. [χία.

نجاح νεδζάχ, οὐ. ἀ. νίκη· ἐπιτυ-

نجاست νεδζασέτ, οὐ. ἀ. ἀκαθαρσία· ῥυπαρότης· ἔκκριμα.

نجاستلی νεδζασετλή, ἐ. τ. ἀκάθαρτος· ῥυπαρός.

نجام νεδζάμ, ἐ. ἀ. ἀστρονόμος.

نجس νεδζίς, ἐ. ἀ. ἀκάθαρτος.

نجل νέδζλ, οὐ. ἀ. τέκνον, υἱός· νεογνόν.

نجم νέδζμ, οὐ. ἀ. ἀστήρ.

نجوم νουδζούμ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ πργ. — ﻋﻠﻢ-ﺍ-νουδζούμ, ἀστρολογία· — اهل ἔχλ-ι-νουδζούμ, ἀστρολόγος. [στρονομικός.

نجومی νουδζουμί, ἐ. ἀ. σχετ. ἀ-

نجیب νεδζίπ, ἐ. ἀ. εὐγενής· τίμιος· ἐλευθέριος.

نجیل νεδζίλ, ἐ. ἀ. ὑψηλός, ἔξοχος· ἔνδοξος.

نحاس νουχάς, οὐ. ἀ. χαλκός.

نحاس νεχχάς, ἐ. ἀ. χαλκεύς.

نحاسی νουχασί, ἐ. ἀ. χαλκοῦς.

نحافت νεχαφέτ, ἐ. ἀ. ἰσχνότης.

نحال νεχάλ, οὐ. ἀ. ἰσχνότης ὑπερβολική.

نحر νάχρ, οὐ. ἀ. τὸ σφάζειν.

نحل νάχλ, οὐ. ἀ. τὸ διδόναι, τὸ δωρεῖσθαι· δῶρον· μέλισσα.

نحو νάχβ, οὐ. ἀ. μέρος· πλευρόν· συνταχτικόν· — ﻋﻠﻢ-ﺍ-νάχβ, σύνταξις.

نحوی ναχβί, ἐ. ἀ. συνταχτικός· ὁ ἀσχολούμενος περὶ τὴν ἀραβικὴν σύνταξιν ἢ γινώσκων αὐτήν.

نحول νουχούλ, οὐ. ἀ. ἴσχανσις.

نحویون να βιγιούν, πλ. τοῦ نحوی

نحیف νεχήφ, ἐ. ἀ. ξηρός· ἀδύνατος· ἰσχνός.

نخاع νεχά', ἀ. ἐγκέφαλος, μυελός.

نخست νουχούστ, ἐ. π. πρῶτος.

نخستی νουχουστχί, οὐ. π. προτεραιότης. [ποῖνιξ.

نخل νάχλ, οὐ. ἀ. νεόφυτον δένδρον·

نخلستان ναχλιστάν, οὐ. π. φυτώριον· φοινικών.

نخوت ναχβέτ, οὐ. ἀ. ἀλαζονεία· ἐπίδειξις.

نخود νουχούδ, οὐ. τ. ἐρέβινθος.

ند νίδδ, ἐ. ἀ. ἴσος, ὅμοιος.

نيدا نيدا، οὐ. ἀ. τὸ καλεῖν, τὸ φωνάζειν· κραυγή· φωνή· — حرف نيدا-ى-حرف، ἐπιφώνημα (γραμμ.).

ندامت نداميت، οὐ. ἀ. μετάνοια.

ندامتكار نداميت‌كار، ἐ.π. ὁ μετανοῶν.

ندرت ندرت، οὐ. ἀ. σπάνις· ἔλλειψις.

ندكلو نه-دنكلو، ἐπ. τ. πόσον; ὅσον.

ندما نودما، πλ. τοῦ ندم.

ندمان ندمان، ἐ. ἀ. ὁ μετανοῶν· ὁ συνευωχούμενος· ἑταῖρος.

نديم نديم، ἐ. ἀ. ὁ συνευωχούμενος· ἑταῖρος· αὐλικός.

نذر نذر، οὐ. ἀ. εὐχή. τάξιμον.

نذر نوزور، οὐ. ἀ. φόβος.

نذور نوزور، πλ. τοῦ نذر.

نذولت نوذولت، ἐ. ἀ. χαμέρπεια.

نذير نذير، ἐ. ἀ. προφήτης.

نذيل نذيل، ἐ. ἀ. ταπεινός, γλίσχρος.

نر نر، οὐ. π. ἄρρην· ἀρσενικός.

نردبان نردبان، οὐ. π. κλίμαξ.

نردە نردە، ἐπ. τ. ποῦ; ὅπου.

نرگس نرگس، οὐ. π. νάρκισσος· ὀφθαλμὸς ἐρωμένης.

نرم نرم، ἐ. π. ἁπαλός· μαλακός· πρᾷος· — نرم-ى-رو، πειθήνιος· — نرم-ى-سار، πρᾷος.

نرمدل نرمدل، ἐ. π. εὐσπλαγχνικός.

نرمى نرمى، οὐ. π. ἁπαλότης. πραότης.

نره نره، ἐπ. τ. ποῦ; ὅπου; — نره-دن؟ πόθεν; — نره-ى، ποῖον μέλος τοῦ σώματός μου.

نريمان نريمان، οὐ. π. πρόμαχος, ἥρως. ἀρειμάνιος.

نريمانى نريمانى، ἐ. καὶ οὐ. π. ἡρωϊκός· ἀνδρεία.

نزاع نزاع، οὐ. ἀ. ἔρις· φιλονεικία.

نزاعلاشمق نزاعلاشماق، ρ. τ. ἐρίζειν. [μενος.

نزاعلى نزاعلى، ἐ. τ. ἀμφισβητούنزاكت نزاكت، οὐ. ἀ. κομψότης· χάρις.

نزاكتسز نزاكتسز، ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. ἀκομψος· ἄχαρις· ἀκόμψως.

نزاكتلى نزاكتلى، ἐ. τ. κομψός· χαρίεις. [πλησίον.

نزد نزد، οὐ. καὶ ἐπ. π. παρά,

نزف نزف، οὐ. ἀ. αἱμορραγία.

نزع نزع، οὐ. ἀ. τὸ ἀφαιρεῖν· τὸ ἀνασπᾶν. [ροή.

نزله نزله، οὐ. ἀ. συνάγχη, καταρ-

نزول نزول، οὐ. ἀ. κατάβασις· κατάλυμα· ἀποπληξία.

نزهت نزهت، οὐ. ἀ. τὸ διασκεδάζειν· ἀπομάκρυνσις.

نژاد نژاد، οὐ. π. γένος· καταγωγή· φύσις.

نسا نسا، οὐ. ἀ. πλ. γυναῖκες· — نسا-ى-طايفه‌سى، τὸ γυναικεῖον φῦλον.

نساج νεσάδζ, ἐ. ἀ. ὑφαντής.
نساجت νεσαδζέτ, οὐ. ἀ. ἡ ὑφαντική (τέχνη).
نسب νεσέπ, οὐ. ἀ. γένος, γενεά, οἱ πρόγονοι.
نسبت νισπέτ, οὐ. ἀ. ἀναφορά· σχέσις· ἀναλογία (μαθμτ.)· πεῖσμα. [πεισματικῶς.
نسبتاً νίσπετεν, ἐπ. ἀ. ἀναφορικῶς,
نسبجی νισπετδζί, ἐ. τ. φιλόνεικος, πείσμων.
نسج νέσδζ, οὐ. ἀ. τὸ ὑφαίνειν.
نسخ νέσχ, οὐ. ἀ. τὸ ἀντιγράφειν· ἀκύρωσις.
نسخ νουσάχ, πλ. τοῦ ἐπ.
نسخة νουσχά, οὐ. ἀ. χειρόγραφον· ἀντίτυπον· φύλλον· προβασχάνιον, φυλακτόν.
نسق νεσάκ, οὐ. ἀ. μέθοδος· γραμμή· τάξις.
نسل νέσλ, οὐ. ἀ. γενεά· ἀπόγονος· τέκνα.
نسم νεσέμ, οὐ. ἀ. πνοή, ψυχή· ζωή· — πλ. τοῦ ἐπ.
نسمه νεσεμέ, οὐ. ἀ. πνοή, ψυχή· ἄνθρωπος· (ἐν ταύτῃ δὲ τῇ σημασίᾳ, πλ. نسم νεσέμ).
نسنه νεσνέ, οὐ. τ. πρᾶγμά τι.
نسوان νισβάν, οὐ. ἀ. (πλ. τοῦ نسا)· γυναῖκες.
نسوی νισβί, ἐ. ἀ. γυναικεῖος.
نسیان νισγιάν, οὐ. ἀ. λήθη. [διος.
نسیب νεσίπ, ἐ. ἀ. εὐγενής· ἀρμό-

نسیج νεσίδζ, μετ. παθ. ἀ. ὑφασμένος· — οὐ. ἀ. ὕφασμα.
نسیجه νεσιδζέ, οὐ. ἀ. ὕφασμα.
نسیق νεσήχ, ἐ. ἀ. τεταχτοποιημένος· τεταγμένος.
نسیم νεσίμ, οὐ. ἀ. αὔρα.
نشأت νεσ'έτ, οὐ. ἀ. τὸ προέρχεσθαι· τὸ ζῆν· ζωή. [μωνιακόν.
نشادر νισαδήρ, οὐ. ἀ. ἅλας ἀ-
نشاستج νισαστεδζ, οὐ. π. καὶ
نشاسته νισαστέ, οὐ. τ. ἄμυλον.
نشاط νεσάτ, οὐ. ἀ. εὐθυμία· χαρά.
نشان νισάν, οὐ. π. σημεῖον· σκοπός· ἀρραβών· παράσημον· — ἐ. π. ὁ καθίζων· ὁ μονιμοποιῶν, ὁ ἀναπολῶν· ὁ θωπεύων· — νισανδζί, σκοπευτής.
نشانسز νισανσίζ, ἐ. τ. ἀσημείωτος· ἀμνήστευτος.
نشانلامق νισανλαμάχ, ρ. τ. σημαδεύειν· ἀρραβωνίζειν.
نشانلانمق νισανλανμάχ, ρ. τ. σημειοῦσθαι· σημαδεύεσθαι· ἀρραβωνίζεσθαι.
نشانلی νισανλή, ἐ. τ. σεσημειωμένος· σημαδευμένος· μεμνηστευμένος· μνηστήρ· μνηστή.
نشانه νισανέ, ἐ. π. σημεῖον· δεῖγμα.
نشتر νιστέρ, οὐ. π. νυστήριον.
نشر νέσρ, οὐ. ἀ. τὸ διαδιδόναι· τὸ δημοσιεύειν· τὸ ἀναστεῖναι ἐκ νεκρῶν.

نصف νήσφ, οὐ. ἀ. τὸ ἀπορροφᾶν· τὸ ἐμβρέχεσθαι.

نصنده νεσενιδέ, ἐ.π. ἀνήκουστος.

نصو νεσθ', οὐ. ἀ. τὸ φύεσθαι· τὸ αὐξάνειν· لغ — νεσθ-ι-νουμά, τὸ φύεσθαι, αὔξησις.

نشو νεσθέ, οὐ. ἀ. τὸ ὀσφραίνεσθαι· τὸ μεθύειν· μέθη.

نشه νεσέ, οὐ. τ. χαρά, εὐθυμία· μέθη.

نشط νεσίτ, ἐ.ἀ. ἔξυπνος· εὔθυμος.

نشين νισίν, ἐ. π. καθήμενος, καθήσας.

نص νάσς, οὐ. ἀ. ἀπόδειξις στηριζομένη ἐπὶ τοῦ Κορανίου ἢ ῥητοῦ τινος τοῦ προφήτου Μωάμεθ· τεκμήριον.

نصارا νουσσάρ, πλ. τοῦ نصرانى.

نصارا νουσαρά, πλ. τοῦ نصرانى.

نصاغ νεσαήχ, πλ. τοῦ نصيحة.

نصب νάσπ, οὐ. ἀ. τὸ ἀνεγείρειν· τὸ στηρίζειν· τὸ διορίζειν εἰς θέσιν· τὸ σημεῖον οὐσιαστοῦν (γραμμ.). [βουλή.

نصح νούσχ, οὐ.ἀ. νουθεσία· συμ-

نصر νάσρ, οὐ. ἀ. βοήθεια.

نصرانى νασρανί, ἐ. ἀ. χριστιανός.

نصرانيت νασρανιγέτ, θ. τοῦ πργ. — νασρανιγέτ, οὐ. ἀ. χριστιανισμός.

نصرت νουσρέτ, οὐ. ἀ. βοήθεια, θεία ἀρωγή· νίκη.

نصف νήσφ, οὐ. ἀ. ἥμισυ· ◂ر — νήσφ χιουρέ, ἡμισφάριον· — الليل نِصْف-ول-لەيل, μεσονύκτιον· النهار — نِصْف-ول-نيχάρ, μεσημβρία.

نصيب νεσήπ, οὐ. ἀ. κλῆρος, μερίδιον· τύχη.

نصيبه νεσηπέ, ὡς τὸ προηγ. καὶ — στύλος. [τυχηρός.

نصيبدار νεσιπδάρ, ἐ. π. μέτοχος·

نصيبسز νεσιπσίζ, ἐ.τ. ἀμέτοχος· ἀτυχής. [εὐτυχής.

نصيبلى νεσιπλή, ἐ. τ. εὔμοιρος,

نصيح νεσήχ, ἐ. ἀ. ὁ νουθετῶν.

نصيحت νεσηχάτ, οὐ. ἀ. νουθεσία· συμβουλή· يد — νασηχὰτ πεζίρ, δεκτικός συμβουλῆς· ◂ر — νασηχὰτ κερ, ὁ συμβουλεύων.

نصير νεσήρ, ἐ. ἀ. ὁ βοηθῶν.

نطفه νουτφέ, οὐ. ἀ. σπέρμα· ὕδωρ καθαρόν· θάλασσα.

نطق νούτκ, οὐ. ἀ. ἔναρθρος φωνή· λόγος· ◂ر — νοὺτκ ἰρὰδ ἐτ. ἐκφωνεῖν λόγον.

نطوق νετούχ, ὑπερθ. τοῦ نطق.

نظار νουζζάρ, πλ. τοῦ ناظر.

نظارت νεζαρέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιτηρεῖν· τὸ ἐφορεύειν· διεύθυνσις· ὑπουργεῖον· — خرجيه χαριδζιγὲ νεζαρετί, τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν

نظافت νεζαφέτ, οὐ. ἀ. καθαριότης· ἁγνότης.

نظام نيزάμ, οὐ. ἀ. ταξιθέτησις· κανών· κανονισμός· μέθοδος.

نظام نεζζάμ, ἐ. ἀ. ὁ ταχτοποιῶν· ὑπουργός.

نظامسز نιζαμσήζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἄταχτος· ἀτάχτως.

نظاملى نιζαμλή, ἐ. τ. ταχτικός.

نظر نαζάρ, οὐ. ἀ. τὸ παρατηρεῖν, τὸ βλέπειν· βλέμμα. ὀφθαλμός· βάσκανος· εὔνοια — نظر دوشمك نαζαρδὰν δουσμέκι, ἐκπίπτειν τῆς ὑπολήψεως· نظر — نαζὰρ δεγμέκι, βασκαίνεσθαι· — اهل ἔχ-ι-ναζάρ, ὀξυδερκής.

نظرًا نαζάρεν, ἐπ. ἀ. κατά, ὡς ἐξάγεται ἐκ ., ἕνεκα.

نظرى نαζρέ, οὐ. ἀ. ἓν βλέμμα.

نظرى نαζαρί, ἐ. ἀ. θεωρητικός.

نظرگاه نαζαργιάχ, οὐ. π. τόπος εὔθετος πρὸς θέαν.

نظم νάζμ, οὐ. ἀ. ταχτοποίησις· στίχοι.

نظمسز ναζμσίζ, ἐ. τ. ἄμετρος (πεζὸς λόγος.)

نظملى ναζμλή, ἐ. τ. ἔμμετρος.

نظير νεζίρ, ἑ. ἀ. παρεμφερής, ἐφάμιλλος.

نظيره νεζιρέ, θ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. ἔπος κατὰ μίμησιν ἑτέρου, ἀνταπάντησις ἔμμετρος εἰς στίχους.

نظيف νεζήφ, ἐ. ἀ. καθαρός· ἁγνός.

نعره να'ρέ, οὐ. ἀ. κραυγή, φωνὴ ὑψηλή.

نعش νά'ς, οὐ. ἀ. φέρετρον νεκρικόν· πτῶμα.

نعل νά'λ, οὐ. ἀ. ὑπόδημα· πέταλον (ζῴου).

نعلبند να'λπάνδ, ἐ. π. πεταλωτής.

نعلچه να'λτσά, οὐ. τ. ὑποκάττυμα σιδηροῦν.

نعلمق να'λλαμάχ, ρ. τ. πετηλόνειν.

نعلمك να'λλαμάχ, ρ. τ. πεταλόνεσθαι.

نعلى να'λλί, ἐ. τ. πεταλωμένος.

نعلين να'λλίν, οὐ. τ. κρουπέζα.

نعم νε'άμ, ἐπφ. ἀ. εὖγε!

نعمت νε'άμ, πλ. τοῦ ἐπ.

نعمت نη'ϊμέτ, οὐ. ἀ. εὐεργεσία· δῶρον· τὰ τοῦ Θεοῦ ἀγαθά.

نعوذ بالله νε'ουζου-πὶ-λλάχ, φρ. ἀ. καταφεύγομεν τῷ Θεῷ, = Θεὸς φυλάξαι.

نعيم νε'ήμ, οὐ. ἀ. εὐεργεσία· χάρις· ἀπόλαυσις ἀγαθῶν.

نقاش νεγάς, οὐ. τ. (κατὰ παραφθ. τοῦ نقش νάχς) τὸ κεντᾶν, κέντημα.

نقاشلامق νεγασλαμάχ, ρ. τ. κεντᾶν.

نقاشلى νεγασλή, ἐ. τ. κεντητός.

نقس νάγς, ἴδ. نقش.

نقسلمق νεγισλαμάχ, ἴδ. نقاشلمق.

نقشلى ναγισλή, ἴδ. نقاشلى.

نغمات ναγμάτ, πλ. τοῦ ἐπ.

نغمه نغمه، οὐ. ἀ. μελῳδία.
نغمه‌پرداز نαγμεπερδὰζ καὶ
نغمه‌ساز نαγμεσὰζ καὶ
نغمه‌کش نαγμεχές, ἐ. π. ὁ ᾄδων· τραγῳδιστής.
نفاذ نεφάζ, οὐ. ἀ. τὸ διαπεφᾶν.
نفاس νιφάς, οὐ. ἀ. τοκετός· λοχεία.
نفاست νεφασέτ, οὐ. ἀ. ὡραιότης.
نفاق νιφάκ, οὐ. ἀ. ὑποκρισία· διχόνοια· πάθος.
نفت νέφτ, οὐ. π. νάφθα· ἐλαῖ — νέφτ γιαγί, νεφθέλαιον.
نفتی νεφτί, ἐ. τ. χρώματος νάφθης.
نفج νέφχ, οὐ. ἀ. τὸ διαχέεσθαι· τὸ πνέειν.
نفخ νέφχ, οὐ. ἀ. τὸ ἐμφυσᾶν.
نفر νεφέρ, οὐ. ἀ. ἐμήγυρις· ἄτομον· ἁπλοῦς στρατιώτης.
نفرات νεφεράτ, πλ. τοῦ προηγ.
نفرت νεφρέτ, οὐ. ἀ. μῖσος· ἀπέχθεια. [ἀνάθεμα.
نفرین νεφρίν, οὐ. π. βλασφημία·
نفس νέφς, οὐ. ἀ. ψυχή· πνεῦμα· σάρξ, ὁρμὴ σαρκική· τὸ ἄτομον αὐτό (χ. ὁ ἑαυτός)· φύσις· θέλησις· δύναμις· σπέρμα· — لی نفس-لی-νέφς, καὶ ب — نفسی بی νεφσιχί, ἀτομικῶς· αὐτοπροσώπως· نفسی — νὲφς νατικά, τὸ λογικόν· نفسم — νεφσίμ ἰτσούν, δι' ἐμαυτόν.
نفس نεφές, οὐ. ἀ. πνοή, ἀναπνοή· ἀνάπαυσις· φύσημα ἰαματικόν· ا. صرف — νεφὲς σὰρφ ἐτ. καταναλίσκειν πνοήν, προσπαθεῖν.
نفسا نεφσά', οὐ. ἀ. λεχώ.
نفسانی νεφσανί, ἐ. ἀ. σαρκικός· ἐκ πάθους προερχόμενος.
نفسانیت νεφσανιγέ, θ. τοῦ προηγ.
نفسانیت نεφσανιγέτ, οὐ. ἀ. ἐχθροπάθεια, ἐμπάθεια.
نفسلنمك نεφεσλενμέκ, ρ. τ. ἀναπνέειν.
نفسی νεφεσλή, ἐ. τ. ὁ ἔχων φύσημα ἰαματικόν.
نفع νέφ', οὐ. ἀ. ὠφέλεια· κέρδος.
نفعاً νεφ'άν, ἐπ. ἀ. πρὸς κέρδος.
نفقه νεφεχά, οὐ. ἀ. τὰ πρὸς συντήρησιν δαπανώμενα χρήματα· σιτηρέσιον· τροφή.
نفوذ νουφούζ, οὐ. ἀ. τὸ διαπερᾶν· τὸ ἔχειν ἐπιρροήν· صاحب — νεφοὺζ σαχιπί, ἰσχυρός.
نفوذلی νουφουζλοῦ, ἐ. τ. ἔχων ἐπιρροήν· ἰσχυρός.
نفوس νουφούς, πλ. τοῦ نفس νέφς· ψυχαί· πρόσωπα· ἄτομα· — نفوس دفتری, νουφοὺς δεφτερί, μητρῷον.
نفی νέφι, οὐ. ἀ. τὸ ἀποχωρίζειν· τὸ ἐξορίζειν· τὸ ἀρνεῖσθαι.
نفیس νεφίς, ἐ. ἀ. ἐπιθυμητός· ὡραῖος· πολυτελής· νόστιμος.

نقاب نیکάπ, οὐ. ἀ. πέπλος.

نقاب نεκκάπ, ἐ. ἀ. ὁ τρυπῶν.

نقاش نεκκάς, ἐ. ἀ. ζωγράφος, ἐλαιογράφος.

نقال νεκκάλ, ὑπερθ. τοῦ نقّال.

نقائص νεκαΐς, πλ. τοῦ نقیصه.

نقب νάκπ, οὐ. ἀ. τὸ τρυπᾶν· τὸ ἀνοίγειν ὀχετόν.

نقد νάκδ, οὐ. ἀ. νόμισμα ἀγώγιμον· τὸ πληρόνειν τοῖς μετρητοῖς.

نقداً νάκδεν, ἐπ. ἀ. ἀμέσως, τοῖς μετρητοῖς.

نقدار νεκαδάρ, ἐ. ἀρθμ. τ. πότος· — ἐπ. τ. πόσον ὅσον.

نقدی νακδί, ἐ. ἀ. χρηματικός· — جزء نقدی δζεζάϊ νακδί, πρόστιμον.

نقرس νηκρὶς καὶ

نقریس νηκρίς, οὐ. ἀ. ἀρθρῖτις· — ἐ ἀ. ἔμπειρος.

نقش νάκς, οὐ. ἀ. τὸ ζωγραφεῖν· ζωγραφία· ἐλαιογραφία.

نقشلامق νακηςλαμάκ, ρ. τ. ζωγραφεῖν.

نقشلانمق νακηςλανμάκ, ρ. τ. ζωγραφίαις ποικίλλεσθαι.

نقشلی νακηςλή, ἐ.τ. ζωγραφητός.

نقص νάκς, οὐ. ἀ. ἔλλειψις· βλάβη, ζημία·

نقصان νακσάν, οὐ. ἀ. ἔλλειψις· βλάβη· ζημία· — ἐπ. ἀ. ἐλλιπῶς.

نقض νάκζ, οὐ. ἀ. τὸ κατεδαφίζειν· τὸ ἀκυροῦν.

نقّاب νουκάτ, πλ. τοῦ ἐπ.

نقطه νοκτά, οὐ. ἀ. κηλίς· στιγμή· σημεῖον(γεωμτ.)· φρουρός.

نقطه سز νοκτασίζ, ἐ. τ. ἄστικτος, καθαρός· ὁ στερούμενος φρουρᾶς.

نقطه لمق νοκταλμάκ, ρ. τ. στίζειν· τιθέναι φρουράν.

نقطه لنمق νοκταλανμάκ, ρ. τ. στίζεσθαι· λαμβάνειν φυλακήν.

نقطه لی νοκταλί, ἐ. π. ὁ ἔχων στιγμήν, φρουράν.

نقل νάκλ, οὐ. ἀ. τὸ μεταφέρειν· τροπή· μετοίκησις· διήγησις.

نقلاً νάκλεν, ἐπ. ἀ. ἐξ ἀφηγήσεως· διηγηματικῶς.

نقلی νακλί, ἐ. ἀ. μετηνεγμένος· ἀντιγεγραμμένος· ἐκ παραδόσεως διατετηρημένος.

نقلیات νακλιγιάτ, πλ. τοῦ προηγ.

نقود νουκούδ, πλ. τοῦ نقد νάκδ.

نقول νουκούλ, πλ. τοῦ نقل νάκλ.

نقیب νεκήπ, ἐ. ἀ. ἐπίτροπος·

نقیبه νεκιπέ, οὐ. ἀ. λόγος, νοῦς.

نقیر νεκήρ, οὐ. ἀ. ῥίζα· καταγωγή.

نقیص νεκής, ἐ. ἀ. ἐλλιπής, ἀτελής.

نقیصه νεκησά, πλ. τοῦ προηγ. — οὐ. π. ἔλλειψις, ἀτέλεια· ἀτόπημα.

نقيض νεχτ́ζ, ἐ. π. ὁ καθ' ὅλοχληρίαν ἀχυρῶν· ἀντίθετος, διάφορος.

نكح νιχιά́χ, οὐ. ἀ. σύζευξις (νόμιμος).

نكحسز νιχιαχσή́ζ, ἐ. τ. ὁ μὴ νομίμως συνεζευγμένος.

نكحلاغق νιχιαχλαγμά́χ, ρ.τ. συζευγνύεσθαι (νομίμως).

نكحلى νιχιαχλή́, ἐ. τ. νομίμως συνεζευγμένος.

نكر νιχιά́ρ, οὐ. π. ζωγραφία· ἄγαλμα· εἴδωλον· ὡραιότης· γυνὴ περικαλλής.

نكرين νιχιαρίν, ἐ. π. κεκοσμημένος· ἐρωμένη. [λασις.

نكل νιχιά́λ, οὐ. ἀ. ποινή· χόنكى νιχιά́χ, οὐ. π. βλέμμα· προφύλαξις.

نكهبان νιχιαχπά́ν, ἐ. π. ὁ βλέπων, φύλαξ.

نكيت νεχιπετ, οὐ. ἀ. κακὸς οἰωνός· συμφορά.

نكبخانه νεχιπετχανέ, οὐ. π. οἶκος δυστυχίας.

نكته νουχιτέ, οὐ. ἀ. ἔννοια λεπτῶς καὶ κεκαλυμμένως διατυπουμένη.

نكر νεχιρέ, ἐ. ἀ. ἀόριστος [μὴ ὡρισμένος διὰ τοῦ ἄρθρου (γραμμ.)]

نكرى νεχιρέ, ἐ. ἀ. τερπνός· ἀνέκδοτος.

نكس νέχς, οὐ. ἀ. τὸ ἀνατρέπειν·—νούχς, οὐ. ἀ. τὸ ὑποτροπιάζειν (ἐπὶ νόσου).

نكول νουχιούλ, οὐ. ἀ. τὸ ἐκκλίνειν τινός· τὸ ἀποσύρεσθαι.

نكى νιχέ́χ, οὐ. π. ὡς τὸ نكى νιχιά́χ.

نكين νιχίν, οὐ. π. δακτύλιος· σφαγίς.

نم νέμ, οὐ. ἀ. ὑγρασία.

نما νεμά́, οὐ. ἀ. τὸ φύεσθαι· τὸ αὐξάνειν.

نما νουμά́, ἐ. π. ὁ δεικνύων· ὁ φαινόμενος.

نماز νεμά́ζ, οὐ. ἀ. προσευχή· قيلمق—νεμὰζ χηλμάχ, προσεύχεσθαι.

نمايان νουμαγιάν, ἐ. π. δῆλος, σαφής.

نمايش νουμαΐς, οὐ. π. σχῆμα· ὄψις· διαδήλωσις.

نمايندە νουμαγενδέ́, ἐ. π. ὁ δεικνύς.

نمسه νέμδζε, ὄν. χύρ. χώρας, ἡ Αὐστρία.

نمدار νεμδάρ, ἐ. π. ὑγρός.

نمدى νεμδιδέ́, ἐ. π. ὁ δακρύων.

نمرو νούμερο, ξ. ἀριθμός.

نمق νέμχ, οὐ. ἀ. τὸ γράφειν.

نمكير νεμέχι, οὐ. π. ἅλας· شناس—νεμὲχι-σινάς, εὐγνώμων.

نمل νεμέλ, οὐ. ἀ. μύρμηξ.

نملە νεμλέ, οὐ. ἀ. μύρμηξ· μυρμήχιασις (παθ.)· ψεῦδος.

كملك نەملەتمەخى, ρ.τ.ὑγραίνειν.
كملك نەملەنمەخى, ρ. τ. ὑγραίνεσθαι.
كلى نەملى, ἐ. π. ὑγρός.
كليلك نەملىلىخى, οὐ. τ. ὑγρασία.
كناك نەمناخى, ἐ. π. ὑγρός.
كىناك نەمناخى, οὐ. π. ὑγρασία.
نو نەۋ, οὐ. ἀ. τὸ φύεσθαι· τὸ αὐξάνειν.
نومۇ نوۋمۇد, ἐ. π. ὁ δεικνύων. —رو رۇ نوۋمۇد, ὁ ἐμφανιζόμενος.
نومۇ نوۋمۇن, ἐ. π. ὡς τὸ προηγ.
نومۇنە نوۋمۇنە, οὐ. π. δεῖγμα· πρότυπον· τεκμήριον.
نومۇنەلىخى نوۋمۇنەلىخى, οὐ. π. ὅ,τι χρησιμεύει ὡς δεῖγμα.
نامە نەمىخا, οὐ. π. ἐπιστολή· διακοίνωσις.
نە نىنە, οὐ. τ. μήτηρ· — خانم چانىم نىنە, κυρία μήτηρ.
نو نەۋ. ἐ. καὶ ἐπ. νέος, πρόσφατος· νεωστί. —نەۋ ئىدزاد, νεωστὶ ἐφευρεθείς· —نەۋزاد, νεογέννητος.
نو نەۋا, οὐ. π. φωνή, μελῳδία· ἁρμονία· ἄνεσις· μέσον.
نوب نوۋبباپ, πλ. τοῦ نوبات. —مكتب مەختەپ-ى-نوۋبباپ, ἱεροδικαστικὴ σχολή.
نوات نوۋبات, οὐ. ἀ. πυρήν.
نواحى نەۋاخى, πλ. τοῦ ناحيه ναχιγέ.
نوادر نەۋادىر. πλ. τοῦ نادر ναδίρ.
نوار نوۋباز, ἐ. π. ὁ περιποιούμενος.
نوازش نوۋبازىش, οὐ. ἀ. θωπεία.
نوازشكار نوۋبازىشكار, ἐ. π. φιλοφρονητικός.
نوازشكارانه نوۋبازىشكارانە, ἐπ. π. φιλοφρονητικῶς.
نوازلى نەۋبازىل, πλ. τοῦ نازلى ναζιλέ, ἀντὶ ἐ. συνάγχη.
نواصر نەۋاسىر, πλ. τοῦ ناصر
نوال نەۋبال, οὐ. ἀ. εὐεργεσία· δῶρον, μερίδιον.
نوالە نەۋبالە, ὡς τὸ προηγ.
نواهى نەۋاخى, πλ. τοῦ ناهى ναχιγέ.
نواهى نەۋاخى, πλ. τοῦ نهى νέχι, πράξεις ἀθέμιτοι. [λῳδία.
نواى نەۋاگى, οὐ. π. φωνή, μέ-
نوايندە نەۋاگىندە, ἐ. π. ὁ νεωστὶ ἀφικόμενος.
نوبت نوۋبەت, οὐ. ἀ. σειρά, χρόνος ὡρισμένος δημοσίου ὑπηρεσίας· ὥρα φυλακῆς. —نوبەتلە, ἀλληλοδιαδόχως.
نوبتچى نوۋبەتچى, οὐ. τ. ὁ τὴν ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἐκτελῶν (δημόσιος ὑπάλληλος)· φρουρός, σκοπός.
نوبهار نەۋبەهار, οὐ. π ἔαρ.
نوبيدا نەۋبەيدا, ἐ. π. νεοφανής.
نوجوان نەۋجىۋان, οὐ. π. νεανίας.

نوجوانی نەو-ڵێبانی, οὐ. π. νεότης.
نوح نووح, ὄν. κύρ. Νῶε.—طوفان توفان-ی-نووح, ὁ κατακλυσμὸς τοῦ Νῶε.
نور نوور, οὐ. ἀ. φῶς, λάμψις.
نورانیت نوورانیێت, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι φωτεινόν.
نورانی نوورانی, ἐ. ἀ. φωτεινός.
نورسز نوورسز, ρ. τ. ἄφωτος· ἄχαρις. [νεωστὶ φανείς.
نورس نوورس, ἐ. π. νεογέννητος,
نورسیده نوورسیدە, ἐ. π. ὡς τὸ προηγ.
نورلاتمق نوورلاتماخ, ρ. τ. φωτίζειν, λαμπρύνειν.
نورلاندرمق نوورلاندرماخ, ρ. τ. φωτίζειν.
نورلانمق نوورلانماخ, ρ. τ. φωτίζεσθαι, λαμπρύνεσθαι.
نورلو نوورلوو, ἐ. τ. φωτεινός.
نوروز نەوروز, οὐ. π. νέα ἡμέρα· ἡ ἐαρινὴ τροπή· ἡ πρωτοχρονιά. [ὄν. κύρ.
نوری نووری, ἐ. ἀ. φωτεινός.— نوریجه نووریجە, ἐ. ἀ. θ. τοῦ προηγ. — ὄν. κύρ. γυναικός.
نوزاد نەوزاد, ἐ. ἀ. νεογέννητος. —οὐ. π. νήπιον, παιδίον.
نوش نووش, ἐ. π. ὁ πίνων.
نوشا نووشا, ἐ. π. ὡς τὸ προηγ.
نوش —نووشا نووش, ἐπ. π. τῷ πίνειν ἐπανειλημμένως.
نوشان نووشان, πλ. τοῦ نوش نووش.
نوشت نووشت, οὐ. π. γράμμα, γραφή.
نوشته نووشتە, ἐ. π. γεγραμμένος· — οὐ. π. γράμμα.
نوشکفته نەوشکوفتە, ἐ. π. νεωστὶ ἠνθικώς.
نوشین نووشین, ἐ.π. γλυκύς, τερπνός· ὁ ἀπολαύων.
نوع نەوع, οὐ. ἀ. εἶδος· γένος· τρόπος· شر — نەوع-ی-پەشەر, τὸ ἀνθρώπινον γένος. [πεῖραν.
نوگار نەوگار, ἐ. ἀ. ὁ μὴ ἔχων
نول نەول καὶ نەڤل, οὐ. ἀ. ναῦλος· δῶρον.
نوم نووم, οὐ. ἀ. ὕπνος.
نومید نەومید, ἐ. π. ἄπελπις.
نومیدانه نەومیدانە, ἐπ. π. χωρὶς ἐλπίδα.
نوه نەوە-نیچەل, οὐ. π. νεόγυτον· παιδίον.
نوهوس نەوەس-چی, ἐ. π. ὁ νεωστὶ ἐπιθυμῶν. [θυμία.
نوی نەوا, οὐ. ἀ. ἀπόφασις, ἐπι-
نویسنده نووسەر, ἐ. π. ὁ γράφων· — تاریخ نووسەر, ἱστοριογράφος.
نه نە, μόρ. π. ἀρνητ. οὔτε· — καταλήξις π. δηλοῦσα τὸ ἀνῆκον ἢ ἁρμόζον· —ماشین ماشێنچی, αὐτοκρατορικός.
نه نە, ἀντ. τ. τίς; οἷος· ὁποῖος· πόσος, ὅ,τι· — μέρ. ἀρνητ. τ. οὔτε.

نی نیύχ, οὐ. π. ἐννέα. [σιχόν.
نیاخ نιχάδ, οὐ. π. χαρακτήρ, φυ-
نیاخ نιχαδέ, ἐ.π. ὁ θείς, ὁ βαλών.
نیار νεχάρ, οὐ. ἀ. ἡμέρα.
نیار νεχάρεν, ἐ. ἀ. ἐν ἡμέρᾳ.
نیال νεχάλ, οὐ. π. νεόφυτον.
نیان νιχάν, ἐ. π. κεκρυμμένος, μυστικός.
نیانی νιχανί, οὐ. καὶ ἐ. π. μυζιχότης·μυστικός· κεκρυμμένος.
نیاگت νεχαγέτ, οὐ. ἀ. ἄκρα· τέλος· ἀποτέλεσμα.
نیاگتسز νιχαγετσήζ, ἐ. τ. ἀτελείωτος, ἄπειρος.
نیگو νε δενγλού, ἴδ. نگو
نیر νέχρ, οὐ. ἀ. ποταμός.
نیری νεχρί, ἐ. ἀ. ποτάμιος.
نیز νέχι, οὐ. ἀ. τὸ ἀπαγορεύειν.
نیز νέχιγι, ἐ. ἀ. νοήμων.
نیی νέγι,οὐ. π. βαρύαυλος, κ. νέϊ.
نیی νί, μόρ. ἀρν. π. οὐ.
نیابت νιγιαπέτ, οὐ. ἀ. τοποτηρητεία (ἱεροδικαστική).
نیاز νιγιάζ, οὐ. π. ἱκεσία, εὐχή.
نیازکار νιγιαζχιάρ, ἐ.π. ἱκετεύων.
نیازمند νιγιαζμένδ, ὡς τὸ προηγ.
نیازی νιγιαζή, ἐ. π. ὁ παρακαλῶν, φίλος· — ὄν. κ. Νιαζῆς
نیام νιγιάμ, οὐ. ἀ. ὕπνος.
نیت νιγέτ, οὐ. ἀ. σκοπός· ἀπόφασις.
نیتلی νιγετλή, ἐ. τ. ὁ σκοπεύων.
نیده νίδζε, ἐπ.τ.πῶς, τίνι τρόπῳ.
نیچون νίτσουν, ἐπ. τ. διατί.
نیر νέϊρ, ἐ. ἀ. λαμπρός· — οὐ. ἀ. ἀστήρ.
نیرو νιρού, οὐ. π. ῥώμη, δύναμις.
نیرومند νιρουμένδ, ἐ.π. ῥωμαλέος.
نیسان νισάν, οὐ. ἀ. Ἀπρίλιος.
نیشتر νιστέρ, οὐ. π. νυστήριον.
نیک νίχι, ἐ. π. καλός, ἀγαθός· بخت — νίχι πὰχτ καὶ اختر — νίχιἀχτέρ,καλοθελητής· بین — νίχι πίν, αἰσιόδοξος. خواه — νίχι χάχ, καλότυχος. نام — νίχι νάμ, εὐκλεής, εὐϋπόληπτος.
نیکان νιχιάν, πλ. τοῦ προηγ.
نیکتر νικτέρ, συγκρ. τοῦ نیک νίχι· καλλίων, βελτίων.
نیکترین νικτερίν, ἐ. π. ὑπερθ. τοῦ προηγ. κάλλιστος· βέλτιστος.
نیکخواه νιχχάχ, ἐ. π. φίλος, καλοθελητής.
نیکفال νιχφάλ, ἐ.π. αἴσιος, εὐοιώνιστος. [θοεργός.
نیک کردار νὶχι-χερδάρ, ἐ. ἀ. ἀγα-
نیکنام νιχ-νάμ, ἐ. καὶ οὐ. τ. εὐϋπόληπτος· ὑπόληψις, εὔκλεια.
نیکو νιχιού, ἐ. π. καλός, ἀγαθός.
نیکوکار νιχιουχιάρ, οὐ. ἀ. εὐθύς· δίκαιος.
نیکوکاری νιχιουχιαρί, οὐ. π. εὐθύτης, δικαιοσύνη.
نیکی νιχί, οὐ. π. ὡραιότης· ἀγαθότης.

نیل νίλ, οὐ. ἀ. ὁ Νεῖλος.
نیلی νιλέ, οὐ. π. ἰνδικόν (λουλάκι).
نیلی νιλί, ἐ. π. κυανόχρους.
نیم νίμ, οὐ. π. τὸ ἥμισυ· ـمز — νὶμ δζεζιρέ, χερσόννησος.
نیم روز νὶμ-ρούζ καὶ نیمروزی νιμρουζέ, οὐ. π. τὸ ἥμισυ τῆς ἡμέρας.
نیم نیگاه νὶμ-νιγιάχ, οὐ. π. βλέμμα λοξόν.
نیمه νιμέ, οὐ. π. τὸ ἥμισυ.
نیه νεγέ, ἔκφ. τ. διατί;

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

و

وارمق βαρμάχ, ρ. τ. πηγαίνειν. φθάνειν· — قوجه وارمق κοδζαγὶὰ βαρμάχ, ὑπανδρεύεσθαι. — قرنه وارمق βαρμάχ, αἰσθάνεσθαι. — اوستنه وارمق βαρμάχ, ἐπιπίπτειν, ἐπιδιώκειν, ἐκλιπαρεῖν. — اشاغی آشاغیه وارمق βαρμάχ, ἀφαιρεῖν. — اوجه دوزگه وارمق βαρμάχ, ὑπερβαίνειν τὰ ὅρια.

وارث βαρίς, ἐ. ἀ. κληρονόμος.

وارد βαρίδ, ἐ.ἀ.ὁ ἐλθών·ἀφιγθείς.

واردات βαριδάτ, πλ τοῦ προηγ. ἀντὶ οὐ. εἰσπράξεις, τὰ ἔσοδα· δημόσιοι πρόσοδοι.

وارده βαρδηχτσά, ἐπ τ. ὁλονέν, βαθμηδόν· — (ἐκ τοῦ ρ. وارمق βαρμάχ) ἅμα τῇ ἀφίξει· προχωροῦντος.

وارسته βαρεστέ, ἐ. π. σεσωσμένος· ἀπηλλαγμένος· كز—βαρεστεκί, ἀπαλλαγή.

وارش βαρίς, οὐ.τ.ἄφιξις, ἐρχομός.

وارلق βαρλήχ, οὐ. τ. περιουσία·

واسطه βασδά, οὐ. ἀ. κοιλάς, κοίτη ποταμοῦ· ἔκφρασις.

واحد βαχήδ, ἐ. ἀ. εἷς, ἐνιαῖος (Θεός). [μένως.

واحداً βάχηδεν, ἐπ. ἀ. μεμονω-

واجب βαδζίπ, ἐ. ἀ. ἀναγκαῖος· ὑποχρεωτικός.

واجبات βαδζιπάτ, πλ. τοῦ προηγ,

واجبه βαδζιπέ, οὐ. ἀ. ὑποχρέωσις· κανονική.

واجد βαδζίδ, ἐ. ἀ. ὁ παράγων.

واو βάβ, 29ον τοῦ τουρκικοῦ καὶ 26ον τοῦ ἀραβικοῦ ἀλφαβήτου γράμμα· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 6.

و βέ, σύνδ. συμπλεκτ. ἀ. καί· ὁ σύνδεσμος οὗτος συνάπτων λέξεις ταὐτοσημάντους ἢ στενῶς πρὸς ἀλλήλας συνδεδεμένας προφέρεται ου.

و βέ, μόρ. ὅρ, ου, νή, μά· الله — βάλλαχι, μὰ τὸν Θεόν.

واسته βαπεστέ, ἐ. π. συνδεδεμένος· ἐξηρτημένος.

واپور βαπόρ (ξ.), ἀτμόπλοιον.

وار بجه βαρίνδζα, ἐπ. τ. ὅταν φθάσῃ τις· καθόσον ἀφορᾷ· μέχρι.

واريت βαριγέτ, οὐ. τ. εὐπορία· πλοῦτος.

واريتلى βαριγετλή, ἐ.τ. πλεύσιος.

وار بڤز βάζ, οὐ. π. τὸ ἀποσύρεσθαι· τὸ παραιτεῖσθαι· كچمك — βὰζ κεδζυέκι, παραιτεῖσθαι.

واسطه βασητά, ἐ. ἀ. ὁ μεσολαβῶν· — οὐ. ἀ. τὸ μεσολαβοῦν· αἰτία.

واسطەسز βασιτατήζ, ἐπ. τ. ἄνευ μεσολαβήσεως ἢ αἰτίας.

واسع βασή, ἐ.ἀ. εὐρύς· ἀτέρμων.

واصف βασήφ, ἐ.ἀ. ἐγκωμιαστής· ὁ διηγούμενος· — ὄν. κύρ.

واصل βασήλ, ἐ. ἀ. ὁ φθάνων· ὁ ἐπιτυγχάνων. [δεμών.

واصى βασή, ἐ. ἀ. διαθέτης· κη-

واضح βαζήχ, ἐ. ἀ. σαφής, δῆλος· βέβαιος.

واضحات βαζηχάτ, πλ. τοῦ πργ.

واضع βαζή, ἐ. ἀ. ὁ τεθείς, ὁ διορίζων· ὁ ἐφευρίσκων· ὁ παράγων· قانون — βαζή-κανούν, νομοθέτης.. مضاوله —βαζή-οὐλ ἰμζά, ὁ ὑπογράφων.

واعظ βαΐζ, ἐ. ἀ. ἱεροκῆρυξ.

واغون βαγόν, ξ. ἅμαξα σιδηροδρομική.

واڤتى βαφτήζ, οὐ. τ. βάπτισμα.

وافر βαφίρ, ἐ. ἀ. πολυάριθμος.

وافع βαφί, ἐ. ἀ. ἐπαρκής· πλήρης· ὁ ἐκπληρῶν τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ.

واقع βακή, ἐ. ἀ. ὁ συμβαίνων· ὁ κείμενος· — فى الواقع, τῷ ὄντι· ἀληθῶς.

واقعاً βακηά, ἐπ. ἀ. τῷ ὄντι.

واقعه βακηά, θ. τοῦ واقع βακή· — οὐ. ἀ. γεγονός· συμβάν· ὄνειρον· — يوم الواقعه γεβμ-ουλ-βακηά, ἡ Δευτέρα παρουσία.

واقف βακήν, ἐ. ἀ. ὁ ἔχων γνῶσιν τινός· — ἐκ δὲ τοῦ وقف (βάκφ), ὁ ἀφιερώσας κτῆμα εἰς ἱερὸν κατάστημα.

واقى βακή, ἐ. ἀ. προστάτης.

والا βὲ ἴλλα, ἐπ ἀ. ἄλλως, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει.

والا βαλά, ἐ. π. ὕψηλός, ἔξοχος· لى — ζὰτ βαλαλαρή, τὸ ἔξοχον ὑμῶν πρόσωπον. [λεῖον.

والاى βαλαί, οὐ. π. ὕψος· μεγα-

والحاصل βὲλ χασήλ, ἐπ. ἀ. συνελόντι εἰπεῖν.

والد βαλίδ, ἐ. ἀ. πατήρ.

والدين βαλίδιγιν, πλ. τοῦ προηγ. ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ.

والده βαλιδέ, ἐ. θ. τοῦ والد βαλήδ, μήτηρ· سلطان — βαλιδὲ σουλτάν, ἡ μήτηρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.

والدەجغز βαλιδεδζιγὰζ καὶ والدەجق βαλιδεδζίκ, (ὑποκορ.) μητρίτσα.

والسلام βὲσ-σελάμ, φρ. ἀ. τετέλεσται.

واللّٰه βάλλαγι, φρ.ἀ. μὰ τὸν Θεόν.

والی βαλή, ἐ. ἀ. ἀντὶ οὐ. νομάρχης· βαλῆς.

والیلك βαληλήκι, οὐ. τ. ἀξίωμα, ἢ ἡ θέσις τοῦ βαλῆ.

وامق βαμήκ, ἐ. ἀ. ἐραστής.

واویلا βαβεγιλά, οὐ. ἀ. θρῆνος.

واه βάγ, οὐ. π. στεναγμός· — ἐπιφ. οἴμι! κρῖμα.

واهب βαγίπ, ἐ. ἀ. ὁ δωρούμενος.

واهم βαγίμ, ἐ.ἀ. ὁ φανταζόμενος.

واهمه βαγιμέ, οὐ.ἀ. ἡ φαντασία.

واهی βαγί, ἐ. ἀ. μάταιος· ἀβάσιμος.

واهیات βαγιγιάτ, πλ. τοῦ προηγ.

وای βαΐ, ἐπιφ. π. λύπης, πόνου, θαυμασμοῦ καὶ χαρᾶς· ماشی — βαὶ πασημά, οἴμοι τῷ δυστυχεῖ!

وایه βαγέ, οὐ. π. μερίδιον, κλῆρος· μετοχή· دار — βαγεδὰρ καὶ مند — βαγεμένδ, μέτοχος· — پی πιβαγέ, ἄκληρος, ἀτυχής· سایهٔ معارف حضرت پادشاهیده σαγεΐ με'ἀρὶφ βαγέ-ι-χαζρέτ-ι-παδισαχιδέ, ὑπὸ τὴν φιλόμουσον προστασίαν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου· سایهٔ مرحمت جنابِ تاجداریده — σαγεΐ μερχαμὲτ βαγέ-ι- δζενάπ-ι- ταὸζὲαριδέ, διὰ τῆς εὐσπλαγχνίας τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σκηπτούχου μονάρχου μας· سایهٔ شوکت حضرت ذل اللهیده — σαγέ-ι-σεὸχὲτ βαγὲ χαζρέτ-ι- ζηλ-ιλαχιδέ, ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν προστασίαν τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος, σκιᾶς τοῦ Θεοῦ (ἐπὶ τῆς γῆς)· لری — پی بنده پندوέ-ι- πιβαγελερὶ καὶ چاکر پی لری — δζακὲρ πιβαγελερί, ὁ ταπεινὸς ὑμῶν δοῦλος.

وبا βεπά', οὐ. ἀ. λοιμός.

وبال βεπάλ, οὐ. ἀ. βλάβη· στενοχωρία· τέλος· κακόν· بینك — βεπαλὶ πϊϊνουνά, τὸ ἐκ τούτου κακὸν (τὸ κρῖμα) εἰς τὸν λαιμόν σου.

وتد βετέδ, οὐ. ἀ. πάσσαλος.

وثاق βεσάκ, οὐ. ἀ. δεσμός· σύμβασις.

وثوق βουσούκ, οὐ. ἀ. πίστις, ἐμπιστοσύνη.

وثیق βεσήκ, ἐ. ἀ. στερεός· εἰλικρινής.

وجازه βεδζαζέ, οὐ.ἀ. βραχυλογία.

وجاهه βιδζάχ, ἐ.ἀ.ἀντιπαράστασις.

وجاهت βεδζαχέτ, οὐ. ἀ. ἀξίωμα, τίτλος· βαθμός· ὡραιότης.

وجاهتلی βεδζαχετλή, ἐ. ἀ. μεγαλοπρεπής.

وجدان βιδζδάν, οὐ ἀ. καρδία, συνείδησις.

وجدانی βιδζδανί, ἐ.ἀ. τὸ τῇ συνειδήσει ἀναγόμενον.

وجدانیه βιδζδανιγέ, θ. τοῦ προηγ.

وجدانيات βιδζδανιγιάτ, πλ. τοῦ προηγ.

وجع βεδζά', οὐ. ἀ. πόνος.

وجع βεδζή', ἐ. ἀ. ἀσθενής.

وجوب βουδζούπ, οὐ. ἀ. ἀνάγκη· ὑποχρέωσις· مسامحه — βουδζοὺπ μεσαπεσινδέδιρ, κατέστη ἀπαραίτητον· ς — فعل φι'λ -ι-βιδζουπί, μέλλων τῆς ἀνάγκης (γραμμ.).

وجود βουδζούδ, οὐ. ἀ. ὕπαρξις· σῶμα· ملوك — βουδζοὺδ βεμμέχι, ζωογονεῖν· ولد — βουδζοὺδ πουλμάχ, πραγματοποιεῖσθαι.

وجه βέδζχ, οὐ. ἀ. πρόσωπον· μέρος· τρόπος, μέσον· αἰτία· σχέσις· ἐξήγησις· ل — ـچ πού βέδζλε, τοιουτοτρόπως· — ـچ ὡς πὲρ βὲδζχ πεσίν, προκαταβολικῶς.

وجهه βιδζχέ, οὐ. ἀ. πρόσωπον· μέρος· τρόπος. [ναγκαῖος.

وجيب βεδζιπέ, οὐ.ἐ.ἀ. μισθός, ἀ-

وجيه βεδζίχ, ἐ. ἀ. ἔξοχος, ὑψηλός· εὐπρεπής.

وحدانيت βαχδανιγέτ, οὐ.ἀ.ἑνότης.

وحدت βαχδέτ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι μόνον· μοναξία.

وحشت βαχσέτ, οὐ.ἀ. λύπη· θλῖψις· ἀγριότης· ἀγροικία.

وحشت انگيز βαχσὲτ-ἐνκίζ, ἐ. π. ἀγριωπός, φοβερός. [προηγ.

وحشتناك βαχσὲτνάκ, ἐ.π. ὡς τὸ

وحشی βαχσί, ἐ. ἀ. ἀγροῖκος· ἄγριος.

وحشيه βαχσιγέ, θ. τοῦ προηγ.

وحوش βουχούζ, πλ. τοῦ وحشی.

وحمت βαχμέτ, οὐ. ἀ. κατήφεια.

وحی βεχμί, ἐ. ἀ. (γυνὴ) κακοψυχοῦσα.

وحی βαχμή, οὐ. ἀ. ἀποκάλυψις· ἔμπνευσις.

وحيد βεχήδ, ἐ. ἀ. εἷς, μόνος.

وحامت βεχαμέτ, οὐ. ἀ. στενοχωρία· βλάβη.

وحيم βεχήμ, ἐ. ἀ. βλαβερός· στενόχωρος.

وداع βεδά', οὐ.ἀ. ἀποχαιρετισμός· — ل ἐλ βεδά, χαίρετε!

وداعلاشمق βεδα'λαδμάχ, ρ. τ. ἀποχαιρετίζειν (ἀλλήλους).

وديعه βεδή'ά, οὐ. ἀ παραχαταθήκη.

ور βέρ, π. καταλληξις ἥτις, τιθεμένη ἐν τέλει τῶν ὀνομάτων, σχηματίζει ἐπίθετα ὀηλοῦντα τὸν ἔχοντα τὸ ὑπὸ τῆς ῥίζης ὀηλούμενον. — لی ναμβέρ, ἔνδοξος.

ورا βερά', οὐ. ἀ. ῥάχις. [μία.

وراثت βερασέτ, οὐ. ἀ. κληρονο-

وارث βερεσέ, πλ. τοῦ وارث.

ورد βέρδ, οὐ. ἀ. ῥόδον.

وردی βερδί, ἐ. ἀ. ῥόδεινος.

ورطه βάρτα, οὐ. ἀ. βάραθρον· τόπος ἐπικίνδυνος.

ورق βερὰχ καὶ βαράχ, οὐ. ἀ. φύλλον (δένδρου, χάρτου)· πέταλον (χρυσοῦ, ἀργυροῦ κτλ.).

ورقه βερακά, οὐ. π. ἓν φύλλον· ἐπιστολὴ φιλική· χαρτόσημον.

ورقلامق βαρακλαμάχ, ρ. τ. χρυσόνειν τὰ φύλλα βιβλίου.

ورقلی βαρακλοῦ, ἐ. τ. πυκνόφυλλος· — التون ἀλτοὺν βαρακλοῦ, κεχρυσωμένος.

ورم βερέμ, οὐ. ἀ. οἴδημα, πρήξιμον· على — βερὲμ ἠλετί, φθίσις· —οὐ. ἀντὶ ἐ. φθισικός.

ورملی βερεμλή, ἐ. τ. φθισικός.

وروذ βουρούδ, οὐ. ἀ. ἄφιξις, ἐρχομός.

وره βερά, οὐ. ἀ. ἄνθρωπος· πλάσμα.

وريد βερίδ, ἐ. ἀ. φλέψ (ἀνατ.).

وزارت βεζαρέτ, οὐ. ἀ. βεζιρεία· τὸ ἀξίωμα τοῦ βεζίρου· عظمى — βεζαρὲτ οὐζμά, ἡ μεγάλη βεζιρεία.

وزان βεζάν, ἐ. π. ὁ πνέων.

وزان βεζάν, οὐ. ἀ. ἰσοστάθμισις.

وزان βεζζάν, ἐ. ἀ. ὁ σταθμίζων.

وزره βουζερά, πλ. τοῦ وزر.

وزلامق βιζιλδαμάχ, ρ.τ. βομβεῖν.

وزلدى βιζιλδί, οὐ. τ. βόμβος, θόρυβος.

وزن βέζν, οὐ. ἀ. τὸ ζυγίζειν· τὸ ἐκτιμᾶν· τὸ ὑπολογίζειν· σταθμά· μέτρον στίχου· τύπος γραμματικός· ا — βὲζν ἐτζυγίζειν· — ناقص ταμ-συλβέζν, ἀνελλιπής. [ταμεῖον.

وزنه βεζνέ, οὐ. ἀ. ζυγαριά· στάθμη·

وزندار βεζνεδάρ, οὐ. ἀ. ταμίας δημοσίου γραφείου.

وزير βεζίρ, ἐ. ἀ. ἀντὶ οὐ. ὑπουργός· ὁ κατέχων τὸν ἀνώτατον πολιτικὸν βαθμὸν (τῆς βεζιρείας)· βεζίρης. [βήσις.

وساطت βεσαδέτ, οὐ. ἀ. μεσολά-

وسائط βεσαΐτ, πλ. τοῦ واسطه βασιτά. [βεσιλέ-

وسائل βεσαΐλ, πλ. τοῦ وسيله

وسط βεσάτ, οὐ. ἀ. τὸ μεσον τινός.

وسطى βουστά, ἐ.ἀ. μέσος· —οὐ. ἀ. ὁ μέσος δάκτυλος· — اوروق χουροὺν βουστά, ὁ μεσαιών· —درجه δερεὸζεῖ βουστά, ὁ μέσος ὅρος.

وسعت βουσ'άτ, οὐ. ἀ. εὐρύτης, ἄνεσις· δύναμις.

وسعتسز βουσ'ατσήζ, ἐ. τ. ἀδύνατος· στενοχωρημένος.

وسعتلانمق βουσ'ατλανμάχ, ρ. τ. κτᾶσθαι δύναμιν· εὐρυχωρεῖν·

وسواس βεσβάς, ἐ. ἀ. σατανᾶς· ὁ εἰς πειρασμὸν ἐμβάλλων.

وسوسه βεσβεσέ, οὐ. ἀ. πειρασμός· ὑποψία· λεπτολογία.

وسوسه لنمك βεσβεσελενμέκ, ρ. τ. ὑποπτεύεσθαι.

وسواسلی βεσβεσελί, ἐ. τ. φιλύποπτος· ἀκριβολόγος.

وسع βεσή', ἐ. ἀ. εὐρύς· πλατύς.

وسیله βεσιλέ, οὐ. ἀ. μέσον· ἀφορμή· ὄργανον.

وسیله جو βεσιλεδζού, ἐ. π. ὁ ζητῶν ἀφορμήν.

وسیله سز βεσιλεσή̈ζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἄνευ αἰτίας, ἄνευ λόγου.

وشناب βισνάπ, οὐ. π. βυσσινάδα.

وشنه βισνέ, οὐ. π. ὀξυκέρασον, βύσσινον.

وصال βισάλ, οὐ. ἀ. ἄφιξις· συνέντευξις (μετ' ἐρωμένης).

وصاغه βασαγιά, πλ. τοῦ وصیت.

وصایت βησαγέτ, κ. βασηγέτ, οὐ. ἀ. ἐντολή· δήλωσις τελευταίας θελήσεως· ἐπιτροπεία.

وصف βάσφ, οὐ. ἀ. περιγραφή, ἔπαινος. —ترکی βάσφ ι τερκιπί, ἐπίθετον σύνθετον· —اولمز βὰσφ ὀλουνμάζ, ἀνεκδιήγητος.

وصفی βασφή, ἐ. ἀ. σχετ. τοῦ προηγ. περιγραφικός· ἐπιθετικός.

وصل βάσλ, οὐ. ἀ. ἄφιξις· συνάντησις· χρῆσις (γραμμ.).

وصلت βουσλέτ, οὐ. ἀ. συνέντευξις μετ' ἐρωμένης· συνένωσις· τὸ ἐξιχνεῖσθαι· ἐπίτευξις.

وصول βουσούλ, οὐ. ἀ. ἄφιξις· ولق —βουσοὺλ πουλμάχ, καταφθάνειν.

وصی βασή, ἐ. ἀ. ὁ διαθέτης· ἐκτελεστὴς διαθήκης· κηδεμών.

وصیت βασηγέτ, οὐ. ἀ. ἐντολή· διαθήκη. .ا — βασηγὲτ ἐτ, διατιθέναι. [διαθήκη.

وصیتنامه βασηγετναμέ, οὐ. π.

وصیتسز βασηγετσή̈ζ, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἀδιάθετος· ἄνευ διαθήκης.

وصیتلی βασηγετλί, ἐ. τ. ὁ ἔχων διαθήκη. [εὐτέλεια.

وضاعت βεδζάτ, οὐ. ἀ. χαμέρπεια·

وضع βάζ', τὸ κατατιθέναι· τὸ τίκτειν· ἦθος, διαγωγή· حل — βάζ'-η-χάμλ, τοκετός· .ا حل — βάζ'-η-χὰμλ ἐτ., τίκτειν· .ا — اساس ἐσὰς βάζ-ὲτ., τιθέναι βάσεις.

وضوح βουσούχ, οὐ. ἀ. σαφήνεια, ἐναργεια.

وطن βατάν, οὐ. ἀ πατρίς· داش — βατὰν τάξ, συμπατριώτης.

وطی βάτ' οὐ. ἀ. τὸ καταπατεῖν. σαρκικὴ μετὰ γυναικὸς μίξις.

وظائف βεζαήφ, πλ. τοῦ وظیفه βαζιφέ.

وظیفه βεζηφέ, κ. βαζιφέ, οὐ. ἀ. μισθός· καθῆκον. [τιον.

وعا βη'ά, οὐ. ἀ. θήκη, κιβώ-

وعد βά'δ, οὐ. ἀ. ὑπόσχεσις.

وعده βα'δέ, οὐ. ἀ. (ἐν χρήσει εἰς ἄρσεν. καὶ θηλ. γένος) προθεσμία· ل — βα'δὲ λί, ἐμπρόθεσμος.

وعظ βά'ζ, οὐ. ἀ. παραίνεσις· ὁμιλία θρησκευτική.

وعيد βεήδ, οὐ. ἀ. ἀπειλή.

وغا βεγά, οὐ. π. πόλεμος, μάχη· θόρυβος.

وغير بε-γαϊριχού, φρ. ἀ. καὶ ἐκτὸς τούτου.

وفا βεφά', οὐ. ἀ. πίστις, ἐκτέλεσις ὑποσχέσεως· σταθερότης φιλίας ἢ ἔρωτος· τὸ ἐπαρκεῖν. [σκειν.

وفات βεφάτ, οὐ. ἀ. τὸ ἀποθνή-

وفادار βεφαδάρ, ἐ. π. πιστός εἰλικρινής.

وفادارلق βεφαδαρλὴκ καὶ

وفاداری βεφαδαρέ, οὐ. π. πίστις· ἀκρίβεια εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ὑποσχέσεως· σταθερότης ἔρωτος ἢ φιλίας.

وفاق βεφάκ, οὐ. ἀ. τὸ συμφωνεῖν· ὁμόνοια· φιλία.

وفد βέφδ, οὐ ἀ. ἔλευσις.

وفرت βεφρέτ, οὐ. ἀ. ἀφθονία· περίσσεια.

وفق βέφκ, οὐ. ἀ. συμφωνία. مراد — πὲρ βὲφκ-μουρὰτ καὶ على المراد — ἀλὰ βὲφκ-ελ-μουράδ, συμφώνως τῇ ἐπιθυμίᾳ.

وفيق βεφήκ, ἐ. ἀ. σύντροφος, φίλος, σύμμαχος· — ὄν. κύρ.

وقا βεκά, οὐ. ἀ. τὸ προστατεύειν.

وقار βεκάρ, οὐ. ἀ. ἀξιοπρέπεια· μεγαλεῖον. — اهل ἔγλ-ι-βεκὰρ καὶ صاحبي — βεκὰρ σαχηπί, ἀξιοπρεπής.

وقاع βικά', οὐ. ἀ. συνουσία.

وقايه βικαγέ, οὐ. ἀ. ὑπεράσπισις· προφύλαξις.

وقايع βεκαγή', πλ. τοῦ وقيعه βεκη'ά.

وقت βάκτ, οὐ. ἀ. καιρός, χρόνος· εὐκαιρία· — بلا — βακτίλε, ἄλλοτε· — بعض — βακὴτ πὲ βακήτ, ἐνίοτε· — بعضی — βακτηνδά, ἐγκαίρως· — بعض بعض βὶρ βακήτ, ἄλλοτε.

وقتاكه βακτάκι, ἐπ. π. ὁπόταν, ὅτε, ὁσάκις.

وقتسز βακητσή', ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἄκαιρος· πρόωρος· ἀκαίρως· προώρως.

وقتلى βακητλί, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἔγκαιρος, -ως.

وقعه βακ'ά, οὐ. ἀ. γεγονός· πόλεμος, μάχη.

وقف βάκφ, οὐ. ἀ. τὸ ἵστασθαι· βακοῦφι, ἀφιέρωμα· ἀνάθημα· — بلا — βὰκφ ὲτ, ἀφιεροῦν.

وقفى βακφή, ἐ. ἀ. ἴδιος ἢ ἀνήκων βακουφίῳ.

وقفيه βακφιγέ, θ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. ἀφιερωτήριον· βιβλίον ἐν ᾧ καταγράφονται βακούφια.

وقور βεκούρ, ἐ. π. ἀξιοπρεπής·

وقوع βουκού', οὐ. ἀ. τὸ συμβαίνειν· بولق—βουκού' πουλμάκ καὶ كمك ي—βουκουὰ γκελμέκι, συμβαίνειν. — دلال ναδίρ-ελ-βουκού', σπάνιος. [συμβάντα.

وقوعات βουκου'άτ, πλ. τοῦ προηγ.

وقوف βουκούφ, οὐ. ἀ. τὸ ἵστασθαι· τὸ ἔχειν γνῶσιν.—ارباب ἐρπάπ-ι-βουκούφ καὶ—اهل ἔχλ-ι-βουκούφ, ἔμπειρος, εἰδήμων.

وقيعه βεκη'ά, οὐ. ἀ. γεγονός· πόλεμος· μάχη.

وكالت βεκιαλέτ, οὐ. ἀ. ἀντιπροσωπεύειν· وكالة — βεκιαλέτ-ι-μουτλακά, πληρεξουσιότης· مخصوصه — βεκιαλ'ετ-ι-μαχσουσά, εἰδικὴ πληρεξουσιότης. عظمى — βεκιαλέτ-ι-ούζμά, ἡ μεγάλη βεζυρεία.

وكالت پناهى βεκιαλέτ-πεναχί, οὐ. π. ὁ φύλαξ τῆς πληρεξουσιότητος· ὁ Μέγας Βεζίρης.

وكالتناهى βεκιαλετπεναχί, οὐ. π. τὸ ἀξίωμα τῆς μεγάλης βεζιρείας.

وكلا βουκελά', πλ. τοῦ وكيل. دولت—βουκελά-ι-δοβλέτ, οἱ ὑπουργοὶ τοῦ κράτους.

وكالق βουκελαλήκ, οὐ. τ. τὸ ἀξίωμα τοῦ ὑπουργοῦ.

وكيل βεκίλ, ἐ. ἀ. πληρεξούσιος, ἀντιπρόσωπος· جرم—βεκίλ-ι-χάρδζ, οἰκονόμος· باب—βεκίλι μουτλάκ, γενικὸς πληρεξούσιος· ὁ μέγας βεζύρης· مسجد—βεκήλ-ι-μουσεδζέλ, πληρεξούσιος καταγεγραμμένος ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ δικαστηρίου· — باش βεκίλ, πρωθυπουργός· مأمور—βεκίλ μιλέτ, βουλευτής· معاون—βεκηλί τα'βά, δικηγόρος.

وكيللكى βεκιλλίκι, οὐ. τ. ἀντιπροσώπευσις.

ولا βελά', οὐ. ἀ. κυριότης, κτῆσις.

ولا بيلا', οὐ. ἀ. ἀκολουθία συνεχής.

ولى βουλάτ, πλ. τοῦ والى βαλί.

ولى بيلάδ, οὐ. ἀ. λοχεία, τόκος.

ولادت βελαδέτ, οὐ. ἀ. τὸ γενᾶν· τὸ γενᾶσθαι· τὰ γενέθλια· — يوم—βελαδέτ-ι χουμαγιούν, τὰ γενέθλια τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.

ولايت βιλαγέτ, οὐ. ἀ. συγγένεια· τὸ εἶναι φίλον Θεοῦ· χώρα· νομαρχία· τὸ ἀξίωμα τοῦ νομάρχου.

ولايتلى βιλαγετλή, ἐ. τ. ὁ ὢν ἐκ τοῦ αὐτοῦ νομοῦ· συμπατριώτης.

ولد βελέδ, οὐ. ἀ. τέκνον· νεογνόν. ابن—βελὲδ-ελ-ζινά, νόθος.

ولدان βελδάν, πλ. τοῦ ولد βελὲδ καὶ τοῦ وليد βελίδ.

ولو βέλεβ, σύνδ. ἀ. ἂν καί· τεθείσθω ὅτι· ἐπὶ τῇ ὑποθέσει.

ولولة βελβελέ, οὐ. ἀ. οἰμωγή· θόρυβος.

ولى βελί, οὐ. ἀ. συγγενής· κύριος· κηδεμών. ولى الله—βελὶ-οὐλλάχ, ἅγιος. ولى عهد—βέλι-ι-ἀχδ, ἐπίδοξος διάδοχος θρόνου· — ولى نعمت βελί-ι-νηϊμέτ, εὐεργέτης.

وليد βελίδ, οὐ. ἀ. δοῦλος· μεῖραξ.

ولكن βελίκι καὶ βελίκιν, ἐπ. ἀ. ἀλλ' ὅμως.

وليمة βελιμέ, οὐ. ἀ. γάμος· συμπόσιον γάμου ἢ περιτομῆς.

وم βέμ, οὐ. ἀ. ἔρως, ἀγάπη.

وثلة βόλτα, ξ. ὁρμία· διαδρομή (πλοίου). اوم — βόλτα οὐρμάκ, διαδρομεῖν. [λύπης.

وه βέχ, ἐπ. π. ἐκπλήξεως καὶ

واه βεχχάπ, ὑπερθ. τοῦ واهب βαχήπ. [βαχήμ.

واهم βεχχάμ, ὑπερθ. τοῦ واهم

وهب βέχπ, οὐ. ἀ. τὸ διδόναι.

وهلة βεχλέ, οὐ. ἀ. ἡ ἀρχὴ τινός· φόβος· πρᾶγμα φοβερόν.

توهلة βέχλετεν, ἐπ. ἀ. ἀμέσως.

وهم βέχμ, οὐ. ἀ. ὑπόνοια· φόβος ἀνυπόστατος· .ا — بيخم ἐτ. φαντάζεσθαι· ὑποψιάζεσθαι.

وهمناك βεχμνάκ, ἐ. π. δειλός. φοβερός· δεινός.

ووم βουχούμ, πλ. τοῦ وهم βέχμ.

ويده βίδα, ξ. κοχλίας (κ. βίδα).

ويران βιράν, ἐ. π. ἠρειπωμένος, ἔρημος· .ا — بيرانه ἐτ. ἐρειποῦν.

ويرانلق βιρανλὶκ καὶ

ويرانلك βιρανελήκ, οὐ τ. τόπος ἔρημος.

ويرانه βιρανέ, οὐ. π. ἐρημότοπος· οἰκόπεδον.

ويرش βερίς, οὐ. τ. δόσις, δόσιμον· — آلش βερίς, δοσοληψία.

ويرگو βεργκὸ καὶ

ويرگى βεργκί, οὐ. τ. φόρος· δῶρον.

ويرلمك βεριλμέκ, ρ. τ. παθ. τοῦ ἑπομένου.

ويرمك βερμέκ, ρ. τ. διδόναι, παραχωρεῖν· — صو ويرمك βερμέκ, ὑπόσχεσθαι.—حق ويرمك βερμέκ, δίδειν δίκαιον. [δόσις.

ويره βερέ, οὐ. τ. σύμβασις· παράδοσις.

ويره βίρα, ἐπ. τ. διηνεκῶς.

ويرمسه βερεσέ, ἐπ. τ. ἐπὶ πιστώσει. [χομιδή.

ويرم βερίμ, οὐ. τ. εἰσόδημα· συγκομιδή.

ويزلى βιζηλδή, οὐ. τ. βόμβος, φλυαρία. [ψις.

ويزيته βιζίτα, ξ. ἔντευξις, ἐπίσκε-

ويل βεγίλ, ἐπφ. ἀ. βαβαῖ! χρῖμα! ἀλλοίμονον· — οὐ. ἀ. ποινή· τιμωρία. [προηγ.

ويا βεγιλά, ἐπφν. ἀ. ὡς τὸ

ويوده βογιβόδα, οὐ. τ. βοεβόδας.

هپ

ها χά, ἐπιφ. τ. ἰδού! ὀρθῶς.
هاى χάγι, ἐπιφν. π. λύπης, θαυμασμοῦ· هاى هاى χαῖ χαῖ, δεδαίως, μάλιστα. [δυνος.
هاىل χαΐλ, ἐ. ἀ. δεινός· ἐπικίν-
هاىم χαΐμ, ἐ. π. διαπορῶν.
هاى هاى χάγι γούγι, οὐ. π. θόρυβος· هاىل هاىم كدر χαΐδὰν κελὲν γουγὰ γκιδέρ (παροιμία), διαβολοκαζώματα ἀνεμοσκοπίσματα.
هاىد χαΐδε, ἐπφ. τ. ἄγε! ἐμπρός! φύγε· μὲ — χαΐδὲ παχαλδύμ, ἄς ἰδωμεν.
هاىلوم χαΐδαλαμάχ, ρ. τ. παροτρύνειν.
هاىرمق χαΐκηρμάχ, ρ. τ. χραυγάζειν.
هاىدى χαΐδί, ἐπιφ. τ. ἄγε! ἐμπρός.
هپ χεπά, οὐ. ἀ. κόνις· φθείρεσθαι ἀνωφελῶς.
هپا χεπάεν, ἐπ. ἀ. ἐπὶ ματαίῳ.
هپوچ χουπούπ, οὐ. ἀ. τὸ πνέειν.
هپوط χουπούτ, οὐ. ἀ. κατάβασις.
هپه χιπέ, οὐ. ἀ. δῶρον.
هپ χέπ, ἐπ. τ. ὅλως, ἐν συνόλῳ· سى —χέπισι, τὸ ὅλον.

هاون

ه χέ, εἰκοστὸν μὲν ἕβδομον τοῦ ἀραβικοῦ, τριακοστὸν δὲ τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου γράμμα· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ ٥.
ها χά, ἐπιφ. τ. ὦ! ἀληθῶς! ἰδού!
ها γά, π. καταλήξις. ἥτις τιθεμένη ἐν τέλει τῶν ἀφύχων π. οὐσιαστικῶν σχηματίζει τὰ πληθυντικά.
هاى χαπήτ, ἐ. ἀ. ὁ καταβαίνων.
هاتى χατίφ, ἐ. ἀ. ὁ φωνάζων· ὁ ἐπαινῶν· —ى χατὶφ-συλγαΐπ, πυθεία. [ὁ σχίζων.
هاتى χατίχ, ἐ. ἀ. ὁ διαρρηγνύων·
هاجر χαδζίρ, ἐ. ἀ. μανιακός.
هاصى χαδί, ἐ. ἀ. ὁ χρηματίζων.
هارب χαρίπ, ἐ. ἀ. ὁ ἀποφεύγων.
هازى χαζί, ἐ. ἀ. ὁ καταπονῶν.
هاضم χαζήμ, ἐ. ἀ. ὁ χωνεύων.
هالى χαλίχ, ἐ. ἀ. φθαρτός, θνητός· θανών· θανατηφόρος.
هانى χάνι, τ. ποῦ εἶναι;
هاوى χαβούζ, οὐ. τ. ὀχυρόν.
هاون χαβάν, οὐ. ἀ. ὅλμος, ἰγδίον· ὅλμος βόμβας· لى —χαβὲν ελί, ὕπερος (ἰγδοχέρι).

كتك χέτκι, οὐ. ἀ. τὸ σχίζειν.

أجا χεδζά', οὐ.ἀ. συλλαβή· حروف — χουρούφ-ι-χεδζά, τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου.

أجا χιδζά', οὐ. ἀ. τὸ σατυρίζειν· σάτυρα.

جر χέδζρ, οὐ. ἀ. τὸ ἀποχωρίζεζεσθκι οἰκείων καὶ πατρίδος.

جران χιδζράν, οὐ. ἀ. ἀποχωρισμός.

جرت χιδζρέτ, οὐ. ἀ. μετανάςευσις· نبوي — χιδζρέτ-ι-νεπεβιγέ, ἡ Ἐγείρα, ἐξ ἧς χρονολογοῦσιν οἱ μουσουλμάνοι.

جرى χιδζρί, ἐ. ἀ. σχετ. ἴδιος ἢ ἀνήκων τῷ ἔτει τῆς Ἐγείρας.

جريه χιδζριγέ, θ. τοῦ προηγ. — أيم سنه‌ئ χιδζριγέ, ἡ ἀπὸ τῆς Ἐγείρας χρονολογία.

جو χίδζβ, οὐ. ἀ. τὸ σατυρίζειν· σάτυρα· ولي — χιδζβναμέ. λίβελλος.

جوم χουδζούμ, οὐ. ἀ. ἔφιδος, προσβολή.

جوملى χουδζουμλί, ἐ.τ.ἑρμητικός.

جويات χεδζββιγιάτ, πλ. τοῦ ἐπ.

جويه χιδζβιγέ, οὐ. ἀ. σάτυρα· ἐπίχρισις.

جيلمك χεδζελεμέκι, ρ τ. συλλαβίζειν.

جين دوه χεδζὶν δεβέ, εἶδος λευκῆς ἀραβικῆς καμήλου.

جيدا χαδαγιά, πλ. τοῦ جده.

جيدايت χιδαγέτ, οὐ. ἀ. ὁδηγεῖν πρὸς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν (τὴν τῆς σωτηρίας).

جيدر χεδέρ, οὐ. ἀ. τὸ χύνειν αἷμα· ἀτιμωρητεί.

جيدف χεδέφ, οὐ. ἀ. σκοπός· τὸ ἀντικείμενον ἐπιχρίσεων καὶ προσβολῶν.

جيدم χέδμ, οὐ. ἀ. τὸ κρημνίζειν.

جيديه χεδιγέ, οὐ.ἀ. προσφορά, δῶρον.

جيديه‌لك χεδιγελήκι, οὐ. τ. ὅ,τι κατάλληλον ἢ ὡρισμένον νὰ προσενεχθῇ ὡς δῶρον.

جيزه χάζα, ἀντων. ἀ. δεικτ. οὗτος· — مع ماجازه, μολονοτοῦτο· — اليوم جيزه‌م-ι-χαζά, τὴν σήμερον· — اجل لى جيزه‌م-ι-χαζά, ἕνεκα τούτου.

جيزه‌جيان χεζεγιάν, οὐ.ἀ. λόγος κενός.

جيزه‌جيانى χεζγιανί, ἐ. ἀ. μανιακός.

جيه γέρ, ἀντ. π. ἕκαστος, πᾶς· ايكى — χὲρ καδζάν, ὁσάκις· حالده — χὲρ χαλδέ, εἰς πᾶσαν περίστασιν· بار — χὲρ πάρ, ἑκάστοτε· كس — χὲρ κές, ἕκαστος. كيم — χὲρ κίμ, ὅστις· وارلو وه — χὲρ νὲ τουρλού, καθ' οἱονδήποτε τρόπον. ياز — χὲρ νὲ καδὰρ καὶ چيزمه — χὲρ δζὲντ κι, ὅσον καὶ ..... يازيلديجه — γέρδζε παδαπάδ, ὅ,τι γείνῃ ἂς γείνῃ, ὅ,τι κἂν συμβῇ· صلسه — χὲρ νάσηλσα, ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ· δὲν βλάπτει.

چرخ χέρδζ,οὐ.ἀ.σύγχυσις· چرخ — χὲρδζ-ου-μέρδζ,φύρδην μίγδην.

هرکاه χερκιάχ, ἐπ. π. πάντοτε.

هرکله χέρκελε, οὐ. τ. ἵππος· ἄγριος.

هرم χερέμ, οὐ. ἀ. πυραμίς· πλ. اهرام ἐχράμ.

هزار χεζάρ, ἐ. ἀριθμ. π. χίλιοι· — οὐ. ἀ. χιλιάς.

هزل χέζλ, οὐ ἀ. ἀστειότης· کو — χέζλ-κιού, ἀστεῖος.

هزم χέζμ, οὐ. ἀ. τὸ συντρίβειν· τὸ τρέπειν εἰς φυγήν (στρατόν).

هزیمت χεζιμέτ, οὐ. ἀ. ἧττα· τροπὴ εἰς φυγήν.

هستی χεστί. οὐ. ἀ. ὕπαρξις.

هشت χέστ, ἐ. ἀριθ. π. ὀκτώ.

هشتاد χεστάδ, ἐ. ἀρ. π. ὀγδοήκοντα.

هشتم χεστούμ, ἐ. ἀρ. π. ὄγδοος.

هشیار χουσγιάρ, ἐ. π. νοήμων.

هشیاری χουσγιαρί, οὐ. π. σύνεσις, φρόνησις.

هضم χάζμ, οὐ. ἀ. πέψις.

هضمسز χαζμσήζ, ἐ.τ. δύσπεπτος.

هضمسزلك χαζμσηζλήκ, οὐ. τ. δυσπεψία.

هضملی χαζμλή, ἐ.τ. χωνευτικός.

هفت χέφτ, ἐ. ἀριθμ. π. ἑπτά· رنکی — χὲφτ ρενκί, ἀλλαγὴ διαθέσεως, ἀστάθεια.

هفتم χεφτούμ, ἐ. π. ἕβδομος· — οὐ. π. ἑβδομάς.

هفتلق χαφταλήκ, οὐ. τ. ἑβδομαδιαῖος.

هکیه χεγιέ, οὐ. τ. δισάκκιον.

هکه χακεζά, ἐκφρ. ἀ. ὡσαύτως.

هکیم χεκίμ, οὐ. τ. (κατὰ παραφθ. τοῦ ἀ. حاκ) ἰατρός.

هکیملك χεκιμλήκ, οὐ. τ. ἰατρική (ἐπιστ.).

هلاك χελάκ, οὐ. ἀ. ἀπώλεια· θάνατος.

هلال χιλάλ, οὐ. ἀ. νέα σελήνη.

هلالی χιλαλί, ἐ. σχετ. τοῦ προηγ. ὁ ἔχων σχῆμα νέας σελήνης.

هله χέλε, ἐπιφ.τ. ἔλα, ἄγε, πρὸς τούτοις, ἐν τούτοις· هله — χέλε παχαλήμ, ἄς ἴδωμεν.

هم χέμ, μόρ. π. ἐπίσης, καί· ده — χεμδέ, ἐκτὸς τούτου· سن — بن — χὲμ πὲν χὲμ σέν, κ' ἐγὼ καὶ σύ.

هم آغوش χὲμ-ἀγούς, ἐ. π. συμπεριπτηξάμενος.

همان χέμαν, ἐπ. π. ἀμέσως· πάντοτε· μόνον.

هم آواز χὲμ-ἀβάζ, ἐ.π. σύμφωνος.

همایون χουμαγιούν, ἐ. π. ἱερός, μακάριος· αὐτοκρατορικός· حط — χάττι χουμαγιούν, αὐτόγραφον αὐτοκρατορικόν· — جلوس βελαδὲτ-ι-χουμαγιούν, τὰ γενέθλια τῆς A.A. M. τοῦ Σουλτάνου· — جلوس ὀζουλούσ-ι-

χουμαγιούν, ἡ εἰς τὸν θρόνον ἀνάρρυσις τῆς A. A. M. τοῦ Σουλτάνου.

همپێزم χεμπέζμ, ἐ. π. ὁ συνεστιώμενος.

همپا χεμπά, ἐ. π. σύντροφος.

همپایه χεμπαγέ, ἐ. π. ἰσοβάθμιος.

همت χιμμέτ, οὐ. ἀ. προθυμία· εὔνοια· προστασία· ἀγών· ا — χιμμὲτ ἐτ., προσπαθεῖν.

همتا χεμτά, ἐ. π. ἴσος, ὅμοιος.

همجنس χεμδζίνς, ἐ. π. ὁμοειδής.

همجوار χεμδζιβάρ, ἐ. π. ὅμορος.

همحال χεμχάλ, ἐ. ἀ. ὅμοιος.

همخانه χεμ-χανέ, ἐ. π. σύνοικος.

همخواه χεμ-χάχ, ἐ.π. συνευχέτης.

همخوی χεμχούγι, ἐ. π. ὁ τὸ ἦθος ὅμοιος, [πάσχων.

همدرد χεμδέρδ, ἐ. π. ὁ τὰ αὐτὰ

همدل χεμδίλ, ἐ.π. φίλος. [μαζῆ.

همدم χεμδέμ, ἐ. τ. φίλος (ὁ ὢν

همدیوار χεμδιβάρ, ἐ. π. γείτων.

همراز χεμράζ, ἐ. π. φίλος στενός.

همراه χεμρέχ, ἐ. π. συνοδοιπόρος.

همرنگ χεμρένκ, ἐ. π. ὁ τοῦ αὐτοῦ χρώματος.

همزه χεμζέ, οὐ. ἀ. τὸ σημεῖον (ʾ) τῆς βραχύτητος ἐν τῇ προφορᾷ τῶν γραμμάτων ا, و, καὶ ى (γραμ.).

همساز χεμσάζ, ἐ. π. σύμφωνος, ὁμόφωνος· βοηθός.

همسایه χεμσαγέ, ἐ. π. γείτων· συνάδελφος.

همسفر χεμσεφέρ, ἐ. π. συνοδοιπόρος. [πεζος.

همسفره χεμσουφρέ, ἐ. π. ὁμοτράπεζος.

همسن χεμσίν, ἐ. π. ὁμῆλιξ.

همشکم χεμσικέμ. ἐ. π. ἀδελφὸς ὁμομήτριος. [λίτης.

همشهری χεμσεχρί, ἐ. π. συμπο-

همشیره χεμσιρέ, ἐ. π. ἀδελφή.

همقدر χεμχάδρ, ἐ. π. ἰσότιμος.

همقدم χεμχαδέμ, ἐ. π. συνοδοιπόρος.

همم χιμέμ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ همت.

همنشین χεμμεζχέπ, ἐ. π. ὁμόθρησκος. [θης.

همشرب χεμμεσρέπ, ἐ. π. ὁμοή-

همنام χεμνάμ, ἐ. π. ὁμώνυμος.

همنشین χεμνισίν, ἐ. π. σύντροφος.

هموار χεμβάρ, ἐ. π. εὐθύς, λεῖος· κατάλληλος.

همواره χεμβαρέ, ἐπ. π. πάντοτε, ἀδιαλείπτως.

همیشه χεμισέ, ἐπ. π. πάντοτε.

هنجار χενδζάρ, οὐ. π. τάξις· μέθοδος· — ناهنجار χενδζάρ, ἀκατάλληλος.

هند χίνδ καὶ

هندستان χινδιστάν, ὄν.κύρ. Ἰνδίαι.

هندسه χενδεσέ, οὐ.ἀ. γεωμετρία· مسطحه — χενδεσέϊ μουσαταχά, ἐπιπεδομετρία· مجسمه — χενδεσέϊ μουδζεσεμέ, στερεωμετρία· حلیه — χενδεσέϊ χαλλιγέ, ἀναλυτικὴ γεωμετρία.

هندسی χενδεσί, οὐ. ἀ. γεωμετρικός.

هندی γινδί, οὐ. τ. ἰνδικὴ ὄρνις.

هنر χουνέρ, οὐ. π. τέχνη· ἐπιτηδειότης· —اهل ἔχλ-ι-χουνέρ, τεχνίτης· ومعارف — χουνέρου-μα'ριφέτ, τέχνη καὶ ἐπιστήμη· ور — χουνὲρ βέρ,ἱκανὸς περί τι. [μευτος.

هنرور χουνὲρ-περβέρ, ἐ.π. φιλό-

هنردار χουνερδάρ, ἐ. π. ὁ ἔχων ἱκανότητα.

هنرسز χουνερσίζ, ἐ. π. ἀνίκανος.

هنرمند χουνερμὲνδ ἐ. π. καὶ

هنرلی χουνερλί, ἐ. τ. ἐπιτήδειος· ἱκανός. [προηγ.

هنرور χουνερβέρ, ἐ. π. ὡς τὸ

هنگام χενχιάμ, οὐ. ἀ. καιρός, περίστασις.

هنگامه χενχιαμέ, οὐ. π. ὅμιλος· μάχη· θόρυβος. [καιρον.

هنگامی χενχιαμί, οὐ. π. ὃν πρός-

هنوز χένουζ, ἐπ. π. μόλις.

هو χούβε, ἀντ. ἀ. αὐτός· ὁ κατ' ἐξοχὴν ὤν (Θεός).

هوا χεβά, οὐ. ἀ. πάθος, ὄρεξις. پرست — χαβὰ περέστ, φιλήδονος.

هوا χεβά, οὐ. ἀ. ἀτμοσφαῖρα· καιρός· ἀήρ. [δονος.

هوابرست χεβαπερέστ, ἐ. π. φιλή-

هوادار χεβαδάρ, ἐ. π. ἀνεμώδης· ἀσελγής· φίλος· ὀπαδός.

هواسر χεβασήζ, ἐ. τ. στερούμενος ἀνέμου· στενόχωρος.

هوالاق χεβαλαγιάχ, ρ. τ. ἀνυψώνεσθαι· παρεκτρέπεσθαι εἰς ἡδονάς.

هوان χαβάν, οὐ τ. ἰγδύον. الی — χαβὰν ἐλί, ἰγδοκόπανον.

هوایی χεβαΐ, ἐ. ἀ. ἐναέριος· ἀκρατής· ἐπιπόλαιος· طبنه — χαβαὶ φισέν-ι, πυροτέχνημα ἐναέριον. [ματισταί.

هوچیون χα αϊγιούν. οὐ. ἀ. πνευ-

هوس χεβές, οὐ. ἀ. ἐπιθυμία· κλῖσις· ζῆλος.

هوسباز χαβεσσίζ, ἐ. τ. ὁ μὴ ἔχων ζῆλον.

هوسلمک χαβεσλε-μέκι, ρ. τ. ἐπιθυμεῖν· κλίνειν.

هوسلی χαβεσλὶ καὶ

هوسناک χαβισνάκι, ὡς τὸ προηγ.

هوش χούς, οὐ. ἀ. διάνοια, νοῦς. —ی از χούς, ἀναίσθητος· ἀλλόκοτος· λιπόθυμος· بر — χοὺς πέρ. ὁ ἀφαιρῶν τὸν νοῦν· ربا — χοὺς ρουπά, ὁ κλέπτων τὸν νοῦν τινός.

هوشمند χουσμένδ, ἐ. π. νοήμων.

هوشیار χουσγιάρ, ὡς τὸ προηγ.

هول χέλ, οὐ. ἀ. φόβος· πρᾶγμα φοβερόν.

هولناک χελνάκι, ἐ. π. φοβερός.

هوی χούγι, οὐ. π. θόρυβος, ἐνθουριασμός.

هوی χεβά, οὐ. ἀ. κλίσις, ἐπιθυμία.

هویت χουβιγέτ, οὐ. ἀ. θεότης.

هویدا χουβεγιδά, ἐ. π. πρόδηλος, φανερός.

هی χέγι, ἐπιφν. π. θαυμασμοῦ, ἐπιδοκιμασίας καὶ χλευής.

هی ἀντ. ἀ. αὐτή. [χεϊκέλ·

هیاکل χεγιακίλ, πλ. τοῦ هیکل

هیبت χεγιπέτ, οὐ. ἀ. φόβος· θέα ἐπιβάλλουσα.

هیبتلی χεγιπετλή, ἐ. π. φοβερός· μεγαλοπρεπής. [συγκίνησις.

هیجان χεγεδζάν, οὐ. ἀ. ὁρμή·

هیچ χίτς, ἐπ. π. οὐδέν, τίποτε, οὐδόλως· اولمز سه — χὶτς ὀλμάσα, τοὐλάχιστον.

هیچ هیچ χιδζὰ-χίτς, ἐ. τ. πάντῃ ἀνύπαρκτος.

هیچکس χὶτσ-κές, ἐ. π. οὐδείς.

هیکل χεϊκέλ, οὐ. ἀ. κολοσσός· ναὸς χριστιανικὸς ἢ εἰδωλολατρικός· εἰκών· ἄγαλμα· σχῆμα.

هیکلتراس χεϊκελτράς, οὐ. ἀ. ἑρμογλύφος. [ἑρμογλυφική.

هیکلتراشلق χεϊκελτρασλήκ, οὐ. τ.

هیمه χιμέ, οὐ. π. ξύλον.

هین χεΐγιν, ἐ. ἀ. εὔκολος.

هیولا χεϊγιουλά, οὐ. ἀ. ὕλη.

هیولانی χεϊγιουλανί, ἐ. ἀ. ὑλικός.

هیهات χεϊχάτ, ἐπιφν. ἀ. τόπον· μακράν· ἄπαγε· τετέλεσται.

هیئات χεϊγιάτ, πλ. τοῦ

هیئت χε᾽γιέτ, οὐ. ἀ. μορφή, σχῆμα· σύνθεσις· — فن فenn-ι-χε᾽γιέτ, ἀστρονομία· اصلیه — χε᾽γιέτ ἀσλιγέ, ἡ ἀρχικὴ κατάστασις· وكلا — χε᾽γετ-ι-βουκελά, τὸ ὑπουργικὸν σῶμα.

ى

ياپماق

ى γιὰ ἢ γέ, 28ον μὲν τοῦ ἀραβικοῦ, 31ον δὲ τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου γράμμα· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 10.

يا γιά, ἐπιφν. ἀ. κλητικὸν ὦ! —γιὰ ἀλλάχ, ὦ Θεέ!

يا γιά, σύνδ. ἀ. διαζευκτικός, ἤ, εἰδὲ μή, ἄλλως· —γιὰ πὲν γιὰ σέν, ἢ ἐγὼ ἢ σύ.

يابا γιάπ, ἐ. π. (ἐν συνθ.) ὁ εὑρίσκων· ἐπιτυγχάνων. —ها, ρεχὰ γιάπ, ὅσωθεὶς· —كچه γιάπ, δυσεύρετος. [μία.

يابان γιαπάν, οὐ. π. ἔρημος, ἐρημιὰ γιαπανζί, ἐ. τ. ξένος· ἄγριος.

يابانى γιαπανί. ἐ. π. ἄγριος.

يابس γιαπτής, ἐ. ἀ. ξηρός.

يابه γιαπέ, οὐ. τ. λιχμάς, λίχνον.

يالامق γιαπαλαμάχ, ρ. τ. λιχνεῖν.

يابنده γιαπινδέ, ἐ. π. ὁ εὑρίσκων· ὁ ἀνακαλύπτων. [φρά.

يچه γιαπτσέ, ἐπ. τ. σιγά, ἐλα-

يادرمق γιαπδηρμάχ, ρ. τ. ποιεῖσθαι.

يراق γιαπράχ, ἴδε يراق γιαπράχ.

ياپيلمق

يراقلامق γιαπρακλανμάχ, ρ. τ. φυλλοφυεῖν· φυλλοῦσθαι.

يراقلى γιαπρακλί, ἐ. τ. πολύφυλλος· πεφυλλωμένος.

يادرمق γιαπηόδηρμάχ, ρ. τ. τὸ κολλᾶν· τὸ προσαρμόζειν.

يشقان γιαπισκάν, ἐ. τ. κολλητικός, ἐπίμονος.

يشمق γιαπισμάχ, ρ. τ. κολλᾶν· προσκολλᾶσθαι.

يشيق γιαπισήκ, ἐ. τ. συγκολλητικός· προσφυής.

يشيقلق γιαπηόηκλήκ, οὐ. τ. πρόσφυσις· προσκόλλησις.

يلمق γιαπηλμάχ, ρ. τ. γίνεσθαι, ποιεῖσθαι. [ράγειν.

يمق γιαπμάχ, ρ. τ. ποιεῖν· παγ

يمه γιαπμά, ἐ. τ. τεχνητός· πλαστός· ψευδής· — οὐ. τ. ἐπινόημα (ψευδές). [ἑαυτῷ

ينمق γιαπινμάχ, ρ. τ. ποιεῖσθαι

يو γιαπού καὶ

يى γιαπί, οὐ. τ. τρόπος κατασκευῆς· κτίριον (κτιζόμενον εἰσέτι), οἰκοδομή.

يلمق γιαπηλμάχ, ρ. τ. ποιεῖσθαι· γίγνεσθαι.

یاپیلی γιαπηλί, ἐ. π. καμωμένος· ἕτοιμος.

یاپوجی γιαπουδζὶ καὶ

یاپیجی γιαπηδζί, οὐ. τ. κτίστης.

یارمق γιατουρμάκ, ρ. τ. πλαγιάζειν· κατατιθέναι, δίδειν χρήματα ἀπέναντι χρέους.

یاتسو γιατσοὺ καὶ

یاتسی γιατσή, οὐ. τ. ἡ ἐτὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου μία καὶ ἡμίσεια ὥρα.

یاتش γιατίς, οὐ. τ. κατάκλισις.

یاتشمق γιατηδμάκ, ρ. τ. πλαγιάζειν· πείθεσθαι· μαλακόνειν· καταστέλλεσθαι (ἐπὶ πυρκαϊᾶς).

یاتغین καὶ

یاتق γιατήκ, ἐ. τ. κεκλιμένος· κατακείμενος.

یاتمق γιατμάκ, ρ. τ. πλαγιάζειν κατάκεισθαι· πείθεσθαι. —جاه آخلا γιατμάκ, πείθεσθαι.

یاخود γιάχοὺ, σύνδ. τ. ἤ, εἰδὲ μή· ἄλλως. [παυσις.

یاد γιάδ, οὐ. π. μνήμη· ἀνάددار یاددار γιαδδάρ, ἐ. π. ὁ ἐνθυμούμενος.

یاداق γιαδχιάρ, οὐ. π. ἐνθύμιον.

یادرغامق γιαδηργιαμάκ, ρ. τ. πτοεῖσθαι· ἀνασκιρτᾶν.

یار γιάρ, ἐ. π. φίλος, ἐραστὴς ἢ ἐρωμένη· βοηθός· جان — γιαρ-ι-δζάν, φίλος ἐπιστήθιος.

یارانمق γιαρατμάκ, ρ. τ. ὁ πλάττων.

یارادلش γιαραδηλήϛ, οὐ. τ. πλάσις· φυσικόν.

یارادلمق γιαραδηλμάκ, παθ. τοῦ یارانمق γιαρατμάκ.

یارادیجی γιαραδηδζὶ καὶ [Θεός.

یارادان γιαραδάν, ἐ. τ. πλάστης

یارار γιαράρ, γ'. ἐν. πρόσωπον τῆς ὁριστ. τοῦ یارامق γιαραμάκ, ἀντὶ ἐ. ὠφέλιμος, κατάλληλος.

یاراشمق γιαραϑμάκ, ρ. τ. προσφύεσθαι· πρέπειν.

یاراماز γιαραμὰζ καὶ

یارامز γιαραμάζ, ἐ. π. ἀρνητ. τοῦ یارار γιαράρ, ἀκατάλληλος· ἀνωφελής· جوجق — γιαραμὰζ τοδζούκ, παιδίον ἀπειθὲς καὶ ἀμελές.

یارامق γιαραμάκ, ρ. τ. λυσιτελεῖν, ὠφελεῖν.

یاران γιαράν, πλ. τοῦ یار.

یارانلق γιαρανλήκ, οὐ. τ. συντροφία· συνομιλία.

یارانه γιαρανέ, ἐπ. π. φιλικῶς.

یارداق γιαρδάκ, οὐ. τ. βοηθός· συνεργός. [βοήθεια.

یاردم γιαρδήμ, οὐ τ. συνδρομή,

یاردمجی γιαρδημδζί, ἐ. τ. βοηθός· —یاردمجیلق γιαρδημδζιλήκ, τὸ εἶναι βοηθόν.

شارِ يزارِيژ, ڤ. ت. ἄμιλλα· πάλη.
قشارِ يزارِيژِخ, ἐ.ت. εὐπρεπής· ὡραῖος.
قلاقشارِ يزارِيژِخلِخ, ڤ. ت. εὐπρέπεια· ὡραιότης. [λᾶσθαι.
قشمارِ يزارِيژمَاخ, ρ. τ. ἁμιλ-
قمارغيلارِ يزارگيلامَاخ, ρ. τ. κρίνειν (δίκην).
قارِ يزارِخ, ἐ. τ. ῥαγισμένος, σχιστός· — ڤ. ἀ. τ. ῥωγμή.
قلارِ يزارلِخ, ڤ. τ. φιλία.
قلارِ يزارِيلمَاخ, ڤ. τ. ῥήγνυσθαι· σχίζεσθαι.
ارِ يزارِم, ἐ. τ. ἥμισυς.
قارِ يزارمَاخ, ρ. τ. σχίζειν.
قمالارِ يزارِيملامَاخ, ρ.τ. διαιρεῖν εἰς δύο ἴσα μέρη.
مه ارِ يزارِمَا, ἐ. τ. ῥαγισμένος· σχιστός. [σχίζειν.
مه لامه ارِ يزارمالامَاخ, ρ.τ. διا-
مه ارِ يزارَ, ڤ.τ. πληγή, τραῦμα.
مه لا ارِ يزارالامَاخ, ἴδ. قلا ارِ .
قغلا ارِ يزارالانمَاخ, ἴδ. قغلا ارِ .
قشلا ارِ يزارالاشمَاخ, ρ.τ. τραυματίζεσθαι (ἀμοιβαίως).
قلا ارِ يزارالامَاخ, ρ. τ. πληγόνειν. [γόνεσθαι.
قغلا ارِ يزارالانمَاخ, ρ. τ. πλη-
لا ارِ يزارلِ, ἐ.τ. τραυματίας.
سارِ يزارِ, ڤ. π. φιλία.
سارِ يزارِ, ڤ. τ. ἥμισυ.
شارِ يزارِش, ڤ. τ. τὸ σχίζειν.
شارِ يزارِژ, ڤ. τ. ἄμιλλα· πάλη. ی — قايق kaik يزارِژ, λεμβοδρομία· ی — جكى ڤِزگِ يزارِژ, φλυαρία. ی — تاتار يزارِژ, ἱπποδρομία.
شارِ يزارِيژِخ, ڤ. τ. εὐπρεπής· ὡραῖος.
قلاقشارِ يزارِيژِخلِخ, ڤ. τ. εὐπρέπεια· ὡραιότης. [λᾶσθαι.
قشمارِ يزارِيشمَاخ, ρ. τ. ἁμιλ-
قارِ يزارِخ, ڤ. καὶ ἐ. τ. ῥωγμή, ἐρρηγμένος.
قلمارِ يزارِيلامَاخ, ρ. τ. φθάνειν εἰς τὸ ἥμισυ. [σθαι.
قمالارِ يزارِيلمَاخ, ρ.τ. ῥήγνυ-
ارِ يزارِن, ἐπ. τ. αὔριον.
لارِ يزلَ, ڤ. τ. θέρος.
نارِ يزلَزَان, μετ. τ. ὁ γράφων· συγγραφεύς.
شارِ يزلَزَارِش, ڤ.τ.τρόπος γραφῆς.
قارِ يزلَزَاخ, ڤ. τ. βλάβη, ζημία· — ἐπιφ. τ. κρῖμα.
قمالارِ يزلَزلامَاخ, ρ. τ. παραθερίζειν.
قلارِ يزلَزلِخ, ڤ. τ. θερινὸν ἔνδυμα, κατοικία).
قلارِ يزلَزلِمَاخ, ρ.τ. γράφεσθαι· καταγράφεσθαι.
قمارِ يزلَزمَاخ, ρ. τ. γράφειν, καταγράφειν· — كسه اسكر يزلَزمَاخ, καταγράφειν τινὰ στρατιώτην.
مارِ يزلَزمَا, ڤ. τ. γραφή· βύσσος· ζωγραφητός.

يازمالى γιαζμαλή, ρ.τ. (γ' προσ.) γραπτέον· πρεπει νὰ γράψῃ.

يازى γιαζή, οὐ. τ. γραφή· τὸ γεγραμμένον· γράμμα· —سى آلن ἀλὶν γιαζησί, τὸ πεπρωμένον· —سى ال ἔλ γιαζησί, χειρόγραφον· لى—γιαζηλή, γεγραμμένος.

يازيجى γιαζηδζί, ἐ.τ. γραμματεύς.

يازيجيلق γιαζηδζιλήκ, οὐ.τ. ἡ ἰδιότης ἢ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γραμματέως.

يازيق γιαζήκ, οὐ. καὶ ἐπιφν. τ. βλάβη· κρῖμα. اولسون— γιαζήκ ὁλσούν, κρῖμα· اولسون لر— γιαζηκλὰρ ὁλσούν πανά, κρῖμα εἰς ἐμέ! . . [ρους.

يازين γιάζην, ἐπ. τ. ἐν ὥρᾳ θέ-

ياس γέ̈ς, οὐ. ἀ. ἀπελπισία.

ياس γιάς, οὐ. τ. πένθος.

ياسلى γιασλή, ἐ. τ. ὁ πενθῶν.

ياش γιάς, οὐ. τ. ἡλικία· ὑγρασία· δάκρυ· — ἐ. τ. ὑγρός, νωπός.

ياشا γιασά, ἐπφ. τ. ζήτω! پادشاهم —وق παδισαχήμ τσὸκ γιασά, ζήτω ὁ Σουλτάνος!

ياشارمق γιασαρμάκ, ρ. τ. ὑγραίνεσθαι· δακρύειν.

ياشامق γιασαμάκ, ρ. τ. ζῆν.

ياشداس γιασδάς, ἐ.τ. ὁμῆλιξ.

ياشلق γιασλήκ, οὐ. τ. ὑγρασία.

ياشلى γιασλή, ἐ. τ. ἔνδακρυς· ἡλικιωμένος.

ياشمق γιασμάκ, οὐ. τ. πέπλος.

ياشمسز γιασμαχσήζ, ἐ. τ. ἄπεπλος.

ياشمقلنمق γιασμακλανμάκ, ρ. τ. φορεῖν πέπλον.

ياشمقلى γιασμακλή, ἐ. τ. (γυνὴ) φέρουσα πέπλον.

ياصديق γιασδήκ, οὐ. τ. προσκεφάλαιον. [ρίζεσθαι.

ياصلانمق γιασλανμάκ, ρ. τ. στη-

ياصى γιασσή, ἐ. τ. πλατύς.

ياصلاتمق γιασσηλατμάκ, ρ. τ. πλατύνειν.

ياغ γιάγ, οὐ. τ. ἔλαιον· βούτυρον· ἀλοιφή· —زيتون ζεϊτοὺν γιαγή, ἐλαιόλαδον. —يغ ἴτς γιαγὴ καὶ — طون τὸν γιαγή, στέαρ· —ترە τερὲ γιαγή, βούτυρον. —هندى χὶνδ γιαγή, ρητσινόλαδον. —سورمك ἐτμεγινὲ γιὰγ σουρμέκι, εὐκολύνειν τινὰ εἰς τὰς ὑποθέσεις του (εἴτε ἑκουσίως εἴτε ἀκουσίως).

ياغدرمق γιαγδηρμάκ, ρ. τ. ποιεῖν βρέχειν· διαχέειν.

ياغز γιαγήζ, ἐ. τ. καστανόχρους.

ياغسز γιαγσήζ, ἐ. τ. ἄπαχος.

ياغلامق γιαγλαμάκ, ἴδ. ياغلق

ياغلاتمق γιαγλατμάκ, ρ. τ. ἐπαλείφειν βουτύρῳ ἢ ἐλαίῳ· βάλλειν λίπος, ἔλαιον (εἰς φαγητόν).

γλάγλη, οὐ. τ. μανδήλιον.
γλάγλη, ἐ. τ. πιμελής, παχύς· πλούσιος· ὁ μὴ νηστεύσιμος.
γλαγλαμάχ, ῥ. τ. ἀλείφειν ἐλαίῳ ἢ βουτύρῳ· βάλλειν λίπος εἰς φαγητόν.
γλαγλαωμάχ, ῥ. τ. παθ. τοῦ προηγ.
γλάμμάχ, ῥ. τ. βρέχειν· — χὰρ γλαγμάχ, χιονίζειν.
γλαγμούρ, οὐ. τ. βροχή.
γλάγής, οὐ. τ. καστανόχρους (ἵππος).
γλαρτέ, ἐ. π. (ἐν συνθ.) εὑρών· εὑρεθείς· — γλαρτε, οὐ. τ. σημεῖον· ἔκθεμα κατα-δίκης (ἐπὶ στήθους καταδίκου).
γλαχηδήμάχ, ῥ. τ. προσαρμόζειν· διορθόνειν· θεωρεῖν τι πρέπον.
γλάχηδμάς, ἐ. τ. ἀνάρμοστος· ἀπρεπής.
γλαχηδής, οὐ. τ. ἁρμοδιότης, τὸ πρέπον· ὡραιότης, χάρις.
γλαχηδηκσής, ἐ. τ. ἀπρεπής· ἀκατάλληλος.
γλαχηδηκλή, ἐ. τ. εὐάρμοστος, ὡραῖος.
γλαχηδμάχ, ῥ. τ. ταιριάζειν· ἁρμόζειν.
γλαχηδής, ἴδ. γλαχηδής.
γλαλαβδηρμάχ, ῥ. τ. πλησιάζειν (μτφ.).
γλαχλαφμάχ, ῥ. τ. πλησιάζειν. [ἐπ.
γλαχηλμάχ, ῥ. τ. παθ. τοῦ
γλάμάχ, ῥ. τ. καίειν.
γλά, οὐ. τ. περιλαίμιον· ἄκρα· ὄχθη· βροντοστῆρ. — γλὰ τὰλ γλαχά, ἐτ. συλλαμβάνειν ἀποτόμως. γλαγλαρὰ χὰ—γλαχαγὶ χαυρταρμάχ, ἐλευθεροῦσθαι, διαφεύγειν· γλ—γλαχλής, ὕφασμα πρὸς κατασκευὴν περιλαιμίου· περιλαίμιον. [λαμβάνειν.
γλαχαλμάχ, ῥ. τ. συλ-
γλαχή, οὐ. τ. καυτήριον, φουντανέλλα.
γλαχηδζί, ἐ. τ. ὁ καίων· ὁ πωλῶν καυτήριον.
γλαχή, ἐπ. καὶ ἐ. τ. πλησίον. — γλαχηνδά, προσεχῶς. [γλαχηλαδμάχ, ἴδε
γλαχηλτμάδζ, οὐ. τ. φράσις δυσπρόφερτος ἢ δυσνόητος· αἴνιγμα.
γλαγηλτμάχ, ῥ. τ. ἁπατᾶν.
γλαγλής, οὐ. τ. λάθος· — ἐ. τ. ἐσφαλμένος.
γλαγηλμάχ, ῥ. τ. σφάλλειν, ἀπατᾶσθαι.

ياكيش γιακγλής, ἴδ. ياكش.
يال γιάλ, οὐ. π. λαιμός· φαγόσημον· σύζυγος· οἰκογένεια· ἰσχύς.
يلاق γιαλάκ, οὐ. τ. ποτίστρα.
يالامق γιαλαμάκ, ρ. τ. λείχειν, κολακεύειν.
يالان γιαλάν, οὐ. τ. ψεῦδος
يالانجى γιαλανδζί, ἐ. τ. ψεύστης· κίβδηλος.
يالتاق γιαλτάκ, ἐ.τ. κόλαξ.
يالتاقلامق γιαλτακλαμάκ, ρ. τ. κολακεύειν.
يالتاقجى γιαλτακδζί, ὡς τὸ يالتاق.
يالديز γιαλδήζ, οὐ. τ. χρύσωσις.
يالديزجى γιαλδηζδζή, ἐ. τ. χρυσωτής.
يالديزلامق γιαλδηζλαμάκ, ρ. τ. χρυσόνειν.
يالديزلانمق γιαλδηζλανμάκ, ρ. τ. χρυσόνεσθαι.
يالديزلى γιαλδηζλή, ἐ.τ. ἐπίχρυσος.
يالطلامق γιαλτακλανμάκ, ρ. τ. θωπεύειν· κολακεύειν.
يالكز γιαλινίζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. μόνος· μόνον· —ياپ γιὰπ γιαλινίζ, ὁλομόναχος. لق— γιαλινιζλήκ, μοναξία.
يالوارمق γιαλβαρμάκ, ρ. τ. παραπαλεῖν.
يالى γιαλή, οὐ. τ. ὄχθη· μέγαρον παράλιον.
يالين γιαλήν, ἐ.τ γυμνός· ايلق — γιαλὴν ἀγιάκ, γυμνόπους.
يامچيلك γιαμτσίκι, οὐ. τ. ἐπανωφώριον, ἀλεξίβροχον.
يامالى γιαμά, οὐ. τ. ἐπίρραμμα.
يامالامق γιαμαλαμάκ, ρ. τ. ἐπιράπτειν. [ράπτεσθαι.
يامالانمق γιαμαλανμάκ, ρ. τ. ἐπιρ-
يان γιάν, οὐ.τ. πλευρά· τὸ πλάγιον μέρος· يانه وارمق — γιανινὰ βαρμάκ, πλησιάζειν τινί· كسيجى — γιὰν κεσιδζί, ἐ. τ. βαλαντιοτόμος· يان — γιὰν γιανά, παραπλεύρως· جيزمق — γιὰν δζιζμάκ, δραπετεύειν· باشنه ياشنه ς — γιάνη πασίνδά, ὅλως πλησίον.
يانجى γιανπεχί, ἐ. τ. πλάγιος.
يانديرمق γιανδηρμάκ, ρ, τ. φλέγειν.
يانق γιανήκ, ἐ. τ. κεκαυμένος.
يانقن γιανκὴν καὶ
يانقون γιανκοὺν καὶ μᾶλλον
يانقين γιανκήν, οὐ. τ. πυρκαϊά.
يانكسيجى γιαν κεσιδζί, οὐ. τ. βαλαντιοτόμος. [φλέγεσθαι.
يانمق γιανμάκ, ρ. τ. καίεσθαι,
ياپيق γιανήκ, ἐ. τ κεκαυμένος. — — γιανὴκ γιανήκ, περιωδύνως.
ياواش γιαβάς, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ὀλίγον δρυμύς (ποτόν, καπνός)· μειλίχιος· ἐλαφρῶς.
ياوان γιαβάν, ἐ. τ. ἁλιπής· ἀ- [νούσιος.

ياور γιαβέρ, ἐ. π. βοηθός· ὑπασπιστής.

ياوران γιαβεράν, πλ. τοῦ προηγ.

ياورو γιαβρού καὶ

ياوری γιαβρή, οὐ. τ. νεογνόν.

ياوری γιαβερή, οὐ. π. συνδρομή, βοήθεια. [κτειν.

ياورلق γιαβρουλαμάχ, ρ. τ. τί-

ياورلق γιαβρηλαμάχ, ὡς τὸ πργ.

ياوز γιαβούζ, ἐ. τ. αὐστηρός· (ἔν τισιν ἐπαρχίαις δέ), καλὸς ἀνδρεῖος.

ياوزلق γιαβουζλούχ, οὐ. τ. πονηρία· σκληρότης· ἀνδρεία.

ياوغلو γιαβουχλοῦ καὶ

ياوقلی γιαβουχλή, οὐ.τ. μνηστή· παλλακίς.

ياوغلاغمق γιαβουχλαμάχ, ρ. τ. μνηστεύεσθαι.

ياهو γιαχού, (ἐκφρ. ἀ.) ὦ Θεέ! — ὦ οὗτος.

يای γιάϊ, οὐ. τ. τόξον.

ياياق γιαγιά καὶ

ياياق γιαγιάν, ἐ. τ. πεζός· — ἐπ. τ. πεζῇ.

يايغره γιαϊγαρά, οὐ. τ. κραυγή.

ياغلی γιαγλίχ, οὐ. τ. ἐξηπλωμένος, διαδεδομένος.

ياله γιαλά, οὐ. τ. δροπέδιον· κατοικία ἐξοχική· ἐξοχή.

ياغمق γιαγμάχ, ρ. τ. στρώνειν, ἁπλόνειν· διαδίδειν.

يايه γιαϊμά, οὐ. τ. ἀνέλιξις· διάδοσις· ἔκθεσις πραγμάτων.

ياغی γιαγήν, οὐ.τ. αἴλουρος (ἰχθύς)·

ياوان γιαγιβάν, ἐ. τ. ἐκτεταμένος.

ياتلق γιαγηλμάχ, ρ. τ. στρώνεσθαι· ἐξαπλοῦσθαι.

يان γιαπάν, οὐ. π. ἔρημος· — آدمی γιαπὰν ἀδεμί. ἀνθρωπος· — ی γιαπανδζί, ξένος· — ی γιαπανί. ἄγριος· — اوکوزی γιαπὰνὸκιουζί, ἀντιλόπη· — ی کچی γιαπανί κετσί, αἴγαγρος. — ی اوت γιαπανὶ ὄτ, χόρτον ἄγριον· — ی آدم γιαπανὶ ἀδέμ, ἄνθρωπος ἄγριος, ἀπελέκητος· — ی γιαπανὰ ἀτμάχ, ῥίπτειν ὡς ἀνωφελές, μὴ λαμβάνειν ὑπ' ὄψιν.

يرست γιαπουσέτ, οὐ.ἀ. ξηρασία.

ياق γιαπάχ, οὐ. τ. ἔριον.

يرق γιαπράχ, οὐ. τ. φύλλον.

يرقلامق γιαπρακλαμάχ, ρ. τ. φυλλοφυεῖν.

يرقلی γιαπρακλή, ἐ.τ. φυλλόεις.

ياتق γιατάχ, οὐ. τ. κλίνη· φωλεὰ ἀγρίου ζώου· κλεπταποδόχος.

يتر γετὲρ (يتمك γετμέχ), ἀρκεῖ.

يتشدرمك γετιδὲρμέχ, ρ.τ. προφθάνειν (μεταβ.), ἑτοιμάζειν ἐν καιρῷ.

يتشمك γετιδμέχ, ρ. τ. φθάνειν· προφθάνειν.

يتيش γετμής, ἐ. ἀριθμ. τ. ἑβδομήκοντα· ـ— γετμησέρ, ἀνὰ ἑβδομήκοντα· يجى— γετμισινδζί, ἑβδομηκοστός.

يتشلك γετμησλίκ, ἐ. τ. ἑβδομηκοντούτης· ἀξίας ἑβδομήκοντα.

يتمك γετμέκ, ρ.τ. ἀρκεῖν· δύνασθαι.

يتورمك γιτουρμέκ, ρ. τ. ἀπολλύναι.

يتيم γετίμ, ἐ. ἀ. ἐνιαῖος· μοναδικός· ὀρφανός.

يتيمه γετιμέ, θ. τοῦ προηγ.

يخشى γιαχσί, ἐ.τ. καλὸς ἀγαθός.

يخى γιαχνί, οὐ.τ. εἶδος φαγητοῦ.

يد γεδ, οὐ. π. χείρ· δύναμις.

يدرمك γεδηρμέκ, ρ. τ. δωροδοκεῖν· ἀφίνειν ἢ ἐπιτρέπειν τινὶ νὰ φάγῃ· σιτίζειν.

يدك γεδέκ, οὐ. τ. ἵππος παράσειρος· πλοῖον ῥυμουλκούμενον· ῥυμουλκία· προμήθεια.

يدكجى γεδεκδζί, οὐ. τ. ἱπποκόμος· προμήθεια· ὁ ῥουμουλκῶν.

يدمك γεδμέκ, ρ. τ. σύρειν ἵππον παράσειρον· ῥυμουλκεῖν πλοῖον.

يدى γεδί, ἐ.ἀριθμ. τ.ἑπτά· ـشر— γεδισέρ, ἀνὰ ἑπτά.

يدنجى γεδινδζί, ἐ. ἀρ. τ. ἕβδομος.

ير γέρ, οὐ. τ. τόπος· θέσις· γῆ· χῶμα· كمك ـ— γερὲ κετσμέκι, καταισχύνεσθαι· ـلا— γερλὲ περαπέρ, ἕως τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς· ـنه— كمك γερινὲ γκελμέκι, ἀντικαθιστάναι τινά· ـلى— γερὶ βάρ, δικαιολογητός· κατάλληλος. ـيوز— γὲρ γιουζή, ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς· ـنه قومق آدم— ἀδὰμ γερινὲ κομάκ, περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαί τινα· ـوش— πὸς γερέ, ἀνωφελῶς· ـلان— γιαλὰν γερέ, ψευδῶς· ـره— καρὰ γέρ, μνῆμα· ـنه ـلو— γερλοὺ γερινέ, ἐν τάξει· ـحالى— χαλὶ γὲρ καὶ ـمعطل μου'αττὰλ γέρ, χέρσος.

يارا γιαρά, ἴδ. ـيار.

يرادش γιαραδής, οὐ. τ. τὸ πλάττειν, πλάσις.

يرادلش γιαραδηλής, οὐ. τ. φύσις· πλάσμα.

يرادان γιαραδάν, ἴδ. ـيرادن.

يراديجى γιαραδηδζί, οὐ. τ. πλάστης.

يرار γιαράρ, ἴδ. ـيرار.

يراسه γιαρασά, οὐ. τ. νυκτερίς.

يراشق γιαραστήκ, ἐ. τ. εὐάρμοστος· κατάλληλος. [μοστος.

يراشقسز γιαραστηκσήζ, ἐ. τ. ἀνάρ-

يراشقلق γιαραστηκλήκ, οὐ. τ. ἁρμοδιότης· καταλληλότης.

يرشمق γιαρασμάκ, ρ. τ. ἁρμόζειν· ταιριάζειν.

يراقلامق γιαρακλαμάκ, ρ. τ. ἐξοπλίζειν. [πλίζεσθαι.
يراقلانمق γιαρακλανμάκ, ρ. τ. ἐξο-
يرامز γιαραμάζ, ἴδ. يارامز.
يرتق γιηρτήκ, ἐ.τ. ἐσχισμένος.
يرتلمق γιηρτηλμάκ, ρ. τ. σχίζεσθαι· σπαράττεσθαι.
يرتمق γιηρτμάκ, ρ. τ. σχίζειν· σπαράττειν.
يرتيجى γιηρτιδζί, ἐ. τ. ὁ σχίζων· σπαρακτικός· ἄγριος.
يرتيق γιηρτήκ, ἐ. τ. ἐσχισμένος· —جوز γιουζὶ γηρτήκ, ἀναίσχυντος.
يرلشدرلمك γερλεσδηρηλμέκ, ρ. τ. ἀποκαθιστᾶσθαι· τοποθετοῦσθαι.
يرلشدرمك γερλεσδηρμέκ, ρ. τ. τακτοποιεῖν· τοποθετεῖν.
يرلشمك γερλεσμέκ, ρ. τ. ἀποκαθίστασθαι· τακτοποιοῦσθαι.
يرلو γερλοῦ καὶ
يرلى γερλή, ἐ. τ. ἐντόπιος· ἰθαγενής· يرينه — γερλοὺ γερινέ, ἐν τάξει.
يرمك γερινμέκ, ρ. τ. λείχεσθαι· ἐπιθυμεῖν τί.
يزدان γεζδάν, οὐ. π. Θεός.
يزيد γεζίδ, ὄν. κύρ. Γεζίδ· (Γεζιὸ ὁ φονεύσας τὸν Χασὰν καὶ Χουσεῖν υἱοὺς τοῦ Ἀλῆ καὶ ἐγγόνους τοῦ Μωάμεθ)· μετφ. αἱρετικός· ἀσεβής.
يسار γεσάρ, οὐ. ἀ. πλοῦτος· ἄνεσις· ἀριστερὰ χείρ.
يسارى γεσαρί, ἐ. ἀ. ἀριστερόχειρ.
يساق γιασάκ, οὐ. ἀ. ἀπαγόρευσις· τὸ ἀπηγορευμένον.
يساقجى γιασακδζί, οὐ. τ. εὐταξίας, θυρωρός.
يسير γεσήρ, ἐ. ἀ. εὔκολος· ايسير ايسير γεσίρεν γεσίρεν, ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
يشاق γιασάτμάκ, ρ. τ. ἐπιτρέπειν ἢ ποιεῖν νὰ ζήσῃ.
يشيل γεσήλ, ἐ. τ. πράσινος· —ق. γεμ. γεσήλ, καταπράσινος.
يشيلك γεσηλλήκ, οὐ. τ. πρασινάδα· χλόη.
يشيللمك γεσηλλενμέκ, ρ. τ. πρασινίζειν, χλοάζειν.
يصدق γιαστήκ, οὐ. τ. προσχεφάλαιον. [ρίζεσθαι.
يصلانمق γιασλανμάκ, ρ. τ. στη-
يصى γιασσή, ἴδ. ياصى. [τύνειν.
يصيلاتمق γιασηλατμάκ. ρ.τ. πλα-
يصيلمق γιασηλμάκ. ρ. τ. πλατύνεσθαι. [λαδή.
يعى γιά'νη, ἐπίρ. τ. ἤγουν· δη-
يغدرمق γιγδηρμάκ, ἴδ. يغدرمق.
يغلق γιγιλμάκ, ἴδ. يغلق.
يغما γιάγμα, οὐ. π. λεηλασία· λεία· λάφυρον.
يغماجى γιάγμαδζι, ἐ.τ.λεηλάτης.
يغماجيلك γιαγμαδζιλίκ, οὐ. τ. λεηλασία.

يغمالمق γιαγμαλαμάχ, ρ.τ. λεηλατεῖν. [λατεῖσθαι.

يغمالمق γιαγμαλαμάχ, ρ.τ.λεη-

يغمور γιαγμούρ, οὐ. τ. βροχή.

يغمورلق γιαγμουρλήχ, οὐ. τ. ἐπανωφόριον· ἀλεξίβροχον.

يغورمق γιουγουρμάχ, ρ.τ. πλάττειν, ζυμόνειν.

يغورت γιογιούρτ, οὐ. τ. ὀξύγαλα.

يغيلى γιγηλή, οὐ. τ. σεσωρευμένος.

ين γιηγήν, οὐ. τ. σωρός.

يغينتى γιηγηντή, ὡς τὸ προηγ.

يقظاق γεκαζάν, ἐ α. ὁ ἐγρηγορῶν.

يقظات γεκαζὰτ καὶ

يقظه γεκαζάτ, οὐ.ἀ. ἐγρήγορσις.

يقدرمق γικδιρμάχ, οὐ. τ. χρημνίζειν.

يقلق γικηλμάχ, ρ. τ. χρημνίζεσθαι, ἀθυμεῖν, ἀπέρχεσθαι.

يقمق γικμάχ, ρ. τ. χρημνίζειν· καταστρέφειν.

يكيدى γικηνδή, οὐ. τ. ἐρείπια· βελοτομίαι. [ζων.

يقيجى γικηδζί, οὐ. τ. ὁ χρημνί-

يقيق γικήχ, ἐ. τ. ἠρειπωμένος· κατεστραμμένος.

يقمه γικήμ, οὐ. τ. καὶ ـو—ى ἔδ γικημί, ἀνατροπὴ οἴκου, κατάρρευσις· σπατάλη.

يقين γιακήν, οὐ. ἀ. βεβαιότης. —ἐ. ἀ. ὁ ὢν πλησίον.

ايله يقين γιάκηνεν, ἐπ. ἀ. βεβαίως, ἀσφαλῶς, προσεχῶς.

يقين γιακηνή, ἐ. ἀ. βέβαιος, ἀναμφίβολος.

يقينيات γιακηνιγιάτ, πλ. τοῦ προηγ. ἀντὶ οὐ. πράγματα ἀναμφίβολα, ἀδιαφιλονείκητα.

يك γέχ, ἐ. ἀριθμ. π. εἷς· —ا— γεχ-α-γὲχ καὶ ا—ا— γεχὰν γεχιάν, ἀνὰ εἷς, χωριστά.

يكه γιανά, μόρ. τ. πρός, πρὸς τὸ μέρος· —ندن او ὀνδὰν γιανά, πρὸς τὸ μέρος του (ὑπὲρ ἐκείνου).

يكه γιανάχ, οὐ. τ. παρειά.

يكان γεχιάν, ἐ. π. εἷς, μόνος· ἐνιαῖος· يكه يكه γεχιὰν γεχιάν, ἀνὰ εἷς, χωριστά.

يكانه γιχιανέ, ἐ. π. ἐνιαῖος, μοναδικός.

يكبار γιακπάρ. ἐ. π. ἅπαξ.

يكپاره γεκ-παρέ, ἐ. π. μονοκόμματος· ἀκέραιος. [ναδικός.

يكتا γεκ-τά, ἐ. π. ἐνιαῖος, μο-

يك جان γεκ-δζάν, ἐ. π. ὁμόψυχος, ὁμόθυμος. [ληπτικός.

يكجانب γεκ-δζανίπ, ἐ. π. μερο-

يكجهت γεκ-δζιχέτ, ἐ. π. ὁμόφρων· τῆς ἰδίας διευθύνσεως.

يكچشم γεκ-τσὲσμ, ἐ. μ. μονόφθαλμος.

يكدل γεκ-δήλ, ἐ. π. ὁμόθυμος.

يكديكر γεκ-δικέρ, ἀντ. ἀλληλοπ. τ. ὁ εἷς τὸν ἄλλον.

يكرمنجى γιγιρμινδζί, ἐ. ἀριθμ. τ. εἰκοστός.

يكرمى γιρμί, ἐ. ἀριθμ. τ. εἴκοσι, —γιγιρμισέρ, ἀνὰ εἴκοσιν.

يكرى γεχ-ρένχι, ἐ.π. μονόχρους· ἄδολος. [λιχρινής.

يكروى γεχ-ρούϊ, ἐ. π. εὐθύς, εἰ-

يكزبان γεχ-ζεπάν, ἐ. π. ὁμόγλωσσος, ὁμογνώμων.

يكسالە γεχ-σαλέ, ἐ. π. ἐνιαύσιος.

يكسان γεχ-σάν, ἐ. π. ὅμοιος, ἴσος.

يكسر γεχ-σέρ, ἐ. π. αὐτοκέφαλος· ἴσος· —ἐπ. π. ἐξ ὅλου· πέρα πέρα· αἴφνης. [ριακή.

يكشنبه γεχσὲν-πέ, οὐ. π. Κυ-

يكلش γιχνλήϛ, οὐ. ἐ. καὶ ἐπ. τ. σφάλμα· ἐσφαλμένος, ἐσφαλμένως.

يكلسز γιανληνσσήζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἄπταιστος· ἀπταίστως· βεβαίως.

يكلسزلق γιανληνσλήχι, οὐ. τ. λάθος, ἀπάτη.

يكمك γενιλμέχι, ρ. τ. ἡττᾶσθαι.

يكمك γενμέχι, ρ. τ. νικᾶν.

يكن γιηγέν, οὐ. τ. ἀνεψιός· ἀνεψιά.

يكى γεχή, ἐ. καὶ οὐ π. τὸ ἐνιαῖον. τὸ εἶναι μόνον· ὁμόνοια.

يكى γενή, ἐ. καὶ ἐπ. τ. νέος, πρόσφατος· νεωστί.

يكيت γιγίτ, οὐ. τ. νέος· ἀνδρεῖος· —λιπαπαγιγήτ, ήρως, ἀνδρεῖος. [ἀκμή, ἀνδρεία.

يكيتلك γιγητλίκι, οὐ. τ. νεότης,

يكيجرى γενίτσερι, οὐ. τ. Γενίτσαρος.

يكيلمك γενιλετμέχι, ρ. τ. ἀνανεόνειν (δι'ἄλλου). [νίζειν.

يكيلمك γενιλεμέχι, ρ. τ. ἀναχαι-

يكيلنمك γενιλενμέχι, ρ. τ. ἀνανεοῦσθαι.

يل γέλ, οὐ. τ. ἄνεμος· πορδή· ρευματισμός· —ايى كلە γέλ, λίψ· —جنوب γέλ δεγιρμενί, ἀνεμόμυλος· —γέλ κογάν, ἀνεμοδείκτης· βελόνη ὡρολογίου.

يل γιήλ, οὐ. τ. ἔτος.

يلامق γιαλαμάχ, ρ. τ. λείχειν.

يلان γιαλάν, οὐ. τ. ψεῦδος· —ἐ. τ. ψευδής.

يلانجى γιαλανδζί, οὐ. τ. ψεύστης.

يلانجيلك γιαλανδζιλήχι, οὐ. τ. ψεῦδος· τὸ ψεύδεσθαι.

يلپاز γελπαζέ, οὐ. τ. ῥιπίδιον.

يلپازلنمك γελπαζελενμέχι, ρ. τ. ἀερίζεσθαι.

يلدا γελδὰ καὶ —شب σέπ-ι- γελδά, ἡ μακροτέρα νὺξ τοῦ ἔτους· (ἡ 9 Δεκεμβρίου). [νός.

يلدرم γιηλδηρήμ, οὐ. τ. κεραυ-

يلدرمق γιηλδηρμάχ, ρ. τ. φοβίζειν.

يلدز γιλδήζ, οὐ. τ. ἀστήρ.

يلديزلى γιλδηζλή, ἐ. τ. ἀστερόεις.
يلك γελέκι, οὐ. τ. γελέκιον.
يلكن γελκέν, οὐ. τ ἱστίον· قچى— γελκὲν ἀδζμάκ, πεταννῦναι τὰ ἱστία.
يلكنلى γελκενλί, ἐ. τ. ἱστιοφόρος.
يللمك γελλεμέκι, ρ. τ. πέρδεσθαι.
يللو γελλοὺ καὶ
يللى γελλή, ἐ. τ. ὁ ὑπὸ ῥευματισμοῦ πάσχων.
يلمق γιηλμάκ, ρ. τ. φοβεῖσθαι.
يم γέμ, οὐ. τ. ταγή, τροφὴ (ζώου) δέλεαρ. [νός.
يم γέμμ, οὐ. τ. θάλασσα, ὠκεα-
يمك γιαμάκ, ἐ. τ. βοηθός.
يمان γιαμάν, ἐ. τ. μοχθηρός, ἀπάνθρωπος· αὐστηρός.
يمش γεμήϛ, οὐ. τ. καρπός.
يمشجى γεμισὸζί, οὐ. τ. ὀπωροπώλης (ἰδίως τῶν ξηρῶν καρπῶν).
يمك γεμέκι, οὐ. τ. τροφή, φαγητόν· — ρ. τ. τρώγειν· — باشنه پاسنى γεμέκι, ἀποθνήσκειν ἐκ λύπης· — انى باشنك پاسنيه ايتنى γεμέκι, ἐνοχλεῖν· — روشوت رووسβὲτ γεμέκι, δωροδοκεῖσθαι· — اخشام اغشامى γεμεγί, δεῖπνον. — اوطه سى γεμὲκι ὁτασί, ἐστιατόριον.
يملمك γεμλεμέκι, ρ. τ. παρατιθέναι τροφήν (ζώῳ).
يملمك γεμλενμέκι, ρ. τ. παθ. τοῦ προηγ. [τυχία.
يمن γιούμν, οὐ. ἀ. ἀφθονία· εὐ-
يمى γεμενί, οὐ. ἀ. εἶδος ὑποδήματος τουρκικοῦ· φακιόλιον.
يورغق γιουμουρδζάκ, οὐ. τ. λοιμός, πανώλης. [ὠοτοκεῖν.
يورطلق γιουμουοτλαμάκ, ρ. τ.
يورمه γιουμουρτά, οὐ. τ. ὠόν· — يلق پالێ γιουμουρτασί, ὠοτάριχον.
يمين γεμίν, οὐ. ἀ. δεξιὰ χείρ· δεξιὰ πτέρυξ στρατοῦ· ὅρκος.
يمينلى γεμινλή, ἐ. τ. ἔνορκος.
ينار γιανάρ, ἐ. τ. καίων. ايلب— γιανὰρ τάγ, ἡφαίστειον.
ياشدرمق γιαναδηρμάκ, ρ. τ. ποιεῖν ἢ ἐπιτρέπειν πλησιάσαι. [πρόσιτος.
ياشلز γιαναδηλμάζ, ἐ. τ. ἀ-
ياشمق γιαναδμάκ, ρ. τ. πλησιάζειν· πείθεσθαι.
ياشمه γιαναδμά, οὐ. τ. προσέγγισις· κατάπλους.
ياق γιανάκ, ἴδε يك
ينبغى γενπεγή, γ' ἐν. πρόσ. τοῦ ῥήμ. ينبغى ἐνπεγη, πρέπει, ταιριάζει· — كما ينبغى κέμαγενπενγή, ὡς πρέπει. [βρύσις.
ينبوع γενπού', οὐ. ἀ. πηγή.
ينكچ γενκέτς, οὐ. τ. καρκῖνος.
ينكه γενκέ, οὐ. τ. ἡ σύζυγος θείου.

كلنيو γενιλμέχι, ρ. τ. τρώγεσθαι.
كلميو γενμέχι, ρ. τ. ὡς τὸ προηγ.
ايو γίνε, ἐπ. τ. πάλιν, ἐκ νέου.
يو γέβ, οὐ. τ. κοχλίας.
يو γιουβά, οὐ. τ. φωλεά.
يوارلاغق γιουβαρλατμάχ, ρ. τ. κυλίειν. [γύλος.
يوارلاق γιουβαρλάχ, ἐ. τ. στρογ-
يوارلامق γιουβαρλαμάχ, ρ. τ. κυλίειν. [κυλίεσθαι.
يوارلانمق γιουβαρλανμάχ, ρ. τ.
يواش γιαβάς, ἴδε ياواش
يواشلامق γιαβασλαμάχ, ρ. τ. καταπραΰνειν. [ταπραΰνεσθαι.
يواشلانمق γιαβασλανμάχ, ρ. τ. κα-
يوالامق γιουβαλαμάχ, ρ. τ. κατασκευάζειν φωλεάν.
يوباز γοπάζ, ἐ. τ. σωματώδης· ἀπελέκητος.
يودرمق γιουττουρμάχ, ρ. τ. ποιεῖν καταπίνειν· ποτίζειν· (μετφ.) παραπείθειν.
يوتقمق γιουτχουνμάχ, ρ. τ. καταπίνειν τὸν σίελον· προσποιεῖσθαι. [γουλιά.
يوتم γιουτούμ, οὐ. τ. βρόχθος,
يوتمق γιουτμάχ, ρ. τ. καταβροχθίζειν καταπίνειν· (μετφ.) ἀνέχεσθαι.
يوتيجى γιουτουδζί, ἐ. τ. ὁ καταπίνων.
يوجه γιουδζέ, ἐ. τ. ὑψηλός· ἔνδοξος·—οὐ. τ. ὕψος.
يوجه لك γιουδζελίκι, οὐ. τ. ὕψος· μεγαλεῖον.
يوجه لمق γιουδζελεμέχι, ρ. τ. ὑψοῦν· ἐπιτιμᾷν.
يوجه لنمق γιουδζελενμέχι, ρ. τ. ὑψοῦσθαι· ἐπιτιμᾶσθαι.
يوحسل γιοχσούλ, ἐ. τ. ἐνδεής.
يوحسه γιόχσα, ἐπ. τ. εἰδεμή· ἄλλως·—σύνδ. τ. ἤ.
يوران γιοράν, ἐ τ. ὁ κουράζων·—قاضى كادى γιοράν, στρεψόδικος.
يورد γιούρδ, οὐ. τ. ὀπή· κατοικία· καλύβη.
يوركمك γιορουτμέχι, ρ. τ. βάλλειν εἰς δρόμον· ἐπισπεύδειν.
يورلانمق γιουρτλανμάχ, ρ. τ. ἐνοικεῖν.
يورغان γιοργάν, οὐ. τ. ἐφάπλωμα· لك— γιοργανλήκι, ὕφασμα δι' ἐφάπλωμα
يورغانجى γιοργανδζί, οὐ. τ. ἐφαπλωματοποιός.
يورغون γιοργούν, ἐ.τ. κεκμηκώς.
يورغونلق γιοργουνλούχ, οὐ. τ. κόπος.
يورك γιορούκ, οὐ. τ. λαὸς νομαδικός.
يورك γιουρέκ, οὐ. τ. καρδία· ἀνδρεία· ورمك— γιουρέκι βερμέχι, ἐνθαρρύνειν.
يوركسز γιουρεκσήζ, ἐ. καὶ ἐπ.τ. ἄτολμος· ἀπροθύμως.

يوزكلندرمك γιουρεχλενδηριμέχι, ρ. τ. ἐνθαρρύνειν.

يوزكلنمك γιουρεχλενμέχι, ρ τ. ἐνθαρρύνεσθαι.

يوزكلى γιουρεχλή, ἐ.τ. τολμηρός.

يوزلق γιορουλμάχ, ρ. τ. κουράζεσθαι.

يورمق γιορμάχ, ρ. τ. κουράζειν.

يوروق γιόρούχ, ἐ. τ. ὁ καλῶς βαδίζων· νομάς.

يورويش γιορουγίς, οὐ. τ. ὁ τρόπος τοῦ περιπατεῖν· βάδισμα· ἔφοδος.

يورومك γιορουμέχι, ρ.τ. βαδίζειν.

يوز γιούζ, ἐ. ἀριθμ. τ. ἑκατόν· يوزنجى —γιουζινδζί, ἑκατοστός.

يوز γιούζ, οὐ. τ. πρόσωπον· ὄψις καθ' ἣν ἐξετάζεταί τι· τρόπος· θάρρος· αἰτία· τὸ καλὸν μέρος ὑφάσματος· آق — γιοὺζ ἀχή, τιμή· قره سى — γιοὺζ καρασή, ἀτιμία· اوستنه — قره يوز γιοὺζ οὐστουνὲ πρακμάχ, παραμελεῖν· اورمق ٥ — γιουζὲ οὐρμάχ, ἐπιπλήττειν· طوغمق — γιοὺζ τουτμάχ, στρέφεσθαι· λαμβάνειν ροπήν, ἀρχίζειν· ويرمك — γιοὺζ βερμέχι, δίδειν θάρρος· θωπεύειν· اولمز يوز — γιοὺζ χιὸζ ὀλμάχ, κτᾶσθαι εἰλικρινὴ φιλίαν· كوى ى — γιουζοὺ κουγιού, πρηνής (κοιμᾶσθαι)· ل — ايكى يوزلو — ἰκὶ γιουζλοῦ, ὑποκριτής· ايكى يوزلولك — ἰκὶ γιουζλουλούχ, ὑποκρισία· چورمك — γιοὺζ τσεβιρμέχι, ἀποστρέφειν τὸ πρόσωπον· ى — او يوزى ἓὸ γιουζί, πρόσωπον οἰκίας· دن — بو يوزدن ποὺ γιουζδέν, ἐξ αὐτῆς τῆς αἰτίας· ὑπὸ τοιαύτην ἔποψιν· قويرم — γιουζοὺμ γιόχ, δὲν τολμῶ· طوغرى خرابه — χαραπὰ γιοὺζ τουτμάχ, τὸ εἶναι ἑτοιμόρροπον· دن — دوستلرى دوستلوὺχ γιουζουδέν, ἕνεκα φιλίας· كولر —κουλὲρ γιούζ, εὐθυμία, ἱλαρότης· كلمك ٥ — — γιοὺζ γιουζὲ γχελμέχι, ἀντιπαρίστασθαι.

يوزسز γιουζσής, ἐ. τ. ἀναιδής.

يوزسزلك γιουζσηζλήχ, οὐ. τ. ἀναίδεια.

يوزدرمك γιουζδιορμέχι, ρ. τ. ποιεῖν τινὰ κολυμβᾶν. [λιος.

يوزكى γιουζούχ, οὐ. τ. δακτύ-

يوزكچى γιουζκέτς, οὐ. τ. κολυμβητής.

يوزلشدرمك γιουζλεσδηριμέχι, ρ.τ. ἀντιπαριστᾶναι.

يوزلشمك γιουζλεσμέχι, ρ. τ. ἀντιπαρίστασθαι.

يوزلق γιουζλούχ, ρ. τ. ἑκατοστάριον (νόμισμα).

يوزمك γιουζμέχι, οὐ. τ. κολυμβᾶν· ἀποφλοιοῦν.

ههيو γιοσμά, οὐ. τ. χαρίεις· χομψός.

ںيو γιοσούν, οὐ. τ. βρύον.

فيو γιούρ, οὐ. τ. χατάρα, ἀφάνεια· ἀπώλεια.

غيو γιουγουρμάχ, ρ. τ. πλάττειν· ζημόνειν. [γαλα.

تيو γιογούρτ, οὐ. τ. ὀξύ-

فيو γιούφ, ἐπφ. τ. περιφρονήσεως.

ققيو γιουφχά, ἐ. καὶ οὐ. τ. λεπτός· φύλλον διὰ ζυμαρικόν.

قيو γιόχ, ἐπφν. τ. οὔ· ὄχι· —οὐ. τ. ἀνυπαρξία· — ἐ. τ. δ μὴ ὤν· ا — γιὸχ ἐτ. ἐκμηδενίζειν· در — γιόχδηρ, οὐχ ἔζι· ره — γιὸχ γερέ, ἀνωφελῶς.

ىقيو γιοχαρή, ἐπ. τ. ἄνω· ἐπάνω.

ەقيو γιόχσα, οὐ. τ. εἰδεμή· ἤ· ںى — πένμι γιόχσα σέν, ἐγὼ ἢ ἐσύ.

يقوش γιοχούς, οὐ. τ. ἀνήφορος.

يقوشلى γιο·ουσλού, ἐ. τ. ἀνηφορικός.

ڭيقلاڭيو γιοχλατμάχ, ρ. τ. ψηλαφεῖν· ἐρευνᾶν (δι' ἄλλου).

يقلاميو γιοχλαμάχ, ρ. τ. ἐρευνᾶν· ἐλέγχειν.

ەقلاميو γιοχλαμά, οὐ. τ. ἔρευνα· ἔλεγχος ἐπιθεώρησις. [يقلاميو.

ڭيقلاڭيو γιοχλανμάχ, παθ. τοῦ

يوقلق γιοχλούχ, οὐ. τ. ἀνυπαρξία· ἔνδεια.

كيو γιούν, οὐ. τ. μαλλίον.

يوقوش γιοχούς, οὐ. τ. ἀνήφορος لى — γιοχουσλούχ, τόπος ἀνωφερικός· لو — ιοχουσλού, ἀνωφερής.

كيو γιούχ, οὐ. τ. ἄχθος· φορτίον· ποσότης ἑκατὸν χιλιάδων γροσίων· μέγα ἐρμάριον.

كركيو γιοχιρούχ, ἐ. τ. ταχύπους.

كسكيو γιουχσέχ, ἐ. τ. ὑψηλός.

كسكيو γιουχσούχ, οὐ. τ. δακτυλήθρα. —

كسكيو γιουχσεχλήχ, οὐ. τ. ὕψος.

كسلكيو γιουχσελμέχ, ρ. τ. ὑψοῦσθαι· ἐπιτιμᾶσθαι.

كلڭيو γιουχλετμέχ, ρ. τ. ἐπιφορτίζειν· φορτόνειν.

كلكيو γιουχλοίχ, οὐ. τ. βάρος, φορτίον· ἐρμάριον· εὐρύ.

كلڭيو γιουχλενμέχ, ρ. τ. φορτόνεσθαι· ἀναλαμβάνειν βάρος.

كلكيو γιουχλού, ἐ. τ. φορτωμένος· قادين — γιουχλὴ καδήν, γυνὴ ἔγκυος.

كلكيو γιουνλή, ἐ. τ. μάλλινος.

لوو γιόλ, οὐ. τ. δρόμος· μέθοδος· μέσον· τὸ πρέπον· ىوڭ — δεμὶργιολού, σιδηρόδρομος· دوشمك — γιὸλ δουσμέχι, διέρχεσθαι κατὰ τύχην. ىلو — γιολουνδά, ἐν τάξει. ىلوڭ — γιὸλ βερμέχι, ἀποπέμπειν. سز —

γιολσούζ, ἀπρεπής· قومق ينه — γιολουνὰ κομάχ, κανονίζειν· —ايشلك ἰσλέκι γιόλ, δρόμος περαστικός· حاجيلر ى — χαδζιλὰρ γιολού, γαλαξίας (ἀστρ.).

يولاف γιουλάφ, οὐ. τ. βρώμη· φορβή. [(καπίστρι).

يولار γιουλάρ, οὐ. τ. ἀγωγεύς

يولجى γιολδζί, οὐ. τ. ὁδοιπόρος· —صو σοὺ γιολδζί, ὑδραγωγός.

يولجيلك γιολδζιλήκι, οὐ. τ. ὁδοιπορεία· τὸ ὁδοιπορεῖν.

يولداش γιολδάς, οὐ. τ. συνοδοιπόρος· σύντροφος. [πορία.

يولداشلق γιολδασλήκ, οὐ. τ. συμ-

يولدرمق γιολδουρμάκ, ρ, τ. ἀναστπᾶν (δι' ἄλλου)· ἐκκριζοῦν (χόρτα, φυτάρια).

يولسز γιολσούζ, ἐ. τ. ἀπρεπής· ἄτακτος.

يوللامق γιολλατμάκ, ρ. τ. στέλλειν (δι' ἄλλου).

يوللامق γιολλαμάκ, ρ. τ. ἀποστέλλειν. [στέλλεσθαι.

يوللانمق γιολλανμάκ, ρ. τ. ἀπο-

يوللو γιολλού, ἐ. τ. ἐν τάξει· προσήκων.

يولمق γιολμάκ, ρ. τ. ἀνασπᾶν· ἐκριζοῦν· τίλλειν

يولنمق γιολουνμάκ, ρ. τ. παθ. τοῦ προηγ. τίλλειν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς· θρηνεῖν.

يوم γέβμ, οὐ. ἀ. ἡμέρα· — ال ἔλ γέβμ, τὴν σήμερον· ـًا — ـًا —ى γέβμεν φὶ γέβμεν, ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ· —كل ـًا — γέβμεν χιούλου γέβμιν, καθ' ἑκάστην· من الايام ـًا — γέβμεν μὶν ἐλ ἐγιάμ, μία τῶν ἡμερῶν· الاحد — γέβμ οὐλ ἀχάτ, Κυριακή· الاثنين — γέβμ-ουλ-ἐσνίϊν, Δευτέρα· الثلثا — γέβμ-ουλ-σάλισα, Τρίτη· الاربعه — γέβμ -ουλ- ἐρπά, Τετάρτη· الخمس — γέβμ-ουλ-χαμίς, Πέμπτη· الجمعه — γέβμ-ελ-δζουμά', Παρασκευή· السبت — γέβμ -ελ-σεπέτ, Σάββατον.

يوم البعث γέβμ-ουλ-πὰ'ς καὶ

يوم الجزأ γέβμ-ουλ-δζεζὰ' καὶ

يوم الجمع γέβμ-ουλ-δζὲμ' καὶ

يوم الجواب γέβμ-ουλ-δζεβὰπ καὶ

يوم الحساب γέβμ-ουλ-χεσὰπ καὶ

يوم الحشر γέβμ-ουλ-χὰσρ καὶ

يوم الدين γέβμ-ουλ-δὶν καὶ

يوم السؤال γέβμ-ουλ-σουὰλ καὶ

يوم العوض γέβμ-ουλ-ἠβὰζ καὶ

يوم العهد γέβμ-ουλ-ἀχδ καὶ

يوم الفزع γέβμ-ουλ-φεζὰ' καὶ

يوم الفصل γέβμ-ουλ-φὰσλ καὶ

يوم القارعه γέβμ-ουλ-καριὰ καὶ

يوم القرار γέβμ-ουλ-καρὰρ καὶ

يوم القيام γέβμ-ουλ-κηγιὰμ καὶ

يوم الموعود γέβμ-ουλ-μεβ'οὺδ καὶ

يوم الميثاق γέβμ-ουλ-μισὰκ καὶ

يوم الميزان γέβμ-ουλ-μιζὰν καὶ

γεμάτος γέμ-ουλ-μι'ὰδ καὶ γέμ-ουλ-μι'ὰτ, ἡ Δευτέρα παρουσία, ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως.

γεμίζω γεμαχλαμάχ, ρ. τ. τολυπεύειν.

γεμίζω γιουμάχ, οὐ. τ. τολύπη.

γεμούρι γιουμρού, ἐ. καὶ οὐ τ. κυφός· κοῦφος.

γεμούρικος γιουμρούκ, οὐ. τ. γρόνθος.

γεμουρικλαμάχ, ρ. τ. γρονθοκοπεῖν.

γεμουρικλανμάχ, ρ. τ. γρονθοκοπεῖσθαι.

γεμίσματα γιουμουσάτμάχ, ρ. τ. ἀπαλύνειν· μαλάσσειν.

γεμιστζής γιουμουσάζήχ, ἐ. τ. ὑποκορ. μαλακούζιχος.

γεμιστός γιουμουσάχ, ἐπ. τ. ἀπαλός· λεῖος· πρᾷος. [τὸ ἐπ.

γεμίσματα γιουσαμάχ, ρ. τ. ὡς γεμίσματα γιουμοτσανμάχ, ρ. τ. ἀπαλύνεσθαι· μαλάσσεσθαι.

γεμισταλής γιουμουσαχλήχ, οὐ. τ. μαλακότης· πραότης. [χουβάρι.

γεμοῦρι γιουμάχ, οὐ. τ. τολύπη.

γεμοῦρι γιουμάχ, ρ. τ. πλύνειν· — Ιι ἔλ γιουμάχ, ἀπελπίζεσθαι.

γεμοῦρι γιουμμάχ, ρ. τ. χαμμύειν· (τοὺς ὀφθαλμούς)· χλείειν (τὰς χεῖρας).

γεμοῦρικος γιουμούχ, οὐ. τ. κεκλεισμένος (ὀφθαλμός, γρόνθος κτλ.)

γενί γέβμί, ἐ. ἀ. ἡμερήσιος.

γενιγε γέβμιγε, θ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. ἡμερομίσθιον· γεβμιγὲ τεφτερί, ἡμερολόγιον.

γιάν γιουνάν, ὄν. κύρ. καὶ γιανιστάν γιουνανιστάν, ὄν. κύρ. ἡ Ἑλλάς. [Ἕλλην.

γιανλή γιουνανλή, οὐ. καὶ ἐ. τ.

γιάνος γιουνανί, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. Ἕλλην· ἑλληνικός,

γιαντζάκ γιοντμάχ, ρ. τ. γλύφειν· (σανίδιον κάλαμον)· ῥοκανίζειν·

γιαντζά γιονζά, οὐ. τ. τρίφυλλον.

γιανοῦς γιονούς, ὄν. κύρ. Ἰωνᾶς (ὁ προφήτης)· γιάλη—γιονοὺς πάλην, δελφίν.

γιανκά γιονκά, οὐ. τ. ῥοκανίδιον.

γιανουλμαμής γιονουλμαμής, ἐ. τ. ἀπελέκητος. [γλυπτός.

γιανουλμής γιονουλμής, πελεκητός·

γιάνουλμάκ γιονουλμάχ, ρ. τ. γλύφεσθαι. ῥοκανίζεσθαι. [ῥοκανίζειν.

γιάνμάκ γιονμάχ, ρ. τ. γλύφειν·

γιάνμάκ γιουνμάχ, ρ. τ. πλύνεσθαι·

γιανμά γιονμά, ἐ. τ. γεγλυμμένος.

γιανουζί γιουνουζί, ἐ. τ. λιθογλύφος.

γιαβά γιουβά, ἴδε Ιαβά

γιαβαλαμάκ γιουβαλαμάχ, ρ. τ. κατασκευάζειν φωλεάν.

γιαγιουλμάκ γιουγιουλμάχ, ρ. τ. πλύνεσθαι· ἀπαλείφεσθαι.

يجيو γιουγιουδζί, ἐ. τ. πλούντης.
دهو γεχούδ, οὐ. ἀ. Ἰουδαῖος.
دهوجى γεχουδί, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. Ἰουδαῖος· ἰουδαϊκός
يجى γεγιδζί, ἐ. τ. ὁ τρώγων.
يجيلك γεγιδζιλίκι, οὐ. τ. ἡ ἰδιότης ἢ ἡ πρᾶξις τοῦ τρώγειν, τοῦ δωροδοκεῖσθαι (μεταφρ.).
يرتق γιηρτήκ, ἐ. τ. ἐσχισμένος.
يرتمق γιηρτμάκ, ρ. τ. σχίζειν.
يرتلمق γιηρτηλμάκ, ρ. τ. παθ. τοῦ προηγ. [ρεύειν.
يرمدمق γι δηρμάκ, ρ. τ. συσσω
يشغ γιγίς, οὐ. τ. συσσώρευσις.
يشغلمق γιγηλμάκ, ρ. τ. συσσωρεύεσθαι.
يشغمق γιγμάκ, ρ. τ. συσσωρεύειν.
يقامق γικαμάκ, ρ. τ. πλύνειν.
يقانمق γικανμάκ, ρ.τ. πλύνεσθαι.
يقدرمق γιηκδηρμάκ, ρ. τ. χρημνίζειν (δι' ἄλλου). [νος
يقق γικήκ, ἐ. τ. κεκρημνισμέ-
يقلمق γικηλμάκ, ρ. τ. χρημνίζεσθαι.
يقمق γιηκμάκ, ρ. τ. χρημνίζειν.
يقم γιηκήμ, οὐ. τ. καταστροφή.
يقنق γικηντή, οὐ. τ. ἐρείπιον.
يل γίλ, οὐ. τ. ἔτος· ىلى—γίλ παδή, ἡ πρωτογρονιά.
يلاق γιαγιλάκ (ὀρθότερον كيلاق) οὐ. τ. θέρετρον· βουνόν.
يلامق γιηλλαμάκ, ρ. τ. διέρχεσθαι τὸ ἔτος.
يلانمق γιηλλανμάκ, ρ.τ. χρονίζειν.
يلان γιηλάν, οὐ. τ. ὄφις· —وزه χαρὰ γιλάν, ἔχιδνα· —جنغراقلى δζινγρακλὴ γιλάν, κροταλίας (ὄφις)· ىلان—اوق ὄκ γιλανί, ἀκοντίας (ὄφις)· يلانى — γιλὰν παληγή, ἔγχελυς (ἰχθ.).
يلانجق γιηλανδζήκ, οὐ. τ. ἐρυσίπελας. [ειδής.
يلانقوى γιηλανκαβί, ἐ. τ. ὀφιο-
يلدرم γιηλδηρήμ, ἴδ. يلدرم. [ζειν.
يلدرمق γιηλδηρμάκ, οὐ. τ. φοβί-
يلق γιηλλήκ, οὐ. τ. διάστημα ἢ μισθὸς ἑνὸς ἔτους.
يلقن γιλκήν, ἐ. τ. περίφοβος.
يلمق γιλμάκ, ρ. τ. φοβεῖσθαι.
يمك γεμέκι, ἴδ. كمك. [δώδιμον.
يمش γεγ.ντή, οὐ. τ. τροφή, ἐ-
ينى γεϊνή, ἐ. τ. ἐλαφρός.
يو γίβ, ἴδ. يو γίβ.
يوسز γιβσίζ, ἐ. τ. ὁ ἄνευ χοχλίου.
يولى γιβλί, ἐ. τ. ὁ ἔχων χοχλίαν.
يه جك γεγεδζέκι. γ' πρ. τοῦ μέλλοντος τοῦ τ. ρ. كمك γεμέκι· — οὐ. τ. φαγώσιμον· τροφή.

ΤΕΛΟΣ

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

Αἱ ἐν παρενθέσει λέξεις εἰσὶ δ' ὠρθωμέναι.

§ اب والبشر, اب (اب البشر).
» ابا نسز (ابا نسز).
» ابعاد (ابعد).
» ابلاغ, τὸ συμπληρεῖν (—οῦν).
» اتفق (اتفاق).
» اتك, طاع (طاغ).
» اتمام, τὸ συμπληρεῖν (—οῦν).
» اخاذت (اجازت).
» احراج (اخراج).
» اراده, سنيهٔ (سنيهٔ).
» اسافل (اسافيل).
» اسبوع, ἑσπού', (ἑσπού').
» استواً حط (خط).
» استونه (اسطوانه).
» اشاراب (اشارات).
» اشغال, شغل (شغل).
» اطاله, μύχυνσις (μήχυνσις).
» اعلاً ἀ'λι̯ά, (ι'λι̯ά).
» اغراق (اغراق).
» آلتی, ἐ'ξ (ἐ'ξ).
» الكم صاغمه, اعلائم (علائم).
» آدمك (الممك).
» آمدجی ἀμεδζί (ἀμεδζί).
» امنيتشيزلك (امنيتسزلك).
» اميراخور (اميراخور).

§ انافاناً (انافاناً).
» اوه (آور).
» اوز οὐ. τ. (οὐ. π.).
» ايكتلك (ايكتلك).
» بجايش ἀνταλαγὴ (ἀνταλλαγή.
» بحران (بحران).
» برزخ (برزخ).
» بيراحم (بی رحم).
» بيطار (بيطر).
» پريشانی (پريشانی) بريسانيت.
» پهره (پهره).
» پيوشت (پيوست).
» تجنيس (تجنيس).
» تخطيط (تخطيط).
» تداخل, καθιστέρησις (καθυστέρησις).
» تریاقی (تریاکی).
» تقطير, δυϊλίζειν (διυλίζειν).
» تموج, χλίδων, (χλύδων).
» تنبللك (تنبللك).
» تنميقه, نميقا (تنميقه).
» ثغور (ثغور).
» ثنابی (ثنائی).
» جام, κάτοπτρον (κάτοπτρον).
» جاهللك (جاهللك).

§ حويع (جريع).
» جمعاً (جميعاً).
» جيب, δζειπ χούμ(δζειπ-ι-χούμ).
» چاقر γλαυχόπης (γλαυχώπης).
» چاقمق, πυρῖτης (πυρῖτις).
» چرش (چريش).
» چوچق (چوچق).
» خاشلامق (حاشلامق).
» حامله, ἔγγυος (ἔγχυος).
» حقوق, φεν χουχοὺχ (φενν-ι-χουχούχ).
» حكومت, مطلقا (ء——).
» (خردواتجی) χορδεβαδζί, οὐ. τ. ρωποπώλης).
» حتاباً (خطاباً).
» حتابت (خطابت).
» خطرناق (خطرناك).
» خلافت (خلافت).
» دائره, نضيف (نصف).
» دخل (دخل).
» درخت (درخت).
» دستان, οὐ. ἀ. (οὐ. π.).
» دفعته (دفعة).
» دولت, δεβλὲτ ἀλιγὲ (δεβλετ-ι-ἀλιγέ).
» ذريت, γεννεὰ (γενεά).
» ذوات, ذرات (ذات).
» رعايته (رعاية).
» روزوشب, νηχθημερὸν (νυχθημερόν).
» سبزه سιπζέ, οὐ. π. (οὐ. ἀ.).
» سركرده, φυγῆς (φυλῆς).
» سفره, οὐ. ἀ. (οὐ. τ.)
» سوكرى, (شكرى).
» سلسله, γεννεὰ (γενεά).
» صاف, ἐ. π. (ἐ. ἀ.).
§ صافى, ἐ. π. (ἐ. ἀ.).
» ضاخك, (ضاحك).
» ضروب, الامثال — (امثال).
» شخصى, صحيح — (شخصى —).
» عجز, θ. (πλυθ.).
» عدم, سبات (ثبات).
» عيناً, (عياناً).
» غيب, ἀλὲμ γαΐπ, (ἀλεμ-ι-γαΐπ).
» فوسفور, φοσφόρον (φωσφόρος).
» فعل, ἐνεστῶς (ἐνεστώς).
» قاعده, كليه (كليه).
» قاعله, χ.ουλλιμὲ (χ.ουλλιγέ).
» قاموس (قاموس).
» » ὁμόνυμον (ὁμώνυμον).
» كتخداسى (كتخداسى).
» قراكلق فركك).
» قره, ἐξοχεῖλειν (ἐξοχέλλειν).
» » βορυοδυτιχὸς(βορειοδυτικός).
» قشلاق (قشلاق)
» قيزارمق ἐριθραίνειν (ἐρυθραίνειν).
» كاه, تحت (تخت .
» كبرى, كبى (اكبر).
» كل, οὐ. π. (οὐ. τ.).
» كنجايش, پذير (پذير).
» كور, ἐ. π. (ἐ. τ.).
» كيف, εὐχαρηστήθην(ηὐχαρ.).
» كيف, ἀμφυέννυσθαι (ἀμφιέννυσθαι).
» لحظ (لحظ).
» لرزى, οὐ. ἀ. (οὐ. π.).
» لشكر, οὐ. ἀ. (οὐ. π.).
» لغز, (αἱ σύνθετοι λέξεις τῆς παραγράφου ταύτης ἀνήκουσιν εἰς τὴν § ιε').

§ محمر (محمور).
» مدرلك (مدبرلك).
» مرد, سارخوفاگوس (ἀνθρωποφάγος)
» مزمن, — علت ἠλλὲτ μουζμίν (ع— علت ἠλλὲτ-ι-μουζμινέ).
» مستخبر (مستخبر).
» مستخدم (مستخدم).
» مستخرج (مستخرج).
» مستخفی (مستخفی).
» مستخلص (مستخلص).
» مسترح (مستریح).
» مستکره (مستکره).
» مقاطعه جی (مقاطعه جی).
» ملائکه (ملائکه).
» غیرحد, من — (غیرحدٍ —).
» منفوذ (منفوذ).
» میراثخور (میراثخوار).
» بخت, نیك — (بخت —).
» وصی (وصی).
» والده جق (والده جك).
» مشابه سنده در (مشابه سنده در). وجوب.
» وحشی (وحشی).
» حاکم, هاکیم (حکیم).
» معارفت, هنر (معرفت).

§ دار کله, ἐ. τ. (ἐ. π.).
» لیله, المعراج (المعراج).
» مأمن مه'موں (مه'مون).
» مائع (εἶναι περιττή, τοιαύτη λέξις δὲν ὑπάρχει).
» مبدل مبه دّیل (مبدّل).
» مبسط (مبسوط).
» مبیض, تبییض (تبییض).
» متبحر (متبحر).
» مخلص, ἀπηλαγμένος (ἀπηλλαγμένος).
» متشخص (متشخص).
» متشیخ (متشیخ).
» متعیب (متعیب).
» متغیر (متغیر).
» مجردات (مجردات).
» مبحث (مبحث).
» محجوب (محجوب).
» مجبور (مجبور).
» محموض (محموض).
» محمن (محمن).
» محمنت (محمنت).
» محمنت زده (محمنت زده).
» محمنتکره (محمنتکره).
» مخجل (مخجل).

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

Φοιτητοῦ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Νομικῆς Σχολῆς.

ΕΤΕΡΑ ΕΡΓΑ

ὧν ἡ ἐκτύπωσις ἄρχεται λίαν προσεχῶς:

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ, ἀνάλογον τοῦ τουρκο-ἑλληνικοῦ (τοῦ συγγραφέως).

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

NANTAS μυθιστόρημα τοῦ Emile Zola (μετάφρασις εἰς τὴν ὀθωμανικήν).

Ὑπὸ προετοιμασίαν:

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΙΣΤΟΡΙΚΗ καὶ ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ περὶ τῆς Ρωμαντικῆς Σχολῆς καὶ τῶν κυριωτέρων Ρωμαντικῶν (Victor Hugo, Lamartin, Alfred de Musset κτλ.).

فیأتی ۲۰ غروشدر

Τιμᾶται γροσίων **20**

Εὑρίσκεται παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις.

محل توزیعی باب عالی جاده‌سنده دارالشفقه کتبخانه‌سنده‌در

Κεντρικὴ ἀποθήκη ἐν Γαλατᾷ, Γιουξὲκ Καλδηρίμ, Ρώσση χὰν, ἀρ. 6—16.

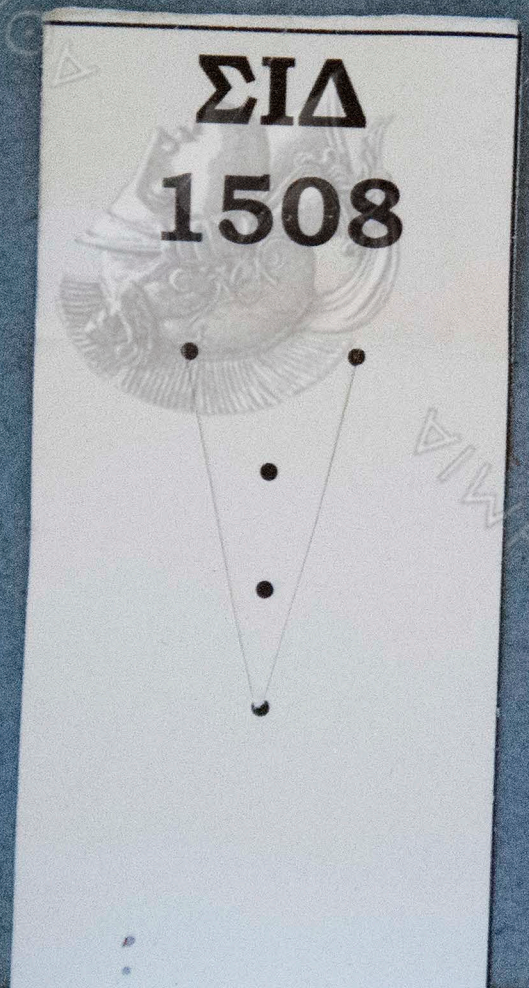
ΣΙΔ
1508

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
007000022350

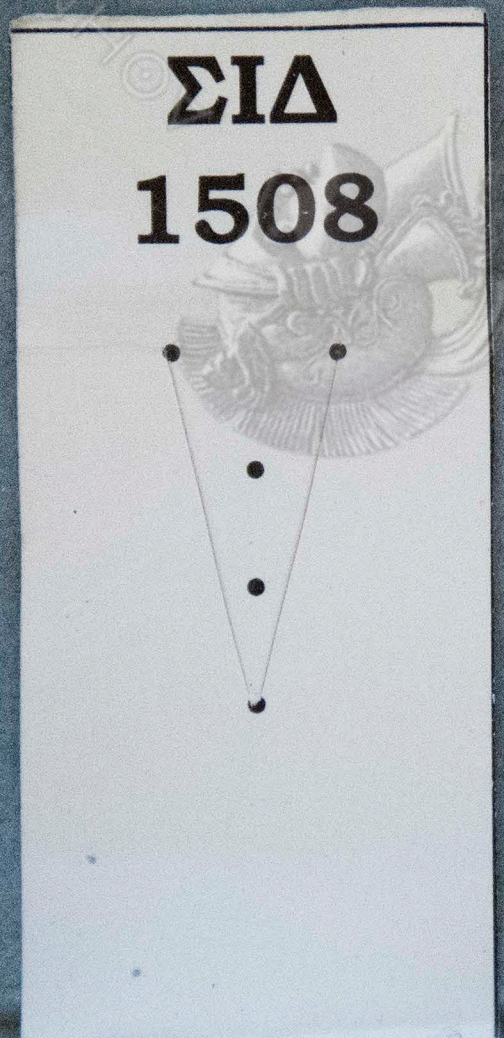
ΣΙΔ
1508